250 PAGINA'S ZOMERJAZZ!!!

#4 • JULI/AUGUSTUS • PRIJS € 6,99

Jazzism

North Sea Jazz Gids
Who's Who
Alle acts & alle speelschema's

STUFF.
Belgisch trots in stroomversnelling

Thundercat
"Brainfeeder doet niet aan grenzen"

George Benson
"Nederland opende mijn ogen"

Jeangu Macrooy
Een droom komt uit

TajMo
Het ideale huwelijk tussen Taj Mahal en Keb' Mo'

The Empress of Soul is back

Gladys Knight

Becca Stevens, Miles Mosley, Craig Taborn, Tomasz Stanko, Oumou Sangaré, De Kat, Bram Stadhouders, Stephen Emmer, Kika Sprangers, Bokanté, Roberto Fonseca, Portico Quartet, Joris Posthumus en meer...

AP 8719189232141 00417

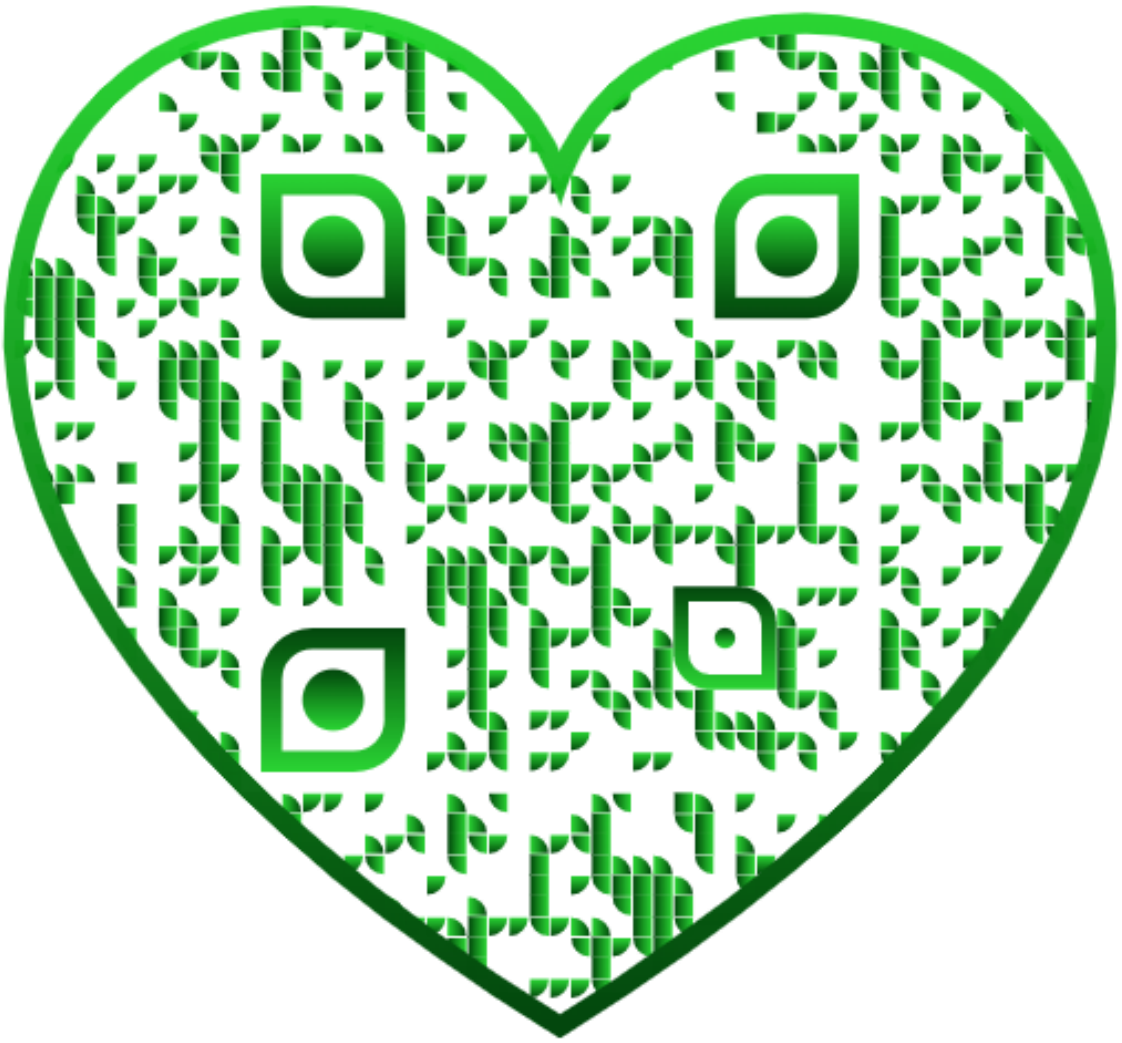

The Silent Revolution

Headphones are supplied. Models shown above are available as an optional extra.

Home & Family

Modern Musician

Stage & Studio

Study

Practising anytime, night or day, without disturbing others or being disturbed gives Silent Piano owners a huge advantage. Yamaha's patented Quick Escape Mechanism(TM) (GP only) lets you play with the same touch and feel in both acoustic and silent modes.

The totally convincing illusion of sitting at a concert grand in a recital hall is created through headphones by the binaurally sampled Yamaha CFX piano (SH) . A variety of great instrument sounds are included too, as well as a metronome and transpose feature. There's MIDI of course for expansion and, in silent mode customizable brilliance and different reverb types.

125 YAMAHA SILENT Piano™

europe.yamaha.com/silentpiano

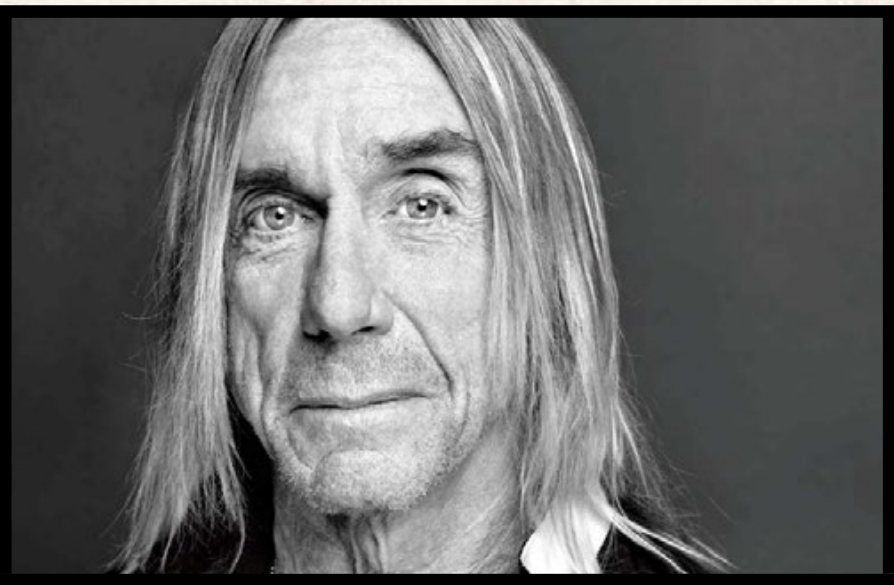

Rockstar gone jazz

Het North Sea Jazz Festival komt er weer aan, dat zal niemand ontgaan, ook in deze editie van *Jazzism* niet. Bijkans iedere jazz-not jazz-soul-world-blues en alles ertussenin, jonge held en oude icoon, staat er. Maar er is een kleine trend waarneembaar die daar, voor de verandering, niet terug te vinden is: de rockstar gone jazz. Meestal op leeftijd, soms uitgekeken op de pop- en rockstereotypen en het, aan succes gekoppelde, geplaveide en voorspelbare pad. Een vlam voor nieuw avontuur en uitdaging, dan kom je automatisch in de jazz terecht. Natuurlijk was daar Bowie en zijn serieus sterke jazzplaat *Blackstar*, recent Dylan - die al een tijd het American Songbook uitgraaft - eerder Ferry die met *The Jazz Age* de jarentwintigjazz verkende of Williams en zijn vermakelijke bigbandescapades. Maar nu is een van de meest onwaarschijnlijke voorbeelden opgestaan: Iggy *'I Wanna Be Your Dog'* Pop himself. De man die ooit AVRO's *Toppop*-studio sloopte, gecertificeerd wildebras, prominente kopman van The Stooges, later godfather van de USA-punkgolf en succesvol solist met albums als *The Idiot* en *Lust For Life*… Wat nu?
Iggy is zeventig en draagt nu drie nummers bij aan Jamie Safts jazztrioplaat *Loneliness Road*. Hij luistert nu naar dit: "*Roy Eldridge, Lester Young and Count Basie - who I already knew, but a lot of great guys I wasn't thinking about. I started listening to them. Coleman Hawkins and new artists like Kandace Springs, she's great*", aldus *The Ig* op z'n oude dag. Gewoon fijne impro Zorn-like jazz, geen moetje of een promostunt, maar een oprechte investering van tijd en creativiteit van een groot artiest.
Jazz of geen jazz.

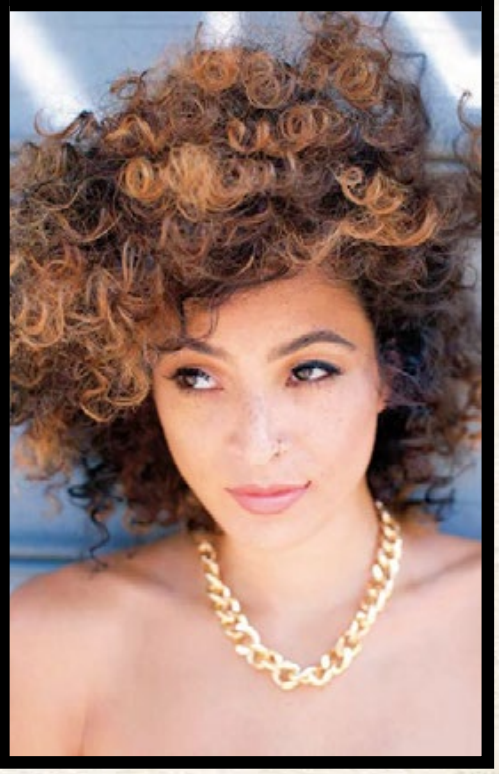

Preview	3	TivoliVredenburg jazzprogramma	35	Audio	194
Oumou Sangaré	8	Jeangu Macrooy	52	Mantels must haves	196
Hotline: Kris Berry	9	Craig Taborn	56	Jazz Not Jazz	198
De Kat	10	George Benson	60	Cd-recensies	200
Edison Jazz/World Awards	11	Miles Mosley	66	Vinylrecensies	213
Bram Stadhouders	12	Tomasz Stanko	70	Giovanca's Vinyl Choices	214
Stephen Emmer	15	Stuff.	74	Bebop Business	215
Kika Sprangers	16	Roberto Fonseca	78	Collector: Willem Breuker Kollektief	216
ACT Records	18	North Sea Jazz Festival: Who Is Who?	81	Portico Quartet	218
Big In Belgium: El Negocito	20	Becca Stevens	182	Thundercat	220
Jonge Held: Sander Smeets	21	Taj Mahal en Keb' Mo'	186	Joris Posthumus	224
Gladys Knight	24	Rewind: Jazz in Duketown	190	Leve als Neve	226
Bokanté	30	Outdoors	192	InJazz 2017	

Paringsdans

En zo ligt er weer een nieuwe editie van Jazzism in je handen. Met natuurlijk alles, maar dan ook werkelijk alles, om je wegwijs te maken op de moeder aller jazzfestivals: North Sea Jazz. Per traditie en onontkoombaar puilt ook deze übereditie weer uit met nuttige informatie: coverbabe/keizerin van de soul Gladys *Midnight Train To Georgia* Knight wordt op het podium opgevolgd door haar vocale erfprinses Mary J. Blige en voorafgegaan door George Benson, die vertelt elke dag te sporten in zijn eigen gym en veel fruit te eten – en dat alles om maar op het festival te kunnen blijven optreden. "Dat is een ijkpunt in mijn leven geworden", aldus George. Maar ook de jonge generatie staat te popelen om er aan te treden. De Surinaamse zanger Jeangu Macrooy droomde ervan ooit op die heilige planken te staan. "Hoe *cheesy* het ook klinkt, het is een droom die werkelijkheid wordt." En de vurige bassist Miles Mosley (*basso agitato*) studeerde bij een gigant als Stanley Clarke en heeft met zijn eigen(tijdse) interpretatie van jazz ook de grote podia bereikt. "Stel, iemand van mijn vaders generatie gaat naar North Sea Jazz en zegt: 'Waar is de jazz?' De jongere generatie zegt dan al snel: 'Hou je stil, ouwe, de jazz is overal om je heen!' Maar daarmee doe je geen recht aan zijn ervaring. Hij wil het festival ervaren zoals hij het zich herinnert van toe hij jong was en er zijn helden zag: Oscar Peterson, Miles Davis en Ella Fitzgerald. En het klopt dat die mensen er niet zijn. Wij moeten begrijpen dat voor hém alles anders is, maar hij moet begrijpen dát het veranderd is en dat wij die erfenis voortzetten. De methode verandert, maar het vuur is hetzelfde. Als we nu dat vúúr zouden verliezen, dán mag je klagen!"
Kijk, die jongen heeft het begrepen. De festivals poken de vlammen op, als een terugkerend ritueel. De paringsdans is weer begonnen en Jazzism danst vurig mee. Geniet ervan!

Paul Evers

Cover: **Gladys Knight**
Foto: Hollandse Hoogte

BCM
Esp 101, 5633 AA Eindhoven
Tel: 040 - 844 76 44
www.bcm.nl

UITGEVER
Eric Bruger

REDACTIEADRES
BCM / Jazzism
Postbus 1392
5602 BJ Eindhoven
Tel: 040 - 844 76 44
www.jazzism.nl
info@jazzism.nl

HOOFDREDACTEUR
Paul Evers

EINDREDACTIE
Karlijn Linssen
Teun van Rooij
Annie van der Velde
Dietmar Terpstra (cd-recensies & Jazzism.nl)

MARKETING EN PR
Kristin Bruger
marketing@bcm.nl

ADVERTENTIES
Peter Schrijver
Postbus 1392, 5602 BJ Eindhoven
Tel: 040 - 844 76 44
Mob: 06 - 53 21 15 35
p.schrijver@bcm.nl

AANLEVEREN ADVERTENTIES
BCM, Sia Eltink
Postbus 1392, 5602 BJ Eindhoven
Tel: 040 - 844 76 44
support@bcm.nl

MEDEWERKERS
Sonja Alferink, Mischa Andriessen, Mark Bink, Tom Beetz, Ad Bijleveld, Rik van Boeckel, Henning Bolte, Fred van Doorn, Koen Graat, Pieter Franssen, Marcel Haerkens, Jean-Paul Heck, Guuz Hoogaerts, Herman van der Horst, Iddo Havinga, Dick Hovenga, Coen de Jonge, Willem Jongeneelen, Kris Keijser, Amanda Kuyper, Hans Mantel, Marie-Claire Melzer, Ruud Meijer, Jef Neve, Angelique van Os, Giovanca Ostiana, Leo Polak, Kees Smallegange, Sjeng Stokkink, Tim Sprangers, Jan Jasper Tamboer, Dietmar Terpstra, Georges Tonla Briquet, Jeroen de Valk, Jasper van Vugt, Ken Vos, Bert Vuijsje, Rien Wisse

FOTOGRAFIE
Tom Beetz, Paul Bergen, Govert Driessen, Dirk W. de Jong, Joost Leijen, Joke Schot Photography, Carolien Sikkenk/ Photoline, Hans Speekenbrink, Andreas Terlaak

CONCERTAGENDA
Kris Keijser
jazzagenda@gmail.com

DTP
Marcha van den Einden, Marjanne Gielen, Noortje Gielen Patrick Hoogduin, Rik Janssen, Nicole Lennards, Eric Waterschoot, Daniëlle Bouman

DRUK
PreVision, Eindhoven

DISTRIBUTIE
Aldipress

ABONNEMENT
Een jaarabonnement voor zes nummers kost € 41,15.
Bel voor een abonnement:
Tel: 085 7600237 (8.30 - 12.30 uur)
Postbus 1392
5602 BJ Eindhoven
abonnement@bcm.nl | www.jazzismmagazine.nl
Een abonnement kan elk gewenst moment ingaan en kan twee maanden voor de vervaldatum schriftelijk worden opgezegd.

DISCLAIMER
De uitgever kan op generlei wijze aansprakelijk worden gesteld voor eventueel geleden schade door foutieve vermelding in het blad. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of welke andere wijze dan ook zonder vooraf schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het grote genieten

Het gaat erg goed met de jazz in ons land. Bij het verschijnen van deze editie staan we aan de vooravond van een reeks grote jazzfestivals met overal een prachtige mix aan grote gevestigde namen en nieuwe talenten, oude meesters en jonge honden.

North Sea Jazz gaat voorop van 7 tot en met 9 juli. In deze Jazzism de dikke Who's Who-gids van het festival met daarin alle artiesten en de bezettingen. Het Jazzism-team kun je in Rotterdam vinden op de stand in het promodorp, kom ons eens opzoeken net als de artiesten ook vaak doen. Zak vooral ook af

En na de zomer…

Mondriaan Jazz Festival
Als we nog verder vooruitkijken, worden we helemaal vrolijk. Op 14 oktober vindt namelijk in Den Haag het Mondriaan Jazz Festival plaats, waarin de liefde van de beroemde kunstenaar in dit lustrum jaar wordt vertaald naar een internationaal najaarsfestival. Centraal staat de beruchte New Yorkse jazzscene met haar vele progressieve subculturen. Immers bracht Mondriaan een groot deel van zijn leven door in de levendige Amerikaanse stad. De line-up is gevarieerd en uniek. Zo zal saxofonist en zoon ván Ravi Coltrane eenmalig een bijzondere liveuitvoering ten gehore brengen van het Canto Ostinato, het magnum opus van de Nederlandse componist Simeon Ten Holt. Daarnaast zijn er Nederlandse debuten van onder meer Nate Smith KINFOLK (USA), Evan Marien x Dana Hawkins (USA) en Noorse nu-soultalenten Rohey, plus internationale toppers, waaronder FORQ (USA), Jaimeo Brown Transendence (USA), Mammal Hands (UK), Jamire Williams (USA) en de Indiase zangeres Ganavya Doraiswamy. Alle info & tickets: paard.nl/event/mondriaan-jazz

Ravi Coltrane

Ambrose Akinmusire

So What's Next?
Dan komt ook alweer de vijfde editie van het Eindhovense So What's Next festival in zicht (4-6 november), verspreid over inmiddels drie dagen. De eerste namen: Jacob Collier, Avishai Cohen (trompet) Quartet, Donny McCaslin, Ambrose Akinmusire, Mark Guiliana Jazz Quartet, Steve Lehman & Sélébéyone en Ala.ni. In samenwerking met Brownswood Recordings Shabaka & The Ancestors en Zara McFarlane. Dat belooft al veel goeds. sowhatsnext.nl.

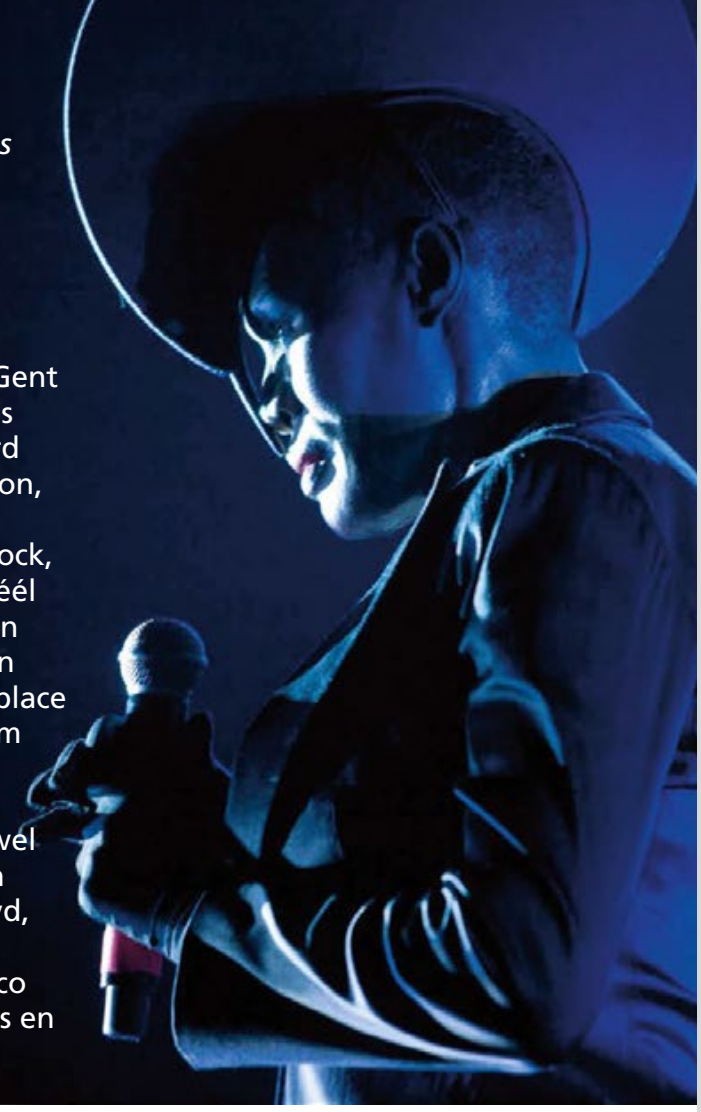

Grace Jones

naar het zuiden. Het Gent Jazz Festival is sterk als altijd geprogrammeerd met Kamasi Washington, Grace Jones, GoGo Penguin, Herbie Hancock, Norah Jones en nog véél meer. De charmante en sfeervolle Bijlokesite in Gent (6-15 juli) is the place to be! Jazz Middelheim (3-6 augustus in het Antwerpse Park Den Brandt) pakt dit jaar wel heel flink uit, met Van Morrison, Charles Lloyd, Cinematic Orchestra, Joshua Redman, Portico Quartet, Becca Stevens en vele anderen.

Foto: **Krijn van Noordwijk**

Reinier Baas en Ben van Gelder

Rockit
Gevolgd door een spiksplinternieuw groots festival in Groningen op 11 november: jazz meets rock and beyond. Rockit. Headliner is Herbie Hancock, aan wiens monsterhit uit 1983 dit festival zijn naam ontleent. Oosterpoort, vijf podia, avontuurlijk en grensoverschrijdend. Met alvast BADBADNOTGOOD, Shabaka & The Ancestors, Jef Parker & Rob Manzurek, Donny McCaslin Group en het duo Ben van Gelder-Reinier Baas. Meer info: rockit-festival.nl

Super Sonic Jazz Festival
En of het allemaal niet op kan, mengt ook Amsterdam zich weer eens in het vrolijk strijdgewoel met het Super Sonic Jazz Festival (15-18 november, in Paradiso en andere locaties) met jazz, elektronica, Afrikaanse grooves, klassiek, soul en hiphop. Eerste namen op de affiche zijn onder meer: Ayanna Witter-Johnson, Bugge Wesseltoft, Shabaka & The Ancestors, Sarathy Korwar, Palm Unit/Hommage A Jef Gilson, Christian Scott en Bigyuki.

Laat het grote genieten nu maar vast beginnen en zich niet meer beperken tot de zomer!

Foto: **Yvonne Schmedemann**

Shabaka Hutchings

Taste Of Jazzism

Waar luisteren Jazzism-redacteuren momenteel naar? In elke editie van Jazzism - en iedere maand online ververst - vijftien tracks van vijftien prominente albums. Ga naar jazzism.nl en beluister de speciale Spotify-playlist Taste of Jazzism.

ANGELIQUE VAN OS
Joris Posthumus Group - *Mazerunner* (*Tokyo's Bad Boys*)
Helge Lien Trio - *Gorogoro* (*Guzuguzu*)
Maurice Brown - *Morrocon Dancehall* (*The Mood*)

SJENG STOKKINK
Omar feat. Leon Ware - *Gave My Heart* (*DJ Jazzy Jeff remix*)
Koffie feat. Benny Sings - *Hard Times* (*Huntu*)
Kendrick Lamar feat. U2 - *XXX* (*DAMN.*)

PAUL EVERS
Hidden Orchestra - *Still* (*Dawn Chorus*)
Rohey - *I Found Me* (*A Million Things*)
STUFF. - *Strata* (*Old Dreams New Planets*)

KOEN GRAAT
Basel Rajoub Soriana Project - *Jasmine Tree* (*The Queen of Turquoise*)
Yazz Ahmed - *The Lost Pearl* (*La Saboteuse*)
Matthew Stevens - *Undertow* (*Preverbal*)

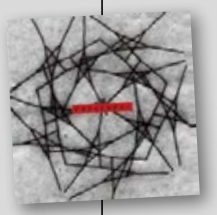

COEN DE JONGE
New Cool Collective - *Chega* (*New Cool Collective Big Band featuring Thierno Koite*)
Chick Corea & Herbie Hancock - *Hot House* (*The Musician*)
Jasper Somsen Trio - *Parallel Reality* (*A New Episode in Life Pt.1*)

Oumou Sangaré

"In Afrika wordt goed geluisterd naar mijn boodschap"

Oumou Sangaré is de grote ster uit Mali. Haar nieuwe album *Mogoya* heeft acht jaar op zich laten wachten. Daarop slaat ze een nieuwe weg in door traditionele en moderne muziek te mixen.

Foto: **Hans Speekenbrink**

Op *Mogoya* (mensen van nu) richt Sangaré zich op de situatie van de mensheid nu, de vele oorlogen en met name in haar eigen land. "Ik doe dat omdat jongeren in Afrika in discotheken op de muziek van Beyoncé en Rihanna dansen, maar niet op Malinese muziek", vertelt de zangeres. "Ik mix traditioneel en modern, zodat ze de traditie niet vergeten."
Oumou Sangaré is afkomstig uit de Wassoulou-regio in het zuidwesten van Mali. Ze komt uit een muzikale familie. "Ik heb het zingen van kinds af aan geleerd van mijn moeder en grootmoeder. Sommigen vergelijken de Wassoulou-muziek met funk en blues, maar voor ons is het gewoon traditie."

Tony Allen

Een traditioneel snaarinstrument is bijvoorbeeld de *kamelen'goni.* Live klinkt dit instrument ook naast gitaar, bas, toetsen en drums. Een deel van Sangarés liveband komt uit Frankrijk, ook de drummer. Op *Mogoya* drumt afrobeatlegende Tony Allen mee. "Hij wilde al lange tijd met mij samenwerken. Toen we in Parijs aan het opnemen waren, was Tony in de buurt. Hij speelt mee op twee songs: *Yere Faga*, waarin ik zing over het toenemend aantal zelfmoorden in Afrika en op *Fadjamou*." In deze Malinese afrobeatsong zingt ze over het belang van de familienaam in Afrika. "Daardoor weet men waar iemand vandaan komt. Als je Sangaré heet, weten mensen dat je bij het Peul-volk hoort, dat zijn nomaden. Ik kom uit de Wassoulou-regio, maar behoor ook tot de Peul."

De boodschap

Op haar vorige albums zong Sangaré vaak over de problemen van vrouwen in Afrika. "Nu leg ik meer nadruk op de situatie in de wereld van nu. Er is zó veel haat en dat moet veranderen. Ik schrijf over wat er nu aan de hand is. Dat ik zo lang heb gewacht met het uitbrengen van een nieuw album, komt niet alleen door mijn drukke leven naast de muziek. Ik besteed ook echt veel tijd aan mijn teksten, want

Op Mogoya drumt **afrobeatlegende** Tony Allen mee

in Afrika wordt goed geluisterd naar mijn boodschap. Ik vind het belangrijk ze zelf te schrijven en dat ontspannen te doen."
Sangaré schrijft haar teksten echter ook voor de mensen buiten Afrika. "In *Mali Niale* bezing ik de schoonheid van Mali. In het nieuws ziet men vooral beelden van de oorlog. Het gebeurt na een concert weleens dat mensen naar mij toe komen en zeggen dat ze door mijn muziek een ander beeld van Afrika krijgen dan wat ze op tv zien, namelijk een positief beeld."

Rik van Boeckel

Foto: **Pablo Delfos**

Hotline met... Kris Berry

Kris Berry's *Berry Street* ontstond uit een Spotify-lijstje vol guilty pleasures. Het album vol jarennegentiggospelpop gaat over loslaten en kracht vinden.

De nummers brengen een ode aan je jeugd op de Caribische eilanden. Met welke muziek ben je opgegroeid?
"Mijn vader gaf les op een middelbare school op de Caribische eilanden. Ik reed altijd met hem mee, dus zat vaak al om kwart over zes in het klaslokaal. In een van de lokalen stond een gettoblaster die ik mocht gebruiken. Dan draaide ik mijn cassettebandjes van Wyclef Jean en rapte iedere komma mee, terwijl de lerares proefwerken na zat te kijken. Mijn muziek is net als ik: een kameleon. Ik spring van de hak op de tak en ben niet in een hokje te plaatsen. Het is een vermenging van hiphop, gospel, pop en jazz. Ik denk wel dat ik met deze plaat de goede richting heb gevonden. Het is als een radio: je moet er even mee knoeien voordat je de goede zender hebt gevonden. Op de hoes staat: '*The record is not over yet*', uit een nummer van Wyclef Jean. Ik wil hierop voortborduren."

Het album heet 'Berry Street'. Waar komt die titel vandaan?
"Ik werkte samen met de Amerikaanse producers Chris Soper en Jesse Singer. Omdat het makkelijk was als ik in de buurt zou zijn, ben ik tijdelijk in New York gaan wonen. Ik verruilde mijn Amsterdamse leventje voor een loft in Brooklyn, met vijf huisgenoten en twee katten. Op de hoek van de studio waarin we werkten, ligt Berry Street. Toevallig! Dit werd mijn werktitel en die heb ik uiteindelijk zo gelaten."

De plaat klinkt energieker dan het voorgaande 'Marbles'. Hoe kan dat?
"Vroeger zong ik vaak over een gebroken hart. Nu gaat het juist over *empowerment* en kracht vinden in jezelf. Er zullen altijd mensen zijn die denken dat een nummer als *Hope* een oppervlakkig popliedje is over een jongen met groene ogen (*"Lost in that green it's so serene"*). Maar het gaat dieper dan dat."

Karlijn Linssen

So Sez Co!

Co de Kloet presenteert elke zaterdag en zondag van 19.00 tot 21.00 uur 'Co Live!' op NPO Soul & Jazz met liveopnamen van nieuw talent en grote namen. Op Jazzism.nl staat steeds een unieke gratis download. Enjoy!

Regelmatig spreek ik voornamelijk jonge musici die in hun eigen jazzrepertoire door laten klinken dat ze zich door vele stijlen en periodes laten beïnvloeden. Floris Kappeyne vertelde me dat hij zijn klassieke scholing essentieel vindt voor zijn muzikale avonturen binnen dit mooie trio. Ze speelden bij ons in onze maandelijkse uitzending vanuit Nick Vollebregt Jazzcafé in Laren. Eigen werk, een eigen opvatting en, zoals je kunt horen, een hecht trio! De debuutplaat heet *Interchange* en komt in juni uit bij Challenge Records.
De bezetting:
Tijs Klaassen - bas
Wouter Kühne - drums
Floris Kappeyne - piano (op deze opname keyboards).

Luister naar het Floris Kappeyne Trio met het stuk *Bliss* (Live at Nick Vollebregt), een compositie van Tijs Klaassen. De download vind je op www.jazzism.nl.

Kom eens langs in Laren
(en kom op tijd, we beginnen scherp om twee uur)!

colive@ntr.nl

Foto: Knelis

De Kat

"Geen twee optredens zijn hetzelfde"

Groningen verraste dit voorjaar met De Kat, een opmerkelijk gezelschap dat een geheel eigen draai geeft aan de blues. Instrumentaal, psychedelisch, met diepe wortels in de muziek van Big Brother and the Holding Company en Peter Greens Fleetwood Mac. *De Kat II*, het tweede album, werd in maart gepresenteerd.

We spreken gitarist Erik de Vries in Antwerpen, waar hij vanwege zijn muziekstudie woont. Een andere stad biedt een breder perspectief op leven en muziek. Het bourgondische van de Vlaamse havenmetropool past de van oorsprong Friese muzikant goed. Hij wil graag laten weten dat hij spreekt namens de gehele band, want De Kat is een team effort. Drie jaar geleden is de band ontstaan in het Groningse livecircuit, tijdens een jam in De Zolder. Het fameuze café is sinds jaar en dag een podium voor ambitieuze, jonge muzikanten. "We hebben daar dik een half uur gejamd en speelden muziek van Fleetwood Mac, Blind Faith en het aloude Spoonful van Willie Dixon. Toffe muziek, er was direct een klik. In de tijd daarna hebben we veel opgetreden, onder meer op Eurosonic. De vele positieve recensies maakten ons heel gelukkig."

Bijzondere benadering

De bijzondere benadering van de blues, weg van de twaalf maten en de drie akkoorden en richting uitgesponnen improvisaties vol psychedelica, is een direct gevolg van de brede interesses van de bandleden. Naast De Vries zijn dat David Lamain (gitaar), Jasper Visser (bas) en Sjors de Ruiter (drums). De band omschrijft zichzelf als meltingpot en incorporeert invloeden van Hendrix en fusion, Link Wray, Cream, Charles Mingus, Chet Baker en Miles Davis. "We luisteren goed en zijn oprecht naar elkaar, dat kan als je mekaar de ruimte geeft. Het heeft ook tot gevolg dat geen twee optredens hetzelfde zijn. Ik vind het knap als mensen tien keer achter elkaar dezelfde solo spelen, maar wij kunnen dat niet."

> "We hebben er **bewust voor gekozen** om de plaat alleen op vinyl uit te brengen"

Geen concessies

De afgelopen jaren is de band onmiskenbaar gegroeid. "Het samenspel van de band is hechter geworden. De ingrediënten waren er wel, maar de muziek heeft nu een vaste vorm gekregen." Was debuutalbum *De Kat I* nog in twee dagen gemaakt in een zweterig zomerhuisje aan de boorden van het Tjeukemeer, voor het tweede album betrok de band een studio. "Veel professioneler. We durven nu meer en hebben geen concessies gedaan. We hebben er ook bewust voor gekozen om de plaat alleen op vinyl uit te brengen. Dat biedt zó veel meer diepte, gelaagdheid en openheid."
Inmiddels maakt de band alweer een volgende stap. "Vera was uitverkocht, uniek voor een Groningse band. We hebben lovende recensies gehad en veel opgetreden. Nu zijn we alweer druk met het schrijven voor een nieuwe plaat. De sfeer is goed, we zijn geduldig."

Dietmar Terpstra

Foto: Jay Blakesberg

EDISON JAZZ/WORLD 2017 in Rotterdam

Op vrijdagavond 30 juni worden de Edisons Jazz/World uitgereikt in het nieuwe Luxor Theater in Rotterdam. De uitreiking vindt plaats tijdens een muzikaal programma dat gepresenteerd wordt door Wilfried de Jong. Hoofdgast is Edison Jazz Oeuvreprijswinnaar Joshua Redman.

Inmiddels zijn alle winnaars bekend, behalve wie de Edison Jazzism Publieksprijs mee gaat nemen. Dat blijft nog een verrassing… De drie hoogst genoteerde publieksfavorieten treden in ieder geval op. Ook winnaar Jazz Vocaal, de Belgische jazz- en chansonzanger David Linx, treedt op.

Lezers van Jazzism kunnen kaarten met korting bestellen. Ga hiervoor naar luxortheater.nl en geef de kortingscode 'Jazzism17' in. Je betaalt dan slechts € 20,- per kaartje (in plaats van € 27,50).

Winnaars 2017

Jazz Nationaal: Reinier Baas vs. Princess *Discombobulatrix*
"In dit project maakt Reinier een zeer geslaagde verbinding tussen jazz en klassieke muziek. Hij bewijst wederom dat hij een muzikale grootmeester genoemd mag worden."

Jazz Internationaal: Bill Frisell - *When You Wish Upon A Star*
"De zoektocht van Bill Frisell naar steeds nieuwe grenzen resulteert op deze plaat wederom in een bijzonder overtuigende fusion."

Jazz Vocaal: David Linx & Brussels Jazz Orchestra - *Brel*
"In tegenstelling tot de Franse chansonniers Trenet en Aznavour speelde het werk van Brel tot nu toe nauwelijks een rol in de internationale jazzwereld. Het Brussels Jazz Orchestra en David Linx vullen deze lacune overtuigend in."

World: Dhafer Youssef - *Diwan Of Beauty And Odd*
"De melange van piano en ud draagt bij aan de op dit album zo bijzondere combinatie van virtuositeit en innerlijke rust."

Soul & Beyond: Solange - *A Seat At The Table*
"Met dit album heeft Solange zich een prominente eigen plek in de muziek verworven, uit de schaduw van haar grote zus Beyoncé Knowles."

Het document: Peter Erskine Trio / John Taylor / Palle Danielsson - *As It Was*
"Het album laat een prachtig tijdsbeeld zien van een van de toonaangevende jazztrio's op het prominente Duitse kwaliteitsjazzlabel ECM."

Me Dunkt

Hedendaagse jazzbespiegelingen van Tim Sprangers

Onbevangen verbeeldingskracht

Over één ding maakte ik me vooral zorgen toen ik vader werd: dat ze zou gaan houden van plastic vermaakmuziek. Niet alleen is veel peuter- en kleutermuziek onnodig slecht en ongeïnspireerd, vaak klinkt er een fantasie-onderdrukkende ideologie in door. De theatrale stemmetjes en vermoeiende moralen: toch echt niet in mijn huiskamer. Nu, een paar jaar later zijn gezondheid, nieuwsgierigheid en een stralende glimlach natuurlijk veel belangrijker. Maar het voelt wel goed als ik haar zie dansen op Ornette Coleman of wanneer ze vrolijk rondjes draait op polyritmische muziek uit Ghana.

Onlangs zat ze op mijn schoot tijdens een familieconcert van het Instant Composer Pool Orchestra. Ze zat namelijk niet zomaar op mijn schoot, ze zat een uur lang op mijn bovenbenen, met open mond, regelmatig meeklappend en -tikkend met haar rechterbeentje. Voor de niet-ouders onder u: een peuter die een uur lang zonder protesteren stilzit tijdens een concert is niets minder dan een wereldrecord.

We gaan weleens naar peuterconcertjes of dansmiddagen die maximaal een half uur duren. Dan is de concentratieboog toch echt voorbij. Hoe krijgt het ICP dit voor elkaar?
Natuurlijk zijn de gekozen composities van Misha Mengelberg hier oorzaak van: mooi, vernuftig en met komische teksten. Maar er is een belangrijker element waarom ieder kind aandachtig bleef: dit was geen prekerig kinderconcert waarin geforceerd naar het niveau van het kind werd gezocht. Alle muzikanten speelden hartgrondig, met de kinderlijke verbeeldingskracht constant in gedachten. Precies wat elke muzikant altijd zou moeten doen.

Bram Stadhouders

Een ontmoeting tussen man en machine

Met zijn dansorgelproject heeft Bram Stadhouders beslist een unique sellingpoint. De markante gitarist demonstreert Rhapsody, het grootste mobiele dansorgel ter wereld, dit jaar op verschillende festivals in Nederland, waaronder North Sea Jazz. Geen sinecure, want het massale instrument is niet eenvoudig te verplaatsen.

Het was voor Stadhouders een hele zoektocht voordat hij zijn gitaar kon aansluiten op het dansorgel. Na zijn studie compositie aan het conservatorium van Den Haag, belandde hij voor een opdracht in het Amsterdamse Orgelpark. Daar staat The Busy Drone, een dansorgel met een midi-ingang. Midi is een soort computertaal voor het programmeren van digitale muziek. Daarmee kan Stadhouders orgels aansturen door te spelen op zijn gitaar. "The Busy Drone was voor mij helemaal het einde. Hier had ik mijn hele leven op gewacht", zegt Stadhouders. "Dit was het orgel waar ik mijn gitaar op aan wilde sluiten en het resultaat was geweldig. Ik had meteen allerlei plannen met het orgel en wilde het laten verplaatsen, maar dat ging niet. Daarom zocht ik toen een ander orgel. Tijdens mijn zoektocht kwam ik terecht in Museum Speelklok in Utrecht, een museum vol zelfspelende muziekinstrumenten. Daar ontmoette ik een fan van draaiorgels. We hadden een levendig gesprek over draaiorgels en ik werd op talloze aspecten van deze muziekpraktijk gewezen. Ook attendeerde een fan me op de Rhapsody in Eindhoven, het grootste dansorgel ter wereld. Ik dacht meteen: die moet ik hebben. Toen ik er ging kijken, wilde de eigenaar er zeker van zijn dat mijn bedoelingen serieus waren. Gelukkig kon ik hem daarvan overtuigen."

In Belgische cafés

"In Nederland is niet veel vraag meer naar de praktijk van het dansorgel of het draaiorgel. In Engeland zie je het nog wel, vooral op kermissen, als een vorm van entertainment. Vroeger had je ze in overal in Belgische cafés. Ik heb het over de periode vanaf halverwege de negentiende eeuw tot aan de Tweede Wereldoorlog. Het was toen traditie om op zondagen te gaan dansen. Toen de luidspreker in opkomst kwam, ebde de gewoonte weg. Momenteel is België de top als het gaat om automatische, mechanische instrumenten via midi. In Gent bestaat zelfs een robotorkest. Met delen daarvan ga ik in Zweden spelen, met trompet, saxofoon en Chinese woodblocks. Ondertussen maak ik opnamen met de Rhapsody, met het oog op een album dat ik wil realiseren. Daarnaast toer ik met drummer Joost Lijbaart en zangeres Sanne Rambags. Onlangs stond ik met hen weer in het Orgelpark, ik stuurde toen twee orgels aan waaronder The Busy Drone. Sanne vroeg Joost en mij voor een project voor haar conservatoriumstudie in Tilburg. Joost heeft dat opgepikt en verder uitgebouwd, met een album en een tour als gevolg. Sanne is nog jong en studeert nu bij Susanne Abbuehl in Zürich. Zij heeft hoorbare invloeden, maar is heel puur en op zoek naar haar eigen stem, die intentie hoor je aan haar vocalen. We gaan met

"Dit was het orgel waar ik **mijn gitaar** op aan wilde sluiten"

het trio ook naar het buitenland, zoals Mexico, China en India. In Nederland hebben we er veel succes mee."

Live-act

"Ik improviseer live met midigitaar op de Rhapsody, dat is niet eerder vertoond. De composities zijn voorgeprogrammeerd, ik speel daar gitaar overheen, daar reageert het orgel dan weer op. Ook speel ik pure en vrije improvisaties. Feitelijk is mijn gitaar daarbij omgevormd tot een compleet orkest, inclusief percussie.
Op The Busy Drone heb ik veel kunnen improviseren en heb ik bijvoorbeeld geëxperimenteerd met snelle ritmes. Dat was voor mij zeer opwindend en ik was helemaal in mijn element. In wezen is het draaiorgel een soort akoestische synthesizer.
Voor de live-acts van deze zomer wordt het orgel eerst vervoerd naar Nijmegen, voor Music Meeting, en later naar Rotterdam, voor North Sea Jazz. Gelukkig is het instrument goed verzekerd. Het is in bezit van een particuliere eigenaar, een enorme liefhebber. Hij is niet direct betrokken bij het soort muziek dat ik maak, maar staat open voor technologische vernieuwingen en vindt mijn aanpak interessant. Voor de kenner is het wellicht van belang om te weten dat de Rhapsody zeven meter lang en vijf meter hoog is en achthonderd orgelpijpen bezit. Verder heeft het twintig registers, twaalf percussie-elementen en twee accordeons. Het instrument vertegenwoordigt een stuk Nederlandse cultuurgeschiedenis en staat aan het begin van de muziektechnologie. Ik zie mijn project als een ontmoeting tussen man en machine, waarbij ik oude en nieuwe klanken kan maken op een unieke manier. De standaardjazz heb ik achter me gelaten, hoewel ik mezelf nog wel als jazzgitarist zie. Dat zit hem bijvoorbeeld in de compositieopbouw, de melodieën en de akkoorden. Juist mijn studie van compositie heeft me enorm geholpen om mijn improvisatievaardigheden te ontwikkelen. Ik heb mijn achtergrond zeker meegenomen, maar zoek ook nieuwe invloeden. Met mijn midigitaar en de Rhapsody kan ik veel daarvan in praktijk brengen. Het leuke van de Rhapsody is dat hij er nog goed uitziet ook."

Jan Jasper Tamboer

Foto: **Jonas Sacks**

Dutch Jazzism 5

Dutch Jazz, het radioprogramma waarin de Nederlandse jazz centraal staat, wordt elke zondag van 22.00 tot 23.00 uur uitgezonden op Sublime FM. Deze selectie van vijf platen is speciaal samengesteld door presentatoren Rolf Delfos en Bart Wirtz en te beluisteren op Sublime FM en jazzism.nl

1. Ella Fitzgerald - *'s Wonderful*
Het Nederlands Jazz Archief viert de honderdste verjaardag van Ella Fitzgerald (1917-1996) met een cd die twee registraties uit het Concertgebouw betreft. Ondanks de gebrekkige middelen voor opnamen, spat haar swingende band uit de speakers en laat vooral Ella horen waarom zij een van de allergrootsten was. Haar ongelooflijke muzikaliteit en tevens haar enthousiasme brengen je bijna terug naar die avond in 1957 in Amsterdam.

2. New Cool Collective Big Band ft. Thierno Koité
De soul-groove-afroband New Cool Collective krijgt het vrijwel ieder jaar voor elkaar om een nieuwe plaat uit te brengen. Ondanks dat ze meer optreden in kleine bezetting, is het een genoegen om te luisteren naar hun nieuwe album waar de voltallige bigband op meespeelt. De Senegalese saxofonist Thierno Koité is te gast en blaast een stukje Boabab in deze band.

3. Magda Mendes & Ward Veenstra - *Silencio*
De Portugese zangeres Magda Mendes genoot haar muzikale opleiding in Rotterdam en bleef daarna in Nederland. Na een aantal albums met spannende cross-overmuziek, gaat ze nu samen met gitarist Ward Veenstra terug naar haar fadoroots. *Silencio* verscheen tegelijkertijd met een tourtje langs een aantal intieme Amsterdamse locaties, waar men zich waande in een Portugees café.

4. Zitakula - *Oasis*
Dampende afrobeat, swampsoul en desertrock – termen die garant staan voor een feestje op festivals. De Amsterdamse band wilde meer en haalde zangeres Sandy Miessi Bakomi erbij. Vier maanden later lag hun debuutalbum *Oasis* op de plank. We gaan het dit festivalseizoen meemaken.

5. Misha Mengelberg - *Change Of Season (Music of Herbie Nichols)*
Uit de oude doos, een prachtige plaat van de onlangs overleden Nederlandse jazzicoon Misha Mengelberg. Samen met sopraansaxofonist Steve Lacy, George Lewis, Arjen Gorter en Han Bennink springt Mengelberg hier van traditie naar de klanken van de freejazz waarmee hij Nederland internationaal op de kaart zette.

Winnen?

2 kaarten voor John Legend

Op vrijdag 22 september treedt John Legend in de Ziggo Dome op met de grootse tour Darkness And Light. Jazzism mag voor dit concert twee kaarten weggeven. Wil je in aanmerking komen voor deze tickets? Ga dan naar bcm.nl/jazzism-winactie en vul daar alle velden in. Vul ook de unieke code *JA417JLZD17* in. De actie loopt tot 14 september. De winnaar ontvangt na die datum bericht.

ziggo dome MOJO

Joey in LantarenVenster

Op zijn achtste trad Joey Alexander in Indonesië op voor de legendarische Herbie Hancock en die sprak zijn vertrouwen in hem uit. Daarop besloot Joey zich volledig te wijden aan jazz. Op zijn tiende kreeg hij een persoonlijke uitnodiging van Wynton Marsalis om op treden in New York. Het publiek bleef sprakeloos achter. De nu dertienjarige (!) jongen uit Bali leerde zichzelf in een paar jaar tijd meesterlijk jazz spelen. Op 16 juli treedt Joey Alexander op in LantarenVenster Rotterdam. Daar kun jij, als Jazzism-lezer, bij zijn. Ga naar lanterenvenster.nl en je betaalt geen € 20,- maar € 17,- met de kortingscode *Wonderkind* (alleen via desktop).

Glerum in Bim

In zijn Omnibus-trio speelde Ernst Glerum (onder anderen ICP, Benjamin Herman) tot voor kort piano, maar nu is hij terug in zijn vertrouwde rol als contrabassist. Ruim baan dus voor de jonge pianist annex supertalent Timothy Banchet en drummer Jamie Peet, die de muziek naar de 21ste eeuw tilt met hiphop- en breakbeats. Hun recente album *Handful* klinkt vintage en eigentijds tegelijk, een vloeiende aaneenschakeling van swing, bop, souljazz en zelfs een Indonesische traditional. Het concert van Glerum Omnibus in Bimhuis Amsterdam op 29 juni kun jij, als Jazzism-lezer, met korting bijwonen. Je betaalt geen € 18,- maar € 14,- via bimhuis.nl.

Foto: **Annegien Haselager**
Ernst Glerum

Stephen Emmer

"Ik wilde de zangers een hoge production value bieden"

Wereldreiziger annex wandelende muziekencyclopedie Stephen Emmer begint zijn loopbaan eind jaren zeventig als uitvoerend muzikant en tourt met diverse Britse bands. In de jaren tachtig ontwikkelt hij zich tevens tot veelzijdig componist voor tv- en radio-leaders. Zijn meest recente en hoogst ambitieuze project heet *Home Ground,* een bijzonder elegante orkestrale soulplaat met een keur aan internationale topvocalisten.

Zo'n drie jaar geleden ontstaan de eerste schetsen voor *Home Ground*, liedjes met sociaal bewogen inhoud die instrumentaal geïnspireerd zijn door het werk van producer Charles Stepney (Rotary Connection, Earth, Wind & Fire) en de maatschappelijk geëngageerde soul uit vroeger tijd. Avontuurlijke liedjes met een labyrintische songstructuur. Liedjes die vocaal geëleveerd dienen te worden, aldus Stephen, die zichzelf qua stem een valse kraai noemt. Hij vraagt bevriende zangeres Mary Griffin de eerste versies op te nemen.

Zoektocht naar stemmen

Met deze demo's start een lange zoektocht naar geschikte stemmen en Stephen zet daarbij hoog in. "In deze tijd hebben we Google, dus ik ben nachtenlang gaan speuren en mensen gaan benaderen. Veel van de artiesten die ik vond, hebben sinds de jaren negentig een vaak nonchalant gemaakte *back-catalog*, zonder hyperfocus en half flirtend met de geest van de tijd of hippe r&b. Mijn uitdaging was om hen een hoge *production value* te bieden waarin ze eindelijk weer eens hun echte vaardigheden konden laten horen." Zodoende heeft Emmer ronduit grandioze vocale prestaties weten te verkrijgen van performers als Frank McComb, Dwight Trible, Chaka Khan en de onlangs overleden Leon Ware, wat dit project onbedoeld extra lading geeft. Ook Patti Austin, die een week lang oefende op het titelnummer, klinkt op haar best - sinds jaren. Wellicht de grootste vondst is souljazzzanger en kluizenaar Andy Bey. "Hij wilde eigenlijk helemaal niet en had tegen alles aversie. Hij dacht mij af te poeieren door een limo te eisen en opnamen in het Lincoln Jazz Center. Ik heb toen een Uber gestuurd en hem in het kleine opnamehok van het Lincoln met alle egards ontvangen." Een droom kwam uit en Andy maakte met zijn intens diepe bariton de compositie *A New Day To Come* tot een van de beste opnamen uit zijn lange loopbaan. "Mijn stiekeme genoegen is dat ik voor deze mensen (plus producers/arrangeurs Bob Power en Larry Gold, red.) goed genoeg bevonden ben. Ik heb hiermee als ongeschoold musicus toch een soort eindexamen gedaan."

Wellicht de **grootste vondst** is souljazzzanger en kluizenaar Andy Bey

Charity partner

Gezien de gedragen inhoud en het non-commerciële karakter is Stephen voor de campagne rond *Home Ground* een samenwerking aangegaan met War Child. Een perfecte partij, want zij gebruiken al jaren muziekeducatie en creativiteit om kinderen te helpen hun trauma's te overwinnen. "Om met Matisse te spreken, ik wilde de zuivere lijn volgen. Dus heb ik hen als *charity partner* benaderd en dat wordt een uitgebreide samenwerking. Ik ga binnenkort mee op een missie en heb toegang tot hun beeldarchief dat ik kan gebruiken om met mijn muziek te combineren. Verder werken we online met Pledge Music, waardoor we het album in allerlei verschillende formaten kunnen aanbieden, met aantrekkelijke extra's. Ook daarvan gaan de meeropbrengsten naar War Child."

Kees Smallegange

Kika Sprangers

"Ik wil zingen op mijn instrument"

De moderne composities en het eigenzinnige saxofoongeluid van Kika Sprangers (22) worden bejubeld door orkestleiders als Martin Fondse en Jules Buckley. Op haar debuut-ep *Leaves Of Lily* toont ze haar kwaliteit en kwetsbaarheid.

Nederland telt behoorlijk wat getalenteerde saxofonisten. Na Tineke Postma, Candy Dulfer, Susanne Alt, Marike van Dijk en Stephanie Francke is er nu Kika Sprangers. De Nijmeegse musicus is omarmd door Martin Fondse, dirigent van het Nationaal Jeugd Jazz Orkest (NJJO). De afgelopen twee jaar benoemde hij haar tot leider van de saxofoonsectie in het orkest omdat hij haar ziet als een van de meest gevarieerde jonge musici van Nederland. Levert dat Sprangers geen druk op? Ze gniffelt. "Nee, ik krijg er juist vleugels door en ga er nóg harder door werken. Natuurlijk voel ik wel druk en daarom moet ik mijn eigen stem laten horen. Dat doe ik nu door *Leaves Of Lily* uit te brengen en te laten horen waar ik nu sta." Op de ep staan vijf tracks, waarvan er twee zijn opgenomen in de studio en drie een liveregistratie zijn van haar eindexamen voor het Utrechts conservatorium, opgenomen in TivoliVredenburg.

"Eigenlijk heb ik **het idee gejat** van Martin Fondse"

Zangsectie

Sprangers' composities en arrangementen ademen een mix van fusion, funk en moderne stukken. Zoals ze zelf zegt: "Melodische jazz vol lyriek, maar gedragen door een steady groove." Er valt nog iets op: Sprangers werkt met een zangsectie van drie dames, waarbij poëzie, vocalese en harmonisch spel samenvloeit. Ze worden aangevuld door fluit, trompet, basklarinet en Franse horn, een niet veelvoorkomende bezetting. Vanwaar die keuze? "Eigenlijk heb ik het idee gejat van Martin Fondse, want hij had ook een zangsectie in het NJJO. Ik vond dat zó gaaf. De zangers zijn als het ware strijkers waarmee je harmonisch mooie dingen kunt doen. Het is het meest natuurlijke geluid dat er is. In mijn eigen spel probeer ik zo dicht mogelijk bij de kwetsbaarheid van de stem te komen. Zo heb ik veel vocalisten als inspiratiebron. Ik vind het namelijk heel tof om te kunnen zingen op mijn instrument. Als dat lukt, dan kun je mensen echt raken." Het gaat Kika dus hoofdzakelijk om de intensiteit van sound en melodie en hoe ze dat kan overbrengen op haar publiek. Ze schrijft daarbij vanuit het collectief en in verschillende lagen. Met de groove aan de onderkant, soundscapes in het midden, verbonden aan lyrische lijnen en de saxofoon als toplaag. De ene keer brengt ze de muziek met haar kwintet, de andere keer met het twaalfkoppige ensemble waarmee ze speelt tijdens het Amsterdamse Grachtenfestival. Ook speelt ze sinds twee jaar mee met de dancefamilie van Wicked Jazz Sounds.

Alt- en sopraansax

Kika Sprangers schrijft wisselend voor alt- en voor sopraansax. Wat kan ze op sopraan wat ze niet op alt kan? "Hmm… Met sopraan zoek ik nog meer naar de warme klank en choqueer ik door de hoogte in te gaan." Op de titeltrack *Leaves Of Lily* vertelt Sprangers een mooi verhaal op alt. Dit nummer verwijst naar het gedicht *Meisje in het najaar* van Ingmar Heytze, met vocals van Sanne Rambags. "Het gaat volgens mij over een meisje dat een een grote droom heeft en daarin blijft hangen. Terwijl ik denk dat je de tijd moet nemen om stil te staan bij wat je hebt bereikt en dat je daarvan moet genieten. Dat is soms lastig, want ik betrap mezelf en andere musici er altijd op dat er grotere ambities lonken."

Angelique van Os

Foto: **Vincent Waal**

IN EEN VERANDERENDE WERELD, BLIJFT TALENT ZICH ONTWIKKELEN

21DIMES

"Een van mijn inspiratiebronnen, Nina Simone, zei ooit: "It's a musicians job to reflect the times we live in". Ik vind het mooi als ik mensen een spiegel kan voorhouden met mijn muziek"

Jeangu Macrooy

21DIMES.NL

Ontdek de bijzondere verhalen van artiesten over het begin van hun carrière op 21dimes.nl. BNP Paribas helpt al meer dan 20 jaar jazzmusici in de ontwikkeling van hun carrière en steunt bij North Sea Jazz de Paul Acket Award en North Sea Jazz Kids.

BNP PARIBAS

The bank for a changing world

Joachim Kuhn en Émile Parisien

25 jaar ACT Records

Openheid en loyaliteit als troefkaarten

Vijfentwintig jaar geleden verscheen de eerste plaat op het Duitse ACT Records. En waar veel labels het moeilijk hebben, is het geesteskind van Siggi Loch nog springlevend. Het beleid is goeddeels ongewijzigd gebleven, want ACT richt zich nog altijd op Europese jazz en jong talent.

Formeel mag de geschiedenis van ACT dan in 1992 beginnen, het label komt pas echt op stoom wanneer de Zweedse trombonist en zanger Nils Landgren binnen wordt gehaald. Landgren is zelf succesvol, maar heeft voor het label een nog grotere waarde door de muzikanten die dankzij hem voor ACT kiezen. Dat zijn er veel, maar één zet zowel de geschiedenis van de jazz als van het label op zijn kop: pianist Esbjörn Svensson (E.S.T.). Jarenlang lijkt alles een gelukzalige droom. E.S.T. is zowel artistiek als commercieel zeer succesvol en daardoor van grote invloed op een hele generatie jazzmusici. Precies wat Loch voor ogen stond toen hij het label begon, gebeurt: een bijdrage leveren aan de ontwikkeling van de jazz. E.S.T. en in hun kielzog ACT schrijven geschiedenis. Op 14 juni 2008 wil Esbjörn Svensson zijn oudste zoon eens laten zien waar hij zo graag gaat duiken. Onder water in de buurt van Stockholm verongelukt hij, vierenveertig pas.

Youn Sun Nah en Ulf Wakenius

Blijvend in de geest

Op 2 april 2017 werd het jubileum van ACT groots gevierd in het Konzerthaus van Berlijn. Een nogal statig onderkomen voor een label dat zich graag op jonge jazz toelegt. Aan de andere kant drukt juist zo'n imposant pand uit hoe serieus de musici door het label genomen worden. Het programma is geheel in de geest van het label. Eerst wordt een van de grote opkomende jonge sterren gepresenteerd; de Koreaanse zangeres Youn Sun Nah samen met de Zweedse gitarist Ulf Wakenius, die al lang aan het label verbonden is. Vervolgens is er een eerbetoon aan Esbjörn Svensson. De avond wordt afgesloten door wat voor de gelegenheid de ACT Family Band is gedoopt. Een bont gezelschap onder leiding van natuurlijk Nils Landgren en pianist Michael Wollny, een van de allergrootste Duitse talenten die al vanaf het begin van zijn loopbaan bij ACT zit. In de catalogus van ACT vind je veel zangeressen terug. Onder meer Solveig Slettahjell, Rigmor Gustafsson, Viktoria Tolstoy, Caecilie Norby, Natalia Mateo en Huongh Thanh. Laatstgenoemde is Vietnamees en Youn Sun Nah als gezegd Koreaans, waarmee nog eens duidelijk wordt dat Loch en ACT ook buiten de Europese grenzen blijven luisteren. Youn Sun Nah bracht tot dusver drie albums op ACT uit en daar is bij het ten perse gaan van deze tekst net een vierde bijgekomen, *She Moves On*, waarmee de in Frankrijk woonachtige zangeres weleens haar naam zal kunnen vestigen. Mede dankzij een indrukwekkende bezetting met onder meer toetsenist Jamie Saft en gitarist Marc Ribot weet Youn Sun Nah een indrukwekkende intensiteit te bereiken. Dat lukte haar ook in Berlijn, dit keer met alleen gitarist Ulf Wakenius aan haar zijde en zelfs een keer helemaal solo tijdens een gewaagde maar zeer geslaagde uitvoering van *My Favourite Things*. Youn Sun Nah is een zangeres met lef en een grote ambitie. Iemand die duidelijk niet van half werk houdt. In haar korte set met Wakenius overrompelde ze het complete Konzerthaus met een staalkaart van haar kunnen. De virtuositeit kreeg alle ruimte in het door Wakenius geschreven *Momento Magico*. Waarbij de Zweed, die zich verder vooral dienstbaar opstelde, in het geheel niets voor haar onderdeed. Dat ze ook geweldig doorleefd kan zingen, bewees de Koreaanse in de chanson *Avec Le Temps* van Leo Ferré. Een mooier, melancholischer lied dan dat is moeilijk te vinden. Youn Sun Nah zorgde met haar vertolking voor kippenvel.

> "Zo'n imposant pand als het Konzerthaus Berlin drukt uit **hoe serieus de musici** door het label genomen worden"

Slotprogramma

Heel veel goede muziek was er ook in het slotprogramma. Sensationeel was de manier waarop oude rot Joachim Kühn op piano de jonge Franse saxofonist Émile Parisien tot een onvoorstelbare prestatie uitdaagde en opzweepte. Met gemak de ruigste muziek van de avond, maar vooral ook zeer rijk aan uiteenlopende sferen, klankkleuren en emoties. Parisien mocht samen met Michael Wollny, accordeonist Vincent Peirani en zanger Andreas Schaerer nog een hoogtepunt verzorgen. De eerste plaat van dit viertal is onderweg en belooft heel veel dankzij een geweldig goed afgewogen en toch spannende combinatie van instrumenten en stemmen.
Wollny, die zeer goed in vorm bleek, mocht dan nog eens schitteren samen met zijn jarenlange kompaan Eric Schaefer. Het jubileumconcert eindigde losjes met twee liederen die de boodschap van het label uitdragen: *We Are Family* en *Let's Stay Together*.
Voor het feest begon, was er een terecht eerbetoon aan Svensson. *Tears For Esbjörn* heette het programma en die tranen kwamen er. Voor het slotnummer betraden ineens Svenssons beide zonen Noah en Ruben het podium, die op drums en gitaar met een allstarband *Dodge The Dodo* werkelijk zinderend uitvoerden en daarmee onderstreepten wat voor magnifieke musicus we moeten missen.

Mischa Andriessen

Michael Wollny

In deze serie tast onze Jazzism België-correspondent de grenzen af en belicht de Belgische jazz.

el NEGOCITO Records

Hoe de droom van een durver met visie evolueerde van eetcafé met jamsessies tot een internationaal gerenommeerd label voor free en improvisatie.

Twaalf jaar geleden opende el Negocito de deuren als eetcafé. Eigenaar Rogé Verstraete (1970) wilde echter meer. Stap voor stap liet hij de plek evolueren tot een heus jazzlaboratorium. Aanvankelijk met maandagavondsessies geleid door saxofonist Jeroen Van Herzeele en drummer Giovanni Barcella. Geleidelijk aan kwamen er meer concerten en gaf hij regelmatig een carte blanche aan een muzikant die dan een week lang zijn ding kon doen. De hele Gentse scene was hier al vlug kind aan huis, gitarist Mathias Van de Wiele en trompettist Bart Maris voorop.

"Elk label heeft een verhaal, maar de **persoonlijke drive** is bepalend voor het welslagen"

Platenlabel

Rogé zag echter nog verder en in 2009 verscheen de eerste cd, *Monday Nights Live At el Negocito*, van het duo Barcella/Van Herzeele. Anno 2017 staat de teller op 65. Onder de recente releases vinden we onder meer de nieuwe sensatie Steiger, de samenwerking van schrijfster Kristien Hemmerechts met sopraan Sylvie De Pauw en Bart Maris, net als de tweede cd van het gitaarduo De Groote-Faes. Duidelijk geen mainstreamjazz, maar eerder de alternatieve richting waarbij improvisatie de rode draad is. Rogé heeft zo zijn verklaring voor het succes. "Elk label heeft een verhaal, maar de persoonlijke drive is bepalend voor het welslagen. Bij mij is het vooral een organisch gegeven. De weg is belangrijker dan het eindpunt. el NEGOCITO Records draait niet rond een zuiver financiële marketing-campagne maar vormt een onderdeel van een artistiek pad. Vandaar dat ik niet alleen werk met de meest voor de hand liggende namen. Vorig jaar sloot het café de deuren en drong zich een gewijzigd standpunt op, maar een echt commercieel verhaal zal het nooit worden."

Festival

Naast het label is er sinds 2007 tevens een jaarlijks festival, aanvankelijk nog onder de naam Jazz sur l'Herbe, maar nadien veranderde dit in CITADELIC. Voor de jubileumeditie werd het een zesdaagse, met naast heel wat Belgische muzikanten tevens namen als Jorgy Rossy, Mark Turner, Al Foster en Samuel Blaser. En dit alles gratis. Partner in crime was Jazzcase, het jazzpodium in Neerpelt. Kers op de taart daarbij is de uitgave van een fotoboek met werk van Cees Van de Ven en tien (!) live cd's van artiesten die daar optraden.
Dat el NEGOCITO Records tot nu toe internationale namen als Charles Gayle, Andrew Cyrille, Hamid Drake en Dave Douglas kan strikken, is niets bijzonders vertelt Verstraete. "Elke muzikant heeft zijn eigen projecten en netwerken. Bekendere artiesten schatten daarbij snel de kwaliteit in van wie hen uitnodigt. Zo bouw je een langdurig verhaal op."
En de man blijft visionaire ideeën uitwerken. Op regelmatige basis organiseert hij nu ook concerten in het SMAK (het Gentse museum voor moderne kunsten). "Hoort muziek thuis op een dergelijke plek? Waarom geen explicietere link leggen tussen verschillende kunstvormen en op die manier musea wat levendiger maken? Ik denk zelfs aan tournees op die manier."

Georges Tonla Briquet

Rogé Verstraete

JONGE HELDEN
Fotograaf & schrijver Govert Driessen portretteert aanstormend talent.

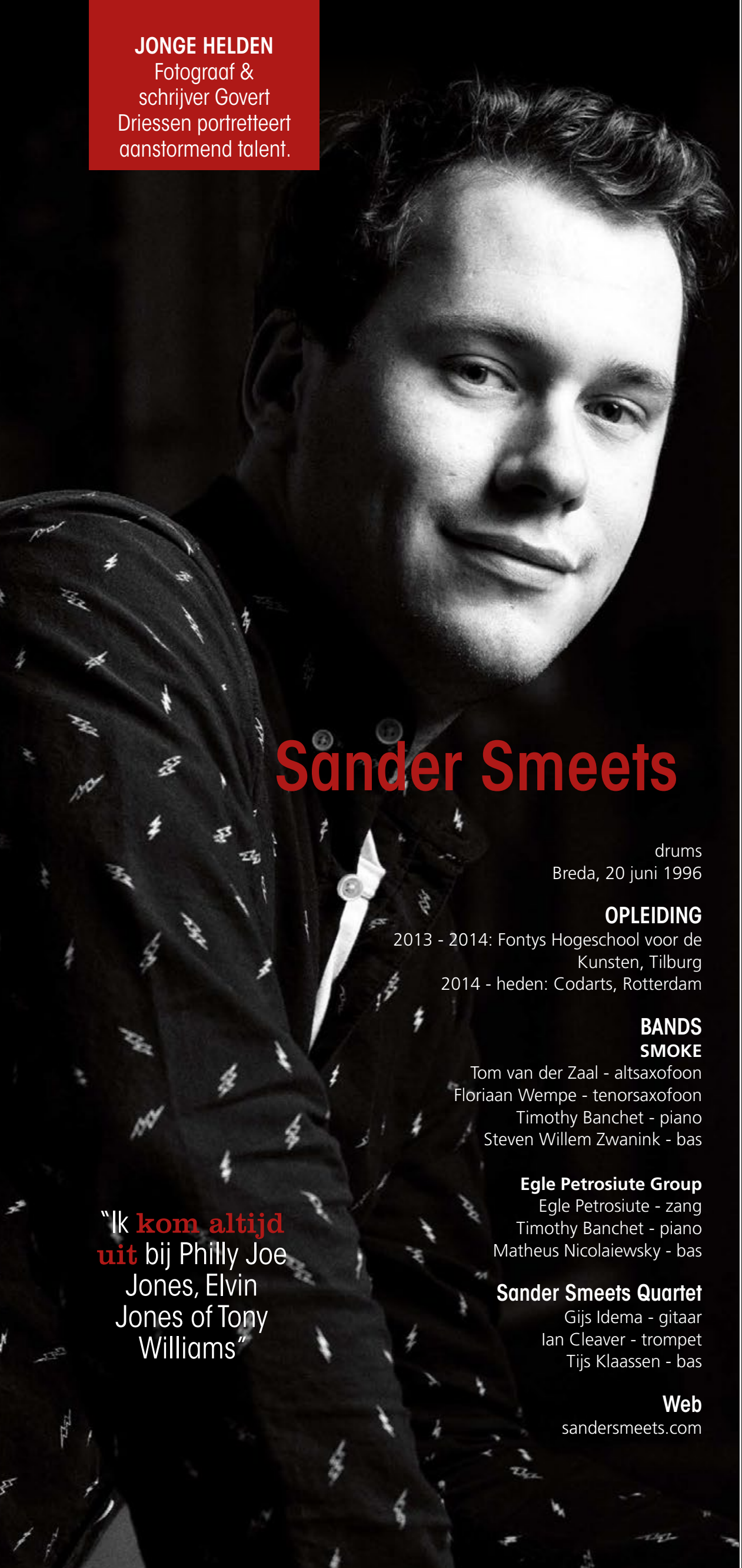

Sander Smeets

drums
Breda, 20 juni 1996

OPLEIDING
2013 - 2014: Fontys Hogeschool voor de Kunsten, Tilburg
2014 - heden: Codarts, Rotterdam

BANDS
SMOKE
Tom van der Zaal - altsaxofoon
Floriaan Wempe - tenorsaxofoon
Timothy Banchet - piano
Steven Willem Zwanink - bas

Egle Petrosiute Group
Egle Petrosiute - zang
Timothy Banchet - piano
Matheus Nicolaiewsky - bas

Sander Smeets Quartet
Gijs Idema - gitaar
Ian Cleaver - trompet
Tijs Klaassen - bas

Web
sandersmeets.com

"Ik **kom altijd uit** bij Philly Joe Jones, Elvin Jones of Tony Williams"

"Op mijn vierde was ik nog te jong voor drumles, maar een jaar later mocht ik na een proefles toch bij Mark Eeftens komen. Tien jaar later wist ik dat ik drummer wilde worden. Na audities in Amsterdam, Rotterdam en Tilburg werd ik aangenomen op het conservatorium van Tilburg. Dat was prima, want Hans van Oosterhout gaf daar ook les en sinds ik hem voor het eerst hoorde spelen, wilde ik les van hem. Tilburg is een gezellige stad en de school erg leuk, maar uiteindelijk gebeurt er in Rotterdam gewoon meer. Daarom besloot ik, halverwege mijn eerste jaar, nog een keer auditie te doen aan Codarts, en werd aangenomen. Naast Hans geven Joost Patocka en sinds kort Mark Schilders daar les, hoe goed kun je het treffen? SMOKE is echt een band, we spelen muziek die we allemaal tof vinden, ook eigen stukken, maar altijd muziek met ballen.

Eind 2016 speelden we na afloop van Roy Hargroves optreden in het Concertgebouw. Op een gegeven moment speelde hij zelf ook mee. Zonder hard te spelen of heel veel, en zonder echt dominant te zijn, zette hij in één keer de band naar zijn hand. Het is echt heel gaaf om met zo'n *heavy cat* te spelen. Maar ook tof om te merken hoe wij, als band, op elkaar ingespeeld zijn.

Überhaupt hebben alle drummers die ik goed vind 'ballen'. Als ik denk 'nu moet ik eens een goeie plaat opzetten', dan kom ik altijd uit bij Philly Joe Jones, Elvin Jones of Tony Williams. De intensiteit van met name die laatste twee, is iets wat me inspireert en ik probeer dat ook in mijn eigen spel te bereiken. Ik luister sowieso ontzettend veel, ook naar modernere drummers als Bill Stewart en Gregory Hutchinson. Veel luisteren is natuurlijk een hartstikke goede leerschool.

Met mijn eigen kwartet spelen we standards, maar die steken we wel in een eigen jasje. De arrangementen ontstaan terwijl we spelen, we schrijven nooit iets op. Daardoor kan de muziek elke keer weer een totaal andere kant op gaan, wat het spelen met deze groep zo gaaf maakt. Deze zomer spelen we op het North Sea Jazz Festival, een super vooruitzicht!"

VIER DE LENTE
EN PLANT
EEN BOOM
IN HET
SUBLIME BOS
DOE MEE VIA SUBLIMEFM.NL/BOS

90.7 fm

SUBLIME FM

fresh jazzy sounds

Gladys Knight

The Empress of Soul

De terugkeer van Gladys Knight op North Sea Jazz dit jaar belooft bij voorbaat al een groots hoogtepunt. Als zij zingt geloof je het meteen. Helemaal. Dat is de essentie van haar emotionele voordracht en daarom staat ze bij trouwe fans en vakgenoten al jaren bekend als *The Empress Of Soul*.

Tekst: **Kees Smallegange** | Foto's: **Hollandse Hoogte, Wenn.com**

Gladys Knight tijdens Black Girls Rock! in 2016

Ze was 25 jaar geleden voor het laatst in Nederland, ook op North Sea Jazz. De zangeres was toen net een paar jaar soloartiest en maakte een onuitwisbare indruk. Inmiddels is Gladys 73 en geregeld wordt haar gevraagd waarom ze dit nog altijd doet. *"I know somebody"* is steevast haar antwoord, waarmee ze aangeeft immer op missie te zijn, gesterkt door haar mormoonse geloof. In de kern is Gladys dan ook een gospelzangeres. Op haar vierde zong ze al in de baptistenkerken van haar geboortegrond Atlanta, Georgia, gestimuleerd door haar moeder Elizabeth. Die had al vroeg door dat Gladys over een bijzondere gave beschikte. Toen ze acht jaar oud was, wist haar moeder een eerste televisieoptreden voor elkaar te krijgen bij het dan populaire The Original Amateur Hour met Ted Mack. Ze won er tweeduizend dollar en dat stimuleerde haar gang naar de seculiere podia. Samen met haar zusters, broer en enkele neven vormde ze een zanggroep die optrad tijdens buurt- en familiefeestjes.
Na diverse wisselingen bleven haar broer Merald 'Bubba' Knight plus neven Edward Patten en William Guest over. Zo rond 1952 werden zij The Pips, genoemd naar hun manager James 'Pip' Woods, in 1961 omgedoopt tot Gladys Knight & The Pips. Gladys nam een korte break in 1962 om zich op haar gezinsleven te storten, maar vanaf 1964 tot 1989 was het viertal onafscheidelijk.

Op haar vierde **zong ze al** in de baptistenkerken van Atlanta

In de schaduw

Die drie zangers zijn er aanvankelijk vooral ook om kleine Gladys te behoeden voor de gevaren en valkuilen van het zogenaamde Chitlin' Circuit, de kleine - vaak rauwe - zwarte clubs waar het viertal eind jaren vijftig optreedt. Niet zelden behoeden zij hun jonge frontdame voor allerlei ongewenste avances, zelfs in de huiselijke omgeving. Ze maken hun eerste single in 1958, maar dat wordt geen succes. De doorbraak komt in 1961 met het liedje *Every Beat Of My Heart* voor Fury Records, dat de top van de zwarte hitlijsten behaalt. Gladys is dan pas zeventien, maar klinkt inmiddels als een volbloed soulzangeres. Beter betaalde optredens dienen zich aan en na enkele fraaie maar minder succesvolle singles klopt Motown aan de deur. Gladys weet niet zeker of dat wel de juiste plek is voor hen, maar heel zwart Amerika is diep onder de indruk van Berry

Gladys in 1978

Gordy's zakelijke kwaliteiten. Ze gaat overstag en beleeft er van 1967 tot 1973 diverse successen. De groep staat er, net als zoveel andere Motown-artiesten, immer in de schaduw van grotere acts als Smokey Robinson & The Miracles, The Temptations of The Jackson 5, maar weet toch enkele grote hits te scoren, zoals de eerste versie van *I Heard It Through The Grapevine*. The Pips blijven voor Gordy evenwel een groep van minder belang en krijgen zelden de beste liedjes toebedeeld van de Motown-huisschrijvers. Voordeel achteraf is dat veel van hun opnamen daarom niet de standaardformule of klank hebben. Met vele prachtige Motown-atypische, vrij en diep gezongen soulballads als resultaat.

Hun **tweede single** wordt 'Midnight Train To Georgia'

Mondiaal succes

Wat Motown met Gladys Knight & The Pips in huis had kunnen hebben blijkt snel nadat de groep in 1973 is overgestapt naar Buddah Records. Buddah is een veel kleinere maatschappij en Gladys is daar prioriteit. Hun tweede single voor de firma wordt *Midnight Train To Georgia*. Deze compositie van Jim Weatherly bevat precies de juiste balans tussen country, pop en soul. Met haar gedragen, gospelachtige intonatie geeft Gladys het een totaal tijdloos karakter. De single wordt een mondiaal succes en is tot op de dag van vandaag haar lijflied, hét liedje dat iedereen kent van Gladys Knight. Diverse prachtige opnamen zullen volgen zoals *I've Got To Use My Imagination*, *Best Thing That Ever Happened To Me* en *Come Back And Finish What You Started*, maar de groep zal het eerdere succes nimmer

LUCRETIA SINGS GLADYS

Zangeres, actrice en allround theaterdier Lucretia van der Vloot is al jaren een van de grootste pleitbezorgsters van Gladys Knight in Nederland. Ze heeft een totale fascinatie voor de zangeres die heel ver teruggaat.
"Mijn vader en moeder hielden erg van soul en zo ben ik ook opgegroeid met Gladys Knight. Ik werd verliefd op die stem. De de wijze waarop ze tussendoor praat met haar publiek trok me ook enorm aan. Ze zingt heel verhalend. Het is niet alleen maar een mooie stem die een liedje zingt, je voelt ook echt haar pijn of verdriet. Ze zingt vanuit het hart. Mijn liedje werd *The Need To Be* (1974). Ik heb dat ook gezongen tijdens mijn eindexamen op de kleinkunstacademie, samen met haar versie van *I Heard It Through The Grapevine*. Die vind ik trouwens duizend keer mooier dan de uitvoering van Marvin Gaye. Vanwege de heftigheid in die stem, de emotie, dat kan niemand. Zij is niet te evenaren."
Toch wilde Lucretia niets liever dan Gladys worden als ze later groot zou zijn. Het volgende theaterseizoen, vanaf september 2018, gaat eindelijk een grote wens van haar in vervulling met het Lucretia Sings Gladys tribute. De eerste formidabele try-outs hebben al plaatsgevonden. Het wordt een programma waarin alle theatrale kwaliteiten plus de humor van Lucretia volop aan bod komen. "Ik wil dat al heel lang, mét drie achtergrondzangers. Mijn eigen Pips. Ik lees ter voorbereiding alles wat ik kan vinden omdat ik wil weten wie zij is, waar die diepgang en kracht vandaan komen. Je hebt natuurlijk al die prachtige liedjes, maar je kunt die niet zo zingen als je een saai iemand bent. Haha."
Als onderdeel van haar studie reisde Lucretia in de zomer van 2015 samen met haar dochter speciaal naar Londen om Gladys live te kunnen zien in The Royal Albert Hall. "Ik heb als een echte fan eerst buiten staan wachten of ik een glimp kon opvangen toen ze aankwam met de auto. Eenmaal binnen stroomden bij haar opkomst meteen de tranen over mijn wangen. Eindelijk zag ik haar echt. Ze zingt nog steeds als een beest en ziet er geweldig uit. En ze was toen al 71. Er waren heel veel meer mensen uit het buitenland gekomen en ook het Britse publiek ging helemaal uit hun dak. Door haar manier van zingen en het *preachen* wat ze doet, dat kan er maar één."

overtreffen. Gedurende de jaren tachtig blijven The Pips geregeld albums uitbrengen, ook een paar zonder Gladys, maar geen daarvan zal ooit massaal de oren van het wereldwijde publiek bekoren. In eigen land doen ze het nog altijd prima. Hun licht ongemakkelijke flirt met de moderne soul- en r&b-klanken van de jaren tachtig leveren in Amerika wat dancehitjes op zoals *Save The Overtime* en *Love Overboard*.
Vanaf 1978 begint Gladys met het maken van soloalbums. En in 1980 gaat ze een langdurige samenwerking aan met eminent doch veel te onbekende zanger-songschrijver Sam Dees, die start als ze voor haar tweede soloalbum zijn bestaande compositie *My World* vastlegt. Op de drie volgende groepsalbums zijn ook weer de beste liedjes van zijn hand. In kringen van pure soulliefhebbers gaat immer de vlag uit wanneer Sam Dees ergens opduikt als componist en op recente heruitgaven van The Pips lp's *Visions* (1983) en *Life* (1985) staan nog meer van zijn voorheen onuitgebrachte bijdragen. Pas in 1989 zal de hele wereld weer eens van haar vernemen. Gladys wordt gevraagd voor de titelsong van de James Bond film *License To Kill*. Ondanks de veel te modieuze, bombastische productie en de nogal verwarrende tekst is haar vocale prestatie wederom uitmuntend.

Gladys Knight & The Pips na het winnen van de American Music Award Favorite Soul R&B Band 1988.

Gladys Knight & The Pips tijdens een televisieoptreden in Londen, 1983.

Persoonlijk

Het persoonlijk leven van Gladys gaat al die jaren bepaald niet over rozen. Ze doet daarvan uitgebreid verslag in haar prima biografie *Between Each Line Of Pain And Glory* uit 1998. Al op achttienjarige leeftijd krijgt ze haar eerste zoon, James Newman, die op 37-jarige leeftijd bezwijkt aan een hartafwijking. Zijn gelijknamige vader overlijdt ook op jonge leeftijd (35) aan een overdosis drugs. Gladys is dan al van hem gescheiden en zal nog drie keer trouwen. Haar tweede ex-man Barry Hankerson komt in de jaren negentig groot in het nieuws als manager en oom van de dan heel populaire zangeres Aaliyah. Meest geruchtmakend is haar huwelijk met schrijver, dj, politicus en *motivational speaker* Les Brown. Hoewel Gladys in diverse interviews extatisch is over de relatie met de dan in Amerika zeer geziene publieke figuur, duurt het huwelijk slechts twee jaar en het paar scheidt in 1997. Gladys woont sinds 1978 in Las Vegas, om dicht bij haar moeder te kunnen zijn. Bovendien kan ze kan daar vaak en goedbetaald optreden. Maar de stad kent ook vele schaduwzijden en die

Las Vegas kent **vele schaduwzijden** en die krijgen haar volop in de greep

krijgen haar volop in de greep. Na te hebben opgetreden in een lokaal casino nodigt een vriend haar uit aan tafel om wat te gokken. Dat bevalt haar eerst wel, maar ze raakt spoedig verslaafd aan blackjack. Er zijn avonden dat ze maar liefst 45.000 dollar verspeelt. Op zekere nacht gaat ze maar door en Gladys heeft niet eens meer in de gaten dat het al ochtend is. De zangeres zit nog steeds in het casino terwijl ze eigenlijk haar zoon naar school zou moeten brengen. Wanneer het uiteindelijk tot haar doordringt wordt ze acuut onwel en belt Gamblers Anonymous, die haar direct ophalen. Dat was eind jaren tachtig en naar eigen zeggen heeft ze sindsdien geen speelkaart meer aangeraakt.

Covers

Haar carrière komt in de jaren negentig in wat rustiger vaarwater en is geen onverdeeld succes. De budgetten voor artiesten van haar leeftijd nemen af en ook de betere songschrijvers staan niet meer in de rij voor veteranen zoals zij. Toch bevatten al haar platen sinds die tijd wel enkele prima opnamen en er zijn zelfs gunstige uitzonderingen. In 1998 gaat een langgekoesterde wens in vervulling met haar eerste complete gospelalbum *Many Different Roads*, ook weer gemaakt aan de zijde van Sam Dees. Het album *One Voice* dat ze vlak daarna opneemt met het mormonenkoor The Saints Unified Voices is muzikaal eveneens zeer geslaagd, net als de kerstplaat die ze met hen opneemt in 2006.

Naast al het prachtige, origineel voor haar gecomponeerd materiaal is Gladys een uitmuntend vertolker van covers. Die kiest ze immer zorgvuldig en maakt ze geregeld compleet tot de hare. Natuurlijk zong ze al diverse covers in haar Fury-, Maxx- en Motown-jaren, maar de echte klassieke interpretaties starten half jaren zeventig. Zo registreert ze in 1974 een hartverscheurende versie van *Try To Remember/The Way We Were* (Barbra Streisand)

Een nummer coveren is een **goede en respectvolle gewoonte** onder soulartiesten om elkaars werk te eren

en zingt ze op de soundtrack *Claudine* diverse prachtige uitvoeringen van Curtis Mayfield-liedjes. En dan is er natuurlijk haar befaamde balladversie van Gloria Gaynors *I Will Survive* uit 1981, wat deze seculiere gospel voorheen ongekende diepgang geeft. In recenter jaren neemt ze een magistrale uitvoering op van Karin Whites *Superwoman* aan de zijde van Patti LaBelle en Dionne Warwick. Daar was Dionne achteraf overigens niet zo blij mee, want Miss Patti en Gladys overstemden haar met vele decibellen. In 1994 maakt ze een schitterende medley van *End Of The Road*, de Boyz II Men-megahit, gekoppeld aan beroemd werk van Teddy Pendergrass en The Spinners. Een zeer goede en respectvolle gewoonte onder soulartiesten om elkaars werk te eren. In 2005 neemt ze zelfs een compleet coveralbum op vol jazz- en *American Songbook*-klassiekers, met de veelzeggende titel *Before Me*. Er is eindelijk weer een flink budget, een heuse bigband en de productie staat onder leiding van toppers Phil Ramone en Tommy LiPuma. En meest recent eerst ze live bijvoorbeeld het werk van de Britse Sam Smith met een bloedstollende uitvoering van *Stay With Me*, alsof het haar op het lijf geschreven is.

Geen mega-act

Het tourschema van Gladys is gedurende haar hele loopbaan altijd goedgevuld geweest. De soulzangeres wordt gelukkig nooit een mega-act die in grote stadions optreedt. Ze speelt voor een immer toegewijd publiek in statige, vaak middelgrote concertzalen, hetgeen de live prestatie juist zo aantrekkelijk maakt. Naast prachtig zingen kletst ze daar avond na avond haar publiek de oren van het hoofd. Alsof je bij je favoriete tante op bezoek bent. Het afgelopen decennium treedt ze bijna elke zomer op in het Verenigd Koninkrijk voor een uitgebreide tournee langs diverse Britse steden. Eindelijk, na al die jaren, brengt zo'n tour haar ook weer eens naar ons land. In het hart van het North Sea Jazz Festival, op zaterdagavond om kwart over zeven. Vlak na de al even fameuze tijdgenoot George Benson en net voor vocaal erfprinses Mary J. Blige. Die planning kan niet mooier. Gaat dat zien! JJ

Alle coryfeeën van toen bijeen tijdens de première van Motown The Musical in 2013. V.l.n.r.: Gladys Knight, Smokey Robinson, Stevie Wonder, Berry Gordy, Diana Ross en Mary Wilson.

Bokanté

“Met deze band keer ik terug naar mijn roots”

Het spookte lang door zijn hoofd; een bluesband die symbool staat voor universele verbinding met een brede sound uit alle windstreken van de wereld. Doordacht verzamelde Michael League (Snarky Puppy) topmusici om zich heen, met vocaliste Malika Tirolien als blikvanger. En zie daar: Bokanté is geboren en debuutalbum *Strange Circles* gemaakt.

Tekst: **Angelique van Os**

Het is geen projectje dat hij er even naast doet. Snarky Puppy-frontman Michael League begint niet zomaar ergens aan, tenzij hij te weinig werk heeft met de Pups? “Haha, dat was niet de reden, nee. Het heeft met het schrijfproces te maken”, zegt de bassist tijdens een drukke tournee door Italië. “Ik neem onderweg altijd de kleinste ideeën van ritme en melodie op met mijn telefoon. Na verloop van tijd viel me op dat deze schetsen in elkaars verlengde lagen qua ritme en simpele harmonische lijnen, en geënt zijn op bluesschema’s. Niet iets voor Snarky, wel voor een nieuwe band. Zo ben ik dat gaan benaderen.” League schakelde vervolgens vrij snel, gaf de muziek een specifieke sound en zocht daar de juiste muzikanten bij. Qua sound bleef hij dicht bij zichzelf, terug naar zijn eigen

Interview

Bokanté, boven v.l.n.r.: André Ferrari, Chris McQueen, Michael League, Bob Lanzetti en Keito Ogawa. Onder v.l.n.r.: Jamey Haddad, Malika Tirolien en Roosevelt Collier

roots, de deltablues uit het diepe zuiden van Texas, gecombineerd met exotische West-Afrikaanse klanken. "Ik speel al jaren blues en West-Afrikaanse muziek, het is een interessante combinatie. Ik hoorde dampende gitaren en veel percussie in mijn hoofd en tegelijkertijd wilde ik vocals centraal stellen waarmee sociaal-politieke statements gemaakt kunnen worden."

Creoolse teksten

De sound van Bokanté, dat uitwisseling betekent, wordt grotendeels bepaald door de zang van Malika Tirolien, die naast Frans in het creools zingt, haar moedertaal. Voor League was Tirolien zonder twijfel de perfecte frontvrouw voor Bokanté. "Engels en Spaans vond ik niet passend en toen dacht ik aan creools, wat enerzijds scherp, werelds en anderzijds smooth en warm klinkt. Daarnaast is er een diepere laag vanwege de creoolse geschiedenis en hoe zich dat anno 2017 weerspiegelt in de Amerikaanse maatschappij."
Tirolien en League kennen elkaar al jaren. De sympathieke vocaliste uit Marie-Galante, Guadeloupe, volgde haar zangstudie in het Canadese Montreal. Eigenlijk wilde Tirolien liever naar New York, maar die opleiding was onbetaalbaar en na een vakantie bleek Montreal een goed alternatief. Tirolien viel er al snel op en verzorgde met haar toenmalige band, Groundfood, een voorprogramma van Snarky Puppy. De band was dusdanig onder de indruk van de zangeres dat ze haar vroegen mee te werken aan onder andere *Family Dinner Vol. 1*, waarmee de band een Grammy won. Na afloop van een gastoptreden vorig jaar in Montreal vroeg League de zangeres om frontvrouw van zijn nieuwe band te worden, waarop zij reageerde: "*Yes, anytime*! Ik was superblij", zegt een stralende Tirolien. "Michael stuurde me vier stukken, waarop ik tekst en melodie schreef. De mailcorrespondentie verliep heel fijn. Ik stuurde nieuw materiaal op, waarop Michael feedback gaf als 'dit is te gek' of 'dit is bedoeld als instrumentaal gedeelte' en zo ontstond vanzelf het repertoire."

> "Iedereen heeft **een andere achtergrond**, maar de band is zo geformeerd dat de jas precies past"

Topbezetting

Naast Tirolien bestaat Bokanté uit een topbezetting met maar liefst drie percussionisten: Jamey Haddad, André Ferrari en Keita Ogawa, en vier gitaristen: Snarky-leden Chris McQueen en Bob Lanzetti, Roosevelt Collier op lap- en pedalsteel en Michael League die baritongitaar speelt. Elk bandlid heeft zijn eigen, persoonlijke inbreng. League: "Jamey komt uit de world-hoek en speelt met sterren als Sting en Paul Simon, Keita kan alles, terwijl André een van de meest unieke percussiesounds heeft die ik ken. Roosevelt heeft leren spelen in de kerk, Malika heeft een Caribische-, jazz- en hiphopachtergrond en Bob, Chris en ikzelf voegen de Snarky-vibe toe. Iedereen heeft een andere achtergrond, maar de band is zo geformeerd dat de jas precies past."
League kent alle bandleden dan ook al lange tijd van zijn vele tournees en samenwerkingen, terwijl dat niet voor de musici onderling gold. Sterker nog, het gezelschap ontmoette elkaar voor het eerst in de studio. Een nieuwe werkmethode voor de bassist, maar volgens hem de enige manier om de drukbezette musici bij elkaar te krijgen. Tegelijkertijd was het daardoor ook een grote uitdaging om de juiste songs met de juiste vibe te schrijven.
Tirolien: "Michael heeft de muziek op ieders lijf geschreven. Elk bandlid heeft voldoende vrijheid om zijn eigen stem toe te voegen en volledig zichzelf te zijn." In een week tijd werd de band snel hecht, helemaal toen ze tijdens een opname het trieste nieuws kregen dat Prince was overleden. Tirolien: "Iedereen was geschokt. De tekst voor *Limyé*, wat over de dood gaat, heb ik toen

Malika Tirolien

geschreven. Ik had namelijk nog geen tekst hiervoor, maar toen Prince overleed, wist ik waar het over moest gaan."
Het resultaat van *Strange Circles* is verbluffend. Het lijkt alsof het achtkoppige gezelschap al jaren samenspeelt. De plaat is dan ook exact geworden waar League op hoopte: "Het is precies de sound die ik in gedachten had, van Led Zeppelin-achtige blues stomp tot folkachtige Caribische kaladja. Voor mij is het een bluesband, met veel kleur en diepgang."

Universeel ideaal

Vanwege de heftige gebeurtenissen in de wereld vindt League het belangrijk om een statement te maken en op te komen voor een universeel ideaal, ongeacht welke politieke partij iemand steunt. Het gaat eerder om het streven naar vrijheid van meningsuiting, begrip en compassie voor elkaar. "Met een instrumentale band kun je alleen in albumtitels en tijdens optredens een standpunt innemen. Met Bokanté is dat een organisch geheel vanwege de verschillende achtergronden, generaties, talen, religies en culturen. Dankzij de teksten van Malika komen actuele onderwerpen meer tot leven." Tirolien vond het een behoorlijke uitdaging om aan de slag te gaan met thema's als raciale ongelijkheid, machtsstrijd tegen minderheidsgroepen (de politie versus de Afro-Amerikaanse gemeenschap in de VS), de opmars van religieus extremisme, immigratie en kolonialisme. "Ik moest wel even slikken toen Michael met dit verzoek kwam. Om het niet te beladen te maken en dichtbij mezelf te blijven, schreef ik mijn teksten voornamelijk vanuit personages en in metaforen. Het nummer *O La* (Waar kom je vandaan / waar ga je naartoe?) gaat bijvoorbeeld over een man die verdwaald is en bij een prachtig huis terechtkomt. Daar woont iemand en diegene vraagt wat de man wil, waar hij vandaan komt. De man zoekt onderdak en mag blijven. Terwijl hij blijft, wordt hij steeds hebberiger en wil het huis voor zichzelf en besluit de eigenaar te vermoorden…" Ja, het is een beetje creepy, haha. Uiteindelijk gebeurt dat en woont hij alleen in het huis, maar is hij bang dat hem hetzelfde overkomt. Dus bouwt hij een verdedigingsmuur om de woning, maar mensen laten hem niet met rust." Tirolien legt uit dat ze in dit geval een metafoor gebruikt voor grenzen en hoe ver de mens kan gaan om land te bezitten. "Voor mij is land voor iedereen, ongeacht culturen. De geschiedenis toont helaas dat het vaak anders loopt."

"Dankzij de teksten van Malika komen **actuele onderwerpen** tot leven"

Boodschap

Ondanks dat de maatschappijkritische teksten niet verstaanbaar zijn vanwege de taalbarrière, komt de boodschap veelal wel over, menen de musici. Enerzijds omdat Tirolien op het podium de nummers toelicht, anderzijds omdat de emotie in haar stem tot de verbeelding spreekt. Daarnaast worden de teksten toegelicht in het Engels in de *liner notes*. "Het creools is een reflectie waar Bokanté voor staat, want deze taal is van oudsher een mix van verschillende talen die de slaven meenamen uit Afrika naar de VS", vertelt League. Dat geldt ook voor de afkomst van Tirolien, want Guadeloupe is een Frans overzees departement waar vroeger slaven naartoe werden verscheept om op suikerplantages te werken. Haar familie draagt ook een stuk van die geschiedenis met zich mee, zoals haar opa, de dichter Guy Tirolien, die zich inzette voor de Négritude Ideological Movement. Zelf heeft de zangeres helaas in Canada en de VS ook de nodige nare ervaringen ondervonden. Het was voor haar als achttienjarige een grote stap om de kleine, hechte gemeenschap van Marie-Galante te verlaten voor het grote Montreal. "Ik kon geen flat vinden vanwege mijn huidskleur, ik ben geïntimideerd door een skinhead en ik ben zelfs onterecht gearresteerd toen ik arriveerde in New York, puur vanwege mijn uiterlijk. Ja, het is schaamteloos. Maar wij zijn vechters en mensen van het verzet, daar ligt mijn geschiedenis. Ik kan me dus goed verplaatsen in de onderwerpen en vind het belangrijk dat er aandacht voor is."
Vol gas gaat Bokanté de zomer tegemoet met een volgeboekte wereldtournee, wat aangeeft dat de betrokkenheid groot is. Daarnaast keert League live terug naar zijn oude liefde de (bariton) gitaar. "Het is eigenlijk een excuus om met mijn favoriete bassisten te kunnen spelen, haha. Zo hebben we in Australië met Paul Bender van Hiatus Kaiyote opgetreden en in de zomer gaat Jay White mee, een groot talent uit New York, die ook te gek zingt. Ik heb er zin in! Lekker weer gitaarspelen, want ik begon ooit op dat instrument. Voor mij gaat deze band over terugkeren naar mijn roots en het voelt te gek, alsof ik weer een tiener ben." J

Michael League

Cadeau voor nieuwe abonnees:

Avishai Cohen
Cross My Palm With Silver

+ 6x Jazzism

Neem nu een jaarabonnement voor € 41,15 + gratis cd Avishai Cohen* of € 5,- korting!

Abonneren?

Telefoon: 085 7600237

(ma-vrij van 8.30 tot 12.30 uur, lokaal tarief)

E-mail: abonnement@bcm.nl

www.jazzism.nl

Jazzism is een uitgave van Uitgeverij BCM, Postbus 1392, 5602 BJ Eindhoven

*** Zolang de voorraad strekt.**

JAZZ IN TIVOLIVREDENBURG

PROGRAMMA 2017-2018 IN UTRECHT

AVISHAI COHEN
PAT METHENY
MARCUS MILLER
ENRICO RAVA
BENJAMIN HERMAN
SEUN KUTI
MACEO PARKER
HAN BENNINK
YURI HONING
TRANSITION FESTIVAL 2018

... EN MEER

HET GEGEVEN PAARD

Voor een Sunday Afternoon Jazz concert gezellig samen lunchen? Zin in een goed glas wijn voordat Marcus Miller of Avishai Cohen op het podium staan? Misschien heb je gewoon trek en heb je zin in een lekkere salade of Flammkuchen. In koffie of (verse) thee met een mooi stukje taart. 's Morgens, 's middags of 's avonds, je bent altijd van harte welkom in grand café Het Gegeven Paard.

www.cafehetgegevenpaard.nl

Branford Marsalis en Kurt Elling op Transition Festival 2017

Fotc: Jelmer de Haas

WELKOM IN TIVOLIVREDENBURG

TivoliVredenburg presenteert in dit magazine de hoofdlijnen en hoogtepunten van de jazzprogrammering. Een splinternieuw overzicht van een zeer divers aantal jazzconcerten in alle zalen van de Utrechtse concertzaal.

Het is nog niet zo lang geleden dat ‘een muziekpaleis’ in Utrecht alleen een droom was. Een muziekcentrum naast het station met zeven zalen, waar een zo breed en divers mogelijk publiek een dito programma kan bezoeken en verrast kan worden door musici, concerten en ontmoetingen. Met drie seizoenen achter de rug zijn veel van de verwachtingen ruimschoots waargemaakt. In 2016 werden er ruim duizend concerten gerealiseerd en bezochten meer dan negenhonderdduizend bezoekers het gebouw. De omgeving wordt nu afgerond; het nieuwe Hoog Catharijne is open, het water is weer terug in de Singel voor de deur en aan de kade opent komend seizoen een brasserie.

Qua jazzprogrammering stonden vele internationale grootheden op het podium; van Kamasi Washington tot Nate Wooley, van Brad Mehldau tot Dr. Lonnie Smith van (zowel bassist als trompettist) Avishai Cohen tot John Scofield & Joe Lovano en van Peter Brötzmann tot Ibrahim Maalouf. En natuurlijk betraden ook veel nationale jazzhelden het afgelopen jaar de podia zoals Jeroen van Vliet, Peter Beets, Joris Roelofs, Benjamin Herman, Wilbert de Joode, Reinier Baas, Tineke Postma, Wolfert Brederode, Pierre Courbois en Paul van Kemenade.

Eerder dit jaar was ook het begin van Vrije Geluiden op de nieuwe locatie in nieuwe stijl, naast de lancering van de nieuwe maandelijkse concertreeks Vrije Geluiden Live.

Naast een aantal pagina’s met losse concerten die steeds uitbreid worden, zijn er een groot aantal concerten in samenhang. Nieuwe en succesvolle jazz- en impro-pioniers zijn te horen in onze serie CloudNights. Sunday Afternoon Jazz krijgt twéé series, die met grote regelmaat de zondagmiddagen verlevendigen. In ECM Artists in Concert zien we de top van het gelijknamige label aan het werk op het podium.

Het jaarlijkse festival Transition maakt met ruim 30 concerten op één dag een momentopname van de huidige stand van de internationale jazz. Daarnaast heeft Le Guess Who? festival dit jaar wederom een imposante jazz line-up met o.a. icoon Pharoah Sanders en spelen musici tijdens Festival Oude Muziek jazz op authentieke instrumenten.

Met dat alles is een droom van een volwaardige jazzprogrammering in het ‘Muziekpaleis’ waarheid geworden. En we zijn nog lang niet uit-gedroomd.

Brent Oostrum & Guy van Hulst
Marketing en programmering jazz

INHOUD:

4, 5 & 6 JAZZ GROOTHEDEN IN UTRECHT
7 JAZZCOLLEGE & TRANSITION 2018
8 & 9 SUNDAY AFTERNOON JAZZ
10 ECM ARTISTS IN CONCERT
11 CLOUDNIGHTS
12 CONNECT
13 VRIJE GELUIDEN LIVE
14 FESTIVALS & JAZZ

JAZZ GROOTHEDEN

Naast terugkerende jazzseries organiseert TivoliVredenburg door het jaar heen diverse losse concerten. Zo stonden recentelijk onder meer Snarky Puppy, Ibrahim Maalouf, Brad Mehldau en John Scofield & Joe Lovano op de planken van één van de zes zalen. Ook in seizoen 2017-2018 staan weer diverse grote namen op de agenda. Het volledige en actuele programmaoverzicht is te vinden op tivolivredenburg.nl/jazz

7 OKT 2017 JAZZ ORCHESTRA OF THE CONCERTGEBOUW MET REINIER BAAS & NORA FISCHER

De grotendeels instrumentale opera Princess Discombobulatrix van Reinier Baas komt op reprise in XL variant samen met Jazz Orchestra of the Concertgebouw. Dit project, met een gastrol voor sopraan Nora Fischer, kwam tot stand naar aanleiding van een compositie-opdracht van het North Sea Jazz Festival 2015. Aan de grondslag van de 70 minuten lange compositie ligt een zoektocht naar een vereniging van modern klassieke muziek en improvisatie, met Baas' karakteristieke referenties aan Indie en hiphop als verbindende factor.

1 NOV 2017 SEUN KUTI & EGYPT 80

Seun Anikulapo Kuti vocals/alto, **Tajudeen Lekan Animasahun** keys/musical director, **Adebowale Osunnibu** baritonsax, **Ojo Samuel** tenorsax, **Oladimeji Akinyele** trompet, **Kunle Justice** bas**, Joy Opara** vocals/dans, **Iyabo Adeniran** vocals/dans, **David Obanyedo** gitaar, **Oluwagbemiga Alade** gitaar, **Ajayi Raimi Adebiyi** drums, **Kola Onasanya** conga's, **Wale Toriola** percussie, **Okon Iyamba** shekere

De Nigeriaaanse zanger-saxofonist Seun Kuti is de jongste zoon van Fela Kuti, de legendarische 'godfather of afrobeat'. Seun is bijna letterlijk in de voetsporen van zijn vader getreden, want hij staat sinds het overlijden van Fela in 1997 aan het hoofd van diens band Egypt 80. Het is dus niet verwonderlijk dat de livesets van Seun Kuti voor een aanzienlijk deel bestaan uit het werk van zijn vader, afgewisseld met eigen nummers. Verwacht een dampende avond afrobeat!

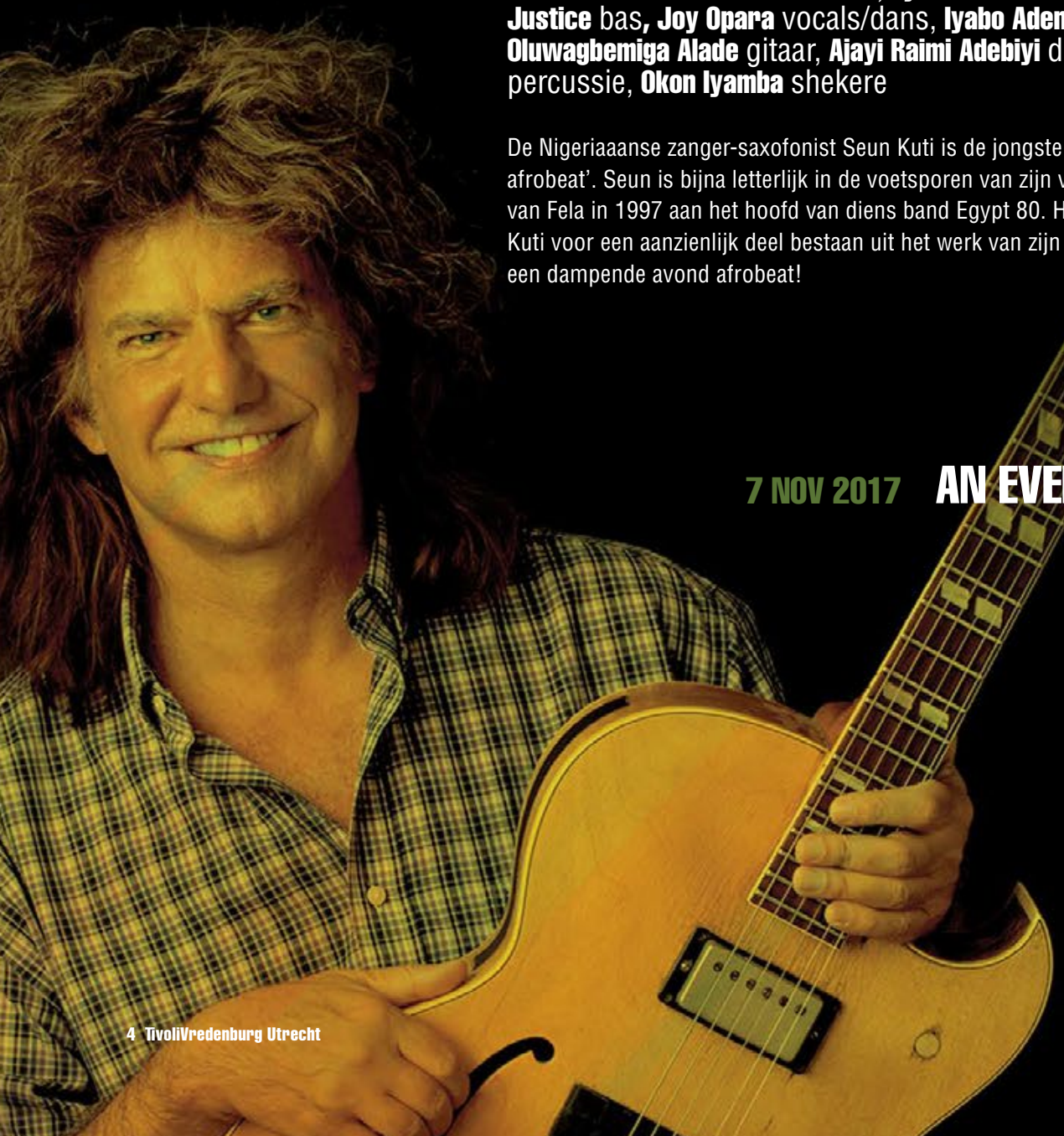

7 NOV 2017 AN EVENING WITH PAT METHENY

Pat Metheny gitaar, **Gwilym Simcock** piano, **Antonio Sanchez** drums, **Linda May Han Oh** bas

De legendarische Amerikaanse jazzgitarist Pat Metheny wordt dit jaar 63, maar lijkt eeuwig jong te blijven. Continu is hij op zoek naar nieuwe uitdagingen, nieuwe muzikanten om mee samen te werken en nieuwe stijlen om te spelen – niet voor niets is hij de enige artiest die Grammy's heeft gewonnen in tien (!) categorieën. Vanavond neemt hij een trio van topmuzikanten mee: drummer Antonio Sánchez (componist van de soundtrack van Birdman), bassiste Linda May Han Oh en toetsenist Gwilym Simcock. Wat ze gaan spelen? "Anything and everything", aldus het genie zelf!

IN UTRECHT

13 NOV 2017 MARCUS MILLER

De Amerikaanse jazzmuzikant Marcus Miller staat bekend als een briljante en innovatieve bassist, maar hij speelt ook nog eens uitstekend klarinet, gitaar, saxofoon en piano. Al vanaf zijn tienerjaren is hij een veelgevraagd sessiemuzikant – zo speelde hij in de eerste vijftien jaar van zijn carrière mee op meer dan vijfhonderd (!) albums, van onder anderen Michael Jackson, Frank Sinatra en Aretha Franklin. Zijn nieuwe album verschijnt begin 2018, maar tijdens deze show krijgen we vast een voorproefje van het nieuwe materiaal. Een van de grootheden van de moderne jazz!

14 NOV 2017 MIKE STERN & DAVE WECKL BAND

Mike Stern gitaar, **Bob Malach** sax, **Tom Kennedy** bas, **Dave Weckl** drums

Met zes Grammy nominaties op zijn naam behoort Mike Stern tot de elite van de fusionjazz gitaristen. Tijdens dit concert deelt hij het podium met een minstens zo imposant figuur binnen het genre: drummer Dave Weckl. Verwacht onnavolgbare, wervelende improvisaties van de absolute fusiontop.

22 NOV 2017 MACEO PARKER

De Amerikaanse saxofonist Maceo Parker begon zijn professionele loopbaan meer dan vijftig jaar geleden in de band van de beste leermeester die je je kunt wensen: James Brown. Daar leerde hij de funk zo vet als een boterletter blazen, een vaardigheid die hem later in zijn carrière goed van pas kwam bij samenwerkingen met Parliament/Funkadelic, Red Hot Chili Peppers, Living Colour en natuurlijk Prince. Wie drie jaar geleden ook bij het concert van Maceo Parker in de Grote Zaal was, weet dat deze funklegende behalve een muzikant van het hoogste niveau ook een topentertainer en -verhalenverteller is!

30 NOV 2017 ELIADES OCHOA

Eliades Ochoa is de laatste nog levende mannelijke zanger van de Buena Vista Social Club, het gezelschap Cubaanse muzikanten dat eind jaren negentig beroemd werd met hun traditionele son-muziek. Vanavond neemt Ochoa zijn eigen septet van Cubaanse muzikanten mee – verwacht een warmbloedige set met eigen repertoire en nummers van de Buena Vista Social Club.

16 DEC 2017 U JAZZ FESTIVAL CURATED BY MARTIN FONDSE

met o.a. Eric Vloeimans

Vereniging U Jazz, aanjager van jazzactiviteiten in Utrecht en omstreken, organiseert dit jaar voor het eerst hun festival in TivoliVredenburg. Op deze zaterdag vindt in drie zalen programma plaats, gecureerd door de veelzijdige pianist en componist Martin Fondse. Fondse gaat de samenwerking aan met vele bijzondere gasten, waaronder de Utrechtse Jazz Archipel en trompettist Eric Vloeimans.

20 DEC 2017 NEW COOL COLLECTIVE

Benjamin Herman sax, **Rory Ronde** gitaar, **Joost Kroon** drums, **Frank van Dok** percussie, **Jos de Haas** percussie, **Willem Friede** piano, **Leslie Lopez** bas, **David Rockefeller** trompet

New Cool Collective, het achtkoppige jazzdancemonster van Nederlands beste saxofonist Benjamin Herman, is bijna 25 jaar na de oprichting nog steeds niet te stoppen. De band toerde al over de hele wereld en maakt daarbij geen onderscheid tussen jazz- of rockfestivals: North Sea Jazz of Roskilde – NCC krijgt elk publiek mee. Inmiddels zitten de heren in de studio voor de opnames van hun negentiende (!) album, dat in het najaar gaat verschijnen.

24 FEB 2018 SILJE NERGAARD

De Noorse zangeres Silje Nergaard verkent al meer dan vijfentwintig jaar het gebied tussen pop en jazz en doet dat op virtuoze wijze. Haar carrière maakte in 1990 een vliegende start met haar debuutalbum Tell Me Where You're Going, waarvan het titelnummer (met Pat Metheny) een internationaal succes werd. Herfst 2017 verschijnt haar nieuwe album.

8 MRT 2018 BOJAN Z TRIO

Bojan Z piano/rhodes, **Thomas Bramerie** bas, **Martijn Vink,** slagwerk

De van origine Servische pianist Bojan Zulfikarpašic werd klassiek opgeleid maar koos uiteindelijk voor de jazz. Dit resulteert in bopstandards, gecombineerd met de muzikale tradities uit de Balkan en elementen uit minimal music. Hij neemt een internationaal trio mee met de Franse bassist Thomas Bramerie en de Nederlandse slagwerker Martijn Vink.

5 JAN 2018 CHRIS BARBER & THE BIG CHRIS BARBER BAND

Chris Barber trombone/bandleider, **Bob Hunt** arrangeur/trombone/trompet, **Mike "Magic" Henry** trompet/hoorn, **Peter Rudeforth** trompet, **Bert Brandsma** klarinet/ tenorsax, **Trevor Whiting** rieten, **Nick White** rieten, **Joe Farler** banjo/gitaar, **Jackie Favelle** bas, **Gregor Beck** drums

De Engelse trombonist, zanger en bandleider Chris Barber is van 1930 en er is dan ook een complete encyclopedie nodig om zijn muzikale leven te beschrijven. Zo stond hij aan de wieg van de carrière van Lonnie Donegan, de Schotse zanger bekend als 'The King Of Skiffle' en hielp hij de Engelse blueslegende Alexis Korner op weg. Barber heeft in zijn leven meer dan tienduizend (!) concerten gegeven. Verwacht vanavond blues, jazz, New Orleans, een vleugje rock-'n-roll, anekdotes en natuurlijk spetterende trombonesolo's!

13 FEB 2018 AVISHAI COHEN'S JAZZ FREE

Avishai Cohen bas/fender rhodes/vocals, **Elyasaf Bishari** oed/basgitaar/vocals, **Itamar Doari** percussie/vocals, **Yael Shapira** cello/vocals

Na geweldige concerten in TivoliVredenburg met zijn trio in Cloud Nine en op Transition Festival in de Grote Zaal komt Avishai Cohen in 2018 terug met een gloednieuw project. Voor Avishai Cohen's Jazz Free heeft hij een selectie topmuzikanten uitgenodigd die voor de verandering juist niet uit de jazzscene komen. Daarmee verkent hij weer nieuwe wegen, waarbij de focus ligt op de groove. Het album verschijnt in september op Sony, de liveprimeur in Nederland volgt in februari!

JAZZCOLLEGE

DOOR VERA VINGERHOEDS

Je luistert graag naar jazz, gaat naar festivals en jazzconcerten, je zoekt op Spotify de nieuwste releases of in platenzaken naar klassiekers op vinyl. En je vindt de muziek interessant, maar je begrijpt niet altijd wat de musici nu eigenlijk precies doen. Wat hoor je eigenlijk?

In zes colleges leert Vera Vingerhoeds je te onderscheiden wat er te horen is in jazz. Het doel is om de ontwikkelingen beter te kunnen volgen, wat de muziek toegankelijker maakt en bovendien ruimte biedt om nog meer te ontdekken. Muziek wordt spannender als je er meer over weet. Het gaat niet om de theorie, maar om het luisteren.

De colleges duren anderhalf uur met iedere avond een specifiek onderwerp. Vera legt eerst het onderwerp uit en laat daarna een aantal stukken horen en zien met steeds een andere invalshoek. De voorbeelden gaan van Charlie Parker tot Bill Frisell en van Charles Mingus tot Benjamin Herman. Na afloop is een resumé beschikbaar met alle teksten en video's. De cursus is toegankelijk genoeg voor iedereen die geïnteresseerd is in jazz.

10 JAN 2018 MELODIE
17 JAN 2018 RITME EN ROLVERDELING
24 JAN 2018 AKKOORDEN, HARMONIE EN AKKOORD-INSTRUMENTEN
31 JAN 2018 SOLO EN OPBOUW
7 FEB 2018 (VRIJE) IMPROVISATIE
14 FEB 2018 JAZZSTIJLEN

TRANSITION 2018

De tweede, uitverkochte editie van Transition was een groot succes. Voor het tweede jaar op rij doorkruisten duizenden jazzliefhebbers alle zalen van TivoliVredenburg op zoek naar de nationale en internationale actuele topartiesten binnen de jazz en geïmproviseerde muziek. Inspirators als Branford Marsalis en Steve Coleman stonden op dezelfde line-up als jonge, moderne grensverleggers als Christian Scott en GoGo Penguin. Hiermee focust het programma zich zowel op de boegbeelden die nieuwe bewegingen in gang hebben gezet, als de nieuwe generatie die hier weer hun eigen draai aan heeft gegeven. Moderne, gecomponeerde akoestische jazz naast niet-westerse muziek en geïmproviseerde jazz naast vocale jazz. Genres die elkaar met de nodige omwegen altijd ergens weer tegen komen. De zeven podia op het festival bieden zowel een kijk op de actuele ontwikkelingen binnen de jazz, als een vooruitblik op wat er nog gaat komen.

De earlybird ticketverkoop voor Transition Festival 2018 is gestart via TivoliVredenburg.nl. De eerste bevestigingen volgen in het najaar.

Gogo Penguin op Transition Festival 2017

Foto: NOVOfilm

Deze serie bevat een septet zondagmiddagen waar de fine fleur van de jazzmusici uit de Lage Landen hun nieuwste projecten presenteert.

SUNDAY

24 SEP 2017 ARTVARK SAXOPHONE QUARTET

Rolf Delfos altsax, **Bert Wirtz** altsax, **Mete Erker** tenorsax, **Peter Broekhuizen** baritonsax

Artvarks onnavolgbare drive, timing en perfectie zijn de best denkbare basis voor deze solisten. Tijdens dit concert speelt het kwartet 'eigen' werk, onder andere van het nieuwste album, Trance, met als inspirerende ondertitel: een symfonisch gedicht voor vier varkens.

29 OKT 2017 JEROEN VAN VLIET MOON TRIO

Jeroen van Vliet piano, **Cord Heineking** bas, **Mark Schilders** drums

Pianist Jeroen van Vliet sloeg afgelopen seizoen met zijn Moon Trio een totaal andere weg in. Akoestische piano, contrabas en drums komen dankzij kernachtige composities en een subtiel gebruik van elektronische effecten tot hun volle recht. Alles draait om de kracht van eenvoud. "Meester van de nuance", aldus Trouw!

10 DEC 2017 REMBRANDT FRERICHS TRIO & HOSSEIN ALIZÂDEH

Hossein Alizâdeh târ/shurangiz, **Rembrandt Frerichs** fortepiano, **Tony Overwater** violone, **Vinsent Planjer** whisper kit (drums)

De Iraanse târ-virtuoos Hossein Alizâdeh staat bekend om zijn bijzondere samenwerkingen waarmee hij oude Perzische muziek nieuwe vormen geeft. Dat doet hij deze middag met Rembrandt Frerichs die op een fortepiano speelt, het instrument dat ooit door Napoleon naar het oude Perzië werd gebracht als cadeau voor de Sjah.

7 JAN 2018 ANDERSON/BENNINK/GLERUM/ VAN KEMENADE

Ray Anderson trombone, **Paul van Kemenade** altsax, **Han Bennink** drums, **Ernst Glerum** bas

Dit jazzheldenkwartet van altsaxofonist Van Kemenade wordt door de Volkskrant omschreven als "een klasseband die eigenlijk alles bezit wat je hoopt te horen tijdens een jazzconcert. Boeiende composities, badderend in historie, enorme persoonlijkheden, en vooral: een lenigheid van hier tot Tokio."

4 FEB 2018 BEETS/BENNINK/HERMAN/JACOBS

Peter Beets piano, **Benjamin Herman** altsax, **Han Bennink** drums, **Ruud Jacobs** contrabas

Deze vier jazzhelden spelen al jaren in veel formaties samen, maar vorig jaar deelden ze het podium voor het eerst met zijn vieren. Die samenwerking leverde muzikaal zoveel moois op dat we ze meteen hebben teruggevraagd. Weer met een uniek programma waarin composities van Misha Mengelberg worden afgewisseld met standards uit The American Songbook.

4 MRT 2018 REIN DE GRAAFF TRIO & SAXOPHONE SUMMIT

Rein de Graaff piano, **Marius Beets** bas, **Eric Ineke** drums, **Alan Skidmore** tenorsax, **Tineke Postma** alt- en sopraansax, **Benjamin Herman** altsax

Rein de Graaff is een graag geziene gast in TivoliVredenburg. Met zijn vaste trio brengt hij legendarische jazzgiganten samen op het podium. Samen met saxofoongrootheden Alan Skidmore, Tineke Postma en Benjamin Herman verkent het Trio van Rein de Graaff de wegen die deze zondagmiddag wat verder gaan dan de bebop.

29 APR 2018 BAAS/GOVAERT/ROELOFS + DELANNOYE/ANDRIOLI

Joris Roelofs basklarinet, **Reinier Baas** gitaar, **Onno Govaert** drums, **Steven Delannoye** sax, **Nicola Andrioli** piano

In dit concert komt de nieuwe jazzgeneratie van Nederland en België aan het woord. De organisaties waarin alle jazzpodia samenkomen, Jazzlab (België) en VIP (Nederland), hebben elk een jazzformatie voorgedragen. Voor Nederland was dat het trio rondom Reinier Baas, voor België speelt het geliefde duo Delannoye/Andrioli.

AFTERNOON JAZZ

Wegens groot succes presenteert TivoliVredenburg in 2017-2018 een tweede zondagmiddagserie in Cloud Nine. De tweede serie biedt ruimte voor meer internationale musici, maar geeft ook muzikanten uit het eerste deel kans om nieuwe projecten te presenteren.

3 DEC 2017 TARBABY

Orrin Evans piano, **Eric Revis** bas, **Nasheet Waits** drums

Drie prominenten uit de Amerikaanse improscene. Revis en Waits schitterden vorig jaar met de freejazz legende Peter Brötzmann op Transiton Festival en komen terug samen met pianist Orrin Evans. Als trio slaan ze een andere weg in dan met hun eigen projecten; een groep die volgens hen even vasthoudend als flexibel is en even ongrijpbaar als toegankelijk.

11 MRT 2018 JEF NEVE - SPIRIT CONTROL

Jef Neve piano, **Lennart Heyndels** bas, **Jens Bouttery** drums/electronics, **Andy Dhondt** saxofoon/keys, **Pauline Koning** viool, **Cristina Constantinescu** viool, **Steven De Roeck** altviool, **Marlon Dek** cello

De Vlaamse pianist Jef Neve heeft de perfecte balans gevonden binnen het brede scala aan genres die hij bedient. Vandaar de naam Spirit Control voor zijn nieuwste genre-overschrijdende werk. Hij presenteert deze middag dit werk met band én strijkkwartet. Een bijzondere combinatie van eigentijdse klassiek en jazz.

22 APR 2018 HAMMOND SANDWICH

Paul van Kemenade altsax, **Carlo de Wijs** hammond, **Arno Krijger** hammond, **Jeroen Doomernik** bugel, **Chris Strik** drums, **Jasper van 't Hof** piano

Saxofonist Paul Van Kemenade zit 40 jaar in het vak en viert dit met een bijzonder concert. In de eerste helft speelt hij een duoconcert met pianist Jasper van 't Hof. De tweede set staat geheel in het teken van een instrument dat maar weinig op de Nederlandse podia te zien is: het hammondorgel.

6 MEI 2018 BENJAMIN HERMAN - PROJECT S

Benjamin Herman altsax, **Alex van Popta** toetsen, **Rory Ronde** gitaar, **Manuel Hugas** bas, **Joost Kroon** drums

Benjamin Herman wordt 50! Dat vieren we met meerdere Herman-concerten en sluiten af met een concert onder zijn eigen naam. Hij presenteert zijn nieuwe album Project S (de naam van de productie van de Citroën SM waar de muziek op is gebaseerd) en blikt terug op zijn oude werk, samen met een aantal interessante (nader bekend te maken) gasten. Wat we mogen verwachten? "Een Citroën met een Maseratimotor. Serge Gainsbourg meets Fausto Papetti."

10 JUN 2018 YURI HONING ACOUSTIC QUARTET

Yuri Honing sax, **Wolfert Brederode** piano, **Gulli Gudmundsson** bas, **Joost Lijbaart** drums

Na het zeer succesvolle album Desire (album van het jaar volgens Het Parool) brengt het Yuri Honing Acoustic Quartet in september Goldbrun uit, een conceptalbum in het teken van Europa en het heldendom. Nieuw werk maar met een vertrouwde bezetting.

Eric Revis op Transition Festival 2017

Foto: Govert Driessen

ECM ARTISTS IN CONCERT

ECM Records is al bijna vijftig jaar een van de meest gezichtsbepalende platenlabels in de jazz en geïmproviseerde muziek. TivoliVredenburg presenteert samen met ECM een nieuwe serie van vier concerten, met de mogelijkheid de serie uit te breiden met een earlybird passe-partout voor het Transition Festival 2018, waar ook een aantal (nader bekend te maken) ECM artiesten staan.

26 NOV 2017 ENRICO RAVA 4TET

Enrico Rava trompet, **Francesco Diodati** gitaar,
Gabriele Evangalista bas, **Enrico Morello** drums

Het Enrico Rava New 4tet bestaat uit muzikanten van verschillende generaties. Door deze leeftijdsverschillen wordt ervaring met vernieuwing gecombineerd. Allemaal brengen ze hun sterke persoonlijkheid en solistische kracht mee. Rava over deze formatie: “I have to trust them, and they have to trust me – at that point, everything is possible.”

28 JAN 2018 MARCIN WASILEWSKI TRIO

Marcin Wasilewski piano, **Slawomir Kurkiewicz** bas,
Michal Miskiewicz drums

Marcin Wasilewski Trio was jarenlang onderdeel van de band rondom de legendarische Poolse trompettist Tomasz Stanko. Maar naast het drukke opname- en toerschema van Stanko bleef het trio ook onder de naam Marcin Wasilewski Trio zeer actief, met alweer drie albums onder deze naam op het ECM label. Een nieuw album is onderweg!

25 FEB 2018 WOLFERT BREDERODE TRIO

Wolfert Brederode piano, **Gulli Gudmundsson** contrabas,
Jasper van Hulten drums

Ooit begonnen in trio is Wolfert recent weer teruggekeerd naar deze ‘klassieke’ bezetting met oudgediende Gulli Gudmundsson op contrabas en drummer Jasper van Hulten. De muziek van het Wolfert Brederode Trio is een eigen universum waarbij de nadruk ligt op klanktexturen, dynamiek en transparantie.

8 MEI 2018 CRAIG TABORN - DAYLIGHT GHOSTS

Craig Taborn piano/electronics, **Chris Speed** tenorax/klarinet,
Chris Lightcap bas, **Dave King** drums

De Amerikaanse pianist en componist Craig Taborn behoort volgens de Volkskrant tot de "absolute elite van de jazzpianisten". Zijn muziek varieert van straight-ahead jazz tot hedendaagse klassieke muziek, wat hij sinds 2011 op het eveneens zeer diverse ECM label heeft ondergebracht. Dit jaar verscheen zijn derde album op dit label getiteld Daylight Ghosts.

CLOUDNIGHTS

Tussen alle grote internationale jazzconcerten in TivoliVredenburg is er ook expliciet aandacht voor de kleinschalige jazz. Daar waar het experiment en het onderzoek plaatsvindt. Voor alle nieuwsgierige bezoekers en onderzoekende musici is er in Club Nine op de negende verdieping van het gebouw een wekelijkse avond: CloudNights. Met een zekere (on)regelmatigheid is er op donderdag, vrijdag of zaterdag een concert met de toplaag van de nationale en internationale jazz- en impro-scene. Energieke akoestische jazz, traditie, spilfiguren, vernieuwing, onverwachte ontmoetingen, eigentijdse grooves, hiphop-invloeden, wereldmuziek, blues.

21 SEP 2017 **TINGVALL TRIO**
Martin Tingvall piano, **Omar Rodriguez Calvo** bas, **Jörgen Spiegel** drums

30 SEP 2017 **JASPER VAN 'T HOF 1/4-TET**
Jasper van 't Hof piano, **Dick de Graaf** tenorsaxofoon,
Stefan Lievestro bas, **Jamie Peet** drums

5 OKT 2017 **JOEY BARON – MONK 100**
Joey Baron drums, **Robin Verheyen** sax, **Bram De Looze** piano

13 OKT 2017 **LUX DELIGHT**
Pol Belardi's Force: David Fettmann altsax, **Jerome Klein** piano, **Niels Engel** drums, **Pol Belardi** bas
Reis Demuth Wiltgen: Michel Reis piano, **Marc Demuth** bas, **Paul Wiltgen** drums

28 OKT 2017 **GERALD CLAYTON TRIO**
Gerald Clayton piano, **Joe Sanders** bas, **Kendrick Scott** drums

3 NOV 2017 **MARZIO SCHOLTEN AMERICANA TRIO**
Marzio Scholten gitaar, **Sean Fasciani** bas, **Niek de Bruijn** drums

17 NOV 2017 **STEVEN KAMPERMAN & MICHEL GODARD**
Steven Kamperman klarinet, **Michel Godard** tuba/serpent

24 NOV 2017 **MADE TO BREAK**
Ken Vandermark sax/klarinet, **Christof Kurzmann** elektronica,
Jasper Stadhouders bas, **Tim Daisy** drums

25 NOV 2017 **NACHT VAN DE JAZZ**

8 DEC 2017 **CHRISTIPH IRNINGER PILGRIM**
Christoph Irninger saxen/klarinet, **Stefan Aeby** piano, **Dave Gisler** gitaar,
Raffaele Bossard bas, **Michi Stultz** drums

22 DEC 2017 **JOOST LIJBAART UNDER THE SURFACE**
Joost Lijbaart drums**, Sanne Rambags** zang, **Bram Stadhouders** gitaar

19 JAN 2018 **BEN VAN GELDER**

26 JAN 2018 **ARUÁN ORTIZ (SOLO)**

MAAK JIJ HET VERSCHIL?

TivoliVredenburg ontwikkelt voortdurend nieuwe projecten en programma's om nóg meer mensen te laten genieten van muziek. Help jij als muziekliefhebber mee om dit gezamenlijke doel te bereiken? Als bezoeker van een concert hoor je het eindresultaat van een creatief proces. Daar gaat vaak veel ambitie, lef en de wens tot vernieuwing aan vooraf.

Onze meest ambitieuze en innovatieve projecten kosten vaak meer geld dan ze opbrengen. Maar ze liggen ons wel nauw aan het hart; niet alle winst is in geld uit te drukken. Met jouw steun aan het TivoliVredenburg fonds maken wij, samen met jou, bijzondere en relevante programma's rondom vier thema's:

- Educatie en participatie
- Vernieuwende concertvormen voor een breder publiek
- Ontwikkeling Jong Talent
- Internationale Toporkesten

Wil je ons educatief programma steunen, een internationale jazzartiest naar Utrecht halen of jong talent op het podium zien? Je bepaalt zelf waar je bijdrage naartoe gaat. Word donateur en laat dankzij het TivoliVredenburg Fonds het muzikale hart van Utrecht kloppen.

Meer informatie over het steunprogramma is te vinden op www.steuntivolivredenburg.nl

RABOBANK EN TIVOLIVREDENBURG INVESTEREN IN TALENT

Naast concerten realiseert TivoliVredenburg veel projecten die gericht zijn op de participatie van jong talent. Rabo Open Stage, in de Centrale Hal van TivoliVredenburg bij café Het Gegeven Paard, werd de afgelopen jaren een groot succes met meer dan 300 optredens door jong talent en 19.000 bezoekers op jaarbasis. Zij krijgen hier de ruimte en het podium om zich te ontwikkelen.

Een volgende stap is Rabo NEXT Stage. Na een uitgebreide selectieprocedure krijgt ambitieus en aanstormend talent een half jaar professionele begeleiding van muziekprofessionals in de genres jazz, pop en klassieke muziek. In seizoen 2017-2018 worden de deelnemers onder meer begeleid door trompettist Jeroen Doomernik die het gloednieuwe NEXT STAGE Jazz Orchestra heeft opgericht. Het traject start elk jaar in september met een nieuwe lichting deelnemers, die in juni het jaar daarop het eindresultaat presenteren met een slotconcert.

Weer een stap verder zijn de wekelijkse voorprogramma's en lunchconcerten door studenten van de Nederlandse conservatoria. Verder worden er workshops gegeven door gevestigde namen als Reinier Baas en Tineke Postma die voor iedereen toegankelijk zijn. Tijdens de profsessies op de Rabo Open Stage presenteren de workshopdeelnemers het resultaat.

vrije geluiden live

20 SEPTEMBER
18 OKTOBER
15 NOVEMBER
13 DECEMBER

VPRO's Vrije Geluiden is in januari gestart met een gloednieuwe reeks uitzendingen vanuit TivoliVredenburg. De verhuizing van het radio-en televisieprogramma naar Utrecht is samengegaan met de lancering van een nieuw en terugkerend concept "Vrije Geluiden Live". Tijdens deze concertreeks geven diverse artiesten die 's middags sessies hebben opgenomen, of gewoon in de lijn van het programma passen, 's avonds ook een concert in Cloud Nine. De Vrije Geluiden Live edities bestaan uit meerdere bands op één avond, die de breedte opzoeken zoals je gewend bent uit de Vrije Geluiden uitzendingen. Zo stonden op de eerste drie avonden onder meer Ronald Snijders, LABtrio, DAAU, Mario Batkovic en Igor Roma & Enrico Pace op de line-up. De maandelijkse concertreeks gaat dit najaar weer van start met tal van bijzondere samenwerkingen en "sneak previews".
Eén naam kunnen we alvst verklappen; op 15 november presenteert de Zwitserse jazzpianist Colin Vallon zijn nieuwe ECM-album Danse.

FESTIVALS & JAZZ

OUDE MUZIEK

25 augustus tot 3 september vindt in Utrecht Festival Oude Muziek plaats, het grootste festival voor muziek uit de middeleeuwen, renaissance en barok. Op drie avonden tijdens het festival programmeert TivoliVredenburg een after hours programmering in Cloud Nine, waar de verworvenheden van de oude muziek worden toegepast op de muziek van nu. Jazz en impro en premières van nieuw werk gebaseerd op het onverwoestbare repertoire van de oude meesters. Oude én nieuwe muziek in onorthodoxe bezettingen op oude instrumenten.

27 AUG 2017 NAPOLEON EN DE SJAH

Kayhan Kalhor kamanceh, **Rembrandt Frerichs** fortepiano, **Tony Overwater** violone, **Vinsent Planjer** percussie

Bach en Debussy ontmoeten Perzisch muziek. Een voorproefje op de komende ECM-uitgave.

1 SEP 2017 ONE SIZE FITS NOBODY

Sylvain Rifflet rieten, **Benjamin Glorieux** cello, **Sepp Grotenhuis** piano, **Maria Paula Majoor** viool, **Ties Mellema** saxen, **Rembrandt Frerichs** piano, **Jos Machtel** contrabas

Tristano, Bach, Buxtehude, Coltrane, en Messiaen door de meest avontuurlijke musici uit de Europese Historische uitvoeringspraktijk. Europese klassieke muziek met Arabische elementen in onverwachte ritmes en maatsoorten.

2 SEP 2017 NORMAL GETS YOU NOWHERE

Klaartje van Veldhoven sopraan/teksten, **Bert van den Brink** accordeon, **Antoinette Lohmann** viool, **Sören Leupold** theorbe

Händel, Bach en Buxtehude door de hakmolen: de bouwstenen uit de klassieke muziek worden opnieuw uitgepluisd en worden met een frisse blik bekeken zonder teveel naar de regels en noten te kijken.

Foto: Rolf Schoellkopf

LE GUESS WHO?

Le Guess Who? is een internationaal festival voor experiment, avontuur en muzikale grensverlegging. In 2017 vindt het festival plaats van 9 t/m 12 november in de gehele binnenstad van Utrecht: van podia en kerken tot theaters en galerieën. TivoliVredenburg is zoals ieder jaar het kloppende festivalhart.

Dit jaar presenteert Le Guess Who? een bijzonder jazzprogramma met bovenaan de line-up jazzicoon Pharoah Sanders met zijn experimentele mix van jazz, gospel, soul, Afrikaanse folk en R&B. Shabaka Hutchings, één van de hoogtepunten op het Transition Festival, komt met zijn Zuid-Afrikaanse vrienden van The Ancestors. De veelzijdige drummer Han Bennink viert zijn 75e verjaardag met optredens met zijn eigen bands Han Bennink Trio en ICP, naast samenwerkingen met bevriende gastmuzikanten zoals Japans avantgarde-icoon Keiji Haino. De progressieve jazz-zangeres Linda Sharrock staat bekend om haar grenzeloze expressieve vrijheid in stemgeluid. Pedal steel gitariste Heather Leigh en freejazzsaxofonist Peter Brötzmann gaan de samenwerking aan, waar freejazz, krautrock en psychedelische noise samenkomen. Jazzsaxofoniste Matana Roberts zoekt naar surrealistische ontmoetingen van verschillende geluidsvormen.
Verder op het programma van Le Guess Who? 2017: o.a. Le Mystère des Voix Bulgares, Perfume Genius, Grouper, Oumou Sangaré, Linton Kwesi Johnson, William Basinski, Radio Filharmonisch Orkest, Higher Authorities (Adrian Sherwood & Clinic), Abdel Karim Shaar, The Como Mamas, GAS en Alanis Obomsawin performing 'Bush Lady'.

Meer informatie en het volledige programma is te vinden op leguesswho.nl

EVERT SNEL
PIANO'S - VLEUGELS BV

De Firma Snel heeft vele praktische ideeën voor jazzmusici, festivals, en concertorganisatoren. Elk concert, elke situatie, elke opname, elk programma vraagt om het perfecte instrument. Evert Snel kent als geen ander de weg in pianoland.

Evert Snel is importeur en enige dealer van Fazioli. Daarnaast kunt u bij de Firma Snel ook terecht voor inkoop, verhuur, restauratie, stemmen, onderhoud, concertservice en transport van Steinway, Yamaha en andere merken.

www.evertsnel.nl • info@evertsnel.nl
telefoon: + 31 343-476100 • fax: + 31 343-552059

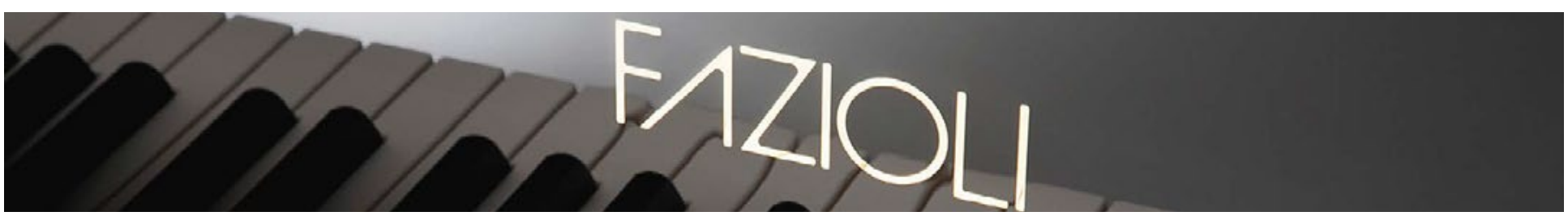

OP DE HOOGTE BLIJVEN VAN HET ACTUELE JAZZAANBOD IN TIVOLIVREDENBURG? SCHRIJF JE IN VOOR DE JAZZNIEUWSBRIEF VIA TIVOLIVREDENBURG.NL/NIEUWSBRIEF

Foto door: Jelmer de Haas (Miles Mosley op Transition Festival 2017)

BINNENKORT IN TIVOLIVREDENBURG

27 AUG	REMBRANDT FRERICHS TRIO MET KAYHAN KALHOR
1 SEP	REMBRANDT FRERICHS MET O.A. SYLVAIN RIFFLET, BENJAMIN GLORIEUX & SEPP GROTENHUIS
2 SEP	KLAARTJE VAN VELDHOVEN, BERT VAN DEN BRINK, ANTOINETTE LOHMANN & SÖREN LEUPOLD
20 SEP	VRIJE GELUIDEN LIVE
21 SEP	TINGVALL TRIO
22 SEP	BOHREN & DER CLUB OF GORE
24 SEP	ARTVARK SAXOPHONE QUARTET
30 SEP	WOUTER HAMEL
30 SEP	JASPER VAN 'T HOF 1/4-TET
4 OKT	RUTHIE FOSTER
5 OKT	JOEY BARON – MONK 100
7 OKT	JAZZ ORCHESTRA OF THE CONCERTGEBOUW MET REINIER BAAS & NORA FISCHER
13 OKT	LUX DELIGHT: POL BERARDI'S FORCE & REIS-DEMUTH-WILTGEN
18 OKT	VRIJE GELUIDEN LIVE
19 OKT	SVEN HAMMOND
15 OKT	MICHAEL VAREKAMP: MILES ROCKS!
28 OKT	GERALD CLAYTON QUARTET
29 OKT	JEROEN VAN VLIET MOON TRIO
1 NOV	ALA.NI
1 NOV	SEUN KUTI & EGYPT 80
3 NOV	MARZIO SCHOLTEN AMERICANA TRIO
7 NOV	AN EVENING WITH PAT METHENY
9-12 NOV	LE GUESS WHO? FESTIVAL MET O.A. PHAROAH SANDERS
13 NOV	MARCUS MILLER
14 NOV	MIKE STERN / DAVE WECKL BAND
15 NOV	VRIJE GELUIDEN LIVE MET O.A. COLIN VALLON TRIO
17 NOV	STEVEN KAMPERMAN & MICHEL GODARD
16 NOV	BEN L'ONCLE SOUL
22 NOV	MACEO PARKER
24 NOV	MADE TO BREAK: VANDERMARK-KURZMANN -STADHOUDERS-DAISY
25 NOV	NACHT VAN DE JAZZ
26 NOV	ENRICO RAVA NEW 4TET
30 NOV	ELIADES OCHOA
1 DEC	PAROV STELAR
3 DEC	TARBABY: ORRIN EVANS-ERIC REVIS-NASHEET WAITS
4 NOV	BLICK BASSY
8 DEC	CHRISTOPH IRNIGER PILGRIM
10 DEC	REMBRANDT FRERICHS & HOSSEIN ALIZADEH
13 DEC	VRIJE GELUIDEN LIVE
16 DEC	UJAZZ FESTIVAL MET O.A. MARTIN FONDSE & ERIC VLOEIMANS
18 DEC	METROPOLE ORKEST MET CARO EMERALD
20 DEC	NEW COOL COLLECTIVE
20 DEC	DUTCH COLLEGE SWING BAND
20 DEC	CORRIE VAN BINSBERGEN & DIMITRI VERHULST
22 DEC	JOOST LIJBAART – UNDER THE SURFACE
5 JAN	THE BIG CHRIS BARBER BAND
7 JAN	ANDERSON-BENNINK-GLERUM-VAN KEMENADE
10 JAN	AMSTERDAM SINFONIETTA MET TYPHOON & JEF NEVE
12 JAN	STARKLINNEMAN QUARTET – TRANSCENDING CHOPIN
19 JAN	BEN VAN GELDER
26 JAN	ARUÁN ORTIZ (SOLO)
28 JAN	MARCIN WASILEWSKI TRIO
4 FEB	BEETS-BENNINK-HERMAN-JACOBS
13 FEB	AVISHAI COHEN'S JAZZ FREE
24 FEB	SILJE NERGAARD
25 FEB	WOLFERT BREDERODE TRIO
4 MRT	REIN DE GRAAF TRIO & SKIDMORE-POSTMA-HERMAN
8 MRT	BOJAN Z TRIO
11 MRT	GLENN MILLER ORCHESTRA
11 MRT	JEF NEVE & BAND
14 APR	TRANSITION FESTIVAL 2018
22 APR	PAUL VAN KEMENADE'S HAMMOND SANDWHICH
29 APR	BAAS-GOVAERT-ROELOFS & DELANNOYE-ANDRIOLI
6 MEI	BENJAMIN HERMAN – PROJECT S
8 MEI	CRAIG TABORN QUARTET
10 JUN	YURI HONING ACOUSTIC QUARTET

VOOR TICKETS & MEER INFORMATIE: TIVOLIVREDENBURG.NL

VREDENBURGKADE 11, 3511 WC UTRECHT | 030-2314544 | INFO@TIVOLIVREDENBURG.NL

TIVOLI VREDEN BURG

HARD WERKEN WORDT BELOOND

DE VOLVO XC90. ZAKENAUTO VAN HET JAAR 2017.

De XC90 is de eerste exponent van een nieuwe generatie Volvo's en daarmee tevens onze nieuwe standaard op het gebied van technologie, veiligheid en Scandinavisch design. Hij is dus niet voor niets bekroond tot Zakenauto van het Jaar. Het juryrapport wijst op het innovatieve karakter en prijst het comfort en de rijeigenschappen. Ook zijn er complimenten voor zijn uitstraling en de kwaliteit van het dealernetwerk. Een mooie beloning voor jaren ontwikkeling.

VOLVOCARS.NL

Zakenauto van het jaar 2017

Volvo XC90 vanaf € 72.995 (consumentenadviesprijs) of € 71.815 (fiscale waarde). Lease vanaf € 989 p.m., excl. btw en brandstof, o.b.v. Full Operational Lease, 60 mnd, 15.000 km p.j., Volvo Car Lease: 020-65 873 10 (kantooruren). Wijzigingen voorbehouden. Raadpleeg voor meer informatie de verkoopvoorwaarden op www.volvocars.nl. Gem. verbruik: 2,1 – 8,0 l/100 km (47,6 – 12,5 km/l), gem. CO_2-uitstoot resp. 49 - 186 g/km.

Jeangu Macrooy

“Hier is de markt voor mijn muziek veel groter”

Het vergt enige oefening de naam van de 24-jarige Surinaamse soulzanger-songwriter Jeangu Macrooy goed uit te spreken. Dat je zijn naam moet onthouden, bewijst zijn album *High On You*, het beste Nederlandse debuut van 2017.

Tekst: **Jasper van Vugt** | Foto’s: **Rinse Fokkema**

Het lukt niet. Jeangu Macrooy. Zjean-ghuu Makrooi. Hoe ik ook mijn best doe, het lukt me nog niet zijn naam te onthouden, wanneer ik in januari 2016 naar een eetcafé aan de rand van de Groningse binnenstad ga voor zijn showcase-optreden. Eurosonic Noorderslag is er neergestreken en de stad bruist. Overal waar iemand kan optreden, wordt opgetreden. Jeangu maakt geen deel uit van het officiële programma. Dat ik toch naar dit optreden ga en niet naar een van de andere shows op dit tijdstip, komt door de uitnodiging. Componist-producer Perquisite stuurde twee weken eerder een filmpje van een artiest met wie hij werkt: een 1,96 meter lange singer-songwriter, met een fabelachtige, soepele stem en soul van zijn tenen tot in de kruin van zijn opvallende afrokapsel. Uit Paramaribo en ontdekt in Enschede.

Ontdekkingsreis

Enschede is geen Paramaribo. Die conclusie is direct duidelijk zodra Jeangu Macrooy aankomt op het treinstation van Enschede. Laat dat nu juist de bedoeling zijn. Hiervoor verliet hij Suriname, het land waar hij geboren is, als oudste van een tweeling. Met zijn broer Xillan deelt hij dezelfde interesses en muzieksmaak, dus wanneer zijn broer op dertienjarige leeftijd een gitaar krijgt, krijgt Jeangu die ook en gaan ze samen op gitaarles. Ze groeien op in de jaren negentig met als muzikale voeding de muziek van hun moeder (Toni Braxton, Mariah Carey) en de reggae die populair is in Suriname. Als de twee via het radioprogramma Rockbottom de pop- en rockmuziek ontdekken, is het hek van de dam. Zo stuiten ze op Joni Mitchell en Nina Simone, beiden erg belangrijk voor de richting die de broers in zullen slaan. Jeangu: “Zo kon muziek dus ook klinken. Dit soort muziek hoorden we thuis niet, het was echt een openbaring. Zo begon onze ontdekkingsreis. Al ons zakgeld ging op aan cd’s, iedere maand weer.”
Met de akkoorden die ze leren op gitaarles gaan ze aan de slag om eigen liedjes te schrijven. De een vult de ander aan, en andersom. In 2011 vormen ze de groep Between Towers en maken in 2013 een een album, *Stars On My Radio.* In die tijd zitten ze al op het Conservatorium van Paramaribo, waar ze tot de eerste lichting studenten behoren van de dan net opgerichte academie. De diversiteit van de Surinaamse bevolking is terug te zien in het curriculum; er zijn lessen over Indiase dans en gamelan uit Indonesië. Voor het schrijven van eigen liedjes is minder aandacht. Dus kijkt Jeangu over de landsgrenzen, ook met het oog op waar zijn muziek gewaardeerd kan worden. In een land met evenveel inwoners als Den Haag, zijn de grenzen snel bereikt als muzikant. “Qua conservatoria is er weinig in het Caribisch gebied. Jamaica heeft er een, dat was een optie, net als de opleidingen in de Verenigde Staten, al zijn die heel duur. De oplossing was eigenlijk heel logisch: Nederland. Ik heb hier familie wonen en spreek natuurlijk de taal. Daarnaast zijn er verschillende opleidingen en is de markt voor mijn muziek veel groter. Dus ging ik naar Enschede, alleen, voor de opleiding *songwriting* aan het Artez Conservatorium.”

Naar Enschede

In november 2014 verhuist hij naar Twente, waar hij inmiddels in het derde jaar van zijn opleiding zit. De verhuizing betekent een grote stap voor de dan 21-jarige. Het is niet alleen de overstap van het ene continent naar het andere, met een andere cultuur, klimaat en een vrijere opleidingsstructuur, het is ook de eerste

Port of Rotterdam
north sea Jazz
JULY 07·08·09 '17

Interview

"Al **ons zakgeld** ging op aan cd's, iedere maand weer"

keer dat hij en zijn broer van elkaar gescheiden worden. Maar het was noodzakelijk, aldus Jeangu: "In Suriname werden we vaak als één persoon gezien, zoals dat vaker gebeurt bij tweelingen. Ik deelde mijn identiteit met Xillan. Ik moest erg wennen om er alleen voor te staan. Voor mijn persoonlijke ontwikkeling was het goed. Ik kon nu Jeangu zijn."
Ook voor zijn muziek valt hij op zichzelf terug. Voor het eerst schrijft hij in zijn eentje, waardoor de nummers nog persoonlijker worden. De verhuizing zorgt ook voor inspiratie. Zo ontstaat *Gold*, een van de prijsnummers van zijn debuut-ep. Het liedje ontstaat wanneer hij in Amsterdam de grachtenpanden ziet en geconfronteerd wordt met het verschil in rijkdom tussen het land waar hij woont en de plek waar hij vandaan komt. Dat hij als inwoner van het voormalige wingewest nu evenveel collegegeld betaalt als een Nederlandse student, maar geen recht heeft op een ov-jaarkaart of studiebeurs vindt hij krom, kijkend naar de geschiedenis. De invloed van Nina Simone laat zich gelden: hij durft zich te uiten over zaken die volgens hem niet kloppen.

Ontdekt

Wanneer hij op het conservatorium zijn muziek moet spelen voor een panel van muziekprofessionals, wordt hij ontdekt. Een van die professionals is Perquisite, die direct onder de indruk is. Al snel volgt een uitnodiging om eens koffie te drinken en te praten over zijn plannen. Dat klikt en Perquisite wordt naast zijn producer ook Jeangu's platenbaas en manager. "Een paar weken later hebben we een paar van mijn liedjes opgenomen in zijn studio. Hij helpt met de arrangementen en de sfeer die ik wil neerzetten, zo komt mijn muziek tot leven."
Het eerste resultaat van de samenwerking is de sterke ep *Brave Enough*, die in april 2016 verschijnt. 'Een visitekaartje' noemt de maker het zelf. Bij de releaseshow in het Amsterdamse Splendor luidt de conclusie na afloop eensgezind: dit is een heel bijzonder talent. Bij de eerste show zingt zijn broer mee, bij de show in Splendor speelt hij met broer en band. Zijn moeder, speciaal overgekomen vanuit Suriname, is ontroerd door trots. Beide optredens begint hij achterin de zaal, waarbij hij a capella een ode brengt aan Aisa, moedergodin van de aarde uit de wintireligie. Pas wanneer hij haar op die wijze gevraagd heeft het optreden te zegenen, baant hij zich een weg naar voren om zijn akoestische gitaar om te hangen en echt te beginnen. In de zaal hangt de opwinding als een nevelwolk in de lucht. Twee weken later pikken *3FM* en *De Wereld Draait Door* hem op en tourt hij door het Nederlandse clubcircuit met Blaudzun en Remy van Kesteren. De ep levert hem ook een Edison-nominatie op.

Debuutalbum

Precies een jaar na dat eerste optreden in Groningen, staat hij er weer. Deze keer met band en op het officiële programma van Noorderslag. Aanleiding: zijn debuutalbum *High On You*, dat vrijwel precies een jaar na de ep verschijnt. Jeangu: "Met mijn debuut wil ik een breed palet laten horen. De ep is vrij donker en zwaar, op het album heb ik een bewuste keuze gemaakt ook een andere kant te laten horen. Als persoon ben ik best vrolijk, dat mag je ook terughoren in mijn muziek. *High On You* is daardoor een stuk diverser en dynamischer dan de ep, ook door de blazers. Die gaan ook mee op tournee."
Nog voor de release van het album wordt hij gevraagd voor optredens op het North Sea Jazz Festival en Lowlands. Dat eerste festival bezocht hij als bezoeker direct nadat hij naar Nederland verhuisd was. "Ik vind het een heel tof en breed geprogrammeerd festival. De grootste legendes staan er, het bruist er van de energie en inspiratie. Wat zou het geweldig zijn om ooit in mijn leven hier te mogen spelen. Dat het twee jaar later werkelijkheid gaat worden, had ik nooit gedacht. Hoe *cheesy* het ook klinkt, het is een droom die werkelijkheid wordt. Al is het nog steeds niet helemaal doorgedrongen dat het ook echt gaat gebeuren. Waarschijnlijk komt dat moment pas zodra ik op het podium sta." J

"Als persoon ben ik **best vrolijk**, dat mag je ook horen in mijn muziek"

Caribbean Sea Jazz Festival Aruba 2017

RENAISSANCE FESTIVAL PLAZA

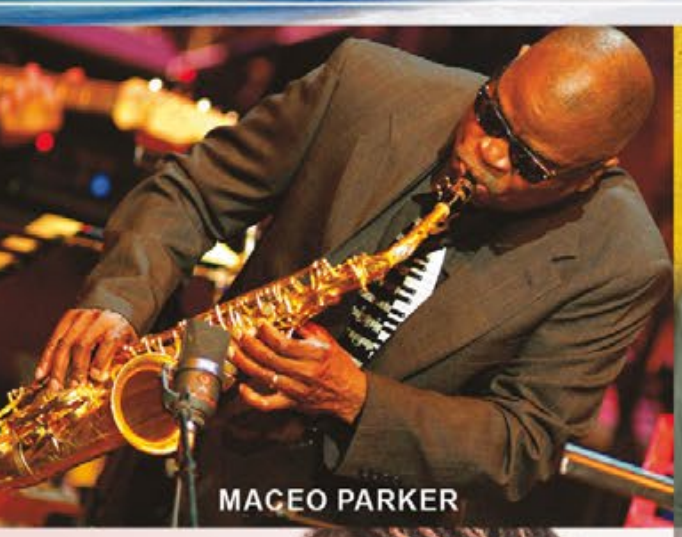
MACEO PARKER

ZUCO 103

RUBÉN BLADES

SHIRMA ROUSE

JESSE VAN RULLER TRIO

CORY HENRY & THE FUNK APOSTLES

SEPTEMBER 15&16

MACEO PARKER, ZUCO 103, RUBÉN BLADES,
SHIRMA ROUSE, JESSE VAN RULLER TRIO,
CORY HENRY & THE FUNK APOSTLES, NG LA BANDA,
EL PROVE Y HABANA ALL STARS

AND MANY MORE TBA

TICKETS ONLINE NOW!

ARUBA

Aeropuerto Internacional Reina Beatrix
ARUBA AIRPORT AUTHORITY N.V.

RENAISSANCE
ARUBA RESORT & CASINO

DIVI RESORTS

UNOCA

Chill

90.7 fm SUBLIME FM
fresh jazzy sounds

A Purple-Entertainment Group Production

CARIBBEANSEAJAZZ.COM

Craig Taborn

“Ik gebruik elektronica op een subtiele manier”

Het is heel goed voor de jazz dat er artiesten als Shabaka Hutchings, Kamasi Washington, Donny McCaslin en Thundercat opstaan, maar geen van hen bepaalt de stand van zaken zozeer als Craig Taborn uit Minnesota. Bij zijn concerten dagen er veel pianisten op die hem als voorbeeld en idool beschouwen. Het genie zelf blijft er bescheiden onder.

Tekst: **Jan Jasper Tamboer** | Foto’s: **Rue Sakayama, Bart Babinski**

Grote artiesten kunnen vaak grote eisen stellen. Keith Jarrett wil zich alleen laten interviewen door journalisten die zijn hele oeuvre uit hun hoofd kennen en minstens tientallen keren zijn concerten hebben bezocht. Branford Marsalis wilde zich wel door een interviewer van *Jazzism* laten bevragen, maar het gesprek mocht absoluut niet over Sting gaan. Al Jarreau wilde het juíst over zijn vriend George Duke hebben. Craig Taborn wordt behoorlijk afgeschermd en is moeilijk benaderbaar voor journalisten en fans. Hij staat er niet om bekend dat hij de pers graag te woord staat. Dat hij geen eigen website heeft en niet actief is op social media, is tekenend. Craig Taborn beantwoordde schriftelijk een aantal vragen over zijn nieuwe album *Daylight Ghosts.* Hier komen de talenten en kwaliteiten van Taborn optimaal tot hun recht. De plaat is uitgebracht op ECM Records en uiteraard geproduceerd door Manfred Eicher. Taborn speelt piano en elektronica, naast Chris Speed op rieten, Chris Lightcap op contrabas en basgitaar en Dave King van The Bad Plus op drums en elektronische percussie. Met Lightcap en King speelde de pianist vele jaren eerder al.

Creatieve relaties

Taborn: “Ik hecht veel waarde aan langlopende creatieve relaties, zoals ik die heb met Chris en Dave. Daarnaast ben ik erg enthousiast over de opkomst van een groot aantal jonge musici in

De bezetting op Daylight Ghosts wordt gevormd door v.l.n.r.: Chris Speed, Dave King, Chris Lightcap en Craig Taborn.

de Bijloke
puur muziek

JAZZ
SEIZOEN 2017-18

BJO 'SMOOTH SHAKE' // MARIA MENDES QUINTET - vr 29 sep '17
BILL FRISELL - wo 8 nov '17
THE ABERCROMBIE QUARTET - wo 29 nov '17
KAJA DRAKSLER & EVE RISSER - za 9 dec '17
URI CAINE & BRUSSELS PHILHARMONIC - vr 19 jan '18
SINISTER SISTER //
CRISS CROSS EUROPE -do 22 feb '18
MARY HALVORSON 'CODE GIRL' - wo 14 mrt '18
YOUN SUN NAH - wo 28 mrt '18
AKA MOON: ALIFBATA - wo 4 apr '18
CRAIG TABORN QUARTET - do 3 mei '18

Tickets & abonnementen via www.debijloke.be
Vanaf € 18

foto URI CAINE (C) Bill Douthart

Vlaanderen · Oost-Vlaanderen · gent · Klara · De Standaard · avs · Port of Ghent · Nationale Loterij

ACT 25 JAAR IN THE SPIRIT OF JAZZ

Twenty Five Magic Years:
The Jubilee Album
ACT 98502 (ook op vinyl)

Parisien, Peirani, Schaerer & Wollny
Out of Land
ACT 98322

Youn Sun Nah
She Moves On
met Jamie Saft, Marc Ribot e.a.
ACT 90372 (ook op vinyl)

ACT25

new arts international

DISTRIBUTED AND MARKETED BY NEWARTSINT.COM

het circuit. Ik wil me graag aan een aantal van hen verbinden en dat gaat dit jaar ook gebeuren. Het is best opwindend om nieuwe muzikale verbintenissen aan te gaan. In de groepen waarin ik speel, neig ik ernaar om te werken met musici die ik goed ken en met wie ik een breed scala aan ervaringen deel." Dat blijkt ook uit een korte opsomming van samenwerkingen. Taborn speelt mee in Bigmouth, het kwintet van Chris Lightcap, waarmee hij begin dit jaar door Europa tourde. Hij is actief in de band Prism van Dave Holland en hij zit in het New Yorkse trio van drummer Ches Smith, waarin Mat Maneri altviool speelt. Taborn is ook druk met zijn eigen trio én zijn performances als solopianist. "Ik heb zelfs nog meer projecten in petto. Het lijkt alsof er een ontwikkeling plaatsvindt in mijn bezettingen – van solo naar trio naar kwartet. Maar in feite had ik alles al langere tijd in mijn hoofd. Ik heb steeds gezocht naar logische volgende stappen en zag daar ook wel een uitdaging in. In de praktijk heb ik projecten gedaan die feitelijk als uitstapjes gekenmerkt kunnen worden. Dat geldt ook voor mijn optreden op North Sea Jazz dit jaar. Dan speel ik samen met McCoy Tyner en Gerri Allen."

Steriel gevoel

"Voor *Daylight Ghosts* heb ik materiaal gebruikt dat ik al eerder had geschreven. Het album bevat ook nummers die specifiek op het kwartet zijn gericht. Een belangrijk deel kwam tot stand tijdens de repetities voor de opnamen, gedurende de week in de studio. Met het kwartet hadden we een behoorlijk uitgebreide tour gedaan in Europa en ook al live gespeeld op het Monterey Jazz Festival in Californië. Vlak voor en zelfs tijdens de opnamen van *Daylight Ghosts* speelden we nog in de Jazz Gallery in New York. Dat gaf wel enige stress, maar het verschafte de opname tevens een zekere energie. Studio's kunnen nogal een steriel gevoel geven. Dat kun je van je afschudden als je hetzelfde materiaal 's avonds live in een club speelt. Sowieso maak ik er een gewoonte van om songs eerst vooral op het podium te spelen. Daarna duik ik pas de studio in voor een opname. Op die manier kun je écht een groepsgeluid ontwikkelen."

"Ik speel mijn songs eerst vooral **op het podium**. Daarna duik ik pas de studio in"

Daylight Ghosts is vooral een uiting van Taborns eigen, zeer uitgesproken idioom, maar is ook te herleiden tot invloeden van avant-gardisten als Cecil Taylor, Anthony Braxton en Henry Threadgill. Op het album klinken daarnaast Arabische klanken en ritmes door. "Ik heb absoluut genegenheid en liefde voor die muziek, hoewel ik er geen speciaal onderzoek naar gedaan heb of er studie van heb gemaakt. Ik luister zeker naar Noord-Afrikaanse muziek. Over het algemeen wil ik niet bewust een bepaald ritme of een bepaalde stijl uit een specifieke cultuur gebruiken. Liever ontwikkel ik iets dat losstaat van enige vaststaande referentie. Op *Daylight Ghosts* gebruik ik ook elektronica, maar op een subtiele manier die past in de werkwijze van ECM. Ik integreer graag akoestische en elektronische instrumenten op een bepaalde manier, zodat het niet duidelijk is waar het ene deel begint en het andere stopt. Met de elektronische drums van Dave mixen wij samen alle sounds. De ruimte is ook van belang. Live maken we met het kwartet nadrukkelijker en agressiever gebruik van elektronica." J

George Benson

"Het Nederlandse publiek heeft smaak"

George Benson zal in juli voor de zestiende keer op het North Sea Jazz Festival optreden. De held uit Arizona kan het zelf haast niet geloven. "Het lijkt wel alsof ik vergroeid ben met dat festival. Daar optreden is een maatstaf voor mijn muzikale leven geworden."

Tekst: **Jean-Paul Heck** | Foto's: **Kwaku Alston, Jim Hagopian**

Benson steekt meteen van wal als de naam van het festival voorbijkomt. "North Sea Jazz Festival en ik hebben samen een geweldige geschiedenis. Ik kom er al jaren en stap immer met een glimlach uit het vliegtuig als ik op Schiphol ben geland. In de begintijd, begin jaren tachtig, arriveerde ik in de aankomsthal en kwam daar dan Amerikaanse collega's tegen waar ik platen van had, maar die ik nooit eerder had ontmoet. Ongelooflijk! Dan vlieg je de Atlantische Oceaan over om vervolgens je helden op een vliegveld in Amsterdam te ontmoeten. Daar hadden ze camera's moeten ophangen! De eerste legende die ik er tegenkwam was Art Blakey. Hij nam mij mee naar zijn hotel in Den Haag en onderweg vertelde hij dat hij gek was van mijn muziek. Uiteindelijk belandden we op zijn hotelkamer, waar ik een hele avond naar mijn eigen platen moest luisteren – en dat met een van de allergrootsten uit de jazzgeschiedenis."

Trots

Een van Bensons beste vrienden in de muziek was Al Jarreau, ook zo'n man die vaste gast was op North Sea Jazz. Ook de man met wie hij zijn laatste Grammy Award won. Benson: "Al was al een lange tijd erg ziek. Maar toen ik werd gebeld dat hij was overleden, kwam dat alsnog als een enorme klap. Simpelweg omdat Al zo'n geweldige vent was. Niet alleen als muzikant, maar vooral als mens. Hij was slim, scherp en ook zeer zorgzaam. Ondanks zijn ziekte maakte hij zich vaak meer zorgen om mij dan om zichzelf. Toen ik hem in de jaren tachtig voor het eerst ontmoette, was er meteen sprake van vriendschap. We waren beiden door het platenlabel Warner Brothers getekend en op jazzgebied bleken Al en ik de meest succesvolle acts te zijn, dus we waren ook een beetje elkaars concurrenten. We werkten allebei vaak met producer Tommy LiPuma en we wisten dat we ooit samen iets zouden gaan doen."

"Zonder **mijn gitaar** ben ik een middelmatige zanger"

Uiteindelijk duurde het tot 2006, toen Benson en Jarreau het album *Givin' It Up* maakten. "Eigenlijk hadden we die plaat al pakweg twintig jaar eerder moeten maken, want voor dat album

Port of Rotterdam
north sea jazz
JULY 07·08·09 '17

Interview

kreeg ik twee Grammy's en Al eentje. Het was zowel voor hem als voor mij een van de beste momenten in ons leven. Die avond hebben we samen gehuild, terwijl ik juist helemaal niet zo'n emotioneel type ben. Ik ben tot op de dag van vandaag enorm trots op wat Al en ik samen hebben gedaan."

Inspirator

Met een andere vriend die in 2013 het aardse verliet, maakte Benson nooit een plaat. "George Duke was een van mijn grote inspirators. George deed eigenlijk nooit iets fout, simpelweg omdat hij zo getalenteerd was. In 1991 werd ik eens gevraagd om te spelen op Guitar Legends, een groot gitaarevent in Sevilla. Bij aankomst bleek dat George de muzikale leiding in handen had, terwijl hij geen gitarist was. Ik had hem nog nooit in die hoedanigheid meegemaakt, maar hij deed dat magistraal. Dit soort veelzijdige mensen kom je nauwelijks nog tegen."
De afgelopen jaren wordt Benson regelmatig gevraagd om mee te doen op duetplaten. Zoals ook door Van Morrison. "Ik vind zijn muziek geweldig, maar ik hoorde alleen maar nare verhalen over hem. Ik had Van Morrison in de jaren zeventig weleens in San Francisco ontmoet en toen vond ik hem vooral timide en schuw. Maar nu was hij heel open en vrolijk. Hij vroeg of ik de song *Higher Than The World* van zijn oude album *Inarticulate Speech Of The Heart* wilde zingen. Het klikte meteen tussen ons. We houden beiden niet van bullshit en haken af als mensen over muziek kletsen die er geen verstand van hebben."

Zondagskind

Dat zijn laatste albums niet echt spectaculair verkopen, deert de Amerikaan niet. Hij is immers een zondagskind die heel goed met tegenslagen kan omgaan. Ondanks zijn gevorderde leeftijd, Benson is 74 jaar, ziet hij er nog steeds uit om door een ringetje te halen. Alles aan deze *ladykiller* klopt. Zijn mooie, geboetseerde kop. Zijn zorgvuldig gestileerde snorretje en het strakke lijf dat altijd is gestoken in een maatkostuum. "Ik hou van mooie kleding en het irriteert mij mateloos als muzikanten quasi onverzorgd naar buiten treden." Benson heeft nog een specifiek karaktertrekje die hij zelf het best kan omschrijven. "Ik ben een watje. Dat ben ik altijd al geweest. Toen ik in de jaren zestig mijn geld moest verdienen als jazzgitarist, had ik niet de attitude van mensen zoals Miles Davis of John Coltrane. Ik had al vroeg een gezin dat ik moest onderhouden. Dat maakt je een stuk milder." Ondanks dat wist Benson al op jonge leeftijd respect af te dwingen bij zijn collega's. "Zowel Wes Montgomery als Miles Davis noemde mij de meest swingende gitarist met wie zij ooit hadden gespeeld. Die lofuitingen ben ik nooit vergeten." Hij gaat verder over zijn verleden. "Ik heb altijd met geweldige mensen kunnen werken zoals Quincy Jones, Tommy LiPuma, Minnie Ripperton, Stevie Wonder en zelfs Chet Atkins, de grote man van de country. Door hem werd ik enorm geïnspireerd. Hij wilde van mij allerlei dingen weten over de jazzgitaar, terwijl ik van

> "De **eerste legende** die ik op Schiphol ontmoette was Art Blakey"

Little George Benson in 1954

George in 1978

Barbra Streisand overhandigt George Benson een Grammy voor zijn album 'Masquerade' als Plaat van het Jaar in 1977

Chet talloze trucs leerde die hij op zijn countryplaten gebruikte. Weet je, ik ben opgegroeid met countrygitarist Hank Garland. Door hem ben ik uiteindelijk gitaar gaan spelen."

Zanger-gitarist

De keuze voor de gitaar heeft Benson geen windeieren gelegd. "Ik was een soort jeugdidool en stond bekend als 'Little George Benson'. Maar eigenlijk was dat allemaal niet zo serieus, al had ik in mijn geboortestad Pittsburgh een behoorlijk grote aanhang. Uiteindelijk heb ik samen met onder meer Lonnie Smith (orgel) en Ronnie Cuber (baritonsax) een band geformeerd en vanaf dat moment werd duidelijk waar mijn talenten lagen." Maar de *good looks* van Benson werkten tegen hem. "Toen ik voor de eerste keer tijdens mijn optreden de gitaar pakte, riepen de vrouwen in het publiek: 'Kom op George, speel geen gitaar maar zing!'" Dat

"Ik ben enorm trots op wat **Al Jarreau en ik** samen hebben gedaan"

is volgens hem nooit helemaal overgegaan. "De muzikanten en sommige fijnproevers kennen mij als de gitarist George Benson. Maar voor het grote publiek ben ik de zanger George Benson." Natuurlijk buitte hij dat wel uit, want vanaf eind jaren zeventig ging Benson steeds commerciëlere muziek maken. "Toen ik in 1976 het album *Breezin'* maakte, keerden de jazzcritici zich tegen mij. Ze vonden dat ik uitverkoop hield, dat was natuurlijk onzin. Ik had daarvoor altijd al gezongen, maar nooit op mijn eigen platen. Het was wel een meesterzet van mij en mijn producers Quincy Jones en Tommy LiPuma." Vanaf die periode scoort Benson regelmatig hits. In Nederland kan iedereen zijn songs zoals *The Greatest Love Of All*, *Give Me The Night* en natuurlijk *On Broadway* moeiteloos meezingen. "Maar de laatste tijd grijp ik toch ook meer terug naar mijn oude werk. Ik hou nog steeds van de gitaar en de mensen houden van mijn spel. Zonder mijn gitaar ben ik een middelmatige zanger. Met dat instrument in de hand ben ik een gitaarspelende ster, die een aardig deuntje kan zingen."

Oefenen

Gelukkig staat Benson in ons land niet alleen als een prima vocalist te boek. "Het Nederlandse publiek heeft smaak. Ik weet nog dat ik in de jaren zeventig in een auto zat en voor het eerst Earth, Wind & Fire op de radio hoorde. Ik dacht: Earth, Wind *and who*…? Die geweldige groep werd in Amerika volledig genegeerd, maar hier stonden ze gewoon hoog in de hitlijsten. Ik kwam voor het eerst in 1976 naar Nederland. Ik had net mijn album *Breezin'* uit en had een geweldige band met Ronnie Foster op piano, Harvey Mason op drums en Stanley Banks op basgitaar en het Nederlandse publiek snapte het volledig." Dat is voor Benson nog altijd een houvast. "Ik kan op North Sea Jazz in Rotterdam regelmatig mijn gitaar oppakken en lekker spelen, simpelweg omdat het publiek dat ook geweldig vindt. In Amerika doe ik dat ook, maar dan vragen de fans toch vooral om mijn r&b-hits. Maar in Nederland, Spanje, Frankrijk en Zwitserland kan ik gewoon het materiaal van platen zoals *Breezin', Bad Benson* en *Body Talk* spelen. Kijk, ik oefen nog altijd elke dag pakweg vijf uur op mijn gitaar. Ik mag dan 74 zijn, maar dat mag mijn groei als gitarist of zanger niet in de weg zitten."
Touren doet hij niet zoveel meer. "Ik woon in Arizona, dicht bij de stad Phoenix. Ik heb een eigen gym en een geweldig zwembad. Het is er altijd lekker weer en geen luchtverontreiniging. Ik denk echt dat ik langer kan leven door het prettige leefklimaat. Daarnaast zorg ik heel goed voor mijzelf. Ik sport elke dag, eet mijn fruit en groenten en blijf op gewicht. Ik wil over pakweg tien jaar ook nog gewoon naar Nederland vliegen om op het North Sea Jazz Festival te staan. *Hell yeah!*" JT

HERBIE HANCOCK / GRACE JONES
WAYNE SHORTER QUARTET
WITH CASCO PHILHARMONIC
KAMASI WASHINGTON
NORAH JONES / TRIXIE WHITLEY
EINSTÜRZENDE NEUBAUTEN / STUFF.

MCCOY TYNER TRIO WITH GERI ALLEN & CRAIG TABORN
CHRISTIAN MCBRIDE'S NEW JAWN / FRENCH QUARTER
VINCENT PEIRANI & EMILE PARISIEN / OMER AVITAL QUINTET
TOMASZ STANKO & ENRICO RAVA QUINTET
SHABAKA AND THE ANCESTORS / MAKAYA MCCRAVEN
CHRISTIAN SCOTT ATUNDE ADJUAH / LABTRIO / ARCHIVE
CHRYSTA BELL / DAAU / BEN WENDEL GROUP

AND MANY MORE!

Gent Jazz festival

PRESENTED BY ethias

THIS IS A JAZZ.be JOINT

#GENTJAZZ

6-15 JULI '17 - BIJLOKESITE GENT

INFO & TICKETS GENTJAZZ.COM + fnac

Duvel · De Standaard · Knack · 1 · La Libre · LILLET · Le Grand Nul · Sandton Grand Hotel Reylof · Port of Ghent · Fluxys · gent: · Vlaanderen verbeelding werkt · Provincie Oost-Vlaanderen

SANDTON GRAND HOTEL REYLOF GENT

ARRANGEMENTEN

RESERVEER NU!

+32 (0)9 235 40 70
reservations.reylof@sandton.eu
www.sandton.eu/gent

SANDTON
GRAND HOTEL REYLOF

Boek uw festivalarrangement in dit schitterende viersterrenhotel in het centrum van Gent. Geniet van de gastronomische keuken, wellness en zomerse binnentuin met terras in het Gent Jazz artiestenhotel. Wandel naar het autovrije historische centrum met haar drie torens, middeleeuwse burcht en gemoedelijke cafés. In de namiddag bezoek je het grootste jazzfestival van België op wandelafstand van je hotelkamer. Beleef dit alles aan een extra voordelige prijs, inclusief ontbijt, dagticket voor Gent Jazz Festival en shuttle naar het festivalterrein.

LUNCH

Lof Restaurant Bar

Het gastronomisch restaurant Lof, in Sandton Grand Hotel Reylof, biedt tijdens Gent Jazz Festival onweerstaanbare jazzlunches aan vanaf €28,5 pp. voor een 2-gangenlunch (inclusief koffie of thee). Of waarom niet een 3-gangenlunch aan de speciale prijs van €35 pp. (inclusief koffie of thee)? U geniet van verfijnde gerechten onder begeleiding van livemuziek, geprogrammeerd door Gent Jazz Festival. Op vertoon van een Gent Jazz Festival-ticket krijgt wie een 3-gangen-lunch neemt bovendien een gratis aperitief van het huis aangeboden.

NOTEER EVENEENS IN JE AGENDA

MARDI GRAS
@GENTSE FEESTEN
14 - 23 juli 2017

3-6 aug '17 Jazz Middelheim Park Den Brandt Antwerpen

VAN MORRISON, RANDY WESTON
CHARLES LLOYD & THE MARVELS
THE CINEMATIC ORCHESTRA
ARTIST IN RESIDENCE: MARK GUILIANA.

AND MANY MORE!

INFO & TICKETS: WWW.JAZZMIDDELHEIM.BE + fnac

Miles Mosley

“Wel of geen jazz is een kwestie van context”

Miles Mosley is de organisator achter de West Coast Get Down. Dit vriendencollectief uit Los Angeles leerden we kennen door de mythische opnamesessies in 2011 die eerder Kamasi Washingtons *The Epic* opleverden. Contrabassist en zanger Mosley hield er muziek voor drie albums aan over. *Uprising* is het eerste.

Tekst: **Iddo Havinga** | Foto's: **Aaron Woolf Haxton, Visual Thought**

"Ieder lid van de West Coast Get Down heeft naast het bespelen van hun instrument een superpower", vertelt Mosley. "Drummer Tony Austin is een geweldige opnametechnicus, terwijl Kamasi heel goed iedereen bij elkaar kan krijgen. Mijn talent is dat ik grote concepten zo kan organiseren dat ze op een efficiënte manier worden uitgevoerd." Dat kwam goed van pas voor de sessies in 2011, waarin ieder West Coast Get Down-lid zowel zijn eigen projecten uitvoerde als meespeelde op andermans opnames. "We lieten media, camera's, vrienden en vriendinnetjes buiten de deur", vertelt Mosley. De bassist zette een groot bord neer met daarop de tijden van de sessies, elke dag van tien uur 's ochtends tot twee uur 's nachts. "Met indexkaarten gaven we aan wie aan de beurt was om een opnameblok van drie uur te leiden." Sinds het uitkomen van het imponerende *The Epic* van saxofonist Kamasi Washington, hebben die opnamen mythische proporties aangenomen. En het was ook bijzonder. "Het was zo creatief, zo open", blikt Mosley terug. "Iedereen was niet alleen toegewijd aan zijn eigen project, maar ook aan dat van de anderen. Elk idee werd uitgevoerd door precies die muzikanten die je wilde. Er was een kruisbestuiving van creativiteit, in plaats van dat je op een eilandje stond. Na de laatste dag voelde ik dat we iets unieks hadden gepresteerd."

Intiem

Mosley hield een veertigtal nummers over aan de sessies. "Toen ging ik uitzoeken welke nummers samen een compleet verhaal vormden. Van de nummers die *Uprising* zijn geworden, had ik het gevoel dat de melodieën sterk waren en dat ik iets te zeggen had in de teksten. Op dit album staan lastige emoties centraal. Dat maakt het universeel. We stappen allemaal weleens in de stront. Ik wilde die emoties tekstueel tackelen, zodat mensen zich gesteund kunnen voelen door de nummers."
Voor Mosley was het proces dat daarna kwam minstens zo belangrijk: de productie. Het album moest groots klinken, maar ook intiem; alsof je bevriend bent met een reus. Hij kreeg dat voor elkaar door alles zo rauw en droog mogelijk te laten klinken. "Dat geeft het een groots gevoel", legt hij uit. "Hoe meer je galm toepast in de productie, hoe meer afstand je creëert. Je ziet meteen het grote plaatje. Als je aan de voet van de Eiffeltoren staat en omhoogkijkt, zie je niet meteen de bovenkant. Wel zie je de textuur van het metaal, je realiseert je dat dat metaal gebogen is en naar boven wentelt. Op *Uprising* hoor je het riet van de blazers, de strijkstokken die bewegen over de snaren, de zanger die ademhaalt. En juist doordat je alles zo van dichtbij hoort, klinkt het tegelijkertijd intiem, alsof je het album op je lijf draagt."

PARADISO PRESENTS

JAZZ IN FOUR CHURCHES IN AMSTERDAM

WWW.SUPERSONICJAZZ.NL

15-18 NOVEMBER

SUPERSONIC JAZZ

PALM UNIT
HOMMAGE À JEF GILSON

JASON LINDNER
NOW VS NOW

ZARA MCFARLANE

HIEROGLYPHIC BEING

CHRISTIAN SCOTT

BIGYUKI

BUTCHER BROWN
FEAT DJ HARRISON

JUSTIN BROWN NYEUSI

JAMESZOO QUINTET

THUNDERCAT

MOSES SUMNEY

SARATHY KORWAR

SHABAKA &
THE ANCESTORS

BUGGE
WESSELTOFT

AYANNA
WITTER-JOHNSON

DESIGN BY MACHINE
www.ourmachine.com

Een bas als een skateboard

Bij het behouden van een zo droog mogelijk geluid maakte Mosley één uitzondering: zijn contrabas. "Die springt eruit, het is het enige geluid met effecten erop", zegt hij. Het is een handelsmerk van de bassist. *Distortion* en *wahwah* geven zijn geluid een rauwe rand. Het kostte hem vijf jaren om dat goed te laten klinken, vertelt hij. "De aanleiding om effecten te gebruiken, was een concreet probleem, want wanneer de andere West Coast Get Down-leden soleerden, werkten de bas, drums en piano keihard om ze op grotere hoogten te brengen. Maar wanneer de bassolo kwam, ging iedereen heel rustig spelen omdat anders niemand hoort wat je speelt. Daardoor was er wel een grens aan het intensiteitsniveau dat ik kon bereiken, hoe geweldig de noten ook waren die ik speelde. Ik moest dus harder gaan klinken."
Mosley liet een speciale contrabas maken. "Ik heb nu een bas van vier lagen hout, het is een soort skateboard", lacht hij. "Als je zwoel, vol, akoestisch basspel wil horen, zit je goed met een 250 jaar oude Duitse bas. Maar als je op het podium stapt op Coachella met achttien subwoofers onder je, is zo'n zware, stevige bas je enige keus." De laatste stap was het toevoegen van effecten. "Daarmee kon ik mijn basgeluid zo vormgeven dat ik helder en snel kon spelen en door de band heen sneed. Nu maakt het niet meer uit hoe energiek de band achter mij speelt. Elk effectpedaal dat ik aanzet, doet mij naar een hoger niveau stijgen."
Het gebruik van effecten leverde ook iets anders op, want vergelijkingen met Jimi Hendrix zijn sindsdien niet van de lucht. "Dat gebeurde daarvoor nooit", merkt Mosley op. "Het agressief spelen van de blues, met dit soort effecten, dat is denk ik de overeenkomst. Mijn grootste held is Ray Brown. Ik speel voortdurend zijn licks en die zijn geworteld in de blues. Dat was Hendrix ook. Veel mensen hoorden die combinatie voor het eerst bij hem. Dus wanneer je dat bij mij dan voor het eerst hoort op contrabas, raken de synapsen elkaar: hé, die gast is de Hendrix op contrabas!"

Veelheid aan stijlen

Met zijn unieke basgeluid raast Mosley op *Uprising* door een veelheid aan stijlen. Je hoort blues, soul, rock, pop en latin. "Een voordeel van deze tijd is dat dat we makkelijk toegang hebben tot allerlei soorten muziek", zegt Mosley. "Ik denk dat het niet logisch is om alles wat je hoort als artiest, terug probeert te brengen tot het kleine stukje dat je gaaf vindt. Tijdens mijn studie musicologie werd ik blootgesteld aan allerlei muziek en ik geloof er sterk in dat je als artiest een bepaalde stijl of artiest niet zomaar mag afschrijven. Ik laat graag alle deuren open." Is het dan nog wel jazz? Het is een vraag die de West Coast Get Down niet zo bezighoudt, maar die het collectief wel geregeld voor de kiezen krijgt. Allemaal een kwestie van context, vindt Mosley, die studeerde bij jazzgiganten als Ray Brown, John Clayton en Stanley Clarke. "Stel, iemand van mijn vaders generatie gaat naar North Sea Jazz en zegt: 'Waar is de jazz?' De jongere generatie zegt dan al snel: 'Hou je stil, ouwe. De jazz is overal om je heen!' Maar daarmee doe je geen recht aan zijn ervaring. Hij wil het festival ervaren zoals hij het zich herinnert van toen hij jong was en er zijn helden zag: Oscar Peterson, Miles Davis, Ella Fitzgerald. En het klopt dat die mensen er niet zijn. Wij moeten begrijpen dat voor hem alles anders is, maar hij moet begrijpen dát het veranderd is en dat wij die erfenis voortzetten. De methode verandert, maar het vuur blijft. Als we nu dat vuur zouden verliezen, dán mag je klagen!"

"Mijn grootste held is **Ray Brown**, ik speel voortdurend zijn licks"

Samenwerkende kracht

Vuur, energie, gretigheid – het komt sterk naar voren in de muziek van Mosley, op wiens arm *basso agitato* staat getatoeëerd: vrij vertaald zoiets als 'geagiteerde bas'. Muzikale agitatie is voor de bassist onlosmakelijk verbonden met gemeenschapsgevoel. "Ik heb ervaren hoe waardevol het is om op te groeien met een groep vrienden als de West Coast Get Down. Muziek is een teamsport, waarbij je elkaar respecteert en op elkaar vertrouwt. Diezelfde samenwerkende kracht creëert culturen, maar kan ook opstanden opleveren. Het gaat om samenzijn, ofwel voor iets ofwel tegen iets. Het is dezelfde kracht aan twee kanten van het spectrum. *Uprising* gaat over de emoties die mensen in deze tijden nodig hebben. We staan aan de 'opstand'-kant van de emotionele medaille."

Tomasz Stanko

"Mijn gebit was zo slecht geworden door de drank en drugs, dat ik met een kunstgebit opnieuw moest leren spelen"

Tomasz Stanko is een Europese jazzlegende. Als revolutionair en invloedrijk trompettist schudde hij het Europese jazzlandschap flink op. Dat wist hij steeds weer te doen met andere muzikanten, die vervolgens net zo belangrijk werden als hij. Inmiddels is de trompettist 74 jaar, maar zijn zeggingskracht is niet veranderd. Hij doet nog steeds precies waar hij zelf zin in heeft.

Tekst: **Dick Hovenga** | Foto's: **Jacek Poremba, Di Perri**

Concessies doen, daar houdt hij niet van. Het zal daarom niet verbazen dat zijn spel door de jaren heen alleen maar kleurrijker is geworden. Met het pas uitgebrachte album *December Avenue* - gemaakt met zijn New York Quartet - en belangrijke optredens op de grote jazzfestivals in de pijplijn, is het hoog tijd om de Poolse trompetlegende weer te ontmoeten.
In Hamburg was er een mogelijkheid om Stanko te spreken én te zien optreden. Met twee volledig uitverkochte avonden in de NDR Rolf Liebermann Studio in de Hamburgse wijk Rotherbaum was de sfeer rondom de band uitstekend. Iets dat we ook gelijk merken aan Stanko als we hem aantreffen in de lobby van het Grand Elysée Hotel. We lopen naar de brasserie en Stanko steekt meteen van wal over zijn band.
"Zoals je wellicht gehoord hebt, is David Virelles - de pianist op mijn laatste album - niet aanwezig tijdens deze tour. Zijn rol in de band wordt nu ingevuld door Alexi Tuomarila. Daar zijn Gerald (Cleaver, drums, red.), Reuben (Rogers, bas. red.) en ik ontzettend blij mee. Het is ongelooflijk hoe Alexi zich als pianist ontwikkeld heeft sinds ik voor het laatst met hem speelde. Dat was in mijn Scandinavische band, die ik startte nadat Marcin Wasilewski (piano, red.), Slawomir Kurkiewicz (bas, red.) en Michal Miskiewicz (drums, red.) besloten om het op eigen kracht als Marcin Wasilewski Trio te gaan proberen. Dat is gelukkig heel goed gelukt. Alexi speelde mee op mijn album *Dark Eyes* (uit 2010, red.) en verraste me toen al met zijn spel. Het geeft mij de mogelijkheid om mijn meest vrije spel te blazen, om mijn muziek naar een wereld te brengen die ik nog niet eerder heb ontdekt."

Muzikale intuïtie

"Alles heeft altijd te maken gehad met wie ik me omring. Ik ben geen virtuoos muzikant, ook niet een hele technische speler. Ik moet het echt hebben van mijn creativiteit en muzikale intuïtie. Daar leer je op vertrouwen. Als je met muzikanten speelt die voorspelbaarheid uit de weg gaan, groei je snel. Daarin waren, juist in het begin van mijn muzikale carrière, pianist Adam Makowicz, violist en altsaxofonist Zbigniew Seifert en even later pianist Krzysztof Komeda erg belangrijk. Ik heb altijd aangegeven dat zij mij avontuur in het spel hebben meegegeven – en zij hebben dat juist weer altijd over mij gezegd. Nou ja, laten we het erop houden dat we elkaar volop

28 JUNI
CHRISTOPHER CROSS BAND
18 JULI
FOURPLAY
3 SEPTEMBER
LACHY DOLEY BAND
29 SEPTEMBER
BORIS
KEEP THE FUNK ALIVE
6 OKTOBER
KING OF THE WORLD
+ TOINE SCHOLTEN BAND
12 OKTOBER
IAN SIEGAL BAND

15 OKTOBER
MEIER-BUDJANA GROUP
FEATURING JIMMY HASLIP
20 OKTOBER
STANLEY CLARKE BAND
+ COUR/COUR-BOIS/BOIS
9 NOVEMBER
YELLOWJACKETS
+ JEROME HOL TRIO
10 NOVEMBER
ANDY FAIRWEATHER LOW
& THE LOW RIDERS
19 NOVEMBER
AVERAGE WHITE BAND

cultuurpodium BOERDERIJ
WWW.CULTUURPODIUMBOERDERIJ.NL
CULTUURPODIUM BOERDERIJ - AMERIKAWEG 145 - ZOETERMEER

STINGRAY djazz
Living the world of jazz.
All day. Every day.

The only worldwide Jazz TV Channel | stingraydjazz.com

Beleef Jazzism nu ook op de iPad!

Available on the App Store

beïnvloed hebben en dat het vinden van nieuwe wegen om jazz te spelen onze muzikale carrière heeft gevormd.

Op het moment dat ik de Poolse jazzscene achter me liet om nieuwe wereldse ervaringen op te doen, heb ik altijd voor muzikanten gekozen die mij bleven uitdagen. Opvallend genoeg werd mijn muziek nog vrijer na mijn Poolse jaren. De daadkracht om me te onderscheiden en nieuwe vormen van jazz te vinden, bleef mijn manier om naam te maken en misschien zelfs wel te overleven."

Donkere keerzijde

Terwijl hij de vrije jazz indook, kwam er ook een donkere keerzijde tevoorschijn. "Het leven in die vrije vorm, eigenlijk in de jazz in het algemeen, was heftig in de jaren zestig, zeventig en tachtig. Het leven van een jazzmuzikant - laat op de avond spelen, nog wat drinken na een optreden, nog wat meer drinken en drugs gebruiken om door te kunnen gaan - werd op een gegeven moment mijn levensstijl. Om me heen was het bij de meeste andere muzikanten niet anders. De muziek bracht een vrije kant in me naar boven, maar de kracht van alcohol en drugs werd me pas later duidelijk. Waarschijnlijk heb ik concerten gegeven die absoluut geweldig waren, maar het kan net zo goed zijn dat ze verschrikkelijk waren. In de blur kan ik me dat niet echt heugen. Bij het opnemen van de albums in die jaren waren we altijd *spot on,* dat dan weer wel. Met terugwerkende kracht weet ik dat ik geweldige muziek heb gemaakt in die jaren en met geweldige muzikanten heb gespeeld, maar dat ik mezelf ook uitholde. Dat werd wel duidelijk toen in de jaren negentig mijn gebit, door de drank en drugs, zo slecht was geworden dat de tandarts besloot alles eruit te halen en ik met een kunstgebit weer helemaal opnieuw moest leren spelen. Het opnieuw oefenen om de klanken weer precies zo te krijgen als ik wilde, was een waar drama. Dat was mijn definitieve wake-upcall." Zichzelf hervonden, veranderde hij zijn leven rigoureus. "Het was daarna een kwestie van mijn leven weer op de rit te krijgen", vertelt Stanko verder. "Het diepste dieptepunt werd gelukkig ook het keerpunt. Ik zwoor de drugs en de drank definitief af en pakte een gezonde levensstijl op. Nog steeds ben ik gelukkig dat ik dat toen zo heb kunnen doen. Mijn lichaam heeft zich goed hersteld, zeggen de dokters. Al speelt de laatste tijd mijn rug flink op en ga ik daarvoor over enkele weken in Warschau of New York onder het mes. Nu is het zwaar om op het podium te staan."

Nieuw talent

De invloed van Stanko als muzikant is net zo groot als zijn invloed op het ontdekken van nieuw talent. "Voor veel mensen was het

> "Ik wil mijn spel **naar een wereld brengen** die ik nog niet eerder heb ontdekt"

een verrassende keuze toen ik in 1993 de jonge Michal, Marcin en Slawomir vroeg om mijn band te vormen. Ondanks dat ze nog midden in hun tienerjaren zaten, hoorde ik een enorm talent. Dat werd bevestigd toen we samen gingen spelen. Tegelijkertijd startte ik ook een internationale band met onder meer Bobo Stenson. Het is trouwens opvallend dat mensen me tegenwoordig vaker aanspreken op mijn Poolse band van die tijd. Het is goed te weten dat juist de drive van die jonge muzikanten het publiek zo aanspreekt. Hetzelfde geldt voor mijn tweede Scandinavische band, nadat ik vele jaren daarvoor al met de twee geweldige Noren - drummer Jon Christensen en bassist Arild Anderson - in triovorm had gespeeld. Ik ben ook dol op het spel van de Deense gitarist Jakob Bro en de Finse pianist Alexi Tuomarila en wilde heel graag met hen samenwerken. Tijdens het produceren van het album *Dark Eyes* en de tour die daarop volgde, leerde ik Alexi heel goed kennen en ben ik intens van zijn spel gaan houden. Toen David tijdens deze tour met het New York Quartet uitviel, was Alexi daarom mijn eerste keus."

Die keuze is zeer gerechtvaardigd, blijkt die avond. Stanko laat weer eens horen dat hij een ongelooflijk goede trompettist is. Hij weet met minder nadrukkelijk spel steeds precies de kern van de compositie te raken. De ene keer met subtiel spel, dan weer dynamisch, maar immer emotievol. Zijn band is ijzersterk, met bassist Reuben Rogers en drummer Gerald Cleaver als dragende kracht en Alexi Tuomarila als smaakmaker op piano. Tuomarila vloeit de composities perfect in, daagt zijn medespelers optimaal uit en weet met weergaloos spel de intentie van elke compositie met wervelende kleuren te verrijken. Stanko excelleert in dit gezelschap en in níets is te horen dat er ook maar van enige slijtage sprake is. Zijn trompetspel vloeit samen met de magische klanken die de muzikanten om hem heen uit hun instrumenten toveren. Hij kan het. Nog altijd. J

STUFF.

“Grijsgedraaid en inspirerend”

STUFF. heeft een tweede album: *Old Dreams New Planets*. Daarmee is ook een nieuw zomerinitiatief op de podia ingezet. De albumtitel is een logische, volgens drummer Lander Gyselinck. "Het is een flirt met oud en nieuw. Het draait om het bewustzijn iets te doen waarbij je schatplichtig bent aan zaken die al gedaan zijn.”

Tekst: **Willem Jongeneelen** | Foto: **Alexander Popelier**

De mannen van STUFF. vergeten nooit de bron. Ze spelen ermee en zetten er iets nieuws tegenover. "De band startte vanuit een flexibele instelling en mindset. Dat hoor je terug op de eerste plaat. Het geluid op album twee is anders. We sleutelden iets meer aan de composities, het is iets elektronischer en de vormgeving is anders. We zijn eigenlijk alweer op zoek naar een volgende stap", aldus Lander Gyselinck (29). STUFF. ontwikkelt zich. Saxofonist Andrew Claes (34) vertelt dat aan dit tweede album uiteraard geen vijf jaar repeteren meer vooraf kon gaan. "Toch wil iedereen dat het album even goed is. We zijn in een stroomversnelling nieuwe composities in elkaar gaan steken, zijn die deels live gaan spelen tijdens de theatertour *Hybrid Love* en de nummers STUFF.-gewijs beginnen op te nemen. Als STUFF. improviseert, werkt dat het beste op plaat. Die thuis draaien is een totaal andere beleving dan een optreden bijwonen. Live gaat het er agressiever en directer aan toe. Op de plaat staan wat meer overdubs. Iedereen in de band blijft individueel zoeken naar vernieuwing. Joris en ik hebben nieuwe synths. We maakten geen switch van 180 graden, we hebben geleerd van de valkuilen bij de eerste plaat. Als je Flying Lotus live gaat zien, dan krijg je ook niet de nummers te horen die je thuis met een koptelefoon moet beluisteren. Het zou niet werken. Bij ons is dat net zo. Live is meer groove, meer geweld, meer geluid. En onderweg naar dat podium hebben we elkaar al veel muziek toegespeeld." Lander en Andrew gingen voor elkaar op zoek naar ijkpunten in de eigen platenkast die wellicht de ander eigenlijk ook zou kunnen inspireren. Oude droommuziek op reis naar weer andere planeten.

5 albums van Lander voor Andrew

"Eenvoud die zegt hoe niet elitair jazz feitelijk is"

Charlie Haden - *Etudes* (1987)
"Plaat uit mijn geboortejaar. Ik zoek die niet speciaal, maar voel me er wel toe aangetrokken. Ik dacht die periode goed te kennen, maar ben altijd Charlie Haden gepasseerd. Vreemd, want hij is de bassist op veel van mijn favoriete platen, van Ornette Coleman, Pat Metheny tot Keith Jarrett. Een van mijn leerlingen op het conservatorium kwam ermee aanzetten. Ook op een *Essential Mix* van Flying Lotus staat een track van Haden. Ik ben in de ban van zijn lyriek, de melodieën in de context van de improvisaties. Hij gaat diep zonder *free* te worden. Hij bezit een intieme manier van musiceren en creëert een flow. Zijn drummer Paul Motian heeft een unieke manier van vrij, bijna schilderend spelen, die toch als een pijl vooruitgaat. In dit trio speelt ook pianist Geri Allen, van wie ik in New York nog les kreeg. In de dj-sets die ik tegenwoordig soms doe, stop ik graag Haden tussen de elektronica die ik veelvuldig uitstort. Hij weet de ziel uit zijn bas te halen. De eenvoud waarmee hij jazz speelt, zegt hoe niet elitair jazz feitelijk is."

Allan Holdsworth - *Sand* (1987)
"Opnieuw uit mijn geboortejaar. Een van de gekste en beste fusionplaten *ever*. Andrew gaat dit tof vinden, denk ik. *Sand* biedt referenties voor wat we met STUFF. spelen. Deze Britse gitarist-componist-producer zit voor velen onder de radar. Hij durfde destijds dingen te doen die ongehoord waren. Wellicht ook onbegrepen. Hij was geniaal, timide, introvert. Hij maakt rare switches op deze plaat. Soms wordt het compleet elektronisch. Hij was een van de eersten op de synthgitaar. De muziek is extreem: conceptueel en avant-garde. Er zijn periodes zonder solo's. Supermaf. Er zijn collageachtige stukken, maar ook vette gitaarsolo's. Alles is doorgecomponeerd. Alleen de klank van de drums is niet te doen, maar daar luister ik wel doorheen."

Frank Zappa & The Mothers Of Invention - *Roxy & Elsewhere* (1974)
"Ik ben opgegroeid met Zappa. Mijn vader draaide dat veel. Dit album was van mijn acht jaar oudere broer Wannes. Ik nam zijn muziek over op cassettes. Deze Zappa ontdekte ik op mijn tiende, tussen Samson & Gert en The Beastie Boys door. De klank vind ik ongelooflijk. In de drums zitten overdubs, uniek voor een liveplaat. Typisch Zappa. Dat is het perfectionistische dat Andrew wel kan smaken. De stukken zijn geniaal. De humor begreep ik nog niet toen ik zo jong was. Dat vormde dus geen struikelblok. Veel mensen vinden die humor van Zappa voor een vreemd soort, storende afleiding zorgen. Op *Roxy & Elsewhere* valt dat mee. Bovendien had hij een megagoede band toen, met ook *synth-wizzard* George Duke. Zijn Rhodes-klanken waren zo herkenbaar in de seventies. Meer nog dan van Herbie Hancock. Ook de ARP waar bij Zappa op gespeeld werd, is een favoriet bij STUFF. Veel leden van de band verzuipen niet graag in het moeras dat Zappa heet, maar dit is zijn beste band-band. Een blok!"

Deerhoof - *Friend Opportunity* (2007)
"Via gitarist Frederik Leroux ontdekt. Hij zocht extremen op van jazz tot *noise*. Dit is een maffe rockplaat. Niet hyper virtuoos, beetje schizofreen. Er staan frisse nummers op. Totaal niet intellectueel, maar wel met een prima buikgevoel. Rare stiltes ook. Ik zag deze band uit San Francisco met een Japanse zangeres, drie keer live. Rare coole rockband. Impressionant. Het zijn goede componisten, ook al lijken ze technisch niet onderlegd. Dat is schijn. Het gaat bij hen om nummers, klank en tekst. De drums zijn beperkt, maar wat er gedaan wordt, is raak. Het is excentriek. Ze bezitten enorme referentiekaders, maar spelen die niet allemaal uit. Ze zijn heel goed op de hoogte, maar werken dat uit op de punkmanier door in tegenstelling tot de jazz juist niet alles te tonen. Grijsgedraaid! Inspirerend voor STUFF., denk ik."

Dorian Concept - *Seek When Is Her* (2006)
"Oliver Thomas Johnson uit Wenen was student multimediakunst. Als muzikant klassiek geschoold, maar autodidact qua ontdekken van funk, elektronica en jazz. Hij toerde als keyboardspeler met Flying Lotus, maar is solo actief als Dorian Concept. Hij gaat ritmisch om met synthesizerpartijen en harmonieën. Dat is niet evident. Deze, via internet verspreide ep bevat heel veel informatie. Het is zijn eerste werk: een mash-up van elektronica en hiphop. Je hoort er nog wat Aphex Twin in terug, ook een favoriet van mij en Andrew. Er zitten veel toffe jazzharmonieën in. Dorian Concept was voor mij van invloed op de start van STUFF. Daarvoor was ik meer met hiphop bezig. Later is hij met band gaan optreden en meer songs op gaan zoeken, in langere verhalen. Daar kent een breder publiek hem van. Deze vroege ep is voor een aantal mensen wellicht wat ontoegankelijker vanwege de hoeveelheid beats."

5 albums van Andrew voor Lander

"Uitzonderlijk goed, maar ik vrees dat hele generaties dit niet kennen"

Steve Coleman & Five Elements - *Rhythm People* (1990)
"Ik luisterde lang geleden veel naar Jimi Hendrix. Een nonkel speelde me dit toe: dat ga jij tof vinden. Het markeerde mijn overstap van rock en muziek uit de seventies richting jazz. *Head Hunters* van Herbie Hancock was er ook zo een, maar die kent iedereen wel. Het is groovy, heeft vreemde ritmes en zag eruit als hiphop, maar was dat niet. Coleman werd niet echt gezien. Zijn muziek werd op conservatoria niet echt gestimuleerd. De band was onderdeel van M-Base, een collectief van Afro-Amerikanen, begonnen op straat. Er is veel goeds uit voortgekomen. In België deed Aka Moon iets vergelijkbaars, met muzikale inspiratie vanuit Afrika daar waar het bij M-Base vanaf de straat kwam. De swing loslaten, maar de improvisatie behouden. In die zin is er verwantschap met STUFF., al fungeerde het podium in de White Cat als onze straat."

"We zijn eigenlijk **alweer op zoek** naar een volgende stap"

Dreadzone - Second Light (1995)
"In de jaren negentig is mijn muzikale horizon gevormd. Na de muziek van je broer ging je zelf op zoek en dieper graven. Bij Coleman draaide het nog om samenspel en ritmiek vanuit een live situatie, deze plaat van Dreadzone is een geproduceerd studioding. Ik denk dat Lander dit heel tof gaat vinden. De muziek was een mengelmoes van dub, Ierse folk en een berg elektronica. Elk laagje schoon geproduceerd opeengestapeld. Het draait om sound. Het was nog wel mijn broer die met de band afkwam. Hij had ze gezien in het voorprogramma van The

Prodigy, waar ik vanwege te jong nog niet heen mocht. Ik werd gegrepen door de sound. Ik had niet eerder dub gehoord. Er werd veel elektronica gebruikt. Hoewel de muziek van de reggae stamt, kwam de meeste dub niet vanuit Jamaica, maar uit Engeland. Latere genres als drum-'n-bass, jungle en uiteraard dubstep, zijn schatplichtig aan de dub. In die periode was muziek waar geen gitaar aan te pas kwam voor Johnny's. Die van The Prodigy en The Chemical Brothers was wél voor jongens die ook naar Nirvana luisterden. Dreadzone was niet zo bekend, maar deze *electronic* dub kon ook."

Ken Ishii - *Innerelements* (1994)
"Dj-producer uit Saporro, uitgegeven op een label uit Gent. Ik kocht eerder het bekendere album *Jelly Tones* uit 1995. *Innerelements* bevatte eerder uitgegeven ep's. Ishii maakte een soort techno, maar had een heel typische manier van melodieën programmeren. Hij kende nog niet veel van harmonieën, zo denk ik. Ik heb anders geen idee waar ze vandaan kwamen, maar ze zijn wel heel herkenbaar. Ishii is heel experimenteel begonnen. Er zaten oosterse geluiden en taiko-ritmes in, maar hij ontdekte ook de muziek uit Detroit. *Jelly Tones* ging al meer richting techno en in zijn latere werk was hij helemaal bij de Detroit-techno aanbeland. Jammer, want toen was hij minder onderscheidend. Bij de meesten ging de ontwikkeling andersom. *Innerelements* vond ik de mediatheek in Mortsel. In het bakje 'elektronisch/ experimenteel'. Dat opende voor mij destijds de weg naar Model 500 en The Sabres of Paradise en zo verder."

Spiritualized - *Ladies And Gentlemen We Are Floating In Space* (1997)
"De titel blijkt een waarheid als een koe. Spiritualized is de band van gitarist-producer Jason Pierce, eerder actief in de noiseband Spacemen 3. Dit was een heel conceptueel album, ook qua styling. De verpakking was een doosje afkomstig uit de farmaceutica. Daarin een strip waar je de cd, als ware het een paracetamol, uit moest drukken. Alle informatie stond op een bijsluiter. De muziek is een wall of sound, psychedelisch en harmonisch. Er zit ook soul in, op de manier waarop de latere Nick Cave die ook wel bezit. Maar het is geen soul, geen shoegaze, geen gospel – ondanks de aanwezigheid van het London Community Gospel Choir naast het Balanescu Quartet en Dr. John ergens op piano. Qua gevoel zit de muziek voor mij soms dicht bij die van het elektronische duo Boards of Canada. Met de sound als stijlelement. Het is niet chaotisch, het is overdacht, afgelijnd, puur, echt en bezit een postrock-vibe. Artistiek oprecht en niet ontoegankelijk. Geen idee of het succesvol was. Het is uitzonderlijk goed, maar ik vrees dat hele generaties dit niet kennen."

Brian Eno/David Byrne - *My Life In The Bush Of Ghosts* (1981)
"Uitgebracht een jaar voor mijn geboorte. Mijn pa had ik weleens over Eno gehoord. Over zijn synthesizers en zijn ambient. Op mijn veertiende vond ik deze plaat voor tachtig francs (twee euro ongeveer) op een rommelmarkt. Mijn pa raadde de aanschaf af, maar ik kocht de plaat toch. Het was de tijd van *Dummy* van Portishead. Ik hoorde wel gelijkenissen in de drums. *America Is Waiting*, met al die gesamplede stemmen door elkaar, vond ik geweldig. Ik hoorde ook zoiets op *Achtung Baby* en *Zooropa* van U2. Later snapte ik pas dat ik die band op een paar albums alleen maar goed vond vanwege de inbreng van Eno. Zijn plaat met David Byrne, van Talking Heads, klonk als het hipste dat ik kende destijds, alleen stamden de opnamen van vijftien jaar daarvoor. De plaat was uniek door het gebruik van radio-evangelisten, een Libanese bergzanger en Algerijnse moslimgezangen. De samples in *Qu'ran* zorgden voor problemen en werden op latere edities verwijderd, omdat het verzen uit de Koran betrof."

Roberto Fonseca

Visie op Cubaanse muziek

Op het nieuwe album van de Cubaanse pianist Roberto Fonseca spelen naast Afrikaanse musici ook Braziliaanse muzikanten mee. Verrassend is de bijdrage van Trombone Shorty uit New Orleans. Eind maart presenteerde Fonseca *ABUC* in LantarenVenster met een achtkoppige band.

Tekst: **Rik van Boeckel** | Foto: **Hans Speekenbrink**

"Met de bijdrage van Trombone Shorty wilde ik de sfeer van New Orleans overbrengen op mijn muziek", vertelt Fonseca. "In het verleden kon je met de boot van New Orleans naar Havana. De muzikale verbinding was er ook altijd. Zo schreef wijlen jazzpianist Ray Bryant *Cubano Chant*. Ik hoorde het nummer voor het eerst in een uitvoering van Oscar Peterson. Ik zocht informatie op over Bryant en wilde het nummer op mijn nieuwe album. Voor het New Orleans-sfeertje vroeg ik Trombone Shorty mee te spelen. Nu is het een nummer dat is geschreven door een Afro-Amerikaanse pianist en gespeeld door een Afro-Cubaanse pianist." In *Tierra Santa Santiago De Cuba* legt Fonseca ook een verband met New Orleans. "Beide steden hebben dezelfde muziek, die wordt alleen op een andere manier uitgevoerd. New Orleans heeft de brass, Santiago de conga's. In dit lied hoor je de blazers achter de conga's."

"Ik maak pas een song als ik **wat te vertellen** heb"

Terug in de tijd

Fonseca is sterk geïnspireerd door Amerikaanse jazzgiganten als Thelonious Monk, Duke Ellington, Chick Corea en landgenoot Chucho Valdés, voor hem de godfather van latin jazz. In vergelijking met zijn vorige album *Yo* is *ABUC* (Cuba achterstevoren) minder jazzy en veel meer gericht op Cuba. "Ik wilde een ander album maken en de wereld kennis laten maken met de Cubaanse cultuur en de diversiteit in muziekstijlen van mambo, son, rumba, danzón, guajira, bolero en contradanza. Het was het juiste moment om mijn visie op Cubaanse muziek te laten horen, van de traditionele muziek tot aan die van nu. Twee jaar lang werkte ik hard aan het album en alle Cubaanse ritmes bestudeerd. Ik ging terug in de tijd, daarom heet het album *ABUC*. Met afromambo wilde ik het publiek de bigbandmuziek van Cuba in de jaren vijftig en zestig laten herbeleven. De bolero *Despues* wordt gezongen door mijn moeder Mercedes Alfaro. Ik kom uit een muzikale familie: mijn vader was percussionist. Zelf ben ik begonnen met percussie, maar mijn vader vond dat ik met piano verder kon komen. Hij heeft me gestimuleerd om piano te studeren op een klassieke muziekschool. Maar ik speel nog altijd percussie op conga's en timbales."

Klassieke scholing

Fonseca's klassieke scholing is het duidelijkst te horen in *Contradanza Del Espiritu,* dat klinkt als een klassieke symfonie met Cubaanse ritmes eronder. "Het was mijn bedoeling een epische compositie te maken met elektronische elementen erin. De contradanza is een oude stijl die door de Fransen naar Cuba is gebracht. De melodieën van de stijl zijn prachtig en roepen een nostalgisch gevoel op." Voor de guajira vroeg hij Eliades Ochoa. Fonseca kende hem van de Buena Vista Social Club waarin Rubén González de pianist was. Na diens dood nam Fonseca zijn plaats in. "Ik speelde vijf jaar bij Buena Vista, daarna ook met Omara Portuondo en met Ibrahim Ferrer. Ibrahim vroeg me zijn muzikale leider te worden en zijn

bolero's te arrangeren. Dat was een hele eer, maar ook een grote verantwoordelijkheid omdat hij zo beroemd was."

Veranderingen in Havana

Fonseca groeide op in Havana. Hij komt uit een eenvoudige familie. Dat drukt hij uit in *Family*, samen met de zangers van het fameuze Orquesta Aragón. "Zij maken deel uit van de Cubaanse muziekgeschiedenis", zegt hij. Wonend in de Cubaanse hoofdstad heeft hij ook de veranderingen gezien. "Havana is nu veel drukker dan tien jaar geleden. Er zijn meer clubs om te spelen. Er werd altijd al buiten op straat gespeeld, maar tegenwoordig gebeurt dat nóg meer." Fonseca nam ook een nummer (*Soul Guardians*) op met de Cubaanse rapper Alexey Rodriguez, van wie hij een album produceerde. "Hiphop, dubstep en elektronische muziek vind ik erg interessant. Met Alexey wil ik de wereld laten horen hoe een Cubaanse mc klinkt. Hij schreef de tekst van dit nummer. De andere teksten op het album heb ik zelf geschreven."

Verhalenverteller

Fonseca is in feite een muzikale *storyteller*. "Ik maak pas een song als ik wat te vertellen heb. Eerst heb ik een soort film in mijn hoofd. Vanuit de daarbij horende emotie ga ik op zoek naar de melodie. Dat is het moeilijkste deel van dit proces. Daarna is het makkelijker en dan komt de tekst." Als Fonseca in Havana is, gaat hij regelmatig naar Afro-Cubaanse rumbasessies in de buitenwijken. *Asere Monina Bonco* is een track die sfeer oproept. In LantarenVenster liet hij het publiek het refrein meezingen. Hij speelde piano, maar ook Nord-keyboard en gebruikte elektronische samples voor de vocalen. Live verving Abraham Aristide uit Santiago de Cuba Buena Vista's Carlos Calunga, die op het album zingt. Fonseca had een ijzersterke band bij zich en net als op *ABUC* sprong *Contradanza Del Espiritu* eruit. Hij eindigde het optreden met *Cubano Chant*, alleen achter de piano. Of hij dat op NSJ ook zal doen, is de vraag. "Elk concert is anders. Ik hou er niet van om als een robot steeds op dezelfde manier te spelen. Ik laat me inspireren door de sfeer van de locatie en het publiek." J

BIMHUIS

JAZZ / WORLD / IMPRO

WWW.BIMHUIS.NL

VR 16 JUN MARK SCHILDERS' FABRIK
ZA 17 JUN DAVID KWEKSILBER BIG BAND
WO 21 JUN NEuE & SYRIAN SOLOISTS
DO 22 JUN HEARTH
VR 23 JUN BACHAR MAR-KHALIFÉ – A'DAM ROOTS
ZA 24 JUN CEUMAR – SOUNDS OF BRAZIL
DO 29 JUN GLERUM OMNIBUS
VR 30 JUN PHILIPP GROPPER'S PHILM
ZA 1 JUL RODA DE SAMBA – SOUNDS OF BRAZIL
WO 5 JUL ILE (PUERTO RICO)
ZA 8 JUL MARCIN MASECKI – RAGTIME
ZO 9 JUL MSA JAZZ MARATHON
DO 3 AUG DEKMANTEL FESTIVAL @ BIMHUIS
DO 7 SEP ALMEIDA / DUYNHOVEN / KLEIN
VR 8 SEP LUCIA CADOTSCH – SPEAK LOW
ZA 9 SEP WILL VINSON QUARTET
ZA 16 SEP XLJAZZ – ONCE UPON A TIME ORCHESTRA
VR 22 SEP CARTE BLANCHE GARD NILSSEN
ZA 23 SEP TINGVALL TRIO
DO 28 SEP KONRAD KOSELLECK BIG BAND
VR 29 SEP YURI HONING ACOUSTIC QUARTET GOLDBRUN
ZO 8 OKT AVITAL MEETS AVITAL
VR 13 OKT METROPOLE ORKEST PLAYS MONK
ZA 14 OKT ROY HARGROVE QUINTET
WO 18 OKT THE THING
DO 19 OKT CRAIG TABORN QUARTET
DO 26 OKT ELLEN ANDREA WANG TRIO
VR 27 OKT MARQUIS HILL BLACKTET
ZA 28 OKT COLIN STETSON EX EYE
DO 2 NOV BASSDRUMBONE
VR 10 NOV AMBROSE AKINMUSIRE QUARTET
ZA 18 NOV MARK GUILIANA JAZZ QUARTET

VOLLEDIGE AGENDA OP WWW.BIMHUIS.NL

BIMHUIS RADIO

info & archive:
www.bimhuis.com/bimhuisradio

TUNE IN FOR FREE:
CONCERTS STREAMED LIVE FROM THE BIMHUIS

PaRaDOX

SEPTEMBER

VR 08 **Vanbinsbergen Playstation**
ZA 09 **Michelle David & The Gospel Sessions**
VR 15 **Mark Schilders FABRIK**
ZA 16 **BimBam Bennink**
ZA 16 **Rambags - Lijbaart - Stadhouders**
WO 20 **Tingvall Trio**
VR 22 **Matangi Quartet ft. Lijbaart - Brederode**
ZA 23 **Reijseger - Fraanje - Sylla**
VR 29 **Zach - Økland - Van Heertum - Jillings - Machtelinckx**
ZA 31 **Baron - de Looze - Verheijen**

OKTOBER

ZA 07 **ICP - 'Han Bennink 75 jaar'**
ZO 08 **GONG**
WO 11 **Nate Smith**
VR 13 **Jasper van 't Hof 1/4-tet**
ZA 14 **Terry Bozzio - solo drums**
ZO 15 **FORQ**
WO 18 **VLEK**
VR 20 **Cécile McLorin Salvant**
WO 25 **Marquis Hill Blacktet**
VR 27 **Girls in Airports**
ZA 28 **Die Anarchistische Abendunterhaltung**

NOVEMBER

VR 03 **Scott Kinsey Group**
WO 08 **Kneebody**
VR 10 **Makaya McCraven**
WO 15 **Matthew Stevens Trio**
VR 17 **Colin Vallon Trio**
WO 22 **Bill Laurance**
VR 24 **Krupa & the Genes**
ZA 25 **ENRICO RAVA QUARTET**
WO 29 **Van Kemenade invites... New Royal Flaminga Band**

www.paradoxtilburg.nl

WHO'S WHO AT NORTH SEA JAZZ 2017

Port of Rotterdam

north sea Jazz

JULY 07·08·09 '17

IN EEN VERANDERENDE WERELD,
BLIJFT TALENT ZICH ONTWIKKELEN

21DIMES

"Een van mijn inspiratiebronnen, Nina Simone, zei ooit "It's a musicians job to reflect the times we live in". Ik vind het mooi als ik mensen een spiegel kan voorhouden met mijn muziek"

Jeangu Macrooy

21DIMES.NL

Ontdek de bijzondere verhalen van artiesten over het begin van hun carrière op 21dimes.nl. BNP Paribas helpt al meer dan 20 jaar jazzmusici in de ontwikkeling van hun carrière en steunt bij North Sea Jazz de Paul Acket Award en North Sea Jazz Kids.

BNP PARIBAS

The bank for a changing world

Voorwoord

Beste festivalbezoeker,

Welkom op North Sea Jazz 2017! De artiesten zijn geboekt, de kaarten zijn verkocht, het blokkenschema is af. Kortom, het aftellen kan beginnen! Wij kunnen niet wachten tot het eindelijk 7 juli is en de deuren van Rotterdam Ahoy opengaan voor de 42ste editie van het North Sea Jazz Festival.

Dit, 2017, is een feestelijk jaar voor de jazzmuziek. Precies 100 jaar geleden werd de allereerste jazzplaat opgenomen. Deze opname betekende de internationale doorbraak, vanaf dat moment veroverde jazz de wereld. Bovendien was dit het geboortejaar van jazzgiganten als Ella Fitzgerald, Thelonious Monk, Dizzy Gillespie en Buddy Rich. Dit jaar veel aandacht voor deze *centennials*, ook op North Sea Jazz.

Ook voor ons dit jaar extra reden tot feest: in ons team hebben we maar liefst drie jubilarissen. Productiemanager Scal Langelaan beleeft zijn 30e editie, hij is al van de partij sinds 1988. Programmeurs Michelle Kuypers en Sander Grande vieren hun 25e edities, zij zijn erbij sinds 1993. Michelle, Sander en Scal zijn in al die jaren van onschatbare waarde voor het festival geweest, waarvoor namens iedereen veel dank.

Ik wens u, ook namens alle collega's, partners en de stad Rotterdam, een fantastisch festival toe!

Jan Willem Luyken
Directeur North Sea Jazz

Dear visitor,

Welcome to North Sea Jazz! The artistst have been booked, the tickets have been sold, the program has been put together. Let the countdown begin! We can't wait until July 7, when the doors to Rotterdam Ahoy will open for the 42nd edition of the North Sea Jazz Festival.

This year, 2017, is an especially festive one for jazz music. The first jazz album was recorded exactly 100 years ago. This recording caused the international breakthrough of the genre, which conquered the world from that moment on. And, just as interesting: the year 1917 was also the birth year of several jazz giants, such as Ella Fitzgerald, Thelonious Monk, Dizzy Gillespie, and Buddy Rich. This is why there is much attention given to these centennials in this year's lineup.

© Andreas Terlaak

For the organisation itself, this is a festive year as well, with no less than three people celebrating anniversaries within our team. Production manager Scal Langelaan celebrates his 30th edition of North Sea Jazz; he has been working with us since 1988. Programmers Michelle Kuypers and Sander Grande have been part of the festival crew since 1993 and will be celebrating their 25th editions. The contributions made by Michelle, Sander and Scal to the festival through the years have been invaluable and all of us would like to thank them for their great work.

Last but not least, I would like to wish you a fantastic festival, from all of our colleagues, our partners, and the city of Rotterdam!

Jan Willem Luyken
Festival director

© Gregor Servais

Bij de organisatie van een festival als North Sea Jazz komen heel wat mensen kijken. Zo veel, dat het onmogelijk zou zijn ze allemaal te vangen op één foto. Toch wilden we u deze keer een beetje kennis laten maken met ons team. Hier dus een foto van de harde kern!

With the organisation of a festival such as North Sea Jazz, many people are involved. It would be impossible to include them all in one photograph. And yet, we wanted you to 'meet' our team this year. This photograph shows the core of the festival team.

USER

BASSLINE IN HEALTHCARE

ELECTRONIC HEALTH RECORDS SOFTWARE

impulse
INFO SYSTEMS

www.userepd.nl

Port of Rotterdam north sea jazz JULY 07·08·09 '17

WHO'S WHO '17

PORT OF ROTTERDAM
NORTH SEA JAZZ FESTIVAL 2017
a production of Mojo Concerts/A Live Nation Company

NORTH SEA JAZZ
P.O. Box 3325
2601 DH Delft
The Netherlands
Fax +31 (0)15 214 83 93
E-mail info@northseajazz.com

ORGANISATION

FESTIVAL DIRECTOR
Jan Willem Luyken

PROGRAMMING
Michelle Kuypers, Sander Grande, Kim Bloem, Frank Bolder, Bertus de Blaauw, Ron Euser, Gideon Karting, Maarten van Vugt

PROGRAMMING ASSISTANTS
Gerbine Ulehake, Koen Nederstigt, Désirée Tabben, Floor Boschhuizen, Noortje Meiland, Kitty Krösschell, Sharon Kuen, Hanneke de Jonge, Anneke Moors, Tunde Balogun

PRODUCTION MANAGER
Scal Langelaan

PRODUCTION TEAM
Nicky Swartjes, Ruud van Buren, Paula Mali, Kim Bontes, Remco Cornelissen, Menno Buisman, Bobby Pronk

MARKETING & COMMUNICATION
Junior van der Stel
Steffi Harrevelt, Dana Duijn (assistants)

SPONSORING
Marcel Surendonk, Rick van Santen, Kiki van Enthoven, Brenda Vernee

TICKETING
Esther Smit, Vicky van Galen Last

WHO'S WHO FESTIVAL GUIDE

EDITOR
Tanja Spaander

CONTRIBUTORS
John den Braber, Jean-Paul Heck, Robert Heeg, Coen de Jonge, Serge Julien, Marie-Claire Melzer, Anton Slotboom, Leendert van der Valk

TRANSLATIONS
Frances van Gool / TXTproducties
Renuka Wikramasinha / Afterwords

COVER IMAGE
© Hans Pols

GRAPHIC DESIGN
Hans Pols / www.barite.nl

LAYOUT / PREPRESS
BCM / Marjanne Gielen

ADVERTISEMENTS
BCM / Peter Schrijver

DECORATION DESIGN FESTIVAL
Studio VOLLAERSZWART
With photography by Caspari de Geus, Hans Pols, Pascal Zwart

DESIGN CENTRAL SQUARE
Joost van Bleiswijk, Kiki van Eijk

DESIGN MISSISSIPPI SQUARE
Triomf

Copyright: North Sea Jazz Festival / Mojo Concerts
Program subject to change

Inhoud Contents

NORTH SEA JAZZ HIGHLIGHTS	6
ARTIST IN RESIDENCE: CHICK COREA	8
THE ROOTS OF MUSIC	11
PAUL ACKET AWARD	12
NORTH SEA JAZZ COMPOSITION PROJECT	13
CODARTS TALENT STAGE	14
ROTTERDAM CONTEMPORARY ART FAIR	16
JAZZ ART	17
TALKING JAZZ	18
A-Z PERFORMING ARTISTS	22
LAST MINUTE BOOKINGS / ARTISTS ON THE MOVE	86
DJS ON THE ROOF	89
STUDENT BIG BANDS	93
INDEX	95
TIMETABLE FRIDAY JULY 7	96
TIMETABLE SATURDAY JULY 8	97
TIMETABLE SUNDAY JULY 9	98

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL 2017 IS MADE POSSIBLE BY:

Port of Rotterdam
Heineken
BNP PARIBAS
The bank for a changing world
impulse INFO SYSTEMS
FUNDASHON BON INTENSHON
ntr:
NRC
YAMAHA
ROTTERDAM. MAKE IT HAPPEN.
Hilton
FUTURE GROEP
Douwe Egberts
rotterdam festivals
ROTTERDAM AHOY
BCM
WOW World Of Whisky
aguilar
Zildjian
EVANS LEVEL 360
LP
FABER AUDIOVISUALS
NEP Live Events

Themes

Elk jaar bevat de programmering van het festival speciale thema's, opvallende projecten en bijzondere optredens. Hier een kleine selectie voor deze editie.

Every year the festival's lineup contains special themes, spectacular projects and extraordinary performances. Here you'll find a selection for this particular edition.

1917

Het is een van de meest cruciale jaren uit de jazzgeschiedenis: 1917. Toen verscheen de eerste jazzplaat, van de Original Dixieland Jazz Band, en sindsdien wordt de wereld overspoeld met jazz. Hoe divers de muziek de afgelopen eeuw heeft geklonken, wordt op een feestelijke manier inzichtelijk gemaakt met het multimediale project **Jazz - The Story**, waarin topmusici het publiek een opwindende geschiedenisles voorschotelen.
In 1917 werd ook een aantal gezichtsbepalende en vernieuwende jazzmuzikanten geboren zoals Ella Fitzgerald, Dizzy Gillespie, Thelonious Monk, Mongo Santamaria en Buddy Rich. Hun muzikale erfenis wordt op uiteenlopende manieren eer aangedaan op North Sea Jazz.

It's been one of the most crucial years in the history of jazz: 1917. In that year the first jazz record appeared, by the Original Dixieland Jazz Band, and since then jazz has spread all over the world. The diversity of the music that sounded this past century is brought to us with the insightful and multimedia project **Jazz - The Story** bringing topnotch musicians to give the audience an exciting history lesson.
1917 is also the year in which a number of vital and innovating jazz musicians were born, such as Ella Fitzgerald, Dizzy Gillespie, Thelonious Monk, Mongo Santamaria, and Buddy Rich. Their musical heritage is honored in various ways at North Sea Jazz.

© Yuki Tei Photography

Jazz - The Story

MUSIC SPEAKS LOUDER THAN WORDS

Actueel commentaar geven op maatschappelijke ontwikkelingen is een krachtige muzikale traditie. Recent reageren veel musici op de roerige aspecten van deze tijd. Zoals zangeres **Solange**, die haar laatste album *A Seat At The Table* volledig aan de zwarte zaak wijdde. Bij rapper **Mick Jenkins** druipt de opwinding over sociale ongelijkheid van zijn bevlogen raps, het leven van soulzangeres **Mavis Staples** stond bol van politieke betrokkenheid en **Typhoon** verspreidt zijn liefdevolle boodschap in intiem duet met de Vlaamse jazzheld **Jef Neve**. Dat je ook zonder woorden een ijzersterke boodschap kunt overbrengen, bewijzen onder anderen saxofonist **Kamasi Washington**, trompettist **Marquis Hill** met zijn **Blacktet**, **Shabaka & The Ancestors** en **Matthew Herbert's Brexit Big Band**. Urgentie gegarandeerd!

It is a powerful tradition in music to comment on current developments in society. Recently many artists have responded to the turbulent topics of our times. Singer **Solange**, for instance, dedicated her latest album *A Seat At The Table* to the Pro-Black cause. Rapper **Mick Jenkins** emerges his animated raps in his protest of social injustice, soul singer **Mavis Staples** constantly showed her social involvement during her active life, and **Typhoon** will spread his message of love in an intimate duet with Belgian jazz hero **Jef Neve**. It's also possible to convey a powerful message without words, as artists such as **Kamasi Washington**, trumpeter **Marquis Hill** with his **Blacktet**, **Shabaka & The Ancestors**, and **Matthew Herbert's Brexit Big Band** will demonstrate. Guaranteed political immediacy!

Solange

© Kayla Reefer

Kamasi Washington

CHICAGO

Chicago heeft een rijke historie op het gebied van blues, jazz en soul. De afgelopen tijd kwam er opnieuw een opvallend rijke stroom spannende muziek uit de op twee na grootste stad van de Verenigde Staten. Pianist **Muhal Richard Abrams** is al sinds de jaren '50 een belangrijke aanjager van de in Chicago opgerichte AACM (Association for the Advancement of Creative Musicians). De traditie van 'Great Black Music' wordt voortgezet door jonge jazzmusici waaronder **Makaya McCraven**, **Greg Ward**, **Marquis Hill** en uit de middengeneratie **Steve Coleman**. *Chicagoans* **Mick Jenkins** en **Noname** representeren een frisse generatie geëngageerde rappers.

Chicago has a rich history when it comes to blues, jazz, and soul. These past years a surprisingly opulent stream of exciting music has been coming from the third largest city of the United States. Pianist **Muhal Richard Abrams** has been one of the most important champions of the Chicago-founded AACM (Association for the Advancement of Creative Musicians) since the 1950s. The tradition of 'Great Black Music' is being pursued by young jazz musicians such as **Makaya McCraven**, **Greg Ward**, **Marquis Hill** and, from a slightly older generation, **Steve Colem**an. Chicagoans **Mick Jenkins** and **Noname** represent a fresh generation of socially engaged rappers.

Noname

Eric Vloeimans

© Erica Gannett

PI RECORDINGS

Hoewel de rol van platenmaatschappijen vergeleken met honderd jaar geleden behoorlijk is veranderd, zijn er nog steeds invloedrijke labels. Zoals PI Recordings, dat excelleert in innovatieve muziek. Veel muzikanten die aan het begin van hun carrière door PI werden gesteund zijn nu gevestigde namen in de creatieve scene. Zondag presenteert PI Recordings in Madeira een combinatie van verse en gevestigde namen zoals **Steve Lehman**, **Muhal Richard Abrams**, saxofonist **Steve Coleman** en gitarist **Liberty Ellman**.

Although the role of record companies has changed considerably compared to one hundred years ago, influential labels still exist. PI Recordings, for instance, which excels in innovative music. Many musicians who were supported by PI at the beginning of their career have now become established names on the creative scene. On Sunday PI Recordings will present a combination of fresh and established legends in the Madeira. These include **Steve Lehman**, **Muhal Richard Abrams**, saxophonist **Steve Coleman**, and guitarist **Liberty Ellman**.

Steve Coleman

© Jeff Fusco / John D. and Catherine T. MacArthur Foundation

BIG ORCHESTRAL SOUNDS

Het North Sea Jazz Festival heeft de ruimte om écht grote orkesten te laten horen en benut die mogelijkheid ook dit jaar royaal met interessante projecten en combinaties. Jazzlegende **Wayne Shorter** speelt met het dertigkoppige filharmonisch orkest Casco Phil. Violist en dirigent Miguel Atwood-Ferguson en producer Carlos Nino brengen met vijftien man **Suite For Ma Dukes**, een bevlogen live interpretatie van wijlen MC/producer J Dilla's oorspronkelijk uit samples opgebouwde tracks. Trompettist **Eric Vloeimans** zal schitteren met de uitzonderlijk grote Marine Band of the Royal Netherlands Navy, bestaand uit ruim vijftig musici. Het internationaal geroemde **Metropole Orkest** treedt onder leiding van Jules Buckley aan met toetsenist **Cory Henry** en multi-instrumentalist en zanger **Jacob Collier**.

The North Sea Jazz Festival has room for really big orchestras to perform and makes ample use of its space this year with interesting projects and combinations. Jazz legend **Wayne Shorter** will perform with the thirty-member philharmonic orchestra Casco Phil. Violinist and conductor Miguel Atwood Ferguson and producer Carlos Nino will perform **Suite For Ma Dukes**, an animated live interpretation of the late MC-producer J Dilla's tracks that were originally built from samples, with a fifteen-member band. Trumpeter **Eric Vloeimans** will shine with the exceptionally large Marine Band of the Royal Netherlands Navy, consisting of over fifty musicians. The internationally renowned **Metropole Orkest**, conducted by Jules Buckley, will play with keyboard player **Cory Henry** and multi-instrumentalist and singer **Jacob Collier**.

Artist In Residence

Chick Corea

Door zijn overvolle schema was pianist Chick Corea nooit eerder Artist in Residence op het festival. Hoog tijd om de baanbrekende en immer bevlogen muzikant drie dagen lang de muzikale ruimte te geven.

Chick Corea (1941) is al vijf decennia een van de belangrijkste jazzmuzikanten ter wereld. Hij geldt als een van de meest invloedrijke pianisten sinds Bill Evans, en een van de meest productieve, opererend in diverse stijlen en stromingen. Corea begon op zijn vierde met pianospelen en startte zijn professionele carrière in 1966. Na een kleine periode met Sarah Vaughan verving hij Herbie Hancock in de band van Miles Davis, waarin hij speelde tijdens diens belangrijke overgangsperiode van klassieke jazz naar fusion tussen 1968 en 1970. Bij David speelde Corea op legendarische albums zoals *In A Silent Way* en *Bitches Brew.* Na een periode bij Stan Getz richtte hij in de jaren '70 de jazzrockband Return to Forever op. In het volgende decennium vormde hij zijn volgende fusiongroep, de Elektric Band, met wie hij dit jaar op het festival speelt. Corea's repertoire is groot en uitgebreid (zijn eerste album *Now He Sings, Now He Sobs* wordt beschouwd als een klassieker) en bevat alles van solo pianoplaten tot zowel akoestische als elektrische projecten en een enorm aantal interessante samenwerkingen. Hij won 22 keer een Grammy Award en is zelfs de op drie na meest genomineerde artiest bij de Grammy's, met een opzienbarend aantal van 63 nominaties.

Due to his busy schedule Chick Corea had never been Artist in Residence at the festival. High time to give this trail-blazing and always enthusiastic musician the stage for three days.

Chick Corea (1941) has been one of the world's most renowned jazz musicians for five decades. He has been hailed as one of the most influencial pianists since Bill Evans, and one of the most productive, operating within a range of styles and genres. Corea began playing the piano at age four, starting his professional career in 1966. After a brief stint with Sarah Vaughan he replaced Herbie Hancock in the band of Miles Davis, covering an important transitional period from classic jazz towards fusion between 1968 and 1970. With Davis, Corea played on significant albums such as *In A Silent Way* and *Bitches Brew.* After a stint with Stan Getz he formed jazz rock band Return to Forever in the 1970s. In the next decade he founded another fusion group, the Elektric Band, which he is bringing to the festival this year. Corea's repertoire is incredibly expansive, including everything from solo piano records to both acoustic and electric projects and numerous interesting collaborations. Corea is a 22-time Grammy winner and the fourth-most-nominated artist in the history of the Grammys, with a staggering 63 nominations.

At the festival

CHICK COREA ELEKTRIC BAND

GENRE: JAZZ FUSION

Eric Marienthal *(saxophone)*; **Frank Gambale** *(guitar)*; **Chick Corea** *(piano, keyboards)*; **Nathan East** *(bass)*; **Dave Weckl** *(drums)*.

In de jaren '80 maakte Corea een serie richtinggevende albums zoals *Light House* en *Beneath The Mask* met zijn inmiddels klassieke Elektric Band, een formule waarin jazz, rock, latin en funk samengingen met auditieve innovaties. Op North Sea Jazz treedt hij op met een echte all-star versie van zijn befaamde groep.

In the eighties Corea made a series of groundbreaking albums, including *Light House* and *Beneath The Mask*, with his now-classic Elektric Band. His formula blended jazz, rock, Latin, and funk with auditory innovations. At North Sea Jazz he will be performing with a true all-star version of this legendary group.

Vrijdag, 22.45 - 0.00 uur, Amazon
Friday, 10:45 PM - 0:00 AM, Amazon

CHICK COREA & BÉLA FLECK

GENRE: MODERN CREATIVE, JAZZ FUSION

Béla Fleck *(banjo)*; **Chick Corea** *(piano)*.

De chemie tussen Corea en banjogrootheid Béla Fleck is zo groot dat ze in de laatste 17 jaar al meerdere keren samenwerkten. Zo maakten ze al twee keer een duo-album: *The Enchantment* (2007) en *Two* (2015). Hoewel de twee al vele malen samen optraden, wordt dit de eerste keer dat ze in Nederland samen te zien zijn.

The chemistry between Corea and star banjo player Béla Fleck is so great that they have worked together many times over the past 17 years. They even released two duo albums: *The Enchantment* (2007) and *Two* (2015). Although the two artists have performed together many times, this is the first time they are playing together in The Netherlands.

Zaterdag, 21.00 - 22.15 uur, Hudson
Saturday, 9:00 - 10:15 PM, Hudson

CHICK COREA & TRONDHEIM JAZZ ORCHESTRA

GENRE: MODERN CREATIVE

Erlend Skomsvoll *(conductor)*; **Sissel Vera Pettersen** *(vocals, alto saxophone)*; **Kjetil Møster** *(bass clarinet, saxophone)*; **Eirik Hegdal** *(clarinet, saxophone)*; **Martin Myhre Olsen** *(alto saxophone)*; **Hanna Paulsberg** *(tenor saxophone)*; **Eivind Lønning** *(trumpet)*; **Hildegunn Øiseth** *(trumpet, horn)*; **Oyvind Braekke** *(trombone)*; **Chick Corea** *(piano)*; **Ole Morten Vågan** *(bass)*; **Håkon Mjåset Johansen** *(drums)*.

Met dit Noorse orkest, dat bestaat uit een *pool* van musici en in wisselende bezettingen en instrumentaties optreedt, speelde Corea in 2001 voor het eerst samen. Op North Sea Jazz staat het creatieve en veelzijdige orkest onder leiding van dirigent/arrangeur Erlend Skomsvoll.

The Norwegian orchestra consists of a pool of musicians with a changing lineup and instrumentation. Corea first played with them in 2001, but it didn't end there. At North Sea Jazz this creative and versatile orchestra is conducted by conductor-arranger Erlend Skomsvoll.

Zondag, 16.30 - 17.45 uur, Amazon
Sunday, 4:30 - 5:45 PM, Amazon

Professionals met Passie

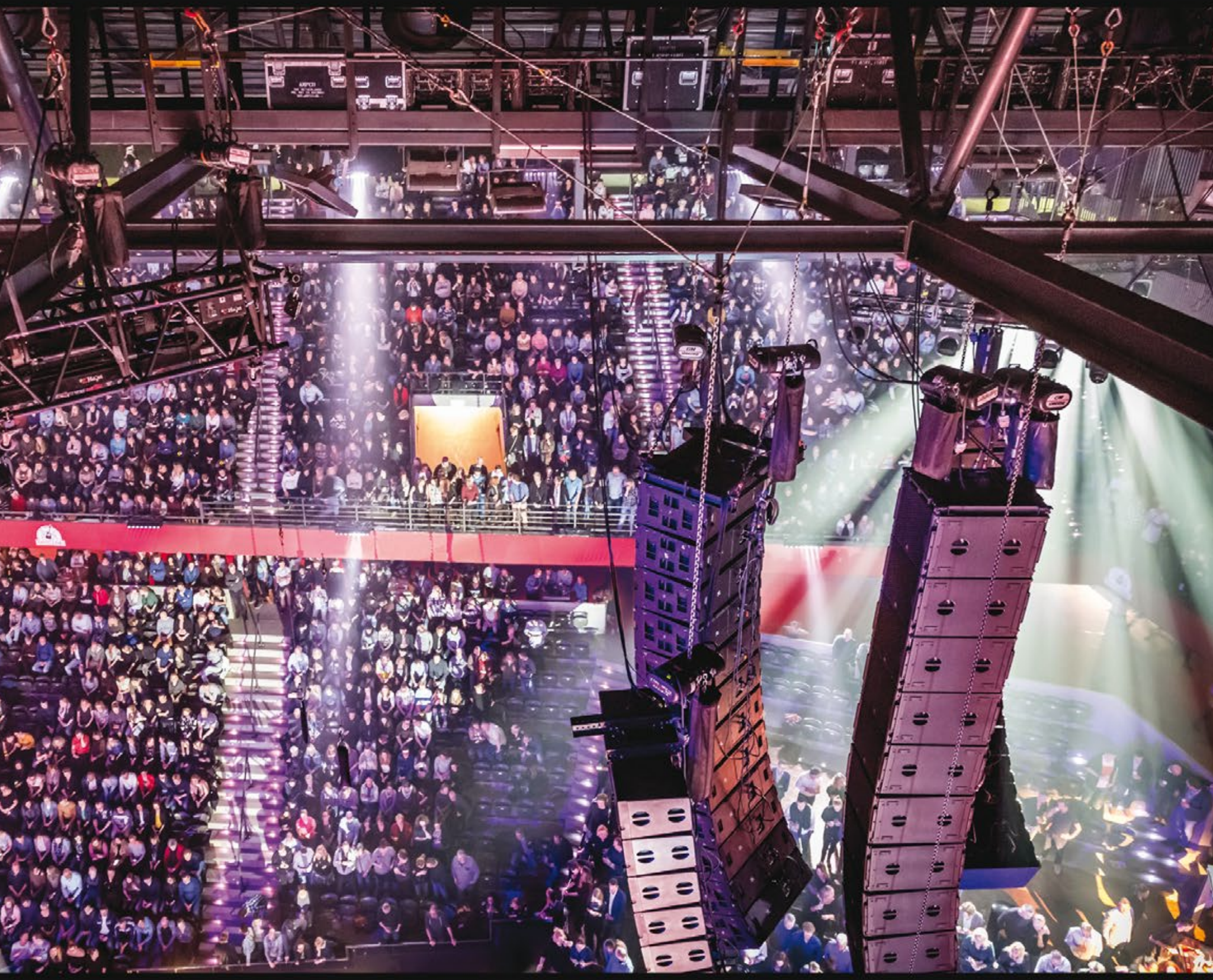

AMPCO FLASHLIGHT

VERHUUR & VERKOOP VAN PROFESSIONELE LICHT- EN GELUIDSAPPARATUUR

The Roots of Music

Muziek bezit de kracht om levens te veranderen! Het programma The Roots of Music geeft de jeugd van New Orleans mogelijkheden door muziekonderwijs, academische ondersteuning en mentorschappen. Tegelijk wordt er alles aan gedaan om de unieke muzikale en culturele erfenis van de stad te behouden.

Het programma voor kinderen tussen de 9 en 14 jaar bevat per jaar 2.500 uur aan muziekgeschiedenis en -theorie, muziekles op diverse instrumenten die gebruikt worden in marching bands, samenspel en voorbereiding op optredens. De instrumenten worden door de stichting beschikbaar gesteld en het programma is breed toegankelijk. De kinderen krijgen naast het muziekonderwijs huiswerkbegeleiding en warme maaltijden, ze worden gebracht en gehaald. Jaarlijks worden ruim 30.400 maaltijden bereid, 1.400 busritten ondernomen en meer dan 150 instrumenten beschikbaar gesteld.

Music has the power to change lives! The Roots of Music empowers the youth of New Orleans through music education, academic support, and mentorship while preserving and promoting the unique musical and cultural heritage of the city.

The program, serving children ages 9-14, delivers over 2,500 hours annually of music history and theory as well as varied instrumental instruction and ensemble performance preparation. Instruments are made accessible by the foundation, which also provides the students with hot meals and round-trip transportation to reduce common barriers to participation. Each year it supplies over 30,400 nutritious hot meals, 1,400 bus journeys, and over 150 instruments for student use.

DERTIEN VAN DE MEEST GETALENTEERDE LEERLINGEN ZULLEN ALS **THE ROOTS OF MUSIC MARCHING CRUSADERS** OP HET NORTH SEA JAZZ FESTIVAL MEERDERE OPTREDENS GEVEN DIE DE MUZIKALE TRADITIE VAN NEW ORLEANS LATEN HOREN EN ZIEN. HUN OPTREDENS ZIJN MOGELIJK GEMAAKT DOOR DE CURAÇAOSE STICHTING FUNDASHON BON INTENSHON.

THIRTEEN TALENTED STUDENTS, ENTITLED **THE ROOTS OF MUSIC MARCHING CRUSADERS**, WILL LET AUDIENCES EXPERIENCE THE MUSICAL TRADITION OF NEW ORLEANS DURING SEVERAL PERFORMANCES AT THE NORTH SEA JAZZ FESTIVAL. THIS INITIATIVE HAS BEEN MADE POSSIBLE BY CURAÇAO FOUNDATION FUNDASHON BON INTENSHON.

Darren Rodgers, Morgan Stewart *(director)***; and The Roots of Music Marching Crusaders.**

Vrijdag, 18.15 - 19.00 uur, Congo Square	**Friday, 6:15 - 7:00 PM, Congo Square**
Vrijdag, 20.15 - 21.00 uur, Congo Square	**Friday, 8:15 - 9:00 PM, Congo Square**
Zaterdag, 18.15 - 19.00 uur, Congo Square	**Saturday, 6:15 - 7:00 PM, Congo Square**
Zondag, 16.45 - 17.45 uur, Mississippi	**Sunday, 4:45 - 5:45 PM, Mississippi**

© Nick Chao

Paul Acket Award

***Donny McCaslin** is de winnaar van de Paul Acket Award 2017. Deze prijs wordt jaarlijks uitgereikt door het North Sea Jazz Festival en is bestemd voor artiesten die een bredere publieke erkenning verdienen voor hun buitengewone muzikale kwaliteit.*

Donny McCaslin is een van de best bewaarde geheimen in de moderne jazz. Hij begon vlak na zijn studie zijn carrière bij Gary Burton en speelde daarna onder meer bij Steps Ahead. Als sideman in het orkest van Maria Schneider is hij meermaals genomineerd voor een Grammy (Best Jazz Instrumental Solo en Best Jazz Improvised Solo). Een eerste eigen album maakte hij in 1998, een eerste Nederlandse tour vond plaats in 2008. Vorig jaar verraste de saxofonist door de samenwerking van zijn groep met David Bowie op diens indrukwekkende laatste album *Blackstar*. Bowie ontdekte Donny McCaslin nadat hij hem op aanraden van Maria Schneider had zien spelen in een club. Hij vroeg McCaslin om mee te spelen op zijn in 2014 uitgebracht single *Sue (Or In A Season Of Crime)*. Eind vorig jaar bracht McCaslin het album *Beyond Now* uit, een postuum eerbetoon aan Bowie.
De saxofonist staat bekend om zijn progressieve fusion sound. Hij speelt in meerdere bands en orkesten en werkte samen met musici als Antonio Sánchez, David Binney, Scott Colley en Danilo Pérez.

***Donny McCaslin** is the winner of the Paul Acket Award 2017, a prize awarded yearly by the festival and presented to an artist deserving wider recognition for their extraordinary musicianship.*

Donny McCaslin is one of the best-kept secrets in modern jazz. Fresh out of Berklee College of Music, he started his career with Gary Burton and after that played with Steps Ahead, among others. As a sideman in Maria Schneider's orchestra he has been nominated for a Grammy several times (Best Jazz Instrumental Solo and Best Jazz Improvised Solo). He made his first own album in 1998 and did his first Dutch tour in 2008.

Last year, the saxophonist surprised audiences by collaborating with David Bowie on the latter's impressive final album, *Blackstar.* Bowie discovered McCaslin after he saw him play in a club, at the recommendation of Maria Schneider. He asked McCaslin to collaborate on his 2014 single *Sue (Or In A Season Of Crime)*. Late last year McCaslin released his album *Beyond Now*, a posthumous tribute to Bowie. The saxophonist is known for his progressive fusion sound. He plays in several bands and orchestras, and has worked with varied musicians including Antonio Sánchez, David Binney, Scott Colley, and Danilo Pérez.

WINNER PAUL ACKET AWARD: DONNY MCCASLIN GROUP

Donny McCaslin *(saxophone)*; **Jason Lindner** *(keyboards)*; **Jonathan Maron** *(bass)*; **Nate Wood** *(drums)*.

Zondag, 22.15 - 23.30 uur, Hudson
Sunday, 10:15 - 11:30 PM, Hudson

FONDATION BNP PARIBAS

BNP PARIBAS HOUDT VAN JAZZ! ONZE STICHTING HELPT AL MEER DAN 20 JAAR JAZZMUSICI IN DE ONTWIKKELING VAN HUN CARRIÈRE EN STEUNT MEERDERE FESTIVALS EN AWARDS WERELDWIJD. DAAROM ONDERSTEUNT DE STICHTING OOK NORTH SEA JAZZ'S PAUL ACKET AWARD EN NORTH SEA JAZZ KIDS. ONTDEK ZELF DE UNIEKE VERHALEN VAN NORTH SEA JAZZ ARTIESTEN OVER HOE HUN CARRIÈRE IS BEGONNEN OP 21DIMES.NL
BNP PARIBAS LOVES JAZZ! OUR FOUNDATION HAS BEEN SUPPORTING JAZZ MUSICIANS IN DEVELOPING THEIR CAREERS AND MANY JAZZ FESTIVALS ALL OVER THE WORLD FOR OVER TWENTY YEARS. AS TALENT DEVELOPMENT IS KEY TO OUR FOUNDATION, IT ALSO SUPPORTS NORTH SEA JAZZ'S PAUL ACKET AWARD AND NORTH SEA JAZZ KIDS. DISCOVER THE UNIQUE STORIES BY NORTH SEA JAZZ ARTISTS ON HOW THEIR CAREER BEGAN AT 21DIMES.NL.

North Sea Jazz Composition Project

Elk jaar verstrekt het festival een vrije compositieopdracht aan een veelbelovende Nederlandse jazzcomponist. Deze keer valt de eer te beurt aan hoornist en componist Morris Kliphuis.

Morris Kliphuis (1986) studeerde, na de vooropleiding klassieke compositie aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag, jazz hoorn aan het Conservatorium in Amsterdam. In zijn masteronderzoek richtte hij zich op de mogelijkheden om de compositietechnieken van de muziek van Stravinsky en Janaçek toe te passen op jazz. Inmiddels heeft hij zowel in Nederland als internationaal in verschillende samenstellingen gespeeld en gewerkt als componist. Kliphuis heeft vele prijzen gewonnen, waaronder een Edison Jazz in 2014 met zijn band Kapok.

De compositie wordt uitgevoerd door een geheel nieuw sextet, samengesteld uit muzikanten met verschillende achtergronden, van synth-pop tot aan free jazz en klassiek. Kliphuis zelf over de compositie, toen nog middenin zijn onderzoek: "De ontmoeting tussen de pop benadering en de jazz benadering vind ik heel interessant. Ik wilde niet de usual suspects bij elkaar zetten, het zijn echt mensen die op totaal andere manieren met muziek bezig zijn. Tijdens het optreden wil ik een heel palet aan kleuren voorbij laten komen drijven. Een meeslepende ervaring, dat is mijn doel".
De jury bestaande uit Koen Graat (journalist Jazzism), Jurriaan Berger (programmeur Jazz Inverdan) en Frank Bolder (programmeur North Sea Jazz) was het er unaniem over eens dat Morris Kliphuis dit jaar de compositieopdracht mocht schrijven: "Indrukwekkend hoe Kliphuis ondanks een grote afwisseling in bezetting en timbre een herkenbare eigen signatuur laat horen".

De compositieopdracht North Sea Jazz kwam tot stand in samenwerking met de Vereniging van Jazz en Improvisatiepodia (VIP) en wordt mede mogelijk gemaakt door het Fonds Podiumkunsten.

© Sanja Marusic

Every year the North Sea Jazz Festival commissions a promising Dutch jazz composer to write a free composition. In 2017, the honour goes to horn player and composer Morris Kliphuis.

Morris Kliphuis (1986) studied jazz horn at the Conservatory of Amsterdam after preparatory training in classic composition at the Royal Conservatory in The Hague. For his master's degree, he researched the possibilities for applying the composition techniques of Stravinsky and Janaçek in jazz. He has played in varied lineups both in The Netherlands and abroad and has worked as a composer. Kliphuis has won many awards, among which an Edison with his band Kapok in 2014.

This new composition will be performed with a newly-formed sextet from varied backgrounds, from synth pop to free jazz and classical. As Kliphuis said about the work when he was still in the middle of researching it: "I find the meeting of pop and jazz approaches very interesting. I didn't want to put together the usual suspects, these are people who work at music in very different ways. During the performance I want to show a varied colour palette. An exciting experience, that's my goal."

The jury, consisting of Koen Graat (journalist Jazzism magazine), Jurriaan Berger (programmer Jazz Inverdan) en Frank Bolder (programmer North Sea Jazz) was unanimous in selecting Kliphuis for the Composition Assignment for this year. "We find it impressive how Kliphuis shows a very distinct personal signature, despite a great diversity in lineup and timbre."

The Composition Assigment North Sea Jazz was founded in collaboration with the Vereniging van Jazz en Improvisatiepodia (VIP) en is supported by the Fonds Podiumkunsten.

NORTH SEA JAZZ COMPOSITION PROJECT: MORRIS KLIPHUIS - DIMLICHT

Morris Kliphuis *(French horn, cornet)*; **Mete Erker** *(bass clarinet, tenor saxophone)*; **Alexander Hawkins** *(piano)*; **Jasper Slijderink** *(synthesizers)*; **Ricardo Lekatompessy** *(bass)*; **Mischa Porte** *(drums)*.

Vrijdag, 17.15 - 18.30 uur, Madeira
Friday, 5:15 - 6:30 PM, Madeira

Codarts Talent Stage

Ook dit jaar heeft het North Sea Jazz Festival een podium gereserveerd voor aanstormend talent van de hogeschool voor de kunsten Codarts Rotterdam. Daar staan jonge talenten te popelen om het publiek te laten zien wat zij in hun mars hebben.

Maar liefst twaalf bands van de jazz-, pop- en wereldmuziekafdeling zijn geselecteerd door programmeurs van het festival en het artistieke team van Codarts om op de Codarts Talent Stage, buiten achter de Nile, op te treden. De presentatie is in handen van oud-student van de popafdeling Roufaida Aboutaleb. Verwacht verrassingen, nieuwe ontdekkingen en muziek op het hoogste niveau.

Every year, the North Sea Jazz Festival reserves a special stage for up-and-coming artists from Codarts Rotterdam, an internationally renowned university of the arts. Young, talented musicians will be itching to show audiences what they have accomplished so far.

No less than twelve bands from the jazz, pop, and world music department have been selected by festival programmers and the Codarts artistic team to perform at the Codarts Talent Stage, which is outside next to Nile hall. Roufaida Aboutaleb, a former student of the pop department, will be hosting. At the stage you can expect surprises, new discoveries, and music at the highest level.

codarts rotterdam

CODARTS IS EEN IN ROTTERDAM GEVESTIGDE INTERNATIONALE HOGESCHOOL DIE HOOGWAARDIG KUNSTVAKONDERWIJS AANBIEDT OP HET GEBIED VAN MUZIEK, DANS EN CIRCUS.

CODARTS, BASED IN ROTTERDAM, IS AN INTERNATIONAL UNIVERSITY WHICH OFFERS HIGH-QUALITY AND PROFESSIONAL ARTS EDUCATION FOR STUDENTS OF MUSIC, DANCE, AND CIRCUS.
WWW.CODARTS.NL

THE ORIGINAL DRY REMASTERED

©2017 Avedis Zildjian Company

Introducing the all new K Custom Special Dry Collection.
We created the dry sound over a decade ago and have now remastered these raw and earthy cymbals for today's modern music styles. Each cymbal delivers a dry, funky sound with a fast attack and lots of trash for a unique expression. Once again, Zildjian has taken the art of cymbal making to the next level and has left its imitators behind. This is #DryDoneRight.

Zildjian

#drydoneright

Distribution for Belgium, Luxembourg and the Netherlands: MUSIK MEYER BENELUX · Division of MUSIK MEYER GmbH
Industriestraße 20 · 35041 Marburg (Germany) www.musik-meyer-benelux.com

aguilar®

www.aguilaramp.com

LEGENDARY BASSIST JOHN PATITUCCI

AB Exclusive Benelux Distributor
www.algambenelux.be

Rotterdam Contemporary Art Fair

De Rotterdam Contemporary Art Fair is een onafhankelijke kunstbeurs die een bijzondere mix toont van kunst, design, performances en installaties. Ook dit jaar is een selectie te zien op North Sea Jazz.

Deze hedendaagse kunstbeurs heeft zich ontwikkeld tot één van de belangrijkste presentaties van hedendaagse kunst van het moment. In de Hudson zaal toont Rotterdam Contemporary vijf museale presentaties, speciaal gemaakt voor het festival. Ook te zien: een soloshow van Teun Voeten, een award-winnende fotograaf, documentairemaker en auteur die woont in New York en Brussel. In de afgelopen 25 jaar regisseerde Voeten meerdere documentaires en versloeg hij verschillende conflicten over de hele wereld, voor kranten en tijdschriften zoals *Vanity Fair*, *Newsweek*, *The New Yorker* en *National Geographic*. Op North Sea Jazz presenteert hij twee van zijn projecten: *New York Skyscrapers* en *Tunnel People Of New York*.

NO WALLS Schuin daartegenover is de *NO WALLS Expo* te zien, een tentoonstelling van kunstwerken die zich niet laten leiden door ruimte of muren. De selectie bestaat uit monumentale en kleine sculpturen, installaties en design van wereldbefaamde kunstenaars en jong opkomend talent. De selectie werd samengesteld in samenwerking met Yvonne de Jong van Assembled by Root.

MASTERS OF ROTTERDAM Rotterdam is de stad waar een groot gedeelte van de beste hedendaagse schilders van Nederland vandaan komt. Tijdens de Rotterdam Art Week vond een overzichtstentoonstelling plaats van de twintig 'Masters of Rotterdam'. Op het festival is hiervan een speciale, aangepaste versie te zien.

A virgin never caught me

Crossing II BW

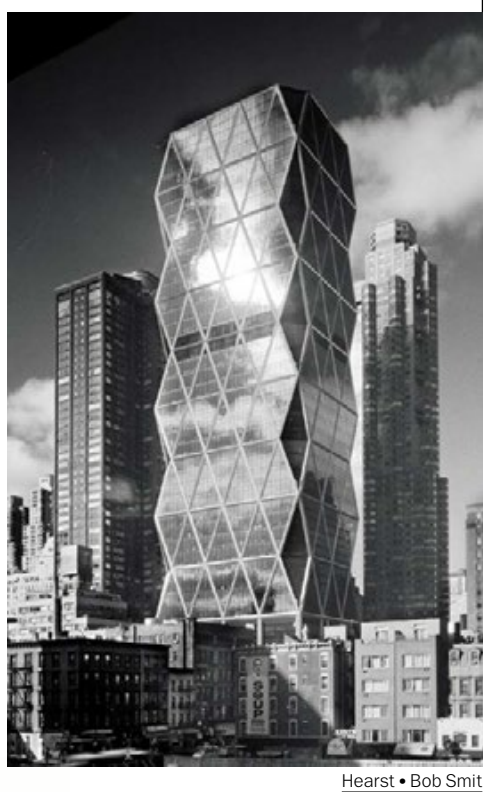

Hearst • Bob Smit

Location
Hudson Square, Yenisei Foyer

The Rotterdam Contemporary Art Fair is an independent art fair which shows an extraordinary mix of art, design, performances and installations. This year, as before, a special selection can be viewed at the festival.

The fair has developed into one of the most important presentations of current art. In Hudson hall, Rotterdam Contemporary will show five museological presentations which were made especially for the festival. Also shown: a solo show by Teun Voeten, an award-winning war photographer, documentary maker and author based in New York and Brussels. Over the last 25 years Voeten directed several documentaries and covered various conflicts worldwide for papers and magazines as *Vanity Fair*, *Newsweek*, *The New Yorker*, and *National Geographic*. At North Sea Jazz he presents two of his projects: *New York Skyscrapers* and *Tunnel People Of New York*.

NO WALLS Just across is the *NO WALLS Expo*, an exhibition of works unbound by space or walls. The selection consists of monumental and small sculptures, installations and designs by world famous artists as well as upcoming talent. The selection was made in cooperation with Yvonne de Jong of Assembled by Root.

MASTERS OF ROTTERDAM Rotterdam is the city where a large part of the best contemporary painters in The Netherlands hail from. During Rotterdam Art Week, an oversight exhibition of twenty 'Masters of Rotterdam' took place. At the festival, a special selection can be viewed.

Jazz art

Naast muziek is ook beeldende kunst een vast onderdeel van het North Sea Jazz Festival. Jazz Art is al jaren aanwezig en biedt ook deze keer weer een op jazz geïnspireerde schilderijen, foto's en meer.

The Spirit Feel is de titel van een compositie van jazzlegende Milt Jackson uit 1959. Het is de leidraad voor de tentoonstelling in de Madeira Lounge, waar te zien is hoe de essentie van jazz vertaald wordt naar rauwe, ontroerende, mooie en fascinerende beelden. De '*spirit feel*' wordt ook zichtbaar op Congo Square, waar kunstenaars zich drie dagen lang laten inspireren door de muziek en de sfeer van het festival.

Schilderijen, objecten en art prints van publiekslieveling Easton Davy zijn te zien onder de titel *Souls Grown Deep*. Het is een overzicht van Davy's 25-jarige carrière waarin hij zich laat inspireren door de geschiedenis van de zwarte muziek in de Verenigde Staten. De tentoonstelling toont een aantal sleutelwerken uit zijn oeuvre, naast recent werk dat hij onder meer voor de theatershow van FKA Twigs in Londen maakte in 2016. Easton Davy is ook in actie te zien tijdens de live painting sessie op vrijdag op Congo Square. Daar komen op zaterdag Judy van Meteren en op zondag Erico Smit in actie.

Niets kan emotie zo treffend weergeven als het verstilde moment van een foto. Door de jaren heen hebben de beste fotografen op het North Sea Jazz Festival optredende artiesten vastgelegd. Zij vertellen een verhaal over muziek, de artiesten, het festival en haar bezoekers. *The North Sea Jazz Archives* toont de beste foto's van het festival, geselecteerd door meesterfotografen Vincent Mentzel, Hans van Ommeren en Henk Bothof. De Jazz Art show is een productie van Music Inspired Art/ Wim van Zon.

Location
Madeira Foyer, Congo Square

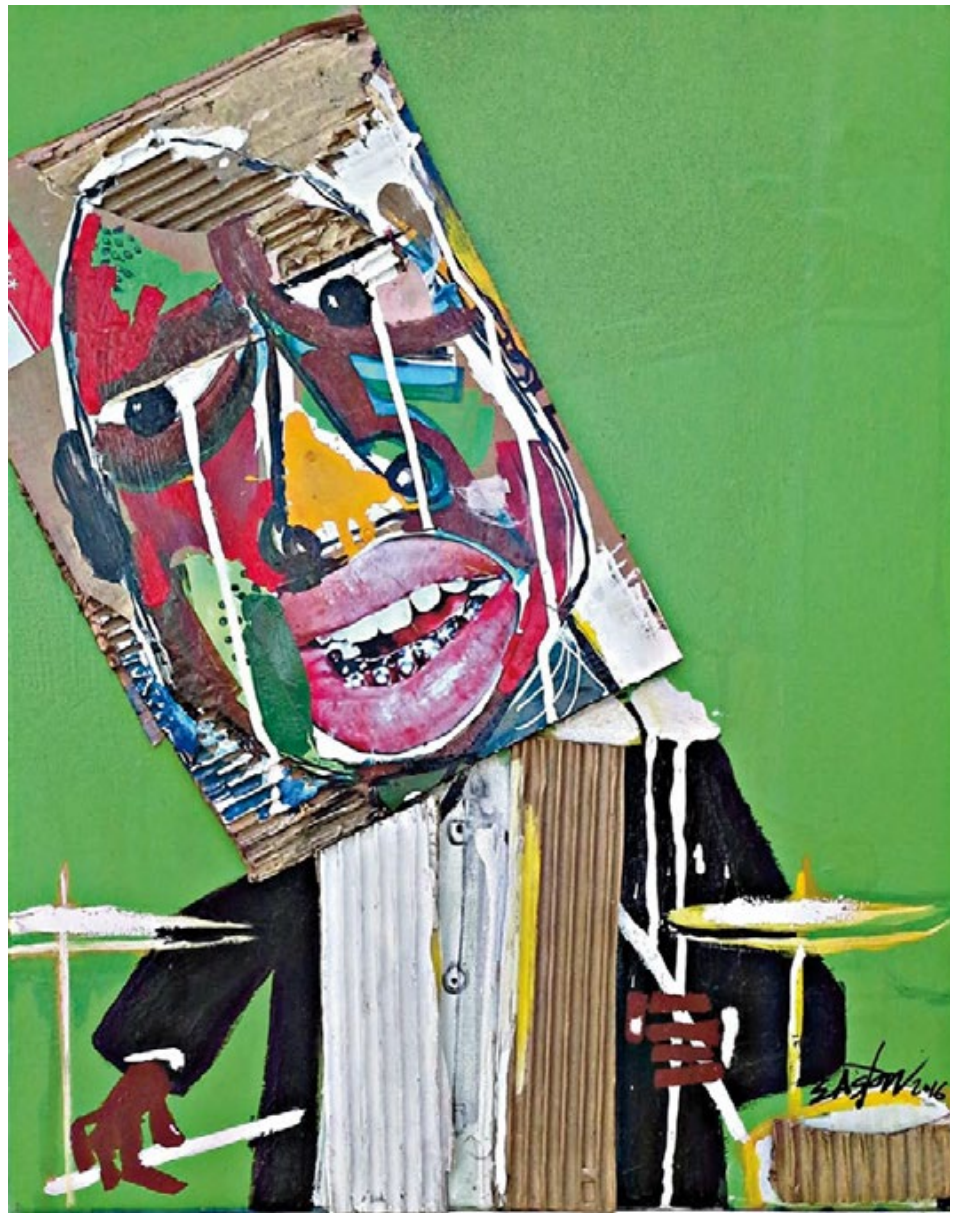

Besides music, art has always been an important part of the North Sea Jazz Festival. Jazz Art has been present for years and will again show paintings, photographs and more, inspired by jazz.

The Spirit Feel is the title of a 1959 composition by jazz legend Milt Jackson. It is the guideline for an exhibition in Madeira Lounge, showing how the essence of jazz was translated into raw, touching, beautiful and fascinating images. The 'spirit feel' is also present at Congo Square, where each day artists let themselves be inspired by the music and atmosphere of the festival.

Paintings, objects and art prints by audience favorite Easton Davy will be shown in an exhibition entitled *Souls Grown Deep,* an oversight of Davy's career of 25 years in which he lets himself be inspired by the history of black music in the United States. The exhibition will show a number of key pieces from his body of work, next to recent pieces which he made for the FKA Twigs theatre show, among others, in London last year. Easton Davy can be seen in action at Congo Square on Friday, just like Judy van Meteren on Saturday and Erico Smit on Sunday.

Nothing can show an emotion as well as the stilled moment of a photograph. Through the years, the best photographers have been capturing performing artists at the North Sea Jazz Festival. They tell a story about music, the artists, the festival and its visitors. *The North Sea Jazz Archives* will show the best pictures from the festival, selected by master photographers Vincent Mentzel, Hans van Ommeren, and Henk Bothof. The Jazz Art show is hosted by Music Inspired Art/Wim van Zon.

Talking Jazz

In het intieme Jazz Café leer je de artiesten van North Sea Jazz pas echt kennen. Muzikanten vertellen in clinics, panels, Q&A's en de niet te missen DownBeat Blindfold Test over hun ervaringen en wat hen inspireert.

In the intimate Jazz Café, you can get to know the North Sea Jazz artists better. Musicians talk about their experiences and inspirations in clinics, panels, Q&As, and the ever-popular DownBeat Blindfold Test.

Dan Ouellette

© Christopher Lane

DOWNBEAT BLINDFOLD TEST AND Q&As

Geleid door Dan Ouellette, schrijver en journalist voor het befaamde magazine *DownBeat*.
Hosted by Dan Ouellette, writer and journalist at the renowned *DownBeat* magazine.

DownBeat Blindfold Test

Dit jaar is het de beurt aan trompettist Ambrose Akinmusire om de jaarlijks terugkerende Downbeat Blindfold Test af te leggen. Dan Ouellette laat muziekfragmenten horen, waarna de artiest de taak krijgt de titel, bandleden en verdere details over het nummer op te noemen. Dit levert ieder jaar weer mooie en zeer verrassende gesprekken op.

This year trumpeter Ambrose Akinmusire will subject to the annual DownBeat Blindfold Test. Dan Ouellette will play fragments of music and the artist is asked to name title, band members and other details about the song. Every year, this makes for meaningful and surprising conversations.

Ambrose Akinmusire

© Autumn DeWilde

Paul Acket Award Ceremony

Op zondag ontvangt Donny McCaslin de Paul Acket Award 2017, die jaarlijks wordt uitgereikt aan een artiest die een bredere erkenning verdient. Daarna gaat Dan Ouellette met hem in gesprek. McCaslin werd genomineerd door een vijfkoppige jury en is na een stemming onder nationale en internationale programmeurs tot winnaar gekozen.

On Sunday, Donny McCaslin will receive the Paul Acket Award 2017, awarded annually to an artist deserving wider recognition. Afterwards, Dan Ouellette will be interviewing him. McCaslin was nominated by a five-piece jury and was crowned the winner after a voting process among Dutch and international programmers.

Q&As

Saxofonist Shabaka Hutchings en pianist Craig Taborn schuiven aan voor een interview. Ook pianist en componist John Beasley, die op het festival staat met zijn bejubelde project MONK'estra in het kader van de 100e verjaardag van Thelonious Monk, gaat het gesprek met Dan Ouellette aan.

Saxophonist Shabaka Hutchings and pianist Craig Taborn will subject to an interview. John Beasley, present at the festival with his acclaimed project MONK'estra, celebrating the 100th birthday of Thelonious Monk, will also have a conversation with Dan Ouellette.

CLINICS

Tijdens het hele festivalweekend verzorgen optredende artiesten clinics waarin ze vertellen over hun instrument, muziek en carrière. Zo kunt u zaterdag een clinic volgen van Håkon Kornstad, die vertelt over zijn opvallende carrière waarin hij jazzsaxofoon en operazang combineert. Of kom zondag langs bij Jacob Collier, die vertelt over zijn belangrijkste instrument: de harmonizer.

During the entire festival weekend, performing artists will hold clinics in which they talk about their instrument, music, and career. On Saturday, you can attend a clinic by Håkon Kornstadt, who will speak about his outstanding career in which he combines playing jazz saxophone with singing opera. Or come by on Sunday, when Jacob Collier will talk about his main instrument: the harmonizer.

Håkon Kornstad

© Erik Buraas / STUDIO B13

PANELS

Geleid door Grammy Award-winnaar, muziekhistoricus en -journalist Ashley Kahn.
Hosted by Grammy Award winner, music historian and journalist Ashley Kahn.

Chick Corea

Mark Guiliana

© Deneka Peniston

Beats Summit

Jazz drumtechnieken en -stijlen hebben door de jaren heen veel ontwikkelingen doorgemaakt, vaak beïnvloed door verschillende genres en pioniers als Tony Williams. Op vrijdag praat Ashley Kahn met drummers Mark Guiliana en Nate Smith over de huidige overeenkomsten tussen jazz en funkritmes, R&B en elektronische muziek. Daarnaast zullen ze het ook hebben over hun favoriete drummers en inspiratoren.

Jazz drum techniques and styles have developed massively throught the years, often influenced by varied genres and pioneers such as Tony Williams. On Friday, Ashley Kahn will interview drummers Mark Guiliana and Nate Smith about the current similarities between jazz and funk rythms, R&B and electronic music. They will also discuss their favorite drummers and inspirators.

Chick Corea: 100 years of jazz

Precies 100 jaar geleden werd de allereerste jazzplaat opgenomen. Deze opname betekende een internationale doorbraak; vanaf dat moment veroverde jazz de wereld. Chick Corea bewijst niet alleen alle kanten van de jazz te kennen met zijn drie verschillende Artist in Residence optredens, maar met zijn decennialange staat van dienst is hij ook de uitgesproken persoon om samen met Ashley Kahn 100 jaar jazz door te nemen.

Exactly one hundred years ago, the first ever jazz album was recorded. This recording caused an international breaktrough: from that moment on jazz conquered the world. Chick Corea not only proves to know all different sides of jazz with his three performances as this year's Artist in Residence; his immense repertoire also makes him the perfect person to discuss 100 years of jazz with Ashley Kahn.

Songcrafting in the Studio

Hoe komt een goede song, of misschien zelfs een hit tot stand? Ashley Kahn bespreekt de kunst van het muziekschrijven en produceren met twee van de avontuurlijkste hedendaagse studioproducers: componist en (bas)gitarist Michael League en multi-instrumentalist Terrace Martin. Ze gaan in discussie over hoe zij muziek produceren en bespreken hun favoriete producties.

How does a good song, or even a hit, come to life? Ashley Kahn will discuss the art of writing and producing music with two of the most adventurous studio producers of our time: composer and (bass)guitarist Michael League and multi instrumentalist Terrace Martin. They will talk about the way they produce music and their favorite productions.

The Blues Lives On

Blues vormt een fundering voor de popmuziek van nu en is nog steeds haar aantrekkingskracht niet verloren. Ashley Kahn bespreekt samen met Doyle Bramhall II de kracht en essentie van het genre. Die is hiervoor de uitgelezen persoon: het gitaartalent speelde op zijn 18e in de band van Jimmy Vaughan en werkte tien jaar later mee aan het album *Riding With The King*, een samenwerking van Eric Clapton en BB King.

The blues is the foundation of all popular music in the modern era, and still holds a universal appeal. Ashley Kahn discusses the power and essence of the genre with Doyle Bramhall II, the perfect person to do this with: the talented guitarist played in Jimmy Vaughan's band at age 18. Ten years later, he worked on the album *Riding With The King*; a collaboration between Eric Clapton and BB King.

Doyle Bramhall II

Terrace Martin

© Samantha J

6x Jazzism
+ gratis CD!

Neem nu een jaarabonnement voor € 41,15 + gratis CD of € 5,- korting!

Telefoon: 085 7600237 (ma-vrij van 8.30 tot 12.30 uur, lokaal tarief) | E-mail: abonnement@bcm.nl

www.jazzism.nl

Jazzism is een uitgave van Uitgeverij BCM, Postbus 1392, 5602 BJ Eindhoven

PARTNER OF
NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Port of Rotterdam

Swing mee met
North Sea Jazz

bij de NTR op NPO 3, NPO Radio 2 Soul & Jazz
en NPO Cultura **ntr.nl/northseajazz**

ntr: speciaal voor iedereen

ALA.NI (GB)

GENRE: VOCAL JAZZ

Ala.Ni *(vocals)*; **Thomas Naïm** *(guitar)*; **Claire Galo-Place** *(harp)*.

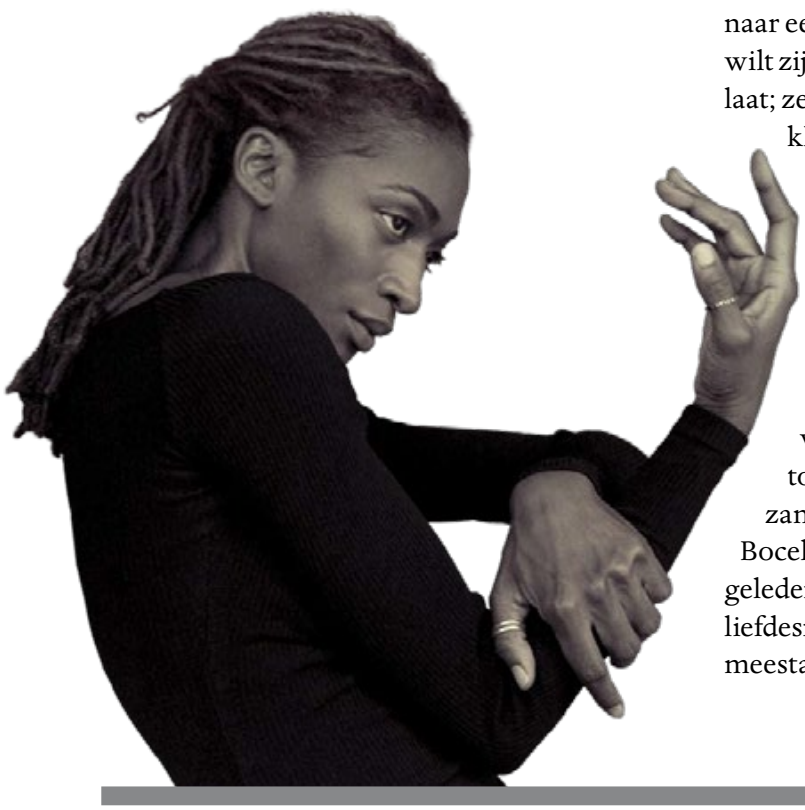

© Ira Rokka

Dat het goed kan zijn talent te laten rijpen, bewijst de Britse singer-songwriter **ALA.NI**, die vorig jaar de schitterende debuutplaat *You & I* uitbracht. Als een sirene trekt ze je mee naar een plek waar je misschien helemaal niet wilt zijn, maar wanneer je dat beseft is het al te laat; ze heeft je beet. ALA.NI refereert aan klassieke Hollywoodmusicals en oude folk en geeft daar haar eigen spookachtige draai aan. Ze groeide op in West-Londen, als kind van een reggae-/calypso bassist en een naaister en toen ze op haar derde *Over The Rainbow* voor haar ouders zong, was meteen duidelijk dat ze talent had. Ze volgde een theater- en zangopleiding en toerde daarna jarenlang als achtergrondzangeres met grote namen als Andrea Bocelli, Mary J. Blige en Blur. Pas enige jaren geleden begon ze na een verbroken liefdesrelatie met het schrijven van liedjes, die meestal in een droom tot haar kwamen.

British singer-songwriter **ALA.NI**, who released her stunning debut album *You & I* last year, is living proof that it can be a good thing to allow a talent to mature. Her music is like a siren song luring you to a place where you may not want to go but once you realize it, it's too late – she has you captive. ALA.NI draws on classic Hollywood musicals and old folk songs and adds a magical, fairytale-like touch to them. She grew up in west London, the child of a reggae/calypso bassist and a seamstress. When she sang *Over The Rainbow* for her parents aged just three, they immediately knew she was talented. ALA.NI studied theater and singing and then toured for a number of years as a backing vocalist with the likes of Andrea Bocelli, Mary J. Blige and Blur. It was only a few years ago, after the end of a relationship, that she began to write songs that often came to her in her dreams.

Zaterdag, 19.15 - 20.15 uur, Madeira
Saturday, 7:15 - 8:15 PM, Madeira

ALL ELLINGTON (NL)

GENRE: MODERN CREATIVE/SWING

Jodi Gilbert *(vocals)*; **Gideon Tazelaar** *(clarinet, alto saxophone)*; **Natalio Sued** *(tenor saxophone)*; **Giuseppe Doronzo** *(baritone saxophone)*; **Jimmy Sernesky** *(trumpet)*; **Joost Buis** *(trombone)*; **Eric Boeren** *(cornet)*; **Oscar Jan Hoogland** *(piano)*; **Arjen Gorter** *(double bass)*; **Michael Vatcher** *(drums)*.

Als u een goed Nederlands jazzconcert wil zien, ga dan naar **All Ellington**. Deze bigband onder leiding van kornettist Eric Boeren blaast Duke Ellington-composities wel heel letterlijk nieuw leven in, waarbij liefde en respect voor traditie hand in hand gaan met eigenzinnigheid en vindingrijkheid. Op het repertoire staan zowel grote Ellington-hits als minder bekende nummers, in arrangementen van Eric Boeren, Joost Buis, Michael Moore en Natalio Sued. Een set begint meestal nog vrij traditioneel waarna de musici steeds meer hun ware 'impro-aard' prijsgeven om de boel uiteindelijk op een prettige manier te laten ontsporen. Voor extra dynamiek zorgt de samenstelling: naast de veteranen Jimmy Sernesky (trompet), Joost Buis (trombone), Arjen Gorter (contrabas), Michael Vatcher (drums) en Jodi Gilbert (zang) zijn er de jongere musici Oscar Jan Hoogland (piano) en Natalio Sued (tenorsax). De nieuwste aanwinsten zijn wonderkind Gideon Tazelaar op altsax en klarinet en de opwindende Giuseppe Doronzo op baritonsax.

If you want to see a great Dutch jazz concert, please choose **All Ellington**. This big band led by cornet player Eric Boeren literally breathes new life into pieces composed by Duke Ellington. For this ensemble, love and respect for tradition go hand in hand with the unique and inventive. Their repertoire includes famous Ellington hits as well as lesser-known numbers with arrangements written by Eric Boeren, Joost Buis, Michael Moore, and Natalio Sued. A set usually starts off in a relatively traditional way, but later the musicians reveal more of their true improv nature allowing things to get enjoyably out of control. The lineup makes for greater dynamics: veterans Jimmy Sernesky (trumpet), Joost Buis (trombone), Arjen Gorter (double bass), Michael Vatcher (drums) and Jodi Gilbert (vocals) are complemented by the younger musicians Oscar Jan Hoogland (piano) and Natalio Sued (tenor sax). The newest members are prodigy Gideon Tazelaar on alto sax and clarinet and exciting baritone saxophonist Giuseppe Doronzo.

Zaterdag, 17.15 - 18.30 uur, Madeira
Saturday, 5:15 - 6:30 PM, Madeira

AMBROSE AKINMUSIRE QUARTET (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Ambrose Akinmusire *(trumpet)*; **Sam Harris** *(piano)*; **Harish Raghavan** *(bass)*; **Justin Ryan Brown** *(drums)*.

Trompettist en bandleider **Ambrose Akinmusire** is een van de aanvoerders van een nieuwe generatie artiesten die zowel de oude jazzgarde als de jeugdige generatie weet te bereiken. De 34-jarige Amerikaan, die door saxofonist Steve Coleman werd ontdekt, weet namelijk als geen ander een perfecte muzikale mix te presenteren vol onberekenbare jazzelementen en vertrouwde popinvloeden. Akinmusire, die in 2014 al de Paul Acket Award won op het North Sea Jazz Festival, leerde spelen van grootheden als Herbie Hancock, Wayne Shorter en Terence Blanchard en werkte samen met onder meer Esperanza Spalding, Kendrick Lamar en Jason Moran, die zijn debuut *When The Heart Emerges Glistening* (2011) produceerde. Akinmusire is een poëtische virtuoos, die op originele, dynamische wijze verschillende muzikale werelden samensmelt. Voor de liefhebbers van gedurfde, genre-overstijgende jazz is het optreden van zijn kwartet dan ook een absolute must-see tijdens dit festival.

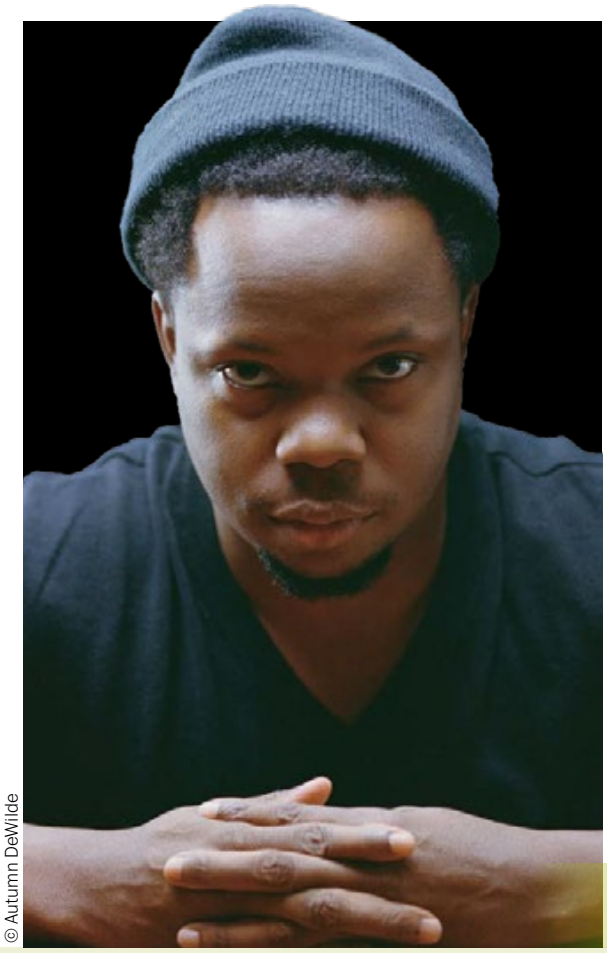

© Autumn DeWilde

Trumpeter and bandleader **Ambrose Akinmusire** is one of the leaders of a new generation of artists that is able to reach older fans of traditional jazz as well as today's youth. The 34-year-old American, who was discovered by saxophonist Steve Coleman, knows how to present a perfect musical mix full of unpredictable jazz elements and trusted pop influences. In 2014 Akinmusire won the Paul Acket Award at the North Sea Jazz Festival. He learned to play from greats like Herbie Hancock, Wayne Shorter and Terence Blanchard and has worked with, among others, Esperanza Spalding, Kendrick Lamar and Jason Moran, who produced his debut album *When The Heart Emerges Glistening* (2011). Akinmusire is a poetic virtuoso who blends different musical worlds together in an original dynamic way. Lovers of daring, genre-busting jazz should absolutely not miss his quartet's performance at the festival.

Zondag, 20.00 - 21.15 uur, Yenisei
Sunday, 8:00 - 9:15 PM, Yenisei

ANGLES 9 (SE)

GENRE: FREE IMPROVISATION/MODERN CREATIVE

Eirik Hegdal *(sopranino saxophone, baritone saxophone)*; **Martin Küchen** *(alto saxophone)*; **Goran Kajfes, Magnus Broo** *(trumpet)*; **Mats Äleklint** *(trombone)*; **Alexander Zethson** *(piano)*; **Johan Berthling** *(double bass)*; **Andreas Werliin** *(drums)*; **Mattias Stähl** *(vibraphone)*.

De grootte van de bezetting van dit Zweedse collectief kun je aflezen aan het nummer achter de naam. Momenteel heten ze **Angles 9** en daarom staan er op North Sea Jazz negen muzikanten op de planken. Toen altsaxofonist Martin Küchen de band in 2007 oprichtte, heette die nog Angles 6. Groei zit er dus zeker in. En niet alleen qua lineup, stilistisch voegt de groep almaar nieuwe dimensies toe aan het toch al grensverleggende repertoire. Küchen en zijn omvangrijke blazerssectie gaan de uitdaging nimmer uit de weg en doen geregeld een felle aanslag op de trommelvliezen waar Sun Ra jaloers op was geweest. 'Ontroerende topherrie', zo omschreef *Trouw* hun meest recente album *Disappeared Behind The Sun* van afgelopen januari. De indringende composities zwellen vaak aan tot vulkanische proporties. Wie niet rent voor z'n leven wordt beloond met een show die nog lang nagalmt in het geheugen.

You can tell the size of this Swedish collective from the number in its name. The group is currently known as **Angles 9** and thus there will be nine musicians on stage at North Sea Jazz. When alto saxophonist Martin Küchen formed the band in 2007, it was called Angles 6; it's clearly growing. Not just in terms of lineup: stylistically, the group is constantly adding new dimensions to its already boundary-pushing repertoire. Küchen and his sizeable horn section never say no to a challenge and regularly assault the eardrums in a way that would have made Sun Ra proud. "Moving, top-class tumult," is how Dutch newspaper *Trouw* described the band's latest album *Disappeared Behind The Sun* (released this January). The poignant compositions often take on volcanic proportions. If you don't run for your life, you'll be treated to a show that will reverberate in your memory for a long time to come.

© Ziga Koritnik

Zondag, 19.00 - 20.15 uur, Volga
Sunday, 7:00 - 8:15 PM, Volga

ARI HOENIG TRIO (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Nitai Hershkovitz *(piano)*; **Or Bareket** *(double bass)*; **Ari Hoenig** *(drums)*.

Met zijn natuurlijke ontdekkingsdrang verkent de in Philadelphia geboren drummer Ari Hoenig de melodische mogelijkheden van de drums. De lijst van muzikanten met wie hij werkte is indrukwekkend. Van Joshua Redman tot Mike Stern en van Pat Metheny tot Richard Bona, Hoenig heeft ze allemaal op zijn cv staan. In 2016 bracht hij zijn nieuwste album uit, *The Pauper And The Magician*. Het **Ari Hoenig Trio** bestaat uit de Israëlische toptalenten Nitai Hershkovits en Or Bareket. Pianist Hershkovits is zowel thuis in jazz als klassiek en danst over zijn toetsen met elegantie en melancholie. Hij stond op toonaangevende festivals als het Antibes Jazz Festival en Montreux. Bassist Bareket heeft een van de snelst groeiende carrières in de New Yorkse jazzscene. Zijn onderscheidende improvisatiestijl kenmerkt zich door mediterrane, Zuid-Amerikaanse en Noord-Afrikaanse invloeden, maar is nog altijd geworteld in de Amerikaanse jazztraditie.

Possessed of an innate enquiring mind, Philadelphia-born drummer Ari Hoenig relentlessly explores the melodic possibilities of the drums. He has worked with a long and impressive list of musicians ranging from Joshua Redman to Mike Stern, Pat Metheny, and Richard Bona – they're all on Hoenig's CV. He released his latest album *The Pauper And The Magician* in 2016. The other members of the **Ari Hoenig Trio** are the highly talented Israeli musicians Nitai Hershkovits and Or Bareket. Pianist Hershkovits is equally at home in jazz as he is in classical music. His playing is elegant and tinged with melancholy. He has performed at major festivals like the Antibes Jazz Festival and Montreux. Bassist Bareket's career is one of the fastest moving on the New York jazz scene. His distinctive improvisation style reflects Mediterranean, South American and North African influences but is nonetheless always rooted in the traditions of American jazz.

Vrijdag, 19.30 - 20.45 uur, Yenisei
Friday, 7:30 - 8:45 PM, Yenisei

ATMOSPHÈRES: HAMASYAN HENRIKSEN AARSET BANG (NO, AM)

GENRE: MODERN CREATIVE

Arve Henriksen *(trumpet)*; **Eivind Aarset** *(guitar)*; **Tigran Hamasyan** *(piano)*; **Jan Bang** *(live sampling)*.

Gedrenkt in lagen, abstracte subtiliteiten en dynamische complexiteit. Zo kun je het dubbelalbum ***Atmosphères*** van pianist **Tigran Hamasyan**, trompettist **Arve Henriksen**, gitarist **Eivind Aarset** en elektronica-goeroe **Jan Bang** omschrijven. De vier heren verdienden ieder hun sporen in verschillende groepssamenstellingen. Allen delen een liefde voor het onbekende door eindeloos te improviseren. Hamasyan is de spil met lyrische melodieën en Armeense folkinvloeden, terwijl Aarset en Henriksen meer in het mysterieuze vaarwater drijven door zich van melodie te distantiëren. Bang draait aan diverse knoppen waarmee geluiden opwellen en wegebben. *Atmosphères* daagt de luisteraar uit zich te laten betoveren door de muziek, improvisaties te volgen en geluidsdetails te ontdekken. Een eindeloze mystiek waarin zich constant nieuwe vormen en gestaltes ontvouwen. Volgens het Britse dagblad *The Guardian* 'een puik collectief met een onderscheidende identiteit en groot potentieel'.

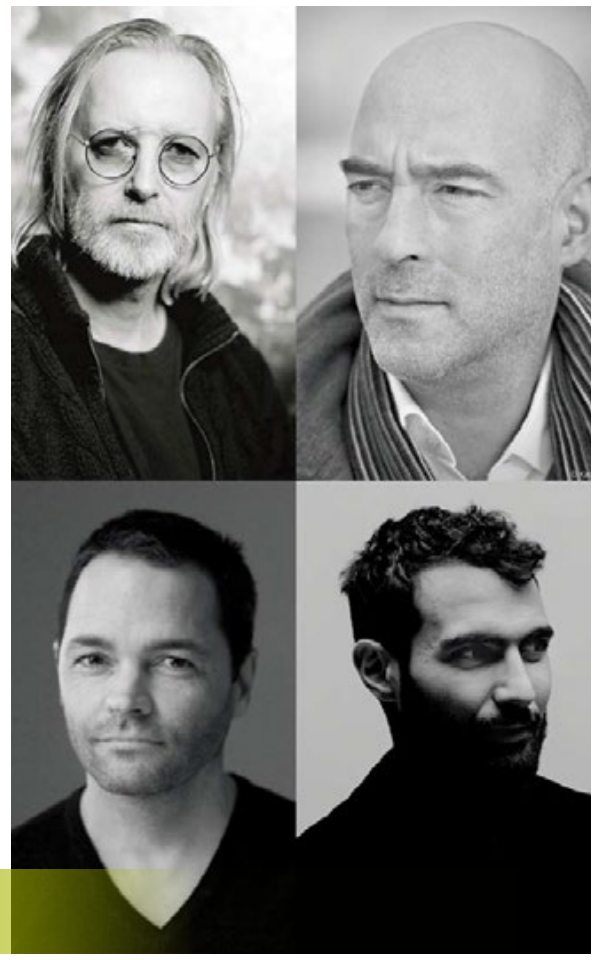

Multi-layered, with abstract subtleties and dynamic complexity – that is one way to describe the double album ***Atmosphères*** recorded by pianist **Tigran Hamasyan**, trumpeter **Arve Henriksen**, guitarist **Eivind Aarset** and electronics guru **Jan Bang**. Each of the four men have made a name for themselves in a variety of formations. They have a shared love of exploring the unknown in seemingly endless improvisations. Hamasyan is the group's centre with his lyrical melodies and Armenian folk influences, while Aarset and Henriksen navigate mysterious waters by distancing themselves from melody. Bang turns different knobs, allowing the sounds to ebb and flow. *Atmosphères* dares listeners to become enchanted by the music, to follow the improvisations and uncover sound details. A timeless mysticism in which new forms and shapes constantly unfold. According to the British daily *The Guardian* the album announces the arrival of 'an elite collective with a distinctive identity and big potential'.

Vrijdag, 23.15 - 0.30 uur, Madeira
Friday, 11:15 PM - 12:30 AM, Madeira

AVISHAI COHEN (TRUMPET) QUARTET (IL)

GENRE: MODERN CREATIVE

Avishai Cohen *(trumpet)*; **Yonathan Avishai** *(piano)*; **Yoni Zelnik** *(double bass)*; **Nasheet Waits** *(drums)*.

© Caterina di Perri/ECMRecords

Trompettist **Avishai Cohen** (1978) laat de geest van Miles Davis in zijn spel horen. *'Like Davis, he can make the trumpet a vehicle for uttering the most poignant human cries'*, aldus *The New York Times*. Cohen koppelt de melancholieke muzikale ondertoon van zijn vaderland Israël aan die van de Amerikaanse jazz; dat doet hij zowel in zijn eigen composities als in interpretaties van muziek van onder meer Dizzy Gillespie, Charles Mingus en Ornette Coleman. Cohen speelde zijn eerste noten als solist al in 1988 en mocht later met een beurs naar het Berklee College of Music in Boston. Toch kwam hij als jazzman pas echt tot wasdom toen hij in de New Yorkse jazzclub Smalls kon spelen. Zijn laatste album *Into The Silence,* Cohens debuut op het label ECM, was het bestverkopende jazzalbum van 2016 in Nederland, België, Frankrijk en Duitsland. In mei komt, wederom op ECM, zijn nieuwe album *Cross My Palm With Silver* uit.

In the music of trumpeter **Avishai Cohen** (1978) the spirit of Miles Davis can be heard. 'Like Davis, he can make the trumpet a vehicle for uttering the most poignant human cries,' according to *The New York Times*. Cohen combines the melancholic musical undertones of his homeland Israel with the vibe of American jazz and does so in his own compositions as well as in interpretations of the music of Dizzy Gillespie, Charles Mingus, Ornette Coleman and others. Cohen played his first notes as a soloist back in 1988 and was later awarded a scholarship to attend the Berklee College of Music in Boston. And yet it was only while playing in Smalls Jazz Club in New York that he reached full maturity as a jazz musician. In 2016, Cohen's latest album *Into The Silence,* his debut on the ECM label, was the highest selling jazz album in the Netherlands, Belgium, France, and Germany. His new album *Cross My Palm With Silver* (again on ECM) is due for release in May.

Vrijdag, 23.30 - 0.45 uur, Hudson
Friday, 11:30 PM - 12:45 AM, Hudson

AYMEE NUVIOLA (CU)

GENRE: SALSA

Aymee Nuviola *(vocals)*; **Paulo Simeon** *(musical director)*; **Alfredo Lugo, Marleni Ramos** *(backing vocals)*; **Eduardo J Calle** *(saxophone)*; **Gerardo Rodriguez, Julio Diaz** *(trumpet)*; **Bayron Ramos** *(trombone)*; **Livan Mesa** *(piano)*; **Cristobal Verdecia** *(bass)*; **Reinier Guerra** *(drums)*; **Danielo Berroa** *(congas)*.

Aymee Nuviola is een gerespecteerde zangeres uit Cuba die haar opleiding genoot aan het Manuel Saumell Conservatorium in Havana. Haar fascinatie voor bossa nova en salsa maar ook de muziek van Debussy was groot. Nuviola is een van de allergrootste Cubaanse sterren van dit moment en nam zelfs een song op met de Amerikaanse legende Jackson Browne. Daarnaast speelde ze in een Amerikaanse televisieserie de rol van haar grote voorbeeld Celia Cruz. Haar moeder leerde Nuviola al op negenjarige leeftijd piano spelen. Op 15-jarige leeftijd werd zij samen met haar zus lid van het befaamde Cubaanse orkest Pachito Alonso y Sus Kini Kini. Als jonge zangeres verhuisde zij naar Miami waar haar solocarrière pas echt goed van de grond kwam. In 2015 kreeg ze voor haar album *First Class To Havana* een Grammy nominatie.

Aymee Nuviola is a well-respected singer from Cuba who trained at the Manuel Saumell Conservatory in Havana. She was greatly fascinated by bossa nova and salsa as well as the music of Debussy. Nuviola is one of the biggest Cuban stars of today, and she even recorded a song with American legend Jackson Browne. Moreover, she played her idol Celia Cruz in an American TV series. Nuviola's mother taught her to play the piano at the age of 9, and aged 15 she and her sister joined the famous Cuban orchestra Pachito Alonso y Sus Kini Kini. As a young singer Nuviola moved to Miami where her solo career really took off. In 2015 she was nominated for a Grammy for her first album *First Class To Havana*.

Zondag, 18.30 - 19.45 uur, Mississippi
Sunday, 6:30 - 7:45 PM, Mississippi

BALOJI (BE, CG)

GENRE: AFROBEAT/WORLD FUSION

Baloji *(vocals)*; **Charlotte Adigéry** *(backing vocals)*; **Dizzy Mandjeku** *(guitar)*; **Philippe Ekoka** *(keyboards)*; **Didier Likeng** *(bass)*; **Saidou Ilboudo** *(drums)*.

Hij groeide op in België tussen house- en trancemuziek, zijn roots liggen in Congo en zijn muzikale ontwikkeling begon bij Amerikaanse rap, soul, funk en jazz. **Baloji** mengt dat alles in een eigenzinnige, dansbare mix. Al sinds zijn debuut in 2006 wordt hij wereldwijd geprezen en speelde hij honderden shows. Hij is behalve muzikant ook dichter, scenarist en acteur en regisseert zijn eigen video's met vaste hand. Baloji doet dus nooit zomaar iets, hij denkt erover na. Neem de titel van zijn nieuwste opwindende plaat: *64 Bits & Malachite*. Het eerste deel verwijst naar de chips waarvoor de belangrijkste zeldzame mineralen in Congo worden gewonnen. Het tweede deel, malachiet, zit ook in de Congolese grond: een prachtig groene, maar onbruikbare steen met enkel sentimentele waarde. Het dualisme is tekenend voor zijn muzikale aanpak: elektronisch en analoog tegelijk, modern en traditioneel, Afrikaans en Europees.

He grew up in Belgium surrounded by house and trance music while his roots lie in Congo and his musical development began with American rap, soul, funk, and jazz. **Baloji** blends all of this into a unique danceable mix. Since his debut in 2006 he has received worldwide acclaim and played hundreds of shows. Baloji is also a poet, scriptwriter and actor, and he directs his own videos with a firm hand. Everything Baloji does is well considered. Take the title of his latest exciting album: *64 Bits & Malachite*. The first part refers to the chips made from rare metals, the most important of which are mined in Congo. The second part, malachite, also has Congolese origins: a lovely - but useless - green stone that has only sentimental value. The dichotomy is characteristic of Baloji's musical approach: both electronic and analog, modern and traditional, African and European.

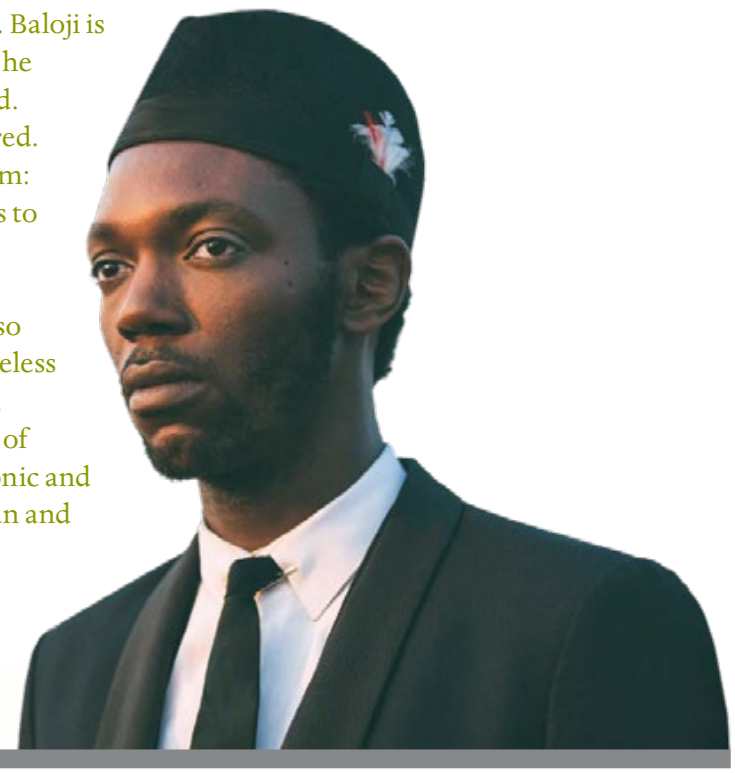

Vrijdag, 22.00 - 23.00 uur, Mississippi
Friday, 10:00 - 11:00 PM, Mississippi

BART WIRTZ (NL)

GENRE: JAZZ FUSION/MODERN CREATIVE

Bart Wirtz *(saxophone, percussion, synthesizers)*; **Emiel van Rijthoven** *(keyboards, synthesizers)*; **Kasper Kalf** *(bass)*; **Jamie Peet** *(drums)*; **Phil Martin** *(percussion, synthesizers)*.

Altsaxofonist **Bart Wirtz** (1976) is een liefhebber van diversiteit. Dat kun je aflezen aan de formaties waaraan hij deelnam en -neemt: The Young Sinatras, Monsieur Dubois, Artvark Saxophone Quartet, Rotterdam Jazz Orchestra… Vorig jaar kwam zijn vierde en zeer ambitieuze album uit, *Beneath The Surface,* waarmee Wirtz een volledig nieuwe richting insloeg. De blend van hiphop, rock, jazz en funk brak demonstratief met het geluid van zijn eerdere werk. De toevoeging van elektronica en effecten creëert de illusie dat sommige geluiden en ritmes uit een 'kastje' komen, terwijl ze in werkelijkheid met echte instrumenten zijn ingespeeld, vervormd door effecten. Het doel van Wirtz en zijn groep: grip krijgen op emoties die veelal onder de oppervlakte blijven. De saxofonist heeft inmiddels verschillende jazzprijzen in de wacht gesleept, waaronder de Erasmus Jazzprijs, de Leiden Jazz Award, de Breda Jazzprijs en de Edison Jazzism Publieksprijs voor zijn album *iDreamer* (2012).

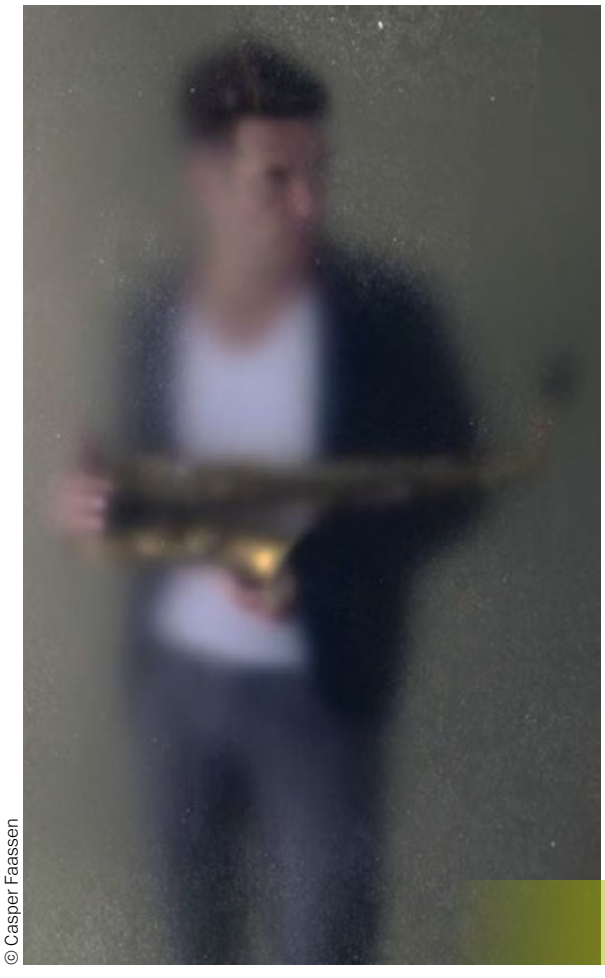

© Casper Faassen

Alto saxophonist **Bart Wirtz** (1976) loves diversity. You can see that in the formations he has played in and still plays in: The Young Sinatras, Monsieur Dubois, Artvark Saxophone Quartet, Rotterdam Jazz Orchestra… Last year Wirtz released his fourth and most ambitious album *Beneath The Surface,* on which he takes a completely new direction. The blend of hip hop, rock, jazz, and funk demonstrates a clear break from his earlier work. The addition of electronics and effects creates the illusion that some sounds come from a device while in reality they have been played by real instruments, distorted by effects. Wirtz and his group aim to express emotions that for the most part remain beneath the surface. The saxophonist has already won various jazz awards, including the Erasmus Jazz Prize, the Leiden Jazz Award, the Breda Jazz Prize, and the Edison Jazzism public choice award for his album *iDreamer* (2012).

Zaterdag, 18.30 - 19.30 uur, Mississippi
Saturday, 6:30 - 7:30 PM, Mississippi

BECCA STEVENS (US)

GENRE: VOCAL JAZZ/SINGER-SONGWRITER

Becca Stevens *(vocals, guitar, charango, ukelele)*; **Michelle Willis** *(vocals, keyboards)*; **Liam Robinson** *(vocals, accordion, keyboards)*; **Christopher Tordini** *(vocals, bass)*; **Jordan Perlson** *(vocals, percussion)*.

De carrière van **Becca Stevens** heeft in de afgelopen jaren een enorme vlucht genomen. In 2013 stond ze ook al op het North Sea Jazz Festival, in een klein bovenzaaltje, en leek ze nogal onder de indruk van het feit dat ze op het grote jazzfestival mocht spelen. De klassiek geschoolde zangeres genoot toen alleen nog in kleine kring bekendheid om haar vernuftige mix van indiepop, jazz en Appalachen-folk. Inmiddels heeft ze al over de hele wereld getoerd en samengewerkt met grote namen als Brad Mehldau, Esperanza Spalding, Ambrose Akinmusire en Snarky Puppy. Met haar nieuwste plaat, *Regina*, bewijst Stevens definitief dat ze tot de belangrijkste singer-songwriters van dit moment gerekend moet worden. *Regina* is een ode aan sterke vrouwen, van haar grootmoeder tot Ophelia, Venus en Elizabeth I. Op het album zijn ook Laura Mvula, Jacob Collier en David Crosby te horen en producer Troy Miller zorgde voor een vol, stevig geluid.

The career of **Becca Stevens** has truly rocketed in recent years. She performed at North Sea Jazz back in 2013, in a small upstairs hall where she seemed somewhat overawed by playing at a renowned jazz festival. At the time, the classically trained singer was only known to a small circle of aficionados; fans of her inventive blend of indie pop, jazz and Appalachian folk. Today, she has toured all corners of the globe and worked with big names like Brad Mehldau, Esperanza Spalding, Ambrose Akinmusire and Snarky Puppy. Stevens' new album *Regina* proves that she must be counted as one of the major singer-songwriters of this time. *Regina* pays homage to strong women, from her grandmother to Ophelia, Venus and Elizabeth I. Laura Mvula, Jacob Collier and David Crosby can also be heard on the album, while producer Troy Miller has created a full, robust sound.

© Rainer Ojaste

Zaterdag, 21.30 - 22.45 uur, Yenisei
Saturday, 9:30 - 10:45 PM, Yenisei

BEN VAN GELDER QUINTET (NL, US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Ben van Gelder *(alto saxophone)*; **Sam Harris** *(piano)*; **Rick Rosato** *(double bass)*; **Craig Weinrib** *(drums)*; **Peter Schlamb** *(vibraphone)*.

Toen **Ben van Gelder** achttien was, in 2007, won hij de Deloitte Jazz Award. Na een opleiding aan het Amsterdamse conservatorium woonde de altsaxofonist/basklarinettist in New York, in verband met zijn studie aan de New School of Jazz. Daar maakte hij in 2016 ook zijn fenomenale album *Among Verticals,* dat door alle recensenten werd omhelsd. Hij deed zijn inspiratie op door het zien van een schilderij: een beroemd werk van de Tsjech František Kupma, *Mme Kukpa Dans Les Verticales*. Een metafoor voor hoe Van Gelder zich voelde in *big city* New York. Hij componeerde veertien samenhangende stukken, die voortkwamen uit een compositieopdracht. Zijn muziek drukte hetzelfde uit als wat hij zag in het schilderij: mysterie, surrealisme, melancholie én een verhaal. Van Gelder zal spelen met New Yorkers die hem bij dat album terzijde stonden: pianist Sam Harris, vibrafonist Peter Schlamb, bassist Rick Rosato en drummer Craig Weinrib.

In 2007, when he was 18, **Ben van Gelder** won the Deloitte Jazz Award. After studying at the Amsterdam conservatory, the alto saxophonist and bass clarinetist moved to New York to study at the New School of Jazz. It was there, in 2016, that he recorded the phenomenal album *Among Verticals* which received great critical acclaim. For that album he let himself be inspired by a painting: a famous work by the Czech artist František Kupka, *Mme Kukpa Dans Les Verticales*. Van Gelder used it as a metaphor for how he felt in the big city of New York. He composed fourteen connected pieces that arose from a composition assignment. Van Gelder's music expresses what he saw in the painting: mystery, surrealism, melancholy and a story. Van Gelder will be playing with the New Yorkers with whom he recorded the album: pianist Sam Harris, vibraphonist Peter Schlamb, bassist Rick Rosato and drummer Craig Weinrib.

Zondag, 16.00 - 17.15 uur, Yenisei
Sunday, 4:00 - 5:15 PM, Yenisei

BEN WENDEL GROUP (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Ben Wendel *(tenor saxophone)*; **Taylor Eigsti** *(piano)*; **Joe Sanders** *(double bass)*; **Greg Hutchinson** *(drums)*.

Saxofonist **Ben Wendel** (1976) groeide op in Los Angeles en woont nu in Brooklyn. Tijdens zijn loopbaan heeft hij zich gemanifesteerd als solist, componist, producer en dirigent. Daarbij toerde hij met artiesten als Tigran Hamasyan, Gerald Clayton, Eric Harland, Snoop Dogg en Prince. Wendel is lid en oprichter van de populaire groep Kneebody, die al een Grammy-nominatie op zak heeft, en bracht albums uit op labels als Concord en Sunnyside Records. Zijn laatste cd is *What We Bring*. In 2015 begon Wendel aan het project *The Seasons*: twaalf originele videoclips, die hij speelde met twaalf gerenommeerde muzikanten zoals Joshua Redman, Mark Turner, Ambrose Akinmusire en Aaron Parks. Voor pianist Gerald Clayton produceerde hij het album *Life Forum*, dat genomineerd werd voor een Grammy award. Wendel is tegenwoordig ook docent in New York, heeft honderden masterclasses gegeven en dirigeerde in 2011 een heruitvoering van het legendarische Charlie Parker-album *Bird With Strings*.

Saxophonist **Ben Wendel** (1976) grew up in Los Angeles and now lives in Brooklyn. During his career, he has taken on the roles of soloist, composer, producer, and conductor. In addition, he has toured with artists like Tigran Hamasyan, Gerald Clayton, Eric Harland, Snoop Dogg, and Prince. Wendel is the founder and a member of the popular group Kneebody which has a Grammy nomination to its name, and he has released albums on labels like Concord and Sunnyside Records. His latest CD is *What We Bring*. In 2015 Wendel began *The Seasons* project: a video series of twelve original pieces played with twelve renowned musicians including Joshua Redman, Mark Turner, Ambrose Akinmusire, and Aaron Parks. Moreover, he produced the Grammy-nominated album *Life Forum* for pianist Gerald Clayton. Today, Wendel also teaches in New York and has given hundreds of master classes. In 2011 he conducted a re-creation of the legendary Charlie Parker album *Bird With Strings*.

Zaterdag, 23.30 - 0.45 uur, Yenisei
Saturday, 11:30 PM - 12:45 AM, Yenisei

BILL LAURANCE (GB)

GENRE: JAZZ FUSION

Bill Laurance *(piano, keyboards)*; **Chris Hyson** *(bass)*; **Joshua Blackmore** *(drums)*; **Felix Higginbottom** *(percussion, keyboards)*.

Pianist, keyboardspeler, componist en producer **Bill Laurance** is een van de drijvende krachten achter de gerenommeerde jazz fusion band Snarky Puppy, die al drie Grammy Awards in de wacht wist te slepen. Naast wereldwijde successen met de groep uit Brooklyn schrijft Laurance ook muziek voor films en heeft hij de afgelopen jaren een stevige solocarrière opgebouwd. De in Londen woonachtige en klassiek geschoolde Brit, die al sinds zijn veertiende professioneel met muziek bezig is, mag dan ook met recht een veelzijdig artiest genoemd worden. Zo kwam in 2014 zijn moderne cross-over debuut *Flint* uit, waarna het stemmige soundscape album *Swift* (2015) volgde. Een jaar later lag het door dance en Afrikaanse percussie gedreven *Aftersun* in de schappen. Deze grandioze diversiteit komt ook terug in de liveshows van Laurance, waar hij met zijn kwartet zweeft in een muzikale wereld van harde grooves, *modern creative* improvisaties en andere voor hem zo kenmerkende, genre-overschrijdende stijlen.

© Stella K

Pianist, keyboard player, composer, and producer **Bill Laurance** is one of the driving forces behind the renowned jazz fusion band Snarky Puppy, winner of three Grammy Awards. Alongside global success with the Brooklyn-based group, Laurance also writes film scores and, in recent years, has built up a solid solo career. Based in London, the classically trained Brit has been a professional musician since he was fourteen years old. You can rightly call him a multi-talented artist: in 2014 he released the modern crossover debut album *Flint*, which was followed by the evocative soundscape album *Swift* (2015). A year later *Aftersun* was on the shelves, an album with dance and African percussion at its heart. This magnificent diversity is reflected in Laurance's live shows in which he and his quartet float through a musical world of hard grooves, modern creative improvisations and other genre-busting styles that are so characteristic of this artist.

Vrijdag, 19.00 - 20.15 uur, Congo
Friday, 7:00 - 8:15 PM, Congo

BOKANTÉ (GB, GP, US)

GENRE: WORLD FUSION

Malika Tirolien *(vocals)*; **Bob Lanzetti, Chris McQueen, Roosevelt Collier** *(guitar)*; **Michael League** *(guitar, bass)*; **André Ferrari, Jamey Haddad, Keita Ogawa** *(percussion)*.

In de Creoolse taal van Guadeloupe bekent **Bokanté** 'uitwisseling'. Kernachtiger kun je de band niet omschrijven. Het begon met Michael League, bassist van Snarky Puppy, die met enkele bandleden en gasten *on the road* liedjes begon te schrijven. Ze wisselden die uit met zangeres Malika Tirolien, die in het Creools en Frans zingt, en pingpongden de ideeën en liedjes heen en weer. Op de dag van de opnamesessie in New York zagen veel van de acht muzikanten elkaar voor het eerst, een week later waren ze een onafscheidelijke band. Behalve leden van Snarky Puppy bevat de band muzikanten die speelden met Paul Simon, Sting en Yo-Yo Ma. Hun achtergronden zijn divers, hun leeftijden uiteenlopend. Op het debuutalbum *Strange Circles* zingt Tirolien over actuele thema's als racisme, de vluchtelingencrisis en het klimaat. De band vliegt met overgave van doordachte bluesrock naar folkloristische Caribische muziek en terug.

Bokanté means "exchange" in Creole, the language of Guadalupe. There's no better description of the band. It began when Michael League, bassist with Snarky Puppy, started to write songs with several band members and guests while on the road. They shared the songs with singer Malika Tirolien, who sings in Creole and French, and passed ideas about them back and forth. For many of the eight musicians, the day of the recording session in New York was the first time they met – one week later they were a tightly knit band. Apart from members of Snarky Puppy, the band includes musicians who have played with Paul Simon, Sting and Yo-Yo Ma. Their backgrounds are diverse, their ages vary widely. On the debut album *Strange Circles* Tirolien sings about current themes like racism, the refugee crisis and the climate. The band moves with conviction from sophisticated blues rock to folkloristic Caribbean music and back again.

© Francois Bisi

Zaterdag, 17.00 - 18.15 uur, Congo
Saturday, 5:00 - 6:15 PM, Congo

CABOCUBAJAZZ (CV, DE, NL)

GENRE: LATIN JAZZ/WORLD FUSION

Alberto Caicedo, Dina Medina *(vocals)*; **Joe Rivera** *(trumpet)*; **Pablo Martínez** *(trombone)*; **Carlos Matos** *(piano)*; **Yerman Aponte** *(bass)*; **Armando Vidal** *(drums, vocals)*; **Nils Fischer** *(congas, percussion)*.

De melancholie van de Kaapverdische Eilanden, de opzwepende rumba van Cuba, maar ook innovatieve jazz en West-Afrikaanse ritmes; het komt allemaal samen bij **CaboCubaJazz**. Het project van percussionist Nils Fischer en de Kaapverdiaanse pianist Carlos Matos debuteerde al in 2011 met het gelauwerde *Rikeza Y Valor*, nu is er de opwindende opvolger *Corason Africano*. De heren vroegen hun muzikale vrienden om mee te spelen, zodat er muzikanten te horen zijn uit Cuba, Colombia, Spanje, Puerto Rico, Venezuela en nog veel andere landen. Allemaal kijken ze naar Afrika voor hun inspiratie. Het album is een grote hommage aan het continent, maar ook aan de invloeden daarvan aan de andere kant van de Atlantische Oceaan. Melodieën en ritmes vliegen heen en weer, de luisteraar heeft het er maar druk mee en kent eigenlijk maar één veilige uitweg uit het labyrint: dansen!

The melancholy of the Cape Verde Islands, the exhilaration of Cuban rumba plus innovative jazz and West-African rhythms: it all comes together in the music of **CaboCubaJazz**. This project of percussionist Nils Fischer and Cape Verdean pianist Carlos Matos debuted back in 2011 with the acclaimed album *Rikeza Y Valor* and now we have its rousing follow-up *Corason Africano*. The gentlemen asked musician friends from Cuba, Colombia, Spain, Puerto Rico, Venezuela and many more countries to join them on this recording. All the artists look to Africa for inspiration and the album pays tribute to that continent while also reflecting the influence Africa has on music on the other side of the Atlantic. Melodies and rhythms fly back and forth keeping listeners so busy that they have only one escape route out of the labyrinth: dance!

Vrijdag, 18.30 - 19.30 uur, Mississippi
Friday, 6:30 - 7:30 PM, Mississippi

CHRISTIAN MCBRIDE'S NEW JAWN (US)

GENRE: NEO-BOP/STRAIGHT AHEAD JAZZ

Marcus Strickland *(saxophone)*; **Josh Evans** *(trumpet)*; **Christian McBride** *(bass)*; **Nasheet Waits** *(drums)*.

Bassist **Christian McBride** (1972) leidt maar liefst vijf groepen. Een trio, een bigband, de experimentele Christian McBride Situation, de groep Inside Straight en het kwartet met de naam **New Jawn**, waarmee hij naar North Sea Jazz komt. De bezetting (twee blazers, bas en drums) doet denken aan de samenstelling van het kwartet van Ornette Coleman, maar de bassist wil die band niet imiteren. Trompettist Josh Evans, saxofonist Marcus Strickland en drummer Nasheet Waits zijn immers net als McBride gelouterde jazzmusici die hun eigen muziek maken. De loopbaan van de bassist is imposant: vijf Grammy Awards, 300 sessies als sideman (zoals bij Sonny Rollins, McCoy Tyner, Chick Corea, John McLaughlin, Pat Metheny en Sting), dertien albums op eigen naam en hoofdpersoon van allerlei jazzgerelateerde *gigs*, waaronder als presentator van radioshows. Bovendien is hij artistiek directeur van Newport Jazz, een van de meest gerenommeerde jazzfestivals ter wereld en tevens het oudste.

Bassist **Christian McBride** (1972) is the leader of no fewer than five groups: a trio, a big band, the experimental Christian McBride Situation, the group Inside Straight and the quartet **New Jawn**, which he is bringing to North Sea Jazz. The lineup (two horns, bass and drums) is reminiscent of Ornette Coleman's quartet, but McBride does not want to imitate that band. After all, like McBride, trumpeter Josh Evans, saxophonist Marcus Strickland and drummer Nasheen Waits are acclaimed jazz musicians who make their own brand of music. McBride's career is impressive: five Grammy Awards, 300 sessions as a sideman (including with Sonny Rollins, McCoy Tyner, Chick Corea, John McLaughlin, Pat Metheny, and Sting), thirteen albums of his own and he has been at the centre of many jazz-related gigs – including as host of a radio show. On top of all that, he is the artistic director of Newport Jazz, the oldest – and one of the world's most famous – jazz festivals.

Zaterdag, 19.00 - 20.15 uur, Hudson
Saturday, 7:00 - 8:15 PM, Hudson

CORY HENRY & JACOB COLLIER WITH METROPOLE ORKEST CONDUCTED BY JULES BUCKLEY (US, GB, NL)

GENRE: ORCHESTRAL JAZZ/VOCAL JAZZ/SOUL

Jules Buckley *(conductor)*; **Jacob Collier** *(vocals, harmonizer, various instruments)*; **Cory Henry** *(vocals, keyboards)*; **and Metropole Orkest.**

Dit optreden belooft een bijzondere kruisbestuiving te worden. **Cory Henry** is een van de snelst rijzende muzikale sterren en dit jaar ook op het festival aanwezig met zijn eigen band The Funk Apostles. **Jacob Collier** begon als wonderkind en bracht vorig jaar zijn bejubelde debuut uit waarop hij alle instrumenten zelf bespeelde. De twee zijn vrienden en toerden zelfs samen. Daarnaast hebben ze allebei de nodige ervaring met het **Metropole Orkest**: Henry speelde als onderdeel van Snarky Puppy mee op het met een Grammy beloonde album *Sylva* dat de band samen met het orkest opnam, Collier kreeg orkestrale ondersteuning tijdens een concert voor zijn ontdekker Quincy Jones in de Londense Royal Albert Hall. Gezamenlijk brengen de twee solisten en het wereldvermaarde orkest onder leiding van **Jules Buckley** in Rotterdam ongetwijfeld een concert om nooit te vergeten.

This show promises to be an exciting mix of performers. **Cory Henry** is one of music's fastest rising stars and this year he is again performing at North Sea Jazz with his band The Funk Apostles. **Jacob Collier** started out as a child prodigy. He released his debut album last year and on it he plays all the instruments. The two artists are friends and have even toured together. Moreover, they have both played with the **Metropole Orkest** before: Henry as a member of Snarky Puppy on the Grammy Award-winning album *Sylva;* Collier as a guest at a concert at London's Royal Albert Hall celebrating the music of his mentor Quincy Jones. Together, the two soloists and the world-famous orchestra conducted by **Jules Buckley** will give a show in Rotterdam that will never be forgotten.

Cory Henry

Jacob Collier

© Hans van der Woerd

Zondag, 16.15 - 17.30 uur, Maas
Sunday, 4:15 - 5:30 PM, Maas

TAJMO

TAJMO IS HET RESULTAAT VAN DE HISTORISCHE SAMENWERKING TUSSEN TWEE BLUESGIGANTEN VAN VERSCHILLENDE GENERATIES:

TAJ MAHAL & KEB' MO.

HET ALBUM BEVAT NAAST ORIGINELE SONGS OOK EEN AANTAL COVERS, MET BIJDRAGEN VAN BONNIE RAITT, JOE WALSH, SHEILA E., LIZZ WRIGHT EN ANDEREN.

Taj Mahal & Keb' Mo in concert: zondag 9 juli, AHOY Rotterdam (NSJF)

CORY HENRY & THE FUNK APOSTLES (US)

GENRE: GOSPEL/FUNK

Corey Henry *(vocals, keyboards)*; **Denise Renee, Tiffany Stevenson** *(backing vocals)*; **Adam Agati** *(guitar)*; **Nicholas Semrad** *(keyboards)*; **Sharay Reed** *(bass)*; **TaRon Lockett, Cleon Edwards** *(drums)*.

In de jazz ben je als 30-jarige nog maar een jonkie. **Cory Henry** heeft echter meer ervaring dan veel mannen die twee keer zo oud zijn als hij. Het talent uit Brooklyn deelde het podium met onder meer Nas, Bruce Springsteen, The Roots en Snarky Puppy. Henry is zanger en multi-instrumentalist, maar wordt vooral geroemd om de manier waarop hij het gloedvolle Hammond B3-orgel weer in de schijnwerpers zet. Het leverde hem al twee Grammy Awards op. De perfecte aanvulling op zijn virtuoze spel vond hij in zijn eigen band, **The Funk Apostles**, met hun opzwepende ritmes en vlammende gitaarsolo's. Het optreden in *The Tonight Show* deed presentator Jimmy Fallon, die nooit om woorden verlegen zit, wanhopig over de superlatieven struikelen. Met zijn tweede en jongste album *The Revival* (2016) stond de charismatische Henry vorig jaar nog op North Sea Jazz, en we hebben sterk het gevoel dat het de start van een mooie traditie betekende.

In jazz, you're still in your infancy at age 30 but Brooklyn-based talent **Cory Henry** already has catalog worthy of a man twice his age having shared the stage with the likes of Nas, Bruce Springsteen, The Roots and Snarky Puppy. Henry is a singer and multi-instrumentalist who is mainly known for returning the glorious Hammond B-3 organ to the spotlight. This has already earned him two Grammy Awards. Henry has found the perfect complement to his virtuoso playing in his own band **The Funk Apostles**, with their exciting rhythms and blazing guitar solos. When they appeared on *The Tonight Show* presenter Jimmy Fallon – who is never at a loss for words – was left desperately seeking superlatives. The charismatic Henry presented the band's second and most recent album *The Revival* (2016) at last year's North Sea Jazz and we have a strong feeling that may have marked the start of a new tradition.

Vrijdag, 22.00 - 23.15 uur, Maas
Friday, 10:00 - 11:15 PM, Maas

DAVID HELBOCK TRIO (AT)

GENRE: MODERN CREATIVE

David Helbock *(piano)*; **Raphael Preuschl** *(bass ukelele)*; **Reinhold Schmölzer** *(drums)*.

De Oostenrijkse pianist **David Helbock** (1984) begon op zesjarige leeftijd al piano te spelen en ging later studeren aan het conservatorium van Feldkirch. Die opleiding sloot hij in 2005 af met de vermelding 'excellent' voor zijn capaciteiten als performer. Enkele jaren later zette hij zijn vorming in New York voort bij jazzpianist Peter Madsen, die zich ontpopte als mentor, leraar en vriend. Helbock heeft inmiddels al zestien cd's gemaakt, waarvan de laatste (*Into the Mystic*, 2016) op het prestigieuze label ACT uitkwam. In 2011 kreeg hij in Oostenrijk de Outstanding Artist Award. De zeer originele pianist onderneemt diverse projecten die hem over de hele wereld voeren. Een van zijn initiatieven was het *Personal Realbook*, waarvoor hij zichzelf opdroeg een jaar lang élke dag een compositie te schrijven. Het resultaat in 2010: een muziekboek van liefst 600 bladzijden.

Austrian pianist **David Helbock** (1984) started playing piano when he was six and later studied at the Conservatory in Feldkirch. He graduated in 2005 with the distinction of "excellent" for his skills as a performer. Several years later, Helbock decided to continue his musical development in New York with jazz pianist Peter Madsen, who became his mentor, teacher and friend. Today, Helbock has sixteen recordings to his name, the last of which (*Into the Mystic*, 2016) was released on the prestigious ACT label. In 2011 he won the Outstanding Artist Award in Austria. This highly original pianist has worked on a variety of projects that have taken him all over the world. One of his initiatives was the *Personal Realbook* for which he decided to write a composition every day for a year. The result was 600 pages of music released in book form in 2010.

© Astrid Dill

Zaterdag, 17.15 - 18.30 uur, Volga
Saturday, 5:15 - 6:30 PM, Volga

DE LA SOUL (US)

GENRE: HIP HOP

Plug 1, Plug 2 *(vocals)*; **Plug 3** *(vocals, DJ)*; **Cederic Ricard** *(flute, alto saxophone, tenor saxophone)*; **Brice Moscardini** *(trumpet)*; **t.b.a.** *(trombone)*; **Jerome Perez** *(guitar)*; **Stephane Le Navelan** *(keyboards)*; **Mike Clinton** *(bass)*; **Lawrence Clay** *(drums)*; **Edmundo Carneiro Magalahes, Fabrice Colombani** *(percussion)*.

Eind jaren tachtig doet **De La Soul** de Amerikaanse hiphopwereld op zijn grondvesten schudden met het album *3 Feet High And Rising*. Het trio uit New York weet op deze plaat met een aanstekelijke mix van scherpe samples, beklijvende teksten, jazzy beats en zomerse, ietwat psychedelische soul een brug te slaan naar de commerciële popwereld en dus het mainstreampubliek te trekken. *Me Myself & I* en *Say No Go* worden wereldhits en als de hiphop-hippies met *De La Soul Is Dead* (1991) de stijgende lijn doortrekken, lijkt een gouden toekomst verzekerd. Het succes van de eerste twee platen wordt echter niet meer gehaald tot afgelopen jaar, als *And The Anonymous Nobody* uitkomt. Een conceptueel rapalbum, met bijdragen van onder meer Snoop Dogg, Jill Scott en Damon Albarn, dat wordt bekroond met een Grammy-nominatie. De La Soul is dus meer dan terug, maar voor de liefhebbers van eigengereide hiphop eigenlijk nooit echt weggeweest.

At the end of the eighties, **De La Soul** rocked the American hip hop world with their album *3 Feet High And Rising*. On that record, the trio from New York were able to put together a catchy mix of sharp samples, haunting texts, jazzy beats, and summery, slightly psychedelic soul that bridged the gap between the commercial pop world and mainstream music. *Me Myself & I* and *Say No Go* became worldwide hits and when the hip hop hippies continued the trend with *De La Soul Is Dead* (1991) it looked as if they had a golden future ahead of them. But the success of the first two albums had not been repeated until last year with *And The Anonymous Nobody*. This conceptual rap album, with contributions by Snoop Dogg, Jill Scott and Damon Albarn and others, was nominated for a Grammy. De La Soul is well and truly back, although for fans of singular hip hop they never really went away.

Zaterdag, 23.30 - 0.45 uur, Nile
Saturday, 11:30 PM - 12:45 AM, Nile

DHAFER YOUSSEF: DIWAN OF BEAUTY AND ODD (TN)

GENRE: WORLD FUSION/MODERN CREATIVE

Dhafer Youssef *(oud)*; **Aaron Parks** *(piano)*; **Ben Williams** *(double bass)*; **Justin Faulkner** *(drums)*.

© Flavien Prioreau

Oud-speler en vocalist **Dhafer Youssef** is voorman van een stroming in de hedendaagse muziek die oost en west samenbrengt. Hij is een van de meest inventieve oud-spelers ter wereld en is erin geslaagd zijn instrument uit haar traditionele rol te bevrijden en naar de jazz te brengen. Youssef werd in 1967 geboren in een vissersplaatsje in Tunesië. Zijn grootvader leerde hem koranverzen zingen, maar hij luisterde eigenlijk liever naar de radio in de keuken van zijn moeder. Zijn eerste publiek had hij als tiener toen zijn stem door de minaret van de moskee galmde, maar al gauw vertrok hij naar Tunis om aan het conservatorium te studeren. Daarna studeerde hij in Wenen en New York. Dhafer heeft gespeeld met musici uit alle windstreken waaronder Zakir Hussain, Ballaké Sissoko en Herbie Hancock. Zijn laatste plaat, ***Diwan Of Beauty And Odd***, is opgenomen met Aaron Parks, Ben Williams, Mark Giuliana en Ambrose Akinmusire.

Oud player and vocalist **Dhafer Youssef** is at the vanguard of a movement in contemporary music that brings East and West together. He is one of the most inventive oud players in the world and has succeeded in freeing the instrument from its traditional role and bringing it into jazz. Youssef was born in 1967 in a fishing village in Tunisia. His grandfather taught him to sing verses from the Quran but really Youssef preferred to listen to the radio in his mother's kitchen. He had his first audience as a teenager when his voice echoed from the mosque's minaret but he soon left for Tunis to study at the conservatory of music. Afterwards, he studied in Vienna and New York. Youssef has played with musicians from every corner of the globe, including Zakir Hussain, Ballaké Sissoko and Herbie Hancock. He recorded his latest album ***Diwan Of Beauty And Odd*** with Aaron Parks, Ben Williams, Mark Giuliana and Ambrose Akinmusire.

Vrijdag, 21.30 - 22.45 uur, Hudson
Friday, 9:30 - 10:45 PM, Hudson

DIANNE REEVES (US)

GENRE: VOCAL JAZZ

Dianne Reeves *(vocals)*; **Romero Lubambo** *(guitar)*; **Peter Martin** *(piano)*; **Reginald Veal** *(bass)*; **Terreon Gully** *(drums)*.

Er loopt op dit moment waarschijnlijk geen jazzvocalist rond die virtuozer en veelzijdiger is dan **Dianne Reeves**. Ze kan scatten als de beste, maar ook een gevoelige ballad volkomen naar haar hand zetten. Ooit werd ze een waardig opvolgster genoemd van zangeressen als Dinah Washington en Carmen McCrae, maar inmiddels heeft ze vooral haar eigen stijl die moeiteloos beweegt tussen verschillende genres. Intussen heeft ze al vier Grammy's in ontvangst mogen nemen. De vierde was voor haar album *Beautiful Life* uit 2015, dat werd geproduceerd door Terri Lyne Carrington. Op de plaat zijn ook Gregory Porter, Robert Glasper, Lalah Hathaway en Esperanza Spalding te horen. Reeves stond al meerdere malen op het North Sea Jazz Festival, haar laatste keer in Rotterdam was in 2015.

Right now, there probably isn't a jazz vocalist around with more virtuosity and versatility than **Dianne Reeves**. She can scat with the best of them but also make a sensitive ballad completely her own. Once hailed as a worthy successor to singers like Dinah Washington and Carmen McCrae, today Reeves has her own unique style that moves effortlessly between different genres. She has already won four Grammys, the last one for the album *Beautiful Life* (2015) produced by Terri Lyne Carrington. On that recording Gregory Porter, Robert Glasper, Lalah Hathaway, and Esperanza Spalding also participated. Reeves has appeared at North Sea Jazz several times, most recently in 2015.

© Jerris Madison

Zaterdag, 20.15 - 21.30 uur, Amazon
Saturday, 8:15 - 9:30 PM, Amazon

DINOSAUR (GB)

GENRE: MODERN CREATIVE

Laura Jurd *(trumpet)*; **Elliot Galvin** *(keyboards)*; **Conor Chaplin** *(bass)*; **Corrie Dick** *(drums)*.

Het Britse **Dinosaur,** de band rondom trompettiste Laura Jurd, scoorde in 2016 hoge ogen met hun debuutalbum *Together As One*. Hoewel Dinosaur tot de nieuwe generatie moderne jazzformaties uit Engeland behoort, zijn de jonge honden al jaren actief in diverse projecten. Jurd maakte eerder twee albums waarop ook haar andere collega's meespeelden. Ze wordt geprezen om haar prachtige trompetspel en won diverse belangrijke jazzprijzen in haar thuisland. Dat indrukwekkende spel komt meer dan ooit tot uiting op *Together As One*. Ook maakt Jurd indruk met uitdagende composities vol met elementen als jazz, rock, folk en elektronica. Haar collega's swingen, sleuren, duwen en stuwen in onvoorspelbare richtingen, maar Jurd zorgt er telkens voor dat alles weer op zijn pootjes terecht komt. Dat Dinosaur het ook live waarmaakt, blijkt uit hun lovend ontvangen optreden tijdens London Jazz Festival in 2016. Daar was de veelbelovende groep het absolute middelpunt.

Dinosaur, the band fronted by trumpeter Laura Jurd, made an impression in 2016 with their debut album *Together As One*. Although Dinosaur belongs to the new generation of modern jazz groups in England, these young dogs have already been working on a variety of projects for years. Jurd earlier released two albums which she also recorded with her colleagues. She was praised for her wonderful trumpet playing and won various major jazz prices in her home country. That impressive playing can be heard better than ever on *Together As One*. Jurd's challenging compositions – full of elements from jazz, rock, folk, and electronic music – also caused a stir. Her fellow musicians swing, grind, drive, and push in unpredictable directions, but Jurd makes sure that everything always falls into place. The band's highly acclaimed performance at the London Jazz Festival in 2016 proved that Dinosaur is equally good live. The promising band was the centre of attention at that festival.

© Dave Stapleton

Zaterdag, 19.00 - 20.15 uur, Volga
Saturday, 7:00 - 8:15 PM, Volga

DOMINIC J. MARSHALL TRIO (GB, NL)

GENRE: NEW URBAN JAZZ

Dominic J. Marshall *(piano, sampler, synthesizers)*; **Sam Vicary** *(bass)*; **Jamie Peet** *(drums)*.

De Britse muzikant Dominic J. Marshall is de muzikaal leider en pianist van het **Dominic J. Marshall Trio** dat opereert vanuit Amsterdam. Het is duidelijk dat deze briljante pianist is geïnspireerd door de grote meesters van toen en nu. Zijn haast mathematische manier van componeren en opvallende gevoel voor timing roept louter bewondering op. De gezamenlijke liefde voor muziek zorgt voor de verbinding tussen dit jonge talentvolle drietal. Het trio laveert tussen jazz, klassiek, hiphop, funk, folk en soul. Marshall leerde klassiek piano spelen van zijn vader en richtte zich daarna op het creëren van elektronische beats. Op jonge leeftijd ontving hij de Emerging Excellence Award uit handen van jurylid en bewonderaar Jamie Cullum. Marshall debuteerde in 2013 met het album *Spirit Speech* en vorig jaar kwam het door de media bejubelde *The Triolithic* uit. Sinds 2016 maakt Marshall bovendien deel uit van Cinematic Orchestra, waarmee hij ook op het festival optreedt.

British musician Dominic J. Marshall is the pianist and musical leader of the Amsterdam-based **Dominic J. Marshall Trio**. It is clear this brilliant pianist is inspired by the greats of both today and yesterday. Marshall's almost mathematical way of composing and his striking feel for timing have garnered him nothing but praise. His talented trio are bound together by a shared love of music. The group oscillates between jazz, classical, hip hop, funk, folk, and soul. Marshall was classically trained on piano by his father and later focused on creating electronic beats. At a young age he was presented with the Emerging Excellence Award by jury member and fan Jamie Cullum. Marshall debuted in 2013 with the album *Spirit Speech* and last year released the critically acclaimed *The Triolithic*. Since 2016, Marshall has also been a member of the Cinematic Orchestra and will be performing with them at the festival.

Zondag, 22.00 - 23.15 uur, Yenisei
Sunday, 10:00 - 11:15 PM, Yenisei

DOYLE BRAMHALL II (US)

GENRE: BLUES/SOUL

Doyle Bramhall II *(vocals, guitar)*; **Adam Minkoff** *(guitar, keyboards, drums, vocals)*; **Ted Pecchio** *(bass, vocals)*; **Anthony Cole** *(drums, saxophone, vocals)*.

Van een welhaast adellijke naam als **Doyle Bramhall II** mag je iets speciaals verwachten. En al is de zanger/gitarist niet van het blauwe bloed, zijn stamboom is er wel degelijk een om trots op te zijn. Zijn vader, de inmiddels overleden Doyle Bramhall, was een begrip in de Texaanse muziekwereld: hij opende met The Chessmen onder meer voor Jimi Hendrix. Zoonlief bouwt inmiddels aan zijn eigen legende. Hij toerde al op 18-jarige leeftijd met The Fabulous Thunderbirds en werkte sindsdien met een imponerende lijst grootheden, waaronder Roger Waters en Eric Clapton. De laatste noemde Bramhall II een van de meest begaafde gitaristen die hij ooit ontmoette. Naast al zijn sessiewerk vindt de stergitarist ook tijd voor eigen albums, waarvan het broeierige *Rich Man* (2016) de vierde en nieuwste is. De meeste songs erop zijn een eerbetoon aan zijn in 2011 overleden vader. Voor Bramhall de Tweede wordt dit zijn eerste North Sea Jazz.

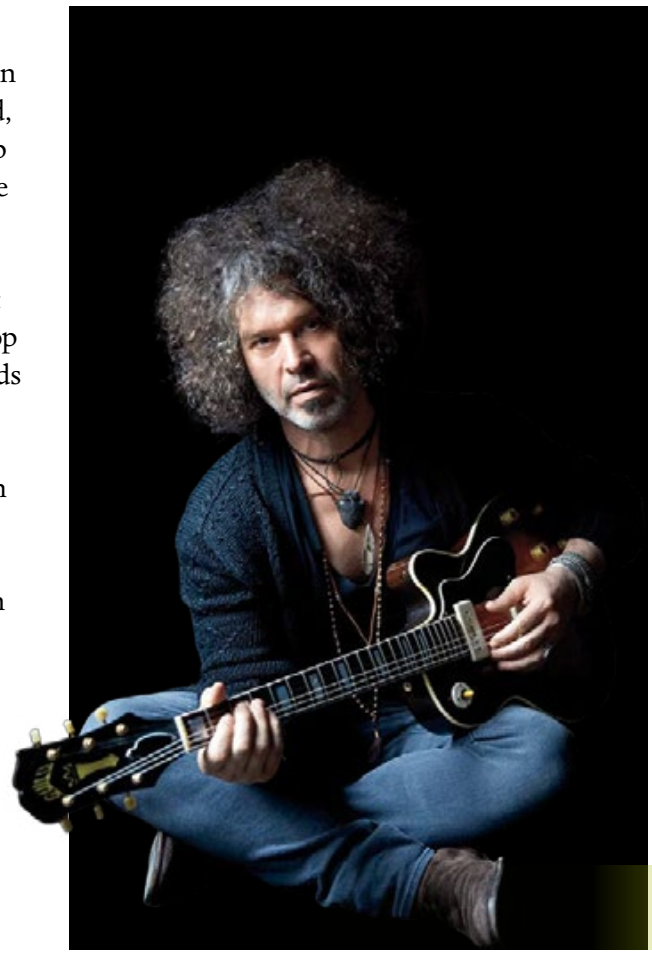

The name **Doyle Bramhall II** sounds like royalty. Although the guitarist-singer does not have blue blood, his lineage is certainly something to be proud of. His father, the late Doyle Bramhall, was a legend on the Texan music scene who, among other things, opened for Jimi Hendrix with the band The Chessmen. His son has now built a legend of his own. At the tender age of 18, Bramhall junior toured with The Fabulous Thunderbirds and since then he has worked with an impressive list of greats, including Roger Waters and Eric Clapton. The latter even called Bramhall II one of the most gifted guitarists he had ever met. Apart from all his session work, the star guitarist also found time to record his own albums with the steamy *Rich Man* (2016) being the fourth and latest. Most of the songs are a tribute to his father who died in 2011. This year marks Bramhall II's first appearance at North Sea Jazz.

Zondag, 19.30 - 20.45 uur, Congo
Sunday, 7:30 - 8:45 PM, Congo

EMELI SANDÉ (GB)

GENRE: POP

Emeli Sandé *(vocals)*; **Ladonna Harley, Michael Hough, Vicky Akintola** *(backing vocals)*; **Michael Davies** *(guitar)*; **Gavin Powell** *(keyboards)*; **Arran Powell** *(bass)*; **Dexter Hercules** *(drums)*.

Als kind droomde **Emeli Sandé** ervan om dokter of artiest te worden. De muziek kreeg tijdens haar studie geneeskunde echter langzaamaan de voorkeur en dus ging de Schotse vol voor een loopbaan als zangeres en songschrijver. Met succes, want haar debuutplaat *Our Version Of Events* (2012) behaalde de bovenste positie in de Britse charts en bleek zelfs het best verkochte album van dat jaar. Sandé, die in haar carrière al vier prestigieuze BRIT Awards won, reisde in 2014 naar Zambia, het land van haar vader, wat de sound van haar langverwachte tweede album *Long Live The Angels* (2016) flink beïnvloedde. Het optreden van de dertigjarige singer-songwriter belooft net als in 2015, toen Sandé ook al het North Sea Jazz Festival aandeed, met hits als *Heaven* en *Next To Me* dan ook een zwoel en soulvol R&B-feest te worden.

As a child, **Emeli Sandé** dreamed of becoming either a doctor or an artist. While she was studying medicine, music slowly gained the upper hand and the Scottish vocalist chose to pursue a full-time career as a singer-songwriter. She did so successfully with her debut album *Our Version Of Events* (2012) reaching number 1 on the British charts and ending up the year's best-selling album. Sandé, who has already won four prestigious BRIT Awards, traveled to Zambia in 2014. The sounds of this country, her father's homeland, strongly influenced her long-awaited second album *Long Live The Angels* (2016). Just like in 2015, the 30-year-old singer-songwriter's performance at this year's North Sea Jazz promises to be a sultry and soulful R&B party with hits like *Heaven* and *Next To Me*.

Vrijdag, 21.15 - 22.30 uur, Nile
Friday, 9:15 - 10:30 PM, Nile

© Cees Baardman

ERIC VLOEIMANS & MARINE BAND OF THE ROYAL NETHERLANDS NAVY (NL)

GENRE: ORCHESTRAL JAZZ

Arjan Tien *(conductor)*; **Eric Vloeimans** *(trumpet)*; **and the Marine Band of the Royal Netherlands Navy.**

De afgelopen twee jaar toerden trompettist **Eric Vloeimans** en de befaamde **Marine Band of the Royal Netherlands Navy** langs de theaters in Nederland. Het bleek een groot succes te zijn. Bij Vloeimans gaat de liefde voor fanfares ver terug. Als kind liep hij al volledig uitgedost mee in een fanfarekapel en daar leerde hij ook noten lezen en dirigeren. Vloeimans en de Marinierskapel speelden in 2010 voor de eerste keer samen, in de Rotterdamse Doelen. Een jaar later volgde er een concert in het Concertgebouw van Amsterdam. Beiden spelen over de gehele wereld en die invloeden nemen ze nu mee naar het podium van het North Sea Jazz Festival: van Oost-Europese folkmuziek tot hippe lounge. Het komt allemaal voorbij in het concert van deze twee giganten dat niet voor niets de titel *Around The World* heeft meegekregen. Arjan Tien is de muzikaal leider van dit magnifieke programma.

Trumpeter **Eric Vloeimans** and the renowned **Marine Band of the Royal Netherlands Navy** have been performing at venues in the Netherlands for the past two years. That turned out to be a huge success. A love of marching bands is deeply rooted in Vloeimans' youth. As a child, he played in a marching band in full uniform and it was there that he learned to read music and conduct. Vloeimans and the Marine Band first played together in 2010 at the Rotterdam concert hall the Doelen. A year later they performed at the Concertgebouw in Amsterdam. The band and Vloeimans both play all over the world and they will bring these influences with them when they perform at North Sea Jazz Festival: everything from eastern European folk to hip lounge music. You will hear it all in the concert of these two giants that is aptly titled *Around The World*. Arjan Tien is the musical leader of this wonderful program.

Zaterdag, 17.45 - 19.00 uur, Maas
Saturday, 5:45 - 7:00 PM, Maas

ERYKAH BADU (US)

GENRE: SOUL/R&B

Erykah Badu *(vocals)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Met haar debuutplaat *Baduizm* stond **Erykah Badu** twee decennia geleden aan de wieg van de neo-soul. De vanzelfsprekendheid waarmee Badu elementen uit soul, jazz en hiphop aaneensmeedde gaf het startsein voor een nieuwe soulbeweging en blijft artiesten tot de dag van vandaag inspireren. Inmiddels is ze vier albums en twee Grammy's verder en heeft ze al meerdere malen op het North Sea Jazz Festival gestaan. Vanwege haar spirituele inslag en bijzondere verschijning is Badu wel de 'hogepriesteres van de neo-soul' genoemd. Hogepriesteres of niet, ze is in elk geval een fantastische zangeres die met haar sensuele, 'luie' timing, hartveroverende kwetsbaarheid en tegelijkertijd enorme power het publiek weet te hypnotiseren en elk optreden tot een onvergetelijk evenement maakt. Ze is ook een muzikant die zich blijft vernieuwen. Voor haar laatste project, de mixtape *But You Caint Use My Phone*, liet ze zich inspireren door haar ervaringen met haar mobiele telefoon.

Erykah Badu released her debut album *Baduizm* twenty years ago and neo-soul was born. The ease with which she forged together elements from soul, jazz and hip hop on that recording marked the beginning of a new soul movement and it continues to inspire artists today. Badu now has four albums and two Grammys to her name and she has performed several times at the North Sea Jazz Festival. Due to her spiritualism and striking appearance, Badu has been hailed 'the high priestess of neo-soul'. But high priestess or not, she is definitely a fabulous singer who hypnotizes audiences with her sensual laid-back timing and enchanting vulnerability coupled with enormous power. Badu uses all this to make every performance unforgettable. She is also an artist who continues to be innovative. For her latest project, a mixtape called *But You Caint Use My Phone*, Badu drew inspiration from her experiences with her cell phone.

Zondag, 19.45 - 21.00 uur, Nile
Saturday, 7:45 - 9:00 PM, Nile

ESTAFEST (NL)

GENRE: MODERN CREATIVE/CHAMBER JAZZ

Mete Erker *(bass clarinet, saxophone)*; **Oene van Geel** *(violin, cajon)*; **Anton Goudsmit** *(guitar)*; **Jeroen van Vliet** *(piano)*.

Zet vier koppige improvisatoren bij elkaar en je krijgt ruzie. Toch? Nee, je krijgt **Estafest**, een van de meest opwindende Nederlandse jazzacts van het moment. Saxofonist Mete Erker, gitarist Anton Goudsmit, violist Oene van Geel en pianist Jeroen van Vliet behoren tot de meest excentrieke en meest gewaardeerde muzikanten van het land. Dat blijkt al uit het feit dat de laatste drie ieder de prestigieuze Boy Edgar Prijs wonnen. In Estafest dagen ze elkaar constant uit in een ongebruikelijke bezetting. Met hun eigen composities en vooral ongebreidelde improvisatiedrang is elk concert een explosie van creativiteit die ook te horen is op hun nieuwe album *Bayachrimae*. Tijdens het spelen is er geen stramien, er zijn geen regels of genres. Het publiek wordt meegezogen in deze wonderlijke muzikale wereld die alleen bestaat in het hier en nu.

© Krisztina Csendes

Put four headstrong improvisers together and you get arguments, right? Wrong, what you get is **Estafest**, one of the most exciting Dutch jazz acts around at the moment. Saxophonist Mete Erker, guitarist Anton Goudsmit, violinist Oene van Geel and pianist Jeroen van Vliet are among the most eccentric and most admired musicians in their home country. A fact that is supported by the fact that three of the four have won the prestigious Boy Edgar Prize. In Estafest they constantly challenge one another in an unusual lineup. They play their own compositions and, especially due to their unbridled drive to improvise, every concert is an explosion of creativity that you can also hear on their new album *Bayachrimae*. When Estafest plays there are no fixed patterns, no rules or genres. Audiences are swept up into a musical wonderland that only exists in the here and now.

Zaterdag, 19.30 - 20.45 uur, Yenisei
Saturday, 7:30 - 8:45 PM, Yenisei

FANTASTIC NEGRITO (US)

GENRE: BLUES/RHYTHM & BLUES

Fantastic Negrito *(vocals, guitar)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Eind jaren negentig had hij al een platendeal, toen volgde een auto-ongeluk en een coma van drie weken. Zijn carrière kwam niet van de grond en in 2007 stopte **Fantastic Negrito** (echte naam Xavier Dphrepaulezz) maar helemaal met muziek maken. Maar de geboorte van zijn zoon zorgde ervoor dat hijzelf werd herboren als muzikant. En hoe! Hij haalt zijn inspiratie uit blues, met een punk attitude en stevige soulinvloeden. Zijn album *The Last Days Of Oakland* verhaalt over zijn oh zo hippe stad, waar je op elke straathoek je ingewikkelde koffiewensen in vervulling kunt laten gaan. Maar het Oakland van Fantastic Negrito is geen hipsterparadijs, maar grimmiger, vol armoede, racisme en verzet, en met een bloeiende tegencultuur. Het is het 21e-eeuwse geluid van de klassieke man met een gitaar en een goed verhaal.

He already had a record deal at the end of the nineties but then he was involved in a car accident that left him in a coma for three weeks. His career didn't take off and in 2007 **Fantastic Negrito** (real name Xavier Dphrepaulezz) completely stopped making music. However, the birth of his son saw him reborn as a musician – and what a musician! Negrito is inspired by the blues and his music has a punk attitude and strong soul influences. His album *The Last Days Of Oakland* tells the story of his oh so very hip city, where you can indulge your desire for exotic blends of coffee on every street corner. But Fantastic Negrito's Oakland is no hipster paradise; it is grimmer, poverty stricken and bursting with racism and protest. It made a 21st century classic sound of a man with a guitar and a story to tell.

© Jesse Lambert

Zondag, 20.30 - 21.30 uur, Mississippi
Sunday, 8:30 - 9:30 PM, Mississippi

FUENSANTA MÉNDEZ QUINTET (NL)

GENRE: VOCAL JAZZ

Fuensanta Méndez *(vocals)*; **Nicolò Ricci** *(tenor saxophone)*; **Liya Grigoryan** *(piano)*; **Brodie Jarvie** *(bass)*; **Guy Salamon** *(drums)*.

Zangeres en songschrijfster Fuensanta Méndez werd geboren in Mexico en haar roots liggen dan ook in de Latijns-Amerikaanse muziek. Haar voorliefde voor gedichten komt terug in de teksten die zij schrijft voor haar songs. Haar kwintet bestaat verder uit de Israëlische drummer Guy Salamon, de Schotse bassist Brodie Jarvie, de Armeens/Russische pianist Liya Grigoryan en de Italiaanse tenorsaxofonist Nicolò Ricci. De groep heeft als thuishaven Amsterdam. Méndez werkte in het verleden ook met de Spaanse saxofoniste Irene Reig. In 2016 won ze met haar **Fuensanta Méndez Quintet** de Persprijs tijdens het Prinses Christina Jazz Concours. Onderdeel van die prijs was een concert op North Sea Jazz, dus de muzikante weet al wat haar dit jaar te wachten staat.

Singer-songwriter Fuensanta Méndez was born in Mexico and her roots lie in the music of Latin America. Her fondness for poetry is reflected in the lyrics she writes. The other members of her quintet are: Israeli drummer Guy Salamon, Scottish bassist Brodie Jarvie, Armenian-Russian pianist Liya Grigoryan, and Italian Nicolò Ricci on tenor saxophone. The group is based in Amsterdam. In the past, Méndez has worked with Spanish saxophonist Irene Reig. In 2016 the **Fuensanta Méndez Quintet** won the Press Award at the Princess Christina Jazz Concours. Part of this prize was to give a concert at the North Sea Jazz Festival, so this year the quintet knows what's in store for them.

© MajankaFotografie

Zondag, 15.15 - 16.15 uur, Volga
Sunday, 3:15 - 4:15 PM, Volga

NIEUW VAN MOTEMA

MTM0228 / 181212002287

DEJOHNETTE-GRENADIER-MEDESKI-SCOFIELD HUDSON (nu verkrijgbaar)

Muziekgrootheden **Jack DeJohnette**, **Larry Grenadier**, **John Medeski** en **John Scofield** bundelen hun krachten voor de 'electrifying' nieuwe jazz-meets-rock supergroup *Hudson*. De inspiratie voor dit nieuwe album komt van de schoonheid en kracht van hun thuisregio Hudson River Valley (New York), en geeft nieuwe dimensies aan 'Woodstock classics' van Bob Dylan, Joni Mitchell, Jimi Hendrix en The Band naast eigen fascinerende composities. Met dit nieuwe album wordt tevens de vijfenzeventigste verjaardag van jazzgigant Jack DeJohnette gevierd.

(nu verkrijgbaar) GERALD CLAYTON TRIBUTARY TALES

De in Utrecht geboren, tegenwoordig in New York woonachtige pianist en componist Gerald Clayton (genomineerd voor een Grammy) heeft met *Tributary Tales* zijn labeldebuut op Motéma. Op het album brengt hij diverse inspiraties samen. Met een dynamische cast van muzikanten creëert hij een 'eigen' geluid, dat zowel modern als tijdloos is. Featuring **Logan Richardson**, **Ben Wendel**, **Joe Sanders**, **Justin Brown** met **Dayna Stephens**, **Aja Monet**, **Carl Hancock Rux** & **Sachal Vasandani**.

MTACD223 / 181212002232

MTM0222 / 181212002225

KNEEBODY ANTI-HERO (verkrijgbaar vanaf 6 Augustus)

Met een zich voortdurend ontwikkelend geluid dat elektronische muziek, rock en hip-hop omvat, heeft Kneebody een plaats opgeëist tussen de meest vooraanstaande groepen in de jazzscene. Na hun baanbrekende 2015-samenwerking met IDM-innovator Daedelus brengt het GRAMMY-genomineerde kwintet rauwe energie, snel wisselende backbeats samen voor opnieuw een grenzeloze muzikale ontdekkingstocht, *Anti-Hero*.

(nu verkrijgbaar) CHARNETT MOFFETT MUSIC FROM OUR SOUL

De fantastische bassist en componist, die dit jaar zijn 30-jarig jubileum viert, verkent met zijn nieuwe opname *Music From Our Soul* nieuwe jazzgebieden. Op zijn jubileumalbum speelt Moffett in verschillende combo's bestaande uit legendarische musici met wie hij lange tijd samengewerkt heeft: **Pharoah Sanders**, **Stanley Jordan**, **Cyrus Chestnut**, **Jeff 'Tain' Watts**, **Victor Lewis** & **Mike Clark**.

MTM0227 / 181212002270

MTACD219 / 181212002195

PETROS KLAMPANIS CHROMA (nu verkrijgbaar)

Op *Chroma* (het Griekse woord voor kleur) benut Petros Klampanis het volledige spectrum aan muzikale kleuren voor een introspectief en emotioneel uitdagend artistiek statement: een bijna symfonisch werk van 'modern jazz'. Featuring **Gilad Hekselman**, **Shai Maestro**, **John Hadfield**, **Keita Ogawa** & string octet.

MOTEMA ARTISTS ON TOUR: **BEN WENDEL** 7.7.17 GENT JAZZ FESTIVAL **GERI ALLEN** 8.7.17 GENT JAZZ FESTIVAL / 9.7.17 NORTH SEA JAZZ FESTIVAL **DONNY McCASLIN** 9.7.17 NORTH SEA JAZZ FESTIVAL **JOEY ALEXANDER** 16.7.17 NORTH SEA JAZZ FESTIVAL **PETROS KLAMPANIS** 29.9.17 JAZZ STATION, BRUSSELS, BELGIUM

ARTISTS OF POWER AND DISTINCTION SINCE 2003 MOTEMA.COM

GALLOWSTREET (NL)

GENRE: HIP HOP/FUNK/AFROBEAT

Tom Vreke *(alto saxophone)*; **Lucas van Ee** *(tenor saxophone)*; **Dirk Zandvliet** *(baritone saxophone)*; **Bo Floor, Glenn van Dam, Lucas Janssens** *(trumpet)*; **Jeroen Verberne, Ko Zandvliet, Mart van Baalen** *(trombone)*; **Peter Keijsers** *(sousaphone)*; **Abe van der Woude** *(drums)*; **Chris Bruining** *(percussion)*.

Brassband **Gallowstreet** is een twaalfkoppige groep muzikanten die letterlijk op straat ontstond. In de Amsterdamse Galgenstraat welteverstaan, wat meteen de naam van dit bonte gezelschap verklaart. Sinds de oprichting in 2012 is Gallowstreet echter gegroeid van een buurtband naar een nationale act van allure. Zo speelden ze al op zeer diverse festivals als Into The Great Wide Open, PITCH, Lowlands, Eurosonic/Noorderslag en in het Waalse Dour. Met drums, percussie en veel koperwerk zwepen ze met hun aanstekelijke mix van funk, brass, hiphop, afrobeat en trap iedere zaal vakkundig op en zorgen ze voor een waar analoog dansfeest. Zoals de titel van hun vorig jaar verschenen debuutalbum *Battleplan* al doet vermoeden, brengt Gallowstreet brass met ballen. Denk daarbij aan de klassieke New Orleans brassband, maar dan *on speed*. Een instrumentaal feestje, dat alle kanten opgaat en waarin zowel band als publiek zichzelf compleet in de muziek verliezen.

Brass band **Gallowstreet** is a 12-piece group that was literally formed on the streets: on the Galgenstraat in Amsterdam to be precise, which immediately explains this band's colorful name as the Dutch word *galg* means gallow. Since its formation in 2012, however, Gallowstreet has grown from a neighborhood band into a renowned group that performs nationwide. They have played at various festivals, including Into The Great Wide Open, PITCH, Lowlands, Eurosonic/Noorderslag, and the Dour Festival in Belgium. With drums, percussion, and lots of brass they whip up a catchy professional mix of funk, brass, hip hop, Afrobeat and trap, and get every audience on its feet for a true analog dance party. As the title of last year's debut album *Battleplan* suggests, Gallowstreet plays brass with guts. Imagine, for example, a classic New Orleans brass band on speed. An instrumental celebration that takes you in all directions and during which both band and audience lose themselves completely in the music.

Zondag, 22.15 - 23.15 uur, Mississippi
Sunday, 10:15 - 11:15 PM, Mississippi

GEORGE BENSON (US)

GENRE: JAZZ FUSION/VOCAL JAZZ

George Benson *(guitar)*; **Michael O'Neill** *(vocals, guitar)*; **David Garfield, Thom Hall** *(keyboards)*; **Stanley Banks** *(bass)*; **Khari Parker** *(drums)*; **Lilliana de los Reyes** *(vocals, percussion)*.

Al meer dan vijftig jaar speelt **George Benson** zijn dubbelrol met verve: een musicus op torenhoog niveau en tegelijkertijd een ras-entertainer. Niemand minder dan Wes Montgomery erkende als een van de eersten het grote talent van Benson. Hij begon zijn carrière als jazzgitarist, in navolging van hot jazz-helden Charlie Christian en Django Reinhardt. Sindsdien is hij zich blijven ontwikkelen. In de jaren '60 had Benson een popband. In 1976 bracht hij *Breezin'* uit, de eerste jazzplaat ooit die platinum werd. Het is ook de eerste plaat waarop hij zelf zong. Jazzpuristen hadden er moeite mee, maar het legde Benson geen windeieren. De track *This Masquerade* werd een grote hit. Inmiddels is hij een internationale ster met vele hits en tien Grammy's op zak. Zijn jazzroots is hij nooit vergeten: tegenwoordig wordt Benson vaak gespot in New Yorkse jazzclubs waar hij speelt met jongere musici als Joshua Redman en Roy Hargrove.

For over fifty years **George Benson** has played a double role with verve: a musician of towering stature and a pure entertainer. None other than Wes Montgomery was one of the first to recognize his talents. Benson started his career as a jazz guitarist in the style of hot jazz idols Charlie Christian and Django Reinhardt. He has continued to develop since those days. In the sixties, Benson had a pop band; in 1976 he released *Breezin'*, the first jazz album ever to go platinum. It was also the first album on which Benson himself did any singing. Jazz purists had trouble with the album, but for Benson it was a success. The track *This Masquerade* became a huge hit. Today, Benson is an international star with many hits and ten Grammy Awards to his name. But he has never forgotten his jazz roots: these days Benson is often spotted in New York jazz clubs where he plays with younger musicians like Joshua Redman and Roy Hargrove.

© Jim Hagopia

Zaterdag, 17.15 - 18.30 uur, Nile
Saturday, 5:15 - 6:30 PM, Nile

GLADYS KNIGHT (US)

GENRE: SOUL

Gladys Knight *(vocals)*; **Alexis Hoover, Brandon Smith, JaVonté Pollard, Porcha Clay** *(backing vocals)*; **James Davis** *(guitar)*; **Leon Turner, Yuko Tamura** *(keyboards)*; **Joseph Greene** *(bass)*; **Darryl Woolfolk** *(drums)*.

Er gaat iets onweerstaanbaar vrolijks uit van **Gladys Knight**, zelfs de klassieke tranentrekker *I Heard It Through The Grapevine* wordt bij haar een swingend feestnummer. Als kind zong ze gospel in de kerk en toen ze zestien was begon ze met haar broer en neven op te treden als Gladys Knight & The Pips. De groep scoorde vele hits en leverde veel van de meest memorabele songs van de jaren '60 en '70. Daarna ging Knight verder zonder The Pips en in 1985 scoorde ze samen met Stevie Wonder, Elton John en Dionne Warwick een nummer 1-hit met *That's What Friends Are For.* Ook speelde ze in films en tv-series. Inmiddels is ze al overgrootmoeder en beheert ze samen met haar man een amusementsbedrijf in Las Vegas. Ondertussen zet ze zich in voor vele liefdadigheidsinstellingen. Gelukkig voor haar trouwe fans vindt ze tussendoor ook nog tijd om op te treden!

There is something irrepressibly cheerful about **Gladys Knight**; even the classic tearjerker *I Heard It Through The Grapevine* is a swinging party number when she performs it. As a child, Knight sang in church and she began to perform with her brother and cousins in Gladys Knight & The Pips aged just 16. The group had many hits and recorded some of the most memorable songs of the sixties and seventies. Knight then went on to a solo career and in 1985 she had a no. 1 hit with Stevie Wonder, Elton John and Dionne Warwick: *That's What Friends Are For.* She has also appeared in films and TV series. Today, Knight is a great-grandmother. She and her husband manage an entertainment company in Las Vegas while Knight also devotes a lot of time to charity work. Her many fans are fortunate that she still finds time to perform in between!

© Derek Blanks Photography

Zaterdag, 19.15 - 20.30 uur, Nile
Saturday, 7:15 - 8:30 PM, Nile

GLERUM OMNIBUS (NL)

GENRE: MODERN CREATIVE/FREE IMPROVISATION

Timothy Banchet *(piano)*; **Ernst Glerum** *(double bass)*; **Jamie Peet** *(drums)*.

© Annegien Haselager

Bassist Ernst Glerum is een muzikale duizendpoot. Als kind leerde hij blokfluit, piano en gitaar spelen en begon op zijn 18e met contrabaslessen. Daarmee ging hij verder op het conservatorium en speelde in talloze improviserende muziekgezelschappen. Glerum werkte veelvuldig samen met drummer Han Bennink en maakt vanaf de jaren '90 deel uit van het Instant Composers Pool Orchestra (ICP). Glerum werkte samen met grote namen als John Zorn en Henry Threadgill en behoort inmiddels al bijna vier decennia tot de top van de Nederlandse jazzscene. In 2009 ontving hij de Boy Edgar Prijs. Hij speelt zowel solo, met Glerum Ex Machina, als met zijn eigen band **Glerum Omnibus**. Met dat laatste project bracht hij in november van vorig jaar zijn meest recente album *Handful* uit, dat hij opnam met dezelfde muzikanten als waarmee hij naar North Sea Jazz komt: pianist Timothy Banchet en drummer Jamie Peet.

Bassist Ernst Glerum is a musical jack-of-all-trades. As a child he learned how to play the recorder, piano, and guitar and he started studying the double bass at age 18. He continued his education at the conservatory and played with varied improv ensembles. Glerum has worked frequently with drummer Han Bennink and has been a member of the Instant Composers Pool Orchestra (ICP) since the nineties. He also played with big names such as John Zorn and Henry Threadgill, and has been at the top of the Dutch jazz scene for close to four decades. In 2009, he received the prestigious Boy Edgar Prize. He plays solo, with Glerum Ex Machina, as well as with his own group **Glerum Omnibus**. It was with the latter that he recorded his most recent album, *Handful*, which was released in November of last year. On it, he collaborated with the musicians that will also accompany him at North Sea Jazz: pianist Timothy Banchet and drummer Jamie Peet.

Vrijdag, 20.45 - 22.00 uur, Volga
Friday, 8:45 - 10:00 PM, Volga

GRACE JONES (JM)

GENRE: POP/FUNK

Grace Jones *(vocals)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Met hits als *I've Seen That Face Before*, *Pull Up To The Bumper* en *Slave To The Rhythm* definieerde **Grace Jones** in de jaren '80 de pop- en dancescene. Dankzij de bijbehorende, oogverblindende videoclips was de in Jamaica geboren diva niet van het MTV-scherm weg te denken. Ook speelde ze in films als *A View To A Kill* (James Bond) en inspireerde ze kunstenaar Andy Warhol. Met haar androgyne *look* en dodelijke oogopslag was ze van grote invloed op artiesten als Annie Lennox en Lady Gaga. Haar bewogen leven tekende ze twee jaar geleden op in de autobiografie *I'll Never Write My Memoirs*. Het laatste hoofdstuk heeft zangeres/actrice/supermodel/stijlicoon Jones echter nog lang niet geschreven. Ze werkt continu aan nieuw materiaal en deze zomer geeft ze meerdere Europese festivals kleur met de meest buitenissige garderobe uit de muziekgeschiedenis.

Grace Jones redefined the eighties' pop and dance scene with hits like *I've Seen That Face Before*, *Pull Up To The Bumper* and *Slave To The Rhythm*. Thanks to the astonishing accompanying video clips, the Jamaican-born diva became a fixture on MTV. She also acted in films including *A View To A Kill* (James Bond) and inspired the artist Andy Warhol. With her androgynous looks and deadly stare, Jones influenced such artists as Annie Lennox and Lady Gaga. Two years ago Jones wrote about her eventful life in her autobiography *I'll Never Write My Memoirs*. But the singer, actress, supermodel, and style icon is far from ready for the final chapter. She is constantly working on new material and this summer she is adding color to various European festivals with the most extravagant outfits in the history of music.

© Kristian Sibast

Vrijdag, 19.15 - 20.30 uur, Nile
Friday, 7:15 - 8:30 PM, Nile

GREG WARD & 10 TONGUES (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Greg Ward *(alto saxophone)*; **Jason Rigby** *(tenor saxophone)*; **Giuseppe Doronzo** *(tenor saxophone, baritone saxophone)*; **Jonathan Finlayson, Marquis Hill** *(trumpet)*; **Wolter Wierbos** *(trombone)*; **Vladislav Psaruk** *(bass trombone)*; **Fabian Almazan** *(piano)*; **Junius Paul** *(bass)*; **Makaya McCraven** *(drums)*.

Saxofonist en componist **Greg Ward** komt uit Chicago en is door zijn grote nieuwsgierigheid een van de veelzijdigste jazzmuzikanten van zijn generatie. Hij leunt sterk op moderne jazz, maar knipoogt naar klassieke hard bop en free jazz. Op zijn bejubelde album *Touch My Beloved's Thought* gaat hij een stap verder door zich te laten inspireren door Charlie Mingus' meesterwerk *The Black Saint And The Sinner.* Ward voegt de drama en passie van Mingus' opus toe aan zijn eigen werk. Ward werkte samen met een indrukwekkende lijst van grootheden, onder wie Al Jarreau, Brian McKnight en Jeff Parker. Daarnaast toerde hij van Peru tot Singapore, van Europa tot Zuid-Afrika en van Guam tot Japan, en speelde op grote festivals als Montreux, Umbria Jazz en Hyde Park Jazz Festival. Greg Ward zal met zijn tentet **10 Tongues** *Touch My Beloved's Thought* uitvoeren tijdens North Sea Jazz.

© Zakkiyyah Najeebah

Driven by a deep-seated curiosity that pushes him to explore new territory, Chicago-based saxophonist and composer **Greg Ward** is one of the most versatile jazz musicians of his generation. He leans firmly towards modern jazz, but adds touches of classic hard bop and free jazz. On his critically acclaimed album *Touch My Beloved's Thought* Ward goes a step further and draws inspiration from Charlie Mingus' masterpiece *The Black Saint And The Sinner.* Ward incorporates the drama and passion of Mingus' opus into his own work. Ward has worked with an impressive list of greats, including Al Jarreau, Brian McKnight, and Jeff Parker. In addition, he has toured from Peru to Singapore, Europe and South Africa and from Guam to Japan. He has played at renowned festivals like Montreux, Umbria Jazz, and the Hyde Park Jazz Festival. At North Sea Jazz, Greg Ward will perform *Touch My Beloved's Thought* with his tentet **10 Tongues**.

Vrijdag, 19.15 - 20.30 uur, Madeira
Friday, 7:15 - 8:30 PM, Madeira

HÅKON KORNSTAD ENSEMBLE (NO)

GENRE: MODERN CREATIVE/VOCAL JAZZ

Håkon Kornstad *(vocals, flute, saxophone)*; **Sigbjorn Apeland** *(harmonium)*; **Mats Eilertsen** *(double bass)*; **Oyvind Skarbo** *(drums)*.

Saxofonist/fluitist/zanger Håkon Kornstad is een van de weinige Scandinaviërs die in de Critics Poll van het blad *DownBeat* terechtkwam. Dat heeft hij te danken aan de uitzonderlijke breedheid van zijn bezigheden. Kornstad (1977) is niet alleen een getalenteerd jazzmusicus, hij is ook nog een klassiek getrainde tenor, die in 2012 debuteerde in de opera *La Finta Giardiniera*. Van Mozart, jazeker! Uiteraard bracht hij die twee werelden tezamen; de man uit Oslo begon aan diverse projecten waarin hij zijn talenten combineerde. Bijvoorbeeld in *A Passion For John Donne* van pianist Ketil Bjørnstad en op zijn eerste album op het Jazzland-label, *Tenor Battle* (2015). "Er is iets magisch, bijna tijdloos en toch vernieuwends en prikkelends in de manier waarop ze hun stukken behandelen", reageerde de Noorse pers. Kornstad speelde ook samen met tenorsaxofonist Joshua Redman en pianist Bugge Wesseltoft, maar meestal werkt hij als solist of met zijn buitenissig samengestelde **Håkon Kornstad Ensemble**.

Oslo-based saxophonist-flautist and singer Håkon Kornstad is one of the few Scandinavians ever listed on *DownBeat* magazine's Critics Poll. This is thanks to the exceptionally wide range of his musical activities. Kornstad (1977) is not only a talented jazz musician, he is also a classically trained tenor who debuted in 2012 in *La Finta Giardiniera*. Yes, a Mozart opera! Needless to say, he brought the two worlds together and began working on several projects in which he combined his talents: for example, pianist Ketil Bjørnstad's *A Passion For John Donne* and Kornstad's first album on the Jazzland label *Tenor Battle* (2015): "There is something magical, almost timeless and yet innovative and challenging in the way they treat these songs," to quote the Norwegian press. Kornstad has also played with tenor saxophonist Joshua Redman and pianist Bugge Wesseltoft, but he usually works as a soloist or with the unique lineup that makes up the **Håkon Kornstad Ensemble**.

© Erik Buraas / STUDIO B13

Vrijdag, 22.45 - 0.00 uur, Volga
Friday, 10:45 PM - 12:00 AM, Volga

© Douglas Kirkland 2010

HERBIE HANCOCK (US)

GENRE: JAZZ FUSION

Terrace Martin *(saxophone, keyboards)*; **Lionel Loueke** *(guitar)*; **Herbie Hancock** *(keyboards)*; **James Genus** *(bass)*; **Vinnie Colaiuta** *(drums)*.

De legendarische pianist/keyboardist **Herbie Hancock** (1940) werkt aan een nieuw album. Wanneer dat uitkomt heeft hij nog niet besloten: "Ik hoop in het voorjaar, maar ik stel mezelf geen deadlines. Het komt pas uit als het klaar is." Hopelijk is het zover als hij op North Sea Jazz optreedt, want zijn vorige cd *The Imagine Project* is alweer uit 2010. Hancock wordt vergezeld door enkele sterren uit de hedendaagse jazzscene: de opzienbarende saxofonist/keyboardist Terrace Martin, gitarist Lionel Loueke, bassist James Genus en drummer Vinnie Colaiuta, allemaal mensen die ook voor het nieuwe album zijn ingeschakeld. Hancock is een muzikant met een gigantische loopbaan: hij was onderdeel van de band van Miles Davis, leider van de grensverleggende Headhunters en maker van jazzhits als *Rockit*. Hij is een graag geziene gast op North Sea Jazz: zijn laatste optreden was in 2015, samen met mede-grootheid Chick Corea.

The legendary pianist-keyboardist **Herbie Hancock** (1940) is working on a new album. It hasn't been decided when it will be released: "I'm shooting for the spring, but I'm not putting a time limit on it. It's going to come out when it's ready." Hopefully, it will be out when he performs at North Sea Jazz because his last recording *The Imagine Project* dates back to 2010. Hancock will be accompanied by several stars of contemporary jazz: sensational saxophonist-keyboardist Terrace Martin, guitarist Lionel Loueke, bassist James Genus and drummer Vinnie Colaiuta, all of whom play on the new album. Hancock has had a truly tremendous career in which he was a member of Miles Davis' band, leader of the groundbreaking group Headhunters and producer of jazz hits like *Rockit*. Hancock is a frequent and valued guest at North Sea Jazz; his last performance was in 2015, with fellow legend Chick Corea.

Zaterdag, 22.30 - 23.45 uur, Amazon
Saturday, 10:30 - 11:45 PM, Amazon

JAMIE LIDELL AND THE ROYAL PHARAOHS (GB)

GENRE: SOUL

Jamie Lidell *(vocals)*; **Shonka Dukureh** *(backing vocals)*; **Brian Girley** *(saxophone)*; **Marion Ross** *(trumpet)*; **Marcus Machado** *(guitar)*; **Gerald Jenkins** *(keyboards)*; **Owen Biddle** *(bass)*; **Daru Jones** *(drums)*; **Brandon Newsome** *(percussion)*.

Hij is al meer dan vijftien jaar bekend, met inmiddels zes albums op zijn naam. Toch laat **Jamie Lidell** zich nog steeds moeilijk in een hokje stoppen. De Brit, inmiddels woonachtig in Nashville, laat zijn publiek de ene keer zwijmelen en dan weer flink met de voetjes van de vloer gaan, onderwijl experimenterend met samples en elektronica. Vorig jaar bracht hij zijn laatste studioalbum uit, *Building A Beginning*, waarop hij teruggaat naar het geluid van zijn doorbraak: het album en de gelijknamige hit *Multiply* uit 2005. Toch haalt hij zijn inspiratie tegenwoordig ook uit andere dingen: zijn nieuwe plaat is een ode aan de liefde, zijn vrouw (Lindsey Rome, die ook een schrijfcredit krijgt) en zoontje Julian. Zijn werk met Lianne la Havas inspireerde Lidell om op *Building A Beginning* veel gastmuzikanten uit te nodigen, zoals Chaka Khans achtergrondkoortje en Wilco's multi-instrumentalist Pat Sansone. Die neemt hij niet mee naar Rotterdam, wel zijn eigen achtkoppige band **The Royal Pharaohs**.

He has been well known for over fifteen years and now has six albums to his name. And yet **Jamie Lidell** is a difficult artist to put a label on. The Brit, who now lives in Nashville, has his audiences swooning one minute and taking to the dance floor the next while he experiments with samples and electronics. His most recent studio album *Building A Beginning* was released last year and on it he returns to the sound of his breakthrough album *Multiply* (2005) and the single of the same name. But these days Lidell also finds inspiration in different things: his latest album is a tribute to love, to his wife (Lindsey Rome, who also has a writing credit on the album) and his young son Julian. Lidell's work with Lianne la Havas inspired him to invite a lot of guest artists to perform on *Building A Beginning*, including Chaka Khan's backing vocalists and Wilco's multi-instrumentalist Pat Sansone. They won't be coming to Rotterdam, but Lidell's eight-piece band **The Royal Pharaohs** will!

Vrijdag, 20.00 - 21.15 uur, Maas
Friday, 8:00 - 9:15 PM, Maas

JAMIROQUAI (GB)

GENRE: FUNK/SOUL

Jay Kay *(vocals)*; **Elle Cato, Hazel Fernandes, Valerie Etienne** *(backing vocals)*; **Rob Harris** *(guitar)*; **Nate Williams** *(guitar, keyboards)*; **Matt Johnson** *(keyboards)*; **Paul Turner** *(bass)*; **Derrick McKenzie** *(drums)*; **Sola Akingbola** *(percussion)*; **Howard Whiddett** *(sequencer)*.

Je kunt er je klok op gelijk zetten: 1995, 2006, 2017… elke elf jaar komt Jason (Jay) Kay naar North Sea Jazz. Net zo'n zekerheid is dat hij iedere keer zijn superstrakke, onstuitbaar swingende band **Jamiroquai** meebrengt. Geen wonder dat zijn eerste Europese liveoptredens in zeven jaar tijd binnen 30 seconden waren uitverkocht. Fans weten wat ze krijgen: een zomerse, zorgeloze aaneenschakelijking van hits. Daarmee groeide Jamiroquai uit tot een van de succesvolste Britse bands, met inmiddels ruim 26 miljoen verkochte albums. De achtste studioplaat, *Automaton*, ligt sinds eind maart in de winkels en is volgens Jay een commentaar op de opmarcherende kunstmatige intelligentie en technologie. Volgens de 47-jarige zanger vergeten we soms hoe mooi eenvoudig menselijk contact kan zijn. Het dansbare album bevat als vanouds veel discoritmes en synthesizers, maar dan in deze tijd getrokken. Geniet van deze Jamiroquai-show op North Sea Jazz: volgens de berekeningen kan de volgende zomaar pas in 2028 zijn!

You can set your watch by it: 1995, 2006, 2017… every eleven years Jason (Jay) Kay comes to North Sea Jazz. It's equally certain that every time he performs it's with the super-tight, irrepressibly swinging band **Jamiroquai**. It's no wonder that his first European live show in seven years sold out in 30 seconds. Fans know what they'll be getting: a carefree, summery succession of hits. Hits that have made Jamiroquai one of Britain's most successful bands, selling over 26 million albums. Their eighth studio album *Automaton* went on sale at the end of March and, according to Jay, it centers around the theme of the rise of artificial intelligence and technology. The 47-year-old singer believes we sometimes forget the simple beauty of pure human contact. Like in the past, the danceable album contains a lot of disco rhythms and bold synths, but the concept is contemporary. Enjoy Jamiroquai's show at this year's North Sea Jazz – according to calculations they won't be here again until 2028!

Zondag, 22.00 - 23.15 uur, Nile
Sunday, 10:00 - 11:15 PM, Nile

ROBECO SUMMER NIGHTS 2017

BRANFORD MARSALIS & KURT ELLING

De stersaxofonist en de meesterzanger: *Upward Spiral*
Een onvergetelijk luisterfeest

21 JULI

© Palma Kolansky

RICHARD BONA

en Mandekan Cubana
Jazz, bossanova, pop, afrobeat en funk

05 AUG

© Ingrid Hertfelder

HENRIK SCHWARZ

en het Metropole Orkest
o.l.v. Jules Buckley met
een dynamische set

19 AUG

© Ben Wolf

JAZZ CLUB

in de intieme Koorzaal.
Met o.a. Ayanna Witter-Johnson
en het Dominic J. Marshall Trio

ELKE VRIJDAG (JULI-AUG)

© Bumi Thomas

BESTEL NU KAARTEN

ROBECO
The Investment Engineers

HET CONCERT GEBOUW

JASON MARSALIS VIBES QUARTET (US)

GENRE: STRAIGHT AHEAD JAZZ/NEO-BOP

Fredrik Kronkvist *(saxophone)*; **Martin Sjöstedt** *(bass)*; **Daniel Fredriksson** *(drums)*; **Jason Marsalis** *(vibraphone)*.

Jason Marsalis is de jongste telg uit de wereldberoemde Marsalis familie. De broer van Wynton en Branford zat op zesjarige leeftijd al achter zijn eerste echte drumkit en kreeg les van de legendarische drummer James Black. Kort na zijn universitaire studie stond Marsalis al op het podium met grootheden als Lionel Hampton en Joe Henderson. In 1998 richtte hij met Headhunters-percussionist Bill Summers en trompettist Irvin Mayfield de latin-jazzgroep Los Hombres Calientes op, waarmee hij twee albums opnam. In datzelfde jaar kwam ook zijn solodebuut *The Year Of The Drummer* uit. Na zijn avontuur met Summers en Mayfield ging Marsalis een langgekoesterde samenwerking aan met pianist Marcus Roberts. In 2009 verruilde hij de drumstoel voor vibrafoon en bracht het door *DownBeat* en *The New York Times* bejubelde *Music Update* uit. Ook op de twee opvolgers laat Marsalis zijn talent op vibrafoon schijnen.

Jason Marsalis is the youngest branch on the world-famous Marsalis family tree, being the brother of Wynton and Branford. As a six-year-old he was already seated at his first real drum kit and was taught by legendary drummer James Black. Shortly after his university education, Marsalis was performing on stage with great names like Lionel Hampton and Joe Henderson. In 1998 he founded Latin jazz group Los Hombres Calientes together with Headhunters percussionist Bill Summers and trumpeter Irvin Mayfield with whom he recorded two albums. In that year his solo debut *The Year Of The Drummer* was also released. Following his adventure with Summers and Mayfield, Marsalis fulfilled a longstanding desire to work with pianist Marcus Roberts. In 2009 he exchanged his drums for the vibraphone and released *Music Update*, which was highly praised by *DownBeat* and *The New York Times*. On both successors to this album, Marsalis also demonstrates his outstanding talent on the vibraphone.

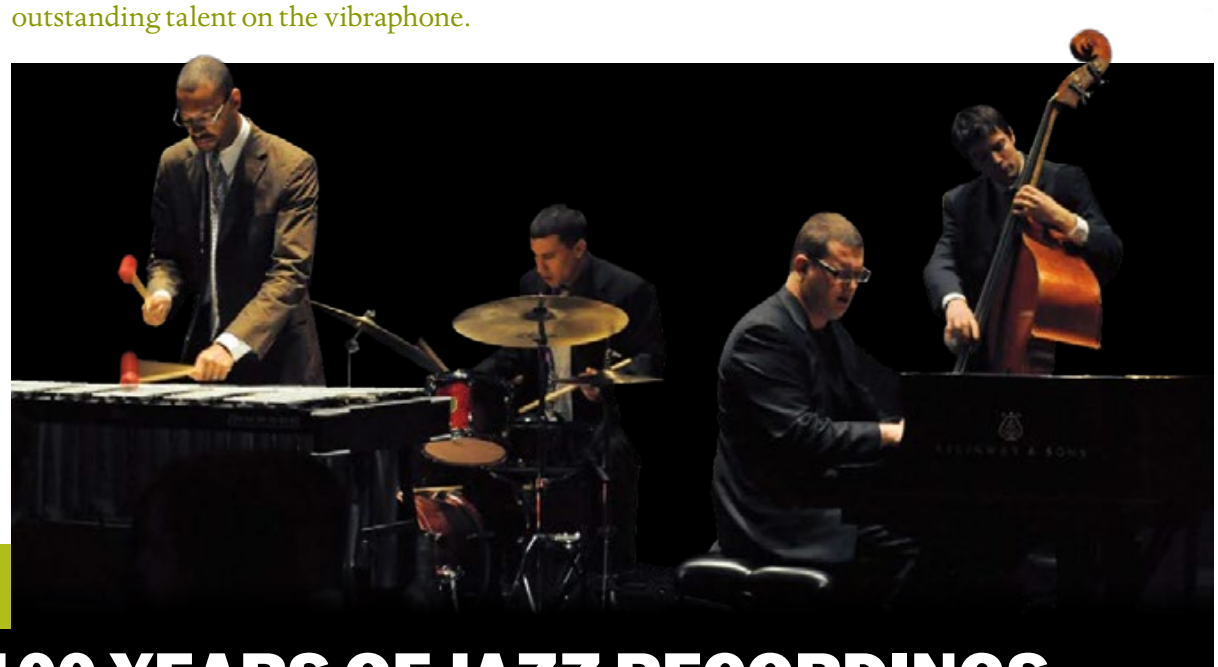

© Frank Stewart

Zaterdag, 22.45 - 0.00 uur, Madeira
Saturday, 10:45 PM - 12:00 AM, Madeira

JAZZ - THE STORY, 100 YEARS OF JAZZ RECORDINGS (US)

GENRE: TRADITIONAL JAZZ/STRAIGHT AHEAD JAZZ/JAZZ FUSION

Nicolas Bearde *(narrator)*; **Eric Alexander, James Carter, Vincent Herring** *(saxophone)*; **Jon Faddis, Jeremy Pelt** *(trumpet)*; **Steve Turre** *(trombone)*; **Mike Ledonne** *(piano)*; **Kenny Davis** *(double bass)*; **Carl Allen** *(drums)*.

Honderd jaar jazzgeschiedenis, uitgevoerd door de sterren van nu. Dat klinkt wellicht pretentieus, maar dit Amerikaanse, tienkoppige ensemble durft die uitdaging wel aan. Logisch ook: **Jazz - The Story** wordt uitgevoerd door cracks als saxofonist Vincent Herring, trompettist Jon Faddis, saxofonist James Carter, trombonist Steve Turré en nog een aantal andere grote namen: Eric Alexander, Jeremy Pelt, Mike LeDonne, Gary Fisher, David Williams en Carl Allen. Tijdens deze multimediashow neemt dit Amerikaanse collectief het publiek mee terug naar 1917, het jaar dat de Original Dixieland Jazz Band het eerste jazzalbum in New Orleans opnam. Het is het startpunt voor dit sterrenensemble dat de bezoeker via blues, ragtime, swing, bebop en cool naar de jazzmuziek van nu brengt. Zwaartepunt ligt in de jaren '50, de periode dat muzikanten zoals Miles Davis, John Coltrane en Art Blakey naam maakten. Vocaal krijgt deze groep ondersteuning van zanger en verteller Nicholas Bearde.

One hundred years of jazz celebrated by an all-star American lineup. This musical journey is presented by a 10-piece ensemble that is worthy of the challenge. Logical when you look at the names: **Jazz - The Story** is performed by saxophonist Vincent Herring, trumpeter Jon Faddis, saxophonist James Carter, trombonist Steve Turré and other big names such as Eric Alexander, Jeremy Pelt, Mike LeDonne, Gary Fisher, David Williams, and Carl Allen. During this multimedia show the American ensemble takes the audience back to 1917, the year the Original Dixieland Jazz Band recorded the first ever jazz album in New Orleans. It marks the beginning of the audience's journey past the blues, ragtime, swing, bebop, and cool right up to the jazz of today. The focal point is the fifties – the time when musicians like Miles Davis, John Coltrane, and Art Blakey made their mark. The ensemble is supported by vocalist and narrator Nicholas Bearde.

© Yuki Tei Photography

Zondag, 17.45 - 19.15 uur, Hudson
Sunday, 5:45 - 7:15 PM, Hudson

JEANGU MACROOY (SR)

GENRE: SOUL/POP

Jeangu Macrooy *(vocals, guitar)*; **Milaisa Breeveld, Xillan Macrooy** *(backing vocals)*; **Floris van der Vlugt** *(saxophone)*; **Coos Zwagerman** *(trumpet)*; **Gijs Batelaan** *(guitar)*; **Patrick Rugebregt** *(Keyboards)*; **Jelle Huiberts** *(drums)*.

Jeangu Macrooy groeide op in het tropische Paramaribo, waar hij op zijn dertiende van zijn ouders zijn eerste gitaar kreeg. Twee jaar later begon hij met zijn tweelingbroer Xillan eigen nummers te schrijven en traden ze samen op als Between Towers. Macrooy studeerde in Suriname aan het conservatorium om vervolgens in 2014 te verkassen naar Nederland en daar zijn muzikale droom na te jagen. Met succes! De 23-jarige singer-songwriter ging de samenwerking aan met producer Perquisite, bracht vorig jaar zijn EP *Brave Enough* uit en speelde met zijn band op verschillende festivals. Daarnaast scoorde hij een hit met zijn maatschappelijk geëngageerde single *Gold* en werd hij uitgeroepen tot 3FM Serious Talent. In april verscheen zijn debuutalbum *High On You*. De soulvolle sound en vocalen van Macrooy bewegen van intiem kwetsbaar naar rauw en uitgesproken. Een sprankelende, soms donkere mix van akoestische folk, blues, soul en R&B met als leidraad de prachtige stem van een van Suriname's grootste talenten.

© Rinse Fokkema

Jeangu Macrooy grew up in tropical Paramaribo where his parents gave him his first guitar when he was 13. Two years later he started writing songs with his twin brother Xillan, and they performed together as Between Towers. Macrooy studied at the conservatory of music in Suriname before moving to the Netherlands in 2014 to pursue his musical dream – with success! The 23-year-old singer-songwriter began to collaborate with producer Perquisite, released his EP *Brave Enough* last year, and played at various festivals with his band. Moreover, he had a hit with his socially engaged single *Gold* and was named 3FM Serious Talent. This April saw the release of his debut album *High On You*. Macrooy's soulful sound and vocals shift from intimate and vulnerable to raw and outspoken. A scintillating – sometimes dark – mix of acoustic folk, blues, soul, and R&B, always underpinned by the lovely voice of one of Suriname´s biggest talents.

Vrijdag, 20.15 - 21.15 uur, Mississippi
Friday, 8:15 - 9:15 PM, Mississippi

JEROEN VAN VLIET MOON TRIO (NL)

GENRE: MODERN CREATIVE

Jeroen van Vliet *(piano, electronics)*; **Cord Heineking** *(double bass, electronics)*; **Mark Schilders** *(drums)*.

Pianist/componist **Jeroen van Vliet** (1965) kreeg in 2014 de belangrijkste jazz award in Nederland, de Boy Edgar Prijs. Hij maakt deel uit van verschillende groepen en onderneemt gevarieerde projecten, zoals in 2016 de *Zeeland Suite Revisited*. Denk ook aan de groep Gatecrash van trompettist Eric Vloeimans, aan de formatie Estafest (ook op North Sea Jazz dit jaar), aan het Udo Pannekeet Quartet of aan zijn begeleidingswerk voor zangeressen als Kristina Fuchs en Simin Tander. Maar bovenal staat de pianist bekend om zijn lyrische stijl en de kristalheldere sound. Hoewel hij zich intensief in allerlei samenwerkingsprojecten stort, ziet hij solo-optredens als een liefde die zich steeds weer openbaart. Zoals hij in 2014 demonstreerde met zijn album *Wait*, dat hij opnam in de fameuze Rainbow Studio in Oslo. Zijn laatste cd, gemaakt met zijn **Moon Trio**, is *Earth - Time* (Jazz Haus, 2016). Van Vliet zal spelen met dezelfde musici als op het album: Cord Heineking (bas en elektronica) en Mark Schilders (drums).

© Rens Horn

Pianist-composer **Jeroen van Vliet** (1965) received the most significant jazz award of the Netherlands, the Boy Edgar Prize, in 2014. He is a member of several groups and also undertakes various projects, like *Zeeland Suite Revisited* in 2016. And what about the group Gatecrash of trumpeter Eric Vloeimans, the formation Estafest (also performing at North Sea Jazz), the Udo Pannekeet Quartet and his accompaniment of singers like Kristina Fuchs and Simin Tander. But most of all, the pianist is known for his lyrical style and crystal clear sound. Although he works intensely on all sorts of collaborations, he feels performing solo is an ever-present love. He demonstrated this in 2014 with his album *Wait*, recorded in the famous Rainbow Studio in Oslo. His latest CD, recorded with **Moon Trio**, is *Earth - Time* (Jazz Haus, 2016). Van Vliet will perform with the same lineup as on the album: Cord Heineking (bass and electronics) and Mark Schilders (drums).

Vrijdag, 21.15 - 22.30 uur, Madeira
Friday, 9:15 - 10:30 PM, Madeira

JOHN BEASLEY PRESENTS MONK'ESTRA (US)

GENRE: BIG BAND/BEBOP

John Beasley *(conductor, piano, synthesizers, melodica)*; **Adam Schroeder, Danny Janklow, Joris Roelofs, Tom Luer** *(saxophone)*; **Bijon Watson, Brian Swartz, Dontae Winslow, Rashawn Ross, Jamie Hovorka** *(trumpet)*; **Francisco Torres, Ryan Dragon, Wendell Kelly** *(trombone)*; **Benjamin Shepherd** *(bass)*; **Peter Erskine** *(drums)*.

Jazz, blues, soul, pop, rock, country of klassiek, **John Beasley** speelt het allemaal. Deze Amerikaanse pianist, componist en arrangeur heeft een enorme staat van dienst. Beasley werkte mee aan honderden albums. Recentelijk nam hij producties voor zijn rekening van Weather Report-drummer Peter Erskine en gitaarmeester Lee Ritenour. Beasley speelde live met vele groten der aarde, zoals Miles Davis, Dianne Reeves, Steely Dan, Chaka Khan en Marcus Miller. Als hij niet op het podium staat, werkt Beasley aan muziek voor grote filmproducties en tv-shows. In 2010 ontving hij een Grammy-nominatie voor het instrumentale jazzalbum *Positootly*. Zijn laatste plaat heet ***MONK'estra***, kwam uit in 2016 en werd ook genomineerd voor een Grammy. Hierop leidt Beasley een 15-koppige bigband die het unieke werk van Thelonious Monk in een bruisend nieuw jasje steekt vol kleur en opzwepende ritmes met invloeden uit New Orleans, Cuba en zelfs hiphop.

Jazz, blues, soul, pop, rock, country, or classical music – **John Beasley** plays it all. This American pianist, composer, and arranger has already had a career that spans three decades. Beasley has worked on hundreds of albums. Recently, he added production to his repertoire, working with Weather Report's drummer Peter Erskine and guitar maestro Lee Ritenour. Beasley has played live with many of the world's greats including Miles Davis, Dianne Reeves, Steely Dan, Chaka Khan, and Marcus Miller. When he's not on stage, Beasley works on major film and television productions. In 2010 he was nominated for a Grammy Award for the instrumental jazz album *Positootly*. His latest album ***MONK'estra*** was released in 2016 and also nominated for a Grammy. On it, Beasley leads a 15-piece big band that plays the singular music of Thelonious Monk in new arrangements flavored with New Orleans spirit, Cuban rhythms, and even hip hop.

© Raj Naik

Vrijdag, 17.15 - 18.30 uur, Hudson
Friday, 5:15 - 6:30 PM, Hudson
Zaterdag, 17.00 - 18.15 uur, Hudson
Saturday, 5:00 - 6:15 PM, Hudson

JON CLEARY (GB, US)

GENRE: NEW ORLEANS JAZZ/FUNK

Jon Cleary *(vocals, piano)*; **Nigel Hall** *(vocals, keyboards)*; **Cornell Williams** *(bass)*; **AJ Hall** *(drums)*.

Jon Cleary speelde jarenlang in de band van Bonnie Raitt, totdat het tijd was zijn eigen weg in te slaan. De toetsenist en singer-songwriter woont en werkt in New Orleans, maar werd in 1962 in het Engelse Kent geboren waar hij opgroeide in een muzikale familie. Een oom bracht regelmatig platen uit Amerika mee en zo ontstond een levenslange passie voor de rhythm & blues uit New Orleans van Professor Longhair en consorten. Zodra hij van school kwam, in 1980, reisde Cleary naar New Orleans waar hij zich aanvankelijk in leven hield met het schilderen van de club Maple Leaf. Toen James Booker een keer niet kwam opdagen, mocht Cleary het podium op. Zijn laatste album *Go Go Juice*, waarvoor hij nieuw materiaal schreef dat eer doet aan de muzikale tradities van New Orleans, werd lovend ontvangen en won een Grammy Award.

Jon Cleary played with Bonnie Raitt for many years before concentrating on a solo career as a keyboardist and singer-songwriter. Cleary now lives and works in New Orleans but he was born into a musical family in Kent, England in 1962. An uncle regularly brought records from America and this sparked what was to be a lifelong passion for the New Orleans rhythm & blues of Professor Longhair and other legends. As soon as he left high school in 1980, Cleary went to New Orleans where he got a job painting the exterior of the Maple Leaf Bar. One night, when James Booker failed to turn up, Cleary was allowed on stage. For his latest album *Go Go Juice*, Cleary wrote new material that pays tribute to the musical traditions of New Orleans. The album was highly acclaimed and won a Grammy Award.

Zaterdag, 20.15 - 21.15 uur, Mississippi
Saturday, 8:15 - 9:15 PM , Mississippi

JORDAN RAKEI (NZ)

GENRE: SOUL

Jordan Rakei *(vocals)*; **Sheldon Agwu** *(guitar)*; **Tom Guy** *(bass)*; **Jim Macrae** *(drums)*.

Wie op de hoogte is van dance, kent de stem van de Nieuw-Zeelandse, in Engeland wonende zanger **Jordan Rakei**. Hij was namelijk te horen op het meest recente album van de Britse dance-formatie Disclosure, *Caracal*, dat wereldwijd hoog in de hitparade stond. *Masterpiece* heette het nummer dat hem bij een breder publiek onder de aandacht bracht. Toch is dance niet wat hij zelf maakt. Rakei is een van de veelbelovende smaakmakers van de Engelse new soul-beweging, waarin hiphop en jazz van net zo'n grote invloed zijn als soul zelf. Het vorige zomer uitgebrachte *Cloak* is zó sterk, zelfverzekerd en veelzijdig dat het maar moeilijk te geloven valt dat het om een debuutalbum gaat. Het is toch echt zo. North Sea Jazz krijgt een groot talent op bezoek, dat een gouden toekomst tegemoet gaat.

If you know about the dance scene, you will recognize the voice of **Jordan Rakei**. Born in New Zealand and based in London, you undoubtedly heard him on *Caracal*, the latest album by British dance band Disclosure, which did well on the charts worldwide. *Masterpiece* is the song that brought Rakei to the attention of a wider audience. But dance is not the music he focuses on: Rakei is one of the forerunners of the new soul movement in Britain, in which hip hop and jazz exert just as much influence as soul itself. Last summer he released *Cloak*, a work that is so powerful, self-confident and eclectic it's hard to believe it's his first full-length album. North Sea Jazz is proud to be hosting such a major talent with a very bright future.

Zaterdag, 17.00 - 17.45 uur, Darling
Saturday, 5:00 - 5:45 PM, Darling

JORIS POSTHUMUS GROUP (NL, JP)

GENRE: HARD BOP/STRAIGHT AHEAD JAZZ

Joris Posthumus *(soprano saxophone, alto saxophone)*; **Yuichiro Tokuda** *(alto saxophone)*; **Yuki Nakae** *(tenor saxophone)*; **Shunichi Yanagi** *(piano)*; **Satoshi Tokuda** *(double bass)*; **Gaku Hasegawa** *(drums)*.

Alt- en sopraansaxofonist **Joris Posthumus** (1973) maakte in 2011 tijdens een tournee kennis met enkele Japanse musici en sloot daarna vriendschap met altsaxofonist Yuichiro Tokuda. Dat leidde tot Posthumus' tweede album *Tokyo's Bad Boys* (Challenge, 2016), waarvoor hij acht stukken opnam in de NK Sound Studio te Tokio. De band bestond naast Posthumus en Tokuda louter uit Japanners: tenorsaxofonist Yuki Nakae, pianist Shunichi Yanagi, bassist Satoshi Tokuda en drummer Gaku Hasegawa. Liefst drie saxofonisten dus! Nu komen ze naar ons land, na een Japanse tournee. Muzikaal grijpen Posthumus c.s. terug op de periode van John Coltrane, McCoy Tyner en Elvin Jones, een idioom waarmee ook de Japanners uitstekend uit de voeten kunnen. Volgens het blad *Jazzism* maakte de groep 'een heerlijk album, vol stomende collectieven en flonkerende soli. Het opvallend competente drumwerk is van Gaku Hasegawa. En Postumus zelf bokst in zijn solo's de sterren uit de Japanse hemel'.

During a tour in 2011, alto and soprano saxophonist **Joris Posthumus** (1973) met a couple of Japanese musicians and soon after befriended alto saxophonist Yuichiro Tokuda. This friendship led to Posthumus's second album *Tokyo's Bad Boys* (Challenge, 2016), for which he recorded eight tracks in the NK Sound Studio in Tokyo. Besides Posthumus and Tokuda, it was an all-Japanese band: tenor saxophonist Yuki Nakae, pianist Shunichi Yanagi, bassist Satoshi Tokuda and drummer Gaku Hasegawa. No fewer than three saxophone players! Now they are coming to the Netherlands, following a tour of Japan. Musically speaking Posthumus et al. hark back to the period of John Coltrane, McCoy Tyner and Elvin Jones, an idiom in which the Japanese excel, too. According to the magazine *Jazzism* the group made "a delightful album, filled with steaming collective and sparkling solo work. The strikingly skilled drum work is Gaku Hasegawa's. And with his solos Posthumus is kicking the stars right out of the Japanese heaven."

Vrijdag, 23.15 - 0.30 uur, Yenisei
Friday, 11:15 PM - 12:30 AM, Yenisei

JOSÉ JAMES (US)

GENRE: VOCAL JAZZ/NEW URBAN JAZZ

José James *(vocals, guitar)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Hij mag met recht dé vocale duizendpoot van zijn generatie genoemd worden. Of het nu soul, jazz, pop of hiphop betreft, het gaat **José James** schijnbaar moeiteloos af. De Amerikaan met zijn zo kenmerkende donkere bariton probeert namelijk altijd creatieve en muzikale grenzen op te zoeken en het liefst te verleggen. Hij debuteerde met het prachtige *The Dreamer* (2008), nam in één dag een album op met de Belgische pianist Jef Neve en gaf met *Yesterday I Had The Blues* (2015) een geheel eigen ode aan Billie Holiday. James, die al vijf keer eerder op North Sea Jazz stond, bracht onlangs zijn zevende album *Love In A Time Of Madness* uit, waar niemand minder dan Oleta Adams op meezingt. Ditmaal stapt James iets verder weg van zijn jazzroots en graaft hij zich, naar eigen zeggen geïnspireerd door Frank Ocean en John Legend, nog dieper in de R&B- en hiphophoek.

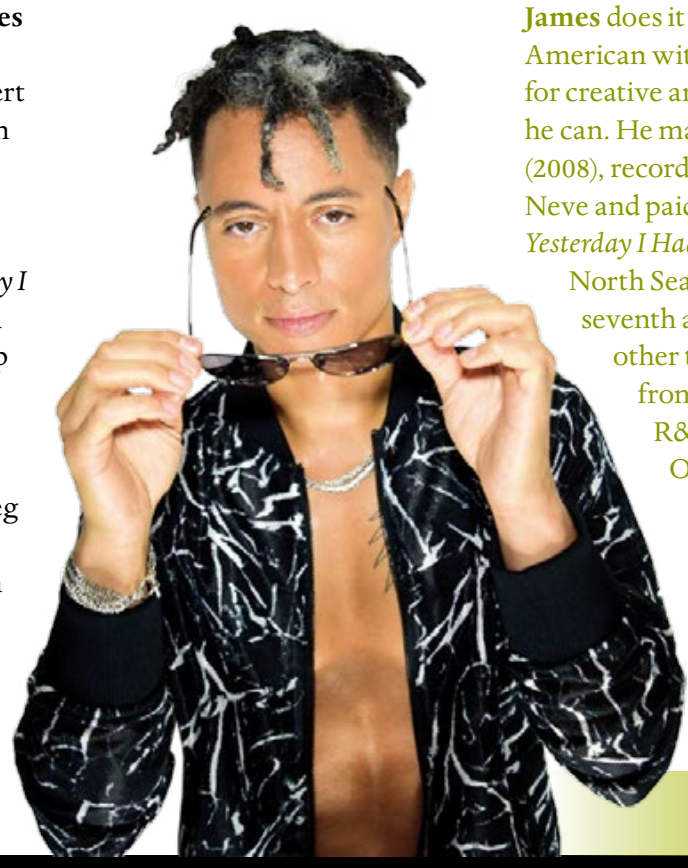

He may rightly be called the most versatile vocalist of his generation. Whether it is soul, jazz, pop, or hip hop, **José James** does it with seeming effortlessness. It's because the American with his characteristic dark baritone always looks for creative and musical boundaries and pushes them back if he can. He made his debut with the wonderful *The Dreamer* (2008), recorded an album in one day with Belgian pianist Jef Neve and paid tribute to Billie Holiday in a singular way with *Yesterday I Had The Blues* (2015). James, who has performed at North Sea Jazz five times already, recently released his seventh album, *Love In A Time Of Madness*, featuring none other than Oleta Adams. This time James moves away from his jazz roots and buries himself deeper into R&B and hip hop, inspired, as he says, by Frank Ocean and John Legend.

Vrijdag, 21:30 - 22.45 uur, Darling
Friday, 9:30 - 10:45 PM, Darling

JULIAN LAGE TRIO (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Julian Lage *(guitar)*; **Chris Lightcap** *(bass)*; **Eric Doob** *(drums)*.

De nu 29-jarige **Julian Lage** is een gitarist met een volstrekt eigen geluid. De Amerikaan, afkomstig uit Californië, speelt in Gary Burton's New Quartet maar was ook al de begeleider van grootheden zoals Béla Fleck, Jim Hall en David Grisman. Lage debuteerde in 2009 met zijn album *Sounding Point* waarmee hij meteen een Grammy-nominatie verdiende. In de jaren daarna bleef Lage zich spectaculair ontwikkelen en bracht in 2015 zijn derde album *World's Fair* uit, dat een eerbetoon was aan de klassieke gitaargigant Andrés Segovia en waarop Lage voornamelijk de akoestische gitaar ter hand nam. De combinatie van jazz, folk en klassiek werkte de Amerikaan verder uit op zijn album *Arclight* dat vorig jaar verscheen. Op deze plaat werkte Lage samen met Jesse Harris, de songschrijver die voor het legendarische debuut van Norah Jones een aantal songs schreef. Op *Arclight* staat vooral Lages spel op een elektrische Telecaster centraal.

American guitarist **Julian Lage** is now 29 years old and has a sound that is completely his own. Originally from California, Lage is a member of Gary Burton's New Quartet and has also worked with greats like Béla Fleck, Jim Hall and David Grisman. He debuted in 2009 with the album *Sounding Point* which was immediately nominated for a Grammy. In the years that followed, Lage continued to develop in a spectacular fashion. His third album *World's Fair,* released in 2015, is a tribute to the legendary classical guitarist Andrés Segovia and on it Lage mainly plays acoustic guitar. On *Arclight*, which was released last year, Lage further develops this combination of jazz, folk and classical music. He worked on the album with Jesse Harris, who wrote several songs for Norah Jones' now legendary debut album. The focus on *Arclight* is on Lage playing his electric Telecaster.

Zaterdag, 20.45 - 22.00 uur, Volga
Saturday, 8:45 - 10:00 PM, Volga

Ministerie van Defensie

KLAAR VOOR EEN FYSIEKE EN MUZIKALE UITDAGING?

Als Muzikant bij het Korps Mariniers verzorg je de muzikale omlijsting. Dat doe je overal ter wereld; van het Paleis op de Dam tot aan een missie zoals in Mali. Naast je muzikale taken ben je tevens operationeel inzetbaar, dus ook je fysieke vaardigheden houd je op peil. Ben je op zoek naar avontuur en heb jij muzikaal talent? Meld je dan aan als Muzikant bij het Korps Mariniers op **werkenbijdefensie.nl/marinier**

MUZIKANT BIJ HET KORPS MARINIERS

JE MOET HET MAAR KUNNEN

MARINE | LANDMACHT | LUCHTMACHT | MARECHAUSSEE

KAMASI WASHINGTON (US)

GENRE: NEW URBAN JAZZ

Kamasi Washington *(tenor saxophone)*; **Patrice Quinn** *(vocals)*; **Brandon Coleman** *(keyboards)*; **Joshua Crumbly** *(bass)*; **Ronald Bruner** *(drums)*.

Met *The Epic* (2015) maakte saxofonist, componist, bandleider en producer **Kamasi Washington** een van de meest besproken debuutalbums van de laatste twintig jaar in de moderne jazz. Een betoverend drieluik vol subtiele invloeden uit hiphop, R&B, latin en Afrikaanse muziek. Toch is de 36-jarige Amerikaan veel meer dan de zoveelste crossover-artiest. De in Los Angeles opgegroeide alleskunner heeft namelijk een echte jazzachtergrond. Zo vormde hij al in high school The Young Jazz Giants, een kwartet met onder meer bassist Thundercat waarvan de overige groepsleden nog steeds de basis van zijn huidige band vormen. Kamasi, die de afgelopen jaren samenwerkte met grootheden als McCoy Tyner, Gerald Wilson, Freddie Hubbard, Quincy Jones, NAS, Snoop Dogg, Kendrick Lamar en Flying Lotus, stond vorig jaar nog met het Metropole Orkest op North Sea Jazz. Ditmaal komt hij met zijn eigen band The Next Step, waarin hij een moderne twist geeft aan een bigband.

With *The Epic* (2015) saxophonist, composer, bandleader, and producer **Kamasi Washington** made one of the most discussed modern jazz debut albums of the last two decades. A beguiling triptych filled with subtle influences from hip hop, R&B, Latin and African music. Yet the 36-year-old American is so much more than just another crossover artist. Born and raised in Los Angeles, this all-rounder has a real background in jazz. When in high school he already formed The Young Jazz Giants, a quartet that included bassist Thundercat, and from which the other members still form the basis of his current band. Kamasi, who has worked with legends like McCoy Tyner, Gerald Wilson, Freddie Hubbard, Quincy Jones, NAS, Snoop Dogg, Kendrick Lamar and Flying Lotus in past years, performed at North Sea Jazz with the Metropole Orkest last year. This year he will join us with his band The Next Step, with whom he adds a modern twist to the big band sound.

© Kayla Reefer

Zondag, 21.30 - 22.45 uur, Darling
Sunday, 9:30 - 10:45 PM, Darling

KOFFIE (NL)

GENRE: AFROBEAT/FUNK

Floris van der Vlugt *(alto saxophone)*; **Itai Weissman** *(tenor saxophone)*; **Valentijn Bannier** *(guitar)*; **Niels Broos** *(keyboards)*; **Daniel Schotsborg** *(bass)*; **Abe van der Woude** *(drums)*; **Steven Brezet, Vernon Chatlein** *(percussion)*.

Zes jaar geleden liet deze band voor het eerst van zich horen tijdens, hoe kan het ook anders, een Fela Kuti Tribute in Paradiso. Dat bezorgde afrofunkgroep **KOFFIE** de nodige optredens, waaronder een plekje op Oerol en het Dunya Festival, maar het achttal brak pas echt door toen het in 2013 maar liefst twee albums uitbracht. Die zorgden ervoor dat de Amsterdammers drie jaar non-stop konden toeren door het hele land, waaronder op uiteenlopende festivals als North Sea Jazz en de Zwarte Cross. De kracht van KOFFIE is namelijk de diversiteit van de bandleden, die uit de pop- én de jazzwereld komen. KOFFIE, dat met *Huntu* zojuist hun nieuwe album vol afro-, latin- en funkgrooves uitbracht, laat zich dus niet makkelijk in een hokje plaatsen en maakt vooral muziek die drijft op improvisatie en daarnaast ritmisch, zwoel, *uplifting* en funky is.

KOFFIE was first heard six years ago in Paradiso where they performed a tribute to none other than Fela Kuti. This led to a number of bookings for the Afro-funk group, including at the Oerol Festival and the Dunya Festival. But the band's real breakthrough came in 2013 when they released not one but two albums. The Amsterdam-based group then went on a national tour that ended up lasting three years. During that time they played at many festivals such as North Sea Jazz and Zwarte Cross. KOFFIE's strength lies in the diversity of the band members who come from both pop music and jazz. Understandably, the band's recent new album *Huntu* is bursting with Latin and funk grooves, making it difficult to categorize. The music is primarily driven by improvisation while always remaining rhythmical, steamy, uplifting and funky.

© Sabrina Gaudio

Vrijdag, 17.15 - 18.15 uur, Congo
Friday, 5:15 - 6:15 PM, Congo

KOVACS (NL)

GENRE: POP

Sharon Kovacs *(vocals)*; **Jan Dekker** *(trumpet)*; **Estelle Stijkel** *(guitar)*; **David Hoogerheide** *(keyboards)*; **Korné ter Steege** *(bass)*; **Nicky Hustinx** *(drums)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Ze werd bekend als de '*wolflady*' met de donkere, rauwe stem. Als nieuwkomer stond Sharon **Kovacs** al voordat haar eerste album *Shades Of Black* (2015) uitkwam op grote festivals als North Sea Jazz en Lowlands, greep ze een 3FM Award en won ze tijdens Eurosonic/Noorderslag de European Border Breakers Award. De zangeres klinkt als een kruising tussen Amy Winehouse en Shirley Bassey en heeft de podiumuitstraling van Beth Gibbons (Portishead). Inmiddels is Kovacs de hype voorbij en bewees ze met een spetterend optreden op het prestigieuze Britse Glastonbury Festival dat er ook internationaal rekening met de Eindhovense gehouden kan worden. Momenteel werkt de 27-jarige zangeres met een grotendeels vernieuwde band aan haar tweede album dat eind dit jaar moet verschijnen. Op North Sea Jazz kan haar publiek dan ook kennismaken met veel nieuwe muziek van deze getalenteerde Brabantse singer-songwriter.

Sharon **Kovacs** became famous as the "wolflady" with a dark raw voice. As a newcomer she played at major festivals like North Sea Jazz and Lowlands even before the release of her first album *Shades Of Black* (2015). She also won a 3FM Award and was awarded the European Border Breakers Award at the Eurosonic Noorderslag festival in 2016. Kovacs sounds like a combination of Amy Winehouse and Shirley Bassey and she has the stage presence of Beth Gibbons (Portishead). She has now left the hype behind and, with a spectacular performance at the famous British Glastonbury Festival, she proved that the rest of the world should watch out for this singer from Eindhoven. Currently, 27-year-old Kovacs is working on her second album (due for release at the end of the year) with a band that has been largely revamped. At North Sea Jazz, her audience can become acquainted with a great deal of new music written by this talented Dutch singer-songwriter.

Zondag, 18.45 - 19.45 uur, Maas
Sunday, 6:45 - 7:45 PM, Maas

LABTRIO (BE)

GENRE: MODERN CREATIVE

Bram de Looze *(piano)*; **Anneleen Boehme** *(double bass)*; **Lander Gyselinck** *(drums)*.

De twintigers Lander Gyselinck, Anneleen Boehme en Bram de Looze hebben heel verschillende persoonlijkheden. Als **LABtrio** ontstaat er echter een muzikale cohesie die tijdens hun tienjarige bestaan constant evolueert en verfrissend werkt. De roots van het Belgische trio liggen in de urban jazz, maar de groep flirt met underground, hiphop en elektronische muziek. Naast eigen composities brengt LABtrio verrassende covers van bekende jazznummers. Dat alles levert een boeiende dynamiek op vol avontuur en improvisatie. Al kort na de oprichting in 2007 ontving de groep in eigen land diverse prijzen. Hun debuut *Fluxus* werd uitgeroepen tot een van de beste cd's van 2013. Op hun derde album *Nature City* liet de groep zich inspireren door klassiek, pop en elektronica. Na twee succesvolle tournees zet LABtrio hun reis ook voort op de podia. Op North Sea Jazz kan men de synergie tussen deze drie creatievelingen zelf aanschouwen.

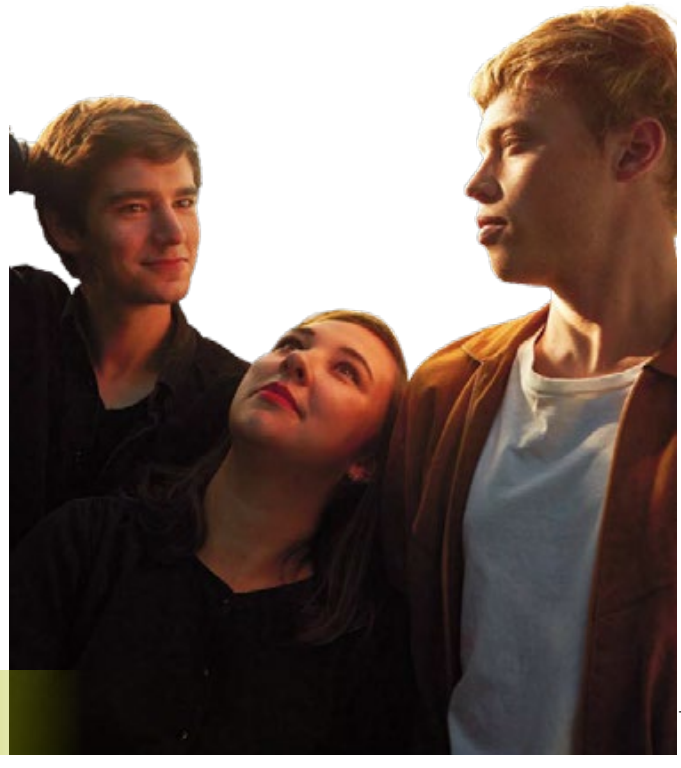

© Alexander Popelier

Twentysomethings Lander Gyselinck, Anneleen Boehme and Bram de Looze each have very different personalities. However, in **LABtrio** a musical cohesion exists that has constantly evolved and refreshed itself during their ten years of collaboration. The roots of this Belgian trio are in urban jazz, but the group also flirts with underground, hip hop and electronic music. Besides their own compositions, LABtrio bring surprising covers of familiar jazz songs. All this makes for a fascinating dynamic adventure filled with improvisation. Shortly after they started in 2007, the group received various prizes in their home country. Their debut *Fluxus* was acclaimed as one of the best CDs of 2013. On their third album, *Nature City,* the group was inspired by classical, pop and electronic music. Following two successful tours, LABtrio continues their journey on the stage. At North Sea Jazz the audience will also be able to observe the synergy between these three creative minds.

Vrijdag, 19.00 - 20.15 uur, Volga
Friday, 7:00 - 8:15 PM, Volga

LAURA MVULA (GB)

GENRE: SOUL

Laura Mvula *(vocals, keytar)*; **James Douglas** *(cello, percussion)*; **Dionne Douglas** *(violin, guitar)*; **Oli Rockberger** *(keyboards)*; **Karl Rasheed Abel** *(bass)*; **Troy Miller** *(drums)*.

Sinds de release van haar eerste album *Sing To The Moon* in 2013 is er veel gebeurd in de carrière en het privéleven van de Britse singer-songwriter **Laura Mvula**. Ze stond datzelfde jaar al meteen op het North Sea Jazz Festival, waar ze indruk maakte met soulpop waar de levenslust vanaf spatte. Toen, zo gaf ze later toe, was ze vooral doodnerveus voor haar optreden. Dat was anders in 2015, toen ze optrad met het Metropole Orkest, waarmee ze een orkestrale versie van *Sing To The Moon* opnam. Door de nodige problemen in haar privéleven is Mvula's tweede plaat, *The Dreaming Room*, een stuk donkerder geworden. Maar juist in haar kwetsbaarheid toont Mvula haar enorme power, als artiest is ze alleen maar gegroeid. En hoewel ze soms wordt geassocieerd met andere zangeressen als Amy Winehouse, Jill Scott en Nina Simone, is Mvula's geluid vooral uniek en immer bijzonder.

Since the release of her first album *Sing To The Moon* in 2013 a lot has happened in both the professional and the private life of British singer-songwriter **Laura Mvula**. In that year she performed at the North Sea Jazz Festival, where she made an impression with her high-spirited soul pop. At that time, she later admitted, she was mostly dead nervous before her performance. How different was her experience in 2015, when she performed with the Metropole Orkest, with whom she recorded an orchestral version of *Sing To The Moon*. Due to personal problems Mvula's second album, *The Dreaming Room*, turned out a bit darker. But by showing her vulnerability Mvula also shows her enormous power, as well as her development as an artist. And even though she is sometimes still being compared to other singers like Amy Winehouse, Jill Scott and Nina Simone, Mvula's sound is quite unique and always out of the ordinary.

Zaterdag, 20.15 - 21.30 uur, Maas
Saturday, 8:15 - 9:30 PM, Maas

LAURENT COULONDRE: GRAVITY ZERO (FR)

GENRE: JAZZ FUSION

Laurent Coulondre *(keyboards, Hammond B3 organ)*; **Martin Wangermée** *(drums)*.

© Jeremy Bruyere

Laurent Coulondre speelt geen toetsen, hij versmelt met ze. Zoals de jonge Fransman zelf zegt dompelt hij zich volledig onder in de 'diepe wereld' van zijn keyboards. Die wereld kan soms net zo'n doolhof zijn als een tekening van Escher: net als je denkt de uitgang te hebben gevonden, besef je dat je weer ergens anders bent. Zijn spel is funky en had niet misstaan op Miles Davis' *On The Corner*. Maar gedateerd klinkt hij nooit, al was het alleen maar door de jeugdige energie waarmee hij zijn toetsen aanvalt. Coulondre's complete lichaam swingt mee als hij zichzelf weer eens verliest in een wervelende solo. In zijn thuisland is hij een graag geziene *sideman*, die meespeelde op albums van onder meer trompettist Nicolas Folmer. Zijn jongste album *Gravity Zero*, dat eerder dit jaar verscheen, laat de spelvreugde horen die hij vast ook meebrengt naar het North Sea Jazz-podium.

Laurent Coulondre doesn't just play keyboards, he merges with them. The young Frenchman says that he immerses himself totally into the "deep world" of his keyboards. This world can sometimes resemble an Escher-like maze: just when you think you've found the way out, you find yourself somewhere else. Coulondre's music is funky and would not be out of place on Miles Davis' *On The Corner* – yet it never sounds dated – if only because of the youthful energy of his playing. Coulondre's whole body swings with the music as he loses himself in thrilling solos. In his homeland he is a popular sideman and he has played on the albums of trumpeter Nicolas Folmer and others. Coulondre's latest album *Gravity Zero* was released this year. On it you can hear the exuberance that he will undoubtedly bring to the stage at the North Sea Jazz Festival.

Zaterdag, 20.15 - 21.00 uur, Congo Square
Saturday, 8:15 - 9:00 PM, Congo Square
Zaterdag, 22.15 - 23.00 uur, Congo Square
Saturday, 10:15 - 11:00 PM, Congo Square

LEE RITENOUR & DAVE GRUSIN (US)

GENRE: JAZZ FUSION

Lee Ritenour *(guitar)*; **Dave Grusin** *(piano)*; **Tom Kennedy** *(bass)*; **Wes Ritenour** *(drums)*.

Twee iconen op één podium. Gitarist **Lee Ritenour** en toetsenman **Dave Grusin** kwamen elkaar al vroeg in hun carrière tegen. Grusin is een veelgevraagd pianist, componist en arrangeur die in zijn loopbaan maar liefst tien Grammy's en een Oscar won. Daarnaast was hij medeoprichter van het befaamde jazzlabel GRP. Als filmcomponist zette hij zijn handtekening onder *The Graduate*, *On Golden Pond* en *The Firm*. Ritenour was al een veelgevraagd sessiemuzikant voordat hij zijn solocarrière startte en in de jaren '70 furore maakte met ferme jazz fusion platen zoals *Captain Fingers* en *The Captain's Journey*. Tussendoor hielp hij Pink Floyd nog door een aantal partijen voor *The Wall* in te spelen. Ritenour en Grusin maakten in de jaren '80 samen platen zoals het Grammy Award-winnende *Harlequin* en *GRP Live In Session*. In 2000 kwam het duo weer samen om het goed ontvangen album *Two Worlds* op te nemen. Acht jaar later werd dit gevolgd door *Amparo*.

Two icons on one stage. Guitarist **Lee Ritenour** and keyboard player **Dave Grusin** had already met at an early stage in their careers. Grusin is a much sought-after pianist, composer and arranger, who has won no fewer than ten Grammies and an Oscar. Grusin was also co-founder of the famous jazz label GRP. As a movie composer he signed off on *The Graduate*, *On Golden Pond* and *The Firm*. Ritenour was already a much-wanted session musician before he started his solo career and created a furor in the 1970s with powerful jazz fusion records like *Captain Fingers* and *The Captain's Journey*. Between those two he also helped Pink Floyd by playing on some tracks for *The Wall*. During the 1980s Ritenour and Grusin made albums together, like the Grammy Award-winning *Harlequin* and *GRP Live In Session*. In 2000 the duo came together again to record the well-received album *Two Worlds*. This was followed eight years later by *Amparo*.

© Toshi Sakurai © Sir Robin Photography

Vrijdag, 19.30 - 20.45 uur, Hudson
Friday, 7:30 - 8:45 PM, Hudson

LETTUCE (US)

GENRE: FUNK

Nigel Hall *(vocals, keyboards)*; **Ryan Zoidis** *(saxophone)*; **Eric Bloom** *(trumpet)*; **Adam Smirnoff** *(guitar)*; **Neal Evans** *(keyboards)*; **Erick Coomes** *(bass)*; **Adam Deitch** *(drums)*.

Een kwart eeuw lang jaagt **Lettuce** al furieuze funkjams over de wereldwijde podia. De passie lijkt ver verwijderd van hun deftige achtergrond; de bandleden ontmoetten elkaar op het prestigieuze Berklee College of Music in Boston. De hooggeschoolde achtergrond vertaalt zich weliswaar in een volmaakte beheersing van de instrumenten, maar nergens klinkt Lettuce klinisch of 'bedacht'. Voortgestuwd door Erick 'E.D.' Coomes' pulserende bas spelen ze rechtstreeks vanuit de onderbuik, niet vanuit de geleerde hersenen. Een albumtitel als *Get Greasy* zegt genoeg. Liften ze de voet even van het gaspedaal, dan ontstaan er hypnotiserende stukken als *Phyllis*, door drummer Adam Deitch wel omschreven als 'chill-hop'. De zevenkoppige band is immers net zo geïnspireerd door opzwepende funk als door klassieke psychedelica en de hiphop uit de jaren '90. Het gaat allemaal moeiteloos samen op hun jongste studioalbum *Crush* (2015), al komt Lettuce pas echt tot leven tijdens de explosieve liveshows.

For 25 years **Lettuce** have been chasing around furious funk jams on stages all over the world. Their passion seems miles away from their chic background: the band members met at the prestigious Berklee College of Music in Boston. This classy background translates into having perfect control of their instruments, but never does Lettuce sound clinical or 'made-up'. Driven by Erick 'E.D.' Coomes' pulsating bass they play straight from the underbelly, not from their learned minds. Album titles like *Get Greasy* are telling enough. And if they do lift their foot off the gas, hypnotic pieces like *Phyllis* arise, described as "chill-hop" by drummer Adam Deitch. The seven-member band is equally inspired by exciting funk as by classical psychedelia and 1990s hip hop. It all comes together effortlessly on their latest studio album *Crush* (2015), although Lettuce only truly comes alive during their explosive live shows.

Vrijdag, 17.30 - 18.30 uur, Nile
Friday, 5:30 - 6:30 PM, Nile

LIBERTY ELLMAN SEXTET (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Steve Lehman *(alto saxophone)*; **Jonathan Finlayson** *(trumpet)*; **Jose Davila** *(trombone, tuba)*; **Liberty Ellman** *(guitar)*; **Stephan Crump** *(double bass)*; **Damion Reid** *(drums)*.

De innovatieve New Yorkse gitarist en componist **Liberty Ellman** is zowel binnen als buiten de jazz actief. Hij speelde samen met onder meer Joe Lovano en John Zorn, maar werkte ook samen met hiphop acts Midnight Voices en The Coup. Het bekendst is hij door Henry Threadgills grensverleggende formatie Zooid. Hun laatste album *In For A Penny, In For A Pound*, waarvoor Ellman naast zijn gitaarspel ook produceerde en mixte, werd bekroond met een felbegeerde Pulitzer prijs. Ellman was ook verantwoordelijk voor de mix en mastering van Gregory Porters Grammy-winnende album *Be Good*. Naast zijn werk voor anderen bracht Ellman vier lovend ontvangen soloalbums uit. In het toonaangevende magazine *DownBeat* kwam Ellman in de Critics Poll als de nummer 1 Rising Star Guitarist uit de bus. *JazzTimes* noemde Ellman bovendien naast John Scofield en Bill Frissell als een van de beste gitaristen van het jaar 2015.

Innovative New York-based guitarist and composer **Liberty Ellman** is active in jazz and beyond. He has played with greats like Joe Lovano and John Zorn, as well as with hip hop acts such as Midnight Voices and The Coup. Ellman is best known for his work with Henry Threadgill's pioneering group Zooid. Their last album *In For A Penny, In For A Pound*, which Ellman produced, mixed and played guitar on, was awarded a Pulitzer Prize in 2016. Ellman was also responsible for mastering and mixing Gregory Porter's Grammy-winning album *Be Good*. Alongside his collaborations with others, Ellman has released four highly acclaimed solo albums. Leading jazz magazine *DownBeat* listed him in the no. 1 spot on the Critics Poll as Rising Star Guitarist. *JazzTimes* listed Ellman alongside John Scofield and Bill Frissell as one of the best guitarists of the year in 2015.

Zondag, 17.15 - 18.30 uur, Madeira
Sunday, 5:15 - 6:30 PM, Madeira

MAARTEN HOGENHUIS TRIO (NL)

GENRE: MODERN CREATIVE

Maarten Hogenhuis *(alto saxophone)*; **Thomas Rollf** *(double bass)*; **Mark Schilders** *(drums)*.

Altsaxofonist/componist **Maarten Hogenhuis** (1986) speelt 'powerjazz' in de groep BRUUT!, is onderdeel van de band Krupa & The Genes en leidt ook een kwartet en trio. Verder is hij nog lid van The More Socially Relevant Jazz Music Ensemble. Prijzen kreeg hij veelvuldig, bijvoorbeeld in 2012 de titel Beste Solist bij de Dutch Jazz Competition en in 2014 de Laren Jazz Award. Het nieuwste album van Hogenhuis is *Mimicry,* dat hij maakte met bassist Thomas Rolff en drummer Mark Schilders. De mannen houden van open weefsels, langzaam uitgerolde patronen en hebben vooral oor voor elkaar. Dit is een echt trio, met leden die elkaar als gelijken benaderen. Een medley van Ellington *(The Single Petal Of A Rose* en *Le Sucrier Velours)* kan soepel een plaats krijgen tussen Hogenhuis' eigen composities. Volgens het blad *Jazzism* 'laat deze muziek je weer ontdekken dat jazz leeft!'.

Alto saxophone player-composer **Maarten Hogenhuis** (1986) plays power jazz in the group BRUUT!, is a member of the band Krupa & The Genes and leads both a quartet and a trio. He is also a member of The More Socially Relevant Jazz Music Ensemble. He has often won prizes, such as the title of Best Soloist in the Dutch Jazz Competition in 2012 and in 2014 the Laren Jazz Award. Hogenhuis's latest album that he made together with bassist Thomas Rolff and drummer Mark Schilders is called *Mimicry*. The men prefer open structures, slowly evolving patterns and turn their ears to each other a lot. This is a genuine trio, with members who regard each other as equals. An Ellington medley (*The Single Petal Of A Rose* and *Le Sucrier Velours)* can easily be given a place among Hogenhuis's compositions. According to the magazine *Jazzism* "this music makes you discover that jazz is alive!"

Vrijdag, 17.45 - 19.00 uur, Yenisei
Friday, 5:45 - 7:00 PM, Yenisei

MACEO PARKER (US)

GENRE: FUNK

Maceo Parker *(vocals, saxophone)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Om op North Sea Jazz even stoom af te blazen kun je al jarenlang terecht bij **Maceo Parker**. Van topblazer in James Browns JB Horns en George Clintons Parliament-Funkadelic groeide hij de afgelopen decennia uit tot een gedreven bandleider die met zijn muzikanten avond na avond een dampende show neerzet. Met zijn uitgekiende mix van soul, funk en R&B verzamelde de saxofonist al een divers stel beroemde bewonderaars; zo werkte hij met Prince, de band Jane's Addiction en Candy Dulfer. Zijn laatste album *Soul Classics* mag dan uit 2012 stammen, op het toneel dendert hij onvermoeibaar voort. De 74-jarige Parker geeft nog steeds gemiddeld 290 concerten per jaar! Ook deze zomer ontkomt geen jazzfestival aan zijn opzwepende klanken. Inclusief, gelukkig maar, North Sea Jazz.

For years, if you want to blow off some steam at North Sea Jazz, **Maceo Parker** has been the act to see. From lead horn in James Brown's JB Horns and George Clinton's Parliament-Funkadelic, over the past decades Parker has become a passionate bandleader who puts on a stunning show night after night with his band. The saxophonist's refined mix of soul, funk, and R&B has already attracted a varied group of admirers. For example, he worked with Prince, the band Jane's Addiction, and Candy Dulfer. Although Parker's latest album *Soul Classics* dates from 2012, on stage the 74-year-old is as inexhaustible as ever and he gives an average of 290 concerts a year! This year again he will be bringing his exhilarating music to the stages of numerous jazz festivals – including North Sea Jazz!

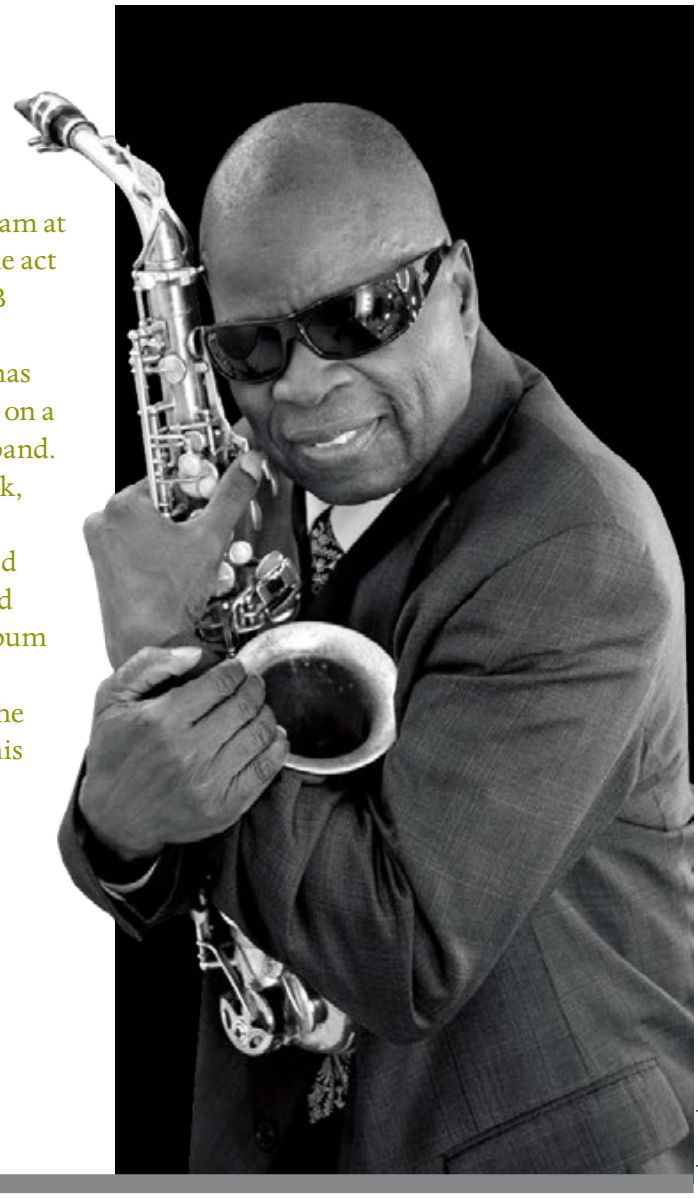

© Philip Ducap

Zondag, 17.45 - 19.00 uur, Nile
Sunday, 5:45 - 7:00 PM, Nile

MADELEINE PEYROUX (US, FR)

GENRE: VOCAL JAZZ/SINGER-SONGWRITER

Madeleine Peyroux *(vocals, guitar)*; **Jon Herington** *(guitar)*; **Barak Mori** *(bass)*.

De Frans-Amerikaanse jazz zangeres **Madeleine Peyroux** brak twintig jaar geleden door met *Dreamland*, een album vol prachtige vertolkingen van jazz standards en klassiekers. Covers zingt ze met haar betoverende, op dat van Billie Holiday lijkende stemgeluid nog steeds. Toch is Peyroux twee decennia later beland in een compleet nieuwe fase van haar muzikale reis. Tegenwoordig zingt ze met haar eigen trio veelal klassiek werk van iconen als Willy Dixon, Tom Waits en Lil Green. De betoverende versies van hun liedjes nam ze vorig jaar op voor *Secular Hymns*, haar nieuwste album dat ze opnam in een klein kerkje met haar vaste bandleden, gitarist Jon Herington en bassist Barak Mori. Op North Sea Jazz is ze sinds haar doorbraak al kind aan huis; in 2011 was ze voor het laatst te zien op het festival.

The French-American jazz singer **Madeleine Peyroux** made her breakthrough twenty years ago with *Dreamland*, an album filled with beautiful versions of jazz standards and classics. She still renders covers with her beguiling voice, sounding like Billie Holiday. Yet two decades later Peyroux has entered a completely new phase of her musical journey. These days, with her trio, she sings mostly classic works by icons like Willy Dixon, Tom Waits and Lil Green. She recorded magical versions of their songs last year on *Secular Hymns*, her latest album, that she recorded in a small church with her regular band members: guitarist Jon Herington and bassist Barak Mori. North Sea Jazz has been like a second home to her since her breakthrough; she last visited the festival in 2011.

© Shervin Lainez

Zondag, 21.15 - 22.30 uur, Amazon
Sunday, 9:15 - 10:30 PM, Amazon

MAKAYA MCCRAVEN (FR, US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Marquis Hill *(trumpet)*; **Matt Gold** *(guitar)*; **Junius Paul** *(bass)*; **Makaya McCraven** *(drums)*; **Joel Ross** *(vibraphone)*.

Makaya McCraven is een van de veelzijdigste en meest gevraagde drummers uit de Chicago jazzscene van dit moment. Grootheden als Archie Shepp en Yusef Lateef zijn zomaar een kleine greep uit het aantal muzikanten met wie de in Parijs geboren slagwerker samenwerkte. Daarnaast speelde McCraven in voorprogramma's van onder meer Wu-Tang Clan, 50 Cent en Kamasi Washington. Zijn debuut *Split Decision* uit 2012 kreeg veelbelovende recensies van toonaangevende media. De opvolger *In The Moment* verscheen drie jaar later en werd ontvangen met superlatieven. McCraven selecteerde uit 48 uur liveopnames de beste momenten en boetseerde vervolgens een aaneengesloten set die allesbehalve steriel klinkt. Jazz, hiphop, world, rock of elektronica, met het grootste gemak schakelt McCraven tussen stijlen en genres. Een ware grensverlegger die een uniek, fris en krachtig geluid de jazz binnenloodst.

© Farrad Ali Photography

At this moment **Makaya McCraven** is one of the most versatile and sought-after drummers on the Chicago jazz scene. Legends like Archie Shepp and Yusef Lateef are just a few of the many musicians with whom the percussion man, born in Paris, has already worked. McCraven has also been the supporting act for Wu-Tang Clan, 50 Cent and Kamasi Washington. His debut *Split Decision* in 2012 received promising reviews by prestigious media. Its successor *In The Moment* appeared three years later and was widely acclaimed. McCraven selected the best moments from 48 hours of live takes and threaded these into a continuous set that sounds anything but sterile. Jazz, hip hop, world, rock, or electronics; McCraven switches between styles and genres effortlessly. He is a true trailblazer who gives jazz a unique, fresh and powerful sound.

Vrijdag, 23.15 - 0.30 uur, Congo
Friday, 11:15 PM - 12:30 AM, Congo

MARK GUILIANA JAZZ QUARTET (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Jason Rigby *(alto saxophone)*; **Fabian Almazan** *(piano)*; **Chris Morrissey** *(double bass)*; **Mark Guiliana** *(drums)*.

De midden-dertiger **Mark Guiliana** is een drummer uit New Jersey die al een imposante status heeft verworven. Sinds zijn deelname aan het zwanenzangalbum *Black Star* van David Bowie is die status nog verder toegenomen. Guiliana is drummer, componist, docent, producer en oprichter van zijn eigen label Beat Music Productions. Daarop kwam in 2015 zijn kwartet-album *Family First* uit. Maar de drummer is ook een veelgevraagd sideman. Zo deed hij mee aan een aantal albums van bassist Avishai Cohen en maakte deel uit van een duo met pianist Brad Mehldau, zoals te horen is op de cd *Mehliana: Taming The Dragon* (2014). *The New York Times* schreef al: *'Mr. Mehldau has found the ideal partner for this advanced species of rhythmic sleight-of-hand, a drummer around whom a cult of admiration has formed'*. Volgens de *Irish Times* is Guiliana bovendien snel op weg de meest invloedrijke drummer van de nieuwe jazzgeneratie te worden.

Mark Guiliana, in his mid-thirties now, is a drummer from New Jersey who has already gained an impressive status. Since he participated in the farewell album *Black Star* of David Bowie this status has only increased. Guiliana is a drummer, composer, teacher, producer, and the founder of the Beat Music Productions label. On the latter his quartet album *Family First* was released in 2015. But as a drummer he also regularly works as a sideman. In this capacity he has played on a number of bassist Avishai Cohen's albums, and formed a duo with pianist Brad Mehldau, which can be heard on the CD *Mehliana: Taming The Dragon* (2014). *The New York Times* described the duo as follows: 'Mr. Mehldau has found the ideal partner for this advanced species of rhythmic sleight-of-hand, a drummer around whom a cult of admiration has formed.' According to the *Irish Times* Guiliana is fast on his way to become the most influential drummer of a new jazz generation.

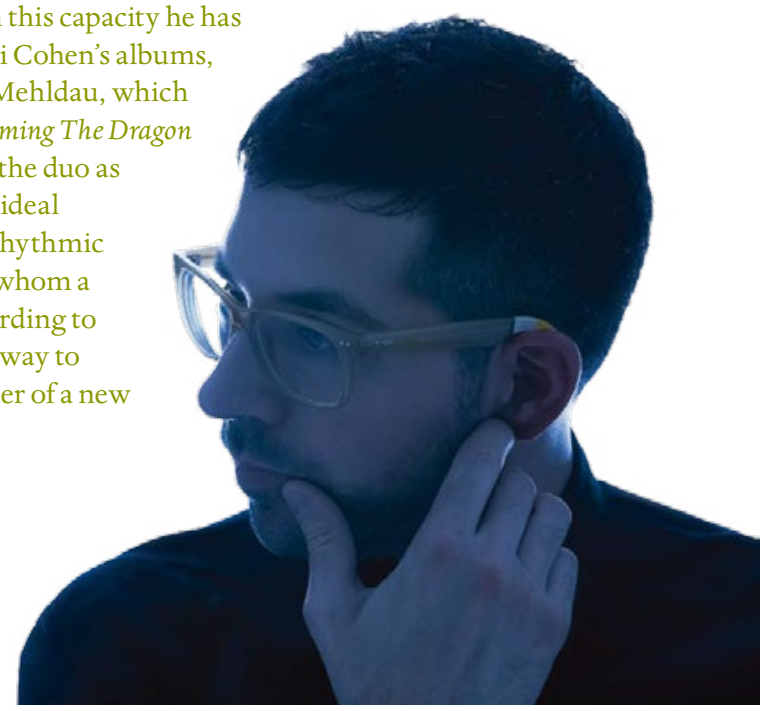

© Deneka Peniston

Vrijdag, 21.00 - 22.15 uur, Congo
Friday, 9:00 - 10:15 PM, Congo

MARQUIS HILL BLACKTET (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Greg Ward *(alto saxophone)*; **Marquis Hill** *(trumpet)*; **Junius Paul** *(bass)*; **Makaya McCraven** *(drums)*; **Joel Ross** *(vibraphone)*.

© Deneka Peniston

Hij gold al jaren als een van de meest veelbelovende trompettisten, maar nadat **Marquis Hill** in 2014 de prestigieuze Thelonious Trumpet Competition won raakte zijn carrière in een stroomversnelling. De prijs leverde hem onder meer een contract op bij Concord Records, waar hij vorig jaar *The Way We Play* uitbracht. Het talent uit Chicago blaast op zijn veelgeprezen album nieuwe energie in standards als Herbie Hancocks *Maiden Voyage* en Monks *Straight No Chaser*. Met zijn vaste band **Blacktet** mixt hij moeiteloos invloeden van hiphop, spoken word en drum 'n' bass met meer traditionele jazzklanken. Zijn unieke sound komt van een techniek die voorheen alleen door saxofonisten werd gebruikt, de zogenaamde subtoon. Hill laat de overvloedige lucht uit zijn mond de trompet invloeien, waardoor de klank net wat rauwer wordt en bijna iets menselijks krijgt. Al kunnen we hier beter zeggen: iets bovenmenselijks.

For years he was seen as one of the most promising trumpeters, but after **Marquis Hill** won the prestigious Thelonious Trumpet Competition in 2014, his career progressed faster and faster. The prize won him a contract with Concord Records, the label on which he released *The Way We Play* last year. On his widely acclaimed album, the Chicago-based talent gives new energy to standards like Herbie Hancock's *Maiden Voyage* and Monk's *Straight No Chaser*. With his regular band **Blacktet** he effortlessly mixes influences of hip hop, spoken word and drum 'n' bass with more traditional jazz sounds. He brings forth his unique sound with a technique previously only used by sax players, the so-called sub-tone. Hill lets the surplus air in his mouth flow into the trumpet, making it sound just a tad rougher and almost human. Although we might do better to say: superhuman.

Vrijdag, 21.15 - 22.30 uur, Yenisei
Friday, 9:15 - 10:30 PM, Yenisei

MARY J. BLIGE (US)

GENRE: SOUL

Mary J. Blige *(vocals)*; **Ashley Washington, Elizabeth Komba, Sharon Bennett** *(backing vocals)*; **Raymond Hinton** *(guitar)*; **Stephen Freeman** *(keyboards)*; **Robert Smith** *(bass)*; **Rexsell Hardy Jr.** *(drums)*.

Twee jaar geleden maakte **Mary J. Blige** eindelijk haar langverwachte debuut op het North Sea Jazz Festival en gelukkig voor haar vele fans komt ze dit jaar weer. Op het gebied van soul en R&B blijft Blige een van de grootsten, zo niet de allergrootste. Het bijzondere van Blige is dat ze een fantastische stem en opperste glamour weet te combineren met ultra-eerlijke, persoonlijke songs waarmee ze over de hele wereld fans aan zich bindt. Haar albums lezen als hoofdstukken van een autobiografie: *Share My World* (1997), *Mary* (1999), *No More Drama* (2001), *Love & Life* (2003), *The Breakthrough* (2005), *Growing Pains* (2007) en *Stronger With Each Tear* (2009). Op het moment van schrijven is Blige bezig de laatste hand te leggen aan haar veertiende album, *Strength Of A Woman*. Ongetwijfeld zal ze hierin de pijnlijke scheiding van haar man en manager Kendu Isaacs, vorig jaar, van zich afzingen.

Two years ago, **Mary J. Blige** finally made her long-awaited debut at the North Sea Jazz Festival and her fans are delighted that she's back again this year. Blige is one of the greatest artists – if not *the* greatest – in soul and R&B. She is exceptional in that she combines a fantastic voice and supreme glamour with ultra-honest, personal songs which attract fans from all over the world. The titles of Blige's albums read like the chapters of an autobiography: *Share My World* (1997), *Mary* (1999), *No More Drama* (2001), *Love & Life* (2003), *The Breakthrough* (2005), *Growing Pains* (2007), and *Stronger With Each Tear* (2009). She is currently putting the finishing touches to her fourteenth album, *Strength Of A Woman*. On this album Blige will undoubtedly use her music to process the pain of last year's divorce from Kendu Isaacs, her husband and manager.

Zaterdag, 21.15 - 22.30 uur, Nile
Saturday, 9:15 - 10:30 PM, Nile

MASECKI / ROGIEWICZ: RAGTIME (PL)

GENRE: NEW ORLEANS JAZZ

Marcin Masecki *(piano)*; **Jerzy Rogiewicz** *(drums)*.

Marcin **Masecki** is een van de meeste interessante pianisten in Polen. Samen met drummer Jerzy **Rogiewicz** creëerde hij een programma die de muziekstijl ragtime in het volle licht zet. Deze muziekstijl die in de jaren '20 van de vorige eeuw populair was, wordt door deze twee muzikanten op een volstrekt eigen manier geïnterpreteerd. De inspiratie voor dit avontuur haalde Masecki uit zijn kinderjaren toen hij Disneyland bezocht en er een lokale pianist ragtime hoorde spelen. Na een carrière waarin jazz, klassiek, pop en avant-garde de boventoon voerden, keerde hij muzikaal terug naar zijn kindertijd. Masecki, die in het verleden ook componeerde voor koren en festivals organiseerde, gebruikte al zijn ervaringen voor het programma ***Ragtime***. Daarnaast voegde hij er samen met Rogiewicz elementen van popmuziek en zelfs Ethiopische folkmuziek aan toe. Het levert een uiterst verrassende mix van stijlen op waarin ragtime centraal staat.

Marcin **Masecki** is one of the most interesting pianists in Poland. Together with drummer Jerzy **Rogiewicz** he created a program that really highlights the ragtime style. This music style was very popular in the twenties and is interpreted in a completely new way by these two musicians. For this adventure Masecki was inspired by his childhood, when he visited Disneyland and heard a pianist play ragtime music there. Following a career where jazz, classical, pop, and avant-garde music predominated, he returned to his childhood in a musical sense. Masecki, who in the past was also a choir composer and festival organizer, used his broad experience for the program ***Ragtime***. He has also added elements of pop music and even Ethiopian folk music with Rogiewicz. It is a recipe for a surprising mix of styles with ragtime at its heart.

Zondag, 18.45 - 19.30 uur, Congo Square
Sunday, 6:45 - 7:30 PM, Congo Square
Zondag, 20.45 - 21.30 uur, Congo Square
Sunday, 8:45 - 9:30 PM, Congo Square

MATTHEW HERBERT BREXIT BIG BAND (GB)

GENRE: BIG BAND/ELECTRONIC JAZZ

Matthew Herbert *(musical director, electronics)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Matthew Herbert (1972) is een Britse elektronica-muzikant die ook bekend staat onder een hele rits bijnamen zoals Dr Rockit, Radio Boy, Mr. Vertigo en Transformer, waaronder hij ook verschillende releases uitbracht. Na twee bejubelde bigband-albums kondigde Herbert zijn derde aan, dat een protest wordt tegen Brexit. Het moet een twee jaar durend project worden waarvoor hij door Europa trekt, om daarmee 'artistieke en muzikale samenwerkingen en gemeenschappen te vieren die landsgrenzen overschrijden', verklaart Herbert. Hij vervolgt op zijn website: "Het project zal beginnen in Engeland als de overheid van het Verenigd Koninkrijk artikel 50 in werking stelt, en vervolgens parallel door Europa plaatsvinden met concerten, opnamesessies en workshops. Die zullen uiteindelijk leiden tot een album dat wordt uitgebracht op het moment dat Groot-Brittannië de EU verlaat in 2019." Zijn optreden op North Sea Jazz met the **Matthew Herbert Brexit Big Band** is onderdeel van zijn bijzondere reis.

Matthew Herbert (1972) is a British elecronics musician who is also known under a range of monikers, such as Dr Rockit, Radio Boy, Mr. Vertigo, and Transformer, under which he recorded a variety of releases. After two acclaimed big band albums, Herbert announced a third one, in protest to Brexit. It was a two-year collaborative project right across Europe 'celebrating artistic and musical collaboration and communities across national borders,' according to Herbert himself. On his website, he writes: "The project will begin in England at the point at which the UK government triggers Article 50 and then run in parallel across Europe with concerts, recording sessions and workshops, culminating in an album release date at the same moment that Britain leaves the EU in 2019." His performance at North Sea Jazz with the **Matthew Herbert Brexit Big Band** will be part of his extraordinary journey.

Zondag, 15.15 - 16.30 uur, Darling
Sunday, 3:15 - 4:30 PM, Darling

MAVIS STAPLES (US)

GENRE: GOSPEL/RHYTHM & BLUES

Mavis Staples *(vocals)*; **Donny Gerrard, Vicki Randle** *(backing vocals)*; **Rick Holmstrom** *(guitar)*; **Jeff Turmes** *(bass)*; **Stephen Hodges** *(drums)*.

Mavis Staples is een levend monument met een stem die met de jaren alleen maar wint aan warmte en wijsheid. Samen met haar vader Pops en broer en zussen stond ze in de jaren vijftig als The Staples Singers aan de wieg van de modernisering van de gospelsound. Maar het was ook de inhoud van de songs die indruk maakte. Nadat vader Staples een speech van Martin Kuther King Jr. had gehoord, besloot hij: als hij dit kan preken, kunnen wij het zingen. Vanaf de jaren zestig is Mavis Staples actief als soloartiest. In die tijd heeft ze samengewerkt met grootheden als Ray Charles, Bob Dylan en Prince. Ze ontving een Lifetime Achievement Award en een Grammy. Voor haar laatste album, *Livin' On A High Note*, naar eigen zeggen haar vrolijkste album tot nu toe, vroeg ze onder meer Nick Cave, Benjamin Booker, Son Little en Justin Vernon om liedjes te schrijven.

Mavis Staples is a living monument with a voice that has continued to grow in warmth and wisdom over the years. Together with her father Pops and her brothers and sisters, together forming The Staples Singers, she was one of the modernizers of the gospel sound. But it was also the content of the songs that impressed audiences. After father Staples heard a speech by Martin Luther King Jr., he decided: if he can preach it, we can sing it. Mavis Staples has been an active soloist since the 1960s. During that time she has collaborated with legends like Ray Charles, Bob Dylan and Prince. She received a Lifetime Achievement Award and a Grammy for her work. For her latest album, *Livin' On A High Note*, her most cheerful album to date in her own view, she asked Nick Cave, Benjamin Booker, Son Little and Justin Vernon, among others, to write songs.

© Chris Strong

Zondag, 17.30 - 18.45 uur, Congo
Sunday, 5:30 - 6:45 PM, Congo

MCCOY TYNER TRIO WITH SPECIAL GUESTS GERI ALLEN & CRAIG TABORN (US)

GENRE: STRAIGHT AHEAD JAZZ/HARD BOP

McCoy Tyner, Craig Taborn, Geri Allen *(piano)*; **Gerald Cannon** *(bass)*; **Francisco Mela** *(drums)*.

© John Abbott

Pianist **McCoy Tyner** (1938) maakte naam in het legendarische kwartet van John Coltrane. Daardoor werd zijn latere werk steevast vergeleken met die baanbrekende periode. Maar Tyner had meer kleuren op zijn muzikale palet. De pianist maakte platen voor Blue Note en Milestone en trad ook op als begeleider van vele anderen. In de jaren die volgden werd zijn muzikale spectrum nog breder. Tyner werkte met allerlei soorten gezelschappen, met strijkers en een bigband, verdiepte zich in de muziek van Afrika, India en de Arabische landen en studeerde ook op Europese klassieke muziek. Deze icoon van de jazz komt nu met zijn project *Echoes With A Friend*. Denk aan een concert waarin eerst twee belangrijke pianisten die aan Tyner schatplichtig zijn (**Geri Allen** en **Craig Taborn**) zijn invloed laten horen. Daarna schuift Tyner zelf aan bij bassist Gerald Cannon en drummer Francisco Mela. Een spannende ontmoeting van verschillende generaties.

Pianist **McCoy Tyner** (1938) made his name in the legendary quartet of John Coltrane. Due to this experience his later work was often compared with that groundbreaking period. But Tyner had more colors on his musical palette. The pianist recorded with Blue Note and Milestone and also accompanied many other artists. In the years that followed his musical spectrum grew even larger. Tyner has worked with different sorts of groups, with strings and with a big band; he has immersed himself in the music of Africa, India and Arab countries and has also studied European classical music. This icon of jazz music now brings us his project *Echoes With A Friend*. In this concert, first, two important pianists who are indebted to Tyner (**Gerri Allen** and **Craig Taborn**) demonstrate his influence. Then Tyner himself will enter the stage with bassist Gerald Cannon and drummer Francisco Mela. An exciting encounter of different generations.

Zondag, 20.00 - 21.30 uur, Hudson
Sunday, 8:00 - 9:30 PM, Hudson

MICHELLE DAVID & THE GOSPEL SESSIONS (NL, US)

GENRE: GOSPEL/FUNK/SOUL

Michelle David *(vocals)*; **Lucas van Ee** *(alto saxophone)*; **Dirk Zandvliet** *(baritone saxophone)*; **Luc Janssens** *(trumpet)*; **Onno Smit, Paul Willemsen** *(vocals, guitar)*; **Bas Bouma, Toon Oomen** *(drums, percussion)*.

Wat zou er gebeuren als we de gospel zouden strippen van alle franje, vroegen gitaristen Paul Willemsen en Onno Smit (Lefties Soul Connection, Beans & Fatback) zich af. Het antwoord: ***The Gospel Sessions*** *Volume 1*, een plaat die ze in 2014 maakten met de Amerikaanse zangeres **Michelle David**. Met die aanpak raakten ze niet alleen de kern van de soul; pers en publiek reageerden extatisch. In de zalen, kerken en festivals ging het dak eraf bij Davids opzwepende performances. Nu is er *The Gospel Sessions Volume 2*, dat muzikaal rijker klinkt door meer percussie, strijkers en orgel. Ook is de plaat persoonlijker voor David: er staan nummers op die bij haar leven horen en die ze als kind in de kerk zong. Op North Sea Jazz laten David en haar mannen de kracht van gospel voelen en beleven.

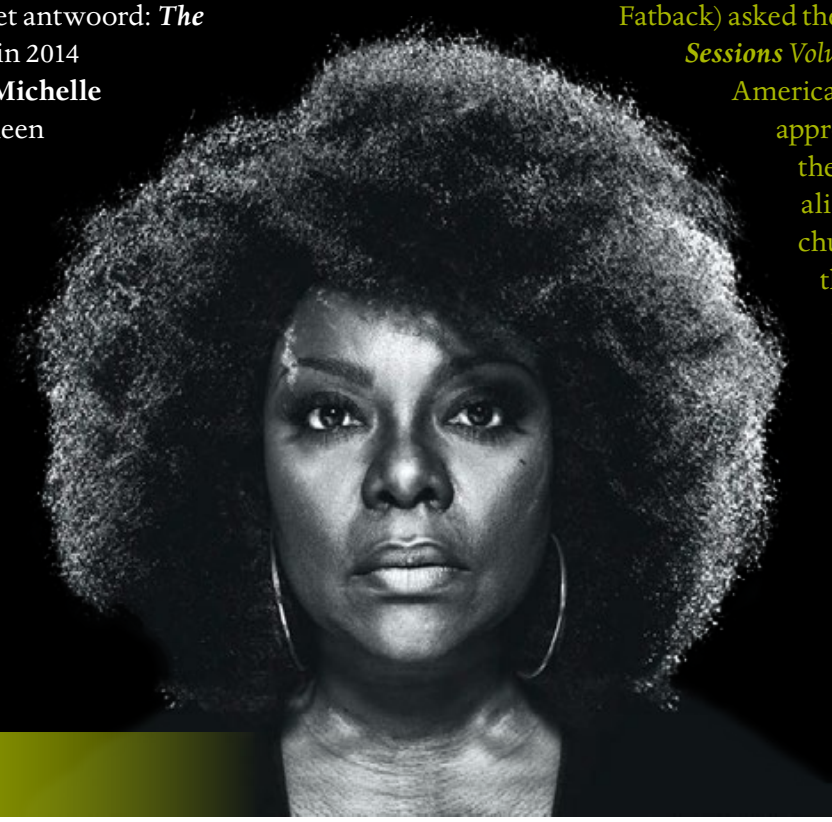

What would happen if we stripped gospel of all its frills, guitarists Paul Wilemsen and Onno Smits (Lefties Soul Connection, Beans & Fatback) asked themselves. The answer: ***The Gospel Sessions*** *Volume 1*, a record they made in 2014 with American vocalist **Michelle David**. That approach allowed them not only to come to the core of soul: critics and audiences alike responded ecstatically. In all halls, churches and festivals the roof was raised thanks to David's exhilarating performances. Now there is *The Gospel Sessions Volume 2* that sounds much richer in a musical sense, due to the use of percussion, strings and an organ. But the album is also much more personal to David. On it are songs that are part of her life and that she sang as a child in her church. At North Sea Jazz David and her men will let the audience feel and experience the power of gospel.

Zondag, 15.30 - 16.45 uur, Congo
Sunday, 3:30 - 4:45 PM, Congo

MICHIEL STEKELENBURG 5 (NL)

GENRE: JAZZ FUSION

Efraim Trujillo *(tenor saxophone)*; **Michiel Stekelenburg** *(guitar)*; **Franz von Chossy** *(piano)*; **Guus Bakker** *(bass)*; **Pascal Vermeer** *(drums)*.

Michiel Stekelenburg is een gitarist die geïnspireerd werd door rock (hij toerde met de rockband Vals Licht) en eind 2011 toch debuteerde met een jazzalbum: *Hypnos*. Hij studeerde in 2004 af aan het Conservatorium van Tilburg en vanaf 2007 speelde hij samen met bassist Guus Bakker en drummer Pascal Vermeer. Vrijheid en improvisatie brachten Stekelenburg dichter bij de jazz, hoewel er invloeden uit de rock aanwezig bleven. Voor zijn tweede album *Layers* (2016) breidde Stekelenburg zijn groep uit tot een kwintet. Daarin komen we ook saxofonist Efraim Trujillo tegen, net als pianist Franz von Chossy. Soms horen we opzwepende passages die je op een rockconcert zou verwachten, maar het vijftal neemt je ook overtuigend mee naar het domein van de jazzliefhebbers. 'Contemporary European Jazz' luidt de aanprijzing, en dat betekent in dit geval meestal een rockritme, heldere melodische gitaarlijnen, impressionistisch pianospel en saxofoonbijdragen die ten dienste staan van de soms complexe composities.

Michiel Stekelenburg is a guitarist who is inspired by rock music (he toured with the rock band Vals Licht) yet made his debut with a jazz album at the end of 2011: *Hypnos*. He graduated from the Tilburg Conservatory in 2004 and since 2007 has been performing with bassist Guus Bakker and drummer Pascal Vermeer. Freedom and improvisation brought Stekelenburg closer to jazz, although rock influences are still present. For his second album *Layers* (2016) Stekelenburg expanded his group to a quintet. In it we meet saxophonist Efraim Trujillo as well as pianist Franz von Chossy. Sometimes we hear furious passages that you would expect at a rock concert, but the five-member band also takes you on a convincing trip into the domain of jazz lovers. 'Contemporary European Jazz' say the posters and that means a rock rhythm, clear melodic guitar lines, impressionist piano playing, and saxophone pieces that are placed in the service of the sometimes complex compositions.

© Sterk-Water.com

Zaterdag, 17.30 - 18.45 uur, Yenisei
Saturday, 5:30 - 6:45 PM, Yenisei

Andy Snitzer

on tour with:
Paul Simon – Billy Joel – Sting

Andy Snitzer
latest release

invites you to play the award winning
Trevor James Signature Custom RAW sax

"The Trevor James Raw Signature is built with an uncompromising focus on excellence and detail at a reasonable price point" …Andy Snitzer

"What a killing horn"...Andy Sheppard

"I am coming to find the tone and vibrancy of this saxophone unique and malleable to achieving 'my sound' on the instrument" … Chris Bullock (Snarky Puppy)

© Photography by Jimmy Katz

Trevor James saxophones
Exclusively distributed by JT Music BV
www.jtmusic.nl

tj Trevor James
www.tjsaxes.com

MICK JENKINS (US)

GENRE: HIP HOP

Mick Jenkins *(vocals)*; **Manoah Rubbens Hyppolte** *(drums)*; **Zachary N Smith** *(DJ)*.

Mick Jenkins is een rijzende ster aan het hiphopfirmament met jazzy, soulvolle hiphop waarin spiritualiteit en maatschappijkritiek niet worden geschuwd. Jenkins werd in 1991 geboren in Huntsville, Alabama maar groeide op in Chicago. Hij maakt deel uit van de groep Free Nation die naar eigen zeggen 'creativiteit omarmt zonder ruimte te laten voor bekrompen visies die autoriteiten ons opleggen'. In 2013 bracht Jenkins samen met Chance the Rapper en Vic Mensa een mixtape uit, *Trees And Truths*, die door de combinatie van acid jazz, bijbelse allegorieën en hartverscheurende teksten de aandacht trok van grootheden uit de hiphopscene van Chicago. In 2014 volgde het project *Water[s]*, op het label Cinematic, dat landelijk werd opgepikt. Met *The Healing Component* komt Jenkins met zijn eerste studioplaat als soloartiest.

Mick Jenkins is a rising star in the hip hop cosmos, with jazzy, soulful hip hop in which spirituality and social criticism are not avoided. Jenkins was born in 1991 in Huntsville, Alabama, but mostly grew up in Chicago. He is a member of the group Free Nation that claims to 'promote creative thought without accepting narrow views imposed by the powers that be.' In 2013 Jenkins released a mix tape, together with Chance the Rapper and Vic Mensa, *Trees And Truths*, that drew attention from the stars on the hip hop scene in Chicago because of its combination of acid jazz, biblical allegories and heart-rending lyrics. In 2014 it was followed by the project *Water[s]*, on the label Cinematic, that was acclaimed on a national scale. With *The Healing Component* Jenkins now brings his first studio album as a solo artist.

Zaterdag, 21.45 - 22.45 uur, Darling
Saturday, 9:45 - 10:45 PM, Darling

MILES MOSLEY (US)

GENRE: NEW URBAN JAZZ

Miles Mosley *(vocals, double bass)*; **Dontae Winslow** *(trumpet)*; **Ryan Porter** *(trombone)*; **Cameron Graves** *(piano, keyboards)*; **Tony Austin** *(drums)*.

© Aaron Woolf Haxton

Alsof Jimi Hendrix reïncarneert op bas en met jazzvirtuositeit rijdt het Amerikaanse multitalent **Miles Mosley** op zijn debuutalbum *Uprising* bewapend met schurende contrabas en een karavaan aan blazers, strijkers en koor een strijdveld op van pop, blues, rock, latin, soul en funk. Zanger en bassist Mosley kreeg zijn opleiding in klassieke muziek en jazz aan de Colburn School of Music in *downtown* Los Angeles en studeerde onder grote jazzmuzikanten als John Clayton. In dezelfde stad is hij een van de meest gevraagde sessiemuzikanten: twee recente projecten waar hij aan meewerkte waren het Grammy-winnende album *To Pimp A Butterfly* van Kendrick Lamar en de alom geprezen driedubbelaar *The Epic* van Kamasi Washington. Samen met de laatste is hij onderdeel van de West Coast Get Down, een invloedrijk collectief van jazzmuzikanten in LA, dat ook meewerkte aan *Uprising*. *Rolling Stone* magazine noemde hem een van de '10 New Artists You Need To Know'.

Like a reincarnation of Jimi Hendrix as a bass player, multi-talented American **Miles Mosley** displays his jazz virtuosity on his debut album *Uprising*. Armed with a grinding double bass and a troupe of horns, strings and a choir Mosley strides onto the field to do battle with pop, blues, rock, Latin, soul, and funk. Singer and bassist Mosley was trained in classical music and jazz at the Colburn School of Music in downtown Los Angeles and studied under jazz greats like John Clayton. In LA, Mosley is much in demand as a session musician. The projects he recently worked on include Kendrick Lamar's Grammy-winning album *To Pimp A Butterfly* and Kamasi Washington's widely acclaimed triple album *The Epic*. Just like the latter, Mosley is part of the West Coast Get Down, an influential LA-based jazz collective that also collaborated on *Uprising*. *Rolling Stone* magazine included Mosley in its '10 New Artists You Need To Know' feature.

Zaterdag, 23.45 - 0.45 uur, Mississippi
Saturday, 11:45 PM - 12:45 AM, Mississippi

MUHAL RICHARD ABRAMS (US)

GENRE: MODERN CREATIVE/FREE IMPROVISATION

Muhal Richard Abrams *(piano)*.

Hij is een van de grondleggers van de free jazz, maar speelt even zo goed stride piano of componeert klassieke muziek voor het Kronos String Quartet. En toch was **Muhal Richard Abrams** (1930) eigenlijk autodidact toen hij in 1948 als professioneel musicus begon bij de saxofonist King Fleming. Twee jaar later ging hij hardbop spelen bij de groep MJT + 3 en daar bleek dat Abrams ook goed kon componeren en arrangeren. In 1965 pleegde hij een daad van groot historisch belang: Abrams richtte in Chicago de Association for the Advancement of Creative Musicians (AACM) op, die jonge jazzmusici kennis bijbrengt over de jazzhistorie én het experiment stimuleert. Op die manier kregen jonge free jazzers als Lester Bowie, Anthony Braxton en George Lewis een podium. In de jaren '70 verhuisde Abrams naar New York, waar hij zich een veelzijdig musicus toonde. Hij kreeg in 2012 een eredoctoraat voor zijn werk.

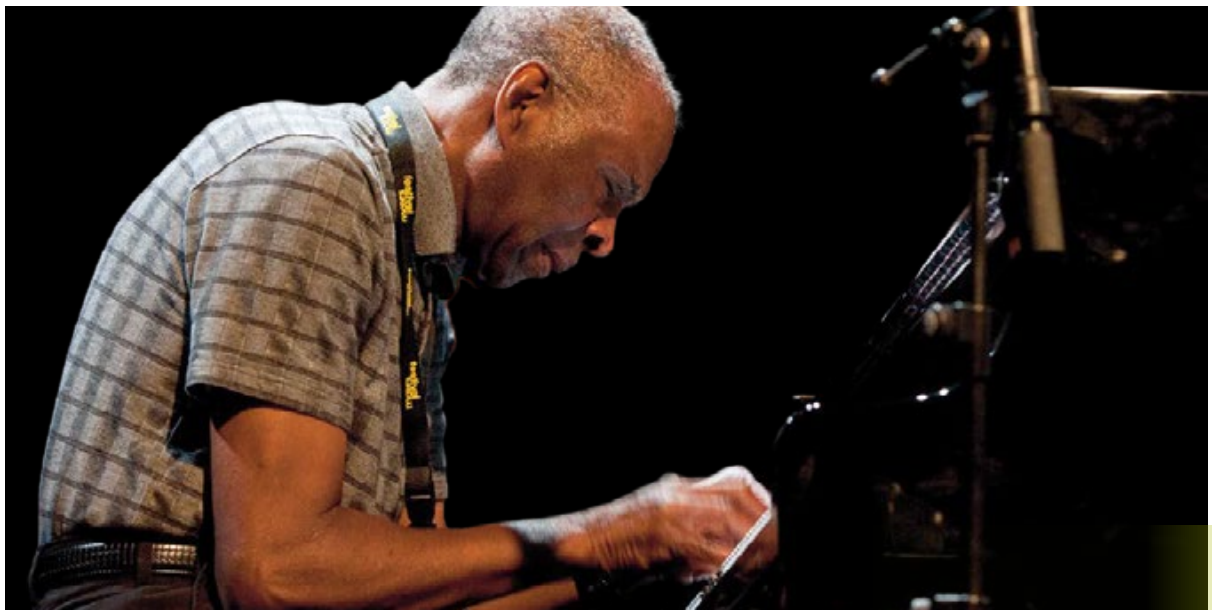

He is one of the founders of free jazz, but equally enjoys playing stride piano or composing classical music for the Kronos String Quartet. Yet **Muhal Richard Abrams** (1930) could rightly be called self-taught when he started as a professional musician with saxophone player King Fleming in 1948. Two years later he switched to the group MJT + 3 to play hard bop and it appeared that Abrams was also adept at writing compositions and arrangements. In 1965 Abrams made an important, historic move: he founded the Association for the Advancement of Creative Musicians (AACM) in Chicago that educates young jazz musicians about the history of jazz and stimulates experimentation. This has given a stage to young free jazz artists like Lester Bowie, Anthony Braxton and George Lewis. In the 1970s Abrams moved to New York where he showed himself to be a versatile artist. He received an honorary doctorate for his work in 2012.

Zondag, 19.15 - 20.15 uur, Madeira
Sunday, 7:15 - 8:15 PM, Madeira

NONAME (US)

GENRE: HIP HOP

Noname *(vocals)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Het begon met een les creatief schrijven op school; toen heette deze vrouwelijke rapper nog Fatimah Warner. Daarna ontdekte zij de Def Poetry Jam clips op YouTube en begon ze deel te nemen aan open mics en spoken word avonden in haar eigen Chicago. Ze noemde zich **Noname**, maar maakte wel degelijk naam: in 2013 was ze te horen op een nummer van Chance the Rapper. Daarna was het wachten, voor haar groeiende schare fans althans, totdat het eerste album eindelijk zou komen. Het duurde drie jaar, maar *Telefone* kreeg meteen juichende recensies in de grote muziekbladen. Noname mocht aantreden als support act voor Lauryn Hill en werd ontvangen als een van de meest veelbelovende artiesten van 2016. Noname laat de grenzen tussen hiphop en poëzie vervagen. Ze groeide op in een huishouden met blues, gospel en de muziek van Nina Simone; ook dat is te horen.

It all started with a creative writing class in school; at the time the female rapper was still called Fatimah Warner. She soon found Def Poetry Jam clips on YouTube and started participating in open mics and spoken-word nights in her hometown Chicago. She named herself **Noname**, but made a name for herself nonetheless: in 2013 she featured on a track of Chance the Rapper. Then followed a period of waiting, for her growing audience that is, until the arrival of her first album. It took three years, but the moment *Telefone* was released, it received rave reviews in major music magazines. Noname was invited as support act to Lauryn Hill and was received as one of the most promising artists of 2016. Noname blurs the lines between hip hop and poetry. That she grew up in a household filled with blues, gospel, and the music of Nina Simone is very evident.

Zaterdag, 18.30 - 19.15 uur, Darling
Saturday, 6:30 - 7:15 PM, Darling

NORAH JONES (US)

GENRE: VOCAL JAZZ/SINGER-SONGWRITER

Norah Jones *(vocals, piano)*; **Jason Roberts** *(guitar)*; **Pete Remm** *(keyboards)*; **Josh Lattanzi** *(bass)*; **Greg Wieczorek** *(drums)*.

Toen zangeres, componiste en pianiste **Norah Jones** in 1999 haar geboorteplaats Texas inruilde voor New York begon ze met het zingen van jazzstandards in clubs en restaurants. Maar al snel belandde Jones in de singer-songwriterscene van Manhattan. Tegen de tijd dat haar Blue Note-debuut *Come Away With Me* (2002) uitkwam, was haar sound veranderd in een synthese van akoestische pop, soul, country en jazz. Die aanpak leverde haar razendsnel wereldfaam op. Sindsdien verkocht Jones 45 miljoen platen en won ze negen Grammy Awards. Ook albums als *Feels Like Home* (2004), *The Fall* (2009) en *Little Broken Hearts* (2012) vielen in de smaak bij critici en publiek. Op haar nieuwste plaat *Day Breaks* keert ze terug naar haar jazzroots en het geluid van haar debuut. Niet alleen laat Jones horen verder te zijn gegroeid, haar vakmanschap klinkt verfijnder dan ooit.

When singer-songwriter and pianist **Norah Jones** swapped her birthplace of Texas for life in New York in 1999, she started out singing jazz standards in clubs and restaurants. However, she soon found herself immersed in Manhattan's singer-songwriter scene. By the time her debut album *Come Away With Me* was released on Blue Note in 2002, her sound had changed and become a synthesis of acoustic pop, soul, country, and jazz. This approach quickly brought her worldwide fame. Jones has now sold 45 million records and won nine Grammy Awards. Moreover, albums like *Feels Like Home* (2004), *The Fall* (2009), and *Little Broken Hearts* (2012) were well received by both critics and the public. On her latest album *Day Breaks*, Jones returns to her jazz roots and the sound of her debut. She shows not only that she has grown and matured but that her craftsmanship is more refined than ever.

Zaterdag, 18.00 - 19.15 uur, Amazon
Saturday, 6:00 - 7:15 PM, Amazon

PETER EVANS & LEVY LORENZO (US)

GENRE: FREE IMPROVISATION

Peter Evans *(trumpet)*; **Levy Lorenzo** *(percussion, electronics)*.

De Amerikaanse trompettist **Peter Evans** is geen onbekende van het North Sea Jazz Festival, maar **Levy Lorenzo** (percussie en live elektronica) komt voor de eerste keer naar Rotterdam. New Yorker Evans is actief in kringen van impro en avantgarde; hij leidt het Peter Evans Quintet en speelt in verschillende groepen zoals Mostly Other People Do The Killing. Lorenzo begeeft zich als performancekunstenaar en vormgever op het snijvlak van muziek, kunst en technologie. Evans en Lorenzo speelden begin 2016 voor het eerst samen in het International Contemporary Ensemble (ICE) waarna ze besloten hun creatieve mogelijkheden verder te verkennen. In dit duo gaat de akoestische trompet van Evans een dialoog aan met de geluidsexperimenten op zelfgebouwde instrumenten, gongs, percussie en laptop van Lorenzo en het resultaat is op zijn minst buitenaards.

© Peter Gannushkin

American trumpeter **Peter Evans** is no stranger to the North Sea Jazz Festival, but **Levy Lorenzo** (percussion and live electronics) is coming to Rotterdam for the first time. New Yorker Evans is active in improv and avant-garde music circles; he is leader of the Peter Evans Quintet and plays in various other groups such as Mostly Other People Do The Killing. Lorenzo started out as a performance artist and designer working at the interface of music, art and technology. Evans and Lorenzo first played together in early 2016 in the International Contemporary Ensemble (ICE) and afterwards they decided to further explore their creative options as a duo. In their music, Evans' acoustic trumpet enters into a dialog with Lorenzo's sound experiments on self-made instruments, gongs, percussion and laptop. The result could be described as out of this world.

Zondag, 17.00 - 18.15 uur, Volga
Sunday, 5:00 - 6:15 PM, Volga

PHILIPPE LEMM TRIO (NL, US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Angelo Di Loreto *(piano)*; **Jeff Koch** *(bass)*; **Philippe Lemm** *(drums)*.

De Amsterdamse slagwerker **Philippe Lemm** studeerde in 2009 af aan het Amsterdamse Conservatorium en kreeg toen een beurs waardoor hij zijn masteropleiding kon doen aan de Manhattan School of Music in New York. Tijdens zijn studie in Nederland speelde hij onder meer met trompettiste Saskia Laroo, pianist Karel Boehlee en gitarist Peter Tiehuis; in New York ontmoette hij pianist Angelo Di Loreto en bassist Jeff Koch, studiegenoten met wie hij dit trio vormde. Met hun uitvoering van de compositie *Salt Road* van Di Loreto wonnen ze in 2013 een ASCAP Jazz Composer Award. Hun muziek is geïnspireerd door klassieke muziek, jazz en progressieve rock. In 2016 kwam hun debuutalbum *New Amsterdam* uit, een mix van eigen stukken en een aantal jazzstandards. Philippe Lemm is naast dit trio ook nog mede-oprichter van de groep Life Size en werkt aan verschillende muzikale projecten. Hij speelde mee op zo'n zestig cd's.

Amsterdam-born drummer **Philippe Lemm** graduated from the Amsterdam Conservatory in 2009 and was then awarded a scholarship to do a master's degree at the Manhattan School of Music in New York. While studying in the Netherlands he played with trumpeter Saskia Laroo, pianist Karel Boehlee and guitarist Peter Tiehuis, among others. In New York he formed a trio with fellow students pianist Angelo Di Loreto and bassist Jeff Koch. The group's performance of *Di Loreto's* original composition *Salt Road* earned them an ASCAP Jazz Composer Award in 2013. The trio draws inspiration from classical music, jazz, and progressive rock. Their debut album *New Amsterdam* was released in 2016 and contains a mix of their own compositions and jazz standards. In addition to his trio, Philippe Lemm is also co-founder of the group Life Size and he is working on various musical projects. To date he has played on some 60 CDs.

Vrijdag, 17.15 - 18.30 uur, Volga
Friday, 5:15 - 6:30 PM, Volga

PHRONESIS AND NEW ROTTERDAM JAZZ ORCHESTRA EXTENDED 'THE BEHEMOTH' (DK, SE, GB, NL)

GENRE: BIG BAND/MODERN CREATIVE

Bart Wirtz *(flute, soprano saxophone, alto saxophone)*; **Cyrille Oswald, Nils van Haften** *(flute, tenor saxophone)*; **Jasper van Damme** *(alto clarinet, alto saxophone)*; **David Kweksilber** *(bass clarinet, baritone saxophone)*; **Angelo Verploegen, Jan van Duikeren, Jo Hermans, Rob van de Wouw** *(trumpet, bugel)*; **Frans Cornelissen, Louk Boudesteijn, Pablo Martinez** *(trombone)*; **Bas van Gorp** *(bass trombone)*; **Ivo Neame** *(piano)*; **Jasper Hoiby** *(double bass)*; **Anton Eger** *(drums)*.

Sinds de Brexit mag Europa dan wankelen, **Phronesis** zet daar een prachtig staaltje van continentale eenheid tegenover. De Deense contrabassist Jasper Høiby, de Britse pianist Ivo Neame en de Zweedse drummer Anton Eger bouwden samen aan een band die vooruitstrevende akoestische muziek maakt die helder en simpel klinkt, ondanks dat ze heel ingenieus in elkaar zit. Ze doen dat vanuit Londen, waar de band ruim tien jaar geleden ontstond uit het Loop Collective, een platform voor gelijkgestemde jonge jazzmusici. Voor hun derde optreden op North Sea Jazz breiden ze de internationale coalitie uit door hun laatste album ***The Behemoth*** samen te spelen met het **New Rotterdam Jazz Orchestra Extended** (NRJO), ook al zo'n eigenzinnige verzameling van talenten. Als collectief evolueerde het twaalfkoppige Rotterdamse gezelschap, voor deze gelegenheid zelfs uitgebreid, van bigband tot een flexibel jazzorkest dat zijn eigen stukken componeert. Kortom: een *match made in heaven*, dit gezamenlijke optreden.

Europe may have been rocked by the result of Brexit but **Phronesis** is a fine example of continental unity: Jasper Høiby, a Danish double bass player; Ivo Neame, a British pianist; and Anton Eger, a Swedish drummer. Together they make up a band that plays progressive acoustic music that, despite its complexity, sounds clear and simple. They are based in London where they were formed over ten years ago having met through the Loop Collective, a platform for like-minded young jazz musicians. For their third appearance at North Sea Jazz, they are expanding their international coalition by playing their newest album ***The Behemoth*** with the **New Rotterdam Jazz Orchestra Extended** (NRJO), an equally unique group of talents. This 12-piece ensemble has also been extended for the occasion. The group has evolved from a big band into a flexible jazz orchestra that composes its own music. In short, this show is a match made in heaven.

© Peter van Breukelen

Zondag, 15.30 - 16.45 uur, Hudson
Sunday, 3:30 - 4:45 PM, Hudson

PINK OCULUS (NL)

GENRE: SOUL/R&B

Pink Oculus *(vocals, guitar)*; **Mano Yeah** *(keyboards, percussion, vocals)*; **Gino Cochise** *(drums, vocals)*.

Pink Oculus is het alter ego van actrice, producer en zangeres Esperanza Denswil. De Amsterdamse combineert samen met duo Badjekkah moeiteloos hiphop, soul, jazz, elektro en pop in een betoverend muzikale mix van rap en zinderende melodieën. Pink Oculus debuteerde vier jaar geleden met de opzwepende single *Sweat*, die haar meteen 3FM Serious Talent maakte en een plaatsje op Noorderslag bezorgde. Vorig jaar stond de zelfbenoemde 'zingende mc' op het prestigieuze Engelse showcasefestival The Great Escape, waar ze door de internationale pers tot een van de hoogtepunten werd gerekend. Inmiddels ligt met *Delicious* (2016) ook een EP in de schappen en toerde ze met haar band door België en Duitsland. De optredens van Pink Oculus zijn met stuwende beats, pulserende synths, soulvolle zang en vlijmscherpe raps verleidelijk, intens, maar vooral beklijvend. Of zoals alleskunner Denswil het zelf graag omschrijft: '*Pink Oculus live is a lift-off*!'

Pink Oculus is the alter ego of actress, producer and singer Esperanza Denswil. The Amsterdam resident effortlessly combines hip hop, soul, jazz, electro, and pop in an enthralling musical mix of rap and rapturous melodies, together with the duo Badjekkah. Pink Oculus made her debut four years ago with the exciting single *Sweat*, that made her an instant 3FM Serious Talent and gave her a spot on the Noorderslag stage. Last year the 'singing MC', as she calls herself, performed at the prestigious English showcase festival The Great Escape, where she was seen as one of the highlights by the attending international media. Since then she has released her EP *Delicious* (2016) and toured Belgium and Germany with her band. The shows of Pink Oculus with their strong beats, pulsating synths, soulful singing, and razor sharp raps are seductive and intense, but mostly impressive. Or, as multi-talent Denswil describes it herself: 'Pink Oculus live is a lift-off!'

© Jesaja Hizkia

Zaterdag, 23.45 - 0.30 uur, Darling
Saturday, 11:45 PM - 12:30 AM, Darling

RICHARD BONA MANDEKAN CUBANO (CM, CU)

GENRE: WORLD FUSION

Richard Bona *(vocals, bass)*; **Dennis Hernandez** *(trumpet)*; **Rey Alejandre** *(trombone)*; **Osmany Paredes** *(piano)*; **Ludwig Afonso** *(drums)*; **Luis Quintero, Roberto Quintero** *(percussion)*.

Wie kan beter de sterke band tussen Cuba en Afrika laten horen dan een van Afrika's meest veelzijdige muzikanten? **Richard Bona** dus. Hij staat te boek als zanger en bassist, maar geef hem een willekeurig ander instrument in handen en hij zal het kunnen spelen. Als klein jongetje in Kameroen viel zijn muzikaliteit al op en op zijn dertiende debuteerde hij in een Franse jazzclub. Eenmaal volwassen verhuisde hij naar Europa en later naar New York, waar hij een vaste waarde in de jazzscene werd, spelend met Branford Marsalis, Joe Zaniwul en Pat Metheny. *Heritage* is zijn eerste Afro-Cubaanse plaat, met de groep **Mandekan Cubano**. De polyritmes van de *cabildos,* Afrikaans etnische genootschappen op Cuba, zijn de basis voor dit bijzondere album. De brug tussen West-Afrika en Cuba blijkt eens te meer gemaakt van muzieknoten.

Who is better equipped to demonstrate the strong bond between Cuba and Africa than Africa's most versatile musician? That would be **Richard Bona**. He is known as a singer and a bass player but you can give him any instrument and he will be able to play it. As a young boy in Cameroon his musicality was duly noted and at age thirteen he made his debut at a French jazz club. As an adult he moved to Europe and later to New York, where he became an established name on the jazz scene, playing with Branford Marsalis, Joe Zaniwul and Pat Metheny. *Heritage* is his first Afro-Cuban record, with the group **Mandekan Cubano**. The polyrhythmic music of African cabildos, ethnic associations on Cuba, forms the basis for this remarkable album. Bona has made clear again that the bridge between West Africa and Cuba is made of musical notes.

© Rebecca Meek

Zaterdag, 23.00 - 0.15 uur, Congo
Saturday, 11:00 PM - 12:15 AM, Congo

ROBERT GLASPER EXPERIMENT (US)

GENRE: NEW URBAN JAZZ

Casey Benjamin *(saxophone, vocoder)*; **Mike Severson** *(guitar)*; **Robert Glasper** *(piano)*; **Burniss Travis II** *(bass)*; **Mark Colenburg** *(drums)*; **Jahi Lake** *(DJ)*.

Robert Glasper Experiment is een van de succesvolste crossover-acts uit de hedendaagse jazzscene. Als geen ander slaat toetsenist en componist Glasper met bandleden Casey Benjamin, Derrick Hodge en Mark Colenburg een brug tussen jazz, hiphop en soul. Met de albums *Black Radio 1* en *Black Radio 2* veroverde Glasper twee Grammy's. Op deze platen werkte een schat aan artiesten mee zoals Erykah Badu, Lalah Hathaway, Bilal en Anthony Hamilton. *ArtScience* is het nieuwste album van The Experiment. Hierop laat het kwartet horen waarom muziek zo levendig, uitdagend en mooi is: een synthese van jazz, funk, soul, rock, hiphop, blues, disco, elektro en pop passeert de revue. Dit is het eerste Experiment album zonder gastvocalisten en ieder lid schreef mee aan de stukken. Glasper mocht dit jaar voor de derde keer een Grammy in ontvangst nemen voor de soundtrack *Miles Ahead*.

© Mathieu Bitton

The **Robert Glasper Experiment** is one of the most successful cross-over acts on the contemporary jazz scene. Like no other keyboard player Glasper is able to bridge the gap between jazz, hip hop, and soul with his band members Casey Benjamin, Derrick Hodge, and Mark Colenburg. With the albums *Black Radio 1* and *Black Radio 2* Glasper won two Grammies. On these records he worked with a wealth of artists, including Erykah Badu, Lalah Hathaway, Bilal, and Anthony Hamilton. *ArtScience* is the group's latest album. It shows why the quartet is able make such lively, challenging and beautiful music: it is a synthesis of jazz, funk, soul, rock, hip hop, blues, disco, electro, and pop. This is the first Experiment album without guest vocalists and each member worked on the compositions. This year Glasper received his third Grammy for the soundtrack of *Miles Ahead*.

Zondag, 19.30 - 20.45 uur, Darling
Sunday, 7:30 - 8:45 PM, Darling

ROBERTO FONSECA (CU)

GENRE: LATIN JAZZ

Abrahan Aristilde *(vocals)*; **Jimmy Jenks** *(tenor saxophone)*; **Javier Zalva** *(flute, baritone saxophone)*; **Matthew Simon** *(trumpet)*; **Roberto Fonseca** *(vocals, piano, keyboards)*; **Yandy Martinez** *(bass)*; **Ramses 'Dinamite' Rodriguez** *(drums)*; **Adel Gonzales** *(percussion)*.

Roberto Fonseca stond in 2010 al op North Sea Jazz en drie jaar geleden deelde hij er het podium met de Malinese zangeres Fatoumata Diawara. Dit jaar is hij terug, sterker en volwassener dan ooit. Zijn album ***ABUC*** (Cuba achterstevoren) is alom bejubeld. Op de plaat verkent de toetsenist de vele stijlen, dansen en ritmes van Cuba. Hij viel als tiener al op in Havana en werd naar wereldfaam gekatapulteerd door zijn werk bij Buena Vista Social Club. Solo is hij nog avontuurlijker. Op zijn nieuwe album gaat hij van danzon naar mambo, contradanza, cha-cha-cha en bolero. Traditioneel is het allerminst, regelmatig klinkt er hiphop in door, of elektro: het geheel heeft de spirit van een jamsessie. Met zijn pianowerk zigzagt Fonseca een draad tussen Cuba, jazz en Afrika, maakt knopen en ontwart ze weer.

Roberto Fonseca was already at North Sea Jazz in 2010 and three years ago he shared the stage with Malian singer Fatoumata Diawara. He will return this year, stronger and more mature than ever. His album ***ABUC*** (Cuba spelled backwards) is widely acclaimed. On the record, the keyboard player explores the many styles, dances, and rhythms of Cuba. As a teenager he was already noticed in Havana and catapulted into world fame for his work with the Buena Vista Social Club. He is even more adventurous as a soloist. On his latest album he works from danzon to mambo, contradanza, cha-cha-cha, and bolero. He is by no means traditional, regularly you hear echoes of hip hop or electro: the album has the feel of a jam session. With his piano playing Fonseca weaves a zigzag thread between Cuba, jazz, and Africa, ties it into knots and unties them again.

© Arien Chang Castan

Zaterdag, 19.00 - 20.15 uur, Congo
Saturday, 7:00 - 8:15 PM, Congo

ROGIER TELDERMAN TRIO (NL)

GENRE: MODERN CREATIVE

Rogier Telderman *(piano)*; **Guus Bakker** *(double bass)*; **Tuur Moens** *(drums)*.

Rogier Telderman is een van de belangrijkste nieuwe jazzmuzikanten in Europa. Hij weet op een uiterst originele manier invloeden uit de jazz, klassiek en pop te versmelten tot een volstrekt eigen stijl. Dat is ook hoorbaar op zijn veel bejubelde debuutalbum *Contours* dat in 2015 uitkwam. Met zijn **Rogier Telderman Trio**, dat bestaat uit de ervaren bassist Guus Bakker en de getalenteerde drummer Tuur Moens, toerde Telderman het afgelopen jaar door Europa. De pianist wordt vooral geroemd om zijn prachtige melodielijnen en de emotionele diepgang in zijn muziek. Daarnaast is zijn pianospel warm, lyrisch, erg virtuoos en schuwt Telderman tijdens optredens het contact met het publiek niet. In oktober van dit jaar zal het tweede album van het trio verschijnen.

Rogier Telderman is one of Europe's major new jazz musicians. He is able to blend together influences from jazz, classical, and pop in a completely original way, thus creating a unique personal style. This can be heard clearly on his highly acclaimed debut album *Contours* (2015). Last year Telderman toured Europe with his **Rogier Telderman Trio**, consisting of experienced bassist Guus Bakker and talented drummer Tuur Moens. Pianist Telderman is particularly well known for his beautiful melody lines and the emotional depth of his music. Moreover, his playing is warm, lyrical, technically sublime and Telderman dares to seek contact with the audience during concerts. The trio's second album is due for release in October this year.

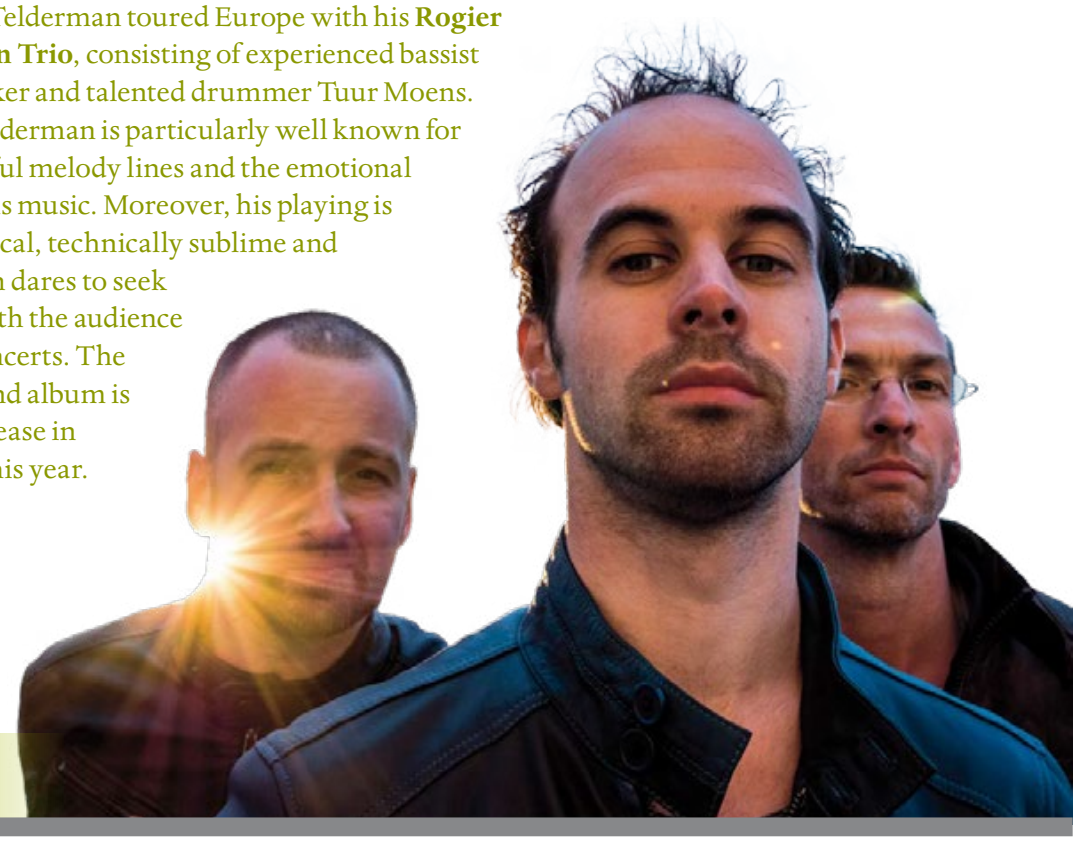

© Dries Alkemade

Zaterdag, 22.45 - 0.00 uur, Volga
Saturday, 10:45 PM - 12:00 AM, Volga

SAMPHA (GB)

GENRE: FUTURE SOUL

Sampha *(vocals)*; **Ben Walker, Jonathan Geyevu** *(keyboards)*; **Paul Stanley** *(drums)*.

Eerder dit jaar stond hij in een uitverkocht Paradiso en scoorde hij een 3FM-hit met *(No One Knows Me) Like The Piano*. Maar de naam **Sampha** zingt al veel langer rond in het pop- en R&B-circuit, met name door zijn samenwerkingen met acts als Solange, Jessie Ware, Drake en Kanye West. Met de release van zijn debuutalbum *Process*, afgelopen februari, vertelt de jonge Londenaar nu eindelijk zijn eigen verhaal.

Sampha Sisay maakte op 3-jarige leeftijd kennis met de piano, een gebeurtenis die net zo'n impact op hem had als zijn ontdekking van digitale productiesoftware, jaren later. Zijn invloeden konden niet diverser zijn. The Strokes, Brian Eno, Pavarotti, jazz; het klinkt allemaal door in de meditatieve, emotionele sound van de jonge singer-songwriter/producer. Moeiteloos koppelt hij ingetogen ballades aan inventieve digitale geluiden. Niet voor niets tipt *The Guardian* hem al voor de prestigieuze Mercury-prijs.

Earlier this year his show at Paradiso was a sell-out and he had a 3FM hit with *(No One Knows Me) Like The Piano*. But the name **Sampha** had been buzzing around the pop and R&B circuit for longer than that mainly due to his collaborations with acts like Solange, Jessie Ware, Drake, and Kanye West. With the release of his debut album *Process* last February, the young Londoner finally told his own story. Sampha Sisay was introduced to the piano when he was three, an event that had as much impact on him as his discovery of digital production software years later. His influences couldn't be more diverse: The Strokes, Brian Eno, Pavarotti, and jazz. They are all reflected in the meditative, emotional sound of this young singer-songwriter and producer. Sampha effortlessly combines restrained ballads with inventive digital sounds. It's for good reason that *The Guardian* has tipped him for the prestigious Mercury Prize.

Zaterdag, 20.00 - 21.00 uur, Darling
Saturday, 8:00 - 9:00 PM, Darling

SHABAKA & THE ANCESTORS (GB, ZA)

GENRE: HARD BOP/WORLD FUSION

Siyabonga Mthembu *(vocals)*; **Mthunzi Mvubu** *(alto saxophone)*; **Shabaka Hutchings** *(tenor saxophone)*; **Ariel Zomonsky** *(bass)*; **Tumi Mogorosi** *(drums)*; **Gontse Makhene** *(percussion)*.

Londen is een geweldige jazzstad en de meest te gekke saxofonist uit de stad heet **Shabaka Hutchings**. Als die vervolgens gaat buurten in Johannesburg, nog zo'n broedplaats van muzikale creativiteit, krijg je een van de mooiste albums van 2016. Met zijn nieuwe band **The Ancestors** maakte hij *Wisdom Of Elders* dat uit elkaar spat van spiritualiteit en creativiteit. Al in de groep Sons of Kemet liet Hutchings horen hoe hij Caribische en Afrikaanse geluiden een nieuw leven geeft in jazz en improvisatie. Opgegroeid op Barbados is componeren voor hem altijd al een manier geweest om het Afro-Caribische geluid te herformuleren, maar op *Wisdom Of Elders* neemt hij een geïnspireerde afslag naar Zuid-Afrika, waar hij The Ancestors aantrof. Soms is het een Afrikaanse freejazz-chaos op de plaat, dan weer brengen chants, blues en calypso structuur.

London is a great jazz city and the hottest saxophonist in town is **Shabaka Hutchings**. If he then turns up in Johannesburg, another hothouse of musical creativity, you get one of the most wonderful albums of 2016. With his new band **The Ancestors** he recorded *Wisdom Of Elders* that is bursting with spirituality and creativity. With the group Sons of Kemet Hutchings already showed he can breathe new life into Caribbean and African sounds in the genres jazz and improv. He grew up in Barbados, where composing for him had always been a way of reformulating the Afro-Caribbean sound, but on *Wisdom Of Elders* he takes an inspired turn-off at South Africa, where he met with The Ancestors. Sometimes the record is all about African free-jazz chaos, the next moment chants, blues, and calypso music give it structure.

© Leeroy Jason

Zaterdag, 21.00 - 22.15 uur, Congo
Saturday, 9:00 - 10:15 PM, Congo

SOLANGE (US)

GENRE: FUTURE SOUL/SOUL

Solange Knowles *(vocals)*; **Franchelle Lucas, Isadora Mendez Scott** *(backing vocals)*; **Adam Dewalt, Jeremy Phipps** *(horns)*; **Bryndon Cook** *(guitar)*; **Reshard Baham** *(keyboards)*; **Kenaniah Turner** *(bass)*; **John Key** *(drums)*; **Reginald Nicholas** *(electronics)*.

Solange Knowles mag met recht een alleskunner genoemd worden. De 30-jarige Texaanse is dan ook veel meer dan 'het zusje van Beyoncé'. Ze is singer-songwriter, model, dj, producer, actrice en brak afgelopen jaar met haar derde album *A Seat At The Table*, dat op de bovenste positie in de Bilboard top 200 binnenkwam, definitief door. Solange won daarnaast een Grammy voor haar single *Cranes In The Sky* en werd door het gezaghebbende muziekblad *NME* genomineerd als beste internationale vrouwelijke artiest. De muziek van Solange is doorspekt met een onmiskenbare jazzvibe en zwoele R&B-invloeden. Daarbij heeft de Amerikaanse zich duidelijk hoorbaar laten inspireren door het beste soulwerk van Motown en Stax. Solange maakt zich net als haar zus veelvuldig hard voor het recht van de Afro-Amerikaanse community. Met haar toegankelijke en uitdagende sound en trendsettende lifestyle kan ze zomaar uitgroeien tot een van de muzikale iconen van haar generatie.

Solange Knowles can rightly be called a versatile woman. The 30-year-old Texan is so much more than merely 'Beyoncé's sister'. She is a singer-songwriter, model, DJ, producer, and actress who made her definitive breakthrough last year with her third album *A Seat At The Table*, which entered the Bilboard Top 200 in top position. Solange also won a Grammy for her single *Cranes In The Sky* and was nominated for best international female artist by the leading music magazine *NME*. Solange's music is filled with an unmistakable jazzy vibe and sweltering R&B influences. The American artist is also clearly inspired by the best soul work of Motown and Stax. Like her sister, Solange makes a regular stand for the rights of the African-American community. With her accessible and challenging sound as well as her trendsetting lifestyle, she might just develop into a musical icon of her generation.

Zaterdag, 22.30 - 23.45 uur, Maas
Saturday, 10:30 - 11:45 PM, Maas

STEVE COLEMAN & THE COUNCIL OF BALANCE WITH DOELENENSEMBLE (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Steve Coleman *(alto saxophone)*; **Roman Filiu** *(tenor saxophone)*; **Jonathan Finlayson** *(trumpet)*; **Miles Okazaki** *(guitar)*; **Anthony Tidd** *(bass)*; **Dan Weiss** *(drums)*; **and DoelenEnsemble: Marieke Franssen** *(flute)*; **Floris Onstwedder** *(piccolo trumpet, trumpet)*; **Marijn Migchielsen** *(trombone, bass trombone)*; **Eva Stegeman, Jellantsje de Vries** *(violin)*; **Katya Woloshyn** *(alt violin)*; **Andrea Gomez Oncina** *(cello)*; **Maarten van Veen** *(piano)*; **Nienke Kosters** *(double bass)*; **Wilbert Grootenboer** *(percussion)*.

Saxofonist en componist **Steve Coleman** is alweer 60 jaar, maar zijn innovatieve spel en eindeloze zoektocht naar nieuwe vormen en ideeën lijken tijdloos te zijn. Vanaf 1985 gaf hij een volledig eigen draai aan de jazzmuziek en maakte hij onderdeel uit van het baanbrekende M-Base Collective. Met de groep Five Elements bracht hij in de jaren '90 een aantal legendarische albums uit, zoals *Rhythm People* en *Black Science*. Deze groep vormt de basis voor composities die hij schreef voor een groot ensemble, dat hij aanduidt met **The Council of Balance**. Voor de muziek liet hij zich onder meer inspireren door geluiden uit het Amazonegebied. De muziek verscheen in 2014 op de zeer goed ontvangen cd *Synovial Joints*. *The New York Times* roemde het als één van de beste albums van 2015. Coleman zal met musici uit Five Elements deze muziek uitvoeren in samenwerking met het **DoelenEnsemble**, gespecialiseerd in 20e eeuwse muziek.

© Jeff Fusco / John D. and Catherine T. MacArthur Foundation

Saxophonist and composer **Steve Coleman** has turned 60 but his innovative playing and endless search for new forms and ideas are timeless. Since 1985 he has been adding his own unique twist to jazz music and he was a member of the groundbreaking band M-Base Collective. With the group Five Elements, back in the nineties, he made several legendary albums, including *Rhythm People* and *Black Science*. This band was the basis for the pieces he wrote for a large ensemble which he called **The Council of Balance**. Coleman drew inspiration for his compositions from the sounds of the Amazon region and they were released in 2014 on the well-received album *Synovial Joints*. *The New York Times* listed the record as one of the best albums of 2015. Together with musicians from the Five elements, Coleman will perform the album, accompanied by the **DoelenEnsemble**, a group that specializes in 20th century music.

Zondag, 15.15 - 16.30 uur, Madeira
Sunday, 3:15 - 4:30 PM, Madeira

STEVE LEHMAN SÉLÉBÉYONE (US)

GENRE: MODERN CREATIVE/HIP HOP

HPrizm, Gaston Bandimic *(vocals)*; **Maciek Lasserre** *(soprano saxophone)*; **Steve Lehman** *(alto saxophone, electronics)*; **Damion Reid** *(drums)*.

Alle grote jazzmedia zijn het erover eens: altsaxofonist en bandleider **Steve Lehman** is een van de meest innovatieve muzikanten in het vak. Hij is net zo vooruitstrevend als zijn leermeesters Jackie McLean, Anthony Braxton en Alvin Lucier. Op verbluffende wijze fuseert de New Yorker jazz, avant-garde en hiphop tot een volstrekt eigen stijl. Zijn vorige album *Mise En Abîme* werd door meer dan honderd jazzcritici in de NPR Music Jazz Critics Poll uitgeroepen tot Beste Jazzalbum. Het toonaangevende magazine *DownBeat* gaf de maximumscore van vijf sterren. Met zijn nieuwste project ***Sélébéyone*** zoekt Lehman opnieuw de grenzen op door moderne jazz, Senegalese rap, live elektronica en underground hiphop samen te voegen tot een rauw urban experiment. Afwisselende ritmes, elektrisch-akoestische harmonieën en een modern geluid maken onderdeel uit van de tekstuele inhoud. Een totaal nieuw universum in de verste uithoeken van abstractie.

All great jazz media agree on this: alto saxophonist and bandleader **Steve Lehman** is one of the most innovative musicians in the profession. He works at the forefront like his teachers Jackie McLean, Anthony Braxton and Alvin Lucier. In a surprising way the New Yorker fuses jazz, avant-garde and hip hop into a completely new style. His last album *Mise En Abîme* was hailed as the Best Jazz album by more than one hundred jazz critics in the NPR Music Jazz Critics Poll. The important magazine *DownBeat* gave it the maximum score of five stars. With his latest project ***Sélébéyone*** Lehman again pushes back the boundaries by bringing together modern jazz, Senegalese rap, live electronic music, and underground hip hop in a raw urban experiment. Changing rhythms, electric-acoustic harmonies and a contemporary sound are part of the textual content. A completely new universe stretching into the far corners of abstraction.

Zondag, 21.00 - 22.15 uur, Madeira
Sunday, 9:00 - 10:15 PM, Madeira

CRAFTING THE FINEST MUSICAL INSTRUMENTS

For the love of music!

Adams Musical Instruments - Holland

Photo: Arjan Aelmans

Adams Brass

ADAMS®

Experience the Sound of Quality

www.adams-music.com

STEVE WINWOOD (GB)

GENRE: RHYTHM & BLUES/SINGER-SONGWRITER

Steve Winwood *(vocals, guitar, piano)*; **Paul Booth** *(flute, saxophone)*; **Jose Neto** *(guitar)*; **Richard Bailey** *(drums)*; **Edwin Sanz** *(percussion)*.

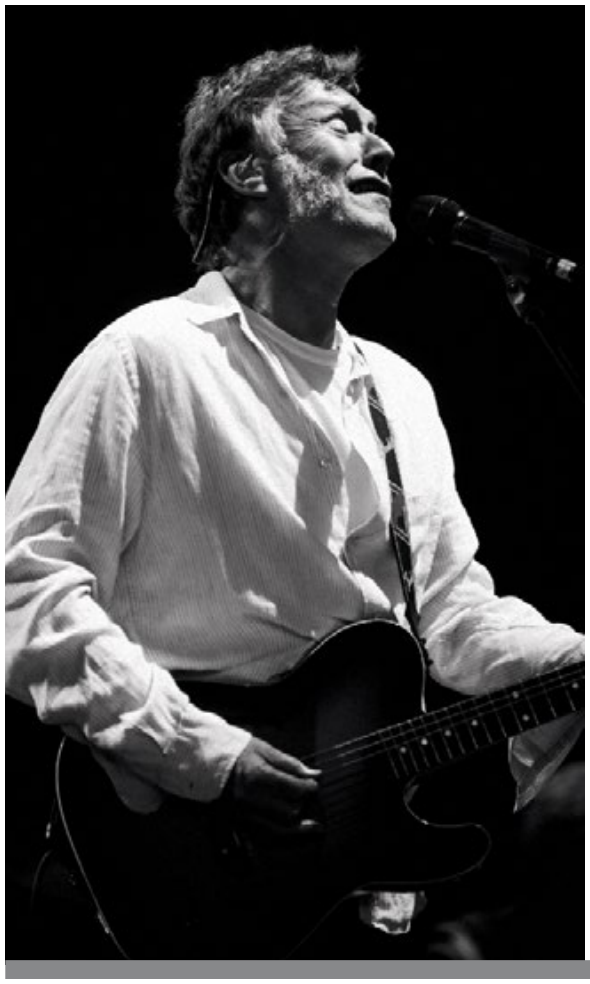

Zanger, toetsenist en multi-instrumentalist **Steve Winwood** is pas 68 jaar. Haast niet te geloven in de wetenschap dat hij al op zijn veertiende lid was van de legendarische Spencer Davis Group. Led Zeppelin-gitarist Jimmy Page noemde hem indertijd al het grootste muzikale talent dat hij ooit had ontmoet. Als tiener schreef hij hits zoals *Gimme Some Lovin'* en *I'm A Man*. Later maakte hij deel uit van bekende popgroepen zoals Blind Faith en Traffic. Als solist brak Winwood in 1980 door met zijn tweede soloplaat *Arc Of A Diver* waarop de grote hit *While You See A Chance* staat. In de jaren daarna bleef de Engelsman vijfsterrenalbums afleveren en hits scoren met nummers zoals *Valerie*, *Higher Love* en *Back In The High Life*. Zijn laatste studiowerk bracht Winwood in 2008 uit onder de titel *Nine Lives*. De man die tegenwoordig in Nashville woont, komt met een topband naar Rotterdam.

Singer, keyboardist and multi-instrumentalist **Steve Winwood** is only 68 years old. That's hard to believe until you realize he was only 14 when he joined the legendary Spencer Davis Group. At that time, Led Zeppelin guitarist Jimmy Page described Winwood as the greatest musical talent he had ever encountered. As a teenager Winwood wrote hits like *Gimme Some Lovin'* and *I'm A Man*. Later he was a member of well-known pop groups like Blind Faith and Traffic. Winwood's breakthrough as a soloist came in 1980 with his second album *Arc Of A Diver* which contains the huge hit *While You See A Chance*. The Englishman, currently based in Nashville, continued to deliver 5-star albums in the years that followed, and had hits with numbers like *Valerie*, *Higher Love* and *Back In The High Life*. Winwood, whose last studio album *Nine Lives* was released in 2008, is bringing a top-class band with him to Rotterdam.

Vrijdag, 20.30 - 21.45 uur, Amazon
Friday, 8:30 - 9:45 PM, Amazon

ST. PAUL AND THE BROKEN BONES (US)

GENRE: RHYTHM &BLUES/SOUL

Paul William Janeway *(vocals)*; **Jason Emory Migledorff** *(saxophone)*; **John Allen Brantstettet Jr** *(trumpet)*; **Chad Kenneth Fisher** *(trombone)*; **Browan Job Lollar, Jesse Thomas Phillips** *(guitar)*; **John Allen Gamble Jr** *(keyboards, organ)*; **Andrew Christian Lee** *(drums)*.

Een rij blazers, een schurende stem, een bas die achter de tel valt en stevige gitaarritmes; dat kan niet anders dan zuidelijke soul zijn. **St. Paul and the Broken Bones** is sixties soul, maar dan nieuw. Het wordt nog maar eens bevestigd door de opnames van hun tweede album *Sea Of Noise* die in twee legendarische studio's in Memphis werden gemaakt: Stax en Sun. Dit is geen nostalgische kopieband. Hun debuutalbum had vooral een live benadering, maar de opvolger werd stevig doordacht. Frontman Paul Janeway laat zich gelden als songwriter met Tom Waits en Nick Cave als zijn voorbeelden. Hij adresseert grote, sociale thema's in de slepende songs waarop nu ook strijkers zijn te horen. Dat alles staat als een huis op de basis van *southern soul*: stuwende blazers en een luie gitaar die soms durft te rocken.

The wind section in a row, a voice like sandpaper, a bass just one count behind and heavy guitar rhythms: this can only be southern soul. **St. Paul and the Broken Bones** is sixties soul, but new. This is confirmed by the tracks on their second album *Sea Of Noise* that were made in two legendary studios in Memphis: Stax and Sun. This is no nostalgic copycat band. Their debut album was mostly a live approach, but the follow-up was well thought out. Frontman Paul Janeway shows the qualities of a true songwriter, with the likes of Tom Waits and Nick Cave as examples. He addresses grand, social themes in languid songs in which we can now also hear strings. All of this stands solidly on the firm foundations of southern soul: driven by horns and a lazy guitar that has the courage to rock every so often.

Zondag, 15.45 - 17.00 uur, Nile
Sunday, 3:45 - 5:00 PM, Nile

© David McClister Photography, LLC.

SUITE FOR MA DUKES 'TRIBUTE TO J DILLA' FEATURING MIGUEL ATWOOD-FERGUSON (US)

GENRE: ORCHESTRAL JAZZ/HIP HOP/NEW URBAN JAZZ

Miguel Atwood-Ferguson *(arranger, conductor, violin)*; **Gareth Lockrane** *(flute)*; **Mikey Sluman** *(oboe)*; **t.b.a.** *(alto saxophone)*; **George Crawley** *(tenor saxophone)*; **Tom Walsh** *(trumpet)*; **Trevor Mires** *(trombone)*; **Dave Lee** *(french horn)*; **Richard Henry** *(bass trombone)*; **Ed Riches** *(guitar)*; **Mark de Clive-Lowe** *(keyboards)*; **Gabe Noel** *(bass)*; **Jamire Williams** *(drums)*; **Alina Bzhezhinska** *(harp)*.

Met zijn eerbetoon aan de in 2006 vroegtijdig overleden MC en producer **J Dilla** bewijst **Miguel Atwood-Ferguson** dat hiphop wel degelijk eeuwigheidswaarde kan hebben. De als geniaal beschouwde Dilla geniet een cultstatus in hiphopkringen. Vanwege de vooruitstrevende vorm en orkestrale kwaliteit van zijn muziek wordt hij wel 'de Mozart van de hiphop' genoemd. Zijn werk inspireerde violist en dirigent Atwood-Ferguson (die onder meer met Outkast en Sly Stone werkte) en producer Carlos Nino tot **Suite For Ma Dukes**. Wat in 2009 begon als een 4-track EP groeide uit tot een reeks bevlogen liveoptredens vertolkt door een orkest van wisselend formaat (waaronder toetsenist Mark de Clive-Lowe). Door live met instrumenten Dilla's oorspronkelijk uit samples opgebouwde tracks op te voeren, wordt het vernuft en de complexiteit van zijn composities vlijmscherp blootgelegd.

In 2006, with his tribute to MC and producer **J Dilla** who had died aged just 32, **Miguel Atwood-Ferguson** proved that hip hop really can last. Dilla had been regarded as a genius and enjoyed cult status in hip hop circles. Thanks to the progressive formats and orchestral quality of his music, he was dubbed "the Mozart of hip hop". Dilla's work inspired violinist and conductor Atwood-Ferguson (who has worked with Outkast and Sly Stone, among others) and producer Carlos Nino to make **Suite For Ma Dukes**. What started out in 2009 as a 4-track EP grew into a series of exciting live shows with the music interpreted by an ensemble with a changing lineup (including keyboardist Mark de Clive-Lowe). In the live shows, the musicians use instruments to play Dilla's tracks that were originally built around samples, exposing the razor-sharp ingenuity and complexity of his compositions.

© Rameen Gasery

Vrijdag, 17.30 - 18.45 uur, Darling
Friday, 5:30 - 6:45 PM, Darling

SWING DE PARIS (FR, US)

GENRE: GIPSY SWING

Sébastien Giniaux, Christophe Lagane, Guillaume Goussault *(guitar)*; **William Brunard** *(double bass)*.

Het Frans/Amerikaanse collectief **Swing de Paris** is geen doorsnee jazzensemble te noemen. Het viertal pendelt namelijk tussen New York en Parijs om hun liefde voor de muziek van zigeunerjazz-fenomenen als gitarist Django Reinhardt en violist Stéphane Grappelli uit te dragen. Spontaniteit is het sleutelwoord, want de orkestratie en arrangementen worden bij deze stijl vooraf niet bepaald. Swing de Paris brengt in een klassieke kwartetformatie een ode aan de gouden jaren van de gipsy jazz, met name de legendarische Hot Club of France-beweging, waarin zeer getalenteerde jonge muzikanten in de vooroorlogse periode lieten zien dat jazz zonder drums of trompetten ook kon swingen. Een unieke periode in de jazzmuziek, die tot op de dag van vandaag zijn stempel op de ontwikkeling van veel nieuwe artiesten drukt.

The French-American collective **Swing de Paris** is no run-of-the-mill jazz ensemble. Its four members shuttle back and forth between New York and Paris to demonstrate their love for the gypsy jazz of icons like Django Reinhardt and violinist Stéphane Grappelli. Spontaneity is key for the ensemble because in this style of music the orchestration and arrangements are not set down in advance. In a classic quartet formation, Swing de Paris perform a tribute to the golden years of gipsy jazz, especially the Hot Club of France movement, in which (in the pre-war period) highly talented young musicians proved that jazz could swing without drums and trumpets. A unique time in the history of jazz which today still influences the direction many young artists take.

Zondag, 14.45 - 15.30 uur, Congo Square
Sunday, 2:45 - 3:30 PM, Congo Square
Zondag, 16.45 - 17.30 uur, Congo Square
Sunday, 4:45 - 5:30 PM, Congo Square

TAJMO: THE TAJ MAHAL & KEB' MO' BAND (US)

GENRE: BLUES

Keb' Mo', Taj Mahal *(vocals, guitar)*; **Deva Mahal, Zoe Mahal** *(backing vocals)*; **Dana Robbins, Quentin Ware** *(horns)*; **David Rodgers** *(keyboards)*; **Stan Sergeant** *(bass)*; **Marcus Finnie** *(drums)*.

Dat Taj Mahal en Keb' Mo' zielsverwanten zijn, is hoorbaar in al hun werk: de twee gitaristen weten avontuur te vinden in traditionele blues. In **TajMo: The Taj Mahal & Keb' Mo' Band** bundelen ze hun krachten, een unieke samenwerking van twee van de beste levende bluesmannen. Taj Mahal weet al vijftig jaar de blues te koppelen aan Afrikaanse en Caribische muziek, Keb' Mo' is zonder twijfel een discipel van zijn stijl. "Gewoon een briljante man," zegt Keb' Mo' over zijn muzikale voorbeeld. "Het maken van dit album was een *big deal* voor mij." Andersom roemt Taj Mahal hem als *"A hell of a guitar player"*. De samenwerking en het door henzelf geproduceerde album *TajMo* werd door bluesliefhebbers reikhalzend tegemoet gezien. Onder de elf nummers zijn covers van John Mayer en The Who, maar vooral ook mooi nieuw werk.

It is obvious from all their work: Taj Mahal and Keb' Mo' are soulmates. The two guitarists are able to find adventure in traditional blues. In **TajMo: The Taj Mahal & Keb' Mo' Band** they join forces in a unique collaboration between two of the best blues men alive today. For fifty years Taj Mahal has been able to link the blues to African and Caribbean music and Keb' Mo' is undoubtedly a disciple of his style. "Just a brilliant man," said Keb' Mo' about his musical hero. "Making this record was a really big deal for me." The other way round, Taj Mahal praises Mo' as "A hell of a guitar player". Their collaboration and the album *TajMo* that they produced together were eagerly anticipated by blues enthusiasts. The eleven tracks include covers by John Mayer and The Who but are mostly beautiful new compositions.

Zondag, 21.30 - 22.45 uur, Congo
Sunday, 9:30 - 10:45 PM, Congo

THE BRASS FUNKEYS (GB)

GENRE: FUNK/NEW ORLEANS JAZZ

Dave Robinson *(tenor saxophone)*; **Jack Courtney, Rob Smith** *(trumpet)*; **Tom Green, Vij Prakash** *(trombone)*; **John Caddick** *(sousaphone)*; **Harpal Mudhar** *(drums)*; **Fred Harper** *(percussion)*.

© Alejandro Tamagno

In Engeland stond het bruisende achtkoppige **The Brass Funkeys** al op het toonaangevende Glastonbury en Cambridge International Jazz Festival. Daarnaast verzorgde het in 2011 opgerichte blazersgezelschap de voorprogramma's van grote namen als Dr. John en The Dirty Dozen. The Brass Funkeys bestaat uit muzikale toptalenten en opereert vanuit Londen. De heren graven diep in de muzikale tradities van New Orleans. Met technisch vakmanschap duikt de formatie in de typerende *second line* feestvreugde, de pompende blazersfunk en de soulvolle jazz van de begrafenisparades. Echter, de band schuwt niet om er een moderne twist aan te geven door hiphop, gipsy, reggae en latin toe te voegen aan hun swingende liveshow. Let ook op de bijzondere interpretaties van *The Jungle Book*-klassieker *I Wanna Be Like You* en Rage Against The Machine's *Killing In The Name* van deze opzwepende Britse feestmakers.

In England, the eight-piece band **The Brass Funkeys** (formed in 2011) have already played at prestigious festivals including Glastonbury and the Cambridge International Jazz Festival. In addition, this brass band has supported famous acts like Dr. John and The Dirty Dozen. The Brass Funkeys is a London-based group consisting of highly talented musicians. The band draws heavily on the musical traditions of New Orleans. The musicians display their skills, rolling from spirited second line revelry to soulful jazz funeral marches and brass-driven funk. And they don't shy away from adding a dose of modernity to their eclectic live show by introducing reggae, hip hop, gypsy, swing, and Latin influences. Watch out for this exciting band's unique interpretations of *The Jungle Book* classic *I Wanna Be Like You* and Rage Against The Machine's *Killing In The Name*.

Vrijdag, 22.15 - 23.15 uur, Congo Square
Friday, 10:15 - 11:15 PM, Congo Square

THE CINEMATIC ORCHESTRA (GB)

GENRE: ELECTRONIC JAZZ

Berverly Tawiah, Heidi Vogel *(vocals)*; **Tom Chant** *(saxophone)*; **Miguel Atwood-Ferguson** *(violin)*; **Larry Brown** *(guitar, keyboards)*; **Dominic J. Marshall** *(piano)*; **Sam Vicary** *(bass)*; **Luke Flowers** *(drums)*; **Jason Swinscoe** *(DJ)*.

De sensationele muziek van **The Cinematic Orchestra** in een paar woorden omschrijven is bijna onmogelijk. Al bijna 20 jaar laat Jason Swinscoe, de geestelijk vader van deze Britse formatie, de grenzen vervagen tussen jazz, neo-klassiek, soul, hiphop, post-rock, easy listening, sample-pop en elektronica. De producties van The Cinematic Orchestra starten vrijwel altijd bij wat verzamelde samples en oud vinyl. Die worden vervolgens onder handen genomen door een steeds wisselende bezetting van louter topmuzikanten. De groep bracht inmiddels acht bijzondere albums uit en vormt daarmee een van de paradepaardjes voor het toonaangevende underground label Ninja Tune. In 2016 verscheen de veelbelovende nieuwe single *To Believe* waarop Swinscoe samenwerkt met zanger Moses Sumney. Van prikkelende jazzimprovisaties tot aan smeulende ambient, alles maakt bij The Cinematic Orchestra deel uit van het spannende totaalplaatje. Liefhebbers van Radiohead, Lamb, Patrick Watson en Miles Davis zitten goed bij dit eclectische gezelschap.

The sensational music of **The Cinematic Orchestra** is virtually impossible to describe in just a few words. For almost 20 years, Jason Swinscoe, the spiritual father of this British group, has been blurring the lines between jazz, neo-classic, soul, hip hop, post rock, easy listening, sample pop, and electronic music. The Cinematic Orchestra's productions invariably start with samples and old vinyl. These are then put into the hands of an ever-changing lineup that always comprises top-class musicians. The group now has eight unique albums to its name, making it the showpiece of leading underground label Ninja Tune. In 2016, the promising new single *To Believe* was released, on which Swinscoe collaborated with singer Moses Sumney. From imaginative jazz improvisations to creating a smoldering atmosphere, everything The Cinematic Orchestra does is part of an exciting bigger picture. Fans of Radiohead, Lamb, Patrick Watson, and Miles Davis will enjoy hearing this eclectic ensemble.

Zondag, 17.30 - 18.45 uur, Darling
Sunday, 5:30 - 6:45 PM, Darling

THE NEW POWER GENERATION CELEBRATING PRINCE (US)

GENRE: FUNK

Morris Hayes *(musical director, vocals)*; **Kip Blackshire, Shelby J.** *(vocals)*; **Damon Dickson** *(vocals, percussion)*; **André Cymone, Tony Mosley** *(vocals, guitar, bass)*; **Keith Anderson** *(saxophone)*; **Lynn Grissett** *(trumpet)*; **Mike Scott** *(guitar)*; **Tommy Barbarella** *(keyboards, vocals)*; **Sonny Thompson** *(bass)*; **Kirk Johnson** *(drums)*.

Begin jaren negentig zet Prince een belangrijke stap in zijn toch al zeer succesvolle carrière. His Royal Badness vormt de band die zijn geluid voor altijd zou veranderen, want het muzikaal experimenteren en ontdekken met deze nieuwe muzikanten brengt nieuwe creatieve krachten in de Amerikaanse superster naar boven. Vandaar ook de naam **The New Power Generation** (NPG). Met deze achtkoppige band neemt hij het befaamde album *Diamonds And Pearls* (1991) op, waarmee hij de meeste hits scoort sinds *Purple Rain* (1984). Nu, meer dan 25 jaar later, eert NPG de inmiddels overleden artiest met de concertreeks **Celebrating Prince**. Op drummer Michael Bland na staan alle originele bandleden op het podium tijdens een show die de virtuositeit van de koning van Paisley Park eert en zijn genialiteit en absolute originaliteit in een welverdiende *spotlight* zal zetten. Een absolute must voor de fans van wijlen het Amerikaanse fenomeen, die zoveel mensen inspireerde en muzikaal trakteerde.

In the early nineties, Prince made a major leap forward in what was already a highly successful career: His Royal Badness formed the band that would change his sound forever. The musical experiments and explorations conducted with this new group of musicians would unleash new creative energies in the American superstar. The aptly named **New Power Generation** (NPG) is the eight-piece band with which Prince recorded the famous album *Diamonds And Pearls* (1991) that earned him the most hits since *Purple Rain* (1984). Now, 25 years later, NPG is honoring the late artist in a series of concerts entitled **Celebrating Prince**. With the exception of drummer Michael Bland, all the original band members will be on stage at North Sea Jazz in a show that pays homage to the virtuosity of the king of Paisley Park and shines the spotlight on his genius and unparalleled originality. An absolute must for fans of Prince, a musical giant and American phenomenon who inspired so many with the gift of his music.

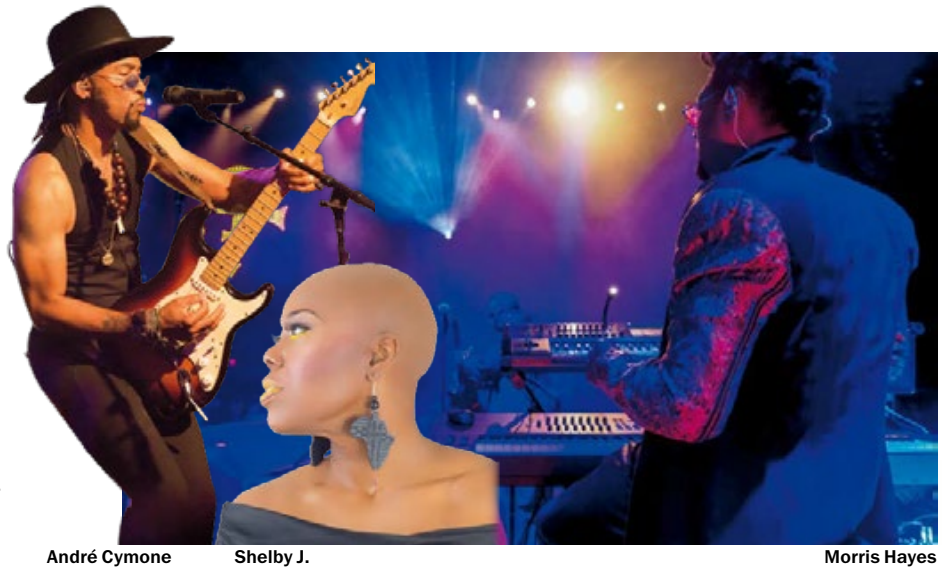

© DwayneWilliamsPhoto / studioSLANG

André Cymone Shelby J. Morris Hayes

© Steve Parke

Zondag, 20.30 - 22.00 uur, Maas
Sunday, 8:30 - 10:00 PM, Maas

© Carsten Windhorst / FRPAP.com

TIGGS DA AUTHOR (TZ, GB)

GENRE: SOUL/R&B/HIP HOP

Tiggs Da Author *(vocals)*; **George Hasbury** *(guitar)*; **John Paul** *(keyboards)*; **Stephen Morgan** *(bass)*; **Jon Rodney** *(drums)*.

Tiggs Da Author is een man van vele gezichten. Zo is zijn muzikale stijl beïnvloed door klassieke Oost-Afrikaanse jazz en de soulvolle sound van Motown, maar ook door snoeiharde grime, reggae en soepele hiphop. De 25-jarige rapper/singer-songwriter werd geboren in Tanzania, maar verhuisde op zijn achtste naar het Verenigd Koninkrijk. Hij groeide daar aanvankelijk op als een begenadigd voetballer, maar koos uiteindelijk toch voor een carrière als muzikant. Gelukkig maar, want sinds hij in 2015 een grote hit scoorde met het catchy *Georgia* – met meer dan zes miljoen streams op Spotify - gaat het hard met de Londenaar. Tiggs Da Author mocht zijn opwachting maken bij *Later With Jools Holland*, stond op de soundtrack van FIFA16 en speelde op diverse festivals, waaronder Pukkelpop en Lowlands. Liefhebbers van feelgood muziek met een vette soulrand mogen de show van deze goedlachse Tanzaniaan, die momenteel aan zijn debuutalbum werkt, dan ook echt niet overslaan.

Tiggs Da Author is a multi-faceted man. His musical style is influenced by classical East-African jazz and the soulful sound of Motown, but also by pounding grime, reggae, and smooth hip hop. The 25-year-old rapper and singer-songwriter was born in Tanzania, but when he was eight he moved to the United Kingdom. There he grew up to become a talented soccer player, but eventually chose a career in music. We should be grateful, because since his first hit song in 2015, the catchy *Georgia* that was streamed over six million times on Spotify, the Londoner's career is taking off quickly. Tiggs Da Author was asked to perform on *Later With Jools Holland*, featured on the soundtrack of FIFA16 and performed at various festivals, including Pukkelpop and Lowlands. Fans of feel-good music with a 'phat' soul edge will not be able to resist the show of this sympathetic Tanzanian, who is now working on his debut album.

Vrijdag, 23.45 - 0.45 uur, Mississippi
Friday, 11:45 PM - 12:45 AM, Mississippi

TOMASZ STANKO / ENRICO RAVA QUINTET (PL, IT, US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Enrico Rava, Tomasz Stanko *(trumpet)*; **Giovanni Guidi** *(piano)*; **Reuben Rogers** *(double bass)*; **Gerald Cleaver** *(drums)*.

Trompettisten **Enrico Rava** en **Tomasz Stanko** behoren tot het summum van de moderne Europese jazz. De Poolse Stanko was de eerste die in Europa free jazz speelde. Hij is populair in de Verenigde Staten, waar men hem vergelijkt met Miles Davis en Chet Baker. De in Italië geboren Rava neemt in de zestiger jaren albums op met onder meer Gato Barbieri en Lee Konitz voordat hij in 1972 zijn eerste soloplaat maakt. Jaarlijks treden deze veteranen wereldwijd op in de belangrijkste clubs, theaters en op festivals. Met hun kwintet daagt deze sterke combi van twee onvoorspelbare persoonlijkheden elkaar uit tijdens een ontdekkingstocht door ieders muzikale wereld. En ook al staan Rava en Stanko bekend als solisten, ze weten precies wanneer ze de ruimte moeten geven aan pianist Giovanni Guidi en de formidabele New Yorkse ritmesectie bestaande uit Reuben Rogers en Gerald Cleaver.

Trumpeters **Enrico Rava** and **Tomasz Stanko** belong to the best of modern European jazz musicians. Polish-born Stanko was the first to play free jazz in Europe. He is also popular in the United States, where fans compare him to Miles Davis and Chet Baker. Italian Rava recorded albums back in the sixties with the likes of Gato Barbieri and Lee Konitz, before making a solo album in 1972. Each year these veterans perform at the most famous clubs, theaters and festivals in the world. With their quintet this powerful yet unpredictable duo challenge each other while exploring each other's musical world. And even though Rava and Stanko are known as soloists, they know exactly when to give the stage to pianist Giovanni Guidi and the formidable New York rhythm section, consisting of Reuben Rogers and Gerald Cleaver.

Zaterdag, 21.00 - 22.15 uur, Madeira
Saturday, 9:00 - 10:15 PM, Madeira

Selés

par HENRI SELMER PARIS

Présence

Clarinet

Axos

Saxophone

info@selmer.nl
www.selmer.nl

FABRIQUÉ EN FRANCE

TROMBONE SHORTY & ORLEANS AVENUE (US)

GENRE: NEW ORLEANS JAZZ/FUNK

Troy "Trombone Shorty" Andrews *(trumpet, trombone, vocals)*; **BK Jackson** *(tenor saxophone)*; **Dan Oestrecher** *(baritone saxophone)*; **Pete Murano** *(guitar)*; **Mike Bass Bailey** *(bass)*; **Joey Peebles** *(drums)*; **Jeremy Johnson** *(congas)*.

Troy Andrews, beter bekend als **Trombone Shorty**, maakt vanaf 2009 naam en faam in het livecircuit. De man uit New Orleans heeft zich met zijn volstrekt eigen trombonestijl, gevoel voor show en vernieuwingsdrang aan de top van de jazzwereld genesteld. Hij leidde vanaf zijn achtste jaar al zijn eigen groep in de traditie van de New Orleans *marching bands*, bracht onder eigen naam in 2003 een cd uit (hij was toen 17) en speelde meteen na de middelbare school in de blazerssectie van popster Lenny Kravitz. Andrews speelde zichzelf in de gevierde muziekserie *Treme*, over de beroemde muziekwijk met dezelfde naam in New Orleans. Hij mocht optreden in het Witte Huis met onder meer B.B. King, Jeff Beck en Mick Jagger en speelde een belangrijke rol op de hitplaat *Uptown Special* van producer Mark Ronson. In april verscheen bij het jazzlabel Blue Note zijn nieuwe plaat *Parking Lot Symphony*.

Troy Andrews, better known as **Trombone Shorty**, has been garnering fame on the live circuit since 2009. Born in New Orleans, he has a trombone style that is completely his own plus a feel for putting on a show and a drive to innovate – all of which keep him at the top of the jazz world. He was already leading his own group in the style of traditional New Orleans marching bands when he was just 8 years old. At age 17 (in 2003) he released a CD under his own name, and after leaving high school he immediately joined the horn section of pop star Lenny Kravitz's band. Andrews played himself in the acclaimed TV series *Treme* which is about the famous New Orleans music district of the same name. He has played at the White House with such greats as B.B. King, Jeff Beck and Mick Jagger and he played a major role on producer Marks Ronson's hit record *Uptown Special*. Andrews' new record *Parking Lot Symphony* has just been released on the jazz label Blue Note.

Vrijdag, 18.15 - 19.15 uur, Maas
Friday, 6:15 - 7:15 PM, Maas

TYPHOON & JEF NEVE (NL, BE)

GENRE: SPOKEN WORD & JAZZ

Typhoon *(vocals)*; **Jef Neve** *(piano)*.

Een toevallige ontmoeting leidde tot een bijzondere samenwerking van twee ogenschijnlijk creatieve tegenpolen. De Nederlandse rapper **Typhoon** veroverde met zijn succesalbum *Lobi Da Basi* en wervelende liveshows menig hart, de internationaal gerenommeerde Belgische jazzpianist **Jef Neve** heeft al jaren succes met zijn eigen trio en werkte samen met namen als Jamie Cullum, Branford Marsalis en José James. Ze vonden elkaar en hun gezamenlijke liefde voor muziek in 2015 tijdens het Beste Buren concert, een programma waarbij Vlaams-Nederlandse creativiteit en culturele samenwerking gevierd werden. Zonder repeteren of vooraf schrijven ontstonden spontaan twee nummers en er was een magische klik bij het duo. Het is dan ook niet verwonderlijk dat Typhoon en Neve die muzikale band naar de zalen wilden brengen. Nu is daar een intieme en ontroerende live-voorstelling, waarbij de spoken word van het hiphopfenomeen de Vlaamse pianist uitdaagt of juist naadloos aansluit bij diens virtuoze improvisaties. Een ontwapenende ontmoeting die beklijft, verrast en ontroert.

© Maarten Geukens

A coincidental encounter led to a remarkable collaboration between two ostentatiously creative opposites. Dutch rapper **Typhoon** has conquered many a heart with his successful album *Lobi Da Basi* and exuberant live shows. For years the internationally renowned Belgian jazz pianist **Jef Neve** has been thriving with his trio and has worked with artists like Jamie Cullum, Branford Marsalis and José James. Typhoon and Neve met through their shared love for music in 2015, at the Beste Buren ('Best Neighbors') concert, a program celebrating Flemish-Dutch creativity and cultural collaboration. Without any prior rehearsing or composing, two songs came into being spontaneously and a magical bond was formed between the two. No wonder that they wanted to share this musical connection with their audiences. Now they have created an intimate and tender live show where the spoken word of the hip hop phenomenon both challenges the Belgian pianist and fits seamlessly into his virtuoso improvising. An enchanting, surprising and touching encounter that stays with you.

Vrijdag, 23.30 - 0.30 uur, Darling
Friday, 11:30 PM - 12:30 AM, Darling

USHER & THE ROOTS (US)

GENRE: R&B/HIP HOP

Usher, Black Thought, Chris Turner, Damon Parker, Ebony Joi Franklin, James Jaiden Roston *(vocals)*; **Ian Hendrickson Smith** *(saxophone)*; **Dave Guy** *(trumpet)*; **Damon Bryson** *(tuba)*; **Kirk Douglas, Luke O'Malley** *(guitar)*; **James Poyser, Ray Angry** *(keyboards)*; **Mark Kelley** *(bass)*; **Questlove** *(drums)*; **Aaron Draper** *(percussion)*; **Jeremy Ellis** *(MPC)*.

The Roots kunnen de route naar North Sea Jazz inmiddels zonder TomTom afleggen, zo vaak stonden ze er al op het podium. Dit jaar brengen ze voor het eerst **Usher** mee als speciale gast. Of beter gezegd, megaster Usher (65 miljoen verkochte albums) neemt The Roots mee. Niet zomaar een begeleidingsband natuurlijk; met hun jazzy en organische benadering van hiphop werden ze door het blad *Rolling Stone* 'een van de beste liveacts ooit' genoemd. De geruchtenstroom over dit project begon in september 2016, toen Usher en The Roots optraden tijdens een benefietconcert in Canada. Wie The Roots eerder op het festival zag, weet dat ze prima op eigen benen kunnen staan, maar de wisselwerking met de zoetgevooisde Usher wordt nu al omschreven als een samensmelting van twee muzikale grootmachten. Eerdere shows lieten zien dat hier grenzen worden verlegd, terwijl de klassiekers van beide acts nieuwe glans krijgen.

They have come to North Sea Jazz so often **The Roots** know the route blindly. This year they will bring **Usher** as a special guest. Better said, mega star Usher (65 million albums sold) will bring The Roots. Not just any accompanying band; their jazzy and organic approach to hip hop made them into "one of the best live acts ever" according to *Rolling Stone* magazine. Rumors about this project started back in September 2016, when Usher and The Roots attended a benefit night in Canada. If you have seen The Roots at the festival before, you will know they are fully able to stand on their own two feet, but their interaction with sweet-voiced Usher is now already being described as the merging of two musical superpowers. Previous shows have been groundbreaking while classic hits are given a new shine by both acts.

© Mark Seliger/NBC

Vrijdag, 23.15 - 0.30 uur, Nile
Friday, 11:15 PM - 12:30 AM, Nile

VAN MORRISON (IE)

GENRE: RHYTHM & BLUES/SINGER-SONGWRITER

Van Morrison *(vocals, alto saxophone)*; **Dana Masters, Sumudu Jayatilaka** *(vocals)*; **Paul Moran** *(trumpet, keyboards)*; **Dave Keary** *(guitar)*; **Paul Moore** *(bass)*; **Mez Clough** *(drums)*.

De legende **Van Morrison** is een trouwe gast op het North Sea Jazz Festival. Bob Dylan noemde hem ooit een voorbeeld voor de muziekwereld. Vorig jaar nog bracht de nu 71-jarige Ier het bejubelde album *Keep Me Singing* uit waarop hij teruggaat naar de sound van succesvolle platen zoals *Avalon Sunset* en *Days Like This*. In 2015 scoorde hij in Amerika met het album *Duets: Re-working The Catalogue*. "Ik zal liedjes blijven maken tot de laatste snik. Het is het enige wat ik goed kan. Ik ben nog altijd fit en scherp, dus aan stoppen denk ik geen moment", meldde hij vorig jaar nog in een interview met een Nederlandse krant. Van Morrison staat live garant voor een geweldige show waarbij hij kan putten uit een ongelooflijk oeuvre dat tijdloze werken bestrijkt zoals *Astral Weeks*, *Tupelo Honey* en *Veedon Fleece*.

Van Morrison is a living legend and regular guest at the North Sea Jazz Festival. Bob Dylan once described him as an example for the music world. Last year, the now 71-year-old artist released the highly acclaimed album *Keep Me Singing* on which he returns to the sound of successful albums like *Avalon Sunset* and *Days Like This*. In 2015, he had a hit in the US with the album *Duets: Re-working The Catalogue*. Last year, Morrison had this to say in an interview with a Dutch newspaper: "I'll keep writing songs until my last breath. It's the only thing I'm good at. I'm still fit and sharp so right now I'm not thinking for a second about stopping." Morrison live on stage is guaranteed to be a fantastic show during which he can draw on an unbelievable body of work that remains timeless like *Astral Weeks*, *Tupelo Honey* and *Veedon Fleece*.

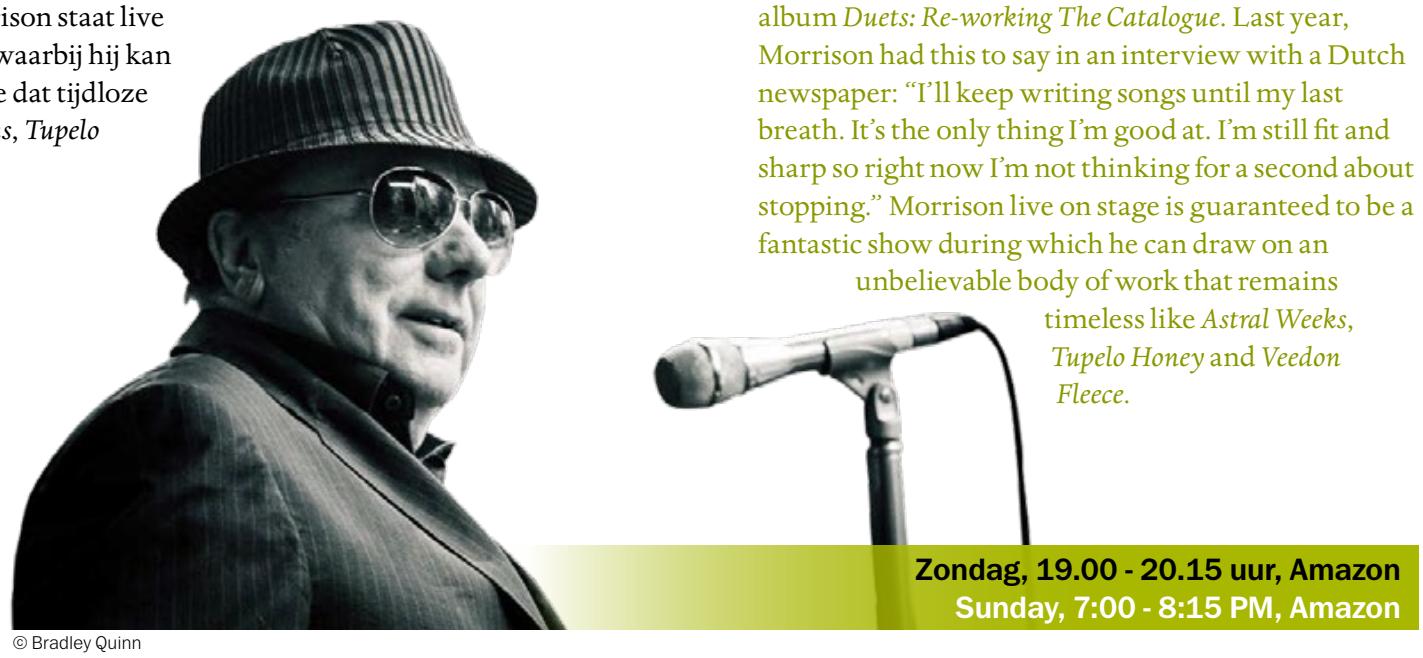

© Bradley Quinn

Zondag, 19.00 - 20.15 uur, Amazon
Sunday, 7:00 - 8:15 PM, Amazon

WAYNE SHORTER QUARTET WITH CASCO PHILHARMONIC (US, BE)

GENRE: ORCHESTRAL JAZZ/MODERN CREATIVE

Clark Rundell *(conductor)*; **Wayne Shorter** *(saxophone)*; **Danilo Pérez** *(piano)*; **John Patitucci** *(bass)*; **Brian Blade** *(drums)*; **and Casco Philarmonic.**

Wat zeggen titels als *Pegasus*, *Prometheus Unbound* en *The Three Marias*? Waarschijnlijk iets mythologisch, en dat is net de bedoeling. **Wayne Shorter** (1933) bracht onlangs zijn nieuwe album *Emanon* uit, een prestigieus project van zijn kwartet en een symfonie-orkest. Bij zijn optreden op North Sea Jazz zal het Vlaamse orkest **Casco Philharmonic** die laatste rol vervullen. Saxofonist Shorter, die vanaf 2001 rondtoert met zijn muzikale vertrouwelingen pianist Danilo Pérez, bassist John Patitucci en drummer Brian Blade, wordt alom gewaardeerd als saxofonist en componist. Het scharnierjaar in zijn loopbaan was 1964. Toen verhief de saxofonist zijn eigen stem overtuigend als lid van het fameuze kwintet van Miles Davis. Voor de enerverende plaat *Miles Smiles* (1966) leverde Shorter drie stukken aan, en daar zaten klassiekers bij: *Orbits* en *Footprints*. Shorter verliet Miles in 1970 en zette met Joe Zawinul een eigen groep op: Weather Report. Deze legendarische formatie koos voor een jazz-rock-R&B fusion.

What do titles like *Pegasus*, *Prometheus Unbound* and *The Three Marias* suggest? Probably something mythological and that is indeed the intention. **Wayne Shorter** (1933) recently released his new album *Emanon*, a prestigious project on which he worked with his quartet and a symphony orchestra. The latter role will be fulfilled by the Flemish orchestra **Casco Philharmonic** when saxophonist Shorter performs at North Sea Jazz. Since 2001, he has toured with his faithful lineup of pianist Danilo Pérez, bassist John Patitucci and drummer Brian Blade, receiving only high praise for his playing and skills as a composer. The pivotal year in Shorter's career was 1964 when the saxophonist convincingly added his unique sound to Miles Davis's famous quintet. Shorter provided three pieces for the exhilarating record *Miles Smiles* (1966) and two of them have become classics: *Orbits* and *Footprints*. Shorter left Miles in 1970 and formed his own group with Joe Zawinul: Weather Report. This legendary formation made a clear choice to play jazz-rock-R&B fusion.

© Erica Gannett

Vrijdag, 18.00 - 19.15 uur, Amazon
Friday, 6:00 - 7:15 PM, Amazon

WOLFGANG MUTHSPIEL QUINTET (AT, US, UK)

GENRE: MODERN CREATIVE

Ralph Alessi *(trumpet)*; **Wolfgang Muthspiel** *(guitar)*; **Gwilym Simcock** *(piano)*; **Larry Grenadier** *(double bass)*; **Jeff Ballard** *(drums)*.

© Mischa Nawrata

De Oostenrijke gitarist **Wolfgang Muthspiel** (1965) heeft een kwintet dat hij als een *'dream team'* beschouwt. En terecht! Trompettist Ralph Alessi werkt veel samen met pianist Uri Caine en is een vooraanstaand stilist, pianist Gwilym Simcock speelde met Joshua Redman en zowel bassist Larry Grenadier als drummer Jeff Ballard bewijzen al jaren bij pianist Brad Mehldau dat zij hun instrumenten perfect beheersen. Muthspiel verbleef een aantal jaren in New York maar ging in 2002 terug naar Wenen, dat nu zijn thuisbasis is. Hij werkte onder meer met Dhafer Youssef, Dave Liebman, Paul Motian, Gary Peacock, John Patitucci en the Vienna Art Orchestra. Voor dit kwintet componeerde hij een gloednieuw repertoire. De klassiek opgeleide Muthspiel (hij zingt soms ook zijn eigen stukken) werd in 2003 in Oostenrijk verkozen tot European Jazz Musician of the Year. Zijn laatste album is *Rising Grace* (2016, ECM Records).

Austrian guitarist **Wolfgang Muthspiel** (1965) has a quintet that he regards as a 'dream team'. And rightly so! Trumpeter Ralph Alessi has worked a lot with pianist Uri Caine and is a leading musical stylist, pianist Gwilym Simcock has played with Joshua Redman, and bassist Larry Grenadier as well as drummer Jeff Ballard have proven their mastery of their instruments for years with pianist Brad Mehldau. Muthspiel lived in New York for several years but in 2002 he moved back to Vienna, which is now his home base. He has worked with artists like Dhafer Youssef, Dave Liebman, Paul Motian, Gary Peacock, John Patitucci, and the Vienna Art Orchestra. He has composed a brand new repertoire for the Wolfgang Muthspiel Quintet. Muthspiel is classically trained and sometimes even sings his own pieces. In 2003, in Austria, he was named European Jazz Musician of the Year. His most recent album is *Rising Grace* (2016, ECM Records).

Zondag, 18.00 - 19.15 uur, Yenisei
Sunday, 6:00 - 7:15 PM, Yenisei

WOMAN TO WOMAN! RENÉE ROSNES, CÉCILE MCLORIN SALVANT, ANAT COHEN, MELISSA ALDANA, TINEKE POSTMA, INGRID JENSEN, NORIKO UEDA, ALLISON MILLER (US, NL)

GENRE: STRAIGHT AHEAD JAZZ/VOCAL JAZZ

Renée Rosnes *(artistic director, piano)*; **Cécile McLorin Salvant** *(vocals)*; **Anat Cohen** *(clarinet)*; **Tineke Postma** *(soprano saxophone, alto saxophone)*; **Melissa Aldana** *(tenor saxophone)*; **Ingrid Jensen** *(trumpet)*; **Noriko Ueda** *(double bass)*; **Allison Miller** *(drums)*.

Acht vrouwelijke performers bundelen hun talenten voor het groepsproject **Woman To Woman!**, en dat zijn niet de minsten. Een van de meest gewaarde pianisten en componisten van haar generatie, **Renée Rosnes**, leidt een unieke formatie met een eclectisch repertoire. **Cécile McLorin Salvant** neemt de zang voor haar rekening. Haar ster is snel rijzende: ze won vorig jaar veel van de belangrijkste muziekprijzen, waaronder een Grammy en in Nederland een Edison. Bassiste **Noriko Ueda** en drumster **Allison Miller** vormen een virtuoze ritmetandem. Ook krijgt het koper een prominente plek met het uitdagende blazerskwartet **Ingrid Jensen**, **Anat Cohen**, **Melissa Aldana** en de Nederlandse **Tineke Postma**. Naast hun soloprojecten speelden de dames met diverse grote namen zoals Danilo Pérez, Esperanza Spalding, Wayne Shorter en Joe Henderson.

Eight female performers join forces in the group project **Woman To Woman!**, and they are the cream of the cream. One of the most highly regarded pianists and composers of her generation, **Renée Rosnes**, leads a unique formation with an eclectic repertoire. **Cécile McLorin Salvant** is the vocalist of the group. She is fast becoming a star; last year she won several major music prizes, including a Grammy Award and an Edison Award in the Netherlands. Bassist **Noriko Ueda** and drummer **Allison Miller** form the brilliant rhythm session. And the brass players have a prominent role with the fantastic quartet comprising **Ingrid Jensen**, **Anat Cohen**, **Melissa Aldana** and Dutch **Tineke Postma**. Besides their solo projects, these ladies have played with various great artists like Danilo Pérez, Esperanza Spalding, Wayne Shorter and Joe Henderson.

Anat Cohen © Augusta Sagnelli | Allison Miller © Shervin Lainez | Cécile McLorin Salvant © Mark Fitton

Zaterdag, 23.00 - 0.15 uur, Hudson
Saturday, 11:00 PM - 12:15 AM, Hudson

XENIA RUBINOS (US)

GENRE: R&B/HIP HOP

Xenia Rubinos *(vocals, keyboards)*; **Nick Oddy** *(keyboards, effects)*; **Jackson Hill** *(bass)*; **Marco Buccelli** *(drums, percussion)*.

Niet alleen heeft de New Yorkse multi-instrumentalist **Xenia Rubinos** met twee albums een opmerkelijke eigen stem gecreëerd, ze gebruikt die stem ook nadrukkelijk om er iets mee te zeggen. Op haar nieuwste plaat *Black Terry Cat* behandelt ze bijvoorbeeld de positie van niet-witte arbeiders, de kurk waar de Amerikaanse economie op drijft, in het nummer *Mexican Chief*. Muzikaal heeft het nummer een punk en funk drive die door het hele album klinkt, terwijl het ontegenzeggelijk veel soul heeft en ze rap en zang afwisselt. Het past in de reeks albums van zwarte vrouwen die het afgelopen jaar zelfverzekerd hun identiteit onder de loep namen, zoals Solange, Beyoncé en Alicia Keys. Maar Xenia Rubinos klinkt rauwer: de bas is dieper, de beats zijn harder, ze contrasteren sterker met haar keyboardspel en zang. Rubinos laat een diepe indruk achter.

Not only does New York multi-instrumentalist **Xenia Rubinos** have a remarkably unique voice, as demonstrated on her two albums, she also uses that voice to express an opinion. On her latest record, *Black Terry Cat*, she tackles the position of the non-white laborers who keep the American economy afloat in the song *Mexican Chief*, for instance. Musically speaking the song has a punk and funk drive that resounds throughout the entire album, while it's filled with a lot of soul as well as rap and vocals. It is in line with a series of albums made by African American women who confidently spoke about their identity last year, like Solange, Beyoncé, and Alicia Keys. But Xenia Rubinos sounds rougher, the bass is deeper, and the beats are louder and contrast sharply with her keyboard playing and singing. Rubinos leaves a profound impression.

Zaterdag, 22.00 - 23.00 uur, Mississippi
Saturday, 10:00 - 11:00 PM, Mississippi

YUSSEF DAYES PRESENTS BLACK FOCUS (GB)

GENRE: NEW URBAN JAZZ

Mansur Brown *(guitar)*; **Charlie Stacey** *(keyboards)*; **Tom Driessler** *(bass)*; **Yussef Dayes** *(drums)*.

Wat begon als een eenmalige livesessie voor het online underground muziekkanaal Boiler Room werd uiteindelijk een heus project dat in rap tempo verder groeit. Al tijdens de repetities voelden toetsenist Kamaal Williams en drummer **Yussef Dayes** dat de telepathische grooves naar meer smaakten. Als Yussef Kamaal laat dit Londonse duo zich inspireren door het vroegere fusionwerk van Herbie Hancock en Miles Davis, maar zorgt het voor een pittige en frisse draai met invloeden uit de Britse dance en elektronica scene zoals jungle en broken beat. De wereldberoemde dj en labeleigenaar Gilles Peterson rook de potentie van deze heren al in een vroeg stadium en tekende hen op zijn Brownswood Recordings label. Het debuutalbum *Black Focus* uit 2016 ontving unaniem lovende recensies. Na een aantal optredens onder de naam Yussef Kamaal hebben de heren besloten ieder hun eigen weg te gaan en presenteert North Sea Jazz de band van drummer Yussef Dayes.

What started as a one-time live session for the online music broadcasting and streaming platform *Boiler Room* eventually turned into a real project that continues to evolve. During the rehearsals keyboardist Kamaal Williams and drummer **Yussef Dayes** already felt their telepathic grooves were just the beginning. Under the name Yussef Kamaal this London-based duo is inspired by the earlier fusion work of Herbie Hancock and Miles Davis, but influences from the British dance and electronic scenes, like jungle and broken beat, make for a fresh and spicy sound. World-famous DJ and label boss Gilles Peterson spotted the potential of the two gentlemen early on and signed them on his label Brownswood Recordings. Their debut *Black Focus* (2016) received wide acclaim. After a few performances under the name Yussef Kamaal, both musicians have decided to go their separate ways; North Sea Jazz presents the band of Yussef Dayes.

Vrijdag, 19.45 - 20.45 uur, Darling
Friday, 7:45 - 8:45 PM, Darling

ZIV TAUBENFELD BONES TRIO (IR, NL)

GENRE: FREE IMPROVISATION

Ziv Taubenfeld *(bass clarinet)*; **Shay Hazan** *(double bass)*; **Nir Sabag** *(drums)*.

De geboren Israëliër **Ziv Taubenfeld** (1986) is een jong, opkomend talent op de basklarinet en een van de beste improvisatoren van dit moment. Hij studeerde eerst in Israël, daarna in Nederland, woont in Amsterdam en werkte onder meer samen met drummer Han Bennink, klarinettist Ab Baars en componist/pianist Guus Janssen. Op dit moment is hij leider van het trio **Bones** dat naast hem bestaat uit zijn jeugdvrienden, drummer Nir Sabag en bassist Shay Hazan. Daarnaast speelt Taubenfeld in de bands Kuhn Fu, Plots en XPE. Ook Hazan komt uit Israël en studeerde aan het Jerusalem Academy for Music and Dance. Drummer Sabag werd opgeleid op The Israel Conservatory of Music in Tel Aviv. In 2016 verscheen het eerste gelijknamige album van dit trio. Later dit jaar zal er een tweede release van deze in Nederland gestationeerde groep verschijnen.

Born in Israel in 1986, **Ziv Taubenfeld** is a young, up-and-coming talent on bass clarinet and one of the best improvisers around at the moment. He first studied in Israel, then in the Netherlands. He lives in Amsterdam and has worked with, among others, drummer Han Bennink, clarinetist Ab Baars and composer-pianist Guus Janssen. Taubenfeld is currently the leader of the trio **Bones** whose other members are his childhood friends: drummer Nir Sabag and bassist Shay Hazan. Taubenfeld also plays with the bands Kuhn Fu, Plots and XPE. Hazan is also from Israel and studied at the Jerusalem Academy of Music and Dance. Drummer Sabag trained at the Israel Conservatory of Music in Tel Aviv. The trio's self-titled debut album was released in 2016. The second release by this Netherlands-based group is expected later this year.

Zondag, 21.00 - 22.15 uur, Volga
Sunday, 9:00 - 10:15 PM, Volga

THE RHAPSODY DANCE ORGAN (NL)

Gitarist **Bram Stadhouders** speelt live op het grootste mobiele dansorgel (een groot draaiorgel) ter wereld, de Rhapsody. Een uniek optreden; hiermee mag de muzikant met recht 'de eerste dansorgelgitarist ooit' genoemd worden. Stadhouders bespeelt het enorme orgel via zijn gitaar en laptop. Hij componeert hiervoor speciaal een aantal stukken. De geschiedenis van het dansorgel gaat terug tot 1850, toen de eerste werden gemaakt. Tussen 1910 en 1930 waren ze in vrijwel elk café of danszaal te vinden, als voorloper van de jukebox. Maar met de komst van de luidspreker zijn na 1950 bijna alle exemplaren in musea of bij verzamelaars beland. Stadhouders ging op onderzoek uit, vond de Rhapsody ergens in een loods en ontdekte dat hij door middel van hedendaagse technologie een verbinding kon maken met het orgel. Bram Stadhouders & The Big Barrel Organ wordt ondersteund door het Prins Bernhard Cultuurfonds en Fonds Podiumkunsten.

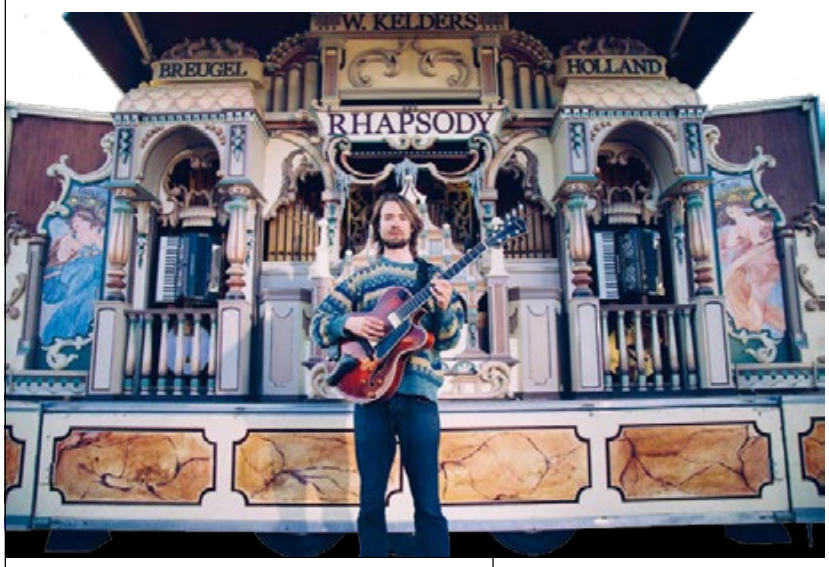

© Jonas Sacks

Guitarist **Bram Stadhouders** plays live on the biggest transportable dance organ (a big barrel organ) in the world, the Rhapsody. This makes for a unique performance, due to which the musician can rightly be called "the first dance organ guitarist ever". Stadhouders plays the enormous organ via his guitar and laptop, triggering it with MIDI, mixing composition and pure improvisation. The history of the dance organ goes back to 1850, when the first pieces were made. Between 1910 and 1930, they could be found in almost every dancehall, as a predecessor to the jukebox. However, as the loudspeaker made its way to the public, the organs moved towards musea and private collectors. Stadhouders went on an investigation and found the Rhapsody in a silo somewhere in the south of the Netherlands. He discovered that almost all dance organs work with current technology, which means they can be played with any instrument that can send MIDI. Bram Stadhouders & The Big Barrel Organ is supported by Dutch Funds for the Arts and Prins Bernhard Fonds.

Big Barrel Organ playing jazz repertoire
Vrijdag/Zaterdag, 16.30 uur - 17.15 uur, Mississippi Square
Friday/Saturday, 4:30 - 5:15 PM, Mississippi Square
Zondag, 14.30 uur - 15.15 uur, Mississippi Square
Sunday, 2:30 - 3:15 PM, Mississippi Square

Bram Stadhouders & The Big Barrel Organ
Vrijdag, 20.45 uur - 21.15 uur & 22.45 - 23.15 uur, Mississippi Square
Friday, 8:45 - 9:15 PM & 10:45 - 11:15 PM, Mississippi Square
Zaterdag, 20.15 - 20.45 uur & 22.15 - 22.45 uur, Mississippi Square
Saturday, 8:15 - 8:45 PM & 10:15 - 10:45 PM, Mississippi Square
Zondag, 19.15 - 19.45 uur & 21.30 - 22.00 uur, Mississippi Square
Sunday, 7:15 - 7:45 PM & 9:30 - 10:00 PM, Mississippi Square

Artists on the move

Een prachtige traditie op North Sea Jazz: bijzondere acts die zich al spelend bewegen over het festival en het publiek verrassingen.

A wonderful tradition at North Sea Jazz: extraordinary acts who perform while roaming the festival, surprising audiences where they go.

© Hester Blankestijn

ROTTERDAM BRASS BAND SCHOOL (NL)

GENRE: BRASS

De SKVR **Rotterdam Brass Band School** is dé school voor kinderen vanaf 8 jaar die graag zomerse muziek maken. Het motto is 'one band, one sound'; ze spelen een mix van verschillende muziekstijlen binnen de Caribische brass, variërend van salsa tot wals en van soca en calypso tot merengue.

The SKVR **Rotterdam Brass Band School** is the place to be for children aged 8 and up who want to play tropical music. Their motto is 'one band, one sound'; they play a mix of different musical styles within Caribbean brass, varying from salsa to waltz and from soca and calypso to merengue.

Nationale TAPTOE

International indoor military music show

29 sep › 1 okt 2017 in Rotterdam Ahoy

Rond de taptoe:

- 29 september voorstelling met veteranenontvangst
- Oad: Busvervoer tot de voordeur van Rotterdam Ahoy
- Combiticket: Taptoe met overnachting
- Workshops: klarinet en tamboer-maître
- Sfeermarkt in Ahoy
- Pleinconcerten in Rotterdam
- Jeugd Show Manifestatie

Een militaire muziekshow met onze militaire orkesten, het Nederlandse Politieorkest, Pipes and Drums en diverse gastartiesten.

U maakt dit jaar kennis met buitenlandse militaire orkesten zoals de Latvian Army Band (Letland) en Das Musikkorps der Bundeswehr (Duitsland).

Bestel nu uw tickets voor de beste plaatsen op www.nationaletaptoe.nl en de Primera winkels.

Ministerie van Defensie · POLITIE · ROTTERDAM AHOY · vfonds investeert in VREDE · CITTÀ ROMANA · Gemeente Rotterdam · RIWEST.NL · Oad

DE OOSTERPOORT GRONINGEN

Lex Jasper Trio
16 september

Wouter Hamel
28 september

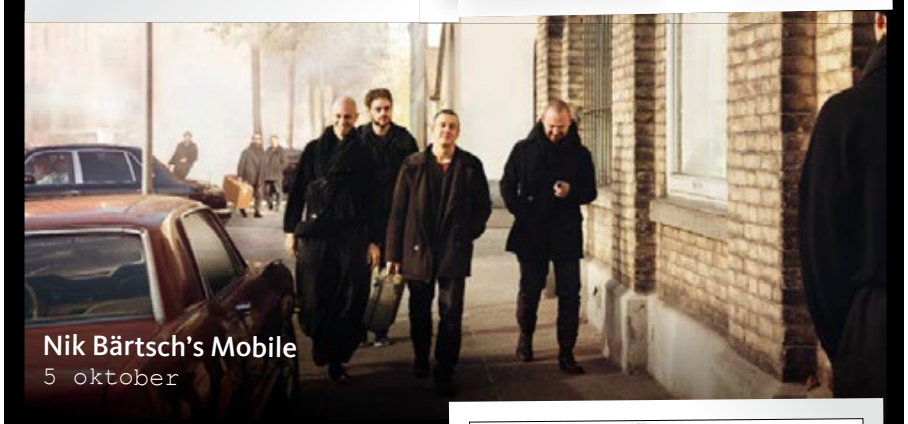

Nik Bärtsch's Mobile
5 oktober

Amadou & Mariam
16 oktober

Ben Miller Band
20 oktober

Cecile McLorin Salvant
18 oktober

Songhoy Blues
10 november

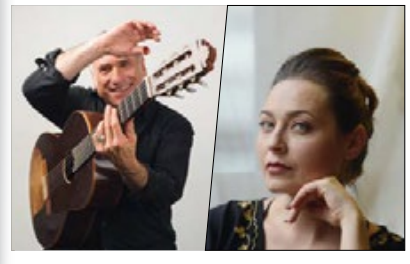

David Broza & Mira Awad
18 november

Metropole Orkest met Caro Emerald
22 december

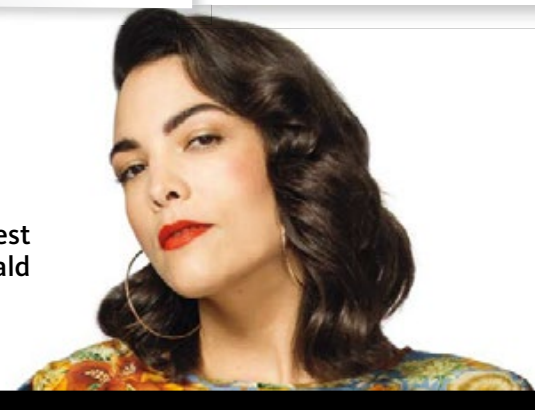

de-oosterpoort.nl

YAMAHA

Digital was never more natural

Now available in a selection of upright and grand piano models, TransAcoustic will change your perception of what a piano can do.

Incorporating specially developed transducers, TransAcoustic lets you play digital samples of other instruments, including our CFX concert grand, through the soundboard, with total control over their volume.

Thanks to the piano's natural resonance, samples come alive like never before and digital sounds can be blended with the acoustic sound too.

Visit **nl.yamaha.com** to discover more.

Port of Rotterdam
north sea Jazz

facebook.com/YamahaPianosEurope

Follow us on Twitter / YamahaPianosEU

TransAcoustic

DJs on the roof

Op het dak vermaken dj's het publiek met hun beats in uiteenlopende stijlen.
Up on the roof, DJs entertain audiences with their beats in varied musical styles.

VRIJDAG / FRIDAY

DJ COLLECTIEF NAALD EN KRAAK

Het Utrechtse **DJ Collectief Naald en Kraak** bestaat uit Jack Rhythm and Jazz (Michiel Meulenkamp) en GoGo Mania (Pascal Bannink). Al vijftien jaar verzamelt het duo hun favoriete platen. Het resultaat: een bijzondere vinyl collectie uit de jaren '50 en '60, die ze draaien op uiteenlopende festivals en feesten. En nu dus op North Sea Jazz! Laat je meenemen op een swingende reis van jazz naar exotica en weer terug naar rhythm and blues. Wanneer de naald de plaat raakt gaan gegarandeerd de voetjes van de vloer. *So let's do the Monkey and Shing-a-ling*!

DJ Collectief Naald en Kraak hails from the Dutch city of Utrecht and consists of Jack Rhythm and Jazz (Michiel Meulenkamp) and GoGo Mania (Pascal Bannink). The duo has been collecting their favourite records for 15 years. The result: an extraordinary collection of vinyl records from the fifties and sixties, which they spin at assorted festivals and parties. And now North Sea Jazz! Let yourself be taken on a swinging journey from jazz to exotica and back towards rhythm and blues. When the needle hits the record, the feet have no choice but to dance. So let's do the Monkey and Shing-a-ling!

Vrijdag, 17.00 - 19.15 uur, Tigris
Friday, 5:00 - 7:15 PM, Tigris

SOUSA

© Michel Wongsomenawi

Elder Sousa was voorheen de gitarist van de band Re:Freshed Orchestra en is niet alleen muzikant, maar ook een enorme muziekliefhebber en kenner op het gebied van jazz, fusion, soul, funk en Brazil. Hij verzamelt klassiekers en obscure platen om zijn muziekcollectie aan te vullen en is onder de naam **Sousa** inmiddels een veelgevraagd dj, die onder meer het voorprogramma van George Clinton verzorgde. Zijn selectie is breed: van jazz fusion-klassiekers tot smerige funk en van dansbare samba tot funky library music en Blaxploitation-soundtracks uit de jaren '70.

Elder Sousa, previously the guitarist of Dutch band Re:Freshed Orchestra, is not only a musician but also a huge music lover and a connaisseur of jazz, fusion, soul, funk, and Brasil. He collects both classics and obscure records to complete his vast collection. Known simply as **Sousa**, he has built a name for himself as a DJ and even landed an opening spot for George Clinton. His selection is wide, ranging from jazz fusion classics to dirty funk, and from danceable samba to funky library music and Blaxploitation soundtracks from the seventies.

Vrijdag, 19.15 - 21.30 uur, Tigris
Friday, 7:15 - 9:30 PM, Tigris

UPGREATZ: YOUR FAVOURITE VINYL REGROOVED

UpgreatZ is een uniek muziek- en beeldconcept dat gebaseerd is op de beste songs uit de jaren '70 en '80. Alleen klinken ze nu alsof ze gisteren zijn gemaakt! Een groot aantal belangrijke, bekende soul-, disco-, en jazz-classics zijn perfect opgepoetst, ge-remastered, opnieuw geproduceerd en zorgvuldig opgebouwd om aan de standaard van de hedendaagse kwaliteit en trends te voldoen. Hierdoor ontstonden, nieuwe, nóg betere versies. Dj's Florent en André en vj Remco geven een show vol jeugdsentiment, dus kom dansen en genieten!

UpgreatZ is a unique musical and visual concept based on the best songs from the 70s and 80s. With one big difference: they sound as if they were made yesterday! A large number of well-known, important soul, disco, and jazz classics have been perfectly polished, remastered, reproduced, and carefully built up to fulfill the standards of current quality and trends. This makes for new and even better versions. DJs Florent and André and VJ Remco will create a show bursting with nostalgia, so come, dance, and enjoy yourself!

© William Rutten

Vrijdag, 21.30 - 0.00 uur, Tigris
Friday, 9:30 PM - 12:00 AM, Tigris

ZATERDAG / SATURDAY

DJ SANDSTORM'S JAZZ MASH LIVE FEATURING RIK MOL

Achter de naam **DJ Sandstorm** schuilt Sander Verhaar, een eclectische dj die zich vooral bedient van funky dancemuziek. Hij is bekend van zijn mashups, remixen en themamixen die al meer dan 15 jaar worden uitgezonden op diverse radiozenders in Nederland, zoals 3FM, NPO Radio 2 en Sublime FM. **Jazz Mash** is zijn funky liveshow met mashups van soul, funk, hiphop en jazzy dance, die hij op het podium regelmatig brengt met live muzikanten. Deze keer met trompettist **Rik Mol**, onder meer bekend van het Metropole Orkest. Een gegarandeerd funky feestje!

© Laura de Roeck

DJ Sandstorm's real name is Sander Verhaar, an eclectic Dutch DJ who mostly plays funky dance music. He is known for his mashups, remixes and thematical mixes that have been broadcast on Dutch radio stations such as 3FM, NPO Radio 2 and Sublime FM for over 15 years. **Jazz Mash** is his funky live show with mashups of soul, funk, hip hop and jazzy dance for which he regularly enlists live musicians. This time he will bring trumpeter **Rik Mol**, known for his work with the Metropole Orkest. A funky party is guaranteed!

Zaterdag, 17.15 - 19.30 uur, Tigris
Saturday, 5:15 - 7:30 PM, Tigris

EKDOM'S FUNKY WEEKEND TRIP

Ekdom's Funky Weekend Trip is de naam van het radioprogramma dat Gerard Ekdom wekelijks presenteert als onderdeel van de Soul Night op NPO Radio 2. Daarin draait hij álles wat maar funky is in een twee uur durende muzikale 'trip'. Nieuwe ontdekkingen, oude vergeten soul, vette funk, nu-soul, acid jazz en soms ook gewoon retro dance classics. *As long as it's funky*! Sinds 2012 draait Gerard jaarlijks op het dak (de Tigris) tijdens het North Sea Jazz Festival een 'funky' set en ziet dit als een van de hoogtepunten in zijn agenda!

Ekdom's Funky Weekend Trip is the name of the radioshow which DJ Gerard Ekdom presents weekly as part of NPO Radio 2's Soul Night. In his program he plays anything that's funky during a two-hour musical 'trip'. New discoveries, old forgotten soul, dirty funk, nu-soul, acid jazz and even some retro dance classics sometimes. As long as it's funky! Since 2012, Gerard has been taking his records with him to the roof (Tigris) at the North Sea Jazz Festival every year, where he spins a 'funky' set. He considers this gig as one of the highlights in his diary!

© Ben Houdijk

Zaterdag, 19.30 - 21.45 uur, Tigris
Saturday, 7:30 - 9:45 PM, Tigris

REAL EL CANARIO

Real El Canario (echte naam Ezequiel V. Real) werd geboren op Tenerife, Canarische Eilanden in 1974. Op zijn tiende begon hij met het kopen van platen en in 1991 als professionele dj. Nadat hij in korte tijd uitgroeide tot de meest begeerde dj van de Canarische eilanden, verhuisde hij in 2000 naar Amsterdam en bouwde ook hier rap naam op. In plaats van draaitafel-expert noemt Real zichzelf liever hiphop dj en is zo niet aan genres gebonden. Na een lange sabbatical is hij weer helemaal terug: deze zomer moeten er nieuwe releases verschijnen én maakt hij opnieuw de festivals en clubs onveilig. Pas op, de Tornado komt eraan!

Real El Canario (real name: Ezequiel V. Real) was born in Tenerife (Canary Islands) in 1974. He has been buying records since age 10 and started working as a professional DJ in 1991. After quickly becoming the most wanted DJ of the Canary Islands he moved to Amsterdam in 2000 and built a name in The Netherlands. Rather than a turntablist, Real considers himself a Hip Hop DJ and as such, is not limited in playing varied musical genres. After a long sabbatical, he's back with a vengeance: this summer several releases will see the light and Real will once again rule festivals and clubs. Watch out, the Tornado is coming!

Zaterdag, 21.45 - 0.00 uur, Tigris
Saturday, 9:45 PM - 12:00 AM, Tigris

ZONDAG / SUNDAY

DJ DICK ON JAZZ

Dick van den Berg (89) alias **Dick on Jazz** is de oudste jazz dj van Nederland en levensgenieter extraordinaire. Hij woont in Rotterdam, maar reist nog steeds door het land om zijn passie, kwalitatieve en tijdloze jazzmuziek, te laten horen. Dick heeft een enorme kennis van zaken en een jazzcollectie om u tegen te zeggen. Hij organiseerde concerten, hield lezingen en is sinds zo'n twintig jaar ook dj. Als hij plaatjes draait, probeert hij het publiek meteen iets bij te brengen. Een optreden op North Sea Jazz, dat hij in Den Haag dertig jaar lang bezocht, is volgens eigen zeggen 'de kroon op zijn werk'.

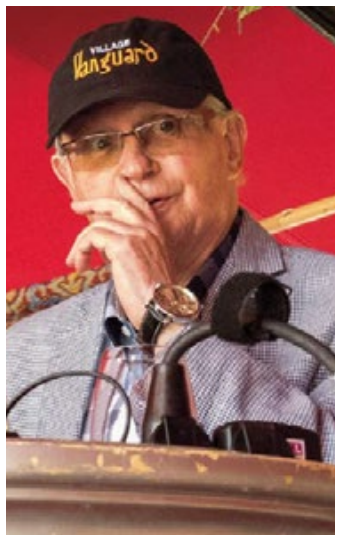

Dick van den Berg (89), also known as **Dick on Jazz**, is the oldest jazz DJ of the Netherlands and a true bon vivant. He lives in Rotterdam, but still travels around the country to share his passion: quality, timeless jazz music. Dick is incredibly knowledgeable and the owner of an impressive collection of jazz records. He used to organise concerts and lectures, but has also been a DJ for about 20 years. During his performances he likes to teach his audience at the same time. His performance at North Sea Jazz is a dream come true; when the festival was still based in The Hague, Dick attended no less than thirty times.

Zondag, 15.00 - 17.00 uur, Tigris
Sunday, 3:00 - 5:00 PM, Tigris

TIEN SON

Tienson Smeets speelt percussie in de band Jungle By Night. Maar als dj **Tien Son** speelt hij ook de warmste en meest soulvolle platen uit de hele wereld en laat zijn publiek dansen op een indrukwekkende selectie tracks die variëren van fijne oosterse funk, Braziliaanse drumbreaks en Japanse house tot zeldzame tropische juweeltjes. Hij neemt de tijd om nieuwe geluiden te ontdekken: als liefhebber van vinyl en alles wat maar een groove heeft is Tien Son tijdens tournees met zijn band nooit ver verwijderd van de lokale platenzaak. Zo zorgt hij ervoor dat zijn verzameling dansvloervullers compleet én in goede conditie blijft.

Tienson Smeets plays percussion in the band Jungle By Night. But as DJ **Tien Son**, he also serves up the warmest and most soulful records from across the globe, getting audiences to dance to an impressive selection of records ranging from the finest Eastern funk, Brazilian drum breaks, and Japanese house to the rarest of tropical gems. He spends his time discovering new sounds: a lover of vinyl and all things that contain groove, Tien Son is never far away from your local record shop when on tour with his band, making sure that he keeps his collection of dancefloor-fillers well stocked and in top condition.

Zondag, 17.00 - 19.00 uur, Tigris
Sunday, 5:00 - 7:00 PM, Tigris

PHILOU LOUZOLO

Philou Louzolo is een kleurrijk persoon met een divers geluid. Hij is geboren en getogen in het zuidelijke Zeeland, met roots die teruggaan naar de townships van Sierra Leone, de jungle rond de Congo rivier en het land Nigeria. Als gevolg daarvan klinken zijn dj-sets als Pan-Afrikaanse propaganda vol geluiden afkomstig uit de geürbaniseerde steden, de Sahara en de jungle in Afrika, gecombineerd met soulvolle geluiden en uitstapjes naar rauwe Chicago/ Detroit-geïnspireerde elektronische muziek. Zijn motto: 'Alle goede muziek komt uiteindelijk uit Afrika'.

Philou Louzolo is a colourful person with a diverse sound. Born and raised in the Dutch province of Zeeland, his roots go back to the townships of Sierra Leone, the jungle around the Congo river and the country of Nigeria. As a result, his DJ sets sound like Pan-African propaganda full of sounds from the urbanised cities, the Sahara desert and the African jungle, combined with soulful tones and detours towards raw Chicago/Detroit inspired electronic music. As Philou himself says: "All good music ultimately comes from Africa."

© Laisa Maria

Zondag, 19.00 - 21.00 uur, Tigris
Sunday, 7:00 - 9:00 PM, Tigris

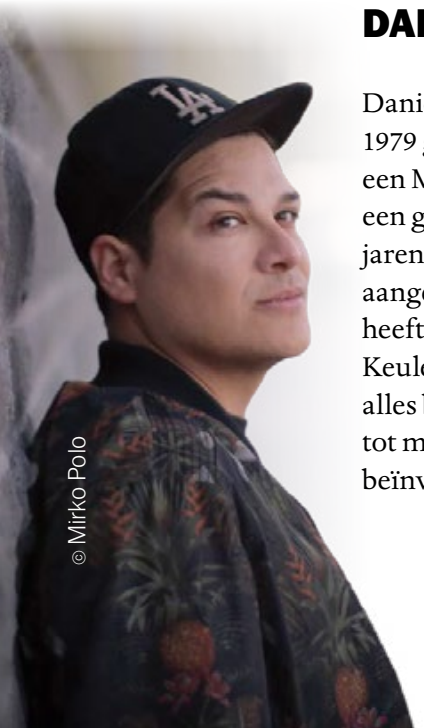
© Mirko Polo

DAFERWA

Daniel Fernando Wahl, beter bekend als dj **Daferwa**, werd in 1979 geboren in de Duitse plaats Tübingen. Hij groeide op in een Mexicaans-Duitse familie en werd al snel blootgesteld aan een grote diversiteit aan Latijns-Amerikaanse muziek. In de jaren '90 ontdekte hij rap, hiphop en house, maar werd ook aangetrokken door reggae, dub en UK sounds. Sinds 2005 heeft Daferwa actief bijgedragen aan het uitgaansleven van Keulen. Zijn sets zijn innovatieve en ritmische trips die van alles bevatten: van melodische hiphop, dancehall en cumbia tot moombahton, elektronische beats en door house beïnvloede klanken met een tropisch tintje.

Daniel Fernando Wahl, better known as DJ **Daferwa**, was born 1979 in the German town of Tübingen. Raised in a Mexican-German household he soon got in touch with a broad variety of Latin-American music. In the mid-nineties he started to get into rap, hip hop and house while he was also being attracted by the power of reggae, dub and UK sounds. Since 2005 Daferwa has been actively contributing to Cologne's nightlife. His sets are innovative and rhythmical trips containing anything from melodic hip hop, dancehall and cumbia to massive moombahton, electronic beats and house influenced beats with a tropical flavour.

Zondag, 21.00 - 23.00 uur, Tigris
Sunday, 9:00 - 11:00 PM, Tigris

Piano Nodig ?

Vergeet niet ook een bezoek te brengen aan Piano's Maene !

MAENE

Akoestische piano's in alle prijsklassen :
Steinway, Boston, Essex, Doutreligne, Yamaha,
Kawai, Sauter

Tweedehands piano's met 5 jaar waarborg
Digitale piano's
Yamaha, Kawai, Roland en Nord

Huur je piano vanaf 35 Euro per maand

5 showrooms
BRUSSEL - GENT - ANTWERPEN -
LANAKEN - RUISELEDE
Vestiging Lanaken (Oud-Rekem)
ook open op zondag !

ONTDEK ONZE PROMOTIES
EN WEBSHOP OP
WWW.MAENE.BE

Student Big Bands

Drie studentenbands houden de bigband-traditie op North Sea Jazz in ere. Zij staan bekend om het hoge niveau dat de bandleden op jonge leeftijd al hebben bereikt.
Three student bands honor the big band tradition at North Sea Jazz. They are renowned for the high standard the bandmembers have reached at a young age.

JUBILEE BIG BAND (NL)

Peter Guidi *(conductor)*; **and Jubilee Big Band.**

The Jubilee Big Band is speciaal in het leven geroepen om drie grote jubilea te vieren. Allereerst het 20-jarig bestaan van de Jazz Focus Big Band en daarnaast al 25 jaar Jazzmania Big Band, beide onderdeel van Muziekschool Amsterdam. Bovendien is het alweer dertig jaar geleden dat Peter Guidi begon als docent. De Schot met Italiaanse ouders werd nadat hij naar Nederland verhuisde hoofd van de jazzafdeling van Muziekschool Amsterdam, waar hij verschillende bigbands met (soms heel) jonge jazztalenten leidt. Guidi is behalve dirigent en docent bovendien fluitist en saxofonist. Zijn jeugdorkesten behoren tot de top van Nederland.

The Jubilee Big Band was founded for a special reason: to celebrate no less than three anniversaries. The Jazz Focus Band celebrates its 20th year, while the Jazzmania Big Band has been in existence for 25. It has also been a stunning thirty years since Peter Guidi started teaching at Muziekschool Amsterdam, which both bands are a part of. Scottish-born from Italian parents, Guidi became the head of Muziekschool Amsterdam's jazz department after moving to the Netherlands and runs several ensembles at the school with (some very) young jazz talents. Besides a conductor and teacher Guidi is also a self-taught flutist and saxophonist. His youth orchestras are among the best in The Netherlands.

© Majanka Fotografie

Vrijdag, 16.45 - 17.45 uur, Mississippi
Friday, 4:45 - 5:45 PM, Mississippi

UNIVERSITY OF TEXAS JAZZ ORCHESTRA (US)

Jeffrey Hellmer *(conductor)*; **and University of Texas Jazz Orchestra.**

The University of Texas Jazz Orchestra, met als dirigent Jeff Hellmer, is het vooraanstaande jazzensemble van de Butler School of Music uit Austin, Texas. Het repertoire omvat composities van eigen leden, naast stukken van Count Basie en Duke Ellington. De bigband heeft in zijn bestaan opgetreden met grote namen als Jeff "Tain" Watts, Michael Brecker, Stefon Harris, Terell Stafford, Chris Potter, John Clayton en Maria Schneider. Het laatste album van het Jazz Orchestra is *In The Thick Of It*.

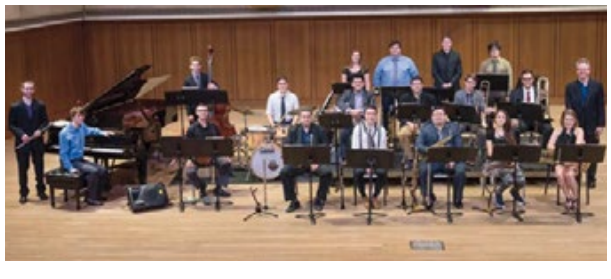

The University of Texas Jazz Orchestra, conducted by Jeff Hellmer, is the Austin, Texas Butler School of Music's premiere jazz ensemble. The repertoire features compositions of its members, along with the music of Count Basie and Duke Ellington. The ensemble has performed with luminaries such as Jeff "Tain" Watts, Michael Brecker, Stefon Harris, Terell Stafford, Chris Potter, John Clayton, and Maria Schneider in recent years. The Jazz Orchestra's latest recording is *In The Thick Of It*.

Zaterdag, 16.45 - 17.45 uur, Mississippi **Saturday, 4:45 - 5:45 PM, Mississippi**

MOUNTBATTEN BIG BAND (GB)

Stuart Marchant *(conductor)*; **and Mountbatten Big Band.**

De Mountbatten Big Band heeft hard gewerkt om haar reputatie te verdienen als een van de beste *School Big Bands* in Groot-Brittannië. Des te opmerkelijk als je bedenkt dat de leeftijd van de leden maar tot 16 jaar gaat, terwijl dat bij de meeste schoolbands 18 is. De band heeft een uiteenlopend repertoire met klassiek werk van componisten als Count Basie en Glen Miller, maar ook hedendaags werk van onder meer Vijay Iyer en Dan Mar-Molinero. Ze repeteren elke vrijdag en hebben al opgetreden op vele prestieuze evenementen in het Verenigd Koninkrijk en daarbuiten.

The Mountbatten Big Band has worked hard to earn its reputation as one of the finest School Big Bands in the UK. All the more astonishing when you consider that the band comprises students up to the age of 16, and not 18, as the majority of school bands. The band plays a varied repertoire of classic works from the likes of Count Basie and Glen Miller, to contemporary works by composers such as Vijay Iyer and Dan Mar-Molinero. They rehearse every Friday and have performed at many prestigious events around the UK and abroad.

Zondag, 15.00 - 16.00 uur, Mississippi
Sunday, 3:00 - 4:00 PM, Mississippi

nr. 3

De NRC Code

NRC-journalistiek is feitelijk, zakelijk en objectief, maar niet maatschappelijk neutraal. Wij staan in een liberale traditie. Die komt tot uiting in de keuze van onderwerpen en accenten (berichtgeving) en expliciet in het dagelijks Commentaar (opinie).

Paaipolitiek, Zwarte Piet als nationale splijtzwam, het einde van het naoorlogse humanisme, niets blijft onbesproken bij columnist en P.C. Hooft-prijswinnaar Bas Heijne.

‘Uit een column moet een morele betrokkenheid spreken, die absoluut oprecht is.

Er moet echt iets op het spel staan.’

nrc.next

De NRC in de ochtend

Meer weten over de NRC Code? Ga naar nrc.nl/nrc-code

A

ALA.NI ... 23
All Ellington ... 23
Ambrose Akinmusire Quartet ... 24
Angles 9 ... 24
Ari Hoenig Trio ... 25
Artist in Residence: Chick Corea ... 8
Atmosphères: Hamasyan Henriksen Aarset Bang ... 25
Avishai Cohen (trumpet) Quartet ... 26
Aymee Nuviola ... 26

B

Baloji ... 27
Bart Wirtz ... 27
Becca Stevens ... 28
Ben van Gelder Quintet ... 28
Ben Wendel Group ... 29
Bill Laurance ... 29
Bokanté ... 30

C

CaboCubaJazz ... 30
Chick Corea (Artist in Residence) ... 8
Christian McBride's New Jawn ... 31
Codarts Talent Stage ... 14
Cory Henry & Jacob Collier with Metropole Orkest conducted by Jules Buckley ... 31
Cory Henry & The Funk Apostles ... 33

D

Daferwa ... 91
David Helbock Trio ... 33
De La Soul ... 34
Dhafer Youssef: Diwan of Beauty and Odd ... 34
Dianne Reeves ... 35
Dinosaur ... 35
DJ Collectief Naald en Kraak ... 89
DJ Dick On Jazz ... 91
DJ Sandstorm's Jazz Mash Live featuring Rik Mol ... 90
Dominic J. Marshall Trio ... 36
Donny McCaslin Group (Paul Acket Award winner) ... 12
Doyle Bramhall II ... 36

E

Emeli Sandé ... 37
Ekdom's Funky Weekend Trip ... 90
Eric Vloeimans & Marine Band of the Royal Netherlands Navy ... 37
Erykah Badu ... 38
Estafest ... 38

F

Fantastic Negrito ... 39
Fuensanta Méndez Quintet ... 39

G

Gallowstreet ... 41
George Benson ... 41
Gladys Knight ... 42
Glerum Omnibus ... 42
Grace Jones ... 43
Greg Ward & 10 Tongues ... 43

H

Håkon Kornstad Ensemble ... 44
Herbie Hancock ... 44

J

Jamie Lidell and The Royal Pharaohs ... 45
Jamiroquai ... 45
Jason Marsalis Vibes Quartet ... 47
Jazz Art ... 17
Jazz - The Story, 100 Years of Jazz Recordings ... 47
Jeangu Macrooy ... 48
Jeroen van Vliet Moon Trio ... 48
John Beasley presents MONK'estra ... 49
Jon Cleary ... 49
Jordan Rakei ... 50
Joris Posthumus Group ... 50
José James ... 51
Jubilee Big Band ... 93
Julian Lage Trio ... 51

K

Kamasi Washington ... 53
KOFFIE ... 53
Kovacs ... 54

L

LABtrio ... 54
Laura Mvula ... 55
Laurent Coulondre: Gravity Zero ... 55
Lee Ritenour & Dave Grusin ... 56
Lettuce ... 56
Liberty Ellman Sextet ... 57

M

Maarten Hogenhuis Trio ... 57
Maceo Parker ... 58
Madeleine Peyroux ... 58
Makaya McCraven ... 59
Mark Guiliana Jazz Quartet ... 59
Marquis Hill Blacktet ... 60
Mary J. Blige ... 60
Masecki / Rogiewicz: Ragtime ... 61
Matthew Herbert Brexit Big Band ... 61
Mavis Staples ... 62
McCoy Tyner Trio with special guests Geri Allen & Craig Taborn ... 62
Michelle David & The Gospel Sessions ... 63
Michiel Stekelenburg 5 ... 63
Mick Jenkins ... 65
Miles Mosley ... 65
Morris Kliphuis – Dimlicht (North Sea Jazz Composition Project) ... 13
Mountbatten Big Band ... 93
Muhal Richard Abrams ... 66

N

Noname ... 66
Norah Jones ... 67
North Sea Jazz Composition Project (Morris Kliphuis – Dimlicht) ... 13

P

Paul Acket Award winner: Donny McCaslin Groep ... 12
Peter Evans & Levy Lorenzo ... 67
Philippe Lemm Trio ... 68
Philou Louzolo ... 91
Phronesis and New Rotterdam Jazz Orchestra Extended 'The Behemoth' ... 68
Pink Oculus ... 69

R

Real El Canario ... 90
Richard Bona Mandekan Cubano ... 69
Robert Glasper Experiment ... 70
Roberto Fonseca ... 70
Rogier Telderman Trio ... 71
Rotterdam Contemporary Art Fair ... 16
Rotterdam Brass Band School ... 86

S

Sampha ... 71
Shabaka & the Ancestors ... 72
Solange ... 72
Sousa ... 89
Steve Coleman & The Council of Balance with DoelenEnsemble ... 73
Steve Lehman Sélébéyone ... 73
Steve Winwood ... 75
St. Paul and the Broken Bones ... 75
Suite for Ma Dukes 'Tribute to J. Dilla' featuring Miguel Atwood-Ferguson ... 76
Swing de Paris ... 76

T

TajMo: The Taj Mahal & Keb' Mo' Band ... 77
The Brass Funkeys ... 77
The Cinematic Orchestra ... 78
The New Power Generation celebrating Prince ... 78
The Rhapsody Dance Organ (Bram Stadhouders) ... 86
The Roots of Music Marching Crusaders ... 11
Tien Son ... 91
Tiggs Da Author ... 79
Tomasz Stanko / Enrico Rava Quintet ... 79
Trombone Shorty & Orleans Avenue ... 81
Typhoon & Jef Neve ... 81

U

University of Texas Jazz Orchestra ... 93
Upgreatz: Your Favourite Vinyl Regrooved ... 89
Usher & The Roots ... 82

V

Van Morrison ... 82

W

Wayne Shorter Quartet with Casco Philarmonic ... 83
Wolfgang Muthspiel Quintet ... 83
Woman to Woman! Renée Rosnes, Cécile McLorin Salvant, Anat Cohen, Melissa Aldana, Tineke Postma, Ingrid Jensen, Noriko Ueda, Allison Miller ... 84

X

Xenia Rubinos ... 84

Y

Yussef Dayes presents Black Focus ... 85

Z

Ziv Taubenfeld Bones Trio ... 85

Port of Rotterdam north sea Jazz

PROGRAM FRIDAY JULY 7

PROGRAM SUBJECT TO CHANGE
FOR LATEST CHANGES, CHECK: WWW.NORTHSEAJAZZ.COM

17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30 00:00 00:30 01:00 01:30

AMAZON (impulse)
- AHOY OPEN: 16:30
- WAYNE SHORTER QUARTET with CASCO PHILHARMONIC conducted by CLARK RUNDELL
- STEVE WINWOOD ★
- ARTIST IN RESIDENCE — CHICK COREA ELEKTRIC BAND

HUDSON
- JOHN BEASLEY presents MONK'ESTRA
- LEE RITENOUR & DAVE GRUSIN
- DHAFER YOUSSEF
- AVISHAI COHEN (TRUMPET) QUARTET

NILE (Heineken)
- LETTUCE
- GRACE JONES
- EMELI SANDÉ
- USHER & THE ROOTS

MAAS (BNP PARIBAS The bank for a changing world)
- TROMBONE SHORTY & ORLEANS AVENUE
- JAMIE LIDELL & THE ROYAL PHARAOHS
- CORY HENRY & THE FUNK APOSTLES

CONGO (impulse)
- KOFFIE
- BILL LAURANCE
- MARK GUILIANA JAZZ QUARTET
- MAKAYA McCRAVEN

CONGO SQUARE
- THE ROOTS OF MUSIC MARCHING CRUSADERS
- THE ROOTS OF MUSIC MARCHING CRUSADERS
- THE BRASS FUNKEYS

17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30 00:00 00:30 01:00 01:30

DARLING (NRC)
- SUITE FOR MA DUKES TRIBUTE TO J. DILLA featuring MIGUEL ATWOOD-FERGUSON
- YUSSEF DAYES presents BLACK FOCUS
- JOSÉ JAMES
- TYPHOON & JEF NEVE

MADEIRA (BNP PARIBAS The bank for a changing world)
- NORTH SEA JAZZ COMPOSITION PROJECT — MORRIS KLIPHUIS
- GREG WARD & 10 TONGUES
- JEROEN VAN VLIET MOON TRIO
- ATMOSPHÈRES: HAMASYAN HENRIKSEN AARSET BANG

YENISEI
- MAARTEN HOGENHUIS TRIO
- ARI HOENIG TRIO
- MARQUIS HILL BLACKTET
- JORIS POSTHUMUS GROUP

VOLGA
- PHILIPPE LEMM TRIO
- LABTRIO
- GLERUM OMNIBUS
- HÅKON KORNSTAD ENSEMBLE

MISSISSIPPI
- THE JUBILEE BIG BAND
- CABOCUBAJAZZ
- JEANGU MACROOY
- BALOJI
- TIGGS DA AUTHOR

TIGRIS
- DJs ON THE ROOF — DJ COLLECTIEF NAALD EN KRAAK
- SOUSA
- UPGREATZ YOUR FAVORITE VINYL REGROOVED

JAZZ CAFÉ
- TALKING JAZZ
- PANEL — BEAT SUMMIT with GUILIANA, WECKL & SMITH
- Q & A — CHICK COREA
- CLINIC — HAKON KORNSTAD
- Q & A — JOHN BEASLEY

CODARTS TALENT STAGE
- CHECK OUT ROTTERDAM'S BEST MUSIC STUDENTS PERFORMING ON THE CODARTS TALENT STAGE ON NILE SQUARE

★ PLUSCONCERT
MADE IN CHICAGO
DRUMMER BAND LEADERS

VISIT OUR JAZZ ART SHOWS >
FLOOR 2 - MADEIRA FOYER JAZZ PHOTOGRAPHY • EASTON DAVY - '25 YEARS OF JAZZ PAINTINGS' • ART POSTER DESIGNS 2017

VISIT OUR VISUAL ARTS EXHIBITION >
HUDSON SQUARE ROTTERDAM CONTEMPORARY ART FAIR • NO WALLS EXPO

SPECIAL PERFORMANCE >
MISSISSIPPI SQUARE BRAM STADHOUDERS & THE BIG BARREL ORGAN

CONGO SQUARE LIVE PAINTING BY EASTON DAVY

FLOOR 1 - YENISEI FOYER MASTERS OF ROTTERDAM

© Copyright: North Sea Jazz *All rights reserved*

Port of Rotterdam north sea Jazz

PROGRAM SATURDAY JULY 8

PROGRAM SUBJECT TO CHANGE
FOR LATEST CHANGES, CHECK: WWW.NORTHSEAJAZZ.COM

17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30 00:00 00:30 01:00 01:30

AMAZON (impulse)
AHOY OPEN: 16:30
NORAH JONES ★ | DIANNE REEVES | HERBIE HANCOCK ★

HUDSON
JOHN BEASLEY presents MONK'ESTRA | CHRISTIAN McBRIDE'S NEW JAWN | ARTIST IN RESIDENCE CHICK COREA & BELÁ FLECK | WOMAN TO WOMAN! RENÉE ROSNES, CÉCILE McLORIN SALVANT, ANAT COHEN a.o.

NILE (Heineken)
GEORGE BENSON | GLADYS KNIGHT | MARY J BLIGE | DE LA SOUL

MAAS (BNP PARIBAS The bank for a changing world)
ERIC VLOEIMANS & MARINE BAND OF THE ROYAL NETHERLANDS NAVY | LAURA MVULA | SOLANGE

CONGO (impulse)
BOKANTÉ | ROBERTO FONSECA | SHABAKA & THE ANCESTORS | RICHARD BONA MANDEKAN CUBANO

CONGO SQUARE
THE ROOTS OF MUSIC MARCHING CRUSADERS | LAURENT COULONDRE | LAURENT COULONDRE

17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30 00:00 00:30 01:00 01:30

DARLING (NRC)
JORDAN RAKEI | NONAME | SAMPHA | MICK JENKINS | PINK OCULUS

MADEIRA (BNP PARIBAS The bank for a changing world)
ALL ELLINGTON | ALA.NI | TOMASZ STANKO ENRICO RAVA QUINTET | JASON MARSALIS VIBES QUARTET

YENISEI
MICHIEL STEKELENBURG 5 | ESTAFEST | BECCA STEVENS | BEN WENDEL GROUP

VOLGA
DAVID HELBOCK TRIO | DINOSAUR | JULIAN LAGE TRIO | ROGIER TELDERMAN TRIO

MISSISSIPPI
UNIVERSITY OF TEXAS JAZZ ORCHESTRA | BART WIRTZ | JON CLEARY | XENIA RUBINOS | MILES MOSLEY

TIGRIS
DJs ON THE ROOF
DJ SANDSTORM'S JAZZ MASH LIVE featuring RIK MOL | EKDOM'S FUNKY WEEKEND TRIP | REAL EL CANARIO

JAZZ CAFÉ
TALKING JAZZ
Q & A SHABAKA HUTCHINGS | PANEL SONGCRAFTING IN THE STUDIO with MICHAEL LEAGUE and TERRACE MARTIN

CODARTS TALENT STAGE
CHECK OUT ROTTERDAM'S BEST MUSIC STUDENTS PERFORMING ON THE CODARTS TALENT STAGE ON NILE SQUARE

★ PLUSCONCERT
MADE IN CHICAGO

VISIT OUR JAZZ ART SHOWS >
FLOOR 2 - MADEIRA FOYER JAZZ PHOTOGRAPHY • EASTON DAVY - '25 YEARS OF JAZZ PAINTINGS' • ART POSTER DESIGNS 2017
CONGO SQUARE LIVE PAINTING BY JUDY VAN METEREN

VISIT OUR VISUAL ARTS EXHIBITION >
HUDSON SQUARE ROTTERDAM CONTEMPORARY ART FAIR • NO WALLS EXPO
FLOOR 1 - YENISEI FOYER MASTERS OF ROTTERDAM

SPECIAL PERFORMANCE >
MISSISSIPPI SQUARE BRAM STADHOUDERS & THE BIG BARREL ORGAN

© Copyright: North Sea Jazz *All rights reserved*

Port of Rotterdam north sea Jazz

PROGRAM SUNDAY JULY 9

PROGRAM SUBJECT TO CHANGE
FOR LATEST CHANGES, CHECK: WWW.NORTHSEAJAZZ.COM

15:00 15:30 16:00 16:30 17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30

AMAZON (impulse)
- AHOY OPEN: 14:30
- ARTIST IN RESIDENCE — CHICK COREA & TRONDHEIM JAZZ ORCHESTRA
- VAN MORRISON ★
- MADELEINE PEYROUX

HUDSON
- PHRONESIS & NEW ROTTERDAM JAZZ ORCHESTRA EXTENDED
- JAZZ THE STORY — 100 YEARS OF JAZZ RECORDINGS featuring VINCENT HERRING, JAMES CARTER, JON FADDIS, STEVE TURRÉ a.o.
- McCOY TYNER TRIO with special guests CRAIG TABORN and GERI ALLEN
- WINNER PAUL ACKET AWARD — DONNY McCASLIN GROUP

NILE (Heineken)
- ST. PAUL AND THE BROKEN BONES
- MACEO PARKER
- ERYKAH BADU
- JAMIROQUAI

MAAS (BNP PARIBAS — The bank for a changing world)
- CORY HENRY & JACOB COLLIER with METROPOLE ORKEST conducted by JULES BUCKLEY
- KOVACS
- THE NEW POWER GENERATION — feat. SHELBY J, ANDRÉ CYMONE & KIP BLACKSHIRE — *CELEBRATING PRINCE*

CONGO (impulse)
- MICHELLE DAVID & THE GOSPEL SESSIONS
- MAVIS STAPLES
- DOYLE BRAMHALL II
- TAJ MAHAL & KEB MO BAND

CONGO SQUARE
- SWING DE PARIS
- SWING DE PARIS
- MASECKI/ROGIEWICZ: RAGTIME
- MASECKI/ROGIEWICZ: RAGTIME

15:00 15:30 16:00 16:30 17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30

DARLING (NRC)
- MATTHEW HERBERT BREXIT BIG BAND
- THE CINEMATIC ORCHESTRA
- ROBERT GLASPER EXPERIMENT
- KAMASI WASHINGTON

MADEIRA (BNP PARIBAS — The bank for a changing world)
- PI RECORDINGS
- STEVE COLEMAN & THE COUNCIL OF BALANCE
- LIBERTY ELLMAN SEXTET
- MUHAL RICHARD ABRAMS
- STEVE LEHMAN SÉLÉBÉYONE

YENISEI
- BEN VAN GELDER QUINTET
- WOLFGANG MUTHSPIEL QUINTET
- AMBROSE AKINMUSIRE
- DOMINIC J. MARSHALL TRIO

VOLGA
- FUENSANTA MÉNDEZ QUINTET
- PETER EVANS & LEVY LORENZO
- ANGLES 9
- ZIV TAUBENFELD BONES TRIO

MISSISSIPPI
- MOUNTBATTEN BIG BAND
- THE ROOTS OF MUSIC MARCHING CRUSADERS
- AYMEE NUVIOLA
- FANTASTIC NEGRITO
- GALLOWSTREET

TIGRIS
- DJs ON THE ROOF
- DJ DICK ON JAZZ
- TIEN SON
- PHILOU LOUZOLO
- DAFERWA

JAZZ CAFÉ
- TALKING JAZZ
- Q & A — THE BLUES LIVES ON with DOYLE BRAMHALL
- Q & A — CRAIG TABORN
- DOWNBEAT BLINDFOLD TEST — AMBROSE AKINMUSIRE
- PAUL ACKET AWARD CEREMONY — DONNY McCASLIN GROUP
- CLINIC — JACOB COLLIER

CODARTS TALENT STAGE
- CHECK OUT ROTTERDAM'S BEST MUSIC STUDENTS PERFORMING ON THE CODARTS TALENT STAGE ON NILE SQUARE

★ PLUSCONCERT

MADE IN CHICAGO

VISIT OUR JAZZ ART SHOWS >
- FLOOR 2 - MADEIRA FOYER JAZZ PHOTOGRAPHY • EASTON DAVY - '25 YEARS OF JAZZ PAINTINGS' • ART POSTER DESIGNS 2017
- CONGO SQUARE LIVE PAINTING BY ERICO SMIT

VISIT OUR VISUAL ARTS EXHIBITION >
- HUDSON SQUARE ROTTERDAM CONTEMPORARY ART FAIR • NO WALLS EXPO
- FLOOR 1 - YENISEI FOYER MASTERS OF ROTTERDAM

SPECIAL PERFORMANCE >
- MISSISSIPPI SQUARE BRAM STADHOUDERS & THE BIG BARREL ORGAN

© Copyright: North Sea Jazz *All rights reserved*

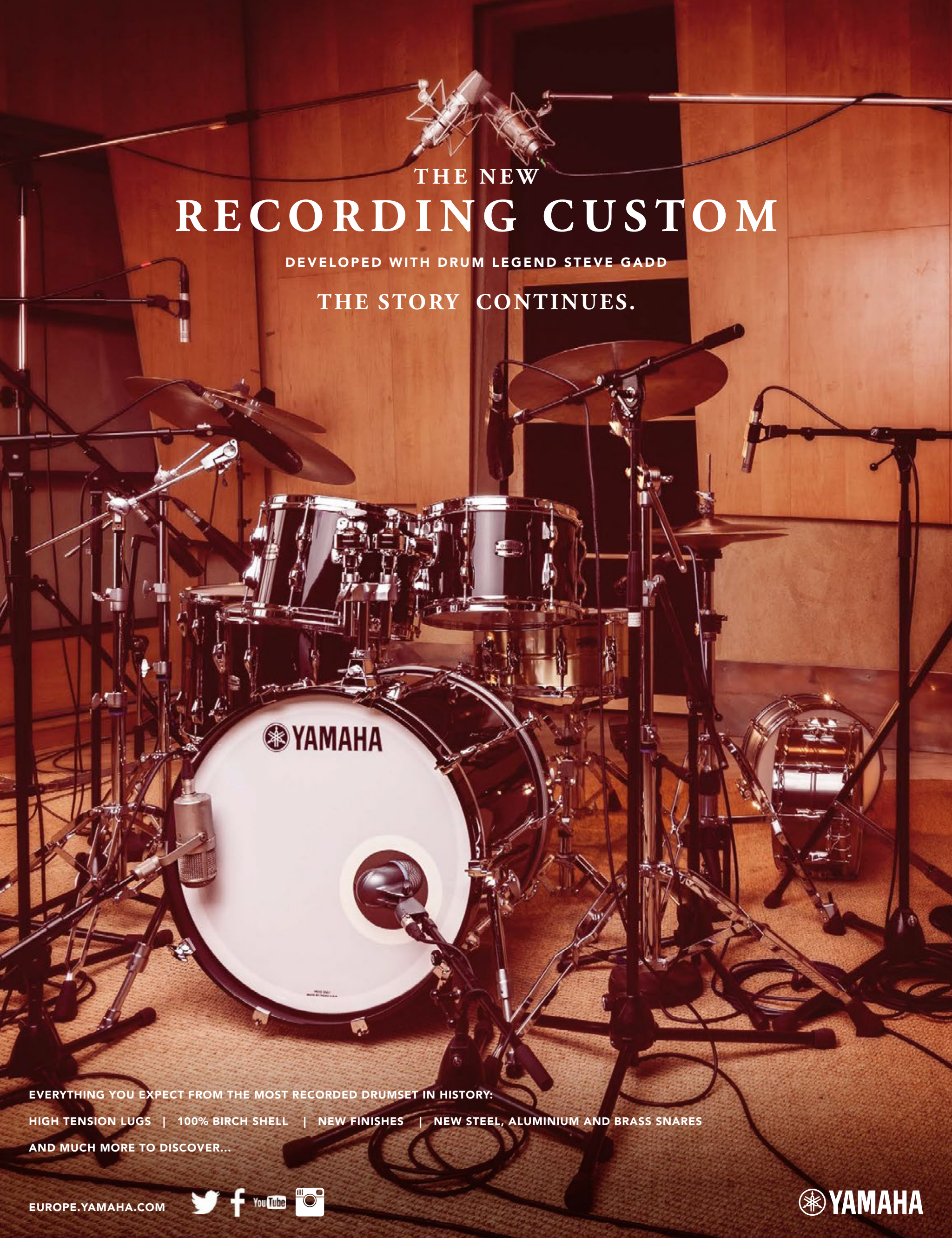
THE NEW
RECORDING CUSTOM
DEVELOPED WITH DRUM LEGEND STEVE GADD
THE STORY CONTINUES.
YAMAHA
EVERYTHING YOU EXPECT FROM THE MOST RECORDED DRUMSET IN HISTORY:
HIGH TENSION LUGS | 100% BIRCH SHELL | NEW FINISHES | NEW STEEL, ALUMINIUM AND BRASS SNARES
AND MUCH MORE TO DISCOVER...
EUROPE.YAMAHA.COM
YouTube
YAMAHA

THE BREWERY

HEERLIJK HELDER AT NORTH SEA JAZZ

Heineken®

Met trots voor u gebrouwen.
Geen 18, geen alcohol.

CHALLENGE RECORDS

NORTH SEA JAZZ 2017

CR 73416

Joris Posthumus Group
Tokyo's Bad Boys

Vrijdag 7 juli | 23:15 - 00:30 | YENISEI

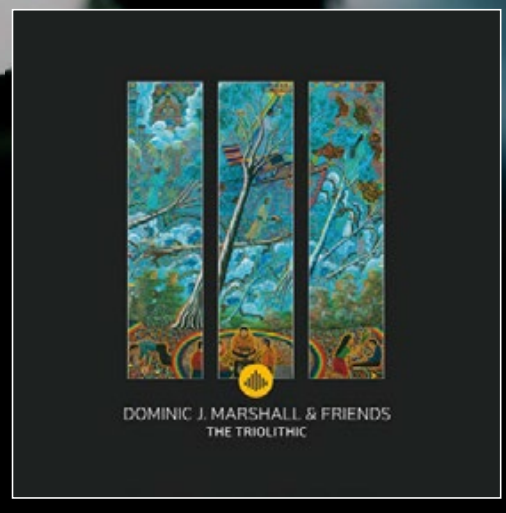

CR 73429

Dominic J. Marshall
The Triolithic

Zondag 9 juli | 22:00 - 23:15 | YENISEI

www.challengerecords.com

new arts international

DISTRIBUTED AND MARKETED BY NEWARTSINT.COM

Distributie Benelux: www.jtmusic.nl

Becca Stevens

“Ik ben niet alleen”

Singer-songwriter Becca Stevens draait al een hele tijd mee en werkte samen met Brad Mehldau, José James, Jacob Collier en de band Snarky Puppy. Nu staat ze met *Regina,* haar alter ego en gelijknamige plaat, zelf in de spotlights.

Tekst: **Angelique van Os**

Er heerst stilte voor de storm. Singer-songwriter Becca Stevens (North Dakota, 1984) verblijft in een mooi appartement met tuin in Londen, vlak voor haar tournee met Snarky Puppy, de band waar ze volgens eigen zeggen zoveel aan te danken heeft. Ze was te horen op hun bejubelde *Family Diner Vol. 2* en frontman Michael League is erg betrokken bij haar nieuwe album *Regina*. Naast Troy Miller was hij co-producer van de plaat en bracht het uit op zijn label GroundUP Music. Ook speelt hij erop mee. “Mike is mijn vertrouwenspersoon. Of het nu gaat om de zakelijke aanpak of om een muzikale transformatie – hij heeft overal ervaring mee, denkt graag mee, kent me en is eerlijk. Lang voordat ik Troy kende, sprak ik met Mike al over dit project en hij hielp het mee vormgeven”, aldus Stevens.
De naam Becca Stevens is bij het grote publiek wellicht nog onbekend. Echter in de jazzscene van New York is ze al jaren een veelgevraagde gast, zowel als songwriter als zangeres-gitariste (banjo, ukelele). Brad Mehldau, José James, Esperanza Spalding, Gideon van Gelder, Ambrose Akinmusire en Gretchen Parlato, om enkelen te noemen, scharen zich onder haar fans. Becca groeide op in een muzikaal nest en studeerde aan The New School in New York. Inmiddels lijkt haar vierde album voor haar grote internationale doorbraak te zorgen.

Compositieopdracht

Regina, koningin in het Latijn, is een conceptalbum pur sang. Het is een ode aan sterke vrouwen uit de geschiedenis en literatuur, uit de folklore en uit Stevens eigen fantasie. De openhartige vocaliste legt uit dat ze voor een compositieopdracht van The Jazz Gallery vanuit een thema wilde werken, omdat ze daardoor een stuk sneller schrijft. Shakespeare en de tijdgeest van Elizabeth I inspireerden haar al enige tijd, waarmee onbewust de basis werd gelegd voor Regina. “Toen ik samen met mijn vader de naam Regina bedacht als titel voor het compositieprogramma, ging het thema leven en ontstond er langzamerhand een identiteit.” De New Yorkse singer-songwriter legt uit dat Regina verschillende gedaanten heeft. De ene keer is het haar alter ego, de andere keer een personage, een muze of denkbeeldige vriendin die haar muzikaal inspireert. Of het is een figuur van wie ze zich losmaakt, minder persoonlijk, maar wel authentiek. Het concept doet denken aan het laatste project van Esperanza Spalding (Emily D), Björk of de vele feministische karakters van Tori Amos. Dat is geen toeval. “Het is grappig dat je zowel Tori Amos als Björk noemt, want tijdens mijn middelbareschooltijd waren zij mijn ‘muzikale moeders’. Ze hebben grote invloed op me gehad en gaven me veel zelfvertrouwen als jonge vrouw. Ze zijn beide op geheel eigen wijze ontzettend authentiek en dat heeft me altijd aangetrokken. Het is veel moeilijker om jezelf te zijn en dit toe staan, dan te leunen op wat anderen doen. Die twee vrouwen zijn zo moedig. Dankzij hen vond ik mijn weg en voelde het goed om anders te zijn.”
Stevens geeft aan dat musicerende teenagers onafhankelijke

rolmodellen nodig hebben – en die zijn schaars. Dat geldt met name voor sterke vrouwen die niet per definitie hun seksualiteit gebruiken als platform. Stevens: "In populaire muziek zie je een andere vorm van sterstatus die opbrandt naarmate de artieste ouder wordt. Dan blijft er veelal weinig over van de muzikaliteit. Dat geldt gelukkig niet voor vrouwen als Amos, Björk en Joni Mitchell, die worden alleen maar interessanter en dragen de boodschap uit dat het iets prachtigs is om een vrouw te zijn. Die *queen nature* zit in ons allemaal en dat is iets wat ik wil benadrukken, omarmen en delen."

Shakespeare

Een concept bedenken is één ding, maar zorgen dat alle puzzelstukjes op de juiste plek vallen zonder gekunsteld te zijn, is een tweede. Nadat de basislijnen van *Regina* meer vorm kregen, begon Stevens te spelen met personages en met kenmerken, typeringen van het begrip koningin, waardoor ze een geheel eigen dimensie creëerde en plaatste deze figuren in een bepaalde context. Zo bracht ze bijvoorbeeld haar eigen *queens* tot leven, zoals Ophelia of Venus, die voor haar kracht en tragedie symboliseren. "Langzamerhand ontwikkelde ik, zonder dat ik het in eerste instantie in de gaten had, het personage Regina. Het klinkt misschien gek, maar hoe verder ik in het schrijfproces kwam, hoe makkelijker het ging. Ik had in Regina een schrijfpartner die me constant inspireerde en ondersteunde." Goed voorbeeld van een personage is Queen Mab, het is een verwijzing naar de vierde scene uit de eerst akte van Shakespeares *Romeo & Julia*. Het moment dat Mercutio Romeo

Regina heeft **verschillende** gedaanten

bespot over een hopeloos romantische droom van een mooie, verleidelijke vrouw. Mercutio plaagt hem hiermee en zegt: "Ik zie dat Queen Mab bij je langs is geweest. Deze feeënmoeder vervult je hoofd met leugens, ze misleidt je." Stevens: "Dit is een van mijn favoriete momenten uit het toneelstuk. Er ontstaat een onstuimige sfeer, waarbij alles duister wordt, alsof er onweer in de lucht hangt dat ieder moment kan losbarsten. Toen ik het resultaat zag van de fotoshoot voor de cover, realiseerde ik me: Jezus, dat is Queen Mab. Het sprookjesachtige heeft die donkere ondertoon. Zij is onderdeel van de belichaming van Regina, die niet alleen een warme, sterke vrouw is, maar ook een donkere kant heeft. Tijdens het schrijfproces ondervond ik veranderingen van label, artistieke keuzes, verschillende dingen, dus als ik het op mezelf projecteer, dan zit er zeker een donker randje aan."

"Tijdens mijn middelbareschooltijd waren **Tori Amos en Björk** mijn muzikale moeders"

Gastbijdragen

De opnamesessies in Brooklyn en Londen waren verspreid over drie maanden, met de ene keer Michael League aan het roer, de andere keer Jacob Collier (*Both Still Here* en *As*), waarbij Troy Miller het eindresultaat bewaakte als *excecutive producer.* En dan waren er nog de gastbijdragen van Laura Mvula, David Crosby, Alan Hampton, het Attacca Quartet en haar eigen bandleden, Liam Robinson, Chris Tordini en Jordan Perlson. Een behoorlijke organisatie en een intensieve periode, maar Stevens hield het hoofd koel. "Mike was veel in de buurt om me een hart onder de riem te steken als ik het even niet meer zag zitten. En Troy wist precies de juiste beslissingen te nemen. Verder was het vooral heel inspirerend om met al deze te gekke muzikanten te werken. Laura, David en Jacob leerde ik kennen tijdens de opnamen van *Family Diner Vol. 2*. Zij waren daar in dezelfde periode dat ik in mijn schrijfproces voor *Regina* zat (begin 2015). Het is bizar hoeveel impact die ervaring heeft gehad op mijn carrière en hoe perfect de timing was. En belangrijker nog: hoe uitzonderlijk het is dat ik zo'n sterke artistieke chemie met deze musici heb, dat is onwerkelijk gewoon. Ik voelde me herboren."
Het klikte dusdanig goed met Crosby, dat ze nauw contact onderhielden en samen meerdere stukken schreven. Overigens realiseerde ze zich pas tijdens een liveshow het enorme muzikale erfgoed van Crosby (Stills, & Nash). Ze is niet opgegroeid met zijn muziek. Inmiddels tourt Stevens regelmatig met Crosby's band, zo ook in het najaar. Die optredens hebben een hele andere impact op haar gemoedsrust: "Als ik zelf geen bandleider ben, dan ontspan ik me veel beter. Ik hoef verder nergens aan te denken, alleen maar aan zingen. Voor mijn eigen band regel ik alles zoveel mogelijk zelf, wat veel stress met zich meebrengt vanwege de verantwoordelijkheid en logistieke organisatie. De tour met Snarky Puppy is een verademing, we reizen met hen mee in de tourbus, wat zó relaxt is. Dat is mijn doel voor mijn eigen band: een huis op wielen, in plaats van in rijtjes achter elkaar te zitten in een stinkbusje."

Krachtiger

Live laat de zangeres het album wat los, op wat loops van vocals na zoals Mvula's lange en uit tien lagen bestaande tonen in *Venus* en haar eigen koortjes in *Queen Mab*. Haar bandleden zijn goede achtergrondzangers, met wie ze deels de duetten kan opvangen. Verder doen de songs hun eigen werk en blijven overeind. Op het podium kruipt Stevens met behulp van kleine attributen in de rol van het personage, waarbij het verhaal tot leven komt. Soms stijgt ze daarbij boven zichzelf uit en is zelfs haar podiumvrees de baas, als Regina over haar waakt. "Ik voel me krachtiger, zelfverzekerder en kwetsbaar tegelijk, maar ik ben niet alleen, hoe gek dat ook klinkt. Ik draag Regina bij me in alles wat ik doe. Niet alleen in mijn muziek, maar ook daarbuiten. Ik heb haar gecreëerd en mezelf opnieuw uitgevonden." J

JAGUAR XE PRO EDITION

YOUR PERFECT BUSINESS PARTNER

VANAF € 39.900 OF € 299 FINANCIAL LEASE PER MAAND*

De ultieme sport sedan is nu nog aantrekkelijker. Ontdek de Jaguar XE Pro Edition en ga de weg op met een volledig uitgeruste Jaguar. Geniet elke dag van oogstrelend design, ongeëvenaard rijplezier, efficiënt brandstofverbruik en lage CO_2-emissies vanaf 99 g/km. Ook de 3 jaar gratis onderhoud zal u zeker aanspreken. Allemaal kenmerken die de XE Pro Edition tot uw perfecte zakenpartner maken.

jaguar.nl

Standaard o.a.

- Touch Navigation (SD) navigatiesysteem
- Park Distance Control achter
- Automatisch inschakelende koplampen en regensensor voor ruitenwissers
- Jaguar audiosysteem met Bluetooth® mobiele telefoon-integratie en audio-streaming

– Bijtelling vanaf € 299 per maand**

THE ART OF PERFORMANCE

Min./max. gecombineerd verbruik: 3,8-6,3 l/100 km, resp. 26,3-15,9 km/l, CO_2-uitstoot resp. 99-144 g/km. Consumentenprijs incl. BTW, BPM, registratiekosten, recyclingbijdrage en kosten rijklaar maken.

* Financial Lease via Jaguar Financial Services, handelsnaam van FCA Capital Nederland B.V. Voor de complete berekening kijk op jaguar.nl/aanbiedingen. Actie is geldig tot 30 juni 2017. Wijzigingen en typefouten voorbehouden.

** Genoemd bijtellingsbedrag betreft de netto bijtelling per maand gebaseerd op het inkomstenbelastingtarief van 40,8% voor een XE Pure Pro Edition 2.0 163 pk E-Performance handgeschakeld en metallic lak met een consumentenprijs van € 40.880.

Keb' Mo'
&
"Onze muziek is

Taj Mahal & puur en echt"

De eerste beluistering van het met nogal wat tamtam ingeluide album *TajMo* van Taj Mahal en Keb' Mo' roept de gedachte op dat deze muziek thuishoort op North Sea Jazz. Multiculturele muziek met invloeden vanuit vrijwel alle continenten. En ze staan er. Het optreden van deze twee begaafde iconen uit de wereld van de rootsmuziek zal ongetwijfeld de boeken ingaan als een van de verrassingen van het festival.

Tekst: **Rien Wisse** | Foto's: **Jay Blakesberg, Bob Minkin**

Ze kennen elkaar al tientallen jaren en Taj is vanaf begin jaren negentig, toen Keb' Mo' debuteerde, een lichtend voorbeeld voor Mo' geweest. Hij hielp Mo' zelfs een handje met het realiseren van diens platendeal met multinational Columbia/Sony, die daarvoor het oude blueslabel OKeh heroprichtte. Met *Keb' Mo'* uit 1994, het eerste album dat Kevin Roosevelt Moore onder zijn artiestennaam uitbracht, bereikte hij de vierde plaats op de Amerikaanse bluescharts. Binnen een jaar stond de toen jonge veertiger wereldwijd op de kaart.

Bewondering

Blues Peer en de Blues Estafette in Utrecht waren de podia waarop de man in '95 als soloartiest debuteerde in de Lage Landen. In een kleedkamer van het Utrechtse Vredenburg stak hij destijds zijn bewondering voor Taj Mahal niet onder stoelen of banken: "Na grote bluesartiesten als Son House, Lightnin' Hopkins, Fred McDowell, Muddy Waters en ga zo maar door, is er lang een grote leemte geweest. Je had in feite alleen Taj Mahal, die muzikaal met één been in het verleden en het andere in de toekomst stond. Hij heeft veel bijgedragen aan de instandhouding van traditionele muziek. Maar hij knokte in z'n eentje. Achteraf blijkt die jarenlange strijd zinvol te zijn geweest en heeft het voor Taj vruchten afgeworpen. Ik ben enorm door hem beïnvloed en zag hem voor het eerst toen ik op de middelbare school zat."
De adoratie blijkt wederzijds. Taj, negen jaar ouder dan Mo' en geboren als Henry St. Claire Fredericks Jr., meldt in de info bij het nieuwe album: "Keb' weet goed hoe hij de bal hoog moet houden. Ik zag verschillende artistieke kanten van hem en was echt onder de indruk. Hij is een geweldige gitarist en de kwaliteit van zijn werk heeft me verbaasd. Hij behoort tot een interessante lichting relatief jonge muzikanten, zoals Alvin Youngblood Hart, Guy Davis, Eric Bibb en Corey Harris. Ze kwamen naar de San Francisco Bay Area en werden geïnterviewd voor de *San Francisco Chronicle*. Ze noemden mij de godfather en de *godpappy*. Fantastisch om te zien hoe Mo' en zijn generatiegenoten de traditie in stand houden en de muziek op hun eigen manier invullen."

Vertrouwen

Hoewel ze elkaars paden veelvuldig kruisten, was het maken van een gezamenlijke plaat en de daaropvolgende tournee nauwelijks aan de orde geweest. Een logische combinatie is het echter wel. Beiden zijn geworteld in blues, maar voelen zich daartoe niet beperkt. Taj nam, na zijn bluesplaten uit de jaren zestig, muziek op afkomstig uit vele hoeken van de wereld. Binnen zijn indrukwekkende output vinden we albums met Caraïbische, Afrikaanse, West-Indische, Hawaïaanse en Hindoestaanse muziek. Daarnaast schreef en voerde hij filmsoundtracks uit en maakte hij albums met muziek voor kinderen. Tussen dat alles door was er zo nu en dan een bluesplaat. Taj: "Sommige mensen denken dat blues altijd over de schaduwkanten van het leven gaat, maar dat is niet waar. Het heeft een heilzame werking die mensen in de gelegenheid stelt om de positieve kanten van het leven weer op te pikken." Ook Mo' tapte uit vele vaatjes. Hij lardeerde zijn blues vaak met folk, jazz, pop en americana. Zelf omschrijft hij het als "*seminal Delta blues that traveled up the Mississippi River and across the expanse of America*."
"We wilden een goede plaat maken, maar niet de plaat die iedereen van ons verwachtte", zegt Mahal naar aanleiding van de begin mei uitgekomen cd *TajMo* en de single *All Around The World*. Dat nummer ging min of meer in première met een liveuitvoering in *The Late Show with Stephen Colbert.* Begeleid door de Late Show Band brachten Taj (op achtsnarige ukelele) en Mo' (op gitaarbanjo) een aanstekelijke uitvoering. Het refrein van de song *Don't Leave Me Here* onderstreept de passie van het duo voor het diepe zuiden van de States:

If you're going to Mississippi
where that Delta sky is sweet and clear
I'm stuck here in Chicago
Please don't leave me here

Het album werd gerealiseerd over een tijdspanne van tweeënhalf jaar, tussen de individuele tourschema's van beiden en de beschikbaarheid van een indrukwekkende groep gasten, onder wie Joe Walsh, Sheila E., Lizz Wright en Bonnie Raitt. Laatstgenoemde voorziet een fraaie coverversie van John

"Sommige mensen denken dat blues **altijd over de schaduwkanten** van het leven gaat"

Taj Mahal en Keb' Mo'

Mayers *Waiting On The World To Change* van achtergrondzang. "Er onstond veel wederzijds vertrouwen", meldt Mo'. "Het is een eer om met een man als Taj te mogen samenwerken. Hij is een mentor voor me geworden."

North Sea connectie

Nu de twee muzikanten samen op North Sea Jazz staan, blikken we even terug op hun eerdere, individuele optredens aldaar. Taj speelde vanaf 1979 enkele keren op het festival. Twee jaar later mocht ondergetekende hem daar aankondigen voor twee sets in het Tuinpaviljoen. Hij had voor die editie twee begeleiders meegebracht. Seconden voordat de band het podium zou betreden, zei hij tegen hen: "*Stay here guys, I'm gonna do the first set by myself*", waarna hij een gevarieerde set countryblues bracht, zichzelf beurtelings begeleidend op gitaar en piano. Taj, wiens *smokey vocals* - zijn absolute wapen - sprankelden in nummers als *San Francisco Bay Blues*, *Fishin' Blues*, eerde zijn inspirator Mississippi John Hurt met vertolkingen van diens *Stack O' Lee* en *Candy Man*. Voor *Statesboro Blues* en *Rockin' Pneumonia And The Boogie Woogie Flu* schakelde hij over op piano. Zijn kwaliteiten daarop zijn beperkt, maar het zorgde wel voor enige afwisseling. Diep in de nacht, nadat de klok drie had geslagen, deed hij voor een uitgeblust publiek het uurtje met zijn twee begeleiders. Vergeleken bij het optreden uit 1979, waar hij een sprankelende combinatie van West-Indische muziek en blues maakte, klonk deze set - zonder steeldrums en sax - hol en leeg. In 1987 stond Taj wederom op North Sea Jazz. Backstage heerste grote paniek. "We zijn Taj Mahal kwijt en niemand van ons weet hoe die man eruitziet", meldde een gestreste medewerker. Mijn vrouw en ik snelden door het Haagse Congresgebouw, waar we de man relaxt wandelend met zijn vrouw en twee kleine kinderen ontwaarden. Nadat we hem duidelijk hadden gemaakt dat hij al op het podium had moeten staan, baanden we ons gezamenlijk een weg door het opeengepakte publiek. Geen soundcheck, meteen het podium op en mensen achter de knoppen die absoluut niet wisten hoe ze nummers als *Desperate Lover, Local Girl* en *Deed I Do* enige klankkleur moesten geven. Na het optreden trokken de duidelijk geïrriteerde artiest en zijn familie zich snel terug in de kleedkamer. Taj werd evengoed een regelmatig terugkerende artiest op North Sea Jazz. Ook Keb' Mo' heeft een verleden met het festival. Hij trad er voor het eerst op in 1998 en dat optreden markeerde tevens de eerste keer dat hij met band in ons land optrad. Binnen twee jaar was hij hier razend populair geworden. Zijn songs *Angelina Baby Won't You Please Come Home* en *You Can Love Yourself* werden woord voor woord meegezongen door het enthousiaste publiek. Datzelfde gebeurde in 2001 toen Mo' en zijn begeleidende gitarist-banjoïst Clayton Gibb deelnamen aan *A Tribute To Robert Johnson*. Een uniek optreden overigens, want we hoorden het duo wel, maar konden het visueel amper onderscheiden. De act ervoor trad staand op en de crew van het licht was vergeten om voor het zittend spelende duo de spots lager te richten. Mo' kwam in 2007 terug naar North Sea Jazz en speelde er akoestische, in de Mississippi-traditie gewortelde folkblues. Hij wisselde na vrijwel elk nummer van instrument, zodat we een scala aan gitaargeluiden kregen voorgeschoteld. Opvallend was ook het goede, akoestische harmonicawerk vanuit de rack. Taj Mahal blikt desgevraagd vooruit op de komende tournee: "Ik weet zeker dat ik er elke seconde van ga genieten als we deze muziek live brengen. Het is grotendeels een feestelijke upbeat plaat geworden. Onze muziek is puur en echt. Dit werk refereert aan de fenomenale hoeveelheid muziek die op de wereld is gemaakt. Al heb je honderd levens, dan nog kun je in die hoeveelheid geen barst slaan." J

Rewind:

Jazz in Duketown

Jazzism bezoekt altijd de beste jazzfestivals in Nederland en brengt daarvan een fraaie beeldimpressie.

De 44e editie van Jazz in Duketown, het gratis jazzfestival in 's-Hertogenbosch, had vele grote jazzartiesten op het programma staan. In de hele binnenstad waren diverse jazzstromingen te horen. Ook op podia in theaters en cafés kon geluisterd worden naar performers. Dankzij het prachtige weer was het publiek massaal naar de stad gekomen voor de vele hoogtepunten uit binnen- en buitenland.

Al Di Meola was vooraf een van de klinkende namen op het affiche. Hij maakte zijn reputatie volledig waar met een optreden dat van begin tot eind boeide. Zijn virtuoos gitaarspel met Spaanse invloeden paste perfect bij de mediterraanse sfeer op de volgestroomde Markt. Zijn versies van Beatles-nummers zorgden ook bij niet-kenners van Di Meola voor voldoende herkenbaarheid om te blijven staan.

De 32-jarige Ben Williams is een van de vernieuwende jazzcats van het moment. Zijn genreoverschrijdende muziek kan rommelig aandoen, maar de topbezetting van Sound Effect, waarmee Williams op het Kerkplein stond, is zó goed op elkaar ingespeeld dat het spannend en excentriek was. Steeds smaakvol en geen powerplay.

Met afrobeat en seventiesfunk deed KOFFIE op de Parade waarvoor het gekomen was: het publiek in beweging krijgen. Een geslaagd optreden.

Zonder soundcheck het podium op? Geen probleem voor China Moses. Haar nummers zijn niet alleen liedjes, het zijn verhalen. Die weet ze goed over te brengen op haar publiek op de Markt.

Samen met bassist Reuben Rogers en drummer Gregory Hutchinson wisselde Joshua Redman eigen composities af met bewerkingen van standards als 'Mack The Knife'. En altijd toonde hij zijn magistrale beheersing van de saxofoon.

Han Bennink als zijn onovertroffen zelf.

Concert & Festival Tips

Elk nummer tipt Kris Keijser bijzondere concerten en festivals.

Richard Bona en Mandekan Cubano

Voor zijn laatste album *Heritage* werkte basgitarist en zanger Richard Bona met de zeskoppige band Mandekan Cubano. Samen verkennen ze zowel Afrikaanse als Cubaanse roots. Bona, die als bassist werkte met Chaka Khan, Herbie Hancock en Harry Belafonte, is virtuoos als altijd. Met Mandekan Cubano laat hij horen hoe universeel muziek kan zijn.

5 augustus *Het Concertgebouw, Amserdam*

Richard Bona

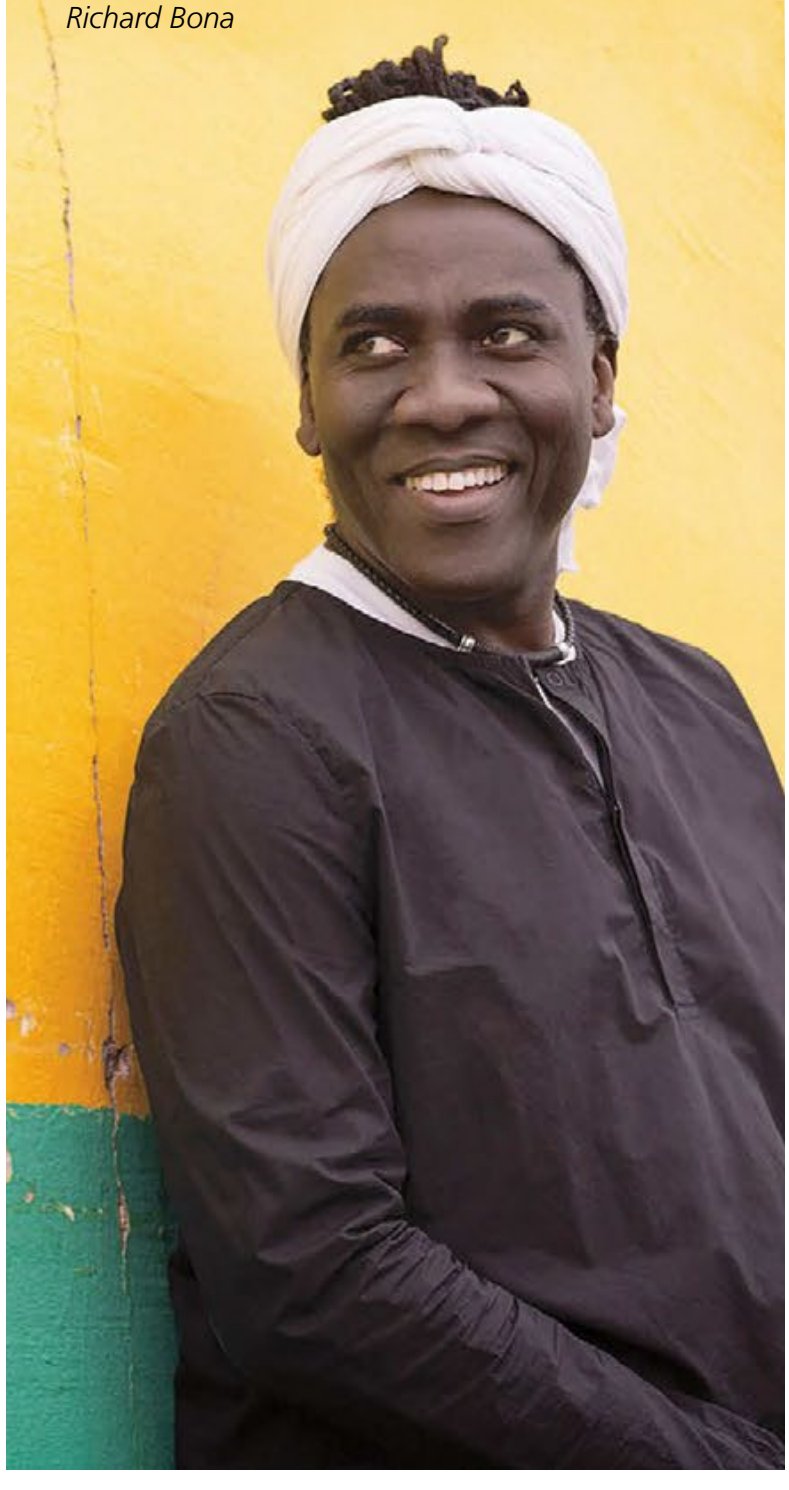

Regina Spektor

Wellicht komt haar naam niet bekend voor, maar fans van *Orange Is The New Black* kunnen in elk geval één liedje meezingen. De Russisch-Amerikaanse singer-songwriter en pianiste Regina Spektor is een van de meest eigenzinnige artiesten van dit moment. Met haar ingenieuze, licht-experimentele nummers is ze niet bang om buiten de gebaande paden te treden: soms klinkt ze donker en venijnig als Fiona Apple, dan weer theatraal als Rufus Wainwright of poppy als Kate Nash.

15 augustus
TivoliVredenburg, Utrecht

Regina Spektor

BoogieBall

Tijdens deze inmiddels legendarische Official North Sea Jazz Afterparty komen de favoriete artiesten in BIRD om te jammen of om voor een avond dj te spelen. Na de compleet uitverkochte editie van vorig jaar (en dat jaar daarvoor en daarvoor) nodigt BoogieBall opnieuw artiesten van North Sea Jazz Festival uit om hun favoriete platen te laten horen. De line-up wordt de komende maanden bekendgemaakt. De andere zaal wordt overgenomen door een informele en spontane non-stop jamsessie met verschillende muzikanten.

8,9 en 10 juli *Bird, Rotterdam*

Boogieball

Kiefer Sutherland

Kiefer Sutherland & His Band

'Jack Bauer' is niet een echt persoon die in 24 uur de wereld moet redden, maar een personage in de spannende serie *24*. De acteur die Bauer speelt is Kiefer Sutherland. Maar naast acteur is hij een muziekliefhebber met een eigen muzieklabel (Ironworks). Hoe dat klinkt is te horen op zijn debuutalbum *Down In A Hole*, een mengeling van country-, americana,- en bluesrock.

16 juni *013, Tilburg*
17 juni *Melkweg, Amsterdam*

Will Vinson

Will Vinson

De uit Engeland afkomstige Vinson zocht zijn heil in Brooklyn, New York, waar hij zich tot een gerespecteerd en graag geziene muzikant ontwikkelde, gekenmerkt door een krachtige en tegelijk heldere manier van spelen. Will werkte er met niet de minsten uit de jazzscene, zoals Mike Stern, Ari Hoenig, Chris Potter, Mark Turner en Kurt Rosenwinkel. Maar ook werkte hij met popartiesten als Sufjan Stevens en Rufus Wainwright.

8 september
LantarenVenster, Rotterdam
9 september
Bimhuis, Amsterdam

Fusion is tijdloos

Fourplay verkent de onbegrensde mogelijkheden van de jazz. De unieke en innovatieve sound van deze legendarische fusiongroep is tijdloos. Fourplay ontstond toen Lee Ritenour, Nathan East en Harvey Mason een bijdrage leverden aan het album *Grand Piano Canyon* van Bob James. Hun meest recente release *Silver* (2015) markeert het 25-jarig jubileum van de groep. De band bestaat nu uit Bob James (keyboards), Nathan East (bas, vocals), Harvey Mason (drums) en Chuck Loeb (gitaar).

18 juli *De Boerderij, Zoetermeer*

Fourplay

DJ Shadow

DJ Shadow

DJ Shadow is een van de grondleggers van de experimentele instrumentale hiphop. Zijn debuut *Endtroducing* sloeg in 1996 wereldwijd in als een bom en heeft veel dj's en producers beïnvloed. Vorig jaar bracht hij zijn vijfde studioalbum *The Mountain Will Fall* uit, waarop samenwerkingen met onder meer Run The Jewels en Nils Frahm de muziek van DJ Shadow opnieuw in een ander daglicht zetten. Hij breidt zijn muzikale spectrum en dat van de luisteraar eens te meer uit. Oldskool hiphoptracks en jazzgeluiden wisselen af met subtiele elektronica, acid house en harde beats, en vormen gezamenlijk een overrompelend geheel.

23 september *Doornroosje, Nijmegen*
26 september *Paradiso, Amsterdam*

Ad Bijleveld houdt ons op de hoogte van de nieuwste audio-ontwikkelingen.

Marantz-versterker PM-10 en sacd-speler SA-10

Borstklopperij

De nieuwe 10-serie van Marantz: hoogwaardig, geavanceerd en loodzwaar.

Ja, we zullen jullie eens laten zien - of beter gezegd horen - waartoe we in staat zijn, moeten ze bij Marantz hebben gedacht. De nieuwe 10-serie is pure borstklopperij.

Alleen al het gewicht van beide apparaten, de dikke frontplaten, de heerlijk werkende regelaars en toetsen, de imponerende trillingsdempende voeten. Maar ook elektronisch is werkelijk alles uit de kast getrokken.

Drie voedingen

Neem versterker PM-10. Gewoon stereo, zou je denken, maar door een dubbele uitvoering per kanaal zijn er in feite vier eindtrappen. Zowel links als rechts worden de signalen van beide versterkers zodanig samengevoegd dat er per kanaal maar liefst 200 W beschikbaar is.
Dat samenvoegen geschiedt zo handig dat de ruis en vervorming, opgelopen in de ene versterker, als het ware in mindering wordt gebracht op de ruis en vervorming in de andere. En omdat ze zo ongeveer even groot zijn, blijft er vrijwel niets over.
De beide versterkers, verantwoordelijk voor het linkerkanaal, worden door een eigen krachtcentrale van stroom voorzien, net als de twee versterkers rechts. Een enorme impuls links, zoals bij een driftig bespeelde basdrum, kan daardoor nooit leiden tot een stroomtekort rechts.
Daarnaast beschikt het voorversterkerdeel over een eigen voeding, geheel afgestemd op de behandeling van delicate signalen, bijvoorbeeld afkomstig van een platenspeler. Om die behandeling geen strobreed in de weg te leggen, zijn alle vormen van digitale techniek buiten de versterker gehouden. De PM-10 is van voor tot achter en van links tot rechts louter analoog. Deze opzet, in combinatie met een meer dan toereikend uitgangsvermogen, maakt dat luidsprekers die menen hun eigen gang kunnen te gaan, van een koude kermis thuiskomen.
De controle is compleet en roekeloze uitspattingen, zoals wat onnauwkeurigheid in het laag, worden voortvarend de kop ingedrukt.

Scheurende sax

Speler SA-10, vriendelijk voor zowel alle typen audioschijven als digitaal aangeboden muzieksignalen, gaat vrolijk mee op de door de versterker ingeslagen weg. Zelfs het allerbeste dat Marantz te bieden had, bleek niet goed genoeg. Het bestaande, uiterst stabiele loopwerk kon er weliswaar nog net mee

De PM-10 bestaat in feite uit een phono-trap, een voorversterker en twee mono-eindtrappen, die dankzij nieuwe technieken in één kast passen.

Natuurlijk speelt de SA-10 schijfjes af, maar er zijn ook vier digitale ingangen voorhanden.

door, maar voor de omzetting van digitaal naar analoog ging men terug naar de tekentafel. Voor Direct Stream Digital (dsd), bekend van de sacd en steeds breder beschikbaar via het internet, werd een snelle en uiterst nauwkeurige convertor ontwikkeld. Die bleek zo goed, dan maar meteen werd besloten alle andere digitale signalen, afkomstig van een schijf of aangeboden via een van de vier digitale ingangen, minutieus om te zetten naar dsd. Een gewaagde keus die echter voortreffelijk blijkt uit te pakken.
Dat is goed te horen aan de bas waarmee *Lament For JLew* (*Days Of FreeMan*, James Brandon Lewis) van start gaat. Als geen ander weet Jamaaladeen Tacuma z'n instrument te laten zingen, zelfs in het allerlaagste register. Aan deze Marantz-combinatie de bepaald niet eenvoudige opdracht om de weergave van de lage tonen strak, afgemeten en accuraat te houden, zonder die 'zangkwaliteiten' in te perken. Dat lukt, zelfs onder het scheurende geluid van Lewis' tenorsax, opmerkelijk goed.
De rest van het monumentale album bewijst dat '*because music matters*' meer is dan een handige, door de afdeling marketing van Marantz bedachte slogan. Ja, muziek doet er toe. Tijdens het luisteren worden de PM-10 en de SA-10 zelf interessante, hoogwaardige bijzaken waarvoor de aandacht snel verslapt.

Conclusie

Deze nieuwe 10-serie staat voor krap 15.000 euro bij Marantz op de prijslijst. Dat is veel, heel veel geld en toch is er sprake van een gunstige verhouding tussen de prestaties enerzijds en de prijs anderzijds. Immers, de PM-10 en de SA-10 weten een klankbeeld te realiseren waarvoor je bij andere high-end merken aanzienlijk meer euro's moet neertellen. J

MARANTZ PM-10

uitgangsvermogen:	2x 200 W (8 Ohm)
ingangen:	phono (mm, mc), 2x line (gebalanceerd) 4x line (cinch), eindversterker (cinch)
uitgangen:	4x luidspreker (draaiklemmen), tape (cinch), hoofdtelefoon (jack voorzijde)
afmetingen (bxhxd):	440x168x435 mm
gewicht:	21,5 kg
winkelprijs:	€ 7.999,-

MARANTZ SA-10

afspeelbaar:	cd, sacd, cd-r/rw (mp3, wma, aac)
ingangen:	4x digitaal 192 kHz/24 bit (optisch, elektrisch, USB-A, USB-B)
uitgangen:	2x line (cinch, gebalanceerd), 2x digitaal (optisch, elektrisch)
afmetingen (bxhxd):	440x419x127 mm
gewicht:	18,4 kg
prijs:	€ 6.999,-

info: www.marantz.nl

Comfortabel klanktapijt

Het is erg fijn om te merken dat steeds meer restaurants waarde hechten aan de akoestiek en kwaliteit van geluid. Ze nemen het steeds serieuzer, godzijdank. Dat is een mooie, waardevolle ontwikkeling. Niet alleen voor mijn bedrijf, maar vooral ook voor de consument, voor u, aangezien u aangenamer kunt dineren en/of borrelen in uw favoriete restaurant of brasserie.
Grepen etablissementen eerder nog naar een zogeheten 'honderdvoltsysteem', een goedkope manier die geluid biedt, dat wel, maar waar absoluut geen fraaie klank mee wordt bewerkstelligd. Tegenwoordig schakelen restaurants ons in om mee te denken over een kwalitatief goede oplossing voor een aangename klank – binnen én buiten (op het terras, in de tuin achter het restaurant). Daarvoor passen wij 'gewoon' consumentenelektronica toe. We doen dat 'met een knipoog naar de woonkamer', zou je kunnen zeggen: we gebruiken dezelfde apparaten en systemen die u thuis kunt aansluiten.
Dat gaat zo: eerst bekijken we de horecagelegenheid minutieus, vervolgens kiezen we de hoeveelheid speakers en bepalen we het toe te passen systeem. Voorop staat dat we niet kijken naar hifi-merken. Nee, we kiezen simpelweg de beste oplossing. En die verschilt uiteraard per restaurant. Essentieel is dat het geluid goed verdeeld is, dat is het allerbelangrijkste. Niks zo vervelend als dat je op je gemak wilt tafelen en je hebt het gevoel dat er iemand in je oor zit te tetteren. De muziek moet als behang dienen. Of, nog mooier: als een comfortabel klanktapijt.

Robert Remkes

Mantels must haves

Er zijn van die platen die je nu eenmaal moet hebben. Bassist, musicoloog, presentator en jazzspecialist Hans Mantel maakt een keuze uit een enorme stapel must have jazzschijven. Hij bespreekt de muziek en zoekt naar het verhaal achter de opnamen.

Deel #30

Foto: **Joke Schot**

Sonny Rollins
Sonny Rollins On Impulse!
Englewood Cliffs, New Jersey
Juli, 1965
Impulse!
0602498840177

Aan saxofonist Sonny Rollins (1930) is zo ongeveer alles bijzonder, heel erg bijzonder. De manier waarop hij speelt, zijn geluid en de manier waarop zijn leven en loopbaan zich hebben ontrold zijn buitengewoon en maken van Rollins een unieke musicus, die alweer zo'n zeventig jaar aan de weg timmert. Rollins is eigenlijk de laatste van de werkelijk groten uit het naoorlogse tijdperk en heeft sinds die tijd wat artistieke integriteit betreft nooit water bij de wijn gedaan. Hij is er altijd - net als Thelonious Monk - rustig aan blijven werken om zijn manier van muziekmaken bij een groter publiek populair te maken, zonder daarbij muzikaal inhoudelijke consessies te doen.
Sonny Rollins heeft een geheel eigen geluid, dat voornamelijk gemodelleerd is naar het grote, masculiene geluid van Coleman Hawkins, een buurtgenoot uit Harlems Sugar Hill, een welgestelde wijk tussen de 145ste en 155ste straat. Rollins was zeer onder de indruk van Hawkins, maar tegelijkertijd maakte ook de muziek van Charlie Parker diepe indruk op hem en studeerde hij hard om de nieuwe bebop onder de knie te krijgen. Nadat hij rond 1951 een paar keer last had gehad met het wettelijk gezag, bleef Rollins op het rechte pad en brak hij door. Met een kwintet onder leiding van Miles Davis nam hij een plaat op met onder anderen Horace Silver. Kort daarna breekt er een periode aan waarin Rollins gedurende een langere periode uit het zicht is. Dit blijkt typisch gedrag te zijn voor Rollins, die zeer streng voor zichzelf is, en die in deze periode onder andere dagloner werd om van zijn heroïneverslaving af te komen.
In 1955 komt Rollins bij het kwintet van trompettist Clifford Brown en drummer Max Roach. Rollins leert daar een belangrijke les: "Clifford liet me zien dat het mogelijk was om een goed, clean leven te leiden en toch een goede jazzmuzikant te zijn."
1956 was een goed jaar voor Rollins. Als leider neemt hij zijn wellicht beroemdste plaat op: *Saxophone Colossos*. Daarnaast is hij kort daarna op zijn plaat *Tenor Madness* ook nog te horen samen met John Coltrane. Inmiddels is Rollins allang geen sideman meer en is hij voornamelijk alleen nog maar als leider actief, terwijl hij wat repertoire betreft ook geheel zijn eigen weg kiest. De grote successen volgen elkaar op (*Newk's Time, Freedom Suite, A Night At The Village Vanguard*) tot hij aan het eind van 1959 ineens weer een sabbatical neemt en uit het publieke zicht verdwijnt. Het is in deze periode dat hij veelvuldig (omdat de buren van zijn moeder niet tegen de herrie kunnen) op de voetgangersverdieping van de Williamsburg Bridge saxofoon gaat studeren. Rollins is altijd zijn eigen meest scherpe criticus geweest en dat dreef hem ertoe om zich bij tijd en wijle terug te trekken en aan zichzelf en zijn muziek te werken. Het was allemaal niet voor niets: Rollins' spel had er bij zijn terugkeer ineens nog meer diepgang bij, zoals blijkt op zijn 'comebackplaat' *The Bridge*, met onder anderen gitarist Jim Hall.
Het duurt dan tien jaar voordat Rollins weer een periode van afzondering neemt en in de tussenliggende jaren zestig horen we hem op z'n allerenergiekst, neemt hij de meeste risico's en lijkt hij vrijer te zijn en zich minder in welk keurslijf dan ook gedwongen te voelen.
Als er iets is dat Sonny Rollins typeert, dan is het het feit dat hij tijdens het spelen altijd *in the moment* is. Rollins staat altijd 'aan' en reageert onmiddelijk op wat er in de muziek om hem heen gebeurt of wat hem plotseling te binnen schiet. Dat kun je natuurlijk alleen maar bereiken als je technisch en harmonisch boven de materie staat. Bij Rollins heb je nooit het gevoel dat de saxofoon tussen hem en de muziek in staat. Bovendien voert integere spontaniteit bij Rollins de boventoon. Er zijn natuurlijk andere manieren van spelen. Bijvoorbeeld John Coltrane en zijn volgers zijn voor een deel 'systeemspelers', die de muziek met bepaalde melodische en harmonische patronen en concepten tegemoet treden en daar is natuurlijk helemaal niets mis mee.
Bij Rollins, die dat natuurlijk ook allemaal gestudeerd en geïnternaliseerd heeft, is dat niet wat je in de eerste plaats hoort. Rollins wil gewoon altijd spontaan muziek maken. Soms kan hij vijf minuten ritmisch op twintig verschillende manieren met één noot bezig zijn en op andere momenten speelt hij lange, hypnotiserend mooie melodieslierten op een ballade, om dan ineens ritmisch te reageren op een klein figuur dat hij de drummer hoort spelen.
Het is fascinerend om Rollins tijdens dat soort avontuurlijke exploraties te volgen. *Sonny Rollins On Impulse!* is een geweldig voorbeeld van precies die manier van doen. Natuurlijk zijn ook alle andere Rollins-platen must haves. Deze plaat is wat minder courant maar erg goed en juist daarom zeer de moeite waard. Op de opener *On Green Dolphin Street* horen we al meteen dat Rollins zich totaal vrij voelt om te doen en laten wat hij wil, bovendien neemt hij de luisteraar serieus. Het is een bekend stuk, dus Rollins kan de melodie op een diep versleutelde manier spelen en het gehoor van de luisteraar vult de rest in. Op die manier is de luisteraar dus ook betrokken bij het tot stand komen van het begrip en het sluiten van de communicatiecirkel; de luisteraar is ook muziekdeelnemer. Jim Hall zei over Rollins dat het net was of je Picasso zag schilderen. Die vergelijking is eigenlijk heel goed. Het beroemde schilderij van Picasso van de zittende naakte vrouw, op de rug gezien, is - in al haar perfectie - eigenlijk niet meer dan een paar kromme penseelstreken, maar het zijn de verbeelding en het begrip van de toeschouwer die het beeld afmaken of completeren. Dat is wat er gebeurt op *Sonny Rollins On Impulse!*.
Zijn andere platen zijn op alllerlei manieren ook belangrijk, maar hier spat de vrijheid en de drang tot compromisloze expressie ervan af; Rollins op zijn best. De ritmesectie is trouwens adembenemend goed. Ray Bryant op piano is subliem, net als bassist Walter Booker en ook drummer Mickey Roker levert een topprestatie. Saxofonist Steve Lacey zei over Rollins: "Ik ken niemand die zo verliefd is op de tenorsaxofoon als Sonny. Hij houdt echt van dat instrument en hij begrijpt het ook. Hij weet er echt alles van."

Hans Mantel
info@hansmantel.com

De Jazz Not Jazz 10 zet de tien meest invloedrijke en actuele platen op het gebied van jazz op een rij. Niet gebaseerd op verkoopcijfers, maar op de smaak van de voorhoede van de vaderlandse jazzscene. Dj's, organisatoren, programmeurs, muzikanten, programmamakers en journalisten bevolken het colofon. Jazz wordt door ons zo breed mogelijk benaderd. Daarom misstaan soul, funk, blues, world, broken beats, hiphop en singer-songwriters niet in de lijst. Kortom: de Jazz Not Jazz 10 is jouw barometer in een muzikaal omvangrijk landschap. Met naast gevestigde namen meer dan genoeg ruimte voor nieuwe initiatieven.

JAZZ NOT JAZZ /#04

#1: STUFF. *Old Dreams New Planets* (Sdban)

Nieuw!
Deze lijst is ook te beluisteren op Spotify. Zoek naar Jazzism.

2. Avishai Cohen
Cross My Palm With Silver (ECM)

3. Rohey
A Million Things (Jazzland)

4. Colin Stetson
All This I Do For Glory (52Hz)

5. Kendrick Lamar
DAMN. (Top Dawg)

6. Bokanté
Strange Circles (GroundUp)

7. Christian Scott
Ruler Rebel (Stretch)

8. Dwight Trible
Inspirations (Gondwana)

9. Ella Fitzgerald
's Wonderful, Live in Amsterdam (NJA)

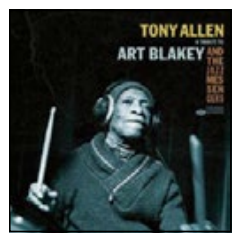

10. Tony Allen
A Tribute To Art Blakey & The Jazz Messengers (Blue Note)

De sensatie uit België die zelfs de albumlijsten bij de zuiderburen aanvoert, tikt voor de tweede keer, zij het nipt, de koppositie aan in deze editie van JazzNotJazz10. Gewoon luisteren en zien, deze super **STUFF.**. Op twee het nieuwe album van meester-trompettist **Avishai Cohen**. De opvolger van *Into The Silence* ligt een beetje in dezelfde sfeervolle lijn, zij het iets expressiever. Verfijnd als altijd, maar met meer zeggingskracht. Vervolgens de Noorse jazzy soulfunkgroep **Rohey**, aangevoerd door zangeres Rohey Taalah. De kwaliteit en overtuiging druipt van de songs op *A Million Things* af, beetje retro met een Snarky-touch. Met *All This I Do For Glory* keert saxofonist **Colin Stetson** terug naar het solopad. Met zijn zo kenmerkende ademtechniek en polytonale en expressieve klankkleur legt hij, zonder overdubs en loops, een heel eigen meditatief klanktapijt neer. Groter kan de overstap naar rapper **Kendrick Lamar** bijna niet zijn. Voorganger *To Pimp A Butterfly* was al top, *DAMN.* is misschien nóg topper, want realistischer. Lamar wil niet meer overleven, maar leven in deze chaotische tijden en doet dit met gepast oproer op een bed van soul, pompende bas en beats. Dan **Bokanté**, de multiculturele groep van Snarky Puppy-leider Michael League is opgetrokken rond de uit Guadeloupe afkomstige zangeres Malika Tirolien. In een blend aan invloeden en met geëngageerde teksten over vluchtelingen en racisme overtuigt Bokanté helemaal. *Ruler Rebel* is het eerste album van een trilogie die de innovatieve trompettist **Christian Scott** nog dit jaar wil uitbrengen. Jazz in de beste latere Miles Davis- en Marcus Miller-traditie, maar met al z'n hiphopinvloeden ook volkomen eigentijds. Dan de legendarische zanger uit L.A., **Dwight Trible**. Beetje Leon Ware-achtig, werkte eerder met Pharoah Sanders en Kamasi Washington en vormt nu een team met de stertrompettist Matthew Halsall. Wat een combi! Spirituele jazz, vibrerende soul en klassiekers van onder meer Hathaway, Bacharach en Coltrane: *Inspirations* is een klapper. Het is dit jaar 100 jaar geleden dat **Ella Fitzgerald** geboren werd. Dit wordt gevierd met deze release van haar Amsterdamse concerten uit 1957 en 1960. Hekkensluiter is het tribuut van de Nigeriaanse drummer **Tony Allen** aan zijn legendarische vakbroeder Art Blakey. Het is daarmee een prachtige demonstratie van de band tussen Afrika en Amerika, mooier kan deze JazzNotJazz niet eindigen.

Paul Evers

COLOFON JAZZNOTJAZZ10
Aan deze editie van de JazzNotJazz10 werkten mee: Frank van Berkel (Jazz Int.) Mike Bindraban (Het Concertgebouw Amsterdam/GoodMusicCompany), Frank Bolder (LantarenVenster/NSJF), Jaap Brienen (Dj), Benny Clasier (KAAP), Guido van Dieren (Bird/NSJClub), Koen Graat (Jazz in Duketown, Verkadefabriek), Sander Grande (Mojo/NSJF), Jean-Paul Heck (Jazzism, Soundz), Phil Horneman (Wicked Jazz Sounds), Dick Hovenga (Jazzism), Guy van Hulst, (TivoliVredenburg), Gijsbert Kamer (Volkskrant), Pieter Koten (KAAP), Marcel Kranendonk (Jazz Enter), Amanda Kuyper (NRC), Huub van Riel (BIMhuis), Davey van Robays (Gent Jazz), Monte la Rue, Niels Nieuborg (NSJClub), Onno Post (LantarenVenster), Etienne de Smet (jazz030.nl), Tim Sprangers (Volkskrant), Martijn Soetens (NPO Radio 2 Soul & Jazz), Bartho van Straaten (Paradox), Merijn Tiemessen (Sublime FM), Arie Verstegen (De Boerderij)

Selectie individuele lijstjes

MIKE BINDRABAN (GOOD MUSIC COMPANY, HET CONCERTGEBOUW, MONDRIAAN JAZZ)

1. Avishai Cohen - *Cross My Palm With Silver* (ECM)
2. Rohey - *A Million Things* (Jazzland)
3. Adonis & Osaín del Monte - *Pa'l Monte* (EGREM)
4. Jaimie Branch - *Fly Or Die* (Anthem)
5. Maurice Brown - *The Mood* (Ropeadope)
6. Tomeka Reid - *Tomeka Reid Quartet* (Thirsty Ear)
7. Moonchild - *Voyager* (Tru Thoughts)
8. Tin Men & The Telephone - *World Domination* (Eigen beheer)
9. Butcher Brown - *The Healer* (Eigen beheer)
10. Hidden Orchestra - *Dawn Chorus* (Tru Thoughts)

FRANK VAN BERKEL / GILLES DE SITTER (JAZZ INTERNATIONAL)

1. Avishai Cohen - *Cross My Palm With Silver* (ECM)
2. Tin Men & The Telephone - *World Domination* (Eigen beheer)
3. STUFF. - *Old Dreams New Planets* (Sdban)
4. Chicuelo/Mezquida - *Conexión* (Taller De Músics)
5. Genzo Okabe - *Disoriental* (Challenge)
6. VanBinsbergen Playstation - *Tales Without Words* (Brokken)
7. Lucia Cadotsch - *Speak Low Renditions* (Yellowbird)
8. Tommy Moustache - *Ego* (Berthold)
9. Lars Danielsson - *Libretto III* (ACT)
10. Kuhn Fu - *Kuhnspiracy* (Cantina)

FRANK BOLDER (LANTARENVENSTER, NORTH SEA JAZZ FESTIVAL)

1. Avishai Cohen - *Cross My Palm With Silver* (ECM)
2. Bokanté - *Strange Circles* (GroundUp)
3. Rohey - *A Million Things* (Jazzland)
4. Manu Delago - *Metromonk* (Tru Thoughts)
5. Kurt Rosenwinkel - *Caipi* (Heartcore)
6. STUFF. - *Old Dreams New Planets* (Sdban)
7. Shobaleader One - *Elektrac* (Warp)
8. Tommy Moustache - *Ego* (Berthold)
9. Jerôme Hol - *Sneak Peek* (Hol)
10. Orchestra Baobab - *Tribute To Ndiouga Dieng* (V2)

JAAP BRIENEN (DJ, PROGRAMMAMAKER)

1. Tony Allen - *A Tribute To Art Blakey & The Jazz Messengers* (Blue Note)
2. New Cool Collective Bigband Feat. Thierno Koité - *idem* (Dox)
3. Ephemerals - *Egg Tooth* (Jalapeño)
4. Kris Berry - *Berry Street* (Concerto)
5. Como Mamas - *Move Upstairs* (Daptone)
6. Koffie - *Huntu* (V2)
7. Ivar - *Shorelines* (Dox)
8. Pokey LaFarge - *Manic Revelations* (Concord)
9. Lord Echo - *Harmonies* (Soundway)
10. Orchestra Baobab - *Tribute To Ndiouga Dieng* (V2)

GUIDO VAN DIEREN (BIRD)

1. Kendrick Lamar - *DAMN.* (Top Dawg)
2. Jazzmeia Horn - *A Social Call* (Prestige)
3. Orchestra Baobab - *Tribute To Ndiouga Dieng* (V2)
4. Colin Stetson - *All This I Do For Glory* (52Hz)
5. Shabazz Palaces - *Quazarz* (Sub Pop)
6. Lord Echo - *Harmonies* (Soundway)
7. Wayne Snow - *Freedom Tv* (Tartelet)
8. Rohey - *A Million Things* (Jazzland)
9. Yazz Ahmed - *La Saboteuse* (Naim)
10. Binker & Moses - *Journey To The Mountain Of Forever* (Gearbox)

SANDER GRANDE (MOJO, NORTH SEA JAZZ FESTIVAL)

1. Manu Delago - *Metromonk* (Tru Thoughts)
2. Bokanté - *Strange Circles* (GroundUp)
3. Rohey - *A Million Things* (Jazzland)
4. Kendrick Lamar - *DAMN.* (Top Dawg)
5. Avishai Cohen - *Cross My Palm With Silver* (ECM)
6. Alexi Tuomarila Trio - *Kingdom* (Edition)
7. Nick Hakim - *Green Twins* (ATO)
8. Shobaleader One - *Elektrac* (Warp)
9. Taj Mahal & Keb' Mo' - *TajMo* (Tajmo)
10. Tommy Moustache - *Ego* (Berthold)

PHIL HORNEMAN (WICKED JAZZ SOUNDS)

1. Prince - *Purple Rain, extended version* (Warner)
2. Rohey - *A Million Things* (Jazzland)
3. B. Bravo - *Paradise* (Bastard Jazz)
4. Les Cooles de Ville - *Her* (Wicked Wax)
5. Moonchild - *Voyager* (Try Thoughts)
6. Nautilus - *Nautiloid Quest* (Agogo)
7. Dwight Trible - *Inspirations* (Gondwana)
8. Ruby Rushton - *Trudi's Songbook: Volume One* (22a)
9. Moniquea - *Blackwavefunk* (MoFunk)
10. Hampshire & Foat - *Galaxies Like Grains Of Sand* (Athens Of The North)

DICK HOVENGA (JAZZISM, WRITTEN IN MUSIC)

1. Dwight Trible - *Inspirations* (Gondwana)
2. STUFF. - *Old Dreams New Planets* (Sdban)
3. Alexi Tuomarila Trio - *Kingdom* (Edition)
4. Hidden Orchestra - *Dawn Chorus* (Tru Thoughts)
5. Avishai Cohen - *Cross My Palm With Silver* (ECM)
6. Various Artists - *Let's Get Swinging, Modern Jazz In Belgium 1950 -1970* (Sdban)
7. Tomasz Stanko New York Quartet - *December Avenue* (ECM)
8. Phronesis - *The Behemoth* (Edition)
9. Jef Neve - *Spirit Control* (Universal)
10. Quantic & Nidia Gongora - *Curao* (Tru Thoughts)

GIJSBERT KAMER (VOLKSKRANT)

1. Ella Fitzgerald - *'s Wonderful* (NJA)
2. Kendrick Lamar - *DAMN.* (Top Dawg)
3. Denys Baptiste - *The Late Train* (Editions)
4. Bill Evans - *Another Time, The Hilversum Concert* (Resonance)
5. STUFF. - *Old Dreams New Planets* (Sdban)
6. Alice Coltrane - *The Ecstatic Music Of Alice Coltrane Turiyasangitananda* (Luaka Bop)
7. Avishai Cohen - *Cross My Palm With Silver* (ECM)
8. Mary J. Blige - *Strength Of A Woman* (Universal)
9. New Cool Collective Big Band Feat. Thierno Koite - *idem* (Dox)
10. Chris Potter - *The Dreamer Is The Dream* (ECM)

PIETER KOTEN / BENNY CLAEYSIER (KAAP)

1. Colin Stetson - *All This I Do For Glory* (52Hz)
2. Christian Scott - *Diaspora* (Ropeadope)
3. STUFF. - *Old Dreams New Planets* (Sdban)
4. Compro Oro - *Bombarda* (W.E.R.F.)
5. Verneri Pohjola - *Pekka* (Edition)
6. Avishai Cohen - *Cross My Palm With Silver* (ECM)
7. Cameron Graves - *Planetary Prince* (Mack Avenue)
8. Joep Beving - *Prehension* (Deutsche Grammophon)
9. Daniel Brandt - *Eternal Something* (Erased Tapes)
10. Kendrick Lamar - *DAMN.* (Top Dawg)

AMANDA KUYPER (NRC)

1. Ella Fitzgerald - *'s Wonderful* (NJA)
2. Chick Corea - *The Musician* (Concord)
3. Jeangu Macrooy - *High On You* (Unexpected)
4. Jef Neve - *Spirit Control* (Universal)
5. Avishai Cohen - *Cross My Palm With Silver* (ECM)
6. Miles Mosley - *Uprising* (World Galaxy)
7. Trombone Shorty - *Parking Lot Symphony* (Blue Note)
8. Lijbaart /Rambags /Stadhouders - *Under The Surface* (Challenge)
9. James Brandon Lewis Trio - *No Filter* (BNS)
10. Valerie June - *The Order Of Time* (Concord)

MARCEL KRANENDONK (JAZZ ENTER, NACHT VAN DE JAZZ)

1. Trio Heinz Herbert - *The Willisau Concert Live* (Intakt)
2. Almeida/Amado/Franco - *The Attic* (No Business)
3. Willem Breuker Kollektief - *Out Of The Box* (BVHaast)
4. Kaja Draksler Octet - *Gledalec* (Clean Feed)
5. King Ayisoba - *1000 Can Die* (Glitterbeat)
6. Cirera/Faustino/Lopes/Furtado - *Temple Of Doom* (Discordian)
7. Lisa Mezzacappa - *AvantNOIR* (Clean Feed)
8. Malaby/Maneri/Levin - *New Artifacts* (Clean Feed)
9. Berthling/Küchen/Noble - *Threnody At The Gates* (Trost)
10. CP Unit - *Before The Heat Death* (Clean Feed)

ONNO POST (LANTARENVENSTER, MUZIEKWEB.NL)

1. STUFF. - *Old Dreams New Planets* (Sdban)
2. Jaimie Branch - *Fly Or Die* (Anthem)
3. Binker & Moses - *Journey To The Mountain Of Forever* (Gearbox)
4. Bokanté - *Strange Circles* (GroundUp)
5. Dwight Trible - *Inspirations* (Gondwana)
6. Maurice Brown - *The Mood* (Ropeadope)
7. Vex Ruffin - *Conveyor* (Stones Throw)
8. Floating Points - *Reflections Mojave Desert* (Pluto)
9. Will Sessions - *Deluxe* (Sessions Sounds)
10. Forro in the Dark - *Sand Castle* (Nacional)

HUUB VAN RIEL (BIMHUIS)

1. Amok Amor - *We Know Not What We Do* (Intakt)
2. Lucia Cadotsch - *Speak Low Renditions* (Yellowbird)
3. Han Bennink Trio - *Adelante* (ICP)
4. The Necks - *Unfold* (Ideologic Organ)
5. Blue Lines Sextet - *Live At The Bimhuis* (Casco)
6. Orchestra Baobab - *Tribute To Ndiouga Dieng* (V2)
7. LABtrio - *Nature City* (Outhere)
8. Susana Raya - *Wind Rose* (Eigen beheer)
9. Anthony Braxton - *Quintet (Basel) 1977* (hatOLOGY)
10. Thelonious Monk - *Les Liaisons Dangereuses 1960* (Sam)

DAVY VAN ROBAYS (GENT JAZZ)

1. STUFF. - *Old Dreams New Planets* (Sdban)
2. Colin Stetson - *All This I Do For Glory* (52Hz)
3. Ryuichi Sakamoto - *Async* (Milan)
4. Tony Allen - *A Tribute To Art Blakey & The Jazz Messengers* (Blue Note)
5. Christian Scott - *Ruler Rebel* (Ropeadope)
6. Steiger - *And Above All* (El Negocito)
7. Avishai Cohen - *Cross My Palm With Silver* (ECM)
8. Die Anarchistische Abendunterhaltung - *Hineinterpretierung* (Waste My)
9. Becca Stevens - *Regina* (GroundUp)
10. Roméo Elvis, Le Motel - *Morale 2* (Daring)

MONTE LA RUE (JAZZ DELUXE)

1. The Peter Franks Group - *Days Past* (Futuristica)
2. Durand Jones & The Indications - *Same* (Colemine)
3. Thievery Corporation - *The Temple Of I&I* (ESL)
4. Bahama Soul Club - *The Havana Remixes* (Buyu)
5. Moonchild - *Voyager* (Tru Thoughts)
6. Diazpora - *Islands* (Legere)
7. Slowly Rolling Camera - *All Things* (Edition)
8. Omar - *Love In Beats* (Freestyle)
9. Speedometer - *Downtown Funk '74* (KPM)
10. Hidden Jazz Quartet - *Raw And Cooked* (Agogo)

MARTIJN SOETENS (NPO RADIO 2 SOUL & JAZZ)

1. Alfa Mist - *Antiphon* (Alfamist)
2. Lord Echo - *Harmonies* (Soundway)
3. Nautilus - *Nautiloid Quest* (Agogo)
4. The Heliocentrics - *The Sunshine Makers* (Soundway)
5. Mac DeMarco - *This Old Dog* (Captured Tracks)
6. Liz Aku - *Ankhor* (Sonar Kollektiv)
7. Eric Legnini - *Waxx Up* (Anteprima)
8. Christian Scott - *Ruler Rebel* (Ropeadope)
9. Kris Berry - *Berry Street* (Concerto)
10. The Baker Brothers - *High Rez* (Fish Legs)

JazzNotJazz10 is de scherpste jazzlijst van Nederland

BARTHO VAN STRAATEN (PARADOX)

1. Frisell/Morgan - *Small Town* (ECM)
2. Tini Thomsen - *The Long Ride* (339/Painted Dog)
3. Lijbaart /Rambags /Stadhouders - *Under The Surface* (Challenge)
4. Makaya McCraven - *In The Moment* (Int. Anthem)
5. Louis Sclavis - *Asian Field Variations* (ECM)
6. Kneebody - *Anti-Hero* (Motéma)
7. Chris Potter - *The Dreamer Is The Dream* (ECM)
8. Koffie - *Huntu* (V2)
9. Nate Smith - Kinfolk: *Postcards From Everywhere* (Ropeadope)
10. Jasper Somsen Trio - *A New Episode In Life Part 1* (Challenge)

MERIJN TIEMESSEN (SUBLIME FM)

1. FKJ - *French Kiwi Juice* (Roche)
2. Tuxedo - *Tuxedo II* (Bertus)
3. STUFF. - *Old Dreams New Planets* (Sdban)
4. Kris Berry - *Berry Street* (Concerto)
5. Raul Midon - *Bad Ass And Blind* (Mack Avenue)
6. Gorillaz - *Humanz* (Warner)
7. Somi - *Petite Afrique* (OKeh)
8. Llorca - *The Garden* (Must have)
9. Christian Scott - *Ruler Rebel* (Ropeadope)
10. Leela James - *Did It For Love* (BMG)

Cd's

Liz Aku
Ankhor
Sonar Kollektiv
NUSOUL/JAZZPOP/HIP-HOP
***1/2**
De Belgische soul-artiest Liz Aku staat al jaren op het podium met de band DeLaVega, maar slaat met haar soloplaat *Ankhor* een nieuwe weg in. Hiervoor trok de zangeres naar Nieuw-Zeeland om te werken met Mara TK (frontman Electric Wire Hustle) en een rijpere sound neer te zetten. Dat is zeker gelukt, op deze mix van nu-soul, hiphop, electrobeats en de jazzy *soul touch* in haar stem. Aku beweegt zich met haar flexibele en diepe stemgeluid gemakkelijk over de groovende songs en toont even gemakkelijk haar kwetsbare, gevoelige kant in opener *The Drum Major Instinct*, met Mara TK, Flight & Fall en een fraai strijkarrangement. De frisheid van de songs gaat halverwege de plaat wel wat verloren en de stukken worden wat voorspelbaar. Soms ontberen de songs een climax en zijn bepaalde drumbeats wat cliché, zoals in *Deceived The Mind* en *Hiding Alone* (met sample van Bill Withers). Maar er zijn genoeg hoogtepunten, zoals het aanstekelijke *Slowly*, *Just What I Need* (mooie akkoordenreeks), *Ashamed* (fijne melodie en latin groove) en afsluiter *Breathing Under Water*, met opnieuw Mara TK.
Angelique van Os

Amsterdam Connection
Isn't She Lovely
Harmony Music
JAZZ
***
Mondharmonicaspeler Tim Welvaars en saxofoniste Naomi Adriaansz brachten eerder als Team Harmony het album *Two Souls One Breath* uit. Onder de naam Amsterdam Connection brengen ze covers van Stevie Wonder. Bijvoorbeeld de titeltrack, maar ook andere bekende nummers als *Part Time Lover, My Cherie Amour*, *Another Star* en *Don't You Worry About Thing*. Het is goed gegaan. Welvaars speelde met Stevie Wonder tijdens zijn verblijf in de VS en nam les bij Toots Thielemans. Hij heeft een fijne manier van spelen en gecombineerd met Adriaansz' heldere spel op alt- en tenorsax levert dat fraaie stukken op. Ze zijn met passie in de nummers van Stevie Wonder gedoken, maar voeren ze op een relaxte manier uit. Smooth jazz, zo zou je hun instrumentale muziek kunnen omschrijven. *Another Star* is wel een van de beste uitvoeringen. De afsluiter *You And I* zou zomaar filmmuziek kunnen zijn.
Rik van Boeckel

Daymé Arocena
Cubafonia
Brownswood Recordings
AFROCUBAANS/JAZZ
****
Daymé Arocena is al een tijd de nieuwe stem van Cuba. Wie haar eind maart op Motel Mozaïque in Rotterdam heeft gezien, heeft zelf kunnen horen hoe de altijd in het wit geklede zangeres moeiteloos Afro-Cubaanse muziek mixt met soul en jazz. Ze haalt veel uit haar stem. Het ene moment hoor je haar in het Spaans zingen in *La Rumba Me Llamo Yo* of *Mambo Na' Ma',* het andere moment in het Engels in *Maybe Tomorrow*, dat klinkt als latin soul. Bij Daymé gaan Cubaanse muziek en jazz hand in hand. In *Negra Caridad* klinkt de Cubaanse bigbandjazz van legende Benny Moré door. Werkelijk schitterend is *Cómo*, dat ze afwisselend in het Engels en Spaans zingt. Er staat zo veel moois op dit indrukwekkende album dat je 'm gewoon weer opnieuw opzet. Daymé is de toekomst van de Cubaanse muziek, omdat ze die op haar eigen wijze vernieuwt!
Rik van Boeckel

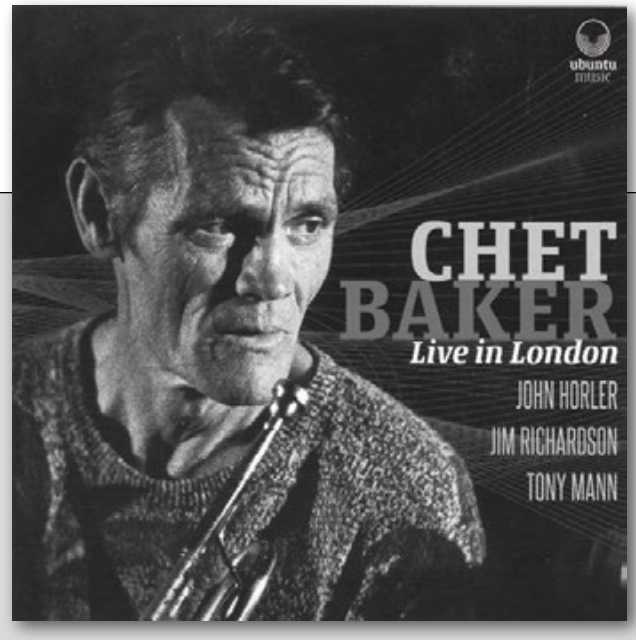

Chet Baker
Live in London
Ubuntu Music
At Onkel Pö's Carnegie Hall
NDR Info
JAZZ
1/2 / *
Van Chet Baker verschijnen om de haverklap nieuwe *issues* waar geen zinnig mens vrolijk van wordt. De platenkoper kent dat wel: labeltjes uit Andorra die links en rechts muziek, foto's en tekst bij elkaar jatten. Vaak is de geluidskwaliteit matig. Zelfs iets simpels als het corrigeren van de toonhoogte is kennelijk al te veel moeite. De bovenstaande uitgaven zijn echter voorbeeldig: Chet en zijn *sidemen* spelen goed, het geluid is liefdevol bewerkt en de hoesinformatie klopt. Het betreft in beide gevallen concertopnamen die niet eerder werden uitgebracht. *Chet Baker in London* is een dubbel-cd met een selectie van een clubgig in The Canteen, 1983. De bassist had de volle week die de gig duurde opgenomen met eenvoudige apparatuur. De technici moeten zich uit de naad hebben gewerkt om de klank van de trompet - oorspronkelijk zwaar overstuurd - acceptabel te maken. *At Onkel Pö's Carnegie Hall* is wederom een dubbelaar, deze keer in Hamburg, 1979, met pianist Phil Markowitz, de ideale Chet-begeleider. De uitgave kwam tot stand in samenwerking met de NDR, die het concert had opgenomen. Jammer dat drummer Charlie Rice (1920) in de liner notes een *youngster* wordt genoemd. Alsmede dat wederom de zoveelste achterhaalde theorie over Chets overlijden wordt geopperd.
Jeroen de Valk

Mulatu Astatke
Mulatu Of Ethiopia
Worthy/Strut/V2
FUNK/JAZZ
*****
De Ethiopische funk en jazz kent één speler die met kop en schouders boven alle anderen uitsteekt: de in 1943 geboren Mulatu Astatke (toetsen, vibrafoon, percussie). Hij studeerde

Bokanté
Strange Circles
GroundUp Music
WORLD/JAZZBLUES
****

Michael League doet nooit zomaar iets. Een serie nieuwe stukken, doordrenkt van *deep south* bluesroots met West-Afrikaanse invloeden vroegen om een volledige nieuwe band. De frontman van Snarky Puppy verzamelde topmusici van het eerste uur om zich heen en *Bokanté* was geboren. *Strange Circles* heet het debuut van dit achtkoppige gezelschap, met een glansrol voor de van origine Guadaloupese vocaliste Malika Tirolien, die voornamelijk in het creools zingt. Ook al versta je de tekst niet, haar diep emotionele zang raakt en overstijgt taalbarrières. Verder valt de ongebruikelijke bezetting op, met drie gitaristen: Chris McQueen, Bob Lanzetti (Snarky Puppy) en pedal- en lapsteelvirtuoos Roosevelt Collier (Lee Boys, Karl Denson). Michael League speelt baritongitaar naast bas. En ook zijn er drie toppercussionisten: Jamey Haddad (Paul Simon, Sting), André Ferrari (Väsen) en Keita Ogawa (Banda Magda, Yo-Yo Ma). De productie is mooi in balans met vrolijke, opzwepende grooves, strakke en sfeervolle ritmen, rijke koortjes en rauwe, dampende gitaarrifs. Een heerlijke plaat waarbij je niet stil kunt zitten.
Angelique van Os

muziek in Londen, Boston en New York en debuteerde in 1966 met twee Afro-Latin soulalbums, maar zijn inmiddels beroemde Ethio jazzsound ontwikkelde hij in 1972 op dit *Mulatu Of Ethiopia*-album, dat nu eindelijk officieel in Europa heruitgebracht is dankzij het Engelse label Strut (tevens op vinyl). De cd bevat het originele stereoalbum (ruim 26 minuten) en de monoalbummix (ruim 30 minuten) en telt dus niet zeven maar veertien tracks. Het geheel instrumentale album laat een unieke mixture horen van Afrikaanse ritmes, Amerikaanse funk (wah-wahgitaar, syncoperend clavinetspel), Amerikaanse jazz (een blazer die aan Coltrane doet denken) en Puertoricaanse percussie. Vooral daar waar vibrafoon en dwarsfluit duetteren in pakkende melodieën ontstaat hemelse jazz die zijn weerga niet kent. Het afgelopen decennium floreerde Astatke met tal van albumprojecten, maar dit 1972-album is toch de *holy grail* van de Ethio jazz. En dan kan het gebeuren dat iemand onlangs 700 euro voor een origineel exemplaar neertelde.
Sjeng Stokkink

Aurelio
Darandi
Stonetree Records
WORLD
****

Twintig jaar geleden hoorde ik de muziek van de Garifuna voor het eerst in La Ceiba, Honduras. Dit volk van gemengd Afrikaans-Indiaanse afkomst heeft zijn eigen muziek: punta en paranda. Aurelio Martinez, ook lid van het Hondurese congres, is op dit moment de belangrijkste nog levende vertolker van de Garifuna-muziek en van de parandastijl, gezongen in de Garifuna-taal. *Darandi* is een collectie van Aurelio's favoriete songs uit zijn 30-jarige carrière. Bij de opener *Dondo* rollen de percussieritmes en de surfachtige gitaarriffs in een hoog tempo over elkaar heen met Aurelio's magnetiserende stem als middelpunt. *Yalifu* is een melancholieke klaagzang over de scheiding van zijn vader toen hij nog kind was. *Sielpa* begint rustig om plots over te gaan in weer zo'n zinderend ritme met de heldere klank van de surfgitaar als klankbord. In *Dugu* hoor je het Cubaanse clavepatroon door deze bijzondere muziek uit het Midden-Amerikaanse land heen.
Rik van Boeckel

Balkun Brothers
Devil On TV
Dixiefrog/Bertus
BLUESROCK
***1/2

We hebben dit soort escapades wel vaker gehoord, maar het moet gezegd: de broers Steve (gitaar, zang) en Rick (drums, zang) Balkun maken er geen half werk van. Had hun vorige album nog de rauwheid van een stuk schuurpapier, *Devil On TV* is bewerkt met de grofste raspvijl die je maar kan vinden. De sound is moddervet, maar doet echter niks af aan de diepgang van hun door oerriffs gestutte songs. Het gezelschap refereert meermaals aan archetypische hardrockmotieven, maar is wel degelijk diep geworteld in de blues. De klassieker *Backdoor Man* wordt versmolten met The Doors' hymne *Five To One*, terwijl *Yardgoat Boogie* de titel meer dan waarmaakt. En dan vergeten we nog bijna een prachtige vertolking van *Thursday*, het mooiste nummer dat de betreurde Mark Sandman van Morphine ooit schreef. Wie haalt deze broertjes eens heel gauw naar Nederland?
Marcel Haerkens

Selwyn Birchwood
Pick Your Poison
Alligator/V2-Munich
BLUES/ROCK/FUNK
****

Sinds zijn Alligator-debuut *Don't Call No Ambulance* (voorjaar 2014) vestigde zanger-snarenridder Selwyn Birchwood, destijds een lokale act in Florida, een reputatie over ruim de halve aardkloot. Het stickertje blues was voor dit album nog relevant, maar met *Pick Your Poison* etaleert hij zich breder. Van de met vette gitaar en krachtige zang opgesmukte slowblues *Heavy Heart* tot de rockende gospel *Even The Saved Need Saving* en daartussen het akoestisch opgestarte *Guilty Pleasures,* dat uitmondt in stevige lapsteelgitaarrock. *Trial By Fire* verwijst met fife & drums als basis, naar de huidige hillcountryblues uit Noord-Mississippi. Birchwood en zijn drie vaste mannen op sax, bas en drums mixen een ruime eeuw bluesgeschiedenis met funk, gospel en rock, inclusief dronkemanstaal in *My Whiskey Loves My Ex*. Birchwood is kapitein van het legertje artiesten dat de blues toekomst geeft.
Rien Wisse

Cd's

Big Time Bossmen
Working On A Plan
Roots Rumble Records
ROOTSROCK & ROLL
***1/2
Dat Walter Broes weleens met Big Time Bossmen in een studio vertoefd heeft, is niet verwonderlijk. Het uit het Belgische gehucht Etteren afkomstige gezelschap toont een onmiskenbare muzikale verwantschap met The Seatsniffers en diens huidige verrichtingen met zijn Mercenaries. Ooit begonnen als rockabillyband heeft het viertal zijn vleugels inmiddels uitgespreid in rootsland en presenteert met *Working On A Plan* een breed scala aan rock-'n-rollstijlen. Een van de grote troeven die de Belgen daarbij uitspelen is het gitaarspel van Piet Vercauteren die vanaf de alleraardigste opener *Make My Way* al struttend, twangend en tokkelend duidelijk maakt dat je hem niet met de voeten moet spelen. Geen blazers, maar wel de ronkende Hammond van gastspeler Pieter Akkermans en het rauwe mondharmonicaspel van frontman David Bauwens. Het is haast onvoorstelbaar dat dit het debuut is van deze heerlijk rockende mannen.
Marcel Haerkens

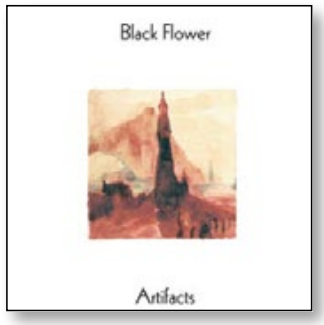

Black Flower
Artifacts
Sdban Records/Zephyrus
WORLD
****1/2
Multi-saxofonist en neyspeler Nathan Daems is het brein achter *Black Flower*, een Belgisch psychedelisch jazzkwintet dat ik bij toeval ontdekte. Hij en zijn kompanen Jon Birdsong (cornetten), drummer Simon Segers, bassist Flip Vandebril en toetsenist Wouter Hoest mengen net zo makkelijk een bak Ethiopische toonladders uit de jaren tachtig en de geluiden van Mulatu Astatke met loeizware dubreggae waarin de geest van Augustus Pablo opduikt. De melodica-maestro uit Jamaica die met zijn ijle *far eastsound* wereldbekend werd in de gouden jaren zeventig, geeft inspiratie voor een mooie synthese: ijle klanken in de toplaag, geleverd door de hoge uitwaaierende noten van Daems' ney- en kavalherdersfluit en daaronder donkere, soms ziedend diepe, dreundeunen, loops, drones en grooves van saxen, clavinet en cornetten. Geen zang in zicht, wel plenty psychedelische soundscapes met jazzy invloeden, vaak funky met hallucinerende werking. Hoogtepunten te over, maar in *Birdsong's High Upon The Mountain*, *High Upon The Hill* en het titelnummer vloeien alle kwaliteiten van dit visionaire vijftal samen tot een verbijsteringwekkende soundapotheose.
Pieter Franssen

Joe Bonamassa
Live At Carnegie Hall, an Acoustic Evening
Provogue
AKOESTISCHE BLUES
****
Je zal maar fan zijn van Joe Bonamassa. Aan de ene kant een zegen, want de man is zonder twijfel een van de meest hardwerkende mensen in showbusiness. Aan de andere kant: daar gaat je huishoudgeld. Het ene album na de andere liveregistratie belandt in de schappen van de platenboer, er valt amper tegenop te kopen. Troost is dat Bonamassa zich er nimmer met een Jantje van Leiden afmaakt. Ook *Live At Carnegie Hall*, vorig jaar januari opgenomen, is weer zo'n staaltje vakmanschap. De eenkennige bluesliefhebber kan de plaat overslaan, want de New Yorker is allang niet meer van de twaalf maten en drie akkoorden. Integendeel, met de Chinese celliste Tina Guo en Hossam Ramzy, componist en percussionist uit Egypte in de gelederen, plus een fenomenale groep backingvocalisten, beweegt Bonamassa zich soepel over grenzen heen, tussen pop, folk, blues en soul, op een manier die dan weer eens aan Ry Cooder, dan weer aan Van Morisson doet denken.
Dietmar Terpstra

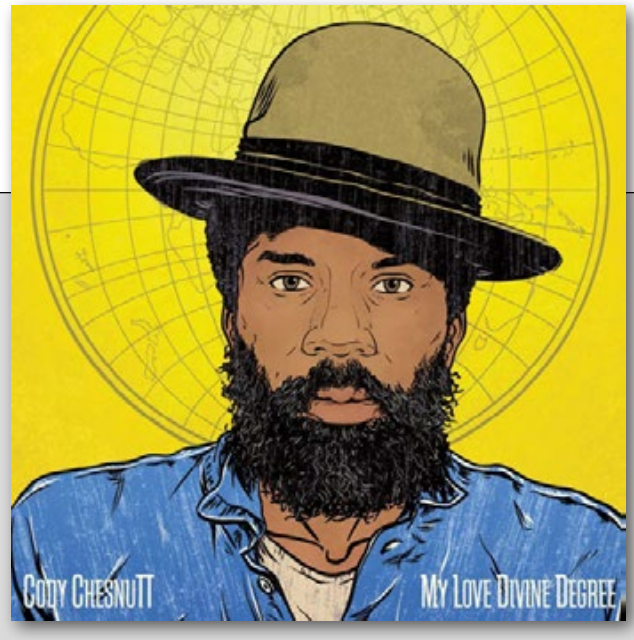

Cody ChesnuTT
My Love Divine Degree
One Little Indian/Konkurrent
SOUL/FUNK
****1/2
Cody ChesnuTT is zo'n singer-songwriter/multi-instrumentalist die je in je hart sluit met het idee dat je hem voor jezelf kunt houden, want ondanks zijn klapper *The Seed 2.0* met The Roots uit 2002 bleef hij zich toch behoorlijk onder de radar bewegen. Na *The Headphone Masterpiece* (2002) en *Landing On A Hundred* (2012) is dit opnieuw zeer innemende *My Love Divine Degree* pas zijn derde album. En opnieuw bewandelt hij daarmee zijn geheel eigen weg, met veertien nieuwe eigen nummers waarop hij alles zelf speelde en zong, op slechts twee nummers bijgestaan door Raphael Saadiq op basgitaar. Zijn sterkste wapen is zijn stemgeluid, dat hij dan ook aanwendt in vaak prachtige samenzang en tal van koortjes, maar ook zijn melodieën zijn pakkend en hartverwarmend. Zijn productie en mix zijn verrassend en danig onconventioneel, soms springend van unplugged naar pure *wall of sound.* En zijn teksten zijn steevast veelzeggend. *Anything can happen when the music is good*, zingt hij a capella als opener, en wat een ware woorden zijn dat! We noemen het soul en funk, maar r&b, pop, hiphop, rock, folk of blues had ook gekund. Favoriete tracks noemen gaat hier echt niet lukken, het album is voor de volle 48 minuten een feest, dat alleen overtroffen kan worden met de repeat all-button.
Sjeng Stokkink

Chastity Brown
Silhouette Of Sirens
Red House/Music & Words
SOUL/FOLK/POP
****
Een optreden in het programma van Jools Holland bracht haar onder de aandacht van Europa en daar mogen we de Britse connaisseur dankbaar voor zijn. De in Union City, Tennessee geboren, maar al een tijdje in Minnesota residerende songschrijfster is een soulmate van Ani

Avishai Cohen
Cross My Palm With Silver
ECM Records
MODERN JAZZ
****
Het is enigszins wonderbaarlijk - en tegelijkertijd heugelijk - dat trompettist Avishai Cohen op zo veel publieke belangstelling kan rekenen. Muzikaal gezien staat hij met zijn vrije spel en hedendaagse idioom namelijk veel dichter bij collega's als Ralph Alessi of Ambrose Akinmusire dan bij populairdere en toegankelijkere vakgenoten als Christian Scott of Ibrahim Maalouf. Na *Into The Silence* (2016) is er nu *Cross My Palm With Silver*, een album waarop de Israëliër bij vlagen een bloedstollend mooie sfeer weet te creëren. Dat doet hij met name tijdens de openingssuite *Will I Die, Miss? Will I Die?* waarin de Israëliër een tijdlang boven de muziek uit zweeft om op het juiste moment een perfecte landing in te zetten en samen te komen met drummer Nasheet Waits, pianist Yonathan Avishai en bassist Barak Mori. Indringend spel, een uitdagende onderlinge interactie en melodieën die veel aan de verbeelding overlaten, maken van *Cross My Palm With Silver* een intense luisterervaring.
Koen Graat

DiFranco met wie haar werk wel wat overeenkomsten vertoont, zij het dat Brown haar politiek engagement en feminisme iets minder nadrukkelijk tentoonspreid en haar songs wat minder extravagant klinken. Toch is de mix van soul, r&b, folk, en alt. pop, soms schurkend tegen blues of jazz die ze hier presenteert bovenmodaal. Dat is vooral te danken aan haar sterke composities en een prachtig gevarieerde zangstem die zich al naar gelang de tendens van een liedtekst of genre moeiteloos aanpast aan de sfeer. Brown dompelt ons onder in haar prachtig omschreven en muzikaal ingelijste belevingswereld en daar is het goed toeven.
Marcel Haerkens

Maurice Brown
The Mood
Mobetta Music/Ropeadope
SOULJAZZ/HIPHOP/R&B
***1/2
Ik zag hem al in 2012, tijdens het Java Jazz Festival. In Nederland was Maurice 'Mobetta' Brown meermaals te zien bij de Tedeschi Trucks Band. Hij kreeg een Grammy voor zijn blaasarrangementen op het album *Relevator* (2011), toch is de trompettist, die samenwerkte met grootheden als John Legend, Wyclef Jean, Santana, Lalah Hathaway en Michael League, onbekend in ons land. Wellicht brengt zijn soulvolle nieuwe album *The Mood* daar verandering in. Brown mixt op dit album lekkere laidback songs zoals *The Mood*, *Intimate Transitions* en *Destination Hope*, (feat. Chris Turner), met hiphopinvloeden (*Stand up,* feat. Talib Kweli) en worldklanken, zoals het aanstekelijke ritme en terugkerende motief in *Moroccan Dancehall*, en de zomerse percussie in *Journey Exotique*. Browns toegankelijke composities zijn herkenbaar vanwege sterke blaasarrangementen, warme melodielijnen en het fraaie samenspel met tenorsaxofoniste Chelsea Baratz. De ritmesectie klinkt als een geoliede machine met Joe Blaxx (d), Josh Connolly (g), Solomon Dorsey (b) en Kris Bowers. Die laatste twee kennen we van Jose James' band. De stukken en solo's spetteren nergens echt, maar met die *mood* zit het wel goed: een zomerse cocktail, een zwoel briesje en ziltige zeelucht.
Angelique van Os

Chick Corea
The Musician
Concord/Universal (3 cd's)
JAZZ/FUSION/POSTBOP
****
Vorig jaar werd Chick Corea 75, en dit monument van drie cd's komt uit in het kielzog van die festiviteiten. Op het eerste gezicht lijkt het een compilatie van verrichtingen uit het verleden, maar dat is bij nader inzien (deels) onjuist. In 2011 werd de pianist 70, en dat vierde hij door een maand lang in de Blue Note te New York op te treden met tien verschillende formaties. Dat is de inhoud van dit pakket, dat in een duurdere uitgave ook een blu-rayvideo over Corea bevat. De jubilaris trad in 2011 op met formaties onder titels als Return To Forever, The Five Peace band, The Chick Corea Elektric Band en From Miles; daarnaast waren er ook optredens met oude bekenden als Bobby McFerrin, Gary Burton, Marcus Roberts en Herbie Hancock. Afgelopen jaar volgde Corea dezelfde formule, maar nu nog groter opgezet: zeveneneenhalve week van concerten met meer dan vijftig musici. Die muziek zal dus volgens dit recept pas in 2021 uitkomen, als Corea ongetwijfeld met nog meer mensen in de Blue Note optreedt. Mag je voor hem hopen.
Coen de Jonge

Curse Of Lono
Severed
Submarine Cat Records/ Cadiz
SOUTHERN GOTHIC
Curse Of Lono is de nieuwe band van Felix Bechtolsheimer, die eerder in de Britse alt. countryscene werkte met de band Hey Negrita, vernoemd naar een meer obscuur boek van Hunter Thompson. *Severed*, het debuutalbum, is opgedragen aan zijn overleden oma, wier erfenis de Brit van Duitse geboorte in staat stelde dit album te maken. Bechtolsheimer heeft nogal te maken met persoonlijke demonen, en het lukt hem slecht die af te schudden. Dat is in het kort het tekstuele verhaal van *Severed*. Muzikaal is er ook wat aan de hand, want uit het kille Londen is een plaat gekomen die warm en broeierig de luisteraar omspoelt, die op filmische wijze de betekenisvolle teksten van Bechtolsheimer ondersteunt, en de luisteraar meevoert naar de duistere krochten van het bestaan. Tikje Doors, tikje Cave, dat werk. Mooie slides, jazzy Fender-piano, *Severed* is een plaat die zich 's avonds met een goed glas best laat genieten.
Dietmar Terpstra

Cd's

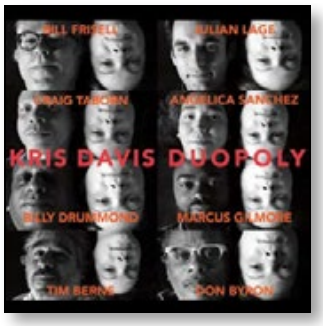

Kris Davis
Duopoly
Pyroplastic Records (cd & dvd)
AVANT GARDE JAZZ
****1/2
Bestaat het eigenlijk nog wel, echte avant-garde? Gemaakt door mensen die vastbesloten zijn hun eigen weg te zoeken, zonder strategische bijgedachten? Zeker wel. En met de Canadese pianiste Kris Davis (1980) hebben we weer een gaaf exemplaar. Ze trok in 2001 naar New York, waar ze nu een vooraanstaande rol in de progressieve jazzscene heeft veroverd. Dit album is het eerste product van haar eigen label, eerder nam ze cd's op voor Fresh Sound en Clean Feed. Ze nam in mei 2015 zestien stukken op, allemaal duetten met grootheden als Bill Frisell, Julian Lage, Craig Taborn, Tim Berne en Don Byron. Die zijn verpakt in twee versies, een cd en een dvd met dezelfde muziek. De laatste negen tracks zijn vrije improvisaties, bij de eerste negen zitten ook standards als *Eronel* (van Monk) en Ellingtons *Prelude To A Kiss*. Die worden alleen maar bij het oortje genomen, verder krijgen ze een volkomen vrije uitvoering.
Coen de Jonge

Kaja Draksler Octet
Gledalec
Clean Feed/Trem Azul
IMPRO/GECOMPONEERD
****
Het octet van pianiste Draksler bestaat uit de laatste generatie jonge Amsterdamse improvisatoren, op één uitzondering na: rietblazer Ab Baars, een Amsterdammer van een eerdere generatie. Met het octet brengt Draksler haar ervaring op het gebied van gecomponeerde en geïmproviseerde muziek bijeen, met een specifieke nadruk op de rol van stemmen op basis van teksten van dichters Pablo Neruda, Gregor Strniša en Andriana Minou. De musici hebben verschillende functies, zo improviseren de zangeressen Björk Níeldóttir en Laura Polence niet, terwijl dat van de instrumentalisten wel wordt verwacht. De stilistische kaders zijn breed, van barokachtig verstild tot rauwe uitschieters van de free jazz. Er valt zowel qua thematiek als qua klankbeeld veel te genieten met individuele en groepsbijdragen van Ada Rave, George Dumitriu, Lennart Heyndels, Onno Govaert en de leidster. Misschien de mooiste bijdrage is de tenorsaxsolo van Baars in *The Builder*. Kaja Draksler die durft.
Ken Vos

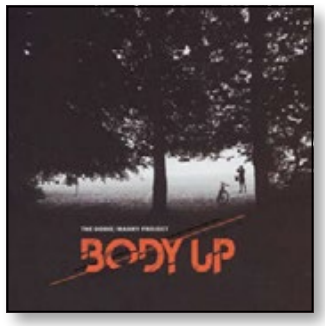

The Dobie/Madry Project
Body Up
Requiem Records
IMPRO AMBIENT
****
Dit intrigerende project is vernoemd naar de Engelse gitarist Jon Dobie en de Poolse elektronicaman Tomasz Madry, maar voor deze productie hoefden ze niet fysiek samen te spelen. Na met elkaar kennisgemaakt te hebben zond Dobie gedurende meerdere jaren gitaarstukken op naar Madry, die ze weer verwerkte en bewerkte. Op een gegeven moment was er genoeg materiaal voor een tweedelige compositie *Body Up,* waarvoor aan acht musici werd gevraagd solomateriaal toe te voegen. Contextuele inspiratie vormde de benauwende en ongemak suggererende beelden van regisseur David Lynch. De cd is het resultaat van een samenwerking die geheel over het internet plaatsvond, de strenge redactie en de empathie van de deelnemende musici hebben ervoor gezorgd dat het geen chaotisch allegaartje werd. Er is duidelijk een lineaire ontwikkeling in het stuk die genoeg associaties zal oproepen. Het eindresultaat heeft iets onbestendigs en anoniems, maar blijft ook na meerdere keren afspelen delen van zich prijsgeven.
Ken Vos

Nat King Cole Trio
Zurich 1950
TCOB/Challenge
MAINSTREAM/VOCAL JAZZ
****1/2
Lang voordat men naar aanleiding van pianist Brad Mehldau over *the art of the trio* praatte, bracht Nat King Cole dat al in de praktijk. Samen met gitarist Irving Ashby en bassist Joe Comfort demonstreerde hij dat op 19 oktober 1950 live in het Kongresshaus te Zurich, aangevuld met de bongo's van Jack Constanzo. Opvallend is de ruimte die de andere leden van het trio kregen, bijvoorbeeld Irving Ashby; hij speelt de solopartij in *Body And Soul* en het concert begint met zijn compositie *Nothing To Fret About. Tea For Two* en *Bluesology* zijn vooral een showcase voor de bassist en ook bongospeler Constanzo krijgt in *Go Bongo* de kans voor *exposure*. Pas in het vierde stuk *Too Marvelous For Words* horen we King Cole als zanger; later doet hij dat in onder meer *Embraceable You, Little Girl* en *Route 66.* Cole was nog niet de naar het grote publiek doorgebroken populaire zanger, hier horen we hem in volle glorie als jazzpianist.
Coen de Jonge

Billy Flynn
Lonesome Highway
Delmark/Central Distribution/Music & Words
BLUES
***1/2
Al jaren leidt gitarist/zanger Billy Flynn (1956) in Chicago zijn band. Daarnaast belt vrijwel elke Chicago bluesartiest hem als eerste voor een studio- of liveklus. Met Beyoncé Knowles speelde hij zowel in de film *Cadillac Records* als tijdens de buurtinauguratie van Barack Obama in 2009. In het Apollo Theater stond hij in 2012 naast Keith Richards en Eric Clapton tijdens het *Tribute to Hubert Sumlin*. Deze tiende van Flynn reflecteert invloeden van grote gitaristen uit de Chicagoscene. *If It Wasn't For The Blues* komt binnen alsof Flynns mentor Jimmy

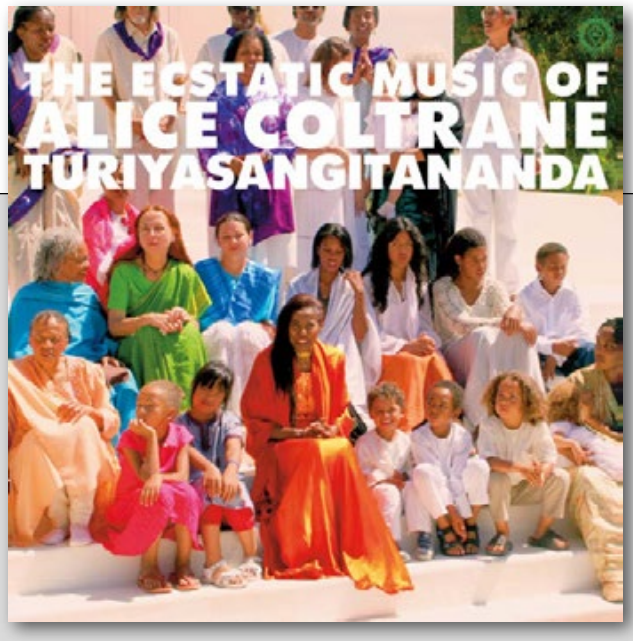

Alice Coltrane
The Ecstatic Music Of Alice Coltrane Turiyasangitananda
Luaka Bop/V2
SPIRITUAL JAZZ
****

The Ecstatic Music Of Alice Coltrane Turiyasangitananda is het eerste deel in een nieuwe serie van platenlabel Luaka Bop, *World Spirituality Classics*. De serie wordt een langdurende reeks albums, van het werk dat Alice Coltrane in de laatste periode van haar leven, afgesloten van de buitenwereld, in haar besloten gemeenschap maakte. Hoewel ze binnen de jazz bekend stond als pianiste en harpiste, bespeelde Coltrane in de ashram voornamelijk de Oberheim OB-8 analoge synthesizer, waardoor een breed en majestueus geluid ontstond waarover de spirituele samenzang een pastorale sfeer creëerde. Alle merendeels langgerekte composities op *The Estatic Music* hebben een bezwerende, bijna mythische lading. Niet alleen het prominente geluid van de Oberheim geeft de muziek een warme gloed, maar ook de chant-achtige koorzang, van vaak meer dan twintig zangers en zangeressen. De composities moet je de tijd geven om op je in te werken. Dan ontdek je dat wat door sommigen als zweverig werd ervaren in deze bizarre tijden juist warmbloedig en geestverruimend werkt.
Dick Hovenga

Dawkins zelf speelt. In de titelsong en in *The Lucky Kind* klinken de stijl en frasering van Otis Rush door en in het huilende, ijle slidewerk in *Small Town* herleeft Earl Hooker. Zeventien aardige en versgeschreven werkjes, adequaat spelende band, blazers en gitaristische hoogstandjes. En helaas ook flinterdunne zang en een te gladde productie.
Rien Wisse

Bill Frisell & Thomas Morgan
Small Town
ECM Records
MODERN CREATIVE
****

Een albumtitel die haaks staat op de feitelijke omstandigheden. Het gevoel dat Bill Frisell en Thomas Morgan weten op te roepen, doet denken aan een klein Amerikaans stadje dat wordt omgeven door uitgestrekte landerijen. In werkelijkheid namen de gitarist en bassist *Small Town* live op in de Village Vanguard, hartje New York. Hoewel minder bekend bij het grote publiek, groeide Morgan de laatste jaren met zijn transparante spel uit tot een van de meest gevraagde contrabassisten. Een ideale partner dus voor Frisell, die ook op dit album de lichte country-touch toevoegt die veel van zijn recente werk kenmerkt. Vooral trage, atmosferische uitvoeringen zoals *It Should Have Happened A Long Time Ago* van Paul Motion of Frisells eigen *Small Town* zijn adembenemend.
Koen Graat

Fuzzy Haskins
I Got My Thang Together
Westbound/Ace/V2
P-FUNK
****

Clarence Eugene Haskins (West Virginia, 1941) zat al in The Parliaments in 1960 met George Clinton en werd een van de belangrijke singer-songwriters van Funkadelic en Parliament, waar hij in 1976 - ontevreden over geld- en drugsaffaires - opstapte en solo ging. Dat leverde de albums *A Whole Nother Thang* (1976) en *Radio Active* (1978) op, op het Westbound-label, dat in 1994 al eens samen op cd heruitgebracht werden door Ace. In 27 jaar zijn er heel wat nieuwe p-funk fans bijgekomen, daarom komt Ace nu opnieuw met een Haskins-reissue, deze keer met een aantal non-albumtracks, op initiatief van de Nederlandse p-funk connaisseur Marcel Visser, die dan ook als samensteller wordt vermeld. Haskins bleef wel met P-funkleden werken op zijn soloplaten, alleen niet met Clinton, en zijn muziek mag in geen enkele p-funkcollectie ontbreken. Dat het bij slechts twee soloalbums bleef, komt niet alleen doordat Haskins een voorschot van Westbound verkeerd besteedde, maar ook omdat hij in De Heer ging en priester werd – en nog steeds is. Wel was hij nog muzikaal actief met de groepen Funkadelic 2 (één album) en Original P (twee albums en live tot 2006). Check tracks als *Not Yet* (12" versie), *Cookie Jar* (alt. version) of het vaak gesampelde *The Fuz And Da Boog* en je begrijpt waarom je deze 75 minuten topfunk niet mag missen.
Sjeng Stokkink

HENK
Earth Tones
LiBa
JAZZ

****

Dit is het debuutalbum van bassist Henk de Ligts nieuwe kwintet. De bezetting met twee blazers, pianist en drums suggereert een postbopformatie, maar de nadruk ligt op een enigszins ingetogen, kamermuziekachtige ensemblegeluid. De meeste stukken zijn van de bassist en blinken uit door hun harmonische en ritmische gelaagdheid die interessante verwevingen mogelijk maakt. *Bluesaround* van pianist Ed Baatsen past meer in een bopkader, maar Baatsens andere stuk en de bewerking van een lied van Henry Purcell passen weer in de kamermuziekopzet. Daardoor krijgt de muziek af en toe iets gedragens, maar door de vrijheid bij de improvisaties van vooral de blazers, Bert Lochs op trompet en bugel en Ad Colen op tenor- en sopraansax, wordt het geheel niet al te formeel en behoudt het geheel zijn spanning. In *I Never Knew* neemt De Ligt de gelegenheid te baat om een zeer fraaie improvisatie neer te zetten. Muziek die meer in zich heeft dan op het eerste gehoor lijkt.
Ken Vos

Hidden Orchestra
Dawn Chorus
Tru Thoughts
JAZZ
****

De rijke muzikale wereld van Hidden Orchestra

blijft onnavolgbaar. *Dawn Chorus,* het derde album van het collectief, is al net zo overweldigend als zijn voorgangers. Het kostte Hidden Orchestra bijna vijf jaar om met een nieuw album op de proppen te komen. Best lang, maar Joe Acheson doet in de studio dan ook alles alleen. De rest van de band, vriendin Poppy Ackroyd (viool, piano) en percussionisten Tim Lane en Jamie Graham, komt er pas bij als het opnameproces achter de rug is. Na de lange tour die volgde op het succes van debuut *Night Walks* (2010) en opvolger *Archipelago* (2012) nam Acheson even rust alvorens aan de slag te gaan. De natuur is de basis van de nieuwe composities. Openingstrack *First Light* geeft dat al aan. Rondom vogelgeluiden wordt met een mooie pianolijn en slimme soundscapes weer een mooie sfeer opgebouwd. Acheson heeft een bijzonder gevoel voor ritme: zijn roffelende drums zijn de mooiste die er zijn. Hoe hij met percussie en rijke arrangementen sfeer weet te creëren is weergaloos. *Dawn Chorus* is met tracks als *Western Isles, Long Orchard*, het al eerder uitgebrachte, langgerekte *Wingbeats* en de mooie albumafsluiter *East Londen Street,* opnieuw een aanrader.

Dick Hovenga

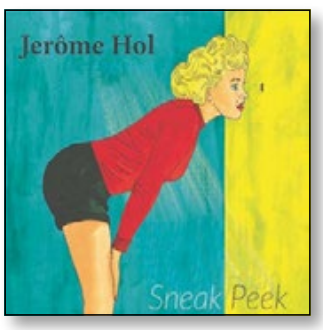

Jerôme Hol
Sneak Peek
Eigen beheer
GITAARJAZZ/ROCK
****

Als je recent nog een show van Hans Dulfer en zijn Electric Band hebt gezien, heb je al kennis genomen van de muziek van zijn gitarist, de ongeëvenaarde Jerôme Hol. Nu zijn er in Nederland nogal wat goede gitaristen, en vooral in de blues zijn er nogal wat die aan de weg timmeren, maar Hol steekt er wat mij betreft bovenuit. Hij improviseert zoals het een jazzmuzikant betaamt, maar doet dat met de power van een rockgitarist. Hij is razendsnel, zonder in slaapverwekkende snarenfietserij te vervallen. Vaak is dit soort muziek live nog wel te pruimen, maar doet het op de plaat verlangen naar je schoonmoeder. *Sneak Peek* is dan ook een verademing. Opener *Riff Rangers* blaast je van je stoel, *Coffee On The Go* is perfect om de dag mee te beginnen, en horen we in *91 Million Miles* niet een verwijzing naar Robert Fripp, toen die nog rockte? Goeie genade, wat gaat die man los! Maar ook als Hol gas terugneemt, zoals in *Mayer* of in *Trip*, blijft er genoeg ruimte op het puntje van je stoel over. Genieten, dit *Sneak Peek*!

Dietmar Terpstra

Dave Holland/Chris Potter/Lionel Loueke/Eric Harland
Aziza
Dare2 Records
MODERN CREATIVE
****

Een supergroep die zich Aziza noemt, naar de Afrikaanse fabelwezens die mensen spirituele hulp kunnen geven. Het is een van de formaties waarmee bassist Dave Holland zijn taak als creatief musicus realiseert. Dit album komt uit op Dare2 Records, het label dat Holland in 2005 opzette om materiaal dat hij met diverse groepen maakte zelfstandig vast te kunnen leggen. De opnamen voor Aziza werden in september 2015 gemaakt in New York, nadat Holland c.s. de muziek al uitgebreid in concerten hadden beproefd. Enkele stukken hebben in de lijn van de naam van de band esoterisch klinkende titels: *Blue Sufi, Finding The Light*, *Aziza Dance*. Tenor- en sopraansaxofonist Chris Potter en gitarist Lionel Loueke trekken zich van die spirituele aspecten niet veel aan, ze spelen lekker aardse solo's en vinden in de ballad *Friends* ook veel expressiemogelijkheden. De vaak complexe ritmes komen van drummer Eric Harland en Holland zelf.

Coen de Jonge

Snorre Kirk
drummer & composer
Stunt Records/Challenge
MAINSTREAM

***1/2

De titel van dit album is echt drummer & componser. De Deense drummer Snorre Kirk heeft op zijn derde cd voor het label Stunt *a little big band* van zeven personen samengesteld, waarmee hij negen swingende composities speelt. Het album komt tegelijkertijd ook uit in een vinylversie. Verwacht geen innovaties van Kirk; hij zet zich deze keer in het spoor van combo's van voor de bebop, maar dan wel met een moderne glans eroverheen. Dit album is eigenlijk een suite. Het begint met een *Prelude* en eindigt zoals het hoort met een *Postlude*. Daartussen horen we lekker wiegende stukken als *Pastorale* en *The Capital Blues,* een wat somberder blues als *Port Lights* (met een fraaie rol voor pianist Magnus Hjorth) en de elegante compositie *Grace*. Drummer Kirk speelt bij dit alles een bescheiden partij, zoals de betere scheidsrechters in het voetbal: je merkt ze niet maar laten alles stromen. Heel aangenaam album.

Coen de Jonge

Robert Cray & Hi Rhythm
Robert Cray & Hi Rhythm
Jay-Vee Records/Bertus
SOUL/BLUES
****

Op zijn nieuwe album slaat Robert Cray wederom de handen ineen met topproducer Steve Jordan. Hoewel de stergitarist/zanger medio jaren tachtig binnen werd gehaald als redder van de hedendaagse blues blijft hij toch een soulman in hart en nieren. De interpretatie van Bill Withers' *The Same Love That Made Me Laugh* of de O.V. Wright-hommage *You Must Believe In Yourself* spreken boekdelen en nestelen zich behaaglijk tussen originals als *Just How Low* en *You Had My Heart* evenzeer als de twee bijdragen van Tony Joe White (*Aspen, Colorado* en *Don't Steal My Love*) waarop die zelf meespeelt. De plaat werd opgenomen in wijlen Willie Mitchells Royal Studio's in Memphis met Hi Rhythm, het restant van de huisband aldaar, verantwoordelijk voor klassiekers van Al Green en Ann Peebles. Tussen deze raspaardjes komt Crays soepele soulstem en messcherpe gitaarspel meer dan ooit tot zijn recht.

Marcel Haerkens

ECM artists at NSJ17

ECM

ECM 4714269 - CD

Hamasyan / Henriksen / Aarset / Bang
Atmosphères
Friday 7 July | 23:15 - 00:30 | Madeira

ECM 5729057 - CD

Avishai Cohen
Cross My Palm With Silver
Friday 7 July | 23:30 - 00:45 | Hudson

ECM 5726302 - CD

Tomasz Stańko, New York Quartet
December Avenue
Saturday 8 July | 21:00 - 22:15 | Madeira
Enrico Rava – Tomasz Stańko Quintet

ECM 4797962 - CD

Wolfgang Muthspiel
Rising Grace
Sunday 9 July | 18:00 - 19:15 | Yenisei

www.ecmrecords.nl

new arts international

DISTRIBUTED AND MARKETED BY NEWARTSINT.COM

JUN-OKT PROGRAMMA

za 17 jun	Kurt Rosenwinkel CAIPI
22&23 jun	inJazz conferentie & festival
za 24 jun	La Mambanegra
di 27 jun	Elza Soares locatie: Rotterdamse Schouwburg
do 29 jun	Jeangu Macrooy & Kris Berry dubbelconcert
vr 30 jun	Hazmat Modine
di 4 jul	Bill Evans & Dean Brown Band met Etienne Mbappé en Keith Carlock
do 6 jul	Morris Kliphuis voorpremière compositieopdracht North Sea Jazz 2017
zo 16 jul	Joey Alexander Trio
23–27 aug	Festival Latino Americano Rotterdam met o.a. Kumbia Boruka
vr 8 sep	Will Vinson Quartet met Kevin Hays, Matt Brewer & Henry Cole
za 16 sep	Tingvall Trio
do 28 sep	Andy McKee
za 30 sep	Aruán Ortiz Trio
zo 1 okt	Once Upon a Time Orchestra
zo 8 okt	GoGo Penguin KOYAANISQATSI
do 12 okt	Avishai Cohen (Trumpet) Quartet
za 14 okt	Metropole Orkest Big Band plays Thelonius Monk o.l.v. Miho Hazama
do 19 okt	Jakob Bro Trio
vr 20 okt	Spinvis locatie: Annabel
za 21 okt	Craig Taborn Quartet
vr 27 okt	Joep Beving locatie: Arminius
27–29 okt	Festival Jazz International Rotterdam

lantarenvenster.nl
rotterdam, wilhelminapier

MUZIEK LANTAREN VENSTER

Cd's

Pokey LaFarge
Manic Revelations
Rounder/Universal
ROCK N SOUL/ROOTS
****
De immer scherp geklede Pokey LaFarge heeft altijd ontkend dat hij ouderwetse muziek maakte. Oké, zijn muzikale wortels liggen in de jaren vijftig en bij de radiovriendelijke crooners van daarvoor, maar zijn thematiek is actueel. Op zijn nieuwe album voorziet hij *Riots In The Streets*, en in het van juichende blazers voorziene *Must Be A Reason* ontpopt hij zich als heus soulman. Pas in het lekker stuiterende *Better Man Than Me* grijpt hij nadrukkelijk terug op de jaren vijftig en zijn okselfrisse rock-'n-roll, maar het is een echte LaFarge-original, met honkende sax en al. In *Bad Dreams* blijkt LaFarge zelfs een stuiterende mariachi in huis te hebben. Het is knap dat LaFarge en zijn vaste band al die jaren fris zijn blijven klinken, en in elf jaar tijd al negen albums hebben weten uit te brengen, met *Manic Revelations* als voorlopig hoogtepunt. De Amerikaan vertelt nu wat minder over de zorgen van de gewone man en geeft zijn eigen perikelen even ruim baan, maar dat maakt de intentie niet minder.
Dietmar Terpstra

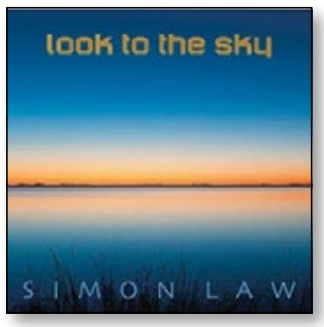

Simon Law
Look To The Sky
Dome/Bertus
REGGAE/SOUL
***1/2
Wie Soul II Soul zegt, zegt Jazzie B, maar de tweede man van deze topgroep was vanaf het prille begin toetsenman, componist, producer en remixer Simon Law (medecomponist van de superhit *Back To Life*), die nu pas met een eerste soloalbum komt. Omdat onder meer Jazzie B (de titeltrack), Caron Wheeler (de single *Morning Love*) en Lain Gray (maar liefst zeven tracks) te gast zijn op dit zestien tracks tellende album, ligt het prettig in het verlengde van Soul II Soul, maar dan met wat Amerikaans/Canadees raffinement (lees: gladder), want Law woont tegenwoordig in Toronto. Hij werkte tevens als producer - soms onder het pseudonym The Funky Ginger - van albums van onder meer Robert Palmer, Johnny Gill, Shabba Ranks en George Michael, maar ook van Chante Moore en Maxi Priest, die derhalve te gast zijn op dit solodebuut, de eerste op *Higher*, de tweede - tevens vergezeld door Sly & Robbie - op *Sunshine Girl* en *When You Love Someone.* Andere gastvocalisten zijn Nadine Sutherland (*Love Comes Back To You)*, Jennifer Schaffer (*Heart Of The Beast*) en Simons dochter Joanna Law (*My Heart Is Ready* en *Heart Of God*). Al met al een zeer gelikt album, dat 23 juni uitkomt.
Sjeng Stokkink

Margreet Markerink
Moving Friends
Eigen beheer
TANGO/KLASSIEK
****1/2
Pianiste Margreet Markerink is in tangokringen bekend van Trío Tangata en Tango Dorado. Hoewel dit beslist geen puur tangoalbum is, hoor je de tango-invloeden zeker terug in haar spel en in titels als Minnesota Tango. Maar in feite spreidt Markerink op *Moving Friends* haar kwaliteiten als pianiste tentoon, soms ondersteund door andere musici zoals violiste Emmy Storms in de titeltrack, Aqui en *Cancion y Milonga.* De meeste composities heeft ze zelf geschreven. Erg leuk gevonden zijn de Nederlandse vertalingen van klassiekers als Piazzolla's *Chiquilin de Bachin*, dat in de vertaling van zanger/acteur Kees Scholten *Klein ventje uit Berlijn* wordt. Twee andere tangoklassiekers, *La Ultima curda* (*De laatste roes*) en *Volver* (*Terugkeer*), worden door beiden mooi vernederlandst. Heel fraai zijn Cobians *Los Mareados* en het dynamische *Candombe nocturno,* een eigen compositie. Bachs *Siciliano* tekent de variatie op dit album met maar liefst 17 composities.
Rik van Boeckel

Diana Krall
Turn Up The Quiet
Verve/Universal
VOCAL JAZZ
***
Het album was klaar en toen overleed producer Tommy LiPuma plotseling. Een zware slag voor Diana Krall (en haar echtgenoot Elvis Costello), want LiPuma had in de afgelopen twintig jaar een groot aandeel gehad in Kralls output op cd. '*We dachten dat dit misschien wel ons beste album was.'* Nu werd het een bloemstuk op de kist. Ondanks die droeve omstandigheden moeten we dit album gewoon op zijn waarde beluisteren. Dan kun je vaststellen dat Diana Krall in een artistiek dilemma is terechtgekomen. Ze zingt en speelt elf standards, op een manier die we in ons land nog van Pia Beck kennen: nogal strak op de tel, huppelend, een beetje in de swing-of-ik-schiet-stijl. *Like Someone In Love* lijkt daardoor bijna een Pia-imitatie (wat niet het geval zal zijn). Het liedje *L.O.V.E.* klinkt daarbij als een soort pastiche, zo zwaar hangt Krall op de beat. De sessies stonden onder leiding van pianist Alan Broadbent, die achter een aantal songs wat simpele vioollijnen monteerde. Tja, wat voegt dit album ondanks eersteklas begeleiders eigenlijk toe?
Coen de Jonge

Natalia Mateo
De Profundis
ACT Music
MODERN CREATIVE
*****
Misschien heeft Natalia Mateo veel naar Simin Tander geluisterd, wellicht ook helemaal niet. De overeenkomsten tussen de twee vocalisten zijn in elk geval evident: beiden koppelen jazz aan wereldmuziek, ze paren intense en diepe emotionaliteit aan techniek, zingen in meerdere talen en bedienen zich van stemimprovisaties die afwijken van de geijkte scat. De Poolse Mateo heeft evenwel volkomen autonoom bestaansrecht

Kendrick Lamar
DAMN.
Interscope/Universal Music
HIPHOP
*****

To Pimp A Butterfly van Kendrick Lamar was een van de meest veelzijdige albums van de afgelopen decennia. Met opvolger *DAMN.* heeft hij gelukkig niet geprobeerd om een vervolg te maken, maar is hij juist nieuwe paden ingeslagen. Wat opvalt op *DAMN.* zijn de woeste raps en de rauwe, kale beats. De intelligente woordenstroom vol dubbele betekenissen laat vooral horen waarom Lamar de beste rapper is van dit moment. En de reden waarom hij dit album nu uitbrengt: als reactie op de situatie in de Verenigde Staten in tijden van Trump. De rapper is kwaad en hij laat dat horen! *LOYALTY.* is een samenwerking met Rihanna en *XXX* een samenwerking met U2, waar vooral de inbreng van U2 anders is dan je verwacht op grond van het verleden. Geen rockende gitaren vol echo, geen Bono die zingt over wereldleed, maar juist alles in dienst van de song. Op papier klopt het wellicht niet, maar het werkt heel goed en is wat dat betreft ook de verrassing van dit album. *DAMN.* is een juweeltje in de discografie van Lamar.
Kris Keijser

vanuit haar eigen, sterke persoonlijkheid, waarbij ze meer dan Tander richting pop en rock beweegt. Luister maar eens naar het freaky *Eksplozja paranoja* of haar hectische Dolly Parton-interpretatie, die het origineel volledig uiteenrijt. Het maakt benieuwd naar de podiumpresentatie van dit materiaal. Op *De Profundis* heeft Mateo sowieso goede mensen om zich heen verzameld, met wie ze ook toert. Welke programmator haalt Mateo naar Nederland?
Jan Jasper Tamboer

Imelda May
Life.Love.Flesh.Blood
Decca
JAZZ/POP
****

Voorheen maakte de Ierse Imelda May naam als voorvechtster van de rockabillyrevival, en hoewel daarvan op *Life. Love.Flesh.Blood.* nog wel een en ander terug te horen is (*Black Tears*, met medewerking van Jeff Beck), heeft de zangeres de beperkingen van het genre van zich afgeworpen. Nu heeft ze ook een turbulente periode achter de rug, met een echtscheiding en een nieuwe, en opnieuw verloren liefde, en haar voormalige echtgenoot was gedurende jaren haar muzikale sparringpartner. Voor de nieuwe plaat wendde ze zich tot T Bone Burnett, die Marc Ribot meenam, en dat heeft aan *Live...* een volwassen popfeel meegegeven. Burnett is van de ouderwetse school, en zo kan het dat bijvoorbeeld een song als *Sixth Sense* een lekker bonkige baspartij heeft meegekregen, alsmede een fijn twangende gitaar. *Bad Habit* gaat wat dat betreft nog een stapje verder, en had op Tom Waits' *Rain Dogs* gepast. Een *classy badass sound*, noemt de zangeres dat zelf in de liner notes. Samengevat: Imelda May is eigenlijk het verdorven zusje van Caro Emerald. En zeker zo genietbaar.
Dietmar Terpstra

Fermin Muguruza & Chalart 58
Black Is Beltza ASM Sessions Irun Lion Zion In Dub Vol. II
Kasba Music/Xango
REGGAE/DUB
****

Fermin Muguruza is een Baskische bard met revolutionaire inborst, goede vriend van Manu Chao, fervent dubreggaeliefhebber en de laatste jaren reteproductief. Na een boeiende samenwerking tussen Irun (Baskenland) en muzikanten en blazers uit New Orleans, is hij terug op vertrouwd terrein in de ASM Studio in Barcelona. De naam, vermoed ik, is een hint naar het klassieke Jamaicaanse *Stalag 52 riddim*. Met zangers, toastende mc's, geweldige zangeresssen en veel dubtechniek schuurt deze Chalart laag over laag op dit album track voor track verder op. Soms in typische Barca-meedeinska à la Roy Paci, maar de groep is ook in de weer met gedichten uit het boek *Tractatus. La Connexio Algeriana* met Mahjid Fahem, ook uit de Chaohoek, die Arabische klanken met zijn buzuqluit integreert in de vette dubtrack, is opvallend goed. Het dubteam werkt met veel technieken en vocale pastiches uit de Jamaicaanse roots- en dancehallmuziek rond de jaren tachtig van de vorige eeuw, die hier subliem gedijen.
Pieter Franssen

Jowee Omicil
Let's Bash!
Jazz Village/Harmonia
Mundi
JAZZ/FUSION
***1/2

Jowee Omicil werd in Montreal geboren uit Haïtiaanse ouders en is als rietblazer - hij speelt hier voornamelijk sopraansax, klarinet en altsax - vooral beïnvloed door Kenny Garrett, Steve Coleman en David Sanborn. Zijn Haïtiaanse of breder beschouwd Caraïbische wortels heeft hij kennelijk altijd gekoesterd, zodat zijn drie eerdere albums sterk gericht waren op grooves met die achtergrond. *Let's Bash!*, opgenomen in Frankrijk, is meer op de akoestische jazz gericht. De invloeden van Marcus Miller op de arrangementen zijn echter onmiskenbaar. De meeste stukken hier zijn door Omicil zelf geschreven of gearrangeerd en hebben met opzet een luchtige toon, want zo staat te lezen aan de binnenkant van het digipak, zijn hoop is dat 'jazz weer populair wordt'. Gelukkig heeft dat niet geleid tot misbruik van populaire r&b-vormen, maar harmonisch meer uitdagend hadden de ritmisch zeer aangenaam voortdenderende stukken best mogen zijn.
Ken Vos

Aaron Parks, Ben Street, Billy Hart
Find The Way
ECM
MODERN JAZZ
***1/2

Cd's

Voor het tweede album van pianist Aaron Parks voor het ECM-label, *Find The Way*, laat de Amerikaan zich vergezellen door Ben Street (b) en nestor Billy Hart (d). Opener *Adrift* begint veelbelovend, met subtiel spel, mooie melodie en een donker randje in de compositie. Die sfeer ebt vervolgens weg met het degelijke en traditionele *Song For Sashou.* Waar Parks op eerder werk en in projecten als James Farm zijn herkenbare sound weet neer te zetten, had dat wat prominenter aanwezig mogen zijn op dit album. Het is kundig gespeeld, maar soms wat te voorzichtig. Van musici van dit kaliber mag je wat meer avontuur verwachten. De rust en het lyrische ingetogen spel van Parks heeft gelukkig wel de overhand, waar de ritmesectie zich dienstbaar omheen buigt. Zo is het verstilde *Unravel* een pareltje, alsook *Hold Music*, met een mooie solo-opbouw van Hart en *Alice* is spannend door de donkere harmonie en de subtiele solo van de pianist.
Angelique van Os

Hun debuutalbum *Let's Work* uit 2013 werd hier niet uitgebracht (wel op Spotify), maar deze funky opvolger gelukkig wel! Deze Duitse groep ontstond al tien jaar geleden, toen singer-songwriter Cosmo Klein een aanvankelijk succesvolle solocarrière zag stranden (na twee albums en zes singles) en besloot om met multi-instrumentalist Claus Fisher een funkgroep op te richten. Omdat Klein zijn tienerjaren in Amerika doorbracht, is zijn Engels perfect en als dan ook de voltallige zeskoppige band (met verder Hardy Fischötter drums, Tobias Philippen en Till Sahm toetsen en Hanno Busch gitaar) de kneepjes van het vak door en door kent, ontstaat er iets moois, dat ze zelf graag songgeoriënteerde funk noemen. Het stemgeluid van Klein - met regelmatig falset-uithalen - is uiterst plezierig en de band klinkt zeer hecht. Het enige nadeel is dat ze nogal platgetreden paden bewandelen in plaats van originele elementen in te bouwen, waardoor ze de weerhaakjes ontberen die hen aan de vergetelheid zouden kunnen ontrukken.
Sjeng Stokkink

Rawfishboys is het duo van de Belgische klarinettist Joachim Badenhorst en de Franse bassist Brice Soniano die ook in andere formaties samenwerken. *Fengling* is hun derde album, waarvan de wat anders samengestelde vinylversie vreemd genoeg ook een andere titel heeft, namelijk *The White Starline*. *Fengling* is een verzameling meestal lyrische, vaak dromerige thema's waarvan de meerwaarde en de beleving worden bepaald door de expressiviteit in de toonvorming van de muzikanten. Onconventionele technieken worden niet gemeden, zoals in het titelstuk wanneer beide heren het thema en de gezamenlijke improvisatie met de mond fluiten. Op zijn sterkst is het album als Soniano en Badenhorst tegelijk spelen met hun klankkleur om extra nuances aan te brengen, hier eerder regel dan uitzondering. Als de een het initiatief neemt tot een volumeverandering lijkt de ander dat al te hebben aangevoeld. Intrigerend zijn de minimalistische bijdragen van Soniano op harmonium.
Ken Vos

The Phunkguerilla & Cosmo Klein
Kingdom On Fire
Mochermusic/Heartselling
POP/FUNK
*****1/2**

Rawfishboys
Fengling
W.E.R.F.
IMPRO
******1/2**

Rohey
A Million Things
Jazzland/PIAS
SOUL/FUNK/JAZZ
****

Parisien- Peirani-Schaerer-Wollny
Out of land
ACT Records
JAZZ
******1/2**
Een slimme labelmanager luistert goed naar de muzikanten in zijn stal. ACT-baas Siggi Loch haalde de Duitse pianist Michael Wollny al binnen toen hij nog een aanstormend talent was. Nu Wollny is uitgegroeid tot een van de interessantste figuren binnen de Europese jazz, is Loch zo verstandig om ook de samenwerkingspartners van Wollny bij ACT Records onder te brengen. Vorig jaar maakte Wollny met de Franse accordeonist Vincent Peirani al het indrukwekkende *Tandem*. Dat duo is met de komst van de Franse saxofonist Emile Parisien en de Zwitserse zanger Andreas Schaerer nu uitgedijd tot een kwartet – en wat voor een. Het viertal produceert geweldig vitale muziek waarin de potentie van deze ongewone bezetting ten volle wordt benut. De rijkdom aan klankleuren is immens, de flexibiliteit onvoorstelbaar groot. In de liner notes wordt gesproken van een supergroep, een reclameboodschap die voor de verandering nu eens helemaal waar is.
Mischa Andriessen

Rohey (Arabisch voor my soul) is een kwartet uit Noorwegen bestaande uit zangeres Rohey Taalah, toetsenman Ivan Blomqvist, bassist Kristian B Jacobsen en drummer Henrik Lødøen. Ze vonden elkaar in Trondheim en timmeren al ruim drie jaar aan de weg met vaak uitverkochte optredens door heel Scandinavië en een aantal singles, maar komen pas nu met een debuutalbum, met daarop een dozijn pure, ongekunstelde soul/jazztracks van eigen hand (Blomqvist en Taalah). Stemgeluid en dictie van Rohey Taalah (zij heeft Gambiaanse roots) schuren soms langs dat van Nina Simone, Erykah Badu, MeShell Ndege'Ocello, Ledisi of Lizz Wright, maar direct wordt duidelijk dat hier sprake is van een zeer bijzondere nieuwe zangeres, terwijl het groepsgeluid uitermate hecht

Frank Sinatra
Francis Albert Sinatra & Antonio Carlos Jobim – 50th Anniversary
Universal/Signature Sinatra
JAZZPOP/BOSSA NOVA
****
Vijf jaar nadat Stan Getz en Astrud Gilberto de stoot tot jazz-samba hadden gegeven, kwam Frank Sinatra in 1967 met een album dat ogenschijnlijk flink achter de feiten aanliep. Maar nee, het resultaat van de samenwerking met Jobim pakte zo goed uit dat dit als een van zijn grootste platen werd beschouwd. Je zou denken dat Sinatra, opgegroeid met overzichtelijke bigbandswing, het echte bossaritme wat ongemakkelijk zou vinden (percussionist Dom Um Romão deed geen concessies), maar daarvan was geen sprake. De zanger had duidelijk '*natural time*'. Jobim speelde voor deze gelegenheid geen piano maar gitaar en pleegde ook nog wat aanvullend vocaal werk. Overigens horen we hem als gitarist niet op alle nummers. Toen hij wat problemen kreeg met zijn partij in Cole Porters *Change Partners* nam Sinatra's vaste man Al Viola het (zonder naamsvermelding) over. Hetzelfde lot gold voor jazzmusici als Buddy Collette en Bud Shank, die de karakteristieke fluitpartijen verzorgden. Deze jubileumuitgave heeft als bonus een medley uit een tv-show en enkele *outtakes* van *The Girl From Ipanema.* O ja, omdat er toch tijd over was, nam Sinatra aan het eind van de avond met zijn dochter Nancy nog even een duetje op. *Something Stupid.* Werd een nummer een-hit, *but who cares*.
Coen de Jonge

overkomt, ongetwijfeld dankzij die drie jaren van voorbereiding. En toetsenman/componist Ivan Blomqvist is absoluut een belofte voor de toekomst. Het goede nieuws is tevens dat ze hier komen optreden (20 oktober Paradiso).
Sjeng Stokkink

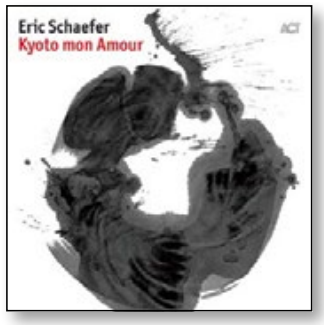

Eric Schaefer
Kyoto Mon Amour
ACT RECORDS
JAZZ
***1/2
De Duitse drummer Eric Schaefer is bekend van zijn jarenlange samenwerking met pianist Michael Wollny en zijn steeds weer opmerkelijke eigen projecten. Behalve een fantastische drummer is Schaefer ook iemand die het goed lukt zijn muziek aan een conceptueel uitgangspunt te verbinden. Hij heeft zich brutaal aan de muziek van Richard Wagner gewaagd en daarvan een mengeling tussen jazz en dance gemaakt. Hij heeft geprobeerd jazz met dansmuziek uit clubs te combineren. Hier doet hij weer wat anders. Vertrekpunt is dit keer de prachtige klank van de Japanse klarinettist Kazutoki Umezu. Aangevuld met het Japanse snaarinstrument de koto, bas en drums levert dat muziek op die nu eens wat eerbiediger met de traditie omgaat dan we van Schaefer gewend zijn. Toch staan er en paar heel fraaie stukken op de plaat die een geheel eigen sfeer weten op te bouwen.
Mischa Andriessen

Jasper Somsen Trio
A New Episode In Life Pt. 1
Challenge
PIANOTRIO
****1/2
Het trio van bassist Jasper Somsen stond in juli 2016 twee dagen in de MotorMusic Studio te Mechelen en daarna waren er twee albums klaar. Dit is de eerste, nummer twee komt in oktober uit. Op deel 1 staan al negen stukken die Somsen (1973) zelf schreef, dus hij moet een productieve tijd hebben doorgemaakt. Zijn trio is internationaal samengesteld, met pianist Jean-Michel Pilc (Parijs, 1960, eerst raketgeleerde, nu docent jazz in Montreal) en drummer André Ceccarelli (Nice, 1946, ook met een indrukwekkende loopbaan). Zonder meer een interessant gezelschap. Hun samenspel komt pregnant naar voren in een langzaam stuk als *Parallel Reality*, waarin Somsen ook de gestreken bas hanteert. Zijn composities hebben vaak een ingenieuze structuur, zoals *She Says, He Says*, dat aan de grillige stukken van Herbie Nichols doet denken. Pianist Pilc blijkt er groot gevoel voor te hebben. Een intrigerend trio: intelligent, afgewogen en vaak poëtisch.
Coen de Jonge

Xavi Torres Trio
Unknown Past
Berthold Rec
JAZZ
*****
De Catalaanse pianist Torres studeert nog in Amsterdam, maar heeft al een behoorlijk cv opgebouwd, ook op klassiek gebied. Zijn trio heeft zowel Amsterdam als Barcelona als uitvalsbasis, want drummer Joan Terol woont ook in Amsterdam, terwijl bassist Vic Moliner in Barcelona bleef. Torres is een zeer veelzijdige pianist die zijn uitgebreide expressieve mogelijkheden mooi exploiteert in zijn composities. Alle stukken, enkele daarvan op Wurlitzer, Rhodes en Hammond uitgevoerd, hebben sterke hooks die ook ritmisch krachtig zijn. Het trio is bijzonder goed ingespeeld en kan in luttele momenten van subtiele interacties overschakelen naar bijvoorbeeld een grofstoffelijke rockclimax. Het verloop van Torres' stukken is altijd onvoorspelbaar en ze kunnen gemakkelijk nog meer improvisaties aan dan we hier horen. De heldere arrangementen gecombineerd met het naadloze samenspel worden gebruikt om ritmische zeer beweeglijke, soms zelfs wat onrustige, maar altijd spannende muziek te creëren. Dit belooft wat voor de toekomst!
Ken Vos

Dwight Trible with Matthew Halsall
Inspirations
Gondwana Records
SPIRITUAL JAZZ
****1/2

Cd's

Hartverwarmende samenwerking tussen de uit Los Angeles afkomstige zanger Dwight Trible en Manchester trompettist Matthew Halsall en zijn Gondwana Orchestra. Ze ontmoetten elkaar in Johannesburg toen ze beiden op een festival speelden. Halsall vroeg Trible om met hen te spelen. Dat werkte zo goed dat Halsall hem overhaalde om samen in de studio aan de slag te gaan. Dwight Trible is de ster van dit album. Al in de zestig betovert hij met zijn diep in de soul gewortelde stem elke song van dit album. Alleen al de tekst van *Dear God*, een ode aan John Coltrane, is indrukwekkend. Maar ook de albumopener *What The World Needs Now* geeft kippenvel. En in de afsluiter zingt Trible zo vol overgave dat de tranen je in de ogen schieten. In jaren niet een zo ontzettend goed album binnen de spiritual jazz voorbij horen komen als *Inspirations* van Dwight Trible. Wat een meesterstuk heeft hij met Matthew Halsall en zijn band voor elkaar gekregen. *Inspirations* is een album om steeds opnieuw te draaien en je over te blijven verbazen.
Dick Hovenga

Trombone Shorty
Parking Lot Symphony
Blue Note
FUNKJAZZ/R&B
*****1/2**

New Orleans alias The Big Easy is de kraamkamer van de jazz. Dat is niet alleen maar geschiedenis; er zijn nog mensen die – met de historie in hun achterhoofd – hun eigen draai aan de muziek geven. Trombone Shorty is daarvan een voorbeeld, een man die met zijn inventieve en vooral energieke shows inmiddels een flinke naam heeft opgebouwd. Dit is zijn debuutalbum voor Blue Note. Shorty (oftewel Troy Andrews) speelt trombone maar ook trompet Met dat laatste instrument komt hij overtuigend binnen met zijn ode aan een voodoo queen, *Laveau Dirge No. 1.* De titel van dit album suggereert dat het een samenhangend geheel - zeg maar een suite - zou kunnen zijn, maar dat is niet het geval; er zijn ook covers zoals *It Ain't No Use* en *Here Come The Girls*. Shorty beperkt zich niet tot strikt instrumentale muziek, hij zingt ook en gebruikt regelmatig background vocals. Maar zijn vurige solistische bijdragen zijn toch het aantrekkelijkst.
Coen de Jonge

Bugge Wesseltoft
Somewhere In Between
Jazzland Norway/PIAS (2 cd's)
MODERN CREATIVE
*****1/2**

Ook een jubileum. De Noorse pianist/synthesizerspeler Bugge Wesseltoft is twintig jaar bezig. Nou én, zullen sommigen zeggen, maar Wesseltoft wil dit vieren met dit dubbelalbum vol *best, newly recorded and unreleased tracks*. In veel gevallen komt dat neer op stukken waarmee hij in de loop van zijn carrière succes heeft gehad, maar die nu (meestal door engineer Ulf Holand) van een nieuwe mix zijn voorzien. In enkele gevallen heeft hij een oude compositie (zoals *Existence*) echt opnieuw opgenomen. Het oudste stuk is *Mitt Hjerte Alltid Vanker,* dat de pianist voor het label ACT mocht opnemen voor een kerstalbum. Dat is niet geremixt, en terecht: '*My first solo piano recording ever. I was so nervous.*' Het leuke van deze verzameling is de aanwezigheid van veel namen die ondertussen een eigen plek hebben verworven: Mari Boine, Joshua Redman, Dhafer Youssef, Henrik Schwarz, Erik Truffaz. Zij staan ook garant voor de grote variatie van dit tweeluik.
Coen de Jonge

Zitakula
Oasis
Eigen Beheer
WORLD
****

Het door Wiboud Burkens (Jungle by Night) geproduceerde debuutalbum van de Amsterdamse band Zitakula laat een spetterende mix van afrobeat, swampsoul en desertrock horen. Het is zeer verfrissend naast Jungle by Night en Koffie weer zo'n door afrobeat geïnspireerde band te horen. Sinds de Congolese zangeres Sandy Miessi Bakomi zich bij de band voegde, is het hard gegaan. De band dook snel de studio in. Ze trappen af met de Afro-skahop *Frenzy* om verder te gaan met sterk groovende songs als *Children of The Sun* en het swampy *Bonzenga* met een hoofdrol voor de blazers. Door Sandy's zang krijgen alle songs ook een emotionele lading mee. Stuwende gitaarriffs kenmerken *Why So Mad*. En zo gaat het maar door. Het energieke en jeugdige Zitakula (genoemd naar de groene halsbandparkiet) gaat in hoog tempo door met songs die goed in elkaar zitten en zeer dansbaar zijn.
Rik van Boeckel

TajMo
TajMo
Concord/Universal
WORLD
****

Vanaf de eerste keer dat dit album door de werkkamer schalde, maakte de wereldverbindende tweecomponentenlijm van Taj Mahal en Keb' Mo' indruk. De twee zangers/gitaristen hebben aan talloze culturen gesnoven, met als resultaat een album vol verrassingen. Zoals het funky *Soul*, waarin Taj verhaalt over een wereldtrip en en passant soul en world aan elkaar smeedt. In de bluesklassieker *Diving Duck Blues*, contrasteren de doorrookte stem van Taj en die van de iets minder doorleefd klinkende Mo' speels over een begeleiding van slechts twee akoestische gitaren. Het op single uitgebrachte *All Around The World* is poppy en commercieel, inclusief dameskoortje. Zou zomaar een zomerhit kunnen zijn. Joe Walsh zet in *Shake Me In Your Arms* over een laidback brass korte, vinnige gitaarlicks neer. Dit album straalt naast productionele perfectie, creativiteit en gedrevenheid uit van twee door de wol geverfde rootsmuzikanten.
Rien Wisse

Cijferwerk ten gunste van vinyl blijft een blijmakende affaire. De verkoop van het totale fysieke product daalde het afgelopen jaar in ons land minder sterk dan internationaal (5,4 procent tegenover 7,6 procent), en die daling wordt geheel veroorzaakt door de cd-verkoop, want de vinyl-verkoop steeg met maar liefst 49,4 procent! Vinyl maakt hier nu 23,9 procent uit van de fysieke markt, tegenover 14 procent een jaar geleden. Sjeng Stokkink selecteerde wederom een aantal belangrijke vinylreleases en -reissues.

Vinyl

Bill Withers
Making Music
Sony/MoV/Bertus
SOUL/FUNK
****1/2

Bill Withers is absoluut een van de meest boeiende soul/funk-vocalisten ooit. Zijn zinnige teksten, zijn ijzersterke melodieën, zijn innemende stemgeluid, zijn volstrekt unieke attitude jegens de muziekindustrie (hij stopte na acht studioalbums, uit onvrede met die industrie). *Making Music* was in 1974 zijn vijfde album en werd achteraf van die acht de moeilijkst vindbare in tweedehands bakken. Vandaar het enthousiasme over deze reissue. Want *Sometimes A Song* is een van zijn meest funky nummers ooit, mede dankzij bassist Louis Johnson van The Bros Johnson. En geheel daartegenover steekt hij even makkelijk Frank Sinatra naar de kroon met *Hello Like Before.* Met cracks aan boord in de beroemde Record Plant Studios te Los Angeles - zoals Melvin 'WahWah' Watson, George en Louis Johnson, Harvey Mason, David T Walker, Ray Parker Jr en Ralph MacDonald - verschafte Withers zich het ideale bed voor zijn zelfgeschreven en -geproduceerde tien tracks. Zelden waren de doorgaans vermaledijde strijkerspartijen in popmuziek beter te pruimen dan op dit album. *Make Love To Your Mind*, *She's Lonely*, *Paint Your Pretty Picture*, *Family Table* – ze staan allemaal op dit album en ze raken je allemaal midden in het hart!

Stephen Emmer
Home Ground
Electric Fairytale/Pledgemusic
SOUL
****

Stephen Emmer? Zoon van nieuwslezer in ruste Fred Emmer, maker van het new wave-radioprogramma plus inmiddels peperduur compilatiealbum *RadioNome* (1981), multi-instrumentaal groepslid van Minny Pops (1979), The Associates (1982), Lotus Eaters (1984 en 2009), Richenel (1989) en meer, gevierd mediacomponist vanaf 1989, maker van albums als onder meer *Vogue Estate* (1982), *Music For Television* (1996), *Recitement* (2007), *International Blue* (2014) en dan nu zijn summum: *Home Ground.* Een album met zestien eigen composities, gezongen door grootheden als Chaka Khan, de onlangs overleden Leon Ware (het album is opgedragen aan zijn nagedachtenis), Frank McComb, Patti Austin en minder bekende helden als Dwight Trible, Kendra Foster, Mary Griffin, Ursula Rucker en de spannendste: Andy Bey, wiens 1974 Atlantic album *Experience And Judgement* geldt als de *holy grail* van spiritual jazz. Uiteraard opent Bey met *A New Day To Come* (tevens de eerste single), dat net als de overige tracks actuele, geëngageerde teksten bevat, gezongen en georkestreerd in de beste soultraditie. Die stichtelijkheid paarde Emmer aan een goed doel, want een deel van de opbrengst is voor War Child. Wat de kwaliteit van dit album betreft: vaststaat dat Emmer de afgelopen drie jaren uitstekend heeft besteed!

Shelly Manne
Daktari
Atlantic/MoV/Bertus
JAZZ
****

Toen jazzdrummer Shelly Manne (1920-1984) in 1967 werd gevraagd om muziek voor de populaire tv-serie *Daktari* te maken, had hij al meer dan veertig albums uit, waaronder diverse filmscores. Maar muziek voor een tv-serie had hij nog nooit gemaakt. Na het bedingen van totale artistieke vrijheid stemde hij toe en kwam met een enorm arsenaal aan inheemse Afrikaanse instrumenten plus zijn eigen combo in plaats van het indertijd gebruikelijke orkest. Het dozijn jazzinstrumentals op deze plaat ademt derhalve een sterke Afrikaanse sfeer - inherent aan de serie, met de schele leeuw Clarence en de eigenwijze chimpansee Judy in de hoofdrollen - en blijft ook zonder de tv-beelden ferm overeind. Vooral de vier percussionisten (Emil Richards, Larry Bunker, Frank Carlson en Victor Feldman) en de tack piano van Mike Wofford kleuren het materiaal. Manne vergrootte hiermee niet alleen zijn publiek aanzienlijk, maar ook zijn klandizie.

Marvin Gaye
Collected
2LP Universal/MoV/Bertus
SOUL/FUNK
*****

Had hij zich niet door zijn vader laten doodschieten in 1984 (zie de voortreffelijke Engelstalige liner notes van Gijsbert Kamer op het inlegvel), dan was Marvin Gaye dit jaar 78 geworden en had hij net als zijn leermeester Smokey Robinson nog steeds mooie optredens kunnen verzorgen. Maar zijn muziek zal hem nog heel lang aan de vergetelheid onttrekken; de enorme kwaliteit ervan trekt steeds weer nieuwe jonge liefhebbers en daar is dit dubbelalbum (in blauw vinyl) met zijn hoogtepunten in chronologische volgorde dan ook voor bedoeld. Is hij in het begin nog zoekende naar zijn eigen geluid (al coverden The Rolling Stones zijn *Can I Get A Witness* en *Hitch Hike* al snel in de vroege jaren zestig), op de tweede elpee heeft hij zijn sublieme vorm al helemaal gevonden met - allemaal nummer 1-hits ook - *What's Going On*, *Inner City Blues, Let's Get It On*, *Sexual Healing* en zo meer. Gaye behoort met Charles, Cooke en Redding tot de grote vier van de soul en dat mag tot in lengte der jaren gevierd worden. Tot slot een dikke onvoldoende voor de productiemensen van dit album, die het jaartal van Gaye's eerste hit *Stubborn Kind Of Fellow* veranderden van 1962 in 1965, waardoor de chronologische volgorde op de plaat niet meer klopt.

Ook zeer de moeite waard en net (her) uitgebracht:
* *Unplugged On Strawberry Hill* van Toots And The Maytals uit 2012 (Isis/MoV/Bertus) * het tweede en laatste album *Heart Food* van de legendarische singer/songwriter Judee Sill uit 1973 (Asylum/MoV/Bertus) * het prachtige dubbelalbum *Baile Bucanero* (hun tweede) van het Colombiaanse Ondatropica, het zoveelste geesteskind van Will Holland alias Quantic (Soundway/Bertus) * en het aandoenlijke *Springtime In Amsterdam* van onze singer-songwriter, *the late great* Wally Tax uit 1989 (Mercury/MoV/Bertus).

GIOVANCA'S VINYL CHOICE

Ergens op een terras in Amsterdam, in een bloedserieus interview over mijn werk als zangeres en ambassadrice voor Plan Nederland, vraagt de journaliste ineens: "Wat is een 'vinylgirl'?" Dat staat inderdaad op mijn Instagram-profiel, maar het klinkt erg grappig uit haar mond.

Vinylgirl is een liefhebber van de warme, nostalgische sound van vinyl, leg ik haar uit. Een verzamelaar zeg maar, een '*cratedigger*'. Denk aan iemand die uren op een boekenmarkt kratten doorspit, op zoek naar een speciale uitgave van een goed boek. Dat heb ik met lp's. En, stel ik gerust, je hoeft geen audiofiel of supernerd te zijn. Je kunt ook gewoon lekker af en toe een mooie plaat kopen zoals je ook goeie wijn koopt.

In *Giovanca's Vinyl Choice* licht ik oude, nieuwe of bijzondere platen uit en ik ben erg benieuwd welke plaat jij in de spotlight wilt zetten. Is dat Chaka, Miles, of is dat een obscure funkplaat die niet onopgemerkt mag blijven? Mail mij jouw tip uit de platenkast op vinylgio@jazzism.nl. Heb er zin in!

Américo Brito
Sintado Na Pracinha

Analog Africa
Synthesize The Soul

Américo Brito is een ware legende die in de jaren zeventig en tachtig de meest *spacy* disco en coladeira-tracks uitbracht. Nu, meer dan dertig jaar later, is die oude muziek weer helemaal *back*. Nationaal, internationaal en *yes*, natuurlijk op vinyl. Brito speelt daarin een grote rol, gewoon vanuit zijn huisje in Rotterdam-West. Behalve *recording artist* was hij ook een muzikant die zich inzette voor bijvoorbeeld het Dunya Festival. Maar hij was ook radio-dj in Rotterdam en fungeerde jarenlang als distributeur door met Kaapverdiaanse lp's langs platenzaken te gaan. Toen mensen door de opkomst van de cd en mp3 van hun platen af wilden, ging hij de albums bij ze ophalen. Americo: "Ik heb altijd platen verzameld, je gooit ze niet zomaar weg." Inmiddels heeft hij een schat aan oude muziek in zijn kelder en steeds meer mensen weten hem te vinden. Dj's, *cratediggers*, labeleigenaars – stuk voor stuk zijn ze geïnteresseerd in Brito's oude tracks, maar ook in wat hij allemaal heeft liggen aan vergeten tapes en lp's van anderen. Zo ook het Duitse label Analog Africa, bekend om de vintage releases uit landen als Angola en Congo. Vorig jaar brachten ze twee platen uit met Kaapverdische tracks, waaronder het compilatiealbum *Space Echoes: The Mystery Behind the Cosmic Sound of Cabo Verde Finally Revealed*. Toptitel! Het is een verzameling van oude coladeira-tunes en kosmische disco waarop ook een track van Américo. Het verhaal erachter is dat er ooit een schip vol elektronische *gear* op weg naar een expo in Brazilië verdwaald zou zijn geraakt voor de kust van Kaapverdië. De buit werd verdeeld en een nieuwe spacesound was geboren... Goed verhaal, maar vooral een fantastische pr-stunt! Ook het New Yorkse label Ostinata wist Américo te vinden. Met trots wijst hij naar zijn track *Babylon 79* op het onlangs verschenen *Synthesize The Soul: Astro-Atlantic Hypnotica From The Cape Verde Islands.* Heerlijke titel ook weer. Het past helemaal in de golf die natuurlijk al een poosje gaande is, die van Afro-Cosmic-Elektro-Vintage-music. *The Tropical Revival* kun je het bijna noemen, met groeiende aandacht voor vooral Afrikaanse tracks en een enorme hang naar retro. Overal duikt Afrikaanse muziek op die wij in het Westen magisch vinden. Dat geldt ook voor Latijns-Amerikaanse, Caraïbische en Aziatische muziek. De term wereldmuziek is niet meer op z'n plek. Het is veel specifieker. Labels als Mr Bongo, Strut and Soundway brengen ook al jaren parels van heruitgaves uit van bijvoorbeeld Ghanese en Nigeriaanse seventiesfunk en afrobeat. Er is zulurock, woestijnblues, Malinese blues, afropop, Indiase disco, favelafunk en ga zo maar door.

Voor de Kaapverdische gemeenschap in Rotterdam is het een hele mooie ontwikkeling. Ze zien de compilaties en de aandacht voor hun muziek als erkenning van hun cultuur en identiteit. Afgelopen april hebben we er in *Vrije Geluiden* een hele special aan gewijd. De trots spatte van het scherm.

Américo Brito verklapte dat er deze zomer nog meer aan zit te komen. Analog Africa was recent nog bij hem op bezoek voor weer een nieuwe compilatie en op 19 augustus is Brito de headliner op de eerste editie van het Arp Frique presents Festival Magia in Rotterdam.

Americo's solo-lp's zijn collector's items geworden, zoals *Sintado na Pracinha, Babylon* en *Nha Destino*. Maar tot die tijd *we can 'synthesize our souls'*.

Blijvend Applaus voor Ack

Je mag nooit vertellen hoe de discussies in een jury zijn verlopen, maar ik kan wel onthullen dat ik mij zelden zo tevreden heb gevoeld als na het juryberaad over de Blijvend Applaus Prijs 2017. Twee nummers geleden uitte ik in deze rubriek mijn zorgen over de Boy Edgar Prijs, die ten onrechte nooit is toegekend aan de inmiddels overleden jazzgrootheden Rita Reys, Rob Pronk en Jerry van Rooyen. Nu gaat in elk geval een serieuze prijs naar Jerry's nog levende broer Ack van Rooyen, die, zoals we in het juryrapport schrijven, 'in zijn 88ste levensjaar nog muzikaal actief en onverminderd creatief is'.
De Blijvend Applaus Prijs wordt sinds 1997 uitgereikt aan podiumkunstenaars op leeftijd in per keer wisselende genres. Eerdere laureaten waren onder anderen Ellen Vogel, het duo Herman Krebbers & Theo Olof, Paul van Vliet, Peter Koelewijn, Jard van Nes en vorig jaar Jenny Arean. Eenmaal was de jazz aan de beurt: Piet Noordijk kreeg de prijs in 2008. Negen jaar later werd opnieuw een jazzjury samengesteld; Mijke Loeven, Ditmer Weertman en ik mochten samen beraadslagen. Binnen anderhalf uur waren we eruit: Ack van Rooyen moest het worden. Hij krijgt dus 5000 euro, een bronzen sculptuur en een feestelijke uitreikingsmiddag op zondag 26 november in De Kleine Komedie in Amsterdam.
Uit onze overwegingen: "Hij is sinds tientallen jaren een van de beste Europese jazzmusici. Hij heeft een imposante loopbaan in Frankrijk, Duitsland en Nederland achter zich. Toch is Ack van Rooyen, waarschijnlijk door zijn niet aflatende bescheidenheid, nog altijd bekender onder muzikanten dan bij het publiek. Redenen te over om hem te eren met de Blijvend Applaus Prijs 2017."
Decennialang was Ack van Rooyen (1930) niet alleen bescheiden maar op het podium ook nogal verlegen, een heel contrast met zijn extraverte broer Jerry (1928-2009), die zich van trompettist ontwikkelde tot een internationaal gevierde, ook commercieel succesvolle arrangeur en orkestleider. Ack bleef de orkestmuzikant, op trompet en gaandeweg vooral op bugel, die een superieur vakmanschap paarde aan een steeds indrukwekkender expressiviteit. De lijst orkesten waarin hij vanaf 1957 heeft gespeeld, vormt bijna een Europese bigbandgeschiedenis: Aimé Barelli, Peter Herbolzheimer, WDR Big Band, Dutch Jazz Orchestra, Metropole Orkest, Sender Freies Berlin Big Band, Süd-Deutscher Rundfunk Orchestra, Clark Terry Orchestra, Gil Evans Orchestra en de Clarke-Boland Big Band. Voordien voltrok zijn carrière zich grotendeels in Nederland, onder meer bij The Ramblers. Maar hij was al in 1946 begonnen bij het orkest van Tom van der Stap, dat naar Indonesië vertrok om voor de Nederlandse militairen op te treden. Dat stelde hem in staat om op 12 augustus 2016, tijdens een *Tribute To Rita Reys* in het Amsterdamse Concertgebouw, nadat presentator Hans van Willigenburg hem had aangekondigd, onverwacht zelf het publiek toe te spreken met de unieke mededeling: "Ik stond zeventig jaar geleden voor het eerst op dit podium, als zestienjarige met het orkest van Tom van der Stap. Het voordeel van oud worden is: je speelt altijd voor een jong publiek. Oud worden is niet eenvoudig, maar ik merk er nog niets van."
Na die welgekozen woorden - bewijzend dat hij met het klimmen der jaren zijn publieke verlegenheid heeft overwonnen - gaf hij een betoverende vertolking van zijn eigen compositie *Autumn Bugle* (een flügelhorn in de herfst), die hem een staande ovatie opleverde.
Op 29 april van dit jaar kon ik nogmaals live van zijn spel genieten. De internationale beurs Jazzahead! in Bremen omvat altijd een Clubnight die de hele stad overspoelt. In de HfK Jazzclub, in werkelijkheid de enigszins bedompte mensa van de plaatselijke Hochschule für Künste, speelde Ack van Rooyen met een mooi kwintet: saxofonist Jeroen Manders, pianist Rob van Bavel, bassist Erik Robaard en drummer Wim Kegel. Ze waren op een korte Duitse tournee, die ze eerder al naar Oldenburg had gevoerd. Het souterrain liep bomvol, wat ze in Amerika noemen een *SRO crowd (Standing Room Only)*, en de liefhebbers werden geenszins teleurgesteld. Ik werd het meest getroffen door de repertoirekeuze van de 87-jarige muzikant. Collega's die tien of twintig jaar jonger zijn, beperken zich vaak veiligheidshalve tot een kort rijtje stukken dat ze minstens al veertig jaar kennen. Ack van Rooyen pakte het totaal anders aan. Eén vertrouwde song om erin te komen: *The Touch Of Your Lips*. "Dat zijn stukken waar je door de jaren heen zo vrij op wordt, dat jij niet het liedje speelt, maar het liedje speelt jou", vertelde hij me jaren geleden. Maar daarna dook hij meteen het avontuur in, met een Deense traditional die bassist Niels-Henning Ørsted Pedersen op zijn naam heeft gezet: *En Yndig og Frydeful Sommertid*. In de ballad *Old Folks* speelde Ack van Rooyen niet mee: *"Eigentlich sollte ich das spielen, aber ich bin noch nicht alt genug."* Dat deed hij wel in het razendsnelle rhythmschema *Short Cut*, een compositie van de Duitse saxofonist Paul Heller (de man van Fay Claassen, die geregeld in kwintetbezetting met Ack optreedt). Er volgde een beeldschoon duet van bugel en piano: *My One And Only Love*, en daarna een charmante uitsmijter in latin-trant. Toen was het tien uur, tijd om te stoppen, want de volgende groep moest om half elf beginnen. Maar het blijvend applaus dwong een toegift af, en ook die deed mij versteld staan: geen afgekloven standard maar een compositie van Kenny Wheeler uit 2004, het ingetogen *Canter No. 1*.

Bert Vuijsje
www.bebopbusiness.com

Willem Breuker

Hoogwaardige box van Breuker

De iconische Nederlandse musicus Willem Breuker overleed in 2010. Dik twee jaar later gaf zijn Kollektief het afgesproken afscheidsconcert. Twee bandleden van het eerste uur, trombonist Bernard Hunnekink en bassist Arjen Gorter, hebben nu een box samengesteld met markante opnamen uit de era van het Willem Breuker Kollektief.

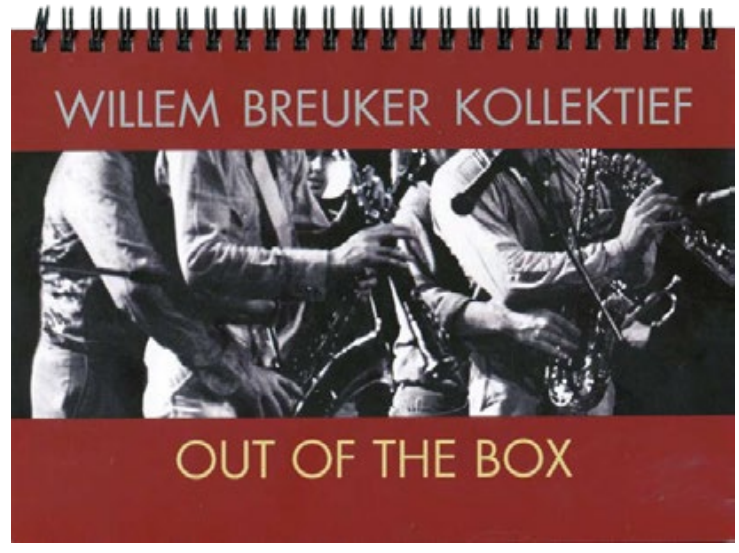

Tekst: **Coen de Jonge**

Wat hebben we in handen?
Een doos van 22 x 17 x 5 centimeter met een klapdeksel. Daarin elf envelopjes met muziek uit de imposante loopbaan van saxofonist, componist én bandleider Willem Breuker (1944-2010). Plus een riant geïllustreerd boekje van 84 bladzijden met een uitgebreide toelichting op de gekozen stukken.

Wat zit erin?
Geen chronologische selectie. De samenstellers Bernard Hunnekink en Arjen Gorter, oud-leden van het Willem Breuker Kollektief (WBK), hebben gekozen voor een thematische opzet. Zo heet de eerste cd *Big Chunks*. Het is een collectie langere werken die voor speciale gelegenheden, bijvoorbeeld voor de eindejaarsconcerten met de naam *Klap op de vuurpijl*, werden geschreven. Soms hadden die stukken in het geheel geen ruimte voor solo's, soms werden ze toegeschreven aan een bepaalde solist (zoals *Nieuwe palen (in het kunstgebied)* uit 1993, dat veel ruimte gaf voor pianist Henk de Jonge).
De tweede cd heeft de titel *Songs And More*. Dat betekent niet dat hierop steeds gezongen wordt. De meeste stukken hebben weliswaar een uitgesproken zangerig karakter, maar het merendeel wordt puur instrumentaal uitgevoerd. Mooie vocale uitvoeringen van *Lonely Woman* (door Denise Jannah) en een complex gearrangeerd *Night And Day* met Greetje Kauffeld (!). Op de volgende cd's wordt die thematische ordening volgehouden. *Plays And Movies*, *Heibel/Fuss* en *Strings* bevatten respectievelijk muziek voor theatraal gebruik, diverse festivals en strijkensembles, waarbij in het laatste geval de Mondriaan Strings vaak werden ingeschakeld. Breuker hield van strijkers, vandaar. De cd's zes tot en met elf hebben een iets andere opzet. Daarin horen we een concert uit 1978 in het Zweedse Umeå en daarna een spectaculair optreden in Angoulême (1980). Dan volgen er twee cd's rondom het filmische project *Faust* uit 2005. De laatste twee schijfjes zijn gevuld met muziek van het concert op 31 december 2012, onder de naam *Happy End*. Dat was twee jaar na Breukers dood. Het was een emotioneel eerbetoon door de leden van zijn WBK. Daarna zou die naam nooit meer worden gebruikt, dat was de afspraak.

Gemakkelijk in het gebruik?
Het idee van een boekje met een ringband is zonder meer lumineus. Daardoor heb je alle benodigde informatie (letterlijk) in een handomdraai beschikbaar. Daar komt bij dat de samenstellers hun taak uitermate liefdevol hebben opgevat. Elke track bevat daardoor alle informatie die je kunt wensen. Die gegevens worden voorafgegaan door enkele inleidende essays van meer algemene aard, door onder meer de Franse fan Jean Buzelin, journalist Kees Stevens en de Canadees Alan Standbridge.

Kwaliteit?
'Gij zult niet bloemlezen' is een gebod dat in veel gevallen terecht is. Verzamelingen als '*The Best Of*...' blinken vaak uit door stomme keuzes of opzettelijk lompe - puur op verkoop gerichte - selecties. In dit geval mogen we blij zijn dat de ingewijden (en bandleden vanaf het begin) Hunnekink en Gorter de compileringstaak op zich hebben genomen. Ook aan het geluid is door Paul Pouwer veel zorg besteed. Het resultaat is een ronduit hoogwaardige uitgave.

Willem Breuker Kollektief: Out Of The Box
BVHaast/Challenge 12016
(11 cd's & booklet) € 69,-
www.bvhaast.nl
wbk@xs4all.nl

Verhaal erachter?
In 1999 verscheen het boek *Celebration - 25 Years On The Road*, waarin werd teruggekeken op een kwart eeuw avontuurlijke en eigenzinnige muziek door het WBK. Dat gebeurde, in dat strikt chronologische opgezette boek, vooral door middel van foto's. Het is een bijzondere ervaring om bij het luisteren naar *Out Of The Box* weer eens door dat jubileumboek te bladeren. Dan blijkt dat de tijden toch veranderd zijn. De fotokeuzes van Hunnekink en Gorter zijn anno 2017 een stuk kuiser geworden en meer op het muziekbedrijf toegespitst dan de samenstellers zich in 1999 permitteerden. Dat heeft zeker te maken met de chronogische ordening. Voor elk jaar vanaf 1974 reserveerde men voor *Celebration* twee bladzijden.
In de roerige seventies bestond er nog een cultureel verschijnsel dat nu uitgestorven is: de happenings. De optredens van het WBK werden in die jaren vaak doordesemd van deze ludiek genoemde gebeurtenissen en het beeldmateriaal in *Celebration* gaf daar veel voorbeelden van. Nogal wat verkleedpartijen, beschilderde lichamen, blote dames, circusachtige toestanden en zelfs - als klap op de vuurpijl - een uitgeklede Willem Breuker, onder meer bij zijn vertolking van *Avant-garde Striptease* (1977). Ach ja, de tijden die voorbijgaan...

Compleet?
Gedeeltelijk. *Out Of The Box* is een compilatie en die zijn nooit compleet. Toch hebben we hier wel de complete soundtrack voor de (ooit stomme) zwart-witfilm *Faust*. En het volledige afscheidsconcert *Happy Days* wordt nu in twee cd's voor ons uitgerold. En dat is precíes wat dergelijke uitgaven zouden moeten doen: iets toevoegen. J

Even leek het waarschijnlijk dat we nooit meer van Portico Quartet zouden horen. Maar zowaar is er aan het eind van de zomer een nieuw album en geeft het viertal alvast wat concerten. *Jazzism* mocht enkele stukken van het nieuwe album horen en werd er blij van.

Tekst: **Dick Hovenga** | Foto: **Duncan Bellamy**

Portico Quartet

"We wilden te veel tegelijk"

We spreken saxofonist/geluidskunstenaar Jack Wyllie en drummer/elektronisch percussionist Duncan Bellamy in een Japans lunchrestaurant in Soho eind april, dus ver voor de eerste optredens en voordat het album uitkomt. "Fijn dat we elkaar weer zien, want dat betekent dat we er nog steeds zijn", zegt Bellamy enthousiast. "Het was wederom een onrustige tijd tussen de albums in, maar sinds we eind vorig jaar in contact zijn gekomen met Matthew Halsall - een levenslange fan van de band - en zijn Gondwana Records, zitten we weer in een prima flow. Het vertrouwen dat Matthew in onze band toonde, leidde ertoe dat we de tijd namen om eens flink door de composities te gaan die Jack en ik de afgelopen jaren hadden geschreven en als demo's hadden opgenomen. Dat bleken er, tot onze verrassing, niet alleen veel meer te zijn dan we hadden verwacht, maar ze klonken ook nog eens veel beter. We hebben dus een eerste schifting gemaakt en deze naar Matthew gestuurd. Hij was zó enthousiast dat hij ons onmiddelijk tekende."

De weg kwijt

Dat alles volledig anders loopt, lijkt wel een terugkerend verhaal bij Portico Quartet. "Helaas heb je helemaal gelijk", pakt Jack over. "Nadat Nick Mulvey de band verliet na *Isla*, ons tweede en erg succesvolle album, waren we even de weg kwijt. We waren

als vier vrienden een band begonnen en veel verder gekomen dan we ooit hadden kunnen dromen. Het koste behoorlijk wat energie om weer te gaan schrijven en om nieuwe muziek op te nemen. Maar toen de inspiratie terugkwam, ging het snel goed. Terugkijkend kun je gerust zeggen dat we ons voor het derde album opnieuw hebben uitgevonden en dat we veel sterker terug zijn gekomen dan we hadden verwacht.
Na de zeer succesvolle tour kwam de twijfel echter terug over hoe we nu muzikaal verder moesten. We daagden onszelf nog wat verder uit om weer een grote stap te maken. Dat leidde tot een soort writer's block en frictie in de band. Die frictie leidde vervolgens tot het vertrek van Keir Vine. Hij speelde op het derde album hang (een relatief nieuw percussie-instrument dat bestaat uit twee op elkaar geplaatste sferische schalen van staal, red.) als vervanger van Nick. Met onze nieuwe, andere muziek, waarvoor we ook zangers uitnodigden, dachten we dat het slim was om onze naam naar Portico te veranderen. Onze fans noemden ons toch al jaren liefkozend zo. Hoewel de deal en de samenwerking met ons nieuwe platenlabel - het coole Ninja Tune - prima was, vond Portico met het album *Living Fields* maar moeilijk zijn weg. We zijn er zeker nog trots op en de tour was fijn, maar we wilden te veel tegelijk, vind ik. Zo had ik helemaal geen zin meer om sax te spelen, lieten we het voor ons zo kenmerkende geluid van de hang, door het vertrek van Keir, ook buiten onze sound en namen we Jono McCleery als zanger mee. Dat was zelfs voor ons trouwe publiek te veel. Dus belanden we na die tour weer in een crisis en moesten we onszelf herpakken om weer vooruit te kunnen."

Muzikale richting

Met het (officieuze) vertrek van Milo Fitzpatrick, hun contrabas spelende muzikale vriend van het eerste uur, belandden Jack en Duncan in een nieuwe fase. "Milo had er geen vertrouwen meer in dat het goed zou komen met de band, hij miste muzikale richting. Dat begrijp ik nu helemaal. Zijn vertrek was een absolute eyeopener. Jack en ik waren de afgelopen jaren degenen die de

"We wilden de sound van het **oude Portico Quartet** herstellen"

composities schreven", vertelt Duncan verder. "Meestal creëren we die op onze laptops om ze uiteindelijk aan elkaar te laten horen en ermee aan de slag te gaan. Dat was een proces waarbij Milo pas ingeschakeld werd toen we de composities in de studio gingen opnemen. Dat deed het bandgevoel geen goed. In overleg hebben we nu een heel nieuwe opzet aan de band gegeven die voor iedereen goed aanvoelt. Jack en ik schrijven nog steeds alles, maar we nemen nu ook met z´n tweeën alles op. Nu het nieuwe album af is - een titel is op dit moment nog niet bekend - hebben we pas een oefenruimte geboekt om alle tracks naar een liveopzet om te zetten."
In de schetsen van nieuwe composities die Jack aandroeg, zat ineens weer sax. Jack lacht en zegt dat hij er weer zin had. Duncan: "We voelden aan dat we de sound van de oude Portico Quartet, met z'n hypnotiserende minimalisme, weer wilden herstellen, maar dan met alle muzikale ervaringen die het Portico-album had gebracht. Zo vroegen we naast Milo ook Keir weer terug, zodat we onze oude composities ook weer optimaal kunnen spelen. In de aanloop naar het uitwerken van de liveset voelt het echt alsof alles weer op zijn plek valt. We zijn er trots op om onze nieuwe composities te laten horen, maar ook om de Portico Quartet klassiekers weer met z'n vieren te gaan spelen. We hebben er sinds jaren weer zin in." J

Thundercat

Tocht door de menselijke psyche

Bassist en zanger Thundercat (Stephen Bruner) laveert op zijn album *Drunk* tussen psychedelische funk en zwoele jazz, terwijl de thema's in zijn teksten variëren van vluchten in alcohol, het verwerken van verlies en de wens om een kat te zijn. Waar komt zijn unieke stijl vandaan? "Tegen je huisdier praten is een goed begin."

Tekst: **Iddo Havinga** | Foto's: **Eddie Alcazar**

Wie is de echte Thundercat? De bassist opent het nummer *A Fan's Mail (Tron Song Suite II)* met het zingen van "miauw". Later op het album, in het nummer *DUI*, zingt hij: '*Sometimes you're alive / sometimes you are dead inside / with the time to read between the lines of life and death*'. Voor Thundercat past het allemaal bij elkaar. "Muziek en humor vormen een bijzonder huwelijk", vindt hij. "Ik zie graag de humor in van dingen, zelfs als ze verschrikkelijk zijn. Ergens om lachen kan een manier zijn om zware zaken te verlichten." Zwaar en licht liggen dan ook vaak dicht bij elkaar in zijn muziek. Zo lijkt *Tron Song*, van het album *Apocalypse* en de voorganger van zijn kattenode *A Fan's Mail*, aanvankelijk bedoeld als geintje, tot je beseft dat Thundercats aan zijn kat gerichte teksten tegelijkertijd een verwerking zijn van de dood van een goede vriend.

Vrijheid en creativiteit

Humor en muziek geven Thundercat vrijheid. "Ik heb dat aan mijn ouders te danken", vertelt hij. "Van hen leerde ik het concept van vrijheid door creativiteit. Bij ons thuis werd muziek gezien als leven, als adem. Ik had vriendjes van wie hun moeders soms hun instrumenten afpakten als straf. Mijn moeder zou dat nooit doen."

Het is dan ook niet gek dat Thundercat goed uit de voeten kon met het advies dat hij kreeg van zijn vriend Flying Lotus, de innovatieve elektronische muziekproducer en baas van het in Los Angeles gebaseerde label Brainfeeder waarop de bassist zijn muziek uitbrengt. "Hij benadrukte om altijd oprecht te zijn in de muziek, zelfs als dat ertoe leidt dat mensen het niks vinden. Daarom kan ik je niet precies vertellen wanneer mijn muziek grappig of verdrietig is bedoeld. Het is simpelweg een eerlijke weergave van wie ik ben."

> "Brainfeeder gaat over **het loswerpen** van die ketenen"

Drunk luistert daardoor als een zoektocht door de psyche van Thundercat, omlijst door psychedelische funk, warme jazz en trippy beats. Of de teksten nu lichtvoetig of zwaar zijn, terugkerend thema is de manier waarop hij worstelt met

verlies, eenzaamheid, liefde en relaties. Hij zoekt soelaas in escapisme, door videospelletjes (*Friend Zone*), stripfiguren (*The Turn Down*) of door alcohol (*DUI*). Vooral dat laatste middel duikt veel op. "De levens van veel mensen om mij heen zijn verweven met alcohol", zegt Thundercat. "Het komt ook terug in de muziekhistorie: denk aan Janis Joplin, Jimi Hendrix, Ol' Dirty Bastard en Charlie Parker. Ook ik heb ervaring met drinken als overlevingsmechanisme." De manier waarop Thundercat het thema behandelt, is typerend voor het album. In plaats van alcoholgebruik te veroordelen of te verheerlijken, stelt hij vooral de invloed ervan vast op zijn leefwereld. "Drinken vormt voor mij een diepgaand aspect op het grotere plaatje van het leven," legt hij uit. "Alcohol biedt een alternatieve realiteit en heeft daardoor iets surrealistisch. Het leidt een eigen leven, daarom noemen ze het denk ik ook *spirits*."

Imperfectie

Uiteindelijk overheerst in Thundercats kronieken van menselijke worsteling een gevoel van berusting en acceptatie van imperfectie. Diezelfde instelling zorgde ervoor dat hij, als bassist, überhaupt daarnaast begon te zingen. Ook hierin speelde Flying Lotus een belangrijke rol. "Hij vond dat ik moest gaan zingen op mijn albums", vertelt Thundercat. "Voorheen zag ik dat niet echt als een optie. Ik heb dat toen omarmd, in plaats van me druk te maken over of ik dat wel kon of dat mensen me zouden gaan uitlachen." Dat betekende dat Thundercat moest gaan uitzoeken hoe hij zijn stem werkte. "Mijn stem is van nature laag en ik heb geen gigantisch bereik. Om sommige melodieën toch te kunnen zingen begon ik steeds meer in een hoge falset te zingen." Zo ontstond Thundercats eigen, oprechte manier van zingen. Sommige vrienden moesten daar even aan wennen. "Soms lachten ze me inderdaad uit om de manier waarop ik zing", bekent Thundercat. Hij herinnert zich in het bijzonder het moment toen hij het nummer *These Walls* inzong voor het album

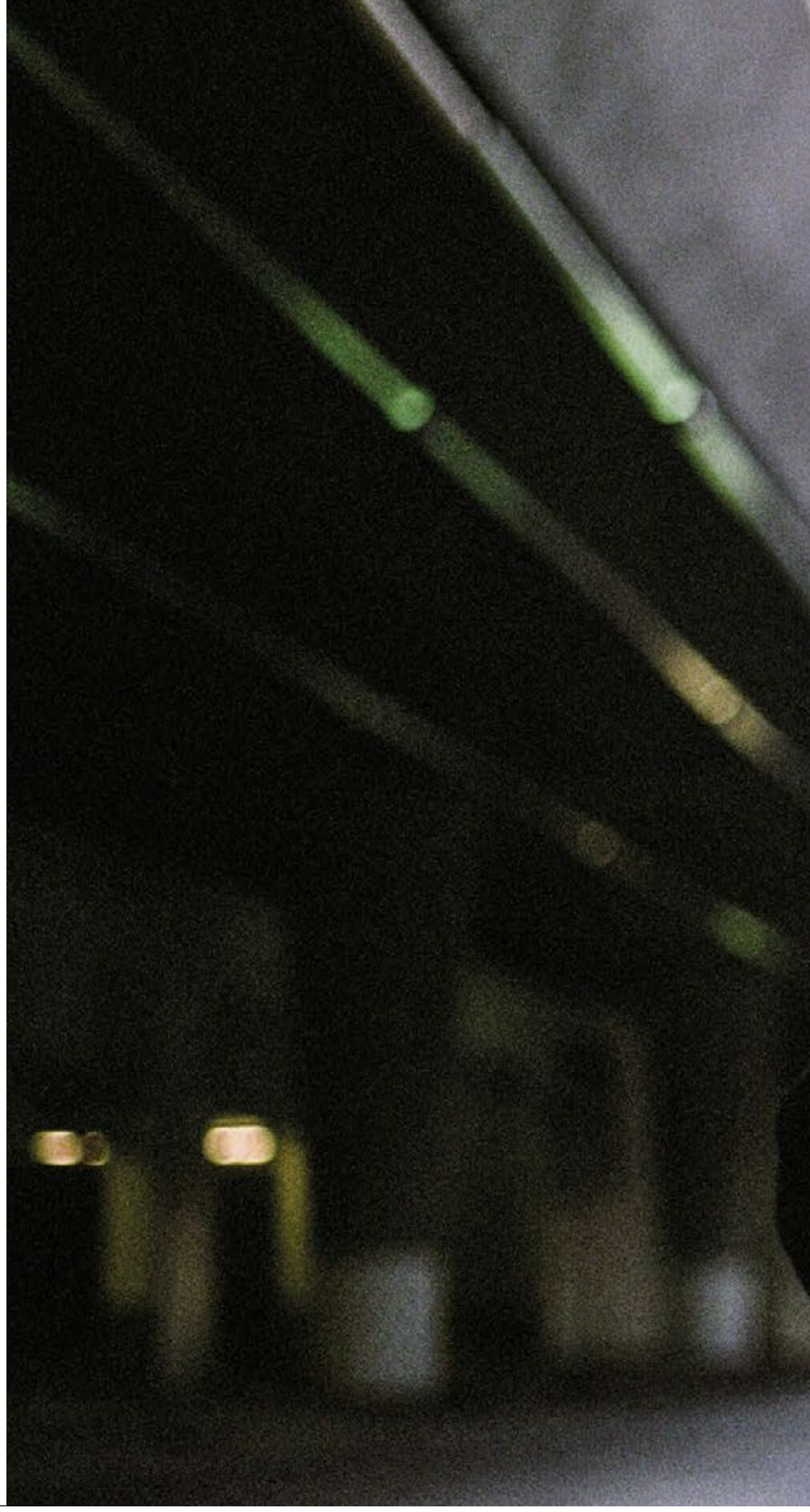

"Bij ons thuis werd muziek **gezien als leven**, als adem"

To Pimp A Butterfly van Kendrick Lamar, waar hij ook als producer en bassist een grote bijdrage aan leverde. "In Los Angeles gebruikt iedereen Auto-Tune om hun zang perfect te laten klinken. Vrienden die mij nooit eerder hadden horen zingen stonden te luisteren en zeiden: 'Wat ben je nou aan het doen, waarom gebruik je geen Auto-Tune?' Ik heb ze de studio uit moeten sturen, want Auto-Tune past niet bij mij."

Brainfeeder

Uit de keuzes van muzikanten met wie hij samenwerkt blijkt de vrije geest van Thundercat. Zo speelde hij niet alleen met jazz- en funkartiesten als Erykah Badu, Bilal, Taylor McFerrin, de West Coast Get Down en Herbie Hancock, maar maakte hij ook een tijdlang onderdeel uit van de hardcorepunkband Suicidal Tendencies. Op *Drunk* duikt Michael McDonald op, zanger van Steely Dan en The Doobie Brothers. "Ik grijp elke kans aan die ik krijg om iets toe te voegen aan de conversatie van het leven", verklaart hij. "Ik wil *non-denominational music* maken (niet religieuze muziek, red.)"
Het is een instelling die goed past bij het label Brainfeeder. Dat stond aanvankelijk vooral bekend als label voor elektronische muziek, maar sinds het uitkomen van Kamasi Washingtons *The Epic*, waarop ook Thundercat te horen is, staat het label ook op de radar van jazzfans. Volgens Thundercat was dat niet een bewust doel. "Brainfeeder is een creatief collectief dat niet aan grenzen of muren doet", vertelt hij. "Van multimedia-artiest

Strangeloop tot Flying Lotus en Jameszoo – iedereen deelt een open mindset van waaruit we mooie dingen willen maken. Tegelijkertijd wil de wereld graag dingen in hokjes stoppen. Dat geeft mensen een veilig gevoel. Brainfeeder gaat over het loswerpen van die ketenen. Hun rol in de muziekindustrie is om mensen eraan te herinneren dat dat kan."

Pharrell

De Brainfeeder-methode lijkt te werken, want muzikanten staan in de rij voor muzikale bijdragen van Thundercat en andere artiesten van het label. Zelf nodigde Thundercat op *Drunk* naast de genoemde McDonald, zanger Kenny Loggins en rappers Kendrick Lamar en Whiz Kalifa ook die andere door iedereen gewilde naam uit: Pharrel Williams. Op het nummer *The Turn Down* levert de gevierde producer geen strakke beat, maar zingt hij, net als Thundercat zónder Auto-Tune, enigszins bedrukt over klassenstrijd en de Black Lives Matter-beweging. "Hij zag iets in die song", vertelt Thundercat. "Dat verbaasde me niks. Ik geloof dat juist iemand die een prachtig nummer als *Happy* schrijft een hoop issues heeft waar hij mee worstelt. Dat zag ik ook toen hij bij Oprah Winfrey in tranen uitbarstte toen zij hem bedankte voor het schrijven van *Happy*. Ik was zo benieuwd naar zijn perspectief op mijn muziek, want ik vertrouw Pharrell. Eerst maakte hij zich nog druk over wat ik precies met *The Turn Down* wilde vertellen, maar ik zei hem alleen: wees gewoon je oprechte zelf. En dat is 'm gelukt."

"Auto-Tune **past niet** bij mij"

"Wat van ver komt…" Saxofonist-componist Joris Posthumus bewijst met zijn Tokyo's Bad Boys dat het spreekwoord klopt. Hij timmert flink aan de weg, zowel in Japan als in Nederland.

Tekst: **Angelique van Os** | Foto's: **Hanayo Aibara**

Joris Posthumus

"Met een saxofoonsectie kun je dichte clusters arrangeren"

Het is al lang geen project meer, eerder een eigenzinnig septet. Saxofonist Joris Posthumus (1973) hecht grote waarde aan de band die hij heeft opgebouwd met de Japanse musici Shunichi Yanagi (piano), Satoshi Tokuda (bas), Gaku Hasegawa (drums), Yuki Nakae (tenorsaxofoon) en Yuichiro Tokuda (altsaxofoon), met wie hij zijn Tokyo's Bad Boys vormt en het gelijknamige album uitbracht. De postbopplaat staat vol eigen composities, geïnspireerd door de tijdgeest van iconen als John Coltrane. De plaat is goed opgepikt en zorgde voor een uitgebreide tournee door Japan en Nederland.

Dreamteam

Het avontuur begon met saxofonist Yuichiro Tokuda, die Posthumus ontmoette in 2011 tijdens een tournee in China met de groep State of Monc. "We zaten in hetzelfde hotel en raakten aan de praat. Ik ging naar zijn concerten en samen bezochten en speelden we op jamsessies. Het klikte vanwege de aanstekelijke energie en het goede spel. Ik maakte een afspraak met Yuichiro: hij zou naar Nederland komen en ik naar Japan", vertelt de Brabander terugblikkend. Eenmaal thuis onderhield Posthumus contact met de Japanner via Facebook en lukte het hem met hard netwerken in eigen land een tourtje op te zetten. Omgedraaid zette Yuichiro een tour op in Japan, waar ze in verschillende steden met uiteenlopende muzikanten speelden. Tijdens deze tournee ontstond het dreamteam met de drie saxofonisten. Een ongewone combinatie. "Met een saxofoonsectie kun je dichte clusters arrangeren zodat er een rijke klankkleur ontstaat." Het was ook een uitdaging, want Posthumus had tenorsaxofonist Yuki Nakae nog nooit horen spelen, behalve op YouTube.
"Ik ontmoette hem pas vlak voor de vier concerten en de daaropvolgende studio-opnamen, maar vertrouwde op het oordeel van bassist Satoshi, die hem had voorgesteld. Het was een goede keuze!"
De plaat is in slechts twee dagen opgenomen. De blaasarrangementen van de negen stukken moesten er in één dag op staan, omdat Satoshi vertrok voor een tour naar India. Het ging gelukkig goed, vooral omdat alles in de studio tot in de puntjes was georganiseerd. Posthumus: "Ja, het is geweldig wanneer alles zo goed is verzorgd en het scheelt een hoop tijd. De studiobaas zat achter de knoppen en er waren twee assistenten die de hele dag voor ons renden. Voor mij waren de speelcondities vrij pittig vanwege de hitte en aanhoudende regen. Verder ging het vanzelf; we hebben vrijwel alleen eerste takes gebruikt. Japanners zijn echt uitvoerders."

Zelfvertrouwen

Het best bijzonder dat Posthumus deze stappen heeft kunnen zetten. De saxofonist had in zijn jonge jaren last van faalangst en voelde zich onwennig op het Conservatorium van Rotterdam. Hij stopte vroegtijdig met de opleiding, maakte nauwelijks muziek en had allerlei rotbaantjes. Pas op zijn dertigste had hij voldoende zelfvertrouwen en waagde een nieuwe poging op het toenmalig Brabants Conservatorium. Vervolgens speelde een chronische handblessure hem twee jaar parten. Toch hield hij vol en vond zijn weg door onder andere fijn samenspel met Jeroen van Vliet, Pascal Vermeer en Jacob Bedaux en een succesvolle tournee rondom de *Zeelandsuite*.

Posthumus had tenorsaxofonist Yuki Nakae nog **nooit horen spelen,** behalve op YouTube

Zes jaar na zijn debuutalbum *The Abbys*, volgt nu dan het tweede album *Tokyo's Bad Boys*. "Deze tweede plaat volgt na alle ellende die ik heb doorstaan. Mede daardoor zit er voor mij meer diepgang in. De handen op de cover van de nieuwe plaat verwijzen symbolisch naar die moeilijke tijd die achter me ligt. Het is ook meer een conceptalbum, omdat het repertoire geschreven is met mijn Japanse reiservaringen in het achterhoofd."
Zo verwijst de song *Mazerunner* naar het doolhof van straatjes in het hart van de metropool Tokio en ademt de plaat Japanse mystiek.

Netwerken

Tokyo's Bad Boys vormt slechts een startpunt, want Posthumus werkt al aan een vervolg: de opzet van een Aziatische tournee waarbij hij met een grotere bezetting een livealbum wil opnemen. Inmiddels weet hij de weg in Japan op eigen houtje te vinden. "Dankzij de netwerken van de Japanse muzikanten heb ik nu goed contact met zo'n 25 clubs. Daar ben ik erg dankbaar voor. Het is lastig om een ingang te vinden bij de meeste podia, vooral vanwege het gebrekkige Engels.
De jongens van mijn band kunnen elke dag spelen, hoewel ze veelal in kleinere clubs staan (veertig tot zestig man publiek), met lagere gages dan in Nederland. Toch levert dat aardig wat op, met dankbaar publiek. Jazz in Japan vormt meer een lifestyle, het leeft onder jong en oud. Ik hoop *Tokyo's Bad Boys* om te zetten tot Tokyo's Bad Machine, want met zó veel enthousiast talent moet daar iets moois uit voortkomen." J

Leve als Neve

De Belgische pianist Jef Neve reist de hele wereld rond met zijn muziek. In iedere editie van Jazzism beschrijft hij een fragment uit zijn leven.

Het volmaakte van de imperfectie

"Zullen we die laatste take opnieuw doen? Volgens mij zijn er hier en daar toch nog een paar noten die we beter kunnen krijgen." We zijn in mijn studio aan het werken aan een nieuwe soundtrack en Dieter, mijn sound engineer, kent mijn manier van spelen door en door. Hij weet hoever hij mij kan drijven tijdens de soms ronduit slopende opnamesessies, op zoek naar de perfecte vertolking van mijn muziek. Het grote gevaar van het corrigeren van opnamen is immers dat de ziel dreigt te verdwijnen. Ik geloof namelijk dat elke muzikant een eigen muzikaal DNA heeft en daardoor een eigen taal - manier van spelen - ontwikkelt. Daardoor herkennen we Keith Jarrett bijvoorbeeld al nadat hij drie noten heeft gespeeld en horen we de impressionistische toets van een arrangement van Gil Evans meteen.

> "Ik geloof dat **elke muzikant** een eigen muzikaal DNA heeft"

Maar ook de 'toevalligheden' die in opnamen sluipen, kunnen een opname legendarisch maken. Luister maar eens naar *First Time The Count Meets The Duke* van de bigbands van Count Basie en Duke Ellington. Bij de openingstrack *Battle Royal* beslist de leadtrompettist opeens om een stuk meer decibels te produceren dan tijdens de soundcheck, waardoor de opname hopeloos overstuurt en er enkel nog distorsie te horen is.
Ik had er echt veel geld voor over gehad om het gezicht van de *sound engineer* te zien die in zijn lange witte doktersjas gelaten naar zijn mengtafel zat te kijken op het moment dat alle VU-meters gevaarlijk in het rood sprongen! Maar het is net dát moment dat zullen we nooit meer vergeten – en het tovert een glimlach op het gezicht van iedereen die dit voor het eerst hoort.
Voor mijn eigen opnamen vind ik dat muzikale spontaniteit met al zijn imperfecties prioritair moet staan aan de cleane opname waarvan alle randjes zorgvuldig van zijn gladgeschoren. Geef mij maar een ruwe bolster waar de passie vanaf druipt.

Initiative of buma

injazz'17

22 & 23 June - Rotterdam

// conference
// festival

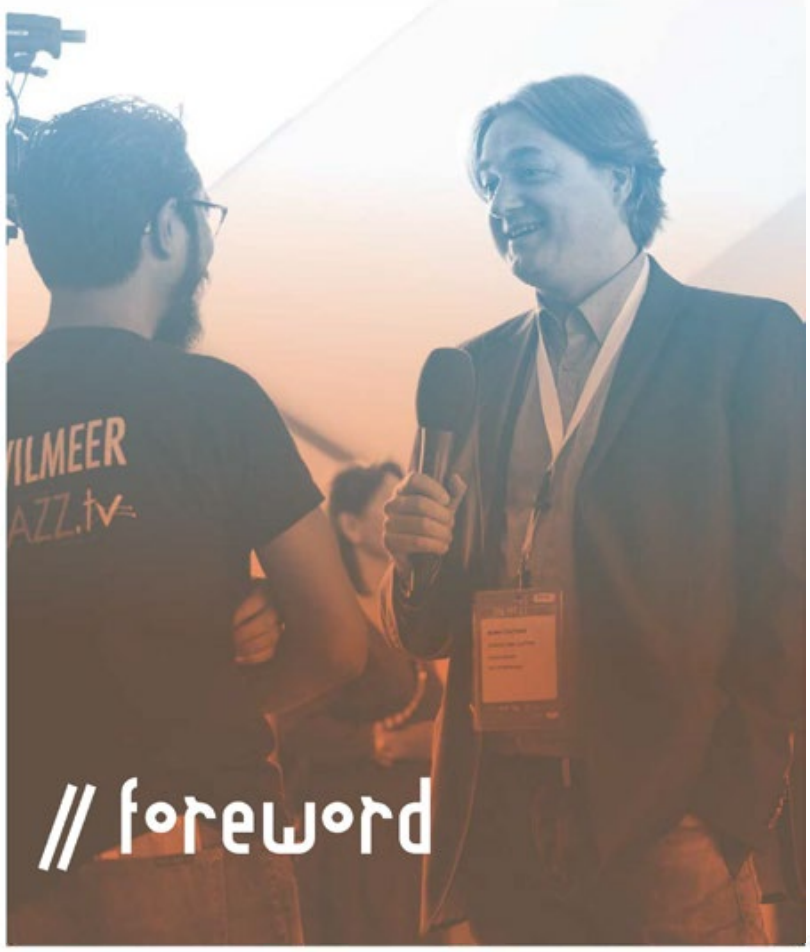

CHANGE BRINGS NEW OPPORTUNITIES

The world seems to be changing faster than ever. Last year on the same day as inJazz, we woke up to the news that Brexit had become reality, and lots op people thought that Trump winning the elections in America was never going to happen. These are two political changes during the past year, but incredible dynamics are also evident in the world of music. How visible am I online … Last year I was still busy building up my Facebook fanbase, but this year I may have missed the boat if I'm not already using Snapchat or Instagram. And what form should my live appearances take… People are visitingfestivals more frequentlyand are less likely to be loyal visitors to fixed podia.

These are the dynamics that make an event like inJazz so important for the sector. For reminiscing, yes, but – more importantly – also for looking ahead and anticipating all those twists and turns.

Then we still have the fixed pillars which are of immense importance for jazz. I'm talking about such podia as Bimhuis, LantarenVenster and Paradox, and festivals that are loyal in programming concerts. Unfortunately the radio is giving less attention to the wide variety of jazz music around us, though we still have our steady rocks in theseturbulenttimes, such as Co Live! on NPO Soul and Jazz, and Rolf Delfos and Bart Wirtz with Dutch Jazz on Sublime FM, which continue to transmit a wealth of Dutch jazz.

Well, what were the developments that we all noticed this year? And, more important, what developments might we expectin theyear to come? I hopevery much to meetyou again during inJazz on 22 and 23 June in Rotterdam, where we will be able to talk further, together with colleagues, and also to make new contacts.

Join us inJazz!

IKAROS VAN DUPPEN
General manager inJazz

Content

THROWBACK ON 2016
WITH EFE ERDEM

COLUMN BY
RAJAE EL MOUHANDIZ

THROWBACK ON 2016
WITH EVENSANNE

COLUMN BY
ASHLEY KAHN

injazz'17

22 & 23 June - Rotterdam

// conference
// festival

5 INJAZZ OPENS 2 WEEKS OF JAZZ IN ROTTERDAM

6 INFESTIVAL LINE-UP AND PLAYLIST

8 & 10 INCONFERENCE HIGHLIGHTS

12 INFESTIVAL: A STATELY TRILOGY

17 DON'T GET LOST INJAZZ
GETTING A BITE TO EAT
STAYING OVERNIGHT

19 COLOPHON

THROWBACK ON 2016 WITH ZITAKULA

BUMA BOY EDGAR PRIZE 2017

THROWBACK ON 2016 WITH JEANGU MACROOY

// Looking back on inJazz '16 together

CO DE KLOET:
'inJazz 2016: Jazz is a way of thinking, not a genre' - Buma Stemra.

LIEKE SCHIPHOF:
"Amused, moved and 'gingered' by talented artists #injazz Rotterdam"

TRISTAN:
"Top night! Thanks to everyone!"

ARTHUR PIETERMAN:
"Such luxury to be able to end this festival with our 'own' Rotterdam band @ marutyri @inJazzNL @ LantarenVenster"

MAURITS VAN HOUT:
"A short report about @inJazzNL on www.jazzphotography.com. It was the best - yet again!"

"JAN DE LEEUW:
"One of the best network get-togethers in NL, with fantastic showcases of course!"

// inJazz'17 opens 2 weeks of jazz in Rotterdam

YOU'LL FIND THE BEST JAZZ OF TODAY AND TOMORROW DURING INJAZZ! A DIVERSE PROGRAMME ON 22 AND 23 JUNE 2017 FOR BOTH JAZZ PROFESSIONALS AND MUSIC-LOVERS. THE FREE FESTIVAL PROGRAMME KICKS OFF ON THURSDAY EVENING. ARTISTS SHOWCASE THEMSELVES IN LANTARENVENSTER AND KANTINE WALHALLA. FRIDAY EARLY ON, DURING THE CONFERENCE IN LANTARENVENSTER, THE FOCUS IS ON MEETINGS AND KNOWLEDGE EXCHANGE. PART TWO OF THE FESTIVAL PROGRAMME FOLLOWS IN THE EVENING, WITH MANY MORE PERFORMANCES BY NATIONAL AND INTERNATIONAL TALENT. INJAZZ FORMS THE START OF NORTH SEA ROUND TOWN: TWO WEEKS OF JAZZ IN ROTTERDAM WITH THE PORT OF ROTTERDAM NORTH SEA JAZZ FESTIVAL AS FINALE.

INCONFERENCE

Are you a jazz professional? Then you can't miss the conference programme on Friday 23 June. inJazz is the most important jazz-networking event in the Netherlands. The conference is there to unite supply and demand in the Dutch jazz scene, initiate international links, help people share knowledge and experience, and drive new developments. The programme includes inspiring panels, workshops and presentations. You won't just be sitting still and listening. Walking around, networking and making contact are just as important. A unique element of inJazz is the announcement of the winner of the Buma Boy Edgar Prize, an important prize for jazz and improvised music.

INFESTIVAL

Want to close your eyes and enjoy enchanting, unknownsounds?Danceonthestagetowork off the stress of studies or work? Sing along wholeheartedly - or cautiously - with your favourite artist? The choice is yours during the inJazz festival programme on Thursday and Friday evening. Flit from one show to the next, from LantarenVenster to Kantine Walhalla and back again. See dozens of artists perform one after another with a small concert each. From subdued to show- stopping performances. Enjoy the new work of famous top musicians and discover emerging talent. The programme includes Tin Men and the Telephone, The Nordanians, BRUUT!, Broken Brass Ensemble and many others.

NORTH SEA ROUND TOWN

After inJazz you will really be ready to experience North Sea Round Town! inJazz is the official start of this extensive festival with largely free shows programmed throughout Rotterdam between Thursday 22 June and Sunday 9 July. Jazz, blues, hiphop, pop, improvisation? You'll find it on large jazz platforms, but in unexpected places as well, like outdoor locations and in people's homes. And how about Rotterdam Central Station? Enjoy live music in the large hall while commuting between work, college and home. North Sea Round Town is the annual fringe festival of North Sea Jazz.

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

For the ultimate finale after two weeks of jazz in Rotterdam, go to the Port of Rotterdam North Sea Jazz Festival in Ahoy Rotterdam. The past, present and future of jazz music will be represented from Friday 7 to Sunday 9 July. On Friday evening artists include Emeli Sandé, Jamie Lidell & The Royal Pharaohs and Jeangu Macrooy. On Saturday Gladys Knight, Cécile McLorin Salvant and Laura Mvula will be on stage. The festival ends on Sunday with performances by, e.g. Jamiroquai, Maceo Parker and Mavis Staples.

// infestival line-up for 2017

Enjoy our playlist!

Interested in a sneak preview of the showcases? We have compiled a Spotify playlist for you of artists who will perform during inJazz. Just so you can enjoy – at home, in the car, at college or while doing your sport – emerging talents and established names who will be performing live on 22 and 23 June 2017 in LantarenVenster and Kantine Walhalla in Rotterdam.

→ injazz.nl/playlist

Europe injazz

// Atna (DE)
// hoera. (BE)
// Laura Perrudin (FR)
// Lukas Zabulionis (NO)
// Madeleine & Solomon (FR)
// Nerija (UK)
// SCHNTZL (BE)
// Skeltr (UK)
// Umbra (IE)

Dutch injazz

// Allison Philips Trio
// Broken Brass Ensemble
// Bruno Calvo Quartet
// BRUUT!
// CCQ -Chris Corstens Quartet-
// Fridolijn
// Gidon Nunes Vaz Sextet
// Joost Lijbaart – Under the Surface
// Kika Sprangers
// Lwela Kasulwe
// Marzio Scholten Solo
// Molino
// Quibus
// Rogier Telderman's TRIPTYCH
// Sanem Kalfa & George Dumitriu
// The BuR Flamenco Big Band
// The Nordanians
// Tin Men and the Telephone
// Trempera!
// Xavi Torres Trio

// A little throwback with musicians

IT WASN'T JUST THE GENERAL PUBLIC AND THE JAZZ PROFESSIONALS WHO ENJOYED THE SHOWCASES AT LAST YEAR'S INFESTIVAL. THE ARTISTS THEMSELVES ALSO ENJOY REMINISCING. TROMBONIST EFE ERDEM IS RETURNING THIS YEAR WITH A NEW FORMATION AND EVENSANNE CAN'T WAIT TO LET YOU HEAR HER NEW ALBUM.

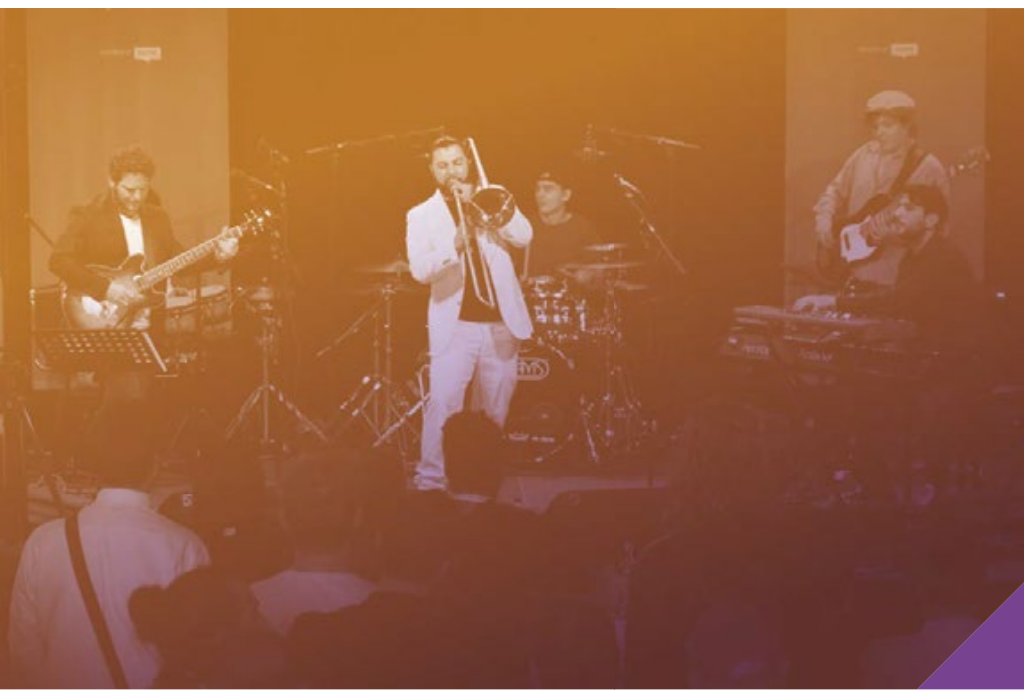

EFE ERDEM: "IT WAS GREAT TO COMBINE THE SHOWCASE WITH MY EP RELEASE."

One of the 2016 showcases was the Turkish jazz musician Efe Erdem. This was no ordinary performance. Efe: "It felt very good to be at inJazz. I was playing at the stage near the entrance. Many people came in and stayed with us. The best part? It was my EP release! It was great to combine the release of 'First Kiss' and the inJazz showcase." The musician stayed all day and saw as many showcases as possible. Efe: "My favourite showcase was EvenSanne!"

After inJazz, my telephone never stopped ringing. Efe: "Some festivals and bookers approached me after the inJazz showcase. My career is going really well. I played with various Dutch and international artists already and many new projects and tours are coming up. This summer I will perform at a couple of jazz festivals with my band and I will also be playing as a solo artist with a big band performing my music." Efe will be here again this year, but not with his own band. Efe: "I will be back at inFestival with pianist Rogier Telderman's Triptych."

EVENSANNE: "THINGS REALLY STARTED TO HAPPEN FOR US SINCE INJAZZ 2016!"

EvenSanne is formed by the Israeli guitarist Eran Har Even and the Dutch singer Sanne Huijbregts. Together with Eran, we reminisce about their showcase in 2016: "It was awesome! We played at the cinema hall which gave us the opportunity to present our visuals during the concert. The audience was full of genuinely interested people. Afterwards many people wanted to a talk to us and their responses were positive. The 30 minutes weren't long enough to really show our true selves on stage, but I think we left a good impression!"

The duo also listened to the other showcases during inFestival. Eran: "Of course we saw the other artists perform. We should all support one another! I remember the singer from Norway, the band was called Rohey, creating a great vibe at the foyer. That really stuck with me." The duo have nothing to complain about since their performance. Eran: "Things really started to happen for us since inJazz 2016. Our agent Robert of Bird Call Bookings really took his chance and got our name out there after the showcase, especially since we were working on our new record. Thanks to that we're now ready to launch 'What If' at Bimhuis and TivoliVredenburg for example."

Apart from cementing relationships with agents and other jazz professionals, after inJazz they also received a number of surprising e-mails. Eran: "The French 'Jazz Sous Les Pommiers' showed their interest in a future collaboration and we're now working together with someone in the UK to have a CD release tour over there at the end of this year. None of this would have happened without the showcase. We're really excited about presenting our newest record and showing everyone that we've been working hard. Being selected last year at inJazz somehow means that a few of the most important figures in jazz are telling you: 'Hey! You can do it!' So we are keen to show them everything that we've accomplished thanks to their support."

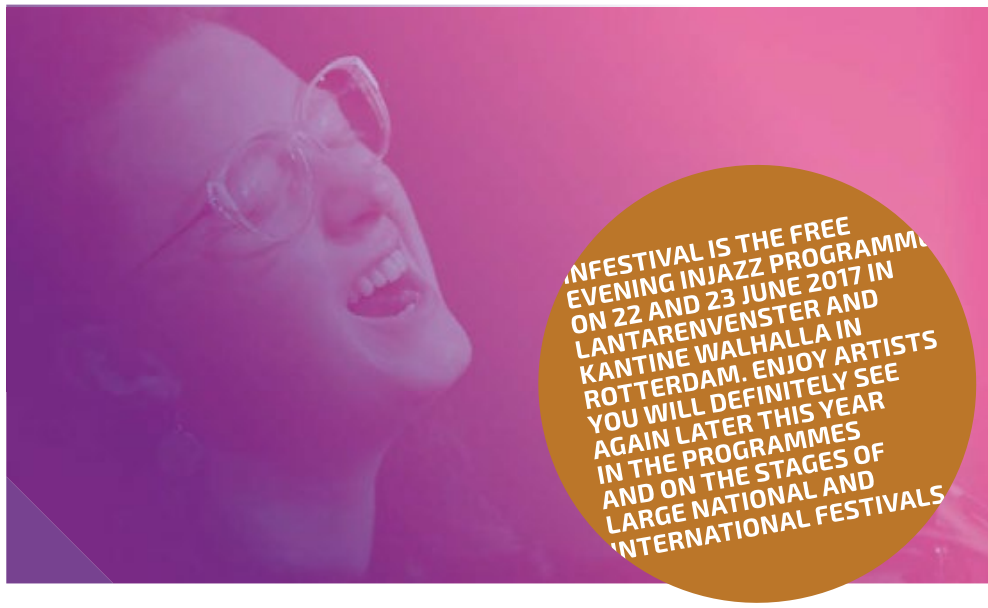

// inConference

AT THIS YEAR'S CONFERENCE, PROFESSIONALS FROM BELGIUM, FRANCE, GERMANY AND ENGLAND WILL BE DISCUSSING THE JAZZ SCENE IN THEIR COUNTRY. THE RECURRING TOPIC? THE PROCESS FOR DUTCH ACTS WHO WANT TO PERFORM IN CLUBS AND AT FOREIGN FESTIVALS. EXCHANGING MUSIC WITH MOROCCO WILL ALSO BE DISCUSSED, THANKS TO THE WORLD MUSIC FORUM. THE PANEL ON VIDEO-STREAMING HAS EVEN MORE INTERNATIONAL GUESTS THAN EVER BEFORE. THERE IS ALSO ATTENTION FOR DUTCH EDUCATION AND FESTIVALS, AND A WORKSHOP PROGRAMME ABOUT THE BUSINESS SIDE OF JAZZ MUSIC, AIMED AT AMBITIOUS YOUNG MUSICIANS. CONFERENCE PROGRAMME COORDINATOR MARK VAN SCHAICK WILL TAKE YOU THROUGH THE PROGRAMME.

THE FULL CONFERENCE PROGRAMME
FIND ALL THE PANELS, WORKSHOPS AND NETWORK MOMENTS ON WWW.INJAZZ.NL.
REGISTERING FOR THE CONFERENCE PROGRAMME IS ESSENTIAL! PLEASE NOTE THE EARLY BIRD TICKET PRICE (€25) IS AVAILABLE UNTIL 2 JUNE 2017.

INTERNATIONAL PANELS

Every year the inJazz conference is becoming more and more international. Mark: "For the 2017 edition we are looking mainly at the countries surrounding the Netherlands. People often think that the jazz scene is universal, but there are so many differences! For instance, one English programmer spoke about different regions in his country where you even find different types of agents. Where is a Dutch artist supposed to start and how? The professionals we have invited for the panels are very well informed. They know the ins and outs in their country but they also work beyond their country's borders."

NETWORKING DURING INJAZZ

Mark: "A conference is all about networking. At inJazz you'll find a fantastic pool of business contacts. From Belgium to America and from the Netherlands to Iceland. Be proactive, benefit from the available know-how and make appointments. Find out in advance who will be there and make sure you speak to them during inJazz. Within no time you'll have a business card in your pocket and the world will be opening its doors to you. It doesn't have to be difficult. To me, networking is the essence of inJazz. It is so valuable. Even if you are not speaking on a panel and not doing a showcase; you can still take advantage of it."

MATCHMAKING

One of the fixed networking moments during inJazz are the Matchmaking sessions. Mark: "Musicians, managers, label owners, media professionals, journalists and festival organisers meet one another in the closed network location." See for more information and how to register www.injazz.nl.

// Column
Rajae El Mouhandiz

"IN TIMES OF MIGRATION, DIGITALIZATION AND INCREASED ECONOMIC AND SOCIAL MOBILITY, MOROCCO AND ITS ARTISTS RESIDING IN THE DIASPORA ARE CREATING CUTTING EDGE CROSS-OVERS IN MUSIC."

PANEL 'MOROCCAN MOODS'

A DISCUSSION OF THE LIVELY FESTIVAL SCENE IN MOROCCO. ABOUT WHY THE BEST MOROCCAN MUSICIANS IN THE WORLD, IN JAZZ AND EXPERIMENTAL MUSIC, LIVE AND WORK IN THE NETHERLANDS. THE PANEL WILL ALSO TALK ABOUT THE ACTIVITIES OF THE MOROCCAN MUSIC INDUSTRY AND ABOUT MAKING IT POSSIBLE FOR MUSICIANS AND THEIR (OFTEN MIXED) GROUPS TO PLAY IN MOROCCO. IN ADDITION TO RAJAE EL MOUHANDIZ, THE PANEL INCLUDES FESTIVAL DIRECTOR BRAHIM EL MAZNED, POLITICAL SCIENTIST/ADVISOR/ MUSICIAN YASSINE BOUSSAID AND DIRECTOR OF THE INCLUSIVE FOUNDATION, WIJNAND HOLLANDER. MODERATOR IS STAN RIJVEN (WORLD MUSIC FORUM).

A PANEL IN COOPERATION WITH THE WORLD BLEND CAFÉ.

Morocco with its open window to the world, seems to be paving the way and leading the (North)African/Middle-Eastern music industry with its festivals, music conferences and vibrant film/design industries. These developments are changing the relationship between Europe/The West and Africa/Middle East. These developments are also opening doors for Dutch-Moroccan artists worldwide, who are leaders in the Moroccan music export market.

In May 2019 Moroccan-Dutch migration will celebrate its 50th anniversary. This is an opportunity to explore new audiences, consumer behaviour, celebrate, strengthen economic relationships and facilitate cultural exchange. Let's look at the trends, best practices and opportunities!"

PANEL MEMBER RAJAE EL MOUHANDIZ

This multidisciplinary artist has recorded two albums and an EP (Maghreb Soul/Jazz genre). She is a singer, composer and a storyteller who uses music, visual work and music theatre as her artistic languages. Rajae lives in the Netherlands, but operates worldwide. Performing Art Fund NL has granted her a new makers grant to develop her own Dutch Maghreb signature style, which she is doing in the Netherlands, Morocco and the USA in 2017 and 2018.

// More inConference highlights!

SEE THE FULL PROGRAMME ON WWW.INJAZZ.NL. REGISTERING FOR THE CONFERENCE PROGRAMME IS A MUST! YOU HAVE UNTIL 2 JUNE TO TAKE ADVANTAGE OF THE EARLY BIRD DISCOUNT VIA THE WEBSITE!

‘THE FRENCH JAZZ MARKET’ PANEL

How can international artists get a foot in the door of this notoriously tricky market? And how does France work on promoting their artists in Europe and beyond? A panel consisting of seasoned pros from a variety of French music platforms will speak on these subjects and is ready to answer questions from the audience. Host to this panel is Ben Ling (Bureau Export). The panellists will be available for one-on-one chats at the inJazz Matchmaking sessions as well.

A PANEL IN COOPERATION WITH BUREAU EXPORT.

JAZZ PITCH

Are you an ambitious musician? And are you curious to know what a jazz professional thinks about your music? Or perhaps you want to ask some concrete questions about your career. Labels, managers, radio producers, journalists and agents are ready and waiting to provide you of feedback during the Jazz Pitch. Register at the reception desk in LantarenVenster during inJazz and get yourself an appointment. But be quick: it soon gets fully booked! A particularly important point: bring a music device with you if you want to let them hear your music.

BUMA SETLIST APP WORKSHOP

The Buma Setlist App was launched in January. This is a quick and easy way of providing a record of your repertoire and where you have played after every performance. Whether you are a member of Buma or not. Completing it means that the composers of numbers you play are paid for their work, without costing you a penny. You only play your own repertoire? The setlists are uploaded directly to Buma/Stemra. This means numbers are easily linked to your details and you will receive the copyrights. Register for this workshop given by co-developer Rick van Teylingen during inJazz. He will explain all the ins and outs of the app.

// Column Ashley Kahn

“IN THESE POLARIZED, HYPER-POLITICIZED TIMES, WHAT IS THE ROLE OF JAZZ? IT MAY BE MUSIC THAT IS INHERENTLY ABOUT EQUALITY, OPENNESS, AND FREEDOM OF EXPRESSION, BUT THEN WHAT IS THE DUTY OF THE CREATIVE JAZZ MUSICIAN WHEN THE POLITICAL PENDULUM SWINGS TO THE OPPOSITE WAY OF THINKING? AND IN A STYLE THAT IS OFTEN INSTRUMENTAL, WHAT IS THE BEST WAY OF COMMENTING OR CRITICIZING WITHOUT WORDS?

Ask any jazz musician over the age of 40; they’ll tell you that they thought these questions had been answered and laid to rest fifty years ago. But now the headlines in Europe and the United States, and many other parts of the planet are screaming with messages of disunity and division, making it necessary to consider them again. Many musicians, veterans and newer arrivals, are rising to the occasion, creating music filled with outrage and protest, or calling for understanding and a sense of uplifting.

It brings to mind the idea that jazz has in fact always reflected the pains and troubles of its time; like Billie Holiday’s 1939 anti-lynching anthem ‘Strange Fruit’, or Max Roach’s ‘Freedom Now Suite’ from 1960. Jazz has also preached for peace and understanding, meditating on tragedy (John Coltrane’s 1963 dirge ‘Alabama’) or imagining a more harmonious future (Lee Morgan’s ‘Search For A New Land’). When the times have demanded it, jazz has seen itself as nothing less than a possible agent of change, using the power of music to bring light and hope when darkness is the order of the day.

In 2017, new recordings and performances prove that jazz cannot help but comment on what is happening now, on what can and should be different. In America, artists like Kamasi Washington, Robert Glasper, Christian Scott aTunde Adjuah and many others are creating music that deals directly with the politics and injustices they see around them. But it’s not just about being political, it’s about being human and part of the human circle, just like the music itself comes from a sense of community and belonging.

A panel of voices, musicians and music professionals, from Holland and other countries, will once again consider the question of the social role of jazz and its makers. Please join us and lend your ears and voices to this important, timely discussion.

PANEL MEMBER ASHLEY KAHN

Ashley Kahn is a Grammy-winning American music historian, journalist, producer, and educator. He teaches at New York University’s Clive Davis Institute for Recorded Music. Ashley has held a variety of positions in the music business, as radio deejay, video producer, concert producer, road manager and TV music editor.

PANEL ‘JAZZ & SOCIAL JUSTICE’

AS THE WORLD CONTINUES TO BE DIVIDED POLITICALLY, SOCIALLY AND RACIALLY, MUSICIANS CONTINUE TO COMMENT ON HOW THINGS ARE AND HOW THEY SHOULD BE. INJAZZ IS PROUD TO HAVE ASHLEY KAHN DISCUSSING THE ROLE OF THE MUSICIAN IN TODAY’S SOCIETY WITH A NUMBER OF CONFERENCE GUESTS.

INFESTIVAL FORMS THE FREE ELEMENT OF INJAZZ, ALONGSIDE THE CONFERENCE PROGRAMME. A BROAD AND VARIED PROGRAMME FOR JAZZ PROFESSIONALS AND FOR LOVERS OF JAZZ MUSIC AND SIMILAR GENRES. CURIOUS ABOUT THE UNDERLYING MOTIVES? FESTIVAL COORDINATOR TOM VEUGEN EXPLAINS THE THREE ELEMENTS OF INFESTIVAL.

infestival: a stately trilogy

DUTCH INJAZZ

"The Netherlands has a rich jazz culture that is supported by young innovative musicians and well-established names who continue to reinvent themselves. Using the title 'Dutch inJazz', 20 such acts will be presented during inFestival. This is a way of informing the industry about recent musical developments in Dutch jazz. These 20 artists are carefully selected by a professional jury from a group of more than 250 applicants. This guarantees the high quality of the festival programme and a close match between demand and supply."

EUROPE INJAZZ

"A country is often too small for a performing musician to survive in a niche market like jazz. This is why it is important that we help jazz to cross borders. Networking internationally is essential. Europe inJazz was created to strengthen and build international relationships. Allowing European festival programmers to become acquainted with Dutch bands, matching Dutch professionals to these programmers and bringing Dutch bands into contact with foreign bands results in collaborations and a cross-fertilisation process that is needed to get things moving.

Programmers of various prestigious European festivals are asked to present a local band that they think can make a real contribution to what is already a colourful inFestival programme. Providing these acts with a location at the festival exposes the underlying networks which subsequently offer international opportunities for Dutch bands and professionals."

NEXT GENERATION INJAZZ

"Jazz music is rooted in a tradition of high-quality musicians. These roots are in part formed and supported by the many forms of education that exist in the Netherlands. About 95% of the professional musicians who are active on the jazz circuit studied music. Conservatoria are an important and integral part of all this. In order to drastically reduce the gap between students graduating from conservatoria and the labour market, it is important that both students and the conservatoria know about - and feel a connection with - the inJazz event.

This is why we feel it is so immensely important to give conservatoria and their students a stage at inJazz. A stage where they can demonstrate the importance of developing talent intensively. Every Dutch proposes a Master's student. This soloist is allowed to present him or herself to the Netherlands jazz scene by performing their own composition with the accompaniment of a professional combo. Visitors and the organisers of Next Generation inJazz see this as a valuable addition to the programme."

// A little throwback with musicians

IT WASN'T JUST THE GENERAL PUBLIC AND THE JAZZ PROFESSIONALS WHO ENJOYED LAST YEARS INFESTIVAL SHOWCASES. THE ARTISTS THEMSELVES ALSO ENJOY REMINISCING. AND, JUST LIKE JEANGU MACROOY, THE ZITAKULA MUSICIANS ARE ALSO LOOKING FORWARD TO BEING SURPRISED AGAIN THIS YEAR.

INFESTIVAL IS THE FREE EVENING INJAZZ PROGRAMM ON 22 AND 23 JUNE 2017 IN LANTARENVENSTER AND KANTINE WALHALLA IN ROTTERDAM. ENJOY ARTISTS YOU WILL DEFINITELY SEE AGAIN LATER THIS YEAR IN THE PROGRAMMES AND ON THE STAGES OF LARGE NATIONAL AND INTERNATIONAL FESTIVALS

ZITAKULA: "A GREAT ATMOSPHERE, FABULOUS MUSIC AND EXCELLENT CATERING!"

The Zitakula musicians were pleased with the showcase evening in 2016. "First we were on the other side of the water, where we ate delicious soulfood, and afterwards we watched the other shows. The jazz ensemble which included saxophonist Floris van der Vlugt sounded really terrific! Then it was our turn to fill the LantarenVenster building with afrobeat and soul sounds."

As people who live in Amsterdam almost never visit Rotterdam, Zitakula made sure they had a great evening out in the city. Funnily enough, Amsterdam had extreme weather conditions on the following day. Zitakula: "Despite the weather, our appearance that day at the Wicked Jazz Sounds Festival was also terrific!" That was just one of the many festivals that followed inJazz.

Zitakula: "It is difficult to say exactly what resulted from the inJazz showcase, but it always feels right to let other professionals and critical colleagues hear your music. After inJazz we played at countless fantastic festivals throughout the entire country. One thing's for sure, were weren't worse off for it!"

Apart from their concerts, the musicians focussed on the recordings for their debut album. Zitakula: "After a seemingly never-ending period of writing, re-writing and fine-tuning, our first LP, 'Oasis', is out. We are immensely proud of it. The album was recorded in the Schenk Studio and operating the switches was Wiboud Burkens, whose past productions include Jungle By Night and Re:freshed Orchestra." These too are no strangers to inJazz.

Zitakula: "We would love to spend another evening in Rotterdam and come and see what Dutch jazz – in the broadest sense of the word – has to offer this year!"

JEANGU MACROOY: "I AM PLAYING AT THE NORTH SEA JAZZ FESTIVAL THIS YEAR!"

You can't fail to notice Jeangu Macrooy. He was selected as 'Soul & Jazz Talent' on NPO 3FM for his 2016 showcase. The artist reminisces with a sense of satisfaction: "The showcase during inFestival was a really great experience. The crowd created a really good atmosphere." Since then his career has clearly taken off. Jeangu: "Things moved very fast since the showcase. I've done lots of shows and had plenty of radio and television appearances as well. Best of all? That I am playing at the North Sea Jazz Festival this year!" The musician doesn't yet know whether he will be at inJazz again this year. Jeangu: "If I am not performing, then I will definitely be there. I look forward to being surprised!"

ROTTERDAM.
MAKE IT
HAPPEN.
ALWAYS REMARKABLE
FESTIVALS
IN ROTTERDAM!
ALSO VISIT:
Metropolis Festival
SUN 2 JULY · Zuiderpark
Port of Rotterdam
North Sea Jazz Festival
From FRI 7 till SUN 9 JULY · Ahoy Rotterdam
Rotterdam Unlimited
From THU 25 till SAT 29 JULY · Various locations
Follow us on:
For the complete list of festivals:
WWW.ROTTERDAMFESTIVALS.NL
UIT AGENDA RDAM
rotterdam festivals!

north
sea
round
town
northsearoundtown.nl
22 juni t/m
9 juli
NORTH SEA
JAZZ
FRINGE
FESTIVAL
200 concerten
100 locaties
jazz
hiphop
soul
funk
impro
renb
pop

Buma Boy Edgar Prize 2017

THE BUMA BOY EDGAR PRIZE IS AWARDED EACH YEAR TO AN ARTIST WHO HAS LONG DEMONSTRATED HIS OR HER OUTSTANDING CREATIVE CONTRIBUTION TO VITALIZING THE DUTCH JAZZ AND IMPROVISED SCENE. THE 2017 WINNER WILL BE ANNOUNCED AT THE CONFERENCE DAY ON FRIDAY 23 JUNE. HE OR SHE WILL WIN €12,500 IN CASH, A PLASTIC SCULPTURE BY JAN WOLKERS AND A SELF-COMPILED EVENING CONCERT IN BIMHUIS. PAST WINNERS INCLUDE VIOLINIST OENE VAN GEEL (2013), PIANIST JEROEN VAN VLIET (2014), SAXOPHONIST TINEKE POSTMA (2015) AND DOUBLE BASS PLAYER WILBERT DE JOODE (2016).

WINNER OF 2016: WILBERT DE JOODE

"Being awarded the prize came as a complete surprise! It's not every day that you win a prize like that. It actually felt a bit weird. I am an autodidact so what I do just comes naturally to me. I don't try to do anything differently from what others do. When I read in the jury report that the jury had actually chosen me because of how I improvise and how inspiring this is for young musicians, I started to realise that my music has a quality that you don't find everywhere. It is wonderful to be included in the list of past winners: they are all important musicians in Dutch jazz and improvised music. And the great thing is that I play with lots of them or have done in the past."

A tip for the 2017 winner? Wilbert: "Remain true to yourself. It is hectic and you feel you are being pulled in all sorts of directions. Everyone wants to join in the fun and everything you do is subjected to an intense scrutiny. At one stage I thought that maybe I should form a group and start making easy-listening music. Which was of course utter nonsense. Make no compromises. Improvised music is often wrongly labelled as being difficult and abstract. Together we make wonderful music of the moment!"

The prize was not just recognition for the double bass player, but also for many others. Wilbert: "When I won the prize, it also gave an added cachet to other musicians. Recognition for improvised music and developing and enhancing it. I am aware of a sense of shared joy. That is why, as the winner, I talked to the media about improvisation a lot this year. People have a fairly vague idea about it, but it really isn't so abstract. In 'normal language' I try to explain how this special process works and just how incredibly enjoyable it is."

How does the rest of the year look for this double bass player? "I am currently right in the middle of the Buma Boy Edgar Tour. In the autumn I hope there will be more concerts within the framework of the prize and I will be abroad a lot in the autumn. If I look back on this year, then I am really very happy about it. It was a completely new experience and I have learned a lot."

A COOPERATION WITH THE BOY EDGAR PRIJS FOUNDATION.

Don't get lost in jazz

REGISTER FOR INCONFERENCE

The inJazz conference programme on Friday 23 June 2017 includes inspiring panels, workshops and presentations. Exchange knowledge with other jazz professionals and increase your network. Registering for inConference is essential. Please do so at inJazz.nl. Registration gives you access to the conference day, including matchmaking and access to the database, which is accessible throughout the entire year.

INFESTIVAL: FREE OF CHARGE

Want to close your eyes and enjoy enchanting, unknown sounds? Work off the stress of studies or work by dancing on the platform? Sing along wholeheartedly - or cautiously - with your favourite artist? The choice is yours during the inJazz festival programme on the evenings of Thursday 22 and Friday 23 June 2017. Access to inFestival's evening programme is open to everyone, without registering.

STAYING OVERNIGHT

Hotel nhow Rotterdam is located at less than a three-minute walk from LantarenVenster. See inJazz.nl for the best hotel rates. After a busy day of conferencing and dancing with the various acts during the festival programme, relax in your hotel with its spectacular views of Rotterdam's skyline.

GETTING A BITE TO EAT

Delicious food is available on the Kop van Zuid and on Katendrecht during inJazz. Whether you opt for a quick snack or a full dinner. A few tips from the team:

- **CEO Baas van het Vlees**
  (best meat restaurant 2017), Sumatraweg 1-3
- **Deli Bird** *(Thai cuisine), Deliplein 44-A*
- **Fenix Food Factory**
  (various stalls), Veerlaan 19-D
- **Hotel New York**
  (from burgers to oysters), Koninginnenhoofd 1
- **LantarenVenster**
  (from pasta to breast of duck), conference location
- **Las Palmas**
  (mainly fish, fresh seasonal products daily), Wilhelminakade 330

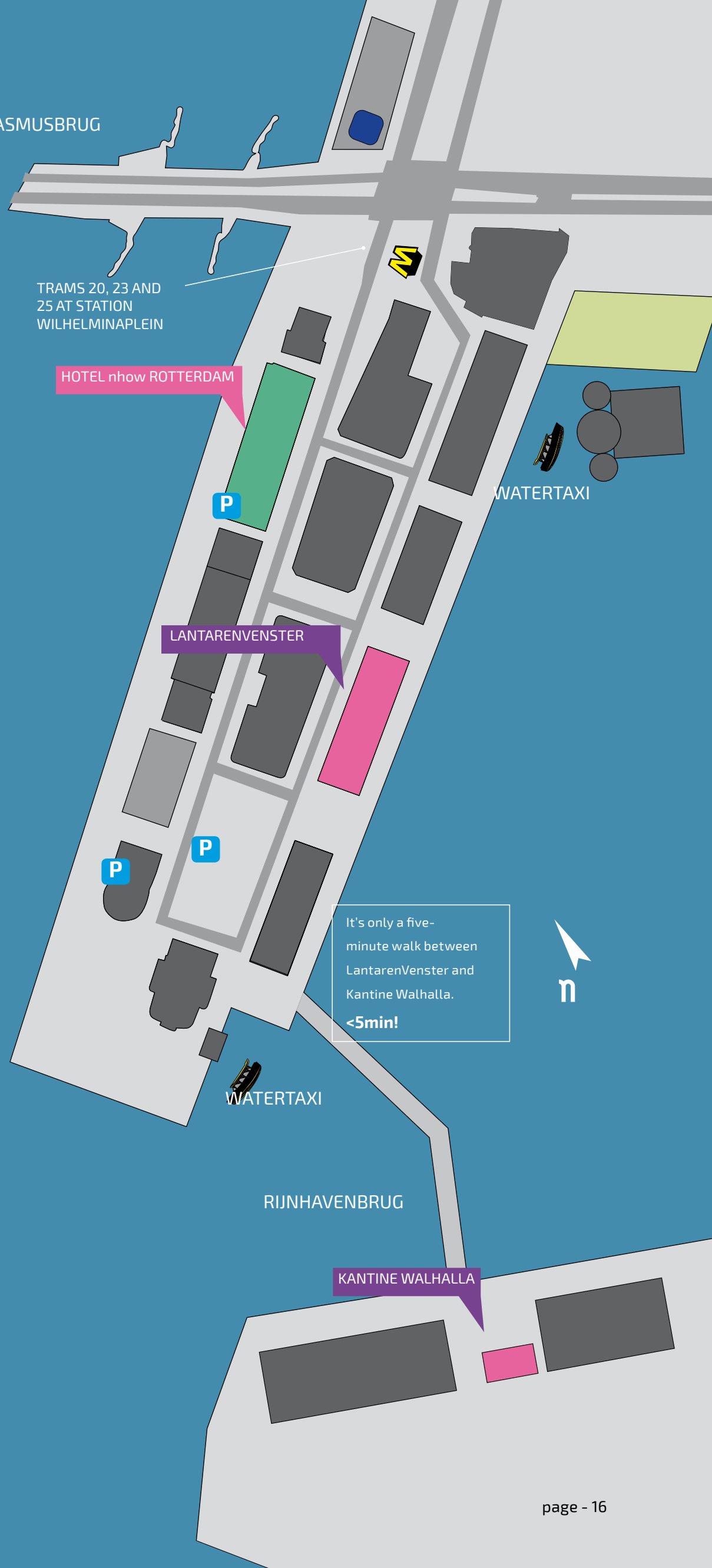

Colophon

INJAZZ IS AN INITIATIVE OF BUMA AND IS ORGANISED BY BUMA CULTUUR IN THE NETHERLANDS.

inJazz is supported by Sena Performers, the municipality of Rotterdam, Rotterdam Festivals, North Sea Round Town, LantarenVenster and Dutch Performing Arts.

The event is also co-sponsored by Dutchband, Ntb trade union for musicians and actors, the Buma Boy Edgar Prize, WG Theatertechniek, Jazz International Rotterdam and the World Music Forum.

Media partners of inJazz are Jazzism, NPO Soul & Jazz, Sublime FM and DJAZZ.tv.

The two-day event will take place on 22 and 23 June 2017 in LantarenVenster and Kantine Walhalla in Rotterdam.

Design: Marcel van den Broek
Copy: Kim van Zweeden
Editor-in-Chief: Ikaros van Duppen, Patrick Heeregrave, Mark van Schaick and Tom Veugen
English translation: Christy de Back and Christene Beddow

TEAM INJAZZ

Marieke Aarts, Pascalle Agnes, Marcel van den Broek, Ikaros van Duppen, Patrick Heeregrave, Mark van Schaick, Nikki Schuurs, Madeline Tellegen, Tess van der Velde, Tom Veugen and Kim van Zweeden

Photos: inJazz 2016 pictures by Mike Breeuwer. Photo Rajae El Mouhandiz by Sander Stoepker. Photo Zitakula by Tim Hillege. Photo Wilbert de Joode by Aad van den Heuvel.

www.injazz.nl

inJazz '17

22 & 23 June - Rotterdam

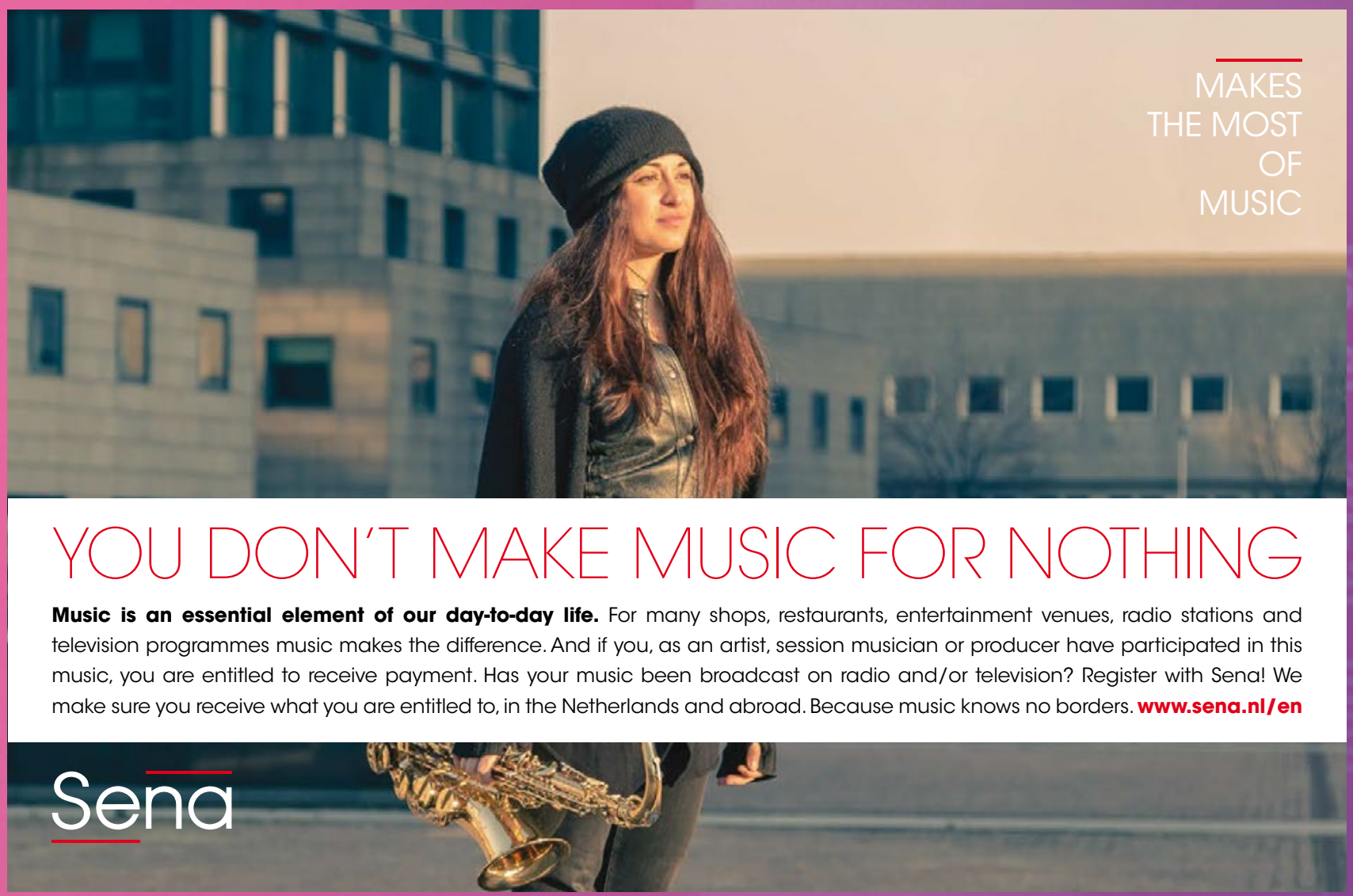

YOU DON'T MAKE MUSIC FOR NOTHING

Music is an essential element of our day-to-day life. For many shops, restaurants, entertainment venues, radio stations and television programmes music makes the difference. And if you, as an artist, session musician or producer have participated in this music, you are entitled to receive payment. Has your music been broadcast on radio and/or television? Register with Sena! We make sure you receive what you are entitled to, in the Netherlands and abroad. Because music knows no borders. **www.sena.nl/en**

Sena